

BLACK'S LOV DICTIONARY"

Definitioner af termer og vendinger i
amerikansk og engelsk retspraksis,
gammel og moderne

Af

HENRY CAMPBELL BLACK, M.A.

SIXTH EDITION

BY

FORLAGETS REDAKTIONELLE MEDARBEJDERE

Medforfattere

JOSEPH R. NOLAN

Assisterende dommer, Massachusetts Højesteret

og

JACQUELINE M. NOLAN-HALEY

Klinisk lektor, Fordham University
School of Law

Bidragydende forfattere

M. J. CONNOLLY

Lektor (lingvistik), College of Arts &
Sciences, Boston College

STEPHEN C. HICK6

Professor i jura, Suffolk University
Law School, Boston, MA

MARTINA N. ALIBRANDI

Statsautoriseret revisor, Bolton, MA

ST. PAUL, MINN. WEST
PUBLISHING CO.
1990

"BLACK'S LAW DICTIONARY" er et registreret varemærke tilhørende
West Publishing Co. Registreret i U.S. Patent and Trademark Office.

COPYRIGHT © 1891, 1910, 1933, 1951, 1957, 1968, 1979 WEST PUBLISHING CO. COPYRIGHT
© 1990 Af WEST PUBLISHING CO.

50 West Kellogg Boulevard
Postboks 64526
Paul, Mn 55164-0526

Alle rettigheder forbeholdes

Trykt i Amerikas Forenede Stater

Library of Congress **Katalogisering-i-publikationsdata**

Black, Henry Campbell, 1850-1927.

[Juridisk ordbog]

Black's lovordbog / af Henry Campbell Black. - 6. udgave. / af
forlagets redaktion ; bidragydende forfattere, Joseph R. Nolan ...
[et al.]

ISBN 0-314-76271-X

1. Jura-Forenede Stat Ordbøger. 2. Jura-ordbøger.

I. Nolan, Joseph R. II. Titel.

KF156.B53 1990 340'.03-dc20

90-36225

CIP

ISBN 0-314-76271-X

ISBN 0-314-77165-4 deluxe

Black's Law Dictionary 6th Ed.
2nd Reprint-1990

FORORD

Denne nye sjette udgave indleder endnu et århundrede for Black's Law Dictionary - standardautoriteten for juridiske definitioner siden 1891.

Næsten alle retsområder har undergået forandringer og udvikling siden udgivelsen af den femte udgave i 1979. I denne periode er der sket særlige ændringer og udvidelser inden for områder som skat, finans, handelstransaktioner, debitor-kreditorforhold, erstatningsansvar, beskæftigelse, sundhedspleje, miljø og strafferet. Kongressen og staterne fortsætter med at lovgive om nye rettigheder og retsmidler; domstolene fortsætter med at definere og omdefinere juridiske termer; staterne vedtager i stigende grad ensartede love og regler; og nye søgsmålsgrunde og juridiske begreber fortsætter ufortrødent.

Lovens ordforråd er også fortsat med at ændre sig og udvide sig for at holde trit. Dette har ikke kun nødvendiggjort en betydelig udvidelse af nye ord og termer til denne sjette udgave, men også en fornyet gennemgang af alle eksisterende poster for aktualitet i juridisk brug. Et tegn på denne vækst er, at denne nye udgave krævede tilføjelse eller revision af over 5.000 juridiske ord og udtryk. Tusindvis af andre ændringer var nødvendige for at opdatere eller supplere understøttende citater.

Som med tidligere udgaver er der i denne sjette udgave gjort en stor indsats for at give mere end grundlæggende definitioner af juridiske ord og udtryk. I de tilfælde, hvor traditionelle juridiske begreber og dokumenter i årenes løb enten er blevet erstattet, ændret eller suppleret af domstolsafgørelser eller lovgivning, er sådanne udviklinger og ændringer fuldt ud afspejlet. Og fordi så mange områder inden for jura og praksis nu er reguleret af ensartede love og regler, er vigtige lovklider som Uniform Commercial Code, Restatements of the Law, Model Penal Code og Federal Rules afspejlet fuldt ud. På samme måde er væksten og betydningen af føderale love, med deres indvirkning på sager, der traditionelt var statslige eller lokale af natur, dokumenteret med et betydeligt antal nye poster og henvisninger, der dækker føderale love, agenturer, afdelinger og domstole. På samme måde har den stadigt voksende betydning af finansiel terminologi gjort det nødvendigt at inkludere mange nye skatte-, finans- og regnskabstermer.

Eksempler på ordbrug med henvisninger er tilføjet løbende for at illustrere, hvordan specifikke termer bruges eller anvendes i forskellige juridiske sammenhænge.

FORORD

På grund af den indbyrdes sammenhæng mellem så mange juridiske ord og termer er antallet af interne krydshenvisninger blevet stærkt forøget. Antallet af forkortelser er også blevet væsentligt udvidet, og det samme er forkortelsesoversigten.

Der er foretaget en række ændringer i udtalevejledningerne for at gøre denne funktion endnu mere nyttig. En omfattende forklaring af disse vejledninger findes på side vii-xiv, og en kortere udtalenøgle findes på indersiden af omslaget.

Nye og reviderede ord og udtryk til denne sjette udgave er udarbejdet af Joseph R. Nolan, Associate Justice, Massachusetts Supreme Judicial Court, og Jacqueline M. Nolan-Haley fra Fordham University School of Law. Udtaletransskriptionssystemet og vejledningerne blev udarbejdet af M.J. Connolly, lektor i lingvistik, Boston College. Ord og termer fra Storbritannien er blevet revideret og opdateret af professor Stephen C. Hicks, Suffolk University Law School. Skatte- og regnskabstermer er opdateret og udvidet af Martina N. Alibrandi, statsautoriseret revisor. Alibrandi, statsautoriseret revisor, Bolton, Massachusetts.

Et sidste ord om forsigtighed

Lovsproget ændrer sig hele tiden, efterhånden som domstolene, kongressen, delstaternes lovgivende forsamlinger og de administrative myndigheder bliver ved med at definere, præcisere og udvide juridiske ord og udtryk. Desuden er mange juridiske termer underlagt variationer fra stat til stat og kan igen variere under føderale love. Den type juridisk spørgsmål, tvist eller transaktion, der er tale om, kan også påvirke brugen af en given definition. Derfor bør en juridisk ordbog kun bruges som et "udgangspunkt" for definitioner. Yderligere research bør følge for statslige eller føderale variationer, for yderligere eller senere domstolsfortolkninger og for specifikke anvendelser. Nyttige kilder til supplerende research er "Words and Phrases" og WESTLAW.

Txu UDGIVER

St. Paul, Minn.
Juli, 1990

INDHOLD

	Side
Forord	iii
Udtalen af latin.....	vii
Oversigt over latinske udtaler.....	ix
Transskriptionssystem.....	xi
Guide til udtale-symboler	xii
Tekst til definitioner.....	1
Appendiks	
Tabel over forkortelser	1623
De Forenede Staters forfatning.....	1639
Organ h ionaf Chart of UNId SSupr v n ent*****1655	
Tabel over britiske regeringsår	1657

THE PRONUNCIATION OF LATIN

Størstedelen af de latinske termer i denne reviderede udgave af *Black's Law Dictionary*, og også enkelte engelske og udenlandske termer, er blevet forsynet med udtaleangivelser. Udtalelserne følger et *deskriptivt* skema og er baseret på faktisk brug snarere end på noget forsøg på at *foreskrive* en ensartet udtale. Hvor der findes alternative udtaler og filologisk mere 'passende' udtale, får den dog generelt den første liste. Indgangene giver en acceptabel udtale i et transskriptionssystem, der er kompatibelt med de største varianter af nordamerikansk engelsk og kan udvides til andre udtaler.

På trods af sin fortsatte tilbagegang som arbejdsprog inden for videnskab og retsvidenskab, leverer latin stadig et formidabelt lager af juridiske termer og fraser. Evnen til at bruge en latinsk frase korrekt og udtale den med autoritet og konsekvens hører til udstyret hos en veluddannet jurist. De, der rent faktisk studerer latin i dag, vil dog efter al sandsynlighed lære en udtale (enten den reformerede filologiske eller den italienske), der er forskellig fra det anglolatinske system, der er fremherskende i juridiske og medicinske sfærer. Indførelsen af de "nyere" skoleudtaler tjener faktisk til at øge forvirringen og usikkerheden: Hvor maskulinum pluralis *alumni* og femininum pluralis *alumnae* engang blev differentieret i tale som henholdsvis /alamnay/ og /alamniy/, *genopretter* en udbredt variant af den filologiske udtale faktisk modsætningen med maskulinum /alamniy/ og femininum /alamnay/. Status som *amicus curiae*, traditionelt udtalt som /amäykas kyüriyiy/, har nu variante /amiykas küriyày/ (tilpasset filologi), /amiykus küriyèy/ (italiensk) og adskillige hybrider. En parlamentariker af den gamle skole, måske endda velbevandret i latin, udsætter et møde *sine die* /såyniy däyiy/ blot for at få en yngre kollega til at foreslå, at den "korrekte" udtale er /siyney diyey/.

Strengt taget kan ethvert forsøg på "korrekt" udtale af udenlandske termer i bedste fald kun være en svag tilnærmelse. De sproglige forvridninger, som en purist laver, når han forsøger at flette fremmede lyde og intonationer ind i en engelsk sætning, virker som regel pedantiske eller affekterede. Selvom Julius Caesar måske har udtalt sit navn noget i retning af /yüwliyus kéysar/, og senere romere måske har kaldt ham /chéyzar/, har de færreste engelsktalende plads til andet end den anglo-latinske /jüwl(i)yas siyzar/.

Der findes tre store systemer for latinsk udtale i den engelsktalende verden, som er skitseret nedenfor. De har hver deres kulturelle og videnskabelige kontekst. Den *reformerede* (eller *nye*, eller *filologiske*, eller *romerske*) udtale repræsenterer en modifikation til engelske talevaner af de rekonstruerede lyde af latin, som det må have lydt i den klassiske periode. Filologer,

UDTALE AF LATIN

klassiske historikere, og de fleste latinlærere bruger denne udtale i deres professionelle virke. *Anglo-latinsk* (eller engelsk) udtale, som er den form, man oftest støder på inden for jura, medicin, naturvidenskab og i almindelig brug, afspejler de århundreders lydændringer, som engelsk har gennemgået. Selvom det måske ikke har autenticiteten af en lingvistisk rekonstruktion, nyder det anglo-latinske system autoriteten af en vedholdende og distinkt kulturel tradition. Ztofionote-udtalen stammer fra udtalen af senlatin og betragtes som standarden inden for romersk katolicisme (herunder kanonisk lov), musik, kunsthistorie og middelalderstudier. Således kan en skolelærer forlade klasseværelset, hvor han lige har lært sine elever latinske imperativer, herunder *uienite* 'kom' /weniyte/ (omformet filologisk), gå til kapellet for at øve med koret salme 95 i den anglikanske morgenbøn, *Venite* /vanéyiy/ (anglo-latin), og derefter faktisk synge teksten i en latinsk indstilling som /veyniytey eksultéymus.../ (italiensk). Hver udtale er korrekt i sin egen kontekst.

¹ Der findes desuden forskellige ecm'ndaz-r pronuaciatioae, såsom the centizcen/a/ man ofte ueed br eahotazs af 8€iddle

OVERSIGT OVER LATIN UDTALER

Brev	Reformer Filologi et	Italiensk	Anglo-latin
a		/a/	/a, m, ey, a, o/
b		/b/	
c	/k/	/ch/ før /i, e/ /k/ andre steder	/s, sh, z, k/
d		/d/	
e		/ey, e/	/e, ey, @, i, iy/
f		/f/	
g	/q/before n /g/ andetsteds	/j/ før /i, e/ /g/ andetsteds /gn/ udtalt / ny/	/j, g/
h	/h/	/h/ eller stum /k/ i iiiifiif, <i>mihi</i>	/h/eller lydløs
i		/i, iy/	/i, iy, ay, a/
j		/y/	/j/
k		/k/	
l		/l/	
m		/m/	
n		/n, 9/	
o		/o, ow/	/o, a, ə, ow/
p		/p/	
qu		/kw/	
r		/r/	
s	/s/	/z/ mellem vokaler /s/ andetsteds	/s, z, sh, zh/
t(h)	/t/	/ts/ før i plus vokaler undtagen efter s, I, z /t/ et andet sted	/t, d, sh, ch/ <i>th</i> som /θ/
u	/u, uw, w/	/w/ efter <i>q</i> eller <i>ng</i> /uw/ andetsteds	/yuw, uw, u, ya, a, i, w/

OVERSIGT OVER LATINSKE UDTALER

Brev	Reformeret filologisk	Italiensk	Angle-Latin
	/w/		/v/
x		/ks/ x + /ch/ = /ksh/	/ks, gz, z, s/
y	/i, iy/	/iy/ eller Gmn ü	/ay, iy, i, y/
z	/z/	/z, dz/	/z/

Attestede former i anglo-latinsk udtale svarer nogle gange ikke i kvalitative eller accentuelle detaljer til de former, vi kunne forvente på et etymologisk eller systematisk grundlag. Således,

bona fide vises som /bówna fáydiy/ i stedet for ' /bóna fidiy/

industri vises som /índastriy/ i stedet for^s /indastriy/

minor vises som /máynar/ i stedet for^s /mínar/ osv.

Talrige udviklinger i det engelske lydsystem har haft en tendens til at tilsidesætte de forventede former. Analogier med søskende- eller kvasi-søskendeformer får ofte dubletter til at blomstre side om side:

licet 'det er tilladt' som /lâysat/ (jf. license) eller /lisat/ (jf. frein)

debet 'man skal' som /diybat/ eller /débat/ (jf. debet og kredit)

COR!-- 'du bør gribe' som /kéypiyas/ (jf. *cape*) eller /kièpiyas/ (jf.

fangst)

Sprograditioner plejer at løse sådanne konflikter i god tid og favorisere "brug" frem for "korrekthed", hvorefter de straks skaber nye konflikter.

TRANSSKRIFTION SYSTEM

Det transskriptionssystem, der anvendes til disse lister, er afledt af en af de traditionelle fonemiske analyser af amerikansk engelsk (Trager-Smith). Symbolernes værdier varierer med konteksten, dvs. at deres specifikke udtale afhænger af de omgivende lyde. Udtalevanerne hos en normal engelsktalende vil dog i praktisk talt alle tilfælde levere den sædvanlige variant til den pågældende talers brug, hvis de elementer, der præsenteres i nøglen, udskiftes i overensstemmelse med prøveindikationerne. Dette system gør det muligt for talere af en række dialekter at bruge en og samme transskription og alligevel producere en udtale, der er naturlig for deres tale. Af denne grund, ud over de overvejelser, der er givet ovenfor vedrørende behandlingen af udenlandske termer på engelsk, er lyde, der er fremmede for engelsk, blevet repræsenteret af de sædvanlige engelske erstatninger. Således ville for eksempel den stemmeløse velarfrikativ i tysk *Bach* blive gengivet med et simpelt stop /k/ og fransk forreste afrundede *eu* med /yuw/. Læsere, der ønsker at påvirke de fremmede lyde, vil finde vejledning i deres egen sproglige erfaring eller i de relevante grammatikker og ordbøger. På samme måde skal læsere, der foretrækker udtaler tættere på stavemåden end dem, der præsenteres her, være velkomne til at substituere deres præferencer, f.eks. gendannelse af "fulde" vokaler for ubetonede /a/ eller endda at udtale *t* i *ofte*. Endelig bør læsere, der allerede føler sig sikre (eller endda overlegne) i deres egne gengivelser af ord og sætninger, beholde disse. Redaktørerne vil altid sætte pris på oplysninger om lokale varianter og vil gerne modtage forslag til forbedring af transskriptionerne.

Rubrikkerne (sæt af eksempler) under et givet hovedsymbol skal altid anvendes *i rækkefølge*. De tidligere, mere specifikke kontekster foretrækkes frem for den senere, "andetsteds"-variant.

Det særlige symbol

/æ/ (ash) /ô/ (edh) /a/ (schwa) /p/ (angma) (B/ (theta) optræder
henholdsvis efter

la/ /d/ /e/ /n/ /t/

Læseren vil selvfølgelig være klar over, at transskriptionssymbolerne ikke nødvendigvis har de samme alfabetiske værdier som på engelsk. Symbolerne skal snarere ses som vilkårlige tegn, selvom deres form i mange tilfælde vil hjælpe brugeren med at huske og forbinde de vigtigste lyde og symboler.

GUIDE TOPR n IATIONSYMBOLER

/ay/as i de fede dele af aye, eye, I
 /äy/lle Zläy/buy, by, t'ye Zbäy/ high /häy/ alsle,
 tsle, l'll /äyl/ ldea /aydiyo/
 /aw/as in out
 howZhäw/ Par/ som i bark
 /bärk/ bil /kär/
 la/ andre steder som i far /fäôar/. I mange dialekter identisk med /o/.

/m/ som i kat /kút/

/b/som i regning /bilZ

/ch/ som i ehill /chil/ ehurch /ch5rch/ natur /néychar/
 questlon /kwés(h)chanZ

Zd/ som i dild /dil/ lugt /ówdar/.
 I mange dialekter kan better, *tiedder* begge optræde som Zbédar/.

/dZas in this smooth thou/dàw/
 ikke at forveksle med /8/

/ey/ som i de /déy/ gøre /méyk/ sejl, salg /séyl/ nelgh, nay /néy/
 /ehr/ som i fejl /éhror/ glædelig /méhriy/. I dialekter, hvor /ehr/
 ikke adskiller sig fra /er/, kan det diakritiske tegn /h/ ignoreres.
 /er/ som i der, deres /derZ luft, e'er /ér/
 /e/ andre steder som i dell /dél/ bet /bét/

/ahr/som i nuværende. I dialekter hvor /ahr/
 ikke er forskellig fra /oT/, kan det diakritiske tegn /h/ ignoreres.
 /eller/som i mord var /w5r/ mor Zmàdor/
 verden /w5rld/ whlrr /(h)w5r/
 /5/ /à/ (med enten primær eller sekundær betoning) som i but, butt
 blood /blúdZ over / abúv/ **/bát/**
 /a/andre steder (uden tryk) som i sofa Zsówfa/another /anúOor/

/t/ som i fyld, Phil /fi1/gennem /r6f/

GUIDE TIL UDTALE SYMBOLER

Zg/altid 'hård' som i gal /gòl/Gaul /gó/lag Zlúg/

Zh/ som stumt diakritisk tegn i kombinationerne /ehr, "hr, ihr, ohr/ og /ch, sh, zh/ ellers som i hill /hi1/ musehul /màws-hówl/

/iy/ som i maskine /mashiyn/ være, bi, være /biyZ hver /iyeh/
 /ihr/ som i overrisle ZihrageytZ ånd /spihrat/. I dialekter, hvor /ihr/ er ikke forskellig fra /ir/, og det diakritiske tegn Zh/ kan ignoreres.
 /ir/ som i pier, peer Zpir/ høre, her /hir/
 /i/ andetsteds som i sidde /sit/ smuk /pritiy/

/j/ som i Jill /jil/ generel /jén(a)ral/ kant /éj/ soldat /sówljor/
 vogn /kúroj/

/k/ som i bakke /ki1/ kølig /kúwl/

/l/som i Lill /li1/

/m/ som i mølle Emil/

/n/som i nil /ni1/
 /p/som i ting /8íqZsinger /si; jar/finger /fi98"r/

/oy/ som i dreng /bóy/nolse /nóyz/
 /ow/ som i vide /nów/ sy, så, så (frø) /sów/
 Bohr/ som i udenlandsk /fóhran/ låne /bóhrow/. I dialekter, hvor /ohr/ er ikke forskellig fra /or/ det diakritiske /h/ kan ignoreres.
 /orZ som i bore, vildsvin /bór/ kursus, groft Zkórs/
 /o/ andetsteds som i rådne, smedede /rót/ væg /wól/ **burde, burde** /ót/ lov /ló/. Nogle dialekter fletter /o/ og /a/ sammen, mens andre behandler diftongale stavemåder som /o/ og andre som /a/.

Zp/as ifi pille /píl/lip /1íp/

/rZ som i rill /ril/. Se også farvefunktionen af /r/ i diftonger /ar, e(h)r, a(h)r, i(h)r, o(h)r, ur/.

GUIDE TIL UDTALE-SYMBOLER

/sh/ som i *shill* /shíl/ sukker /shúgar/ problem /ishyuw/
/sZ som i *sill* /síl/ by /sídiy/

/t/ som i *til* /tíl/ hit /hít/

/8/ som i *tynd* /8in/ tænkt /8ót/ må ikke forveksles med /ó/:
ether /iy8or/
eiher /íydor/

/uw/ som i *også, to* /tüw/ igennem, *kastede* /8rtiw/ rå /krüwd/
/urZ som i *jury* /jtiriy/ *fattig* Zpür/
/u/ *andetsteds* som i *put* /ptit/ *god* /giid/ *kunne* /kiid/

/wZ som i *vil* /wil/ *vejret* Zwédar/. Se også funktionen af /wZ i
diftonger /aw, ow, uw/.

/y/ som i *ja* /yés/ *forening* /yûwnyan/. Se også funktionen af /y/ i
diftongerne *kay, ey, iy, oy/*.

/zh/ som i *Doktor Zhivago* /dóktar zhavágow/ *fornøjelse*
/plézhah/ *garage* Zgarázh/ (i nogle dialekter /-áj/)
/z/ som i *zoologisk have* /zúwZ *rose, rækker* (linjer)
Zrówz/ *Kenophon* /zénafón/

primær (stærk) stress sekundær (svagere) stress

telegrafisk /tèlagréfak/
telegram /télagrúm/

() "kan omfatte eller udelukke", valgfrie elementer
f.eks. *ny Zn(y)ûwZ* udtales enten /nyûw/ eller /nüw/.
ratio /réysh(iy)ow/ udtales /réyshiyow/ eller /réyshow/

"og resten, der går forud/følger efter", erstatter identiske dele af
forskellige udtaler

f.eks. *aJumni* /alamnay/'niy/ /al5mnay/ eller /al5mniy/
inter adios /intar éyl(i)yowsZ'ùl'/
= /intar éyl(i)yows/ eller /intor il(i)yows/
haöeas corpus /héybiyas körpos/heybiyz'/
= /héybiyas körpas/ eller /héybiyz körpas/.

BLACK'S
LOVDI KTIO
NÆR"

SIXTH EDITION

A

A. Det første bogstav i det engelske og de fleste andre alfabeter stammer fra det romerske eller latinske alfabet, som var et af flere gamle italienske alfabeter, der stammer fra det græske, som var en tilpasning af det fønikiske. Det første bogstav i det fønikiske alfabet blev kaldt *aleph*, som betyder "okse", hvilket også er betydningen af det første bogstav i det græske alfabet, *alfa*. *Al pha* og det andet bogstav i det græske alfabet, *betá*, blev kombineret for at danne "alfabet", som stort set er det samme på forskellige sprog.

A i L'tin og lov L'tin. Angloamerikansk lov er rig på latinske og franske ord og vendinger, og brugen af A på disse sprog er vigtig for den engelsktalende jurist. På latin blev "A" brugt både som en forkortelse og som et symbol. For eksempel var "A" en forkortelse for "Aulua", et prænomen, eller det første af de sædvanlige tre navne på en person, hvormed han blev skelnet fra andre i øamefamilien; også for "ante" i "a.d.", onfe *diem* (før dagen), og for "anno" (år) i a.u.c., onno *urbis conditae* (året for byens opførelse) og i onno oð urðe *condita* (fra året for byens opførelse). Som præposition var formen enten *Á*, *ÁB* eller *ABS*. A blev brugt før konsonanter; ab blev normalt brugt før vokaler, men nogle gange før konsonanter, mens abs blev brugt før "e" eller "t". Betydningen var "fra", "væk fra", "på siden af", "ved", "efter", "siden", "ved", "ved hjælp af", "ud af", "med henvisning til", "med hensyn til", "i nærheden af" og "langs med". For eksempel: *A fronte* foran; *ab tergo*, bagfra; o *puertitia*, fra ungdommen; *ab sole orbe*, mor ov ved solopgang; oð *intestato*, uden testamente, intestat. På latin betyder "a" "ved", "med", "fra", "i", "af" og "på", og AB betyder "ved", "fra" og "i".

A i Frenth og lov Prenth. På fransk er A en præposition, hvis betydning i høj grad afhænger af konteksten. Det oversættes normalt som "i", "ved", "til", "i", "af", "med", "på", "fra", "for", "under", "til", "med- i", "mellem" osv. Det ændres også til on og nut, når det kombineres med "the". A er også tredje person, ental, nutid, indikativ af verbet *ouoir*, (at have): *II a* (han har). I lovfransk bruges "a" som en præposition, der betyder "ved", "for", "i", "af", "på", "til" og "med".

Ordet "a" har forskellige betydninger og anvendelser. "A" betyder "en" eller "enhver", men mindre eftertrykkeligt end de andre. Det kan betyde én, hvor der kun menes én, eller det kan betyde en hvilken som helst af et stort antal. Det placeres foran navneord i ental og betegner et individuelt objekt eller en individualiseret kvalitet.

Artiklen "a" er ikke nødvendigvis en entalsbetegnelse; den bruges ofte i betydningen "enhver" og anvendes så på mere end én individuel genstand. **Lewis v. Spies**, 43 A.D.2d 714, 350 N.Y.S.2d 14, 17. Så i henhold til en lov, der bestemmer, at udstedelsen af "et" certifikat til en transportør ikke skal udelukke et certifikat til en anden på samme rute, kan et certifikat udstedes til mere end to transportører på samme rute. *State ex rel. Crown Coach Co. v. Public Service Commission*, 238 Mo.App. 287, 179 S.W.2d 123, 127. Artikel "a" i loven, der gør det strafbart for en person at være i besiddelse af en udfyldt check med den hensigt at bedrage, omfatter også flertal. *People v. Carter*, 75 C.A.3d 865, 142 Cal.Rptr. 517, 520. Men betydningen afhænger af konteksten. For eksempel blev det i *Workers' Compensation Act* fastslået, at på, i eller omkring "en" jernbane, fabrik osv. ikke betød en hvilken som helst jernbane, fabrik osv. men arbejdsgiverens jernbane, fabrik osv. Hvor loven krævede, at der skulle leveres en kopi af en meddelelse til manden og en kopi til konen, var sheriffens erklæring om, at han havde leveret "en kopi" til manden og konen, utilstrækkelig. *Staten mod Davis, Tex.Civ. App.*, 139 S.W.2d 638, 640.

AAA. Agricultural Adjustment Act; American Accounting Association; American Arbitration Association.

A.A.C. *Anno cute Christum*, året før Kristus.

A.A.C.N. *Anno cute Christum natum*, året før Kristi fødsel.

AALS. Sammenslutning af amerikanske juraskoler.

A aver et tener /èy éyvar et ténar/. L. Fr. (L. Lat. *habendum et lenendum*.) At have og at holde. *A auer et tener o In y et o zes metres, a bouts jours*, -at have og at holde for ham og hans arvinger for evigt.

Ab. Den ellefte måned i det jødiske civile år og den femte i det hellige år. Den svarer til den måne, der begynder i juli, og består af tredive dage⁸. Den 24. fejres en fest til minde om afskaffelsen af Sadducean-loven, som krævede, at sønner og døtre skulle være lige store arvinger til deres forældres ejendom.

Ab, i begyndelsen af engelsk-saksiske stednavne, er generelt en sammentrækning af abbot eller abbey; deraf udledes det, at disse steder engang havde et kloster der, eller tilhørte et andet sted, som Abingdon i Berkshire.

A.B. Ikke-arbejdsdygtig sømand. Se 46 U.S.C.A. § 7306 *et seq.* for kravene til en ubevæbnet sømand. Også *artium baccalaureus*, bachelor i kunst. I England og USA skrives det som regel B.A. Se Able-bodied.

AXLE American Bar Association.

Ab; Abr. Forkortelse.

Ab *abuou ad uoum non valet conſequentia* /æb abyúwz(y)uw æd yúwzam non vñlat kon- ſakwéñsh(iy)a/. En konklusion om brugen af en ting ud fra dens misbrug er ugyldig.

Abaciøt eller abaciøta /åbasista/. En regnskabsfører, en aritmetiker.

Abaction /abåkshan/. En bortførelse med vold.

Ab actis /åb åktas/. Lat. En embedsmand med ansvar for *atto*, offentlige optegnelser, registre, journaler eller protokoller. En embedsmand, der førte en domstols *octa* eller forhandlinger til protokols; en retssekretær; en notar eller aktuar. Se "*Acta diurna*". Dette, og de lignende epiteter *à cancellis*, *à secretis*, *à libellis*, var også titlerne på en kansler (*cellarius*) i embedets tidlige historie.

Abactor /åbåktar/. En, der stjæler og driver kvæg eller dyr væk i flokke eller i stort antal på én gang, til forskel fra en person, der stjæler et enkelt dyr eller dyr. Kaldes også *obigeus, q.u.*

Ab **agendo** /åb eyjénowd/. Ude af stand til at handle; ude af stand til at handle; ude af stand til at gøre forretninger eller at deltage i nogen som helst form for aktiviteter.

A.B. . American Bar Association Journal. Abalienate /abéyliyányt/. At overføre interesse eller titel.

Abalienatio /abéyliyánysh(iy)ow/. I romersk lov, den perfekte overdragelse eller overførsel af ejendom fra en romersk borger til en anden. Dette udtryk afløste det simple *alienatio*, som bruges i Digest og Institutes, såvel som i den feudale lov, og hvorfra det engelske "alienation" er blevet dannet.

Abalienation /æbèyliyányshan/. I civilretten en overdragelse af fast ejendom eller løsøre til en anden i henhold til loven.

Abamita /abzmata/. I civilretten en tipodefars søster (*abau Soror*). Kaldes omite mozi- mØ.

Opgive. At desertere, overgive, svigte eller afstå. At give afkald på eller opgive med den hensigt aldrig mere at genoptage sin ret eller interesse. At opgive eller ophøre med at bruge. At opgive absolut; at opgive helt; at give fuldstændig afkald på; at opgive enhver forbindelse med eller interesse i; at desertere. Det omfatter hensigten og også den ydre handling, hvormed den gennemføres.

Forladt ejendom. Ejendom, som ejeren har opgivet herredømmet over og kontrollen med uden hensigt om at genvinde den. Se *otso* Efterladelse.

Forladt. En part, til hvem en rettighed eller ejendom er forladt eller opgivet af en anden. Udtrykket anvendes om forsikringssselskaber for skibe og laster.

Opgivelse. Overgivelse, afkald, disclaimer eller afståelse af ejendom eller ret. Frivillig opgivelse af alle rettigheder, titler, krav og besiddelse med den hensigt ikke at kræve dem tilbage. Staten mod Bailey,

97 N.I.Super. 396, 235 A.2d 214, 216. At opgive en ting absolut, uden henvisning til nogen bestemt person eller formål, som at forlade en ejendom med den hensigt ikke at vende tilbage, så den kan blive tilegnet af den næste ejer eller finder. Ejerens frivillige opgivelse af besiddelsen af en ting med den hensigt at afslutte sit ejerskab, men uden at overdrage den til nogen anden person. Dober v. Ukase Inv. Co., 139 Or. 626, 10 P.2d 356, 357. Opgivelsen af al titel, besiddelse eller krav, eller en virtuel, forsættlig bortkastning af ejendom.

Begrebet omfatter både hensigten om at opgive og den ydre handling, hvormed hensigten føres ud i livet. Når man skal afgøre, om en person har opgivet sin ejendom eller sine rettigheder, er hensigten det første og vigtigste objekt for undersøgelsen, for der kan ikke være tale om opgivelse uden hensigten om at opgive. Roebuck v. Mecosta County Road Commission, 59 Mich.App. 128, 229 N.IV.2d 343, 345. Generelt kan "opgivelse" opstå fra en enkelt handling eller fra en serie af handlinger. Holly Hill Lumber Co. v. Grooms, 198 S.C. 118, 16 S.E.2d 816, 821.

Tid er ikke et væsentligt element i en handling, selvom tidsforløbet kan være et bevis på en hensigt om at opgive, og hvor det er ledsaget af handlinger, der viser en sådan hensigt, kan det tages i betragtning ved afgørelsen af, om der har været en opgivelse. Ullman ex rel. Eramo v. Payne, 127 Conn. 239, 16 A.2d 286, 287.

"Abandonment" adskiller sig fra overgivelse ved, at overgivelse kræver en aftale, og også fra fortabelse ved, at fortabelse kan være imod hensigten hos den part, der påstås at have fortabt.

Se også Desertering; Udskrivning; Frigivelse; Afkald.

Søgsmål, generelt. Undladelse af at retsforfølge eller anlægge sag inden for den lovbestemte *frist* (se Forældelsesfrister); undladelse af at gøre indsigelse mod eller indsende juryinstruktioner (Fed.R. Civil P. 51); undladelse af at kræve nævningsag (Fed.R. Civil P. 38).

Ugyldig besiddelse. For at ødelægge kontinuiteten i en gunstig besiddelse, skal der være en hensigt om at opgive kravet om ejerskab såvel som en handling, der opgiver besiddelsen, og blot midlertidigt fravær er ikke tilstrækkeligt. Brueh v. Benedict, 62 Wyo. 213, 165 P.2d 561.

Påstand om fejl. Manglende indsigelse under retssagen. Meyer v. Hendrix, 311 111.App. 605, 37 N.E.2d 445, 446. Fejl ikke præsenteret i brief. Roubay v. United States, C.C.A. Cal., 115 F.2d 49, 50. Fejl ikke understøttet af argument eller autoritet. Cone v. Arißs, 13 Wash.2d 650, 126 P.2d 591, 593. Se Fed.R.Civil Proc. 46 (Undtagelser er unødvendige).

Børn Desertering eller forsættlig svigt. Forladelse af **forældrenes pligter. Wright v. Fitzgibbons, 198 Miss. 471, 21 So.2d 709, 710.** Se også *desertering*.

Kontrakter. For at udgøre "opgivelse" ved adfærd skal den handling, man påberåber sig, være positiv, afgørende, utvetydig og uforenelig med kontraktens eksistens. Opgivelse er et spørgsmål om intention, Lohn v. Fletcher Oil Co., 38 Cal.App.2d 26, 100 P.2d 505, 507, og indebærer ikke

kun manglende opfyldelse, men en hensigt om ikke at opfylde, som kan udledes af handlinger, der nødvendigvis peger på faktisk opgivelse.

Copyright. "Opgivelse" af en ophavsret afhænger af ophavsretsindehaverens sindstilstand og indtræffer, når han foretager en åbenlys handling, der viser hans hensigt om at opgive sine rettigheder til værket og lade offentligheden nyde det. *Rexnord, Inc. v. Modern Handling Systems, Inc.*, D.C.Del., 379 P.Supp. 1190, 1199.

Kriminelle handlinger. "Abandonment" kan fritage en for kriminel ansvar, hvor kriminel virksomhed afbrydes af en ændring i hjertet, opgivelse af kriminel formål, ændring i adfærd og stigende afsky for skade, og det skal ske, før den kriminelle handling er ved at blive fuldbyrdet eller er blevet så uundgåelig, at den ikke med rimelighed kan udsættes. *Pyle v. State, Ind.*, 476 N.E.2d 124, 126. Se Model Penal Code

§ 5.01(4) (afkald på kriminel formål).

2servitutter. For at fastslå "opgivelse" af en **servitut**, der er oprettet ved skøde, skal der være en adfærd fra ejeren af den tjenende ejendoms side, der er ugunstig for og i modstrid med servitutens eksistens, og som fortsætter i den lovbestemte periode, eller den manglende brug skal være ledsaget af utvetydige og afgørende handlinger, der klart indikerer en hensigt fra ejeren af servitutens side om at opgive brugen af den. Permanent ophør af brug eller nydelse uden hensigt om at genoptage eller genvinde den. Hensigt og fuldbyrdet handling er begge væsentlige. En blot midlertidig eller lejlighedsvis hindring eller brug af en servitut fra den tjenende ejers side er ikke en "opgivelse". *Gerber v. Appel, Mo.App.*, 164 S.Wed 225, 228.

Grund til skilsmisse. "Forladelse" som årsag til skilsmisse skal være forsættelig og tilsigtet uden intention om at vende tilbage, og uden samtykke fra den forladte ægtefælle. Denne grund kaldes almindeligvis "desertion" i delstaternes skilsmisselove. *Se også* Desertion.

Opfindelser. Opfinderens opgivelse af rettigheder, som når han opgiver sin idé eller opfinder eller opgiver intentionen om at udøve sin opfindelse og dermed gør den tilgængelig for offentligheden, eller når han uagtsomt udsætter hævdelsen af sine krav eller undlader at ansøge om et patent og tillader offentligheden at udøve sin opfindelse. *Electric Storage Battery Co. v. Shimadzu, Pa.*, 307 U.S. 5, 613, 616, 59 S.Ct. 675, 681, 83 L.Ed. 1071.

Meses i almindelighed. For at udgøre en "opgivelse" af lejede lokaler, skal der være en absolut afståelse af lokalerne fra lejers side, som består af handling og hensigt.

Mineral leasing. "Opgivelse" består af en faktisk opgivelseshandling, ledsaget af hensigten og formålet med permanent at opgive et krav og en ejendomsret. Der er en distinktion mellem "abandonment" og "surrender", som er overdragelsen af en ting eller en ejendomsret til denne til en anden, hvilket ikke er et væsentligt element i abandonment. Der skelnes også mellem elementerne i "abandonment" og dem i estoppel. Hverken formel overgivelse af olie- og gasleasing eller frigivelse er nødvendig for at gennemføre "abandonment"; for

for eksempel undladelse af at påbegynde arbejde i henhold til lejekontrakten i mere end 40 år, *Chapman v. Continental Oil Co.*, 149 Kan. 822, 89 P.2d 833, 834; brud på den underforståede forpligtelse til at søge efter og udvikle jorden med rimelig omhu, *Wood v. Arkansas Fuel Oil Co.*, D.C. Ark., 40 F.Supp. 42, 45; ingen boring på lejet jord i mere end to år, og manglende betaling af leje, *Rehart*

v. Kloesner, 48 Cal.App.2d 40, 119 P.2d 145, 147; udtrækning af vand fra brønden uden hensigt om at erstatte det, er alle blevet anset for at udgøre "opgivelse". Men der skal være en intention hos lejer om at opgive de lejede lokaler, *Carter Oil Co. v. Mitchell, C.C.A.Okl.*, 100 F.2d 945, 950, 951; eller en intention om ikke at bore, *Carter Oil Co.*

v. Mitchell, C.C.A.Okl., 100 F.2d 945, 950, 951. Og ophør af driften er ikke i sig selv tilstrækkeligt. *Fisher v. Dixon*, 188 Okl. 7, 105 P.2d 776, 777.

Embede. At opgive et offentligt embede er en form for opsigelse, men adskiller sig fra opsigelsen ved, at opsigelsen er en formel opgivelse, mens opgivelsen er en frivillig opgivelse på grund af manglende brug. Det er ikke udelukkende et spørgsmål om hensigt, men kan være resultatet af en fuldstændig opgivelse af pligter af en sådan varighed, at loven vil udlede en opgivelse. Det skal være totalt, og under sådanne omstændigheder, at det klart indikerer en absolut opgivelse; og om en embedsmand har opgivet et embede afhænger af hans åbenlyse handlinger snarere end hans erklærede hensigt. Det indebærer ikke-brug, men ikke-brug udgør ikke i sig selv opgivelse. Den manglende udførelse af de pligter, der er forbundet med embedet, skal ske med en faktisk eller formodet hensigt fra embedsmandens side om at opgive og frasige sig embedet. Hensigten kan udledes af partens handlinger og adfærd og er et spørgsmål om fakta. Forladelse kan være resultatet af, at embedsmanden har accepteret sin uretmæssige fjernelse eller afskedigelse, men som i andre tilfælde af forladelse er spørgsmålet om hensigt involveret. *McCall*

v. Cull, 51 Ariz. 237, 75 P.2d 696, 698.

Patenter. Der kan være tale om en opgivelse af et patent, når opfinderen dedikerer det til offentligheden; og dette kan vises ved, at han u n d l a d e r at sagsøge krænker, sælge licenser eller på anden måde gøre en indsats for at opnå en personlig fordel af sit patent. *Sandlin v. Johnson, C.C.A. Mo.*, 141 F.2d 660. En person kan ikke blive frataget et patent som følge af en andens tidligere arbejde, hvis dette arbejde er blevet opgivet, suppleret eller skjult. 35 U.S.C.A. § 102(g).

Properfy. "Forladt ejendom" i juridisk **forstand er** det, som ejeren har opgivet al ret, titel, krav og besiddelse af, men uden at overdrage det til nogen anden person, og uden hensigt om ikke at kræve det tilbage eller genoptage ejerskab, besiddelse eller nydelse i fremtiden. *Gom. v. Carter*, 236 Pa.Super. 376, 344 A.2d 899, 901. Der skal være sammenfald mellem handling og hensigt, dvs. handlingen at efterlade lokalerne eller ejendommen tom, så den kan tilegnes af den næste, der kommer, og hensigten om ikke at vende tilbage. Opgivelse af enhver titel, besiddelse eller krav; en virtuel forsættelig bortkastning af ejendom. *Ex parte Szczygiel, Sup.*, 51 N.Y.S.2d 699, 702.

Rettigheder i almindelighed. Opgivelsen af en rettighed. Det indebærer, at ejeren giver afkald uden hensyn til fremtidig besiddelse af sig selv eller af en anden person, men med en hensigt om at opgive. Se afkald.

Varemærker afslutter handelsnavne. Der skal ikke kun være tale om ikke-brug, men også om en hensigt om at opgive brugen af varemærker permanent. Neva-Wet Corporation of America mod Never Wet Processing Corporation, 277

N.Y. 163, 13 N.E.2d 755, 761.

Vadehavsrettigheder. Anvendt på vandrettigheder kan det defineres som en forsætlig opgivelse af en kendt rettighed. Det er ikke baseret på et tidslement, og en simpel ikke-bruger vil ikke etablere "opgivelse" i mindre tid end den lovbestemte periode, idet det kontrollerende element i "opgivelse" er et spørgsmål om hensigt. Hammond v. Johnson, 94 Utah 20, 66 P.2d 894, 899. At desertere eller opgive en rettighed. Hensigten og en faktisk opgivelse skal være sammenfaldende. Sammenfald af opgivelse af besiddelse og hensigt om ikke at genoptage den til gavnlige brug. Ingen af delene er tilstrækkelige. **Osnes Livestock Co. v. Warren**, 103 Mont. 284, 62 P.2d 206, 211.

Abandum, abandum eller abandonum /abéndan(am)/. Noget, der er beslaglagt, forbudt eller forladt. A60n- don, *dvs. in bannum res missa*, en ting, der er forbudt eller forømt som fortabt eller tabt, hvorfor man *opgiver, deserterer, oz forlader*, som tabt og væk.

Ab ante /áb ĩntiy/. Lat. Før; på forhånd. En lovgivende forsamling kan f.eks. ikke på *forhånd* acceptere nogen modifikation eller ændring af en lov, som en tredje person måtte fremsætte.

Ab antecedents /ńb ántosiydéntiy/. Lat. På forhånd; i forvejen.

Ab antiquo /áb æntéykwow/. Fra gammel tida; fra ancient tid; af gammel; af gammel dato. 3 Bl.Comm. 95.

Abarnare /ńbarnériy/. Lat. At opdage og afsløre en hemmelig forbrydelse for en dommer.

Ab aasuetis non fit injuria /èb aawiytas non fit injtíriyo/. Fra ting, som man er vant til (eller som man har været vant til i lang tid), opstår der ingen juridisk skade eller uret. Hvis en peraoon forsømmer at insistere på sin ret, anses han for at have opgivet den.

En plage, der kan fjernes. En gene, som praktisk talt kan undertrykkes, udslettes eller gøres uskadelig, og hvis fortsatte eksistens ikke er tilladt i henhold til loven. Fort Worth & Denver City Ry. Co. v. Muncy, Tex.Civ.App., 31 S.W.2d 491, 494.

Abatamentum /abeytaméntam/. L. Lat. I gammel engelsk lov, en nedsættelse af selveje; en indtræden på jord som en mellemting mellem forfaderens død og arvingens indtræden.

Abatare /abatériy/. At dæmpe.

Nedbryde. At smide ned, slå ned, ødelægge, undertrykke. At gøre det af med eller ophæve eller formindske. In re Stevens' Estate, Cal.App., 150 P.2d 530, 534. At bringe helt ned eller nedbryde, at sætte en stopper for, at gøre det af med.

med, at ophæve, at gøre ugyldig, Sparks Milling Co. v. Powell, 283 Ky. 669, 143 S.W.2d 75, 77. Se også Ophævelse; Ophævelse af søgsmål.

Reduktion. En reduktion, et fald eller en formindskelse. Suspension eller ophør, helt eller delvist, af en vedvarende afgift, f.eks. husleje.

Lrgocies. En forholdsmæssig formindskelse eller reduktion af de økonomiske legater, når de midler eller aktiver, som sådanne legater skal betales af, ikke er tilstrækkelige til at betale dem fuldt ud. Uniform Probate Code, § 3-902. Se indfrielse, *i fra, m* til specifikke legater og testamenter.

Ubehag. *hvisiee* Ubehag.

Påstand om nedsættelse. Se anbringende.

Skatter. Formindskelse eller nedsættelse af den pålagte skat. Nedsættelse af skatter fritager ejendom for dens andel af byrderne ved beskatning, efter at beskatningen er foretaget og skatten opkrævet. Sheppard v. Hidalgo County, 126 Tex. 550, 83 S.W.2d 649, 657.

Nedlæggelse af søgsmål. Abatement er en fuldstændig tilsidesættelse eller ødelæggelse af søgsmålet, så det ophæves og afsluttes. Carver v. State, 217 Tenn. 482, 398 S.W.2d 719. *Isee* Afvisning; Ophævelse.

Anbringender om afvisning er blevet afskaffet af Fed.R. Civil P. 7(c); de er blevet erstattet af en anmodning om afvisning i henhold til regel 41. I visse stater findes dette anbringende dog stadig for at angribe jurisdiktion eller forkyndelse af proces eller for at hævde, at en tidligere sag mellem de samme parter om det samme emne er under behandling.

Abator /abéytar/. I ejendomsretten en fremmed, der uden ret til adgang **forsøger at komme i besiddelse** af en ejendom til skade for arvingen eller testamentstageren, før sidstnævnte kan komme ind efter forfaderens død. I **erstatningsretten er det** en, der mindsker, nedbryder eller ødelægger en plage.

Abatuda /ńbatyńwda/. Noget, der er forringet. *Moneta abotudo* er penge, der er klippet eller forringet i værdi.

Abavia /abńviya/. Lat. I civilretten en tip-tip-oldemor.

Abavita /abńmata/. En tip-tip-oldefars søster. Thie ta a miaapelling for *oóomifo* q. u.7.

Abavuneulus /ábava9kyalas/. Lat. I civilretten, en tipoldemors bror *éooouioe frater*). Kaldes *auunculus maximum*.

Abavus /ńbavas/. Lat. I civilretten en tip-tip-oldefar.

Abbacinare /ńbasanériy/. At blænde ved at placere et brændende bassin eller rødglødende jern foran **øjnene**. En form for afstraffelse i middelalderen. Staves også "abacinare". Det moderne italienske staves med to b'er og betyder at gøre blind. Abbacination. Blinding ved at placere et brændende bassin eller rødglødende jern foran øjnene.

Abbedi /ńbasiy/. Et religiøst hus' styre og indtægter, der er underlagt en abbed, som et bispedømme er underlagt en biskop. En abbeds rettigheder og privilegier.

Abbedi. Et kloster eller nonnekloster til brug for en sammenslutning af religiøse personer, som har en abbed eller abbedisse til at lede dem.

Abbed. En prælat i det 13. århundrede, som i umindelige tider havde haft ret til at sidde i nationalforsamlingen.

Abbed, abbed. Den åndelige overhoved eller leder af et kloster. Femininum, *Abbms*.

Abbreviatio placitorum /abryiviyéysh(iy)ow plàsatorám/. Et sammendrag af gamle retslige optegnelser, før år Booka.

Forkortere /abryiviyeytarz/. I kirkeretten embedsmænd, hvis pligt det er at hjælpe med at udfærdige pavens breve og reducere andragender til korrekt form, så de kan konverteres til pavelige buller.

Abbroehment, eller abbroachment /abrówehmant/. Handlingen med at forhindre et marked ved at opkøbe de varer, der er beregnet til at blive solgt der, med henblik på at sælge dem i detailhandlen. Se Forhindring af markedet.

Afsluttende bemærkninger. *lee* Afsluttende bemærkninger.

ABC-test. **Udelukkelsestestene** **i** arbejdsløshedsunderstøttelsesloven, som siger, at arbejdsgiveren ikke er dækket, hvis de personer, han ansætter, er uden for hans kontrol, hvis tjenesterne udføres uden for arbejdsgiverens forretningssteder, og hvis de ansatte sædvanligvis er beskæftiget i uafhængigt etablerede erhverv, er kendt som "ABC-testene". Employment Sec. Commission v. Wilson, Alaska, 461 P.2d 425, 427. Se Uafhængig entreprenør.

ABC-transaktion. I forbindelse med minedrift og olieboring er det en overførsel, hvor A, ejeren, overdrager sin andel til B, operatøren og byggherren, mod kontant betaling, idet han reserverer en produktionsbetaling, der normalt er større end den kontante betaling, som B betaler. Skattefordelene ved denne type transaktion blev fjernet med skattereformloven af 1969.

Abdikation /ñbdakéyshan/. Afkald på et embedes privilegier og prerogativer. En herskers handling, hvor han giver afkald på og opgiver sin regering eller trone, så tronen enten efterlades helt tom eller besættes af en efterfølger, der er udpeget eller valgt på forhånd. Også når en magistrat eller person i embede frivilligt giver afkald på eller opgiver det, før tjenestetiden er udløbet. Det adskiller sig fra fratrædelse, idet fratrædelse foretages af en, der har modtaget sit embede fra en anden og giver det tilbage i sine hænder, som en underordnet i hænderne på en overordnet; abdikation er opgivelse af et embede, der er overdraget ved lov. Det er at give afkald på, forlade og opgive, så man ikke længere har noget at gøre med en ting, eller at udføre sådanne handlinger, som er uforenelige med at besidde den.

Abditorium /úbdatoríyam/. Et abditory eller skjulested, hvor man gemmer og opbevarer varer, tallerkener eller penge.

Bortførelse. Forbrydelsen at bortføre en hustru, et barn eller en myndling ved svig og overtalelse eller åben vold. Model straffelov, § 212.4.

At bortføre i smug med magt i kidnapning. Ulovlig bortførelse eller tilbageholdelse af en kvinde med henblik på ægteskab, konkubinats eller prostitution. I mange stater er denne forbrydelse lovfæstet og gælder i de fleste tilfælde for kvinder under en bestemt alder. I nogle stater omfatter bortførelse ifølge loven også en mands tilbagetrækning fra sin kone, som når en anden kvinde fremmedgør hans kærlighed og lokker ham væk og får ham til at forlade sin kone.

Tilbageholdelse af et offer bliver til "bortførelse", når det sker med den hensigt at forhindre, at offeret kommer fri. Padgett v. State, Tex.App. 4 Dist., 683 S.W.2d 453, 457.

Se nfo Alienation of affections; Kidnapning.

Abearance /abérans/. Opførsel; som en anerkendelse af at være af god abearance betyder at være af god opførsel.

Ab epistolia /ñb iypistalas/. Lat. En officer, der har ansvaret for sin overordnede eller herskers korrespondance (*epistolm*); en sekretær.

Aberemord /ébarmardar/. (Fra sax. *obere*, tilsyneladende, berygtet; og *mord*, *mord*.) Klart eller direkte mord, til forskel fra den mindre afskyelige forbrydelse manddrab eller tilfældig sammenblanding.

Abease /ñbésiy/. Lat. I civilretten, at være fraværende; at være væk fra et sted. Sagt om en person, der var *estro continentio urbis*, (uden for byens suburbe.)

Hjælpe. At opmuntre, anspore eller sætte en anden i gang med at begå en forbrydelse. Dette ord bruges normalt om at hjælpe med at begå en forbrydelse. At tilskynde en anden til at begå et mord er at beordre, skaffe, rådgive, opmuntre, tilskynde eller hjælpe. Wyatt v. U. S., 388 F.2d 395, 400 (10 Cir.). At lette udførelsen af en forbrydelse, fremme dens gennemførelse eller hjælpe med at fremme eller fremkalde den. Staten mod Lord, 42 N.M. 638, 84 P.2d 80, 86.

I forhold til anklagen om medvirken og tilskyndelse omfatter begrebet viden om gerningsmandens ulovlige formål og opmuntring, fremme eller rådgivning af en anden i forbindelse med udførelsen af den kriminelle handling. Stat

v. I-R Distributors, Inc, 82 Wash.2d 584, 512 P.2d 1049,

1055.

Et fransk ord kombineret af to ord "a" og "bet-er" - at lokke eller ophidse et dyr.

lee også medskyldig; medskyldig; hjælp og tilskyndelse.

Medvirken. En handling, der opmuntrer, tilskynder eller hjælper en anden.

Abettator /iibatéytar/. L. lat. I gammel engelsk lov, en abettor. Se Abettor.

Anstifter /abétar/. En anstifter eller igangsætter; en, der fremmer eller får en forbrydelse til at blive begået. Praktisk v. Staten, 326 A.2d 189. En, der befaler, rådgiver, ansporer eller opmuntrer en anden til at begå en forbrydelse. En person, som er til stede og tilskynder en anden til at begå en forbrydelse og dermed bliver hovedmand. For at være en "abetor" skal den anklagede have tilskyndet eller rådet til at begå en forbrydelse eller været til stede med det formål at hjælpe med at begå den; han skal dele den kriminelle hensigt, hvormed

forbrydelsen blev begået. Staten mod Francis, 71 C.2d

66, 75 Cal.Rptr. 199, 203, 450 P.2d 591. Se også Acces- sory; Accomplice; Aider and abettor.

Ab extra /åb êkstra/. Lat. Ekstra, ud over, uden. Fra uden for.

Abeyance /abéyans/. Forfald i øveeøssion, hvor der ikke er nogen person, i hvem titlen iø vested. I ejendomsretten, tilstanden af en ejendom, når der ikke er nogen person i live, som den er overdraget til. I sådanne tilfælde har man sagt, at selvejet er in niidiòus (i skyerne), in *pendenti* (i suspension) og in *gremio legis* (i lovens skød). Hvor der er en fæster af selvejet, kan resten eller tilbagefaldet eksistere i en periode uden nogen bestemt ejer, i hvilket tilfælde det siges at være i b e r o . En tilstand af at være uafsluttet eller i en tilstand af suspension eller inaktivitet. Når salg til tredjeparter af ejendom, som amtet har erhvervet ved skattesalg, holdes i "venteposition", betyder det, at visse rettigheder eller betingelser er i venteposition. Willard v. Ward County, 72 N.D. 291, 6 N.W.2d 566, 568.

Abiaticuø, eller aviaticuø /àviyéytakas/. L. Lat. I feu- dal lov, en søns søn; et barnebarn i den mandlige linje.

Blive. At acceptere konsekvenserne af; at **være** tilfreds med; at vente på. Med henvisning til øn ordre, dom eller dekret fra en domstol, at udføre, at eksekvere.

Overholde. At holde sig til, at adlyde, at acceptere konsekvenserne af. Detroit Fidelity & Surety Co. v. U. S., C.C.A.Ohio, 36 p.2d 682, 683.

At stå ved, acceptere, rette sig efter. At acceptere som gyldig og tage konsekvenserne af; som at rette sig efter en beslutning. Kovach v. Maddux, D.C.Tenn., 238 P.Supp. 835, 842.

Vedholdende overbevisning. En definitiv overbevisning om skyld, der er opstået efter en grundig undersøgelse af hele sagen. Bruges ofte til at instruere juryer om den sindstilstand, der kræves for skyld bevist ud over enhver rimelig tvivl. Hopt v. Utah, 120 U.S. 439, 7 S.Ct. 614, 30 L.Ed. 708. A

afgjort eller fast overbevisning. Folk mod Castro, 68 Cal. App.2d 491, 157 P.2d 25, 30.

Abigeatores /abij(iy)atòriyaz/. Se Abigeus.

Abigeatus /abijiyéytas/. Lat. I civilretten, forsvaret for at stjæle eller drive kvæg væk. *Slee* Abigeus.

Abigei /abijiyay/. Se Abigeus.

Abigere /abijariy/. Lat. I civilretten, at drive væk. Anvendt om dem, der drev dyr væk med den hensigt at stjæle dem. Anvendtes også tidligere om den lignende forbrydelse at stjæle kvæg på grænsen mellem England og Skotland. *Se* Abigeus.

At drive ud; at udvise med magt; at frembringe abort.

Abigeus /abijiyas/. Lat. (Pl., *obigei*, eller mere sjældent *abigeatores*. I I civilretten en kvægtyv; en, der drev eller trak kvæg væk (*subtroxit*) fra deres græsgange, som heste eller okser fra flokkene, og gjorde bytte af dem, og som fulgte dette som en forretning eller handel. Udtrykket blev også brugt om dem, der drev de mindre dyr væk, som svin, får og geder. I sidstnævnte tilfælde afhang det af antallet, der blev taget,

om gerningsmanden var blur (en almindelig tyv) eller *obi-* gens. Men at tage en enkelt hest eller okse ser ud til at have udgjort *nbioeofus'* forbrydelse. Og de, der ofte gjorde dette, var helt klart øoigei, selvom de kun tog et dyr eller to ad gangen. 4 Bl.Comm. 239.

Evne. Kapacitet til at udføre en handling eller tjeneste; f. eks. at forsørge ægtefælle og familie. Økonomisk evne fortolkes normalt som en henvisning til pekuniær evne. *Se også* evne til at tjene penge; evne; manglende evne.

Ab ineonvenienti /æb inkønviyniyéntay/. Fra hårdhed eller ubekvemmelighed. Et argument, der er baseret på sagens vanskelighed og de ulemper eller ubehagelige konsekvenser, som en anden tankegang ville føre til.

Ab initio /åb inish(iy)ow/. lat. Fra begyndelsen; fra den første handling; fra starten. En aftale siges at være "ugyldig ab initio", hvis den på intet tidspunkt har haft nogen juridisk gyldighed. En part kan øaid at være en træpaøser, en ejendom øaid at være god, en aftale eller et skøde siges at være ugyldig, eller et ægteskab eller en handling siges at være ulovlig, *ab* inifio. I modsætning hertil *ex p't facto eller pætea*.

Ab initio mundi /åb inish(iy)ow manday/. Lat. Fra verdens begyndelse. *Ab initio mundi usque ad hodiernum diem*, fra verdens begyndelse til i dag.

Ab inteøtat. Intestat.

Ab inteøtato /æb instestéytow/. Lat. I civilretten, fra en intestat; fra den intestate; i eaoe af intesta- cy. *Hæreditas at into Iago*, en arv, der stammer fra en intestat. *Sutcaesio ab intestato*, succession til en intestat, eller i tilfælde af intestat. Dette svarer til afstamning eller arv af fast ejendom ved almindelig lov. 2 Bl.Comm. 490, 516. "Arving øo *intætato*." Udtrykket "øo *intætato*" bruges generelt som det modsatte eller alter- native af *ez to tamento*, (fra, ved eller under et testamente.) *Vel ex to lamento, uel ab intestato [hæredilates]* relevant,- arv stammer enten fra et testamente eller fra en intestat (en der dør uden et testamente).

Ab invito /åb inváytow/. Ufrivilligt. Mod ens vilje. Af eller fra en uvillig part. En overdragelse ab invito er en tvangsoverdragelse. *lsee* In invitum; Invito.

Ab irato /åb ayréytow/. Lat. Af en, der er vred. Et testamente eller en gave, som en mand har givet i modstrid med sine arvingers interesser på grund af vrede eller had mod dem, siges at være givet *ob irato*. Et søgsmål for at tilsidesætte et sådant testamente kaldes et søgsmål øo iroto.

Abiøhering, eller **abishersing** /abishar(s)ip/. Ophør af amercementø. Det betød oprindeligt en fortabelse eller amercement, og kaldes mere korrekt *misfieririg*, misfiering eller misøering, ifølge visse forfattere. Det er siden blevet kaldt en frihed af frihed, fordi, hvor end dette ord er brugt i en bevilling, har de personer, som bevillingen er givet til, alle andres fortabelser og amercements, og er selv fri for kontrol af nogen inden for deres afgift.

Abjudicatio /'æbjudakéysh(iy)ow/. I gammel engelsk lov, fratagelse af en ting ved en domstols dom; en udsettelse af retten; det samme som *forisjudicatio*, forjudding, forjudding. En fjernelse fra retten.

Bruges til at angive en negativ afgørelse i en retssag: Thuø, jorden siges at være oøjudged fra en af parterne og hans arvinger.

Afkald /'æbjaréyshan/. Et afkald eller en opgivelse ved eller under ed. Afkald under ed på ens statsborgerskab eller en anden rettighed eller et privilegium. Se *a/so* abjure.

Afkald på riget /'æbjaréyshan ay ða rélm/. I gammel engelsk lov en afståelse fra sit land, en selvpålagt forvisning med en ed om aldrig at vende tilbage til kongeriget, medmindre man får tilladelse.

At afsværges. At give afkald på, eller opgive, ved eller under ed. *isee* Forbandelse.

Evne. *filæ* Evne.

"Dygtig". Som det bruges i en lov om tjeneste i militsen, indebærer dette udtryk ikke en absolut frihed fra alle fysiske lidelser. Det indebærer et fravær af de håndgribelige og synlige defekter, som tydeligvis forhindrer personen i at udføre en soldats almindelige pligter. *Ise* også Able seaman.

Ablegati /'æblagéytay/. Pavelige ambassadører af anden rang, som sendes til et land, hvor der ikke er en nuntius, med en mindre omfattende opgave end en nuntius. Denne titel svarer til udsending.

Able øemøn. En grad af handelssøfolk. Se 46 U.S.C.A. § 7306 og følgende.

I stand til at tjene penge I stand til at opnå og fastholde beskæftigelse betyder, at den pågældende person enten er i stand til eller ude af stand til at udføre de sædvanlige opgaver i den beskæftigelse, der er tale om, i det omfang sådanne opgaver sædvanligvis udføres af den gennemsnitlige person, der er beskæftiget i en sådan beskæftigelse. *Kinyon v. Kinyon*, 230 Mo.App. 623, 71 S.W.2d 78, 82. *Se også* Oisability; Gainful employment *or* occupation.

I stand til at købe. "Evne" i salgskontrakter, der afhænger af evnen til at købe, betyder normalt økonomisk evne. *Anderson v. Craig*, 111 Mont. 182, 108 P.2d 205, 206. Køber skal have økonomisk evne og juridisk kapacitet til at erhverve jord. *Campbell v. Hood*, Tex.Gom.App., 35 S.W.2d 93, 95. Køber er i stand til at købe, som modsvarer mæglerens ret til provision, hvis han er økonomisk i stand til at skaffe de nødvendige midler til at afslutte handlen inden for den krævede tid. *Hersh v. Garau*, 218 Cal. 460, 23 P.2d 1022. *Se* Finansielt i stand.

Ablocatio /'æblowkéysh(iy)ow/. En udlejning til leje eller leasing for penge. Nogle gange brugt i den engelske form "ablocation".

Abmatertera /'æbmatartara/. Lat. I civilretten, en tipoldemors søster (*abauia soror*). Kaldes *matertera maxima*.

Abnepoø /'æbnépo(w)s/. Lat. Et tip-tip-oldebarn. Barnebarn af et barnebarn eller barnebarn.

Abneptio /'æbnéptas/. Lat. En tip-tip-oldebarn-datter. Barnebarn af et barnebarn eller granddaugh-ter.

Bopæl. Ens hjem, bolig, opholdssted eller bopæl. Betyder normalt "domicil". Bopæl af ubestemmelig karakter. *Fowler v. Fowler*, 156 Fla. 316, 22 So.2d 817, 818. Det sted, hvor en person bor. In re *Erickson*, 18 N.J.Misc. 5, 10 A.2d 142, 146. En lovlig vælgers bopæl. *Pope v. Board of Election Com'rs*, 370 111. 196, 1C N.E.2d 214, 216. Fast bopæl indtil videre. *Augustus Go., for Use of Bourgeois v. Manzella*, 19 N.I.Misc. 29, 17 A.2d 68, 70. For forkyndelse af proces, ens faste opholdssted for tiden; hans "sædvanlige opholdssted." Fed.R. Civil P. 4. *Kurilla v. Roth*, 132 N.J.L. 213, 38 A.2d 862, 864. *Se* domicil; bopæl.

Generelt opholdssted. se Bolig.

Abogado /'ævowgáðow/. Sp. En advokat. *Se* Bozero. Ab olim /'æb ówlam/. Fra gammel tid.

Afskaffe. At afskaffe helt; at annullere; at ophæve; at tilbagekalde; at ophæve; at give afkald på. At sætte en stopper for. *Stretch v. Murphy*, 166 Or. 439, 112 P.2d 1018, 1021. Importerer absolut ødelæggelse, der har sin rod i det latinske ord "abolere", der betyder at ødelægge fuldstændigt. Gælder især for ting af permanent karakter, såsom institutioner, sædvaner, skikke, som afskaffelsen af slaveri.

Afskaffelse. *Isee* Afskaffe.

Afskaffelse. Ødelæggelse, tilintetgørelse, ophævelse eller udsettelse af noget. *Se* afskaffe.

I den civile, franske og tyske lovgivning bruges afskaffelse næsten synonymt med tilgivelse, eftergivelse, nåde.

A bon droit /'éy bón dróyt/. Med god grund; retfærdigt; retmæssigt.

Aboriginal title /'æbarijanal táytal/. En sådan titel giver oprindelige indfødte i USA eneret til land og vand, som blev brugt af dem og deres forfædre, før USA hævdede suveræniteten over sådanne områder. *Yankton Sioux Tribe of Indians v. State of S.D., C.A.S.D.*, 796 F.2d 241, 243.

Abortee /'æbórtiy/. Den kvinde, der får foretaget en abort.

Abortifacient /'æbórtaféysh(iy)ant/. Stof eller medicin, der kan eller bruges til at fremkalde abort.

Abort. Den spontane eller kunstigt fremkaldte udstødelse af et embryo eller foster. Som brugt i juridiske sammenhænge, refererer det normalt til provokeret abort. For loven om abort se *Roe v. Wade*, 410 U.S. 113, 93 S.Ct. 705, 35 L.Ed.2d 147; *Webster v. Reproductive Health Service*, 109 S.Ct. 3040, 106 L.Ed.2d 410. *Isee* o/so Levedygtighed; Levedygtigt barn.

Abortforsker. En, der foretager aborter.

Abortus /'æbórtas/. Lat. Et aborteret foster.

Omkring. Tæt på i tid, mængde, antal, kvalitet eller grad. Væsentligt, tilnærmelsesvis, næsten eller næsten. *Odum v. Langston*, 351 Mo. 609, 173 S.W.2d 826, 829.

Når udtrykket bruges med henvisning til tid, har det en fleksibel betydning, der varierer med omstændighederne og den sammenhæng, hvori det anvendes. Men dets uøe gør ikke nødvendigvis tiden uvæsentlig eller en kontrakt opsigelig efter forgodtbefindende. I et certeparti betyder "about to sail" netop klar til at sejle. Med hensyn til mængde antyder udtrykket kun et skøn over den forventede mængde. Dets betydning er, at den faktiske mængde er en nær tilnærmelse til den nævnte, og det har den virkning, at det sikrer mod utilsigtede variationer. *Nor- rington v. Wright*, 115 U.S. 188, 6 S.Ct. 12, 29 L.Ed. 366. Det kan gives praktisk talt samme virkning som udtrykket mere eller mindre. Synonymt med "på" eller "på", som i lovovertrædelsen om at bære skjulte våben. I nærheden, lige ved hånden, nem adgang. *Brown v. U. S.*, 30 F.2d 474, 475, 58 App.D.C. 311. Hvad angår antal, indebærer det blot en vurdering af et bestemt parti eller en bestemt klasse og ikke en garanti. I forbindelse med afstand eller lokalitet er udtrykket af relativ betydning og varierer med omstændighederne.

Aboutiøøement /abūwtismón/. Fr. Et modargument eller et modargument.

Over. Højere; overlegen. Som, retten over; sagsøger eller sagsøgte over. *Aboute all incumōronces* betyder i overkanten heraf. Det vigtigste, til forskel fra det, der er hjælpemiddel eller instrument.

Abpatruuβ /ābpñruwaø/. Lat. En tipoldeonkel; eller en tipoldefars bror (*ōōōoui raterf*). Det betyder nogle gange onkel og nogle gange grandonkel.

Afkorte. At reducere eller indskrænke; at formindske eller indskrænke. Normalt brugt om skriftsprog. *Ise* Abridgment.

Copyright for'. At sammenfatte; at reducere; at indskrænke. Det indebærer at bevare substansen, **essens, af** et værk i et sprog, der passer til et sådant formål. Når man laver uddrag, sker der ingen kondensering af forfatterens sprog, og derfor heller ingen forkortelse. At forkorte kræver, at man bruger sin hjerne; det er ikke kopiering. Der er en klar forskel mellem en kompilation og en forkortelse. En kompilation består af udvalgte uddrag fra forskellige forfattere; et abridgment er en kondensering af én forfatters synspunkter.

Forkortelse. Kondensering; sammentrækning. En sammenfatning eller et kompendium af et andet og større værk, hvor hovedideerne i det større værk er sammenfattet. Lovforkortelser er korte uddrag af loven, arrangeret alfabetisk. I denne sammenhæng har udtrykket "digest" Čq. u.7 generelt erstattet udtrykket "abridgment." *isee n/so* Abstract; Headnote; Syllabus.

Som brugt i First Amendment (U.S.Const.) betyder det hverken mere eller mindre, end hvad det normalt betyder; indskrænkning opstår, når en lov enten undertrykker eller i væsentlig grad griber ind i yttringsfriheden. **Keene** v. **Meese**, D.C.Cal., 619 F.Supp. 1111, 1123.

Forkortelse af erstatning. Rettens ret til at reducere skadeserstatningen i visse tilfælde. Se *Remittitur*.

I udlandet. I engelsk ret, hinsides havene.

Ophæve /zbrageyt/. At annullere, annullere, tilbagekalde, ophæve eller ødelægge. At annullere eller ophæve en ordre eller regel udstedt af en underordnet myndighed; at ophæve en tidligere lov ved lovgivningsmæssig handling eller ved sædvane.

Ophævelse /ābragéyshan/. Ødelæggelse eller annullering af en tidligere lov, ved en lov fra den lovgivende magt, ved forfatningsmæssig autoritet eller ved sædvane. Det står i modsætning til rognfion og adskiller sig fra *derogation*, som indebærer, at man kun fjerner en del af en lov; fra *subrogation*, som betegner udskiftningen af en paragraf; fra *dispensation*, som kun sætter den ud af kraft i et bestemt tilfælde; og fra *antiquotion*, som er en tilbagevenden til en lov. Underforstået ophævelse finder sted, når den nye lov indeholder bestemmelser, der er i positiv modstrid med tidligere love, uden udtrykkeligt at ophæve sådanne love; og også når den tingenes orden, for hvilken loven er blevet lavet, ikke længere eksisterer. Ex parte *Lum Poy*, D.C.Wash., 23 F.2d 690.

For "udtrykkelig ophævelse", se denne titel. *Se også* Annullering; ophævelse.

Abscond /abekónd/. At gå på en hemmelig måde ud af domstolens jurisdiktion, eller at ligge skjult, for at undgå deres proces. At gemme sig, skjule sig eller forsvinde klandeøtinsk med den hensigt at undgå en retssag. Udskydelse af begrænsninger. *Keck v. Piekens*, 207 Ark. 757, 182 S.W.2d 873, 875. At flygte fra anholdende eller retsforfølgende embedsmænd i staten. *Se flygtning*.

En undvigende skyldner. En, der stikker af fra sine kreditorer for at undgå at betale sin gæld. En skyldner, der med vilje har skjult sig for sine kreditorer eller trukket sig tilbage fra deres søgsmål med den hensigt at frustrere deres retfærdige krav. En sådan handling var tidligere en "Act of bankruptcy" Č q. u.2.

Fravær. Det at være fraværende, fjernet eller væk fra sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted. Ikke til stede på et bestemt tidspunkt; det modsatte af at dukke op på et bestemt tidspunkt. *Se også* Syv års fravær.

Fraværende. At være væk fra; på afstand af; ikke i selskab med.

Absente /æbséntiy/. Lat. At være fraværende; ofte brugt i de gamle rapporter om en af dommerne, der ikke var til stede ved høringen af en sag.

Absente reo /æbœntiy riyow/. Den tiltalte er fraværende.

Fraværende. En, der er fraværende fra sit sædvanlige opholdssted eller bopæl.

Fraværende udlejer. Udlejer af fast ejendom (normalt ejeren), som ikke bor på stedet.

Brevstemmeafgivning. Deltagelse (normalt pr. brev) i valg af kvalificerede vælgere, som på grund af alvorlig sygdom, militærtjeneste eller fravær på grund af rejser eller andre årsager ikke er i stand til at møde personligt op i stemmeboksen på valgdagen. *Se* also Proxy med hensyn til aktionærers stemmeafgivelse ved fravær.

Absentem accipere debemuø eum qui non est eo loci in quo petitur /æbséntam aksípariy dabiymas iyam kwáy non est iyow lówsay in kwów pétatar/. Vi burde

at betragte ham som fraværende, som ikke er på det sted, hvor han er krævet (eller søgt).

Absentia ejus qui reipublicum causa abest, neque ei neque alii damnoa esse debet /zbsénsh(iy)a iyjas kwáy riyaypablasíy kóza ièbèst, néykwíy iyay néykwíy eliyay damnówa ésiy diybat/. Fraværet af ham, der er væk på republikkens vegne (på statens vegne), bør ikke være til skade for hverken ham eller andre.

Absoile, assoil, asoile /asóyl/. At benåde; at befri fra ekskommunikation.

Absoluta aententia expositore non indiget /úbsal(y)úwta santénsh(iy)a ekspozatóriy non indajet/. En absolut sætning eller påstand (en, der er klar uden noget akrupte, eller absolut uden nogen besparelse) behøver ikke en eksponent.

Absolut. Fuldstændig; perfekt; endelig; uden nogen betingelse eller byrde; som en absolut obligation *fírnnpfcz ohm-* gotio2 til forskel fra en betinget obligation. Ubetinget; fuldstændig og perfekt i sig selv; uden relation til eller afhængighed af andre ting eller personer.

Fri for betingelser, begrænsninger eller forbehold, ikke afhængig af eller modificeret eller påvirket af omstændigheder; det vil sige uden nogen betingelse eller begrænsende bestemmelser. Button v. Day, 205 Va. 629, 139 S.E.2d 91, 100.

Med hensyn til *absolut* overdragelse; pagt; levering; vold; ejendom; gave; garanti; interesse; arv; nuance; ugyldighed; forpligtelse; ejendom; ret; regel; salg; titel; se disse titler.

Absolut skøde. Et overdragelsesdokument uden begrænsning eller afslag; bruges normalt i modsætning til pantebrev. *Se* Oeed.

Absolut lov. Den sande og egentlige naturlov, uforanderlig i det abstrakte eller i princippet, i teorien, men ikke i anvendelsen; for meget ofte kan genstanden, årsagen, situationen og andre omstændigheder variere dens udøvelse og forpligtelse. *Se også* naturlov.

Absolut **ansvar.** Ansvar uden skyld eller uagtsomhed. Rylands v. Pletcher, 3 H.L. 330; Clark-Aiken Co. v. Cromwell-Wright Co., Inc. (Mass.), 323 N.E.2d 876. *Se* Strengt ansvar.

Absolut. Fuldstændigt; helt; uden forbehold; uden reference eller relation til, eller afhængighed af, nogen anden person, ting eller begivenhed. Således betyder *absolut ugyldig* fuldstændig ugyldig; det, som loven eller tingenes natur forbyder overhovedet at blive håndhævet. *Absolut nødvendig* kan bruges til at gøre ideen om nødvendighed mere eftertrykkelig. Uafhængigt eller ubetinget, fuldstændigt eller poetisk. Collins v. Hartford Accident & Indemnity Co., 178 Va. 501, 17 S.E.2d 413, 418.

Absolution. I konon Z.or, en juridisk handling, hvorved præsterne erklærer, at synderne for dem, der er angrende, er eftergivet. Blandt protestanter bruges det hovedsageligt om en dom, hvorved en person, der er ekskommunikeret, løslades eller befries fra denne straf.

DOKTRINEN OM AT UNDLADE AT STEMME

I civilretten en dom, hvorved en anklaget erklæres uskyldig i den forbrydelse, han er anklaget for.

I Wencfi Low, afvisning af en anklage.

Absolutisme /ñbsal(y)uwtizam/. I politik, et regeringssystem, hvor den offentlige magt ligger hos en eller flere personer, ukontrolleret af nogen lov, institution, forfatningsmæssig anordning eller koordinerende organ. En regering, der ledes af en diktator, hvis magt er uden begrænsninger og uden nogen form for kontrol.

Frifinde. At sætte fri eller frigøre, som fra forpligtelse, gæld eller ansvar. Staten ex rel. St. Louis Car Co. mod Hughes, 348 Mo. 125, 152 S.W.2d 193, 194. *Se* også amnesti; benådning; løsladelse.

Absorption /obzórpsan/. Handling eller proces med at absorbere. Udtryk brugt i kollektive forhandlingsaftaler for at sikre anciennitet for fagforeningsmedlemmer, hvis arbejdsgiverens virksomhed fusionerer med en anden. Humphrey mod Moore, Ky., 375

U.S. 335, 84 S.Ct. 363, 369. Delvis eller fuldstændig betaling af fragtomkostninger af sælger eller fragtfører. Afgifter ikke betalt videre til kunden.

Absque /ébskwíy/. Uden. Optræder i sætninger taget fra latin; såsom *thoae* umiddelbart efter.

Abaque aliquo rude redendo /â-bskwíy â-lakwow indiy radéndow/. Lat. Uden at reservere nogen leje derfra; uden at give noget derfra. Et udtryk for en gratis bevilling fra kronen.

Abaque consideratione curim /ñbskwíy kansidareyshiyówniy kýuriyiy/. I gammel praksis, uden rettens overvejelse; uden dom.

Abaque dubio /abskwíy d(y)úwbiyow/. Lat. Uden tvivl.

Abeque hoc /úbekwíy hók/. Uden dette. Dee er tekniske benægtelsesord, der bruges i common law som en særlig traversering til at introducere den negative del af påstanden efter den bekræftende del eller *in-* ducement. *Se* otro Traverse.

Abaque **impetitione** vaati /úbskwíy impatishiyówniy véystay/. Uden anklage om spild; uden ansvar for spild; uden ansvar for at sagsøge for spild. En klausul, der før i tiden ofte blev indsat i lejekontrakter (som den tilsvarende engelske sætning nogle gange er), og som betyder, at **lejer** eller forpagteren ikke skal kunne sagsøges *impetitio* os udfordret, eller kaldes til regnskab, for at have produceret affald. *Se* affald.

Absque tali causa /ábskwíy téylay kóza/. Lat. Uden en sådan årsag. En nu forældet form for repliement i en sag *ex delicto*, som virker som en generel benægtelse af hele sagsøgte anbringende om *de* injuria.

Doktrinen om at undlade at dømme. Doktrinen om "abstention" tillader en føderal domstol, i **udøvelsen** af sin kompetence, at give afkald på jurisdiktion, hvor det er nødvendigt for at undgå unødvendig konflikt med en stats administration af sine egne anliggender. Surowitz v. New York City Emp. Retirement Syatem, D.C.N.Y., 376 F.Supp. 369, 376; Railroad Com- mission of Texas v. Pullman Go., 312 U.S. 496, 61 S.Ct.

643, 85 L.Ü. 971. Se også Equitable abstention doktrinen; Pullman abstention.

Afholdenhed. At afholde sig fuldstændigt fra en handling som f.eks. at spise eller drikke, i modsætning til afholdenhed, som forudsætter moderat overbærenhed. Layfield v. Fidelity & Casualty Co. of N. Y., 16 C.A.2d 611, 61 P.2d 83.

Abstrakt /zbstærkt/, n. En mindre mængde, der indeholder dyden og styrken af en større mængde; en forkortelse. En afskrift defineres generelt som en kopi og er mere omfattende end et abstrakt. Resumé eller epitom, eller det, der omfatter eller koncentrerer i sig selv de væsentlige kvaliteter af en større ting eller af flere ting. Robbins Inv. Co. v. Robbins, 49 Cal. App.2d 446, 122 P.2d 91, 92. Se Abridge; Abridgment; Digest; Headnote; Syllabus.

Abstrakt /abstrækt/, u. At tage eller trække fra; som at abstrahere en banks midler. At fjerne eller adskille. At opsummere eller forkorte.

Abstraktion. At tage fra med den hensigt at skade eller bedrage. "Uretmæssig hævnning" er uautoriseret og ulovlig hævnning af midler m.m. og anvendelse heraf til hævnerens fordel. Pacific Coast Adjustment Bureau v. Indemnity Ins. Co. of North America, 115 Cal.App. 583, 2 P.2d 218, 219.

Uddrag af en bøde. I gammel engelsk overdragelse, en af delene i en bøde, som er et uddrag af pagtskrivelsen og konkordansen, der nævner parterne, jordparcellerne og aftalen. 2 Bl.Comm. 351. Almindeligvis kaldet bødens "note". *See Bøde; Gon- cord.*

Resumé af sagen. En komplet historie i kort, forkortet form af sagen, som den findes i journalen, komplet nok til at vise appelretten, at de spørgsmål, der stilles til prøvelse, er blevet korrekt reserveret. Synopse eller resumé af fakta, snarere end indholdsfortegnelse i udskrift. Forkortet, nøjagtig og autentisk historie af (f.eks. en retssag). Brown v. Reichmann, 237 Mo.App. 136, 164 S.W.2d 201, 207.

Uddrag af ejendomsretten. En kortfattet historie om ejendomsretten til jord, bestående af en sammenfatning eller et resumé af den materielle eller operative del af alle overdragelser, uanset art eller karakter, som på nogen måde påvirker den pågældende jord eller enhver ejendom eller interesse deri, sammen med en angivelse af alle panterettigheder, afgifter eller forpligtelser, som den kan være underlagt, og som det på nogen måde er væsentligt for købere at blive underrettet om. En oversigt over de registrerede beviser for ejendomsretten, herunder kort, plader og andre hjælpemidler. Commissioners' Court of Madison County v. Wallace, 118 Tez. 279, 15 S.W.2d 535, 536. En oversigt over overdragelser, overførsler og andre kendsgerninger, der påberåbes som bevis for ejendomsretten, sammen med alle de kendsgerninger, der er registreret, og som kan forringe ejendomsretten. State ex rel. Freeman v. Abstracters Board of Examiners, 99 Mont. 564, 45 P.2d 668, 670. Memorandum eller kortfattet erklæring i ordnet form om indholdet af dokumenter eller kendsgerninger, der fremgår af offentlige registre, som påvirker ejendomsretten til

fast ejendom. State ex rel. Doria v. Ferguson, 145 Ohio St. 12, 60 N.E.2d 476, 478. *See også* Torrens title system.

Abstrakt spørgsmål. Et, der ikke hviler på eksisterende kendsgerninger eller rettigheder. Morris Plan Bank of Fort Worth v. Ogden, Tex.Civ.App., 144 S.W.2d 998, 1004. Hypotetisk spørgsmål. *See også* Hypotetisk spørgsmål; Moot.

Absurditet. Noget, der er så irrationelt, unaturligt eller upraktisk, at det ikke kan antages at have været hensigten hos mennesker med almindelig intelligens og dømmekraft. Åbenlyst og direkte i modstrid med den åbenlyse sandhed; uforeneligt med sund fornuft; logisk selvmodsigende; nonsens; latterligt.

Abundans eautela non nocet /abandanz kotiyala non nósat/. Overflødig eller ekstrem forsigtighed gør ingen skade. Dette princip anvendes generelt til konstruktion af instrumenter, hvor overflødige ord er blevet indsat for at udtrykke hensigten tydeligere.

Ab urbe condita /æb arbiy kóndita/. Fra grundlæggelsen af byen. *See* A.U.G.

Abus de confiance /abyúw da kónfiyóns abyúws da kanfáyans/. Svigagtigt at misbruge eller bruge til skade for nogen varer, kontanter, regninger, dokumenter eller kon- trakter, der er overdraget til et særligt formål.

Misbrug /abyúws/, n. Alt, hvad der er i strid med god skik og brug. Afvigelse fra normal brug; umådeholden eller upassende brug. Fysisk eller psykisk mishandling. Misbrug. Bedrag.

At gøre uret i tale, bebrejde groft, nedgøre, nedgøre og bagtale. State v. Neubauer, 2 Conn.Cir. 169, 197 A.2d 93, 9ö. *See* ærekrænkelse.

Child misbrug. Sæ Børnemishandling.

Civil lænd. Ødelæggelsen af en tings substans i

at bruge det. Se Misbrug, u.

Virksomhedsfranchise eller virksomhed. Et selskabs misbrug af sine franchises betyder enhver positiv handling i strid med chartret og i modstrid med offentlig ret, forsætligt udført eller forårsaget udført. Brugen af rettigheder eller franchises som et påskud for uretfærdigheder og skader på offentligheden.

Diskretion. "Misbrug af skøn" er synonymt med en manglende udøvelse af et sundt, rimeligt og lovligt skøn. Det er et strengt juridisk udtryk, der indikerer, at appelretten er af den opfattelse, at der blev begået en juridisk fejl af retten. Det betyder ikke forsætlig fejl eller ond tro eller dårlig opførsel eller nogen refleksion over dommeren, men betyder den klart fejlagtige konklusion og dom - en, der er klart imod logik og virkning af sådanne kendsgerninger, som præsenteres til støtte for ansøgningen, eller imod de rimelige og sandsynlige konklusioner, der kan drages af de kendsgerninger, der blev afsløret under høringen; en uberettiget udøvelse af skøn; en lovfejl. State v. Draper, 83 Utah 115, 27 P.2d 39; Ex

parte Jones, 246 Ala. 433, 20 So.2d 859, 862. En diskretion udøvet til et formål, der ikke er berettiget af og klart imod fornuft og beviser. Urimelig afvigelse fra præcedens og fast retsskik, som udgør en retlig fejl. Beck mod Wings field,

Inc, C.C.A.Pa., 122 F.2d 114, 116, 117. En dom eller afgørelse fra en administrativ myndighed eller dommer, som ikke har noget grundlag i virkeligheden eller i loven. "Misbrug af skøn" fra rettens side er enhver urimelig, ubegrundet og vilkårlig handling, der er foretaget uden ordentlig overvejelse af fakta og lov i forbindelse med den forelagte sag. Harvey v. Staten, Okl.Cr., 458 P.2d 336, 338.

Narkotikamisbrug. Se den titel.

Femole barn. En skade på kønsorganerne i et forsøg på kødelig viden, som ikke er en egentlig penetration. Lee v. State, 246 Ala. 69, 18 So.2d 706, 707. Men ifølge andre autoriteter svarer "misbrug" her til voldtægt. Enhver skade på en piges kønsdele udgør "misbrug" i henhold til den kriminelle lov, der forbyder misbrug af piger under 12 år i forsøg på at få kødeligt kendskab til hende; det er tilstrækkeligt blot at skade pigens kønsdele, selvom de ikke er forslået, skåret, flænset eller revet. Ard v. State, 57 Ala.App. 250, 327 So.2d 745, 747. *Se aiso* Kødelig mishandling; Børnemishandling.

Høflig betjent. Som brugt i loven, der forbyder en person at hindre, modsætte sig eller misbruge en betjent, betyder ordet "misbruge" at tale forkert, bebrejde groft, nedgøre, forhåne eller bagtale en betjent, der udfører sin pligt. State v. Neubauer, 2 Conn.Cir. 169, 197 A.2d 93.

Tænk over det. Brug af en, der besidder den, på en måde, der er i strid med loven. Ukorrekt brug af magt, til forskel fra usurpation af magt, som forudsætter udøvelse af magt, der ikke tilkommer gerningsmanden. Swenson v. Cahoon, 111 Fla. 788, 152 So. 203, 204.

P:rocesz. Kernen i et søgsmål for "misbrug af proces" er ukorrekt brug eller fordrejning af proces, efter at den er blevet udstedt. Publiz Drug Co. v. Breyer lee Cream Co., 347 Pa. 346, 32 A.2d 413, 415. Et ondsindet misbrug af en juridisk proces opstår, når parten bruger den til et ulovligt formål, som ikke er det formål, som loven har til hensigt at opnå; med andre ord, en pervertering af den. 500 West 174 St. v. Vaaquez, 67 Misc.2d 993, 325 N.Y.S.2d 256, 258. Når formålet med en retsforfølgelse for udstedelse af en check uden midler var at inddrive en gæld, er retsforfølgelsen således et misbrug af strafferetlige procedurer. Regelmæssig og legitim brug af proces, selvom det er med en dårlig hensigt, er ikke et ondsindet "misbrug af proces." Præst v. Union Agency, 174 Tenn. 304, 125 S.W.2d 142, 143. Søgsmål for "misbrug af proces" adskiller sig fra søgsmål for "ondsindet forfølgelse", idet søgsmål for misbrug af proces hviler på ukorrekt brug af regelmæssigt udstedt proces, mens "ondsindet forfølgelse" har reference til fejl i udstedelsen af proces. Lobel v. Trade Bank of New York, 132 Misc. 643, 229 N.Y.S. 778, 781.

Grundlæggende elementer i denne erstatning er et skjult formål og en forsætlig handling i brugen af en proces, der ikke er korrekt i den almindelige gennemførelse af proceduren. Bar- quis v. Merchants Collection Ass'n of Oakland, Inc, Cal., 7 C.3d 94, 101 Cal.Rptr. 745, 752, 496 P.2d 817.

Se o/so Ondsindet misbrug af juridisk proces; Ondsindet brug af proces.

Abu8e /abyüwz/, r. At gøre overdreven eller ukorrekt brug af en ting, eller at anvende den på en måde, der strider mod de naturlige eller lovmæssige regler for dens brug. At gøre en ekstravagant eller overdreven brug, som at misbruge sin autoritet.

Ahmed og forsømt eh5ldrem Dem, der lider af alvorlig fysisk eller følelsesmæssig skade, herunder underernæring. *isee* Misbrug *i* Kvindebarn?; Børnemishandling.

Misbrugende. Har tendens til at bedrage; udøver misbrug; tilbøjelig til at mishandle ved grove, fornærmende ord eller skadelige handlinger. Uheldig behandling; skadelig, upassende, sårende, krænkende, bebrejdende.

Omkring. At nå; at berøre. At røre ved enden; være sammenhængende; mødes ved en grænse; slutte ved; ende ved; grænse ved; nå eller røre ved med en ende. Udtrykket "tilstødende" indebærer en tættere nærhed end udtrykket "tilstødende". Intet mellemliggende land.

Abuttals /abatalz/. Landområdets støder eller afgrænsninger, der viser, hvilke andre landområder, veje eller steder de tilhører eller støder op til. Det er blevet brugt til at udtrykke de endelige grænselinjer til forskel fra dem på siderne, som "buttals and sidings".

Anstøder. En, hvis ejendom støder op til, støder op til eller støder sammen med en grænse, som hvor der ikke er nogen anden grund, vej eller gade imellem.

Tilstødende ejer. En ejer af jord, der støder op til eller støder op til. Udtrykket indebærer normalt, at de relative dele faktisk støder op til hinanden, men bruges undertiden løst uden at indebære mere end tæt nærhed. Se støder op: Tilstødende ejere.

A.C. *Anno Choisir*, Kristi år.

A/C Forkortelse, der bruges af revisorer og bogholdere og betyder "konto". Når det bruges i en check, er det ikke blevet anset for at være en instruks til banken om at kreditere checkbeløbet til den navngivne person, men snarere et memorandum til at identificere den transaktion, hvor checken blev udstedt.

Akademisk. Vedrørende college, universitet eller forberedende skole. Sisters of Mercy mod byen Hooksett, 93

N.H. 301, 42 A.2d 222, 225. Et spørgsmål eller emne, som ikke er relevant for caae, eller som er for tidligt eller hypotetisk. In re Battell's Will, 286 N.Y. 97, 35 N.E.2d 913. Se Akademisk spørgsmål.

Akademisk frihed. Retten til at undervise, som man finder passende, men ikke nødvendigvis retten til at undervise i ondskab. Kay v. Bd. of Higher Education of City of N. Y., 173 Misc. 943, 18 N.Y.S.2d 821, 829. Udtrykket omfatter meget mere end læreres undervisningsrelaterede ytringsrettigheder. Cary v. Board of Ed. of Adama-Arapahoe School Dist. 28-1, Aurora, Colo, C.A.Colo., 598 Fed 535.

Akademisk spørgsmål. Et spørgsmål, som ikke skal besvares eller afgøres af retten, fordi det ikke er nødvendigt for sagen. Et hypotetisk eller uaktuelt

spørgsmål. In re Electrolux Corp., 288 N.Y. 440, 43
N.E.2d 480. *Se* Hypotetisk spørgsmål.

Akademi. En institution for højere uddannelse. En sammenslutning af eksperter inden for en bestemt gren af kunst, litteratur, jura eller videnskab (f.eks. American Academy of Matrimonial Lawyers). I sin oprindelige betydning, en sammenslutning dannet til gensidig forbedring eller til udbredelse af videnskab eller kunst; i senere brug, en slags uddannelsesinstitution på et niveau mellem folkeskolen og universitetet. U. S. ex rel. Jaeovide v. Day, C.C.A.N.Y., 32 F.2d 542, 544; Sisters of Mercy v. Town of Hooksett, 93 N.H. 301, 42 A.2d 222, 225. I nutidig brug refererer udtrykket almindeligvis til en privat high school eller et af serviceakademierne (f.eks. Air Force Academy). *Se* skole.

A cælo **usque ad centrum** /èy siylo askwiy æd séntram/. Fra himlen til jordens centrum. Eller mere fuldstændigt: *Cujus æ I solum ejus est usque nd cælum et ad in fern.* Ejeren af jorden ejer til himlene og også til de laveste dybder. Eller: *Cujus est solum est usque ad cœfiim,* - ejeren af jorden ejer til himlen. Denne doktrin er dog blevet ophævet; flyvemaskiner og olie- og gasregulativer har kvalificeret ejerens herredømme ikke kun i himlen, men også i de laveste dybder. *Se* Luftrettigheder.

A **cancellando** /èy kænsalåndow/. Fra annullering. 3 Bl.Comm. 46.

En kaneelliø /èy kænsélaø/. Kansleren.

A caneelliø curiæ explodi /èy kænsélas kyúriyiy èksplówday/. At blive bortvist fra rettens skranke.

Aeapte /akæpt/. I fransk feudallovgivning en form for aflastning; en seignorial rettighed, der forfalder ved hver udskiftning af en lejer. En feudal rettighed, der tidligere var fremherskende i Languedoc og Guyenne, og som var knyttet til den type arvelige ejendomme, der blev givet på kontrakten om *emphyteusis*.

A cauøa de ey /ey kóza da siy/. Af denne grund.

Aceedaø ad curiam /ækøiydas æd kyúriyam/. (Lat. At du går til retten.) En original stævning fra chancery rettet til sheriffen med det formål at flytte en replevin-sag fra en Court Baron eller en hundred domstol til en af de overordnede domstole. Den pålægger sheriffen *at gå til den lavere domstol* og indskrive sagen og sende protokollen op. 3 Bl.Comm. 34.

Tiltræde. At samtykke; at blive enige.

Accelerated Cost Recovery Gystem. (ACRS). En regnskabsmetode, hvor omkostningerne ved et anlægsaktiv afskrives skattemæssigt over en bestemt periode. Systemet blev indført ved Economic Recovery Tax Act of 1981 og ændret ved Tax Reform Act of 1986 og placerer aktiver i en af forskellige genindvindingsperioder og foreskriver den gældende procentdel af omkostningerne, der kan trækkes fra hvert år. I.R.C. § 168. *Se* afskrivningsintervaller for aktiver.

Fremskyndet afskrivning. Forskellige afskrivningsmetoder, der giver større fradrag i de tidligere år af et aktivs levetid end den lineære metode. Eksempler omfatter den dobbelte degressive afskrivning og den

summen af årets cifre afskrivningsmetoder. Accelereret omkostningsdækningsystem; afskrivning.

Acceleration Forkortelse af tidspunktet for overtagelse af en forventet interesse. Fremskyndelse af nydelsen af en ejendom, som ellers var udskudt til en senere periode. Blackwell v. Virginia Trust Co., 177 Va. 299, 14 S.E.2d 301, 304. Hvis den livsvarige ejendom af en eller anden grund mislykkes, bliver resten "fremskyndet". Elliott v. Brintlinger, 376 111. 147, 33 N.E.2d 199, 201.

Doktrinen om "acceleration", som anvendt i ejendomsretten, henviser til, at ejeren af fremtidige interesser fremskyndes mod status som nuværende besidder eller nyder på grund af svigt i den forudgående ejendom. Aberg v. First Nat. Bank in Dallas, Tex.Civ.App., 450 S.W.2d 403, 408. Et retsmiddel, der anvendes, når der har været en forudgående afvisning eller en mulighed for et fremtidigt brud. Rose City Transit Co. v. City of Portland, 18 Or.App. 369, 525 P.2d 1325, 1353.

Klausul om fremskyndelse. En bestemmelse eller klausul i et pantebrev, en obligation, et gældsbevis eller en anden kreditaftale, der kræver, at udstederen, tegneren eller en anden skyldner betaler en del af eller hele saldoen tidligere end den eller de datoer, der er angivet for betaling, hvis der indtræffer en begivenhed eller omstændighed, der er beskrevet i kontrakten. En sådan elauße fungerer, når der har været en misligholdelse, såsom manglende betaling af hovedstol, renter eller manglende betaling af forsikringspræmier. General Motors Acceptance Corp.

v. Shuey, 243 Ky. 74, 47 S.W.2d 968. U.C.C. § 1-208 bestemmer, at hvis bestemmelsen om acceleration er "at will", må et sådant krav kun fremsættes i "god tro" om, at udsigten til betaling er forringet.

Fremskyndelse af remøinderø. Fremskyndelse af ejeren af restinteressen i en ejendom mod status af nuværende besiddelse eller nydelse på grund af manglende forudgående bo. Aberg v. First Nat'l Bank in Dallas, Tex.Civ. App., 450 S.W.2d 403, 408.

Accelerationspræmie. Øget lønsats for øget produktion.

Acceptere. At modtage med godkendelse eller tilfredshed; at modtage med hensigt om at beholde. Morris mod staten, 102 Ark. 513, 145 S.W. 213, 214. Indrømme og være enig i; tiltræde eller samtykke til; modtage med godkendelse; vedtage; være enig i. Rocha v. Hulen, 6 Cal.App.2d 245, 44 P.2d 478, 482, 483. Betyder noget mere end at modtage, hvilket betyder at vedtage, at acceptere at udføre bestemmelser, at beholde og fastholde.

Som modtager af en veksler betyder det at anerkende vekslens og forpligte sig til at betale den, når den forfalder. *See* Accept.

Accept. At tage og modtage noget i god tro, og som var det en stiltiende aftale om en forudgående handling, som kunne have været omgået eller undgået, hvis en sådan accept ikke var blevet foretaget. En handling fra en person, som en ting tilbydes eller udbydes til af en anden, hvorved han modtager tingen med den hensigt at beholde den, og denne hensigt bevises ved en tilstrækkelig handling. Aetna Inv. Corporation v. Chandler Landscape & Ploral Co., 227 Mo.App. 17, 50 S.W.2d 195, 197.

Udøvelsen af den magt, som et tilbud giver ved at udføre en handling. In re Larney's Estate, 148 Misc. 871, 266 N.Y.S. 564.

Commerci'il betaler. Accept er den dragne parts underskrevne forpligtelse til at honorere vekslen, som den er præsenteret. Den skal være skrevet på vekslen og kan bestå af hans underskrift alene. Den træder i kraft, når den fuldføres ved levering eller notifikation. U.C.C. § M10. Certificering af en check er accept. U.C.C. § 3-411. En vekslen kan accepteres, selvom den ikke er underskrevet af udtrækkeren eller på anden måde er ufuldstændig eller forfalden eller er blevet misligholdt. U.C.C. § 3-410(2). Se også Acceptor; Banker's acceptance; Honor.

Kontrakter. Modtagerens overholdelse af tilbuddets vilkår og betingelser udgør en "accept". Davis & Clan-ton v. C. I. T. Corporation, 190 S.C. 151, 2 S.E.2d 382, 383. En tilkendegivelse af accept af tilbuddets betingelser fra tilbudsmodtageren på en måde, som tilbuddet opfordrer til eller kræver. K-Line Builders, Inc. v. Pirst 'ederal Sa. & Loan Ass'n, App., 139 Ariz. 209, 677 P.2d 1317, 1320. Tilbudsmodtagerens meddelelse eller udtryk til tilbudsgiveren om, at han eller hun accepterer at være bundet af vilkårene i tilbudsgiverens forslag. En kontrakt er dermed skabt. Tendensen er at tillade accept på enhver måde, der med rimelighed vil underrette tilbudsgiveren om accepten. Se også Bekræftelse; Tilbud og accept.

Forsikring. I en forsikringskontrakt sker "accepten", når forsikringsselskabet accepterer ansøgningen og udsteder policen. Acacia Mut. Life Ass'n v. Berry, 54 Ariz. 208, 94 P.2d 770, 772. Forsinkelse eller passivitet fra et forsikringsselskabs side kan ikke udgøre en "accept". French American Banking Corporation v. Fireman's Fund Ins. Co., D.C.N.Y., 43 F.Supp. 494, 498. Der kræves mere end blot en mental beslutning eller afgørelse fra forsikringsselskabets side om at acceptere ansøgningen; en sådan skal meddeles til ansøgeren. Limbaugh v. Monarch Life Ins. Co., Springfield, Mass., Mo.App., 84 S.W.2d 208, 212. Betegnelse, som anvendes på policen, betyder samtykke, indvilligelse eller accept af policens vilkår og betingelser. Baker v. St. Paul Fire & Marine Ins. Co., Mo.App., 427 S.W.2d 281,

291.

Salg af varer. U.C.C. § 2-308 giver tre måder, hvorpå en køber kan acceptere varer: (1) ved at tilkendegive over for sælgeren, at varerne er i overensstemmelse, eller at han vil acceptere dem på trods af deres manglende overensstemmelse, (2) ved ikke at foretage en effektiv afvisning, og (3) ved at foretage en handling, der er uforenelig med sælgerens ejerskab. Accept af en del af en kommerciel enhed er accept af hele denne enhed.

Typer af accept.

Betinget. En forpligtelse til at betale udkastet eller acceptere tilbuddet, hvis en betingelse indtræffer. En "betinget accept" er i virkeligheden en erklæring om, at tilbudsmodtageren er villig til at indgå en aftale, der i nogle henseender adskiller sig fra den, der blev foreslået i det oprindelige tilbud. Den betingede accept er derfor i sig selv et tilbud.

2fzpre#. En direkte og udtrykkelig forpligtelse til at opfylde kontraktens betingelser, betale regningen, vekslen osv.

Underforstået. En forpligtelse til at betale vekslen udledt af trækmotagerens handlinger af en karakter, der retfærdigvis berettiger en sådan slutning. I forbindelse med en bilateral kontrakt behøver "accept" af et tilbud ikke at være udtrykt, men kan vises ved ord eller handlinger, der indikerer modtagerens samtykke til den foreslåede handel.

Quali fied. Et tilbud, der enten er betinget eller delvist, og som introducerer en variation i beløb, betalingsmåde eller -sted. I aftaleretten er en accept baseret på en ændring af tilbuddets vilkår og dermed et modtilbud. I omsættelige instrumenter, en ændring i instrumentets vilkår af modtageren.

Acceptance an besoin /ækseptóns ów bazwzn/. Accept i tilfælde af behov. En accept fra en person, som en vekslen er trukket på *besoin*, det vil sige, når modtageren nægter eller undlader at acceptere den.

Acceptare /ækseptériy/. Lat. At acceptere; at give sit samtykke; at give sit samtykke til et løfte givet af en anden.

Accepteur par intervention /ækseptýur par ántarvonsýówn/. I fransk lov, en modtager af et æresbevis.

Acceptilation /ækséptaléyóhan/. I den civile og skotske lovgivning, en kreditors eftergivelse af sin gæld til sin debitor uden at modtage nogen modydelse. Det er en speeie af donation, men ikke underlagt sidstnævntes former, og er gyldigt, medmindre det er svig over for kreditorer. Den verbale udvidelse af en verbal kontrakt med en erklæring om, at gælden er blevet betalt, når den ikke er; eller accepten af noget blot imaginært som opfyldelse af en verbal kontrakt.

Acceptant. Den person (trækmotageren), der accepterer en vekslen, og som forpligter sig til at være hovedansvarlig for dens betaling. En, der forpligter sig til at betale vekslen i henhold til dens indhold på tidspunktet for hans engagement eller som udfyldt i henhold til bemyndigelse på ufuldstændige dokumenter. U.C.C. § 3-413.

Receptor supra protest /aksépter ß(y)úwpra prówtést/. En, der accepterer en vekslen, der er blevet protesteret imod, til ære for udstederen eller en af indskrifterne.

Adgang. "-frihed til at nærme sig eller kommunikere; eller midler, magt eller mulighed for at nærme sig, kommunikere eller passere til og fra. Betyder nogle gange forekomsten af seksuel omgang, Jackson v. Jackson, 182 Okl. 74, 76 P.2d 1062, 1066; ellers betyder det mulighed for kommunikation med det formål mellem mand og kone.

I ejendomsretten betegner begrebet "**adgang**" den ret, som ejeren af en grund, der støder op til en vej eller anden hovedvej, har til at gå og vende tilbage fra sin egen grund til hovedvejen uden forhindringer. "Adgang" til ejendom medfører ikke nødvendigvis besiddelse. People v. Brenneauer, 101 Misc. 156, 166 N.Y.S. 801, 806. Se Adgang, servitut.

Med henblik på at fastslå, at sagsøgte har haft adgang i en sag om krænkelse af ophavsret, er "adgang"

normalt defineret øs mulighed for at kopiere. *Musto v. Meyer*, D.C.N.Y., 434 F.Supp. 32, 34.

Flere adgange. Forsvaret af flere elskende i faderskabssager. *Yarmark v. Strickland*, 193 So.2d 212.

Offentlige dokumenter. Retten til adgang til offentlige dokumenter omfatter ikke kun en juridisk ret til **adgang**, men også en rimelig mulighed for at benytte sig af den. *Se Freedom of Information Act*.

Accessary. *éie* Tilbehør.

Adgang, servitut om /iyzmant ay žkseø/. En adgangsservitut er den ret, som en tilstødende ejer har til at komme ind og ud af sin ejendom, ud over den offentlige servitut i gaden.

Accessio /åksësh(iy)ow/. I romersk ret, øn forøgelse eller tilføjelse; det, der ligger ved siden af en ting, og som er supplerende og nødvendigt for hovedsagen; det, der opstår eller produceres af hovedsagen; en "accessorisk forpligtelse" Čq.u.7. En af måderne at erhverve ejendom på, idet man udvider ejerskabet til det, der vokser ud af eller er forenet med en genstand, som man allerede besidder.

Accessio omfatter både accession og accretion, som det bruges i common law. *Se Adjunktion*.

Tiltrædelse At komme i besiddelse af en rettighed eller et embede;

forøgelse; forstærkning; tilføjelse.

Retten til alt, hvad ens egen ejendom producerer, hvad enten det er løsøre eller fast ejendom; og retten til det, der er forenet med den ved tilvækst, enten naturligt eller kunstigt. Retten til at eje ting, der bliver en del af noget, man allerede ejer; f.eks. riverian owners' ret til forladte flodsenge og rettigheder til alluvion ved akkretion og reliktion. *Manry v. Robison*, 122 Tex. 213, 56 S.W.2d 438, 443, 444. *Se Tilvækst*.

Et princip afledt af civilretten, hvorved ejeren af ejendom bliver berettiget til alt, hvad den producerer, og til alt, hvad der tilføjes eller forenes med den, enten naturligt eller kunstigt (det vil sige ved en andens arbejde eller dygtighed), selv når en sådan tilføjelse strækker sig til en ændring af form eller materialer; og som på den anden side giver besidderen af en ejendom ret til den i forhold til den oprindelige ejer, når det, der er tilføjet ved hans dygtighed og arbejde, er af større værdi end selve ejendommen, eller når ændringen af dens form er så stor, at det er umuligt at genskabe den i dens oprindelige form.

Generelt betyder "accession" erhvervelse af ejendomsret til personlig ejendom ved at give den arbejde, som forvandler den til en helt anden ting, eller ved at inkorporere ejendom i en forening med anden ejendom. *IDS Leasing Corp. v. Leasing ABßociateø, Inc*, Tex.Civ.App., 590 S.W.2d 607, 609.

Begyndelsen eller indvielsen af en herskers regeringstid.

Internationale få. En eller flere nationers absolutte eller betingede accept af en traktat, der allerede er indgået mellem andre eovereigntieø. Det kan være af to

slags: For *det første en* tredje nations formelle indtræden i en traktat, så denne nation bliver part i den; og dette kan kun ske med de oprindelige parter samtykke. For *det andet* kan en nation tiltræde en traktat mellem andre nationer udelukkende med henblik på garanti, i hvilket tilfælde den, selv om den er part, kun er berørt af traktaten som garant.

Accessioner. Varer, der er installeret i eller fastgjort til andre varer. U.C.C. § 9-314(1). *Se ofso Inventar*.

Accessorium non ducit, sed øequitur øuum principale /åksesøriyam non dyúwsat sed sékwatar syúwam prinsapélyiy/. Det, der er tilbehør eller hændelse, fører ikke an, men følger sin hovedperson.

Accessoriuø sequitur naturam aui principalis åksesøriyas sékwadar neytyúram syúway prinsapélyas/. En medskyldig følger sin hovedmands natur. En, der er medskyldig i en forbrydelse, kan ikke være skyldig i en højere grad af forbrydelse end sin hovedmand.

Tilbehør. Noget, der er forbundet med en anden ting som et ornament eller for at gøre den mere perfekt, eller som ledsager den, eller er forbundet med den som en hændelse, eller som underordnet den, eller som hører til eller med den. Adjunct eller akkompagnement. *Louis Werner Savværk Co.*

v. White, 205 La. 242, 17 So.2d 264, 270. En ting af underordnet betydning. At hjælpe eller bidrage på en sekundær måde eller at hjælpe med eller bidrage til som en underordnet. *Gilfoil v. Greenspon*, La.App., 216 So.2d 829, 831.

Kriminel lov. At bidrage til eller hjælpe med at begå en forbrydelse. En, der uden at være til stede ved udførelsen af en forbrydelse bliver skyldig i en sådan forbrydelse, ikke som hovedaktør, men som deltager, f.eks. ved befaling, råd, tilskyndelse eller fortielse; enten før eller efter kendsgerningen eller udførelsen; en *particeps criminis*. Model straffelov, § 2.06.

En, der ikke er hovedaktør i lovovertrædelsen eller til stede ved dens udførelse, men på en eller anden måde er involveret i den, enten *før eller efter* den begåede handling. En, der hjælper, tilskynder, befaler eller rådgiver en anden til at begå en forbrydelse. *Se også medskyldig*; hjælp og tilskyndelse; medskyldig.

Acteseoi-y efter Watt. En person, der, velvidende at en forbrydelse er begået af en anden, modtager, aflaster, trøster eller hjælper forbryderen for at gøre det muligt for ham at undslippe straf eller lignende. *Robinson v. State*, 5 Md.App. 723, 249 A.2d 504, 507; 18 U.S.C.A. § 3. *Glee også Harbor*; Hindring af retfærdighed.

Medskyldigbeføn, der beordrer, rådgiver, opmuntrer eller på anden måde hjælper og tilskynder en anden til at begå en forbrydelse, og som ikke var til stede, da forbrydelsen blev begået. *Com. v. Leach*, 455 Pa. 448, 317 A.2d 293, 294. Den primære forskel mellem medskyldig og hovedmanden i anden grad er **tilstedeværelsen**. Stort set alle stater har nu udtrykkeligt ophævet sondringen mellem hovedmænd og medskyldige, idet de sidstnævnte nu klassificeres som hovedmænd.

Tilståelse under kendsgerningen. En, der ser til uden at gribe ind eller give den hjælp, der står i hans magt, for at forhindre, at der begås en kriminell handling.

Tilhørende bygning. Bygninger, der anvendes til gavn for hovedbygningen, f. eks. et redskabsskur. Udhuse.

Accessorisk kontrakt. En accessorisk kontrakt indgås for at sikre opfyldelsen af en tidligere kontrakt, enten af de kommende parter eller af andre; såsom kaution, pant og pantsætning.

Accessorisk forpligtelse. En forpligtelse, der er accessorisk til en anden eller en hovedforpligtelse; f. eks. en kautionsforpligtelse.

Accessorisk anvendelse. Med henvisning til zonelovgivningen er en "accessorisk anvendelse" i sin almindelige betydning en anvendelse, der er afhængig af eller vedrører den primære eller vigtigste anvendelse. *Town of Foxborough v. Bay State Harness Horse Racing & Breeding Ass'n, Inc., Mass.App., 366 N.E.2d 773, 777.* En anvendelse, som er underordnet, klart tilfældig, sædvanlig i forbindelse med og normalt placeret på samme grund som hovedanvendelsen. *Board of County Com'rs of Boulder County v. Thompson, 177 Colo. 277, 493 P.2d 1358, 1360.*

Adgang til advokat. En persons ret til at rådføre sig med sin advokat er garanteret af det 6. tillæg, U.S. *Gonst. Geders v. U. S., 425 U.S. 80, 96 S.Ct. 1330, 47 L.Ed.2d 592.* Se også advokat, ret til.

Adgang til domstolene. En persons ret til at kræve en retfærdig høring af en dommer. *Gilmore v. Lynch, D.C.Cal., 319 F.Supp. 105, 110.*

Ulykke. Ordet "ulykke" er afledt af det latinske verbum "accidere", der betyder "falde over, ske, tilfældighed". I etymologisk **forstand** kan alt, hvad der sker, siges at være en ulykke, og i denne forstand er ordet blevet defineret som en forandring, en hændelse, en begivenhed eller et tilfælde. I sin mest almindeligt anvendte betydning, eller i sin almindelige eller folkelige betydning, kan ordet defineres som en tilfældig omstændighed, begivenhed eller hændelse; en begivenhed, der sker uden menneskelig indgriben, eller hvis den sker helt eller delvist gennem menneskelig indgriben, en begivenhed, der under omstændighederne er usædvanlig og uventet for den person, den sker for; en usædvanlig, tilfældig, uventet, uforudset eller uforudset begivenhed eller hændelse; et usædvanligt eller uventet resultat, der følger med udførelsen af en sædvanlig eller nødvendig handling eller begivenhed; chance eller tilfældighed; held; uheld; en pludselig og uventet begivenhed, der finder sted uden forventning, på et øjeblik, snarere end noget, der fortsætter, skrider frem eller udvikler sig; noget, der sker ved en tilfældighed; noget uforudset, uventet, usædvanligt, ekstraordinært eller fænomenalt, der ikke finder sted i henhold til det sædvanlige forløb af ting eller begivenheder, uden for rækkevidden af almindelige beregninger; det, der eksisterer eller sker unormalt, eller en usædvanlig begivenhed. Ordet kan bruges til at betegne en ulykke, ulykke, katastrofe, katastrofe, en uønsket eller uheldig hændelse; enhver uventet personlig skade som følge af et uforudset uheld eller begivenhed.

en ubehagelig eller uheldig begivenhed, der forårsager skade, tab, lidelse eller død; en uheldig begivenhed, der ikke er en del af det normale hændelsesforløb. En begivenhed, der finder sted uden ens forudseenhed eller **f o r v e n t n i n g**; en uplanlagt, pludselig og uventet begivenhed. *Kochring Co. v. American Auto. Ins. Co., C.A.Wis., 353 r.2d 993, 996. /2ee også Act of God; Casualty; Uundgæelig ulykke; Uundgæelig ulykke.*

Synonymerne er tilfældighed, uventethed, uheld, misforståelse, ulykke, katastrofe.

Biler. Det ord, der bruges i ansvarsloven for biler, og som kræver, at enhver "ulykke" skal meddeles til forsikringsselskabet som en betingelse for ansvar, betyder en uheldig og uforudset hændelse i forbindelse med driften af bilen, som resulterer i skade på en andens person eller ejendom. *Ohio Casualty Ins. Co. v. Marr, C.C.A.Okl., 98 F.2d 973, 975.* Ordet "ulykke", der kræver, at føreren af køretøjet standser øjeblikkeligt i tilfælde af en ulykke, omfatter enhver situation, der opstår på motorvejen, hvor føreren betjener sit køretøj på en sådan måde, at det forårsager skade på ejendom eller person hos en anden, der bruger den samme motorvej. Se *o/so Hit and run-ulykke.*

Forsikringskontrakt. En ulykke i ulykkesforsikringens forstand er en begivenhed, der sker uden menneskelig indgriben, eller, hvis den sker gennem en sådan indgriben, en begivenhed, der under omstændighederne er usædvanlig og ikke forventet af den person, som den sker for. Et mere omfattende begreb end "uagtsomhed", og i sin almindelige betydning betyder ordet en uventet hændelse uden hensigt eller hensigt.

Maritime lau'. "Navigationsulykker" eller "søulykker" er sådanne, som er særegne for havet eller den sædvanlige navigation eller elementernes action, som ikke sker ved menneskets indgriben, og som ikke kan undgås ved **udøvelse** af passende forsigtighed, forudseenhed og dygtighed. *The G. R. Booth, 171 U.S. 450, 19 S.Ct. 9, 43 L.Ed. 234.* Se også *Farer på havet.*

Uundgæelig ulykke. En, som ikke i nogen grad er forårsaget, hverken direkte eller eksternt, af mangel på sådan omhu og forsigtighed, som loven holder enhver mand forpligtet til at udvise. *Vincent v. Johnson, Tex.Civ.App., 117 S.W.2d 135.* En, som ikke kunne have været undgået ved udvisning af fornøden omhu fra begge parter side under de givne omstændigheder. *Woodiwiss v. Rise, 3 Wash. App. 5, 471 P.2d 124, 126.* En, der opstår, mens alle personer udviser almindelig agtpågivenhed, som ikke skyldes fejl hos nogen af personerne, og som ikke kunne have været undgået på nogen måde, der er foreslået af almindelig forsigtighed. *Cavanaugh v. Jepson, Iowa, 167 N.W.2d 616, 623.* Se *Restatement, Second, Torts § 8.* *Se også Uundgæelig ulykke.*

Lov om arbejdsskadeerstatning. I henhold til arbejdsskadeerstatningsloven er enhver uforudset, uheldig hændelse, som ikke med rimelighed kunne forudses.

A.P. Green Refractories Co. v. Workmen's Compensation Appeal Bd., 8 Pa.Cmw1th. 172, 301 A.2d 914, 917. Som nævnt i loven er en uforudset og uheldig begivenhed, som ikke er forventet eller designet af den skadelidte medarbejder; et resultat frembragt af en tilfældig årsag. *Reams v.*

Burlington Industries, 42 N.C.App. 54, 255 S.E.2d 586, 587.

Ulykkesforsikring. Type erhvervs- og personforsikring, der forsikrer mod tab som direkte følge af legemsbeskadigelser, der er sket i forsikringsperioden udelukkende som følge af et ulykkestilfælde.

Tilfældig. Sker tilfældigt eller uventet; finder ikke sted i overensstemmelse med tingenes normale gang; tilfældigt; tilfældigt. Norris v. New York Life Ins. Co., C.C.A.Md., 49 F.2d 62, 63; Murphy v. Travelers Ins. Co., 141 Neb. 41, 2 N.W.2d 576, 578, 579. Se også Ulykke.

Tilfældig årsag. Det, der producerer et resultat, som ikke er forudset; producerer en uventet effekt. Fernan-dez v. Flint Bd. of Ed., C.A.Mieh., 283 F.2d 906, 908. Se o/so Accidental.

Ulykkesdød. Et dødsfald forårsaget af uventede eller uventede midler. Sanders v. Metropolitan Life Ins. Co., 104 Utah 75, 138 P.2d 239.

Ulykkesdødsfald. Bestemmelse i forsikringspoli- tikken, der omfatter dødsfald forårsaget af pludselig, uventet, udefrakommende kraft. Maneval v. Lutheran Bros., Del.Super., 281 A.2d 502, 506.

Uforsæligt drab. Et drab som følge af en handling, der er lovlig og udført i en rimelig tro på, at ingen skade er mulig; til forskel fra "ufrivilligt manddrab", som er resultatet af en ulovlig handling, eller af en lovlig handling udført på en ulovlig måde.

Utilsigtet betyder. Skade som følge af en utilsigtet, uforudsigelig og uventet årsag.

Tilfældig vene.

Ulykke proneneø. Tendens til at være involveret i eller medvirke til ulykker.

Accidere /æksidariy/. Lat. At falde; falde i; komme til hånden; ske. Der afsiges nogle gange dom over en eksekutor eller administrator, som skal betale af aktiverne *quando acciderinL*, dvs. når de kommer i hænde.

Aecion /æksiyówn/. På spansk i a w, en ret til handling; al8o den retslige procedure til inddrivelse af ejendom eller en gæld.

Aeeipere quid ut iustitiam faciaø, non est tarn aeeipere quam extorquere /æksipariy kwid åt jåstishiyam føyshiyae, nón est Um æksipariy kwàm ekstórkwariy/. At acceptere noget som belønning for at gøre retfærdighed er snarere at afpresse end at acceptere.

Accipitare /ækøipatøriy/. At betale aflastning til herremænd. *Capitali domino occipitore*, dvs. at betale en lettelse, hyldet eller lydighed til den øverste herre ved at blive hans vaøsal.

Aecola /ñkala/. Civif fun. En, der bebor eller besætter land i nærheden af et sted, som en, der bor ved en flod eller på bredden af en flod.

"eudal for". En husmand; en forpagter af et landbrug; en forpagter af en herregård. Et navn, der blev givet til et kløes af borgere i **Italien**.

Accomenda /åkaménda/. I søretten en kontrakt mellem ejeren af varer og kaptajnen på et skib, hvor førstnævnte overdrager ejendommen til sidstnævnte, så han kan sælge den for deres fælles regning. I et sådant tilfælde finder to kontrakter sted: For det første den kontrakt, der kaldes *manda-* funt, hvorved ejeren af ejendommen giver skibsføreren magt til at disponere over den; og partnerskabskontrakten, i kraft af hvilken indtægterne skal deles mellem dem. Den ene part løber risikoen for at miste sin kapital, den anden sin arbejdskraft. Hvis salget ikke indbringer mere end de første omkostninger, tager ejeren hele provenuet. Det er kun overskuddet, der skal deles.

Akkommoderet part. En, som den akkommoderende parts kredit er udlånt til, og som ikke nødvendigvis er betalingsmodtageren, da spørgsmålet altid er, hvem udstederen af papiret faktisk har udlånt sin kredit til; ikke en tredje person, som kan **modtage** en fordel. Se a/so Akkommodationspart.

Overnatning /akømadéyshan/. En aftale eller et engagement indgået som en tjeneste for en anden, ikke på baggrund af en modtaget modydelse. Noget, der gøres for at forpligte, som regel et lån af penge eller kommercielle papirer; også en venskabelig aftale eller udligning af forskelle. Ordet indebærer ingen modydelse. Selvom en parts hensigt kan være at hjælpe udstederen af et gældsbrev ved at låne sin kredit, hvis han derved søger at opnå sine egne legitime mål, og ikke blot at hjælpe udstederen, er handlingen ikke en imødekommelse. se Indkvarteringsudsteder.

Accoææodation biil eller **note**. Se indkvartering papir.

Accoææodation izsdorseæent. Se Indorsement.

Overenskomstmæssig indornerer. En part, der sætter sit navn på en note uden modydelse med det formål at gavne eller imødekomme en anden part. U.C.C. § 3-415. Se nfso-indstilling.

Indkvarteringsjord Land købt af en bygherre eller spekulant, som opfører huse på det og derefter lejer dele af det mod en forbedret grundleje.

Overenskomstmæssig linje. Forsikringspolicer, der accepteres af forsikringselskabet, fordi agenten eller den brudte konto generelt er eatiøfactory, selv om den specifikke police ellers sandsynligvis ikke ville være acceptabel.

Akkomodationslån. Lån, der ydes som en venskabelig handling eller som en tjeneste uden konkret eller fuld modydelse; penge eller kredit, der ydes af sådanne grunde.

Indkvartering maker. En, der sætter sit navn på en note uden nogen modydelse med den hensigt at låne sin kredit til den imødekomme part. In re Chamberlain's Estate, Cal.App., 109 P.2d 449, 454. U.C.C. § 3-415. Se også Accommodation party.

Akkomodationsnota. En, som den imødekommende part har sat sit navn på uden vederlag for at imødekomme en anden part, som skal udstede den og forventes at betale den. U.C.C. § 3-415.

Akkomodationspapir. En akkommodationsveksel eller -nota er en væksel, som den akkommoderende part, hvad

enten han er acceptant, udsteder eller indorser, har sat sit
nøme på uden at

modydelse, med det formål at gavne eller ledsage en anden part, som ønsker at rejse penge på det, og skal sørge for regningen, når den forfalder. *Hiekox v. Hickox*, Tex.Civ.App., 151 S.W.2d 913, 917. En sådan skal udføres med det formål at udlåne kredit, og det er ikke nok, at den er til fordel for en part. *Morrison v. Painter*, Mo.App., 170 S.W.2d 965, 970.

Overenskomstpart. En, der underskriver et kommercielt dokument i en hvilken som helst egenskab med det formål at låne sit navn (*dv.s.* kredit) til en anden part i dokumentet. U.C.C. § S-415. En sådan part er en kautionist.

Indkvarteringsvej. En vej, der er åbnet til fordel for visse personer til at gå fra og til deres hjem, til service af deres jord og til brug af nogle ejendomme eksklusivt. *é/ee o/so Servitut.*

Accommodatum /akòmadáytam/. Det samme som *Commodatum i.q.v.*

Ledsage. At gå sammen med. At gå med eller deltage som ledsager eller medarbejder. At forekomme i forbindelse med. *United States v. Lee*, C.C.A.Wis., 131 F.2d 464, 46B. Ordet er blevet defineret retligt i sager, der involverer forskellige forhold; således er en bilist under seksten ikke ledsaget af en voksen person, medmindre sidstnævnte **fører** tilsyn med føreren; en fører uden kørekort er ikke ledsaget af en fører med kørekort, medmindre sidstnævnte er tæt nok på til at give råd og vejledning.

Medskyldig /akòmplas/. En, der bevidst, frivilligt og med fælles hensigt forener sig med hovedforbryderen i udførelsen af en forbrydelse. *Smith v. State*, Tenn.Cr.App., 525 S.W.2d 674, 676; *Model Penal Code*, § 2.06(3). En, der på en eller anden måde er involveret eller associeret i udførelsen af en forbrydelse; delagtig i skyld; en, der hjælper eller assisterer eller er medskyldig. *MeLendon v. U. S.*, C.C.A.Mo., 19 F.2d 465, 466. Ligeligt involveret i udførelsen af en forbrydelse. *Fryman v. Commonwealth*, 289 Ky. 540, 159 S.W.2d 426, 429. En, der er skyldig i medvirken til en forbrydelse, enten ved at være til stede og hjælpe eller tilskynde til den, eller ved at have rådgivet og opmuntret til den, selv om han ikke var til stede, da den blev begået, men blot tilstedeværelse, indvilligelse eller tavshed i mangel af en pligt til at handle er ikke nok, uanset hvor forkasteligt det måtte være, til at udgøre en medskyldig. Man er ansvarlig som medskyldig i en andens forbrydelse, hvis man gav hjælp eller opmuntring eller undlod at udføre en juridisk pligt til at forhindre det med den hensigt derved at fremme eller lette udførelsen af forbrydelsen. Se *a/so Abet; Aid and abet; Accessory.*

Medvirkensansvar. Strafferetligt ansvar for den, der handler sammen med en anden før, under eller efter udførelsen af en forbrydelse. *Model Penal Gode*, § 2.06.

Medskyldigt vidne. En person, der enten som hovedmand, medskyldig eller medskyldig var forbundet med en forbrydelse ved en ulovlig handling eller unladelse fra hans side, der fandt sted enten før, på tidspunktet for eller efter forbrydelsen, og uanset om han var til stede og deltog i forbrydelsen eller ej. *Johnson v. State*, Tex.Cr.App., 502 S.W.2d 761, 763.

Accord, n. En aftale mellem to personer, hvoraf **den ene** har en ret til at sagsøge den anden, om at bilægge tvisten. I et debitor/kreditor-forhold, en aftale mellem parterne om at bilægge en tvist mod en delvis betaling. Det kaldes en akkord, fordi kreditor har en ret til at anlægge sag mod debitor.

En opfyldelse, der er aftalt mellem den skadevoldende part og den skadelidte part, og som, når den er udført, udelukker alle søgsmål på dette grundlag. Da en aftale er en kontrakt, skal kravene om gensidig samtykke og konidens være opfyldt. *Buob v. Feenaughty Machinery Co.*, 191 Wash. 477, 71 P.2d 559, 564. En aftale, hvorved en af parterne forpligter sig til at give eller udføre, og den anden til at acceptere, som opfyldelse af et likvideret eller omtvistet krav, der opstår i enten kontrakt eller erstatning, noget andet eller mindre end det, han er eller mener sig berettiget til; og "Bätiofaction" er udførelse eller opfyldelse af aftalen. *Harris, Upham & Co, Inc. v. Ballantyne*, Tex.Civ.App., 538 S.W.2d 153, 158. Det kan opstå, både hvor selve kravet ikke er likvideret *eller omstridt*, og hvor kravets størrelse og art er ubestridt, og det er aftalt at give og tage mindre end kravet. Se *Aftale og opfyldelse; Kompromis og forlig; Eksekutiv aftale; Tilfredsstillelse.*

Accord, u. I praksis at være enig eller enig, som en dommer med en anden. I overensstemmelse med. Se *Goncur: Goncur-ringens mening.*

Accordance. Enighed; harmoni; samstemmighed; konformitet. *City and County of San Francisco v. Boyd*, 22 Cal.2d 685, 140 P.2d 666, 668.

Accord og oätásfactioe En metode til at indfri et krav, hvor parterne bliver enige om at give og acceptere noget som afvikling af kravet og udføre aftalen, hvor "accord" er aftalen og "satisfaction" dens udførelse eller opfyldelse, og det er en ny kontrakt, der træder i stedet for en gammel kontrakt, som derved indfries, eller for en forpligtelse eller søgsmålsgrund, som afvikles, og skal have alle de elementer, der kendetegner en gyldig kontrakt. *Holm v. Hansen*, Iowa, 248 N.W.2d 503, 506. En eksekutiv bilateral kontrakt om "accord" er en aftale, der indeholder et udtrykkeligt *eller* underforstået løfte om på et fremtidigt tidspunkt at acceptere en fastsat ydelse til hel eller delvis opfyldelse eller indfrielse af et aktuelt krav, søgsmålsgrund eller forpligtelse, og et udtrykkeligt eller underforstået løfte om at yde en sådan ydelse. En sådan opstår, når parterne ved en efterfølgende aftale har opfyldt den tidligere aftale, og den sidstnævnte aftale er blevet udført. Udførelsen af en ny aftale kan i sig selv udgøre en opfyldelse, hvis det udtrykkeligt er aftalt af parterne; og uden en sådan aftale, hvis det nye løfte er baseret på en ny modydelse, i hvilket tilfælde modtagelsen af den nye modydelse udgør opfyldelsen af den tidligere kontrakt.

Overensstemmelse og tilfredshed kan også opstå i en straffesag. Se f.eks. *Maßs.Gen.L. c. 276, § 55.*

I nogle jurisdiktioner er novation en form for aftale og opfyldelse.

iffee Kompromis og forlig; Novation; Satisfaction; Forlig.

Et bekræftende forsvar. Et forsvar, som skal påberåbes bekræftende i den sagsøgte svar. bed.R.Civ.P. 8(c).

Overensstemmende /akórdant/. Fr. og Eng. Enig; sammenfaldende.

Eksekverbar aftale. En bilateral aftale om forlig, som endnu ikke er blevet udført (opfyldt). Restatement, Second, Contracts, § 281.

Accouchement /ækuwshmán/. En kvindes handling, når hun føder et barn. Det faktum, at fødslen fandt sted, kan bevises ved et direkte vidneudsagn fra en, der var til stede, f.eks. en læge eller jordemoder, og er ofte et vigtigt bevis, når man skal bevise et forældreskab.

Regnskab. En detaljeret opgørelse over de gensidige krav i form af debit og kredit mellem parter, der udspringer af kontrakter eller et tillidsforhold. En skriftlig opgørelse over debit og kredit eller over ind- og udbetalinger; en liste over debit- og kreditposter med deres respektive datoer. En opgørelse over pengetransaktioner; en optegnelse over eller et forløb af forretninger mellem parter; en liste eller opgørelse over pengetransaktioner, såsom betalinger, tab, salg, debit, kredit, gæld, tilgodehavender osv., som oftest viser en balance eller resultatet af en sammenligning mellem poster af modsat karakter.

Se *atso* Aldersbestemte konti; Spærret konto; Afgiftskonto; Fælleskonto; Depotkonto; Kontrakonto; Spærret konto; Beslaglagt konto; Mellemliggende konto; Likvideret konto; Leger; Lang konto; Margin konto; Nominal konto; Opgivet konto; Kontostand. £'eller Åben konto, se Åben.

Konto vedhæftet. En form for forenklet erklæring, der bruges til at påberåbe sig en fælles anklage (f.eks. penge modtaget og modtaget), der er underforstået godkendt til brug under Fed.R.Civil P. 8(a)(2).

Kontosaldo. Forskellen mellem debit- og kreditsiden af en konto.

Kontodebitør. Person, der er forpligtet af en konto, et løsørepapir eller en generel immateriel ting. U.C.C.

§ 9-105(1)(a).

Skyldigt beløb. En gæld, som en virksomhed skylder, og som er opstået i forbindelse med normale forretningsaktiviteter, og som ikke er blevet erstattet af et gælds-brev fra en debitor. For eksempel regninger for materialer, der er modtaget, men endnu ikke betalt. Kontraktlige forpligtelser, der skyldes af en person på åben konto. State Tax Commission v. Shattuck, 44 Ariz. 379, 38 P.2d 631, 639. En forpligtelse, der repræsenterer et skyldigt beløb til en kreditor, normalt som følge af køb af varer eller materialer og forsyninger; ikke nødvendigvis forfalden eller overskredet.

Kontoudtog. En gæld til en virksomhed, som opstår i forbindelse med normale forretningsaktiviteter, og som ikke er understøttet af omsættelige papirer. For eksempel et stormagasins debitor-konti. Men indtægter fra investeringer (medmindre investeringerne er forretnings-

selv) vises normalt ikke under tilgodehavender. Et krav mod en debitor, der normalt stammer fra salg eller leverede tjenester; ikke nødvendigvis forfaldent eller forældet. For debitorforsikring, se Forsikring.

Afleveret regnskab. Et regnskab udfærdiget af kreditor og præsenteret for debitor til gennemgang og accept. Når den er accepteret, bliver den en konto stat-

Afregnet konto. En konto, hvor saldoen rent faktisk er blevet betalt, hvilket adskiller den fra en opgjort konto.

Konto angivet. i aftalt balance mellem parterne i et forlig. Eng v. Stein, 123 Ariz. 343, 599 P.2d 796, 800.

Adjungeret konto. En konto, der akkumulerer tillæg til en anden konto.

Banh-konto. Se Bank.

Booh-konto. Se bogen.

Lukket konto. En konto, hvortil der ikke kan foretages yderligere tilførsler fra nogen af siderne, men som stadig er åben for justering og modregning, hvilket adskiller den fra en oplyst konto.

Kommercielle transaktioner. I checkinkassoprocessen, "enhver konto i en bank og inkluderer en check-, tids-, rente- eller opsparingskonto." U.C.C. § 4-104(1)(a). I loven om sikrede transaktioner, "enhver ret til betaling for solgte eller lejede varer eller for udførte tjenester, som ikke er dokumenteret ved et instrument eller et løsørepapir, uanset om den er optjent ved udførelse eller ej," herunder ordinære tilgodehavender og rettigheder i henhold til et skibscharter, U.C.C. § 9-106, og også retten til provenuet fra et rembursbrev. U.C.C. § 5-116(2).

Kontrakonto. En konto, der tjener til at reducere bruttoværdiansættelsen af et aktiv, også kendt som en værdiansættelsestillæg. For eksempel giver akkumulerede afskrivninger en værdiforringelse for maskiner og udstyr. I modsætning til *ad junct-konto*, *oboue*.

Løbende konto. En åben eller løbende eller uafklaret konto mellem to parter; modsætningen til en oplyst konto.

Gensidige konti. Konti, der omfatter gensidige kreditter mellem parterne; eller en eksisterende kredit på den ene side, som udgør en grund til kredit på den anden, eller hvor der er en forståelse af, at gensidig gæld skal være en opfyldelse eller modregning *pro Camo* mellem parterne. En "gensidig konto" opstår, når der er debiterede og krediterede poster på begge sider af kontoen, som indikerer gensidige transaktioner mellem parterne. State for Use and Benefit of State Hospital v. Hintz, N.D., 281 N.W.2d 564, 567.

Åben konto. En konto, som ikke er endeligt afregnet eller lukket, men som stadig løber eller er åben for fremtidig justering eller likvidation. Åben konto betyder i juridisk såvel som i almindeligt sprog en gæld, der kan justeres i fremtiden, og som kan reduceres eller ændres ved bevis.

Regnskab, eller regnskabsaflæggelse. "Account", nogle gange kaldet "account render", var en form for søgsmål i common law mod en person, der i kraft af et tillidsforhold (som værge, foged, modtager osv.) var forpligtet til at aflægge regnskab over for en anden, men nægtede at gøre det. Peoples Finance & Thrift Co. of Visalia v. Bowman, 58 Cal.App.2d 729, 137 P.2d 729, 731.

Ansvarlighed. Tilstand, hvor man er ansvarlig eller svarer. Se ofso **Ansvar.**

Ansvarlig. Betalingsforpligtet; ansvarlig; erstatningspligtig.

Regnskabsmæssig kvittering. Et instrument, der anerkender modtagelsen af penge eller personlig ejendom, kombineret med en forpligtelse.

Revisor. Person, der arbejder inden for regnskab og er dygtig til at føre bøger eller regnskaber; til at designe og kontrollere regnskabssystemer; til at give skatterådgivning og udarbejde selvangivelser.

En revisor, der er autoriseret i henhold til gældende lov til at udøve offentlig revision, og omfatter professionel revisorforening, selskab eller partnerskab, hvis det er autoriseret. Konkursloven, § 101.

Certificeret offentlig revisor (CPA). En revisor, der har opfyldt de lovmæssige og administrative krav i sin jurisdiktion for at blive registreret eller autoriseret som revisor. Ud over at bestå den ensartede CPA-eksamen, der administreres af AICPA, skal CPA'en opfylde visse krav til erhvervs erfaring, uddannelse og moral, der varierer fra jurisdiktion til jurisdiktion. *fiiee også* Revisor.

Omkostningsrevisor. Se *Omkostninger.*

Revisors tavshedspligt. Beskyttelse af kunden mod revisors offentliggørelse af materiale, der er sendt til eller udarbejdet af revisoren.

Revisorer, statsautoriserede. Personer, der er dygtige til at føre og undersøge regnskaber, og som er ansat med det formål at undersøge og attestere rigtigheden af regnskaber for virksomheder og andre. British samveldes svar på Certified Public Accountant.

Revisors panteret. En revisors ejendomsret til papirer, som han har udarbejdet, og som opbevares, indtil der er betalt for hans ydelser.

Regnskabsbog. En bog, der føres af en købmand, erhvervsdrivende, professionel eller anden person, hvori der fra tid til anden indføres transaktioner i hans handel, forretning eller profession. Indførsler heri er tilladte som bevis som undtagelse fra reglen om hearsay under visse betingelser. Fed.Evid.R. 803.

Regnskabsopgørelse. Som begrebet bruges i retssager ved domstole eller i equity, er det et spørgsmål om gæld og kredit, eller et krav af denne art. Coleman mod Kansas City, 351 Mo. 254, 173 S.W.2d 572, 576.

Regnskab for. At betale til den person, der har ret til det. U. S. v. Rehwald, D.C.Cal., 44 F.2d 663. At give væsentlige grunde eller overbevisende forklaringer, gøre det klart eller afsløre grundlæggende årsager. People v. **Weger**, 251 C.A.2d 584, 59 Cal.Rptr. 661, 668.

Regnskab. En handling eller et system til at udarbejde eller opstille regnskaber, som består af en opgørelse over debiteringer og krediteringer, der opstår som følge af parternes forhold. Staten ex rel. King v. Harvey, Miss. 214 **So.2d** 817, 819. Afgivelse af et regnskab, enten frivilligt eller efter en retskendelse. I sidstnævnte tilfælde betyder det, at der afsiges en dom for den saldo, der er konstateret at være forfalden. Udtrykket kan omfatte betaling af det skyldige beløb.

I partnerskabslovgivningen er det en retfærdig procedure til en fuldstændig løsning af alle partnerskabets anliggender.

De metoder, hvorunder indtægter og udgifter bestemmes til skatteformål. De vigtigste regnskabsmetoder er kontantprincippet og periodiseringsprincippet. Der findes særlige metoder til indberetning af gevinst på afbetalingssalg, indregning af indtægter på **byggeprojekter** (dvs. metoderne færdiggjort kontrakt og færdiggørelsesgrad) og værdiansættelse af varebeholdninger (dvs. sidst-ind-først-ud og først-ind-først-ud). De forskellige typer af regnskabsmetoder fremgår nedenfor:

Periodiseringsmetode. En regnskabsmetode, der viser afholdte udgifter og indtjente indtægter for en given periode, selvom sådanne udgifter og indtægter måske ikke er blevet betalt eller modtaget. Det er retten til at modtage og ikke den faktiske modtagelse, der afgør, om beløbet medregnes i bruttoindkomsten. Når retten til at modtage et beløb bliver fast, opstår retten. Forpligtelser, der betales til eller af skatteyderen, behandles, som om de blev indfriet, da de blev pådraget. K Liebes & Co. v. Commissioner of Internal Revenue, C.C.A.9, 90 F.2d 932, 936. Kreditter og debiteringer bogføres, når forpligtelsen opstår, uanset om den er modtaget eller udbetalt. Insurance Finance Corporation v. Commissioner of Internal Revenue, C.C.A.3, 84 F.2d 382. *se også* Accrual basis; Accrue *f7axationj*

Kontantmetoden. Praksis med kun at registrere indtægter og udgifter, når der modtages eller udbetales kontanter; bruges i modsætning til periodiseringsmetoden. *Se* kontantbaseret **regnskab**.

Metoden for afsluttede kontrakter. En metode til at rapportere overskud eller tab på visse langsigtede kontrakter. Efter denne metode indregnes bruttoindtægter og -udgifter i det skatteår, hvor kontrakten er afsluttet. Denne metode bør kun anvendes, når kontraktens betingelser eller vilkår ikke tillader brug af færdiggørelsesmetoden.

Omkostningsmetode. Praksis med at registrere værdien af aktiver i forhold til deres kostpris. *Slee også* *kostpris (Cost at-* **counting).**

Fair name-metoden. Værdiansættelse af aktiver til nutidsværdi, hvilket betyder det samme som faktisk værdi eller markedsværdi. Kerr mod Clinchfield Coal Corp, 169 Va. 149, 192 S.E. 741, 744.

"lav'gennem metode. Type beregning af afskrivninger, der bruges af regulerede forsyningsselskaber til indkomstskatteformål. Federal Power Commission v. Memphis Light, Gas, & Water Division, 411 U.S. 458, 93

S.Ct. 1723, 36 L.Ed.2d

426.

Afbetalingsmetode. Procedure, der anvendes til at afspejle opkrævning af salgsprisen i rater.

Pris leuel regnskab. Moderne metode til værdiansættelse af aktiver i et årsregnskab, som kræver, at bruttonationalproduktet afspejler aktuelle værdier. Se også *Ændring i regnskabsmetode.*

Se også Generally Accepted Accounting Principles; Generally Accepted Auditing Standards; Delregnskab; Percentage of completion method; Purchase method of accounting; T-Account; Tri- al (Trial bolan':e).

Regnskab for overskud. Retssag mod en person i et tillidsforhold for at inddrive fortjeneste, der er taget i strid med forholdet.

Regnskabsperiode Den tidsperiode, normalt et år, som en skatteyder bruger til at bestemme indkomst og tilhørende skattepligt. Medmindre der er valgt et skatteår, skal skatteydere bestemme og betale deres indkomstskat ved at bruge kalenderåret (*dvs.* 1. januar til 31. december) som måleperiode. Et eksempel på et regnskabsår er 1. juli til 30. juni. En ændring i regnskabsperioder (f.eks. fra et kalenderår til et skatteår) kræver generelt samtykke fra Internal Revenue Service. Nogle nye skatteydere, som f.eks. et nyoprettet selskab, kan frit vælge enten et indledende kalenderår eller et regnskabsår uden samtykke fra Internal Revenue Service. Se *Årlig regnskabsperiode; Fiskalår.*

Accounting Research Bulletin (ARB). Erklæring om anbefalede regnskabsprocedurer udstedt af American Institute of Certified Public Accountants' Committee on Accounting Procedure.

Accounting Series Release (ASR). De officielle meddelelser, der udstedes af Securities and Exchange Commission for at præcisere regnskabs- og revisionsprocedurer, der skal følges i rapporter indgivet til SEC.

Konto i tillid. Konto oprettet af en person til at blive holdt i tillid til fordel for en anden.

Kontoens part. Kunden i en rembursransaktion. Synonymt også med "ansøger".

Skyldig konto. Se konto.

Tilgodehavende konto. *Se* konto.

Debitorforsikring. Forsikring mod tab som følge af manglende evne til at inddrive udestående tilgodehavender på grund af beskadigelse eller ødelæggelse af dokumenter.

Oplyst konto. En aftalt balance mellem parterne i et forlig. Eng v. Stein, 123 Ariz. 343, 599 P.2d 796, 800. *See* nfsokonto.

Accouple. /akapal/. At forene; at gifte sig. *Ne unquea accouple* /niy a9kwiyz akapal/ aldrig gift.

Akkreditere /akrédiat/. At give officiel autorisation eller status. At anerkende, at man har tilstrækkelig akademisk viden til at kvalificere kandidater til videregående uddannelse eller til professionel praksis. I international ret: (1) At anerkende; at modtage som udsending i hans offentlige karakter og give ham kredit og rang i overensstemmelse hermed. (2) At sende med akkreditiver som en udsending. Denne sidste brug er nu den accepterede.

Akkrediteret advokatskole. Juridisk fakultet, der er godkendt af staten og Association of American Law Schools og/eller American Bar Association. I visse stater (f.eks. Californien) kan en juraskole være akkrediteret af staten, men ikke af hverken AALS eller ABA. I delstater med voldgrav er det kun kandidater fra AALS- eller ABA-akkrediterede juraskoler, der har lov til at tage statens advokateksamen.

Akkrediteret repræsentant. Med hensyn til forkyndelse af proces, repræsentant med generel bemyndigelse til at handle.

Acoredulitare /akredyalatériy /. Lat. At rense et forsvar ved ed.

Akkretion /akriyshan/. Den handling at vokse til en ting; normalt anvendt på den gradvise og uigennemtrængelige akkumulering af land af naturlige årsager, som ud af havet eller en flod.

Ciivil for. Arvingers eller legatarers ret til at forene eller sammenlægge deres andele af boet med andelen fra en medarving eller legatar, der nægter at acceptere det, ikke opfylder en betingelse, bliver arveudygtig eller dør før testator.

Hånd. Tilføjelse af dele af jorden, ved gradvis aflejring gennem naturlig kauaea, til det, der allerede er i ejerens besiddelse. Willett v. Miller, 176 Okl. 278, 55 P.2d 90, 92. Tilvækst af jord er af to slags: Ved *alluvion*, *dvs.* ved udvaskning af sand *eller* jord, så der dannes fast grund; *eller* ved dereliktion, som når havet skrumper ind under det normale vandmærke. Udtrykket "alluvion" bruges om selve aflejringen, mens "akkretion" betegner selve handlingen. Udtrykkene bruges dog ofte synonymt. Land, der afdækkes ved gradvis sænkning af vand, er ikke en "akkretion", men en "reliktion".

Trust prpert y. Andre indtægter end dem, der normalt betragtes som indkomst.

Se Akkumulering; Alluvion; Avulsion; Reliktion.

Trænge sig på. At trænge sig på; at udøve magt uden autoritet.

Accrocher /mkrowshéy/. Fr. At forsinke; forsinke; udskyde. *Accrocher un proc:es*, at udsætte proceduren i en retssag.

Periodiseret regnskab. *Se* Regnskab.

Periodiseret grundlag. En regnskabsmetode, der afspejler afholdte udgifter og indtjente indtægter i et skatteår. I modsætning til kontantprincippet behøver udgifter ikke at være betalt for at være fradragsberettigede, og indtægter behøver ikke at være modtaget for at være skattepligtige. Uopjent indkomst (f.eks. forudbetalte renter og husleje) beskattes generelt i det år, hvor den modtages, uanset hvilken regnskabsmetode skatteyderen bruger. *Se* Regnskab.

Akkumulering, klausul af. *Se* Akkumulator, klausul af.

Accrual-metoden til accounting. *Se* Regnskab.

Tilvækst /akrii/. Afledt af det latinske "ad" og "creso", at vokse til. I datid, i betydningen forfaldent og betalbart; vefted. Det betyder at increase; at forøge; at komme til ved forøgelse; at blive tilføjet som en forøgelse, fortjeneste eller skade. Erhvervet; forfalden; foretaget eller udført; modnet; indtruffet; modtaget; erhvervet; blev skabt; blev pådraget. H. Liebes & Co. mod kommissæren

af Internal Revenue, C.C.A.9, 90 F.2d 932, 936. At knytte sig til, som et underordnet eller accessorisk krav, der udspringer af, og er forbundet med, dets hovedkrav. *Lifson v. Commissioner of Internal Revenue*, C.C.A.8, 98 F.2d 508.

Udtrykket bruges også om uafhængige eller oprindelige krav, hvilket betyder at opstå, at ske, at træde i kraft eller eksistere; at blive til, som i sætningen: "Retten til at anlægge sag opstod ikke inden for seks år." *Amy v. Dubuque*, 98 U.S. 470, 476, 25 L.Ed. 228. At blive en aktuel ret eller et aktuelt krav; at blive til virkelighed. *Se også Vested*.

Årsag til søgsmål. Et søgsmål "opstår", når der kan anlægges sag på det, og loven i denne henseende er forskellig fra stat til stat og efter søgsmålets art (f.eks. typen af kontraktbrud, tort osv.). *Dillon v. Board of Pension Com'ra of City of Los Angeles*, 18 Cal.2d 427, 116 P.2d 37, 39. For eksempel kan en søgsmålsgrund "opstå" på den dato, hvor skaden er sket, og ikke på den dato, hvor de årsager, der i sidste ende fører til skaden, sættes i gang. *City of Philadelphia v. Lieberman*, C.C.A.Pa., 112 F.2d 424, 428; på datoen for skaden, *Fredericks v. Town of Dover*, 125 N.J.L. 288, 15 A.2d 784, 787; når den faktiske skade er opstået, *National Lead Co. v. City of New York*, C.C.A.N.Y., 43 F.2d 914, 916; så snart kontrakten er brudt, *Wichita Nat. Bank v. United States Fidelity & Guaranty Co.*, Tex.Civ.App., 147 S.W.2d 295, 297; i sager om juridisk fejlbehandling, når klienten kender eller burde kende til advokatens fejl, *Hendrickson v. Sears*, 365 Mass. 83, 310 N.E.2d 131. Det tidspunkt, hvor et søgsmål "opstår", er vigtigt i forhold til forældelsesfristen.

Beskatning. Indkomst "tilfalder" skatteyderen, når der opstår en fast eller ubetinget ret for ham til at modtage den. *Franklin County Distilling Co. v. Commissioner of Internal Revenue*, C.C.A.6, 125 F.2d 800, 804, 805. Men ikke medmindre der er en rimelig forventning om, at retten vil blive konverteret til penge eller tilsvarende. *Swastika Oil & Gas Co. v. Commissioner of Internal Revenue*, C.C.A.6, 123 F.2d 382, 384. Når skatteyderen foretager selvangivelser på periodiseringsbasis, "påløber" posten, når alle begivenheder indtræffer, som fastsætter det beløb, der skal betales, og bestemmer skatteyderens ansvar. *Hudson Motor Car Co. v. U. S., Ct.Cl.*, 3 F.Supp. 834, 847. Skat "påløber" for fradrag, når alle begivenheder er indtruffet, som fastsætter skattebeløbet og bestemmer skatteyderens hæftelse for det, selvom der endnu ikke har været en afdragsordning eller forfald. *Elmhirst v. Dugan*, D.C.N.Y., 14 F.Supp. 782, 784.

Påløbne underholdsbidrag. Underholdsbidrag, der skal betales, men endnu ikke er betalt.

Optjent **kompensation**. Kompensation, der er optjent, men endnu ikke udbetalt.

Påløbne **afskrivninger**. Tidligere kaldet akkumulerede afskrivninger. En akkumulering af udgifter over en periode til udskiftning af et anlægsaktiv. Den del af levetiden, som er udløbet i skattemæssig og finansiel henseende. *State ex rel. City of St. Louis v. Public Service Commission*, 341 Mo. 920, 110 S.W.2d 749, 768. Et tab, som ikke er genoprettet

AKKUMULEREDE AFSKRIVNINGER

af løbende vedligeholdelse, og som skyldes alle faktorer, der er med til at forårsage ejendommens endelige pensionering, herunder slitage, forfald og utilstrækkelighed. *Iowa-Illinois Gas & Electric Co. v. Iowa City*, 255 Iowa 1341, 124 N.W.2d 840, 845. *Se også Afskrivninger (Akkumulerede afskrivninger)*.

Påløbent udbytte. En andel af nettooverskuddet, der er deklareret, men endnu ikke udbetalt som udbytte.

Påløbne udgifter. Udgifter, der er afholdt, men endnu ikke faktureret eller betalt.

Periodeafgrænsningsposter. Indtægt, som er optjent, men endnu ikke faktureret og tilgodehavende. In re *Schlinger's Will*, 48 Misc.2d 345, 438, 265 N.Y.S.2d 32, 35.

Påløbne renter. Renter, der er optjent, men som endnu ikke er modtaget eller tilgodehavende.

Påløbne forpligtelser. En forpligtelse eller en gæld, som er opkrævet i en given regnskabsperiode, men som endnu ikke er betalt eller forfalder til betaling.

Optjent ret. En modnet årsag til handling, som juridisk autoritet til at kræve oprejsning. *Se Opstå (årsag til [action])*.

Påløbne lønninger. Kompensation til medarbejderen, som er afholdt af en arbejdsgiver, men endnu ikke betalt.

Påløbne skatter. Skatter, som er korrekt påløbet i en given regnskabsperiode, men som endnu ikke er betalt eller skal betales.

Tilvækst (eller periodisering), klausul om. En **udtrykkelig klausul**, der ofte forekommer i tilfælde af gaver ved skøde eller testamente til personer som fæster i fællesskab, og som bestemmer, at når en eller flere af modtagerne dør, skal hans eller deres andele gå til den overlevende eller de overlevende. Den afdødes andel siges da at tilfalde de andre.

Aeruing /akriiwip/. Uudviklet; i færd med at modnes. Det, der på et fremtidigt tidspunkt vil eller kan modnes til en erhvervet rettighed, et tilgængeligt krav eller en eksisterende handlingsanledning. Opstår ved forøgelse eller forøgelse. *Globe Indemnity Co. v. Bruce*, C.C.A.Okla., 81 F.2d 143, 153.

Regnskabsføring. Allokering af indtægter og udgifter, som er optjent eller pådraget, men endnu ikke opkrævet eller udbetalt, til den regnskabsperiode, hvor indtægten er optjent eller udgiften pådraget.

Påløbne omkostninger. Omkostninger og udgifter, der påløber efter domsafsigelsen.

Påløbne renter. Løbende eller akkumulerende renter, til forskel fra påløbne eller forfaldne renter. Renter, der akkumuleres dagligt på hovedgælden, men som endnu ikke er betalt og skal betales.

En voksende rettighed. En, der vokser, udvides eller forøges.

Acct. Forkortelse for "konto", der har en så universel og ældgammel anvendelse, at domstolene vil lægge vægt på dens betydning.

Akkumulerede afskrivninger Se Akkumulerede afskrivninger.

AKKUMULERET UDBYTTE

eller om en ting, der er føjet til en anden.

Akkumuleret udbytte. Udbytte, som aktionæren har til gode, men som ikke er blevet udbetalt. Se Akkumuleret udbytte: Oividend 6Cuuu/oiurg.

Akkumuleret indtjeningskredit. Et fradrag, der tillades ved opgørelsen af den akkumulerede skattepligtige indkomst med henblik på at bestemme den akkumulerede indtjeningssskat: Akkumuleret skattepligtig indkomst.

Skat på akkumuleret indtjening. En særlig skat, der pålægges virksomheder, som akkumulerer (i stedet for at udlatte via udbytte) deres indtjening ud over virksomhedens rimelige behov. Den akkumulerede indtjeningssskat pålægges den akkumulerede skattepligtige indkomst ud over den almindelige indkomstskat. I.R.C. § 531 og følgende. Se *også* Akkumuleret skattepligtig indkomst; Overskudsskat.

Akkumuleret arv. Den del af boet, som endnu ikke er udbetalt til legatarer eller testamentstagere.

Akkumuleret overskud. Optjent overskud eller udelte overskud. Flint v. Commissioner of Corporations and Taxation, 312 Maes 204, 43 N.E.2d 789, 791, 792. En sådan omfatter optjent og investeret overskud. Commissioner of Corporations and Taxation v. Filoon, 310 Mass. 374, 38 N.E.2d 693, 698, 700.

Akkumuleret **overskud.** I vedtægter vedrørende beskatning af selskaber henviser dette udtryk til den fond, som virksomheden har ud over sin kapital og sine forpligtelser. *See* Overført overskud.

Akkumuleret skattepligtig indkomst. Det grundlag, hvorpå den akkumulerede indtjeningssskat pålægges. Grundlæggende er det selskabets skattepligtige indkomst justeret for visse poster (*f.eks.* den føderale indkomstskat, **overskydende** bidrag til velgørenhed, fradraget for modtaget udbytte) minus fradraget for udbetalt udbytte og kreditten for akkumuleret indtjening. I.R.C. § 535. *Se* Akkumuleret indtjeningssskat.

Akkumulationer /akyümyaléyshanz/. **Forøgelse** ved kontinuerlige eller gentagne tilføjelser, eller, hvis det tages bogstaveligt, betyder det enten fortjeneste på salg af **hovedaktiver**, eller forøgelse afledt af deres investering, eller begge dele. Tilføjelse af renter eller udbytte af en fond til hovedstolen i henhold til bestemmelser i et testamente eller skøde, hvilket forhindrer, at det bliver brugt. Når en eksekutor eller anden forvalter samler de huslejer, udbytter og andre indtægter, som han modtager, behandler dem som en kapital, investerer dem, laver en ny kapital af de indtægter, der stammer derfra, investerer den og så videre, siges han at akkumulere fonden, og den kapital og de påløbne indtægter, der således fremskaffes, udgør *okkumulationer*.

Akkumulation, regel imod. En regel, der gør en akkumulering af indkomst ud over den tidsubegrænsede periode ugyldig.

Akkumulerings-trust. En trust, hvor forvalteren er instrueret i at akkumulere indkomst i en periode før uddeling.

Akkumulerende. Det, der akkumuleres eller hober sig op; yderligere. Sagt om flere ting, der er sat sammen,

Akkumulerende udbytte. Det samme som kumulativt udbytte; karakteristisk for foretrukne aktionærers aftale om, at de modtager deres aftalte udbytte før almindelige aktionærer. Udbytte, der akkumuleres fra år til år, når det ikke udbetales. *See* Oividend
(*Cumulative*).

Akkumulativ dom. Når en person allerede er blevet dømt, og der afsiges en anden eller supplerende dom mod ham, hvis fuldbyrdelse udskydes, indtil den første dom er fuldbyrdet, siges denne anden dom at være *akkumulerende*.

çiuue. lee o/so Akkumulerende sætning.

Aceumulativ arv. Et andet, dobbelt eller yderligere legat; et legat givet i tillæg til et andet givet ved det samme instrument eller ved et andet instrument. *See* O/SO Legacy.

Akkumulerende straf. En dom, der kommer oven i andre, som pålægges en tiltalt, der er blevet dømt efter et anklageskrift, der indeholder flere anklagepunkter, hvor hvert anklagepunkt er en særskilt lovovertrædelse, eller som på samme tid er dømt for flere forskellige lovovertrædelser; en af disse **domme** begynder ved udløbet af en anden. Konsekutive domme. *se* Dom.

AcCUBation /âkyazéy8han/. En formel anklage mod en person om, at han er skyldig i en strafbar handling, fremsat for en domstol eller dommer, der har jurisdiktion til at undersøge den påståede forbrydelse. *See* Accuse; Indictment; Information.

Anklagende organ. Et organ som en grand jury, hvis opgave er at høre beviser for at afgøre, om en person skal anklages for en forbrydelse; skal skelnes fra en traverse- eller petit jury, som har til opgave at afgøre skyld eller uskyld.

Anklagende instrument. Et dokument, hvori en anklage om en forbrydelse er anført, som en anklage, en oplysning eller en klage.

Anklagende del. Den "anklagende del" af et anklageskrift er den del, hvor lovovertrædelsen nævnes.

Anklageskrift. Et anklageskrift eller en klage, hvori en person beskyldes for en forbrydelse, og som staten dommer personen på baggrund af. bed.R.Crim.P. 3.

Anklagende procedure. Amerikansk retssystem, hvor regeringen anklager og bærer byrden for at bevise en persons skyld i en forbrydelse; skal skelnes fra inkvisitorisk system. Rogers v. Richmond, 365 U.S. 534, 81 S.Ct. 735, 5 L.Ed.2d 760.

Anklagestadiet. Det stadie i en straffesag, hvor retten til advokatbistand tilfalder den anklagede; den modnes, når betjente har anholdt den anklagede, og betjente har foretaget afhøringer, der egner sig til at fremkalde belastende udsagn. Peo- ple v. Bilderbach, 62 C.2d 757, 44 Cal.Rptr. 313, 315, 401 P.2d 921.

Anklage. At fremsætte en formel anklage mod en person om, at han er skyldig i en forbrydelse eller strafbar handling, for en domstol eller dommer med jurisdiktion.

at undersøge den påståede forbrydelse. Se også anklageskrift; Information.

Anklager:L Det generiske navn for den tiltalte i en **indt** æ En person bliver først "anklaget" i henhold til garantien om hurtig rettergang, når der enten er rejst formel anklage mod ham, eller når han bliver underlagt faktiske begrænsninger af sin frihed ved anholdelse, alt efter hvad der sker først. *Staten v. Almeida*, 54 Haw. 443, 509 P.2d 549, 551.

Anklageren. Den person, der fremsætter en anklage (f.eks. staten eller USA i straffesager). En person, der underskriver og sværger på anklager, giver ordre til, at der rejses anklager, eller har andre interesser end officielle i retsforfølgelsen af den anklagede. *U.S. v. Orsic*, AFCMR, 8 M.J. 657, 658.

Sædvane. Sædvanligt; ofte brugt; synonymt med sædvanligt eller sædvanligt.

A ne /à sa/. Til dette formål.

A cel jour /a sél zhùr/. På denne dag.

Aequia /a0iykwiya/. En grøft, kanal eller kanal, hvorigennem vand, der er afledt fra sit naturlige løb, ledes til brug for kunstvanding eller andre formål; offentlige grøfter.

Ac etiam /ùk éshiyam/. (Lat. Og også.) Indledningen til redegørelsen for den egentlige årsag til søgsmålet, som tidligere blev brugt i de sager, hvor det var nødvendigt at påberåbe sig en fiktiv årsag til søgsmålet for at give retten jurisdiktion, og også den egentlige årsag i overensstemmelse med vedtægterne. Det skrives nogle gange *ncetiom*. Se *Bill of Middlesex* under *Bill*, definition 2.

Opnå et emne. Den engelske pendant til patenterbarhed. *Mesta Mach. CA v. Federal Machine & Welder Co.*, C.C.A.Pa., 110 F.2d 479, 480.

Test af syreforhold. Metode til finansiel analyse, der involverer forholdet mellem kontanter og tilgodehavender og kortfristede forpligtelser. Summen af kontanter, omsættelige værdipapirer og tilgodehavender divideret med kortfristet gæld. Kaldes også "quick ratio".

Anerkende. At eje, erkende eller indrømme; at tilstå; at anerkende sine handlinger og påtage sig ansvaret for dem.

Anerkendelse. At "anerkende" er at indrømme, bekræfte, erklære, bevidne, tilstå eller eje som ægte. *Favello v. Bank of America Nat. Trust & Savings Ass'n*, 24 Cal.App.2d 342, 74 P.2d 1057, 1058. Indrømmelse eller bekræftelse af forpligtelse eller ansvar. *Weyerhaeuser Timber Co. v. Marshall*, C.C.A.Wash., 102 F.2d 78, 81. De fleste stater har vedtaget *Uniform Acknowledgment Act*. Se også *Kvittering*.

Gæld. Debtors anerkendelse af kreditors krav eller ret til at anlægge sag, som vil genoplive muligheden for at håndhæve en gæld, der er forældet. Delvis betaling af en forpligtelse, som forældes, er en form for "anerkendelse af gæld". In re *Badger's Eotate*, 156 Kan. 734, 137 P.2d 198, 205.

Instrumenter. Formel erklæring over for en autoriseret embedsmand, af den person, der har udført dokumentet, at det er hans

fri handling og gerning. Attesten fra embedsmanden på et sådant instrument, at det er blevet anerkendt. Se også *Attestationsklausul*; *Anerkendelsescertifikat*; *Jurat*; *Notar*; *Verifikation*.

Faderskab. hxi bekendelse eller indrømmelse af, at barnet er ens eget. Anerkendelse af en forældrerelation, enten ved en skriftlig aftale, mundtlige erklæringer eller udtalelser, ved parternes liv, handlinger og adfærd eller ethvert andet tilfredsstillende bevis på, at relationen blev anerkendt og indrømmet.

A.C.L.U. American Civil Liberties Union.

A communi obaervantia nou est recedendum /èy kamyúwnay obzarvmnsh(iy)a nón est riyasadendam/. Der bør ikke være nogen afvigelse fra almindelig overholdelse; der må ikke være nogen afvigelse fra almindelig brug. En maksime, der tidligere blev anvendt på domstolens praksis, på de gamle og etablerede former for argumentation og konfrontation og på professionel brug generelt. Lord Coke anvendte den på almindelige professionelle meninger.

En konfekt /èy kanfèkshiyówniy/. Fra fremstillingen.

A **confectione** prmeentium /èy kanfèkshiyówniy prazénah(iy)am/. from the making of the indentures.

En **consilia** /èy kansiliyas/. (lat. *consilium*, råd.) Af råd; en eounsellor. Udtrykket bruges i civilretten af nogle forfattere i stedet for *o responsis*.

A **contrario sensu** /èy kantrériyow sénsyiw /. På den anden side; i den modsatte betydning.

Kendt. At have personlig, velkendt viden om en person, begivenhed eller ting. "Aequaintance" udtrykker mindre end fortrolighed; fortrolighed mindre end intimitet. Kendskab udspringer af lejlighedsvis omgang, fortrolighed af daglig omgang, intimitet af ubevaret omgang. *Atkins Corporation v. Tourny*, 6 Cal.2d 206, 57 P.2d 480, 483. At være "peroonally acquainted with" og at "kende personligt" er ækvivalente udtryk, *Kelly v. Calhoun*, 95 U.S. 710, 24 L.Ed. 544. Når det bruges i forbindelse med et dokument, hvortil der er knyttet et certifikat eller en affidavit, indikerer det et væsentligt kendskab til det pågældende emne.

Aequereur /àkarar/. I fransk og canadisk lov en, der erhverver ejendomsret, især til fast ejendom, ved purehase.

Aequat /akwést/. En ejendom, der er erhvervet for nylig eller ved køb.

Acquêts /àkéy/. I civilretten ejendom, der er erhvervet ved køb, gave eller på anden måde end ved arv. Fast ejendom, der er erhvervet på anden måde end ved arv. Fortjeneste eller gevinst af ejendom, som mellem mand og kone. Civil Code La. art. 2338. Udbyttet af alle de effekter, som manden har administrationen og nydelsen af, enten af ret eller faktisk, af produktet af både mandens og hustruens fælles industri, og af de ejendomme, som de kan erhverve under ægteskabet, enten ved donationer eller ved arv.

til dem begge i fællesskab, eller ved køb, eller på anden lignende måde, selv om købet kun sker i

navnet på en af de to, og ikke på begge. Se selv *Fælleseje*; *Conquêts*.

Indvillige /ñkwiyés/. At give et underforstået samtykke til en transaktion, til at en retting opstår, eller til en hvilken som helst handling, blot ved sin tavshed, eller uden udtrykkeligt samtykke eller accept.

Indvilligelse /ñkwiyésans/. En adfærd, der anerkender eksistensen af en transaktion og har til hensigt, i det mindste i et vist omfang, at gennemføre transaktionen eller tillade, at den gennemføres. Det er en handling, der ikke bevidst har til hensigt at ratificere en tidligere transaktion, der vides at være omstødelig, men som anerkender transaktionen som eksisterende og har til hensigt, i det mindste i et vist omfang, at gennemføre den og opnå eller kræve de fordele, der følger af den, og adskiller sig således fra "bekræftelse", som indebærer en bevidst handling, der har til hensigt at forny og ratificere en transaktion, der vides at være omstødelig. De Boe mod Prentice Packing & Storage Co, 172 Waeh. 514, 20 Pad 1107, 1110. Passiv eftergiveness eller tilfredshed; adskiller sig fra erklæret samtykke på den ene side og på den anden side fra modstand eller åben utilfredshed. Paul v. Western Distributing Co, 142 Kan. 816, 52 P.2d 379, 387. Adfærd, hvorfra samtykke med rimelighed kan udledes. Frank v. Wilson & Co., 24 Del.Ch. 237, 9 And 82, 86. Svarer til samtykke udledt af tavshed med viden eller af opmuntring og forudsætter viden og samtykke. Importerer stiltiende samtykke, samstemmighed, accept eller samtykke. Natural Soda Products Co. v. City of Los Angeles, Cal. App., 132 P.2d 553, 563. Et tavst udseende af samtykke. Undladelse af at gøre indsigelser. Underkastelse af en handling, som man havde kendskab til. Eksisterer, når en person ved eller burde vide, at han har ret til at håndhæve sin ret eller anfægte en transaktion, og undlader at gøre det i så lang tid, at det ville antyde, at han havde til hensigt at give afkald på eller opgive sin ret. Yench v. Stoekmar, C.A. Colo., 483 F.2d 820, 83d.

Det skal skelnes fra erklæret samtykke på den ene side og fra åben utilfredshed eller modstand på den anden.

Acquiescence og *laches* er beslægtede, men ikke ækvivalente termer. Førstnævnte er en underkastelse eller tilfredshed med en eksisterende tilstand, mens *laches* indebærer en forsømmelse af at gøre det, som parten burde gøre for sin egen fordel eller beskyttelse. Derfor kan passivitet være et bevis på indvilligelse. Forsinkelse indebærer blot passiv accept, mens samtykke indebærer aktiv accept. In re Wilbur's Estate, 334 Pa. 45, 5 A.2d 325, 331. "Acquiescence" relaterer sig til passivitet under udførelsen af en handling, mens "laches" relaterer sig til forsinkelse, efter at handlingen er udført.

Se *otso* Optagelse; *Tilståelse*; *Estoppel*; *Nonacquiescence*; *Ratifikation*.

Administrative organer. En administrativ myndigheds politik om at acceptere at være bundet af retspraksis, som er i modstrid med myndighedens fortolkning af dens organiske vedtægter. *Sammenlign med* *Nonacquiescence*.

Duldning, retsfortabelse ved. Duldning er en form for estoppel. En estoppel opstår, når en part, der er bevidst om sine rettigheder, ser den anden part handle ud fra en fejlagtig opfattelse af sine rettigheder. Skade, der opstår som følge af ens samtykke i

en andens handling til skade for ham skaber "etoppel". Le-bold v. Inland Steel Co., C.C.A.111., 125 F.2d 369, 375. Passiv adfærd fra en, der har kendskab til fakta, kan være grundlag for estoppel. Winslow v. Burns, 47 N.M. 29, 132 P.2d 1048, 1050. Det skal fremgå, at den part, der skal forhindres i at udtale sig, var bundet af retfærdighed og god samvittighed, og at den part, der påberåber sig estoppel, stolede på retfærdighed og blev villedt til at ændre sin position til skade for sig selv. Sherlock v. Greaves, 106 Mont. 206, 76 P.2d 87, 91. se *også* *Estoppel*.

Acquietandis plegiis /akwáyatündas pliyjiyas/. En stævning, der tidligere lå til kautionisten mod en troværdig, der nægter at frikende ham, efter at gælden er blevet betalt.

Erhverve. At vinde på nogen måde, normalt ved ens egne anstrengelser; at få som sin egen; at opnå ved søgning, anstrengelse, investering, praksis eller renhed; at modtage eller vinde på nogen måde; at komme til at have. I juraen for contraets og descente, at blive ejer af ejendom; at gøre ejendom til sin egen. At få ejerskab af. Kommissær for forsikring mod Broad Street Mut. Casual-ty Iris. Co, 312 Mr 261, 44 N.E.2d 683, 684. Det at få eller opnå noget, som allerede eksisterer, eller som kan bringes til at eksistere gennem midler, der anvendes til at erhverve det. Ronnow v. City of Las Vegas, 57 Nev. 332, 65 P.2d 133, 140. Nogle gange brugt i betydningen "anskaffe". Det betyder ikke nødvendigvis, at ejendomsretten er overgået. Inkluderer at tage ved deva U. S. v. Merriam, 263 U.S. 179, 44 S.Ct. 69, 70, 68 L.Ed. 240. *Sæ* *o/so* *Tiltrædelse*; *Erhvervelse*; *Køb*.

Erhvervede rettigheder. De rettigheder, som man ikke har fra naturens hånd, men som man har skaffet sig selv, f.eks. suveræniteten, befalingsret eller ejendomsret.

Erhvervet overskud. Overskud som følge af ændringer i kapitalstrukturen i en eller flere virksomheder, f.eks. ved køb af en virksomhed af en anden virksomhed.

Erhvervelse /ñkwazishan/. Den handling at blive ejer af en bestemt ejendom; den handling, hvorved man erhverver eller skaffer sig ejendom i noget. Staten ex reL Fisher v. Sherman, 135 Ohio St. 458, 21 N.E.2d 467, 470. Bruges også om den erhvervede ting. At tage med, eller mod, samtykke. Scribner v. Wikstrom, 93 N.H. 17, 34 A.2d 658, 660. Udtrykket refererer især til en materiel besiddelse opnået på en hvilken som helst måde. Jones v. State, 126 Tex.Cr.R. 469, 72 S.W.2d 260, 263.

Sæ *Tiltrædelse*; *Erhvervelse*; *Køb*; *Udbud*.

Afledte erhvervelser er dem, der er anskaffet fra andre. Varer og løsøre kan skifte ejer ved lov i tilfælde af fortabelse, arv, ægteskab, dom, insolvens og arveløshed; eller ved parternes handling, som ved gave eller salg.

Oprindelig erhvervelse er det, hvorved en mand sikrer sig en ejendom i en ting, som på det tidspunkt, hvor han erhverver den, og i dens daværende tilstand, ikke er nogen anden persons ejendom. Det kan være resultatet af besættelse, adgang, intellektuelt arbejde - nemlig for opfindelser, som er sikret af patentrettigheder, og for forfatterskabet til

bøger, kort og charta, som er beskyttet af kopirettigheder.

En erhvervelse kan være resultatet af en handling foretaget af parten selv, eller af dem, der er i hans magt, og som handler for ham, som hans børn, mens de er mindreårige.

Erhvervelsesforbrydelser. En generisk betegnelse for alle former for tyveri og forbrydelser mod ejendomsretten eller besiddelsen af ejendom.

Frifinde /akwit/. At sætte fri, frigive eller befri fra en forpligtelse, byrde eller anklage. At fritage en fra en forpligtelse eller et ansvar; eller juridisk at bekræfte uskylden af en, der er anklaget for en forbrydelse. *Se også* frifindelse.

Frikendt. Frikendelse.

Frifindelse /akwital/. *Kontrakter.* En frigørelse, frigørelse eller frigørelse fra en forpligtelse, ansvar eller engagement.

Strafferet. Den juridiske og formelle certificering af uskylden hos en person, der er blevet anklaget for en forbrydelse; en udfrielse eller frigørelse af en person fra en anklage om skyld; konstatering af ikke-skyld. Også en person, der er juridisk frikendt ved en dom, der er afsagt på anden måde end i henhold til en dom, som når han er frikendt af en dommer på grund af utilstrækkelige beviser, eller anklageskriftet er afvist af retten eller en *nol. proc. er* indtastet. Eller det kan ske, selv om spørgsmålet om skyld eller uskyld aldrig er blevet forelagt en jury, som når en tiltalt, der har været tilbageholdt i henhold til en anklage eller efterretning, bliver løsladt, fordi han ikke er blevet stillet for retten inden for den tid, der er fastsat i loven.

Frifindelser i ;fnct er dem, der finder sted, når juryen efter retssagen finder en kendelse om ikke-skyld.

Frifindelser i lou' er dem, der finder sted alene på grund af loven, som når en mand kun er blevet anklaget som medskyldig, og hovedmanden er blevet frifundet.

lee Autrefois frifindes; Jeopardy; Nolle prosequi; Dom.

Feudal lav. Forpligtelsen for en mesne lord til at beskytte sin lejer mod alle krav, indførsler eller muldvarpeskud fra lords paramodt som følge af de tjenester, som mesne lord skylder dem.

Frikendelse /akwitans/. En skriftlig frigørelse, hvorved man frigøres fra en forpligtelse til at betale penge eller udføre en pligt. Selvom dette ord måske ikke strengt taget er synonymt med "kvittering", inkluderer det det. En kvittering er en form for frikendelse; en frigørelse er en anden. En fuld kvittering er en frifindelse, og en kvittering for en del af et krav eller en forpligtelse er en frifindelse *pro tanto*.

Frifundet /akwitald/. Løsladt; frikendt; rensat for en anklage. Retligt frifundet for anklage; befriet for gæld osv. Omfatter både civil- og strafferetlig forfølgelse. *Ise* Frifindelse.

Acre. En mængde jord, der indeholder 160 equare roda, 4.840 square yards eller 43.560 square feet jord, uanset hvor stor den er. *Se* jordmål.

Nettoareal. Det faktiske areal, der kan bruges til byggegrunde efter anlæg af gader, fortove osv.

Acre fod. 325.850 gallons, eller den mængde vand, der kan dække en acre i en fods dybde.

Acre-rettighed. Tidligere den andel, som en borger i en by i New England havde i det fælles land. Værdien af acre-retten var en fast størrelse i hver by, men varierede i forskellige byer. En lod eller rettighed på 10 acre i en bestemt by svarede til 113 acres højland og 12 acres eng, og der blev opretholdt et vist nøjagtigt forhold mellem acre-retten og salgbar jord.

På tværs. Fra side til side. På tværs af længden af. Det kan betyde "over", eller "på og langs", eller "på", eller "indeni".

ACRS. *Se* Accelerated Cost Recovery System.

Akt, ii. Betegner ydre manifestation af aktørens vilje. Restatement, Second, Torts § 2. Udtryk for vilje eller formål, der bærer idéen om præstation; primært det, der gøres eller gør; udøvelse af magt, eller effekt af hvilken udøvet magt er kan, en præstation; en gerning. I sin mest generelle **betydning** betyder dette substantiv noget, der gøres frivilligt af en person; udøvelsen af en persons magt; en virkning, der frembringes i den ydre verden ved en persons objektive magtudøvelse, foranlediget af en hensigt og umiddelbart forårsaget af en viljesbevægelse I **en** mere teknisk betydning betyder det noget, der gøres frivilligt af en person, og af en sådan art, at der knytter sig visse juridiske konsekvenser til det. Således anerkender en giver, at overdragelsen er hans "handling og gerning", idet udtrykkene er synonyme. Det kan betegne noget, der er gjort af et individ, som en privat borger eller som en officer; eller af en gruppe mennesker, som en lovgivende forsamling, et råd eller en domstol; herunder ikke kun fysiske handlinger, men også dekretter, forordninger, love, domme, beslutninger, priser og afgørelser. Nogle generelle love, der er vedtaget af USA's kongres, kaldes fælles resolutioner, og de har samme kraft og virkning som de såkaldte love.

Handlinger under privat signatur er dem, der er blevet foretaget af privatpersoner under deres hænder.

Kriminel adfærd. Ekstern manifestation af ens vilje, som er en forudsætning for kriminel ansvar. Der kan ikke være nogen forbrydelse uden en eller anden handling, positiv eller negativ. En udeladelse eller undladelse af at handle kan udgøre en handling i strafferetlig forstand.

Lovgivningsmæssig okt. Et alternativt navn for lovbestemt lov. Et lovforslag, som er blevet vedtaget af den lovgivende magt. Når et lovforslag fremsættes i den lovgivende forsamlings første hus, kaldes det et lovforslag. Når det går videre til det næste hus, kan det kaldes en lov. Efter vedtagelsen kan udtrykkene "lov" og "handling" bruges i flæng. En act har samme juridiske kraft som en joint resolution, men er teknisk set anderledes, da den har en anden form og indledes med ordene "Be it enacted" i stedet for "Be it resolved".

Love er enten offentlige eller private. Offentlige love (også kaldet generelle love, eller generelle vedtægter, eller vedtægter på

large) er dem, der vedrører samfundet generelt, eller som etablerer en universel regel for styringen af hele den politiske krop. Private handlinger (tidligere kaldet specielle) er dem, der enten vedrører bestemte personer (personlige handlinger) eller bestemte steder (lokale handlinger), eller som kun virker på bestemte personer eller deres private anliggender. *Unity v. Burrage*, 103 U.S. 447, 454, 26 L.Ed. 465. Offentlige handlinger er dem, der vedrører hele samfundet, og som domstolene er forpligtet til at tage retslig notits af.

En "særlig" eller "privat" lov er en lov, der kun gælder for bestemte personer og private virksomheder. En "lokal lov" er en lov, der kun gælder for en bestemt del af den lovgivende jurisdiktion.

Se også Regeringsakt; Lovgivning; Lovgivningsmæssig akt;

Vedtægt.

Private regnskaber er dem, som private personer laver som regi- strer i forhold til deres indtægter og udgifter, skemaer, acquittances og lignende.

Offentlige handlinger er dem, der har en offentlig myndighed, og som er blevet foretaget for offentlige embedsmænd, er autoriseret af et offentligt segl, er blevet offentliggjort af en dommer, eller som er blevet ekstraheret og blevet korrekt autentificeret fra offentlige registre.

Acta **diurna** /ákta dayarna/. Lat. I romerretten, daglige akter eller krøniker; de offentlige registre eller journaler over de daglige forhandlinger i senatet, folkeforsamlinger, domstole osv. Formodes at have lignet en moderne avis.

Acta **exteriora indicant interiora œcreta** /ækta ekstiriyóra indakænt intiriyóra sakriyta/. Ydre handlinger indikerer skjulte tanker.

Acta in uno **judicio non probant in alio nisi inter easdem personas** /zhta in yúwnow juwdiøhiyow non prówbænt in éyliyow náysay intar iyéysdam parsównas/. Ting, der er gjort i én sag, kan ikke tages som bevis i en anden, medmindre det er mellem de samme parter.

Acta publica /ínhta pawblaka/. Lat. Ting af almen viden og interesse; sager, der behandles af bestemte offentlige embedsmænd.

Aete /ákt/ákt/. I fransk lov betegner det et dokument eller et formelt, højtideligt skrift, der indeholder en juridisk bekræftelse på, at noget er blevet gjort, svarende til en betydning eller brug af det engelske ord "act".

Attes de naissance er fødselsattester og skal indeholde dag, time og sted for fødslen sammen med barnets sez og tilsigtede kristne navn samt forældrenes og vidnernes navne. *Attes de mariage* er vielsesattesterne og indeholder navne, erhverv, alder og fødsels- og bopælssteder for de to personer, der skal giftes, og for deres forældre; også sidstnævntes samtykke og de tilkommende ægtefællers gensidige accept af at tage hinanden i medgang og modgang sammen med de sædvanlige attesteringer. *Acted de décès* er de dødsattester, der skal udfærdiges, før nogen kan begraves. Zoe *actes de l'etot ciuil* er offentlige dokumenter.

Acte authentique /ákt øtontiyk/. Et skøde, der udføres med visse foreskrevne formaliteter, i overværelse af en notar, borgmester, *gre fier*, *huissier*, oz anden funktionær, der er kvalificeret til at handle på det sted, hvor det udfærdiges.

Aete de **franciøtion** /ákt da fránkazyówn/. Registreringsbeviset for et skib, i kraft af hvilket den franske nationalitet fastslås:Ł

Aete d'héritier /ákt dèyratyéy/. Arvehandling. Enhver handling eller kendsgerning fra en arvings side, som viser, at han har til hensigt at acceptere arven; accepten kan være udtrykkelig eller stiltiende.

Aete **extrojudiciaire** /ákt ètrajuwdiskisyér/. Et dokument, der forkyndes af en *huissier*, efter krav fra en part til en anden part, uden retssag.

At handle. At gøre tjeneste for en anden. At fungere eller have en midlertidig rang eller position eller udføre tjenester midlertidigt; som en fungerende kaptajn, manager, præsident. *Pellecchia v. Mattia*, 121 N.J.L. 21, 1 A.2d 28. Udførelse; drift.

Fungerende eksekutor. En, der påtager sig at fungere som eksekutor for en afdød, uden at være den juridisk udpegede eksekutor eller den faktiske eksekutor.

Fungerende officer. Betegnelsen bruges til at betegne, ikke en embedsmand, men blot en fœum *tenens*, der udfører et embede, som han ikke selv har ret til.

Handler inden for rammerne af æmployæzxt. *iffee*
Omfang af ansættelse.

Handling i paio /zkt in péy(s)/. En handling, der er foretaget uden for retten, og som ikke er en sag for retten. Et skøde eller en forsikring, der er indgået mellem to eller flere privatpersoner på landet, det vil sige ifølge den gamle common law på selve det sted, der skal overdrages, er matter in *pats*.

Actio /ákshiyow/. Lat. I civilretten, et søgsmål eller en retssag; en ret eller en søgsmålsgrund. Udtrykket betyder både proceduren for at håndhæve en rettighed ved en domstol og selve den rettighed, der søges håndhævet.

Actio **ad exhibendum** /ñkshiyow æd ègzibéndam/. Et søgsmål med det formål at tvinge en sagsøgt til at fremvise en ting eller titel i hans magt. Det var forberedende til et andet søgsmål, som altid var et egentligt søgsmål i romersk lovs forstand, dvs. for at få en ting tilbage, uanset om den var løsøre eller fast ejendom.

Actio **æstimatoria**; **actio quanti minoris** /zkshiyow iystamatóriya ñkshiyow kwóntay manóras/. I strafferetten to navne på et søgsmål, som på vegne af en køber gik ud på at reducere kontraktprisen i forhold til genstandens mangler, ikke at annullere salget; *judex* havde dog beføjelse til at annullere salget.

Actio **arbitraria** /izkshiyow árbatríriya/. Sag, der afventer dommerens skøn. Medmindre sagsøgte ville gøre det godt igen over for sagsøger som dikteret af dommeren i hans skøn, var han ansvarlig for at blive dømt.

Actio bonæ fidei /ákshiyow bówniy fáydiyay /. En handling i god tro. En klasse af søgsmål, hvor dommeren

kan ved retssagen *ex officio* tage hensyn til alle rimelige omstændigheder, der blev præsenteret for ham, og som påvirker en af parterne i sagen.

Actio calumniæ /ákshiyow kalamniyiy/. Et søgsmål for at forhindre sagsøgte i at forfølge en grundløs eller opdigtet anklage mod sagsøger. Et søgsmål for ondsindet retsforfølgelse.

Actio civilis /ákshiyow sivalas/. I common law, et civilt søgsmål til forskel fra et strafferetligt søgsmål.

Actio eommodati /ńkshiyow kōmadéytay/. Inkludering af flere handlinger, der er passende til at håndhæve en låntagers eller en långivers forpligtelser.

Actio eommodati contraria /zkshiyow kōmadéytay kantrériya/. Et søgsmål fra låntageren mod långiveren for at tvinge udførelsen af kontrakten.

Actio commodati directa /ekōhiyow kōmadéytay darékta/. Et søgsmål fra en udlåner mod en låntager, hvis hovedformål er at opnå en tilbagebetaling af det udlånte.

Actio communi dividundo /zkshiyow kamyúwnay dividandow /. Et søgsmål for at opnå en retlig deling af fælleseje. Den var analog i sit formål med delinger i moderne lovgivning.

Actio condictio indebitati /ákshiyow kandishiyow indébatéytay/. Et søgsmål, hvor sagsøgeren får tilbagebetalt en sum penge eller en anden ting, som han har betalt ved en fejltagelse.

Actio confessoria /ákshiyow kōnfasóriya/. Et bekræftende søgsmål om anerkendelse og håndhævelse af en servitut. Kaldes sådan, fordi den er baseret på sagsøgerens bekræftende påstand om en rettighed til sagsøgtes jord. Adskiller sig fra en *actio rei vindicatio*, som blev anlagt for at afvise sagsøgtes krav på en servitut i sagsøgerens jord.

Actio contrario /zkshiyow kantrériyow/. Modhandling eller modsat handling.

Actio criminalis /ákshiyow krimanéylas/. Kriminel handling.

Actio damni injuria /ńkshiyow dzmnay injúriya/. Navnet på en generel klasse af erstatningssager, der omfatter mange typer af søgsmål for tab forårsaget af forkerte eller uagtsomme handlinger. Udtrykket svarer omtrent til vores "action for damages".

Actio de dolo malo /ńkshiyow diy dówlow mźlow/. Et søgsmål om bedrageri; et søgsmål, som en bedrageret person kunne anlægge mod bedrageren og hans arvinger, som var blevet beriget af bedrageriet, for at opnå tilbagelevering af den ting, som han var blevet berøvet på bedragerisk vis, med al dens tilbehør *Scum omni couso;9* eller, hvor dette ikke var praktisk muligt, for erstatning i form af skadeserstatning.

Actio de peculio /ńkshiyow diy pakyúwliyow/. En handling vedrørende eller mod en parts *peculium* eller særeje.

Actio de pecunia constituta /zkshiyow diy pakyúwniwa kōnstatyúwda/. Et søgsmål om penge, der skal betales; et søgsmål, der var rettet mod enhver person, som havde

forpligtet til at betale penge for sig selv eller for en anden uden nogen formel betingelse.

Actio depositi eontraria /ńkshiyow dapózatay kantrériya/. Et søgsmål, som depositaren har mod depositaren for at tvinge ham til at opfylde sin forpligtelse over for ham.

Actio depositi directa /ækshiyow dapózatay darékta/. En sag, som anlægges af depositaren mod depositaren for at få det deponerede tilbage.

Actio de tigno juncto /ńkshiyow diy tignow ja9ktow/. En handling foretaget af ejeren af materiale, som en anden har bygget ind i hans bygning.

Actio directa /ńkshiyow darékta/. En direkte handling; en handling, der er grundlagt på en fast lov og udført i henhold til en fast form, en handling, der er grundlagt på visse juridiske forpligtelser, som fra deres oprindelse var nøjagtigt defineret og anerkendt som handlingsberettigede. *Isee Actio utilis.*

Actio empti /ákshiyow em(p)tay/. En handling, der anvendes på vegne af en køber for at tvinge en sælger til at opfylde sine forpligtelser eller betale erstatning; også for at håndhæve eventuelle særlige aftaler fra ham, der er indeholdt i en salgskontrakt. *Se* Specifik opfyldelse.

Actio ex eonducto /ákshiyow èks kandaktow/. En handling, som udlejerens af en ting til leje kan anlægge mod udlejerens for at tvinge ham til at tilbagelevere den lejede ting.

Actio ex contractu /ńkshiyow èks kantráktyuw/. I civil- og common law, et søgsmål om kontrakt; et søgsmål, der udspringer af eller er baseret på kontrakt. 3 Bl. Comm. 117.

Actio ex delieto /ńkshiyow èks dalíktow/. I civil- og common law, et erstatningssøgsmål; et søgsmål, der udspringer af fejl, dårlig opførsel eller misligholdelse. 3 Bl. Comm. 117. *Az maleficio* er det mere almindelige udtryk i civilretten, som er adopteret af Bracton.

Actio exercitoria /zkshiyow egzársatóriya/. En sag mod *udøveren* eller arbejdsgiveren af et fartøj.

Actio ex locato /ákshiyow èks lowkétow/. Et søgsmål ved udlejning; et søgsmål, som den person, der har udlejet en ting til en anden, kan have mod lejeren.

Actio ex stipulatu /ákshiyow eks stipyalétyuw/. Et søgsmål anlagt for at håndhæve en bestemmelse.

Actio familiae erciocundæ /ákshiyow familiyiy ársiskandiy/. Et søgsmål om deling af en arv.

Actio furti /ækshiyow fartay/. Et søgsmål om tyveri; et søgsmål baseret på *theft*. Dette kunne kun anlægges for den straf, der var knyttet til lovovertrædelsen, og ikke for at få det stjålne tilbage, hvilket der var andre søgsmål til. En appel af tyveri. Den gamle proces, hvor en tyv kan forfølges og varen vindikeres.

Actio honoraria /ækshiyow (h)onarériya/. En æres- eller prætorisk handling. *Actiones honorariæ* er de former for retsmidler, som gradvist blev indført af prætorerne og ædilerne i kraft af deres retfærdige beføjelser, for at forhindre den manglende retfærdighed, som alt for ofte var resultatet af anvendelsen af *actiones*

civiles. Disse blev fundet så gavnlige i praksis, at de til sidst erstattede de gamle remedier, som der på Justinians tid næsten ikke var et spor tilbage af.

Actio in factum /ákshiyow in fáktam/. En handling, der er tilpasset den særlige sag, og som har en analogi til en cetro in jus, hvor sidstnævnte er baseret på en eksisterende anerkendt lov. Oprindelsen til disse søgsmål er den samme som for søgsmål om sagen i common law.

Actio in personam /ékshiyow in parsónnam/. I civilretten et søgsmål mod personen, baseret på et personligt ansvar; et søgsmål, der søger oprejsning for krænkelse af en jøs in *personam* eller rettighed, der er tilgængelig mod en bestemt person. Se In personam.

Actio in rem /ekshiyow in rém/. I civil- og common law, en aetion for en Ching; et søgsmål for at få en ting tilbage, som en anden har besiddet. Et søgsmål til håndhævelse af en rettighed (eller til oprejsning for dens krænkelse), som oprindeligt var tilgængelig mod hele verden, og ikke i nogen særlig **forstand** mod den sagsøgte person, indtil han krænkede den. Se In rem.

Actio **judicati** /ékshiyow júwdakéytay/. I civilretten en sag, der blev anlagt, efter at der var gået fire måneder efter dommens afsigelse, hvor dommeren udstedte sin kendelse til først at beslaglægge løsøret, som blev solgt inden for otte dage derefter; og derefter fast ejendom, som blev overdraget i pant til kreditorerne eller sat under pleje af en kurator, og hvis gælden ikke var betalt ved udgangen af to måneder, blev jorden solgt.

Aetio legia aquiliz /ékshiyow liyjas akwiliyiy/. Et søgsmål under den aquilianske lov, et søgsmål for at få erstatning for ondsindet eller skadeligt at dræbe eller såre en andens slave eller dyr, eller på nogen måde skade en ting, der tilhører en anden. Kaldes også *damni i juri'x ncfio*.

Actio mandati /ékshiyow mzdéytay/. I civilretten omfattede udtrykket søgsmål for at håndhæve mandatkontrakter eller forpligtelser, der udspringer af dem.

Actio mixta /ákshiyow miksta/. Et blandet søgsmål, et søgsmål anlagt for at få en ting tilbage, eller erstatning for skader, og også for betaling af en straf; har karakter af både en octio in rem og in *personam*.

Handling. Adfærd; opførsel; noget gjort; tilstanden af at handle; en handling eller række af handlinger.

Termen i sin sædvanlige juridiske betydning betyder en retssag anlagt ved en domstol; en formel klage inden for en domstols jurisdiktion. Pathman Const. Co. v. Knox County Hospital Ass'n, Ind.App., 326 N.E.2d 844, 853. Det juridiske og formelle krav om ens ret fra en anden *person* eller part, der fremsættes og insisteres på ved en domstol. En almindelig retssag ved en domstol, hvor en part anklager en anden for at håndhæve eller beskytte en rettighed, for at genoprette eller forhindre en uret eller for at straffe en offentlig lovovertrædelse. Det omfatter alle de formelle procedurer ved en domstol, der følger med en persons krav om en rettighed over for en anden i en retssag.

sådan domstol, herunder en afgørelse om retten og dens håndhævelse eller afvisning af domstolen.

Se også Sag (*Cases* oizd *Conlrouersies*); Søgsmålsgrund; Civilt søgsmål; Kollusivt søgsmål; Modkrav; Konversation; Modkrav; Direkte søgsmål; Søgsmålsformer; Strafferetligt søgsmål; Petitesse søgsmål; Plenarsøgsmål; Procedure; Søgsmål; Forbigående søgsmål.

Sammensmeltning af lov og ret. Ved de føderale domstole og de fleste delstatsdomstole er der kun én form for søgsmål - civile søgsmål - som omfatter alle søgsmål, der tidligere blev betegnet som søgsmål i equity og søgsmål ved lov. Selvom der er sket en sammensmeltning af ret og billighed af processuelle årsager, er det stadig de materielle billighedsprincipper, der gælder. Fed.R.Civ.P. 2.

Typer af søgsmål. Dette udtryk blev tidligere brugt til at beskrive en erstatningssag til forskel fra en equity-sag. Denne skelnen er imidlertid blevet afskaffet i henhold til Fed. Rules of Civil Procedure og i de stater, der har vedtaget domstolsregler, der følger de føderale regler. Fed.R.Civ.P. 2.

Søgsmål for død. Isee Søgsmål for uagtsom død.

Søgsmål i equity. Søgsmål, hvor en person søger en retfærdig løsning til forskel fra erstatning; f.eks. i forbindelse med en ejendomsaftale. Udtrykket er blevet afskaffet af Fed. Rules of Civil Procedure (Rule 2) til fordel for en enkelt form for søgsmål - civilt søgsmål - som omfatter både lov- og equity-søgsmål.

Handling irr *personam*. Se In personam.

Handling in rem. Se In rem.

Amon på occounf. En retssag om gæld til inddrivelse af penge kun for udførte tjenester, solgt og leveret ejendom, lånte penge eller skader for manglende opfyldelse af enkle kontrakter, udtrykkelige eller underforståede, når parternes rettigheder vil blive tilstrækkeligt bevaret ved betaling og modtagelse af penge. Northwest Foundry & Furnace Co. v. Willamette Mfg. & Supply Co., Inc. 268 Or. 343, 521 P.2d 545, 549.

Søgsmål quasi in res. Se In rem.

Civile søgsmål er sådanne, som kan anlægges på vegne af personer for at håndhæve deres rettigheder eller opnå oprejsning for uretfærdigheder i deres forhold til enkeltpersoner. Fed.R.Civ.P. 2.

Gruppesøgsmål. Se Gruppesøgsmål eller repræsentativt søgsmål; Afledt søgsmål.

Almindelige søgsmål er søgsmål, som på baggrund af de særlige kendsgerninger vil kunne anlægges efter almindelig lov uden hjælp fra en lov. Søgsmål kaldes i almindelig lovpraksis *ex contractu*, når de udspringer af en kontrakt, og *ex delicto*, når de udspringer af en skadevoldende handling. Hvis et søgsmål udspringer af et løftebrud, er søgsmålet "ex contractu", og hvis det udspringer af et pligtbrud, der udspringer af en kontrakt, er det "ex delicto".

Kriminelle handlinger er sådanne, som er iværksat af den suveræne magt (*dvs.* regeringen) med det formål at straffe eller forhindre lovovertrædelser mod offentligheden.

Locm-handling. Se LoCal-handlinger.

Blandede handlinger har den dobbelte natur af virkelige

og personlige handlinger, idet de har til formål at kræve

og tilbagelevering af fast ejendom og også personlige skader for en uret, der er påført. I civilretten et søgsmål, hvor der blev krævet en bestemt ting og også en personlig forpligtelse, der skulle opfyldes; eller med andre ord et søgsmål, der foregik både in rem og in personam.

Straffesager er sager, der anlægges, enten af føderale, statslige eller lokale myndigheder eller af en person med tilladelse fra en lov, for at håndhæve en straf, der er pålagt ved lov for at have begået en forbudt handling. Se Griminal.

Personligt søgsmål. I civilretten har et *personligt* søgsmål til formål at håndhæve en forpligtelse, der er pålagt forsvareren i henhold til hans kontrakt eller deliet; det vil sige, det er påstanden om, at han er forpligtet til at overføre noget herredømme eller til at udføre en tjeneste eller til at reparere et tab. I almindelig ret, et søgsmål anlagt med henblik på inddrivelse af gæld eller erstatning for personskade, i modsætning til de gamle søgsmål om fast ejendom, som kun vedrørte fast ejendom. Et søgsmål, der kun kan anlægges af den person, der er kommet til skade, og ikke af hans repræsentanter. *Isee* In personam.

Populære søgsmål var i engelsk sprogbrug de søgsmål, der blev givet ved overtrædelse af en straffelov, og som enhver mand, der ville, kunne sagsøge på vegne af kongen og sig selv, som loven tillod og sagen krævede. Fordi søgsmålet ikke blev givet til en bestemt, men generelt til alle, der ville anlægge sag, blev det kaldt "action popular"; og ud fra de ord, der blev brugt i processen (*gut tarn pro domino rege sequitur quam pro se ipso*, som sagsøger såvel for kongen som for sig selv, blev det kaldt en qui font action.

fteoi actions. I common law, en sag anlagt med henblik på specifik inddrivelse af jord, lejemål eller arvelodder. De er *droitural*, når de er baseret på ejendomsretten, og *possessory*, når de er baseret på retten til besiddelse. De er enten rettighedsbreve; breve om adgang til disseisin (som ligger i per, per et cui eller post), indtrængen eller fremmedgørelse; breve om ancestral besiddelse, som mort d'ancestor, aiel, besaiel, cossi-nage eller nuper obiit. Den førstnævnte klasse var opdelt i *droitural*, baseret på sagsøgerens egen seisin, og *antestral droitural* på sagsøgerens krav i respekt af en simpel ret, der nedstammede til ham fra en ancestor. Besiddelsessøgsmål blev opdelt på samme måde - i forhold til rekvirentens egen seisin og i forhold til hans forfædres. Blandt civilisterne var reelle søgsmål, også kaldet "vindikationer", dem, hvor en mand krævede noget, der var hans eget. De var baseret på herredømme, eller jus in re. Real actions i romerretten var ikke, som real actions i common law, begrænset til fast ejendom, men de omfattede personlig såvel som fast ejendom. *Isee* in rem.

Lovbestemte handlinger er sådanne, som kun kan baseres på de særlige love, der skaber dem. I modsætning til almindelige handlinger.

Wonsifory actions er søgsmål, der er baseret på en årsag, som ikke nødvendigvis refererer til eller opstår på et bestemt sted. Deres karakteristiske træk er, at retten til at anlægge sag følger den sagsøgte person.

Søgsmål er "forbigående", når de transaktioner, der påberåbes, kunne have fundet sted hvor som helst, og er "lokale", når de kun kunne finde sted på et bestemt sted; forskellen ligger i skadens art og ikke i de anvendte midler eller det sted, hvor årsagen til søgsmålet opstår. Testen på, om et søgsmål er lokalt eller forbigående, er, om skaden er påført en genstand, som i sin natur ikke kan opstå uden for det sted, hvor den er opstået, i modsætning til den genstand, der forårsager skaden. Søgsmål, der kan anlægges, hvor sagsøgte bor, kaldes "transitoriske", og søgsmål, der kan anlægges, hvor genstanden befinder sig, kaldes "lokale".

Kan sagsøges. Det, der kan gøres til genstand for et søgsmål, og som giver juridisk grundlag for et søgsmål. Se søgsmålsgrund; retskraftig kontrovers.

Svig, der kan gøres til genstand for søgsmål. Bedrag praktiseret for at få en anden til at skille sig af med ejendom eller opgive en juridisk rettighed. En falsk fremstilling med den hensigt at bedrage; en sådan kan begås ved at sige noget, som man ved er falsk, eller ved at bekende sig til sandheden i en erklæring, som er falsk, men i begge tilfælde er den væsentlige ingrediens en usandhed, der er ytret med den hensigt at bedrage. For at udgøre "bedrageri, der kan gøres til genstand for søgsmål", skal det fremgå, at sagsøgte fremsatte en væsentlig erklæring; at den var falsk; at han, da han fremsatte den, vidste, at den var falsk, eller fremsatte den hensynsløst uden nogen viden om dens sandhed og som en positiv antagelse; at han fremsatte den med den hensigt, at sagsøger skulle handle i overensstemmelse med den; at sagsøger handlede i tillid til den; og at sagsøger derved led skade. Vertes v. GAC Properties, Inc, D.C.P-la., 337 F.Supp. 256, 266. Væsentlige elementer er repræsentation, falskhed, seienter, bedrag, tillid og skade. *Isee* bedrageri.

Vildledning, der kan gøres til genstand for søgsmål.

En falsk erklæring om en kendsgerning, der er væsentlig for kontrakten, og som har indflydelse på indgåelsen af den. Se bedrageri; urigtig fremstilling.

Uagtsomhed, der kan gøres til genstand for søgsmål.

Overtrædelse eller manglende opfyldelse af en juridisk pligt på grund af forsømmelse eller skødesløshed, som resulterer i skade på en anden. Det er pligtforsømmelse, udeladelse af noget, der burde have været gjort, eller at gøre noget, der ikke burde have været gjort, eller som et fornuftigt menneske, styret af overvejelser, der normalt regulerer menneskelig adfærd, ville eller ikke ville gøre. Væsentlige elementer er manglende omhu, skade og umiddelbar årsag. *Isee* Uagtsomhed.

Klagerbar gene. Alt, hvad der uretmæssigt gøres eller tillades, og som skader eller generer en anden i udøvelsen af hans juridiske rettigheder. Miller v. City of Dayton, 70 Ohio App. 173, 41 N.E.2d 728, 730. Alt, hvad der er sundhedsskadeligt, uanstændigt eller stødende for sanserne, eller en hindring for den frie brug af ejendom, så det forstyrrer den behagelige nydelse af liv eller ejendom. *Se* Uorden.

Kan gøres gældende per quod. Ord kan kun sagsøges ved påstand og bevis for særlig skade. Knapp v. Post Printing

& Publishing Co., 111 Colo. 492, 144 PM 981, 984.

Ord kan ikke i sig selv gøres til genstand for søgsmål, men kun som følge af ydre omstændigheder, der viser de omstændigheder, hvorunder de blev sagt, eller de skader, som den bagvaskede part har lidt som følge heraf. Ikke skadelige i sig selv i deres sædvanlige og naturlige betydning, men kun som følge af ydre kendsgerninger og kræver insinuationer. *Se Injurierende per quod.*

Kan sagsøges i sig selv. Ord i sig selv injurierende eller ærekrænkende. Knapp mod Post Printing & Publishing Co.,

111 Colo. 492, 144 P.2d 981, 984. Ord, som loven formoder faktisk, umiddelbart og nødvendigvis må skade sagsøgte, for hvilke der kan kræves almindelig erstatning, og hvis skadevoldende karakter er en almindelig kendt kendsgerning, der er fastslået af menneskers almindelige samtykke, og som nødvendigvis indebærer skade. Søgsmål baseret på sådanne ord kræver intet bevis for skader. Ord, der i sig selv er strafbare, omfatter beskyldninger om forbrydelse, en modbydelig sygdom, ulykke eller ord, der påvirker sagsøgerens virksomhed, handel, erhverv eller kald. *Sree Injurierende per se.*

En skadevoldende handling. En skadevoldende handling, for hvilken der findes en årsag til handling. For at udgøre en "erstatningspådragende handling" skal der være en juridisk pligt, pålagt ved lov eller på anden måde, som den sagsøgte skylder den skadelidte, og i mangel af en sådan pligt er den forvoldte skade "skade uden uret" eller "damnum absque injuria." *Coleman v. California Yearly Meeting of Friends Church, 27 Cal.App.2d 579, 81 P.2d 469, 470. Sæ Tort.*

Ord, der kan gøres til genstand for søgsmål. I loven om injurier og bagvaskelse, sådanne ord, som naturligt indebærer skade. *Ise Injurier; Bagvaskelse.*

Ansvarspådragende fejl. En skade, der begås, når en ansvarlig person har forsømt at udvise en rimelig grad af omhu for at beskytte en anden person mod en sådan skade, som under de eksisterende omstændigheder med rimelighed burde have været forudset som en umiddelbar konsekvens af denne forsømmelse.

Actionare /æksh(iy)anériy/. L. Lat. (Fra *actio*, en handling.) At anlægge en sag; at retsforfølge; eller sagsøge.

Aktionær /ñkshan(a)riy/. Et udenlandsk kommercielt udtryk for indehaveren af en aktie eller andel af et offentligt selskabs aktier; en aktionær.

Actio neøatoria (eller negativa) /zkschiyow nègatóriya /nègatóyva/. Et søgsmål anlagt for at afvise den sagsøgtes krav på en servitut i sagsøgerens jord. *Se Actio confessoria.*

Actio **negotiorum gestorum** /ækshiyow nagòwshiyóram jestóram/. Omfattede handlinger mellem principal og agent og andre parter i en aftale, hvor en person påtog sig at gennemføre en forretning for en anden.

Actioneø **legis** /ækshiyówniyz liyJas/. I romerretten, lovlig eller retmæssig handling; handlinger af eller ved lov *3egitmæ actioned*.

Actiones **nominatae** /ækshiyówniyz nòmanétyiy/. (lat. navngivne handlinger). I det engelske chancery, stævninger, for hvilke der var fortilfælde. Vedtægten af

ster, 2, c. 24, gav chancery myndighed til at danne nye stævninger

in consimili cosu; deraf virkningen på eæe.

Søgsmål *ex contractu* /ákshán èks kantríktyuw/. Et søgsmål for brud på et løfte i en kontrakt, udtrykkeligt eller underforstået. *McCullough v. The American Workmen*, 200 S.C. 84, 20 S.E.2d 6d0.

Søgsmål *ex delicto* /níkshán èks dalíktow/. Et søgsmål, der udspringer af en misligholdelse af en kontrakt.

Søgsmål om regnskab. Retssag baseret på utilstrækkelige retsmidler og især anvendelig på gensidige og komplicerede konti, og hvor der eksisterer et fortroligt eller tillidsfuldt forhold. Søgsmål for at justere gensidige konti og finde en balance.

Søgsmål om penge, der er modtaget. Søgsmål i *sumpsit* baseret på løfte om tilbagebetaling underforstået ved lov, og med hensyn til begrænsning er en opgjort eller afviklet konto. Søgsmål anlagt, hvor en person har modtaget penge eller tilsvarende under sådanne omstændigheder, at han i retfærdighed og god samvittighed ikke burde beholde dem, og de i retfærdighed tilhører en anden. *Interstate Life & Accident Co. v. Cook*, 19 Tenn.App. 290, 86 S.W.2d 887, 891.

Action for **poinding** /ákshán for pindi9/. Et søgsmål anlagt af en kreditor for at opnå beslaglæggelse af skyldnerens jordrente og gods til betaling af hans gæld, eller for at gennemtvinge en udpantning.

Action **in personam** /zkehan in parsównam/. *I see* In personam.

Action in reæ /zBkshán in rém/. *See* In rem.

Søgsmål om *aøaize* /níkshán ay asáyz/. En reel sag i common law, som beviste sagsøgerens titel ved blot at vise hans forfædres besiddelse.

Handling af *aøbumpbit* /iekshán ay asampsat/. *See* AS-sumpsit.

Søgsmål om bogført gæld En form for common law søgsmål om inddrivelse af fordringer, som normalt er dokumenteret ved et bogført regnskab.

Kontraktsøgsmål. Et søgsmål anlagt for at håndhæve rettigheder, hvor kontrakten er beviset, og normalt det tilstrækkelige bevis.

Søgsmål om stævning. En (nu forældet) frase i common law pleading, der blev brugt, når en sagsøgt påberåbte sig noget, hvormed han viste, at sagsøgeren ikke havde grund til at få stævningen, selvom det kunne være, at han havde ret til en anden stævning eller sag om det samme emne.

Actio non /ákshiyow nóñ/. I common law pleading, det latinske navn for den del af et særligt anbringende, som følger efter indlægget og forsvaret, og som erklærer, at sagsøgeren "ikke burde have eller opretholde sit førnævnte søgsmål herom mod" den sagsøgte (på latin, *actionem non habere debet*).

Actio non *acorevit infra øex annos* /zkshiyow nóñ akriývat infra aéks knows/. Navnet på indsigelsen om forældelse, når den sagsøgte påstår, at sagsøgerens krav ikke er

Aetio non datur non damnificato /ñkshiyow nòn dèytar nòn dàmnafakéytow/. En handling gives ikke til en, der ikke er skadet.

Aetio non facit reum, nisi mens sit rea /zkshiyow nòn fèysat riyam, náyeay ménz sit riyá/. En handling gør ikke en skyldig, medmindre hensigten er dårlig.

Søgsmål på baggrund af sagen. En common law-art af personligt søgsmål med tidligere omfattende anvendelse, også kaldet "trespass on the case" eller blot "case", fra den omstændighed, at sagsøgerens hele *sag eller årsag til tomploinl* blev beskrevet udførligt i den oprindelige stævning, som den tidligere altid blev indledt med. I sin mest omfattende betydning omfatter det *assumpsit* såvel som et søgsmål i form er *delitto*, - men når det nævnes, forstås det normalt som et søgsmål i form *ex delicto*. Det er baseret på common law eller på parlamentets love og kan generelt anvendes til at få erstatning for skadevoldende handlinger, der ikke er begået med magt, faktisk eller underforstået; eller som er forårsaget af magt, hvor det berørte ikke var håndgribeligt, eller skaden ikke var øjeblikkelig, men efterfølgende; eller hvor interessen i ejendommen kun var i tilbagegang, i alle disse tilfælde er trespass ikke bæredygtig. I løbet af de retslige tvister blev det opdaget, at der var en masse uretmæssige handlinger, der ikke var ledsaget af direkte og umiddelbar kraft, eller hvor kraften, selvom den var direkte, ikke blev brugt på en eksisterende ret til nutidig nydelse, for hvilke de dengang kendte former for handling ikke gav nogen oprejsning. Søgsmålet i sagen blev indledt for at imødekomme denne mangel. Og uretfærdigheder, som vil opretholde et søgsmål om sagen, begås ofte ved manglende overholdelse af pligter, som kun er implikationen af kontraktforpligtelse, pligter til nødvendig dygtighed, troskab, flid og en passende hensyntagen til andres rettigheder, underforstået i enhver forpligtelse til at tjene en anden. Hvis årsagen til søgsmålet stammer fra et løftebrud, er søgsmålet "ex contractu"; men hvis årsagen til søgsmålet stammer fra et pligtbrud, der vokser ud af kontrakten, er det i form *ex delicto* og *ease*. Når der er en kontrakt, enten udtrykkelig eller underforstået, som medfører en pligt i henhold til common law, kan der anlægges sag for brud på denne pligt. Denne form for søgsmål eksisterer ikke længere under Code and Rule pleading. Se *Assumpsit*.

Actio non ulterius /zkshiyow nòn áltiriyas/. I engelsk retspleje et navn, der gives til den særlige klausul i indsigelsen om *yderligere opretholdelse* af søgsmålet, der indføres i stedet for indsigelsen *puts darrein continuance*, - påstanden er, at sagsøgeren ikke *yderligere (ulterius)* bør have eller opretholde sit søgsmål.

Actio noxalis /ækshiyow nokséylas/. I civilretten en noxal action; et søgsmål mod en herre for en forbrydelse begået eller skade forvoldt af hans slave; og hvor herren havde mulighed for enten at betale for den forvoldte skade eller udlevere slaven til den klagende part. Kaldes sådan af nosø, den begæede lovovertrædelse eller skade.

Søgsmål *quoai in rem* /ækshian kwéysay in rem/. Et søgsmål anlagt mod personer, som kun søger at **underlægge** disse personers interesse i visse ejendele til

afvisning af krav, der er gjort gældende, og dom deri er kun afgørende mellem parterne og deres efterladte. To- **bin v. McClellan, 225 Ind. 335, 75 N.E.2d 149, 151. Se In rem; Quasi n røen jurisdiktion.**

Handling, der **hæmmer** /ñkshan rad(h)ibit(a)riy/. Se rødhæmmende handling.

Søgsmål for at få fastslået ejendomsretten. Et søgsmål, hvor sagsøger hævder sin egen ejendom og generelt erklærer, at sagsøgte hævder en ejendom i jorden, uden at definere den, og hævder, at kravet er uden grundlag, og opfordrer sagsøgte til at redegøre for arten af sit krav, så det kan afgøres ved dom. Det adskiller sig fra et "søgsmål for at fjerne en sky" ved, at sagsøger heri erklærer sin egen titel og også anfører kilden til og arten af sagsøgtes krav, påpeger dets mangel og beder om, at det kan erklæres ugyldigt øs en sky over sagsøgerens eotatate. Det omfatter enhver form for krav, hvorved sagsøgeren kan blive frataget sin ejendom, eller hans rettighed kan blive forplumret eller dens værdi forringet, eller hvorved sagsøgeren kan blive generet eller fordømt ved at hævde en udestående rettighed, som han allerede har, eller som vil vokse ud af den negative prætention. *Bank of American Nat. Trust & Savings AeS'n v. Town of Atherton, 60 Cal.App.2d 268, 140 P.2d 678, 680. fee Cloud on title.*

Actionum genera maxime sunt servanda

/ækbhíyównam jénara mzksamiy sònt sarvznda/. De forskellige slags handlinger skal især bevares.

Actio perpetua /ækshiyow parpéchuwa/. En handling uden forældelsesfrist.

Actio personalis /zkshiyow pàrsanéylas/. I civil- og common law, en personlig handling. Se *h personam*.

Actio personalis moritur cum persona /ækshiyow pàrsanéylas móratar kàm pàrsówney/. En personlig ret til at handle dør med personen. Maksimen blev oprindeligt anvendt på næsten alle former for søgsmål, uanset om de udsprang af kontrakt eller erstatning, men common law blev ændret af Statute of 4 Edward the II L Momand v. Twentieth-Century Fox Film Corporation, D.C.Okl., 37 F.Supp. 649, 652.

Actio pignoratitia /zkshiyow pignareytishiya/. En pantsætningshandling; en handling baseret på en pantsætningskontrakt (*pignus*J.

Actio pœnalis /ækshiyow piynéylas/. Kaldes også *actio ex: delicto*. *Axi* handling, hvor en straf waß inddrives af den skyldige.

Actiones pœnales og *actiones miztæ* omfattede **ezse**" af skader, for hvilke civilretten tillod genoptagelse.

som den moderne civilisation universelt betragter som forbrydelser, det vil sige lovovertrædelser mod samfundet som helhed, og som straffes med en retssag i statens navn alene. Således gav tyveri, hæleri, røveri, ondsindet skade og mord eller uagtsomt drab på en slave (i hvilket tilfælde der var tale om en skade på ejendom) anledning til private søgsmål for

°-alder mod den skyldige.

Actio pœnalis in hæredem non datur, nisi forte ex damno locupletior hæres factus oit /ækshiyow

piynéylae in hariydam nōn déytar náysay fórtiy èks dzmnow lōwkaplíyshar híriyz fæktas sit/. En straffeaktion gives ikke mod en arving, medmindre denne arving faktisk har fordel af fejlen.

Actio præjudicialĪB /ñkshiyow priyjuwdishiyéylas/. En indledende eller forberedende handling. Et søgsmål, der er anlagt for at afgøre et foreløbigt spørgsmål, som andre spørgsmål afhænger af, eller for at afgøre et punkt eller et spørgsmål, der opstår i et andet eller hovedsøgsmål; og det kaldes sådan, fordi det er *afgjort før* (*prius* eller *præ judicori*).

Actio præscriptis verbis /ákshiyow praskriptas varbas/. En form for handling, der afledte sin kraft fra fortsat brug eller *responsum prudentium*, og som var baseret på den uskrevne lov. Forskellen mellem denne handling og en negro in *factum* siges at være, at sidstnævnte ikke var baseret på sædvane eller den uskrevne lov, men i analogi med eller i overensstemmelse med en eksisterende lov.

Actio prætoría /ákshiyow pratóriya/. En prætorisk handling; en handling introduceret af prætoren, som adskiller sig fra den mere antikke *actio civilis* (*q.u.*).

Actio pro socio /ñkshiyow prōw eōwshiyow/. Et søgsmål om partnerskab. Et søgsmål anlagt af en partner mod hans partnere for at tvinge dem til at opfylde betingelserne i partnerskabsaftalen.

Actio publiciana /ñkshiyow pablihashiyéyna/. Et søgsmål, som en, der havde mistet en ting, som han óono *fide* havde opnået besiddelse af, før han havde opnået en ejendom i den, kunne anlægge for at få den tilbage under påskud af, at han havde opnået en ejendom i den ved forældelse. Det var en æressag, og den fik sit navn fra prætor Publicius, ved hvis edikt den først blev givet.

Actio quælibet in óua via /ákshiyow kwiylabèt in s(y)úwa váya/. Enhver handling forløber på sin egen måde.

Actio quod jussu /ákshiyow kwōd jasyuw/. Et søgsmål mod en herre, baseret på nogle forretninger udført af hans slave, der handlede under hans *ordre ussu*.

Actio quod metus cauaa /ñkshiyow kwōd métas kóza/. En handling, der blev givet til en, der var blevet tvunget af ulovlig magt eller frygt *imetus consul*, der ikke var ubegrundet (*metes probabilis* oz *justus*) til at levere, sælge eller love en ting til den anden.

Actio realis /ákshiyow riyéylas/. En virkelig handling. Den korrekte betegnelse i civilretten var *rei vindicatio*.

Actio redhibitoria /ákshiyow rad(h)ibatóriya/. En sag om annullering af et salg som følge af mangler ved det solgte. Den blev anlagt for at fremtvinge fuldstændig tilbagelevering til sælgeren af det solgte, med dets produkter og tilbehør, og for at give køberen prisen tilbage, med renter, og en ækvivalent for tilbagelevering af produkterne. Se Forbudssag.

Actio rerum amotarum /ñkshiyow riram èymow- téram/. Et søgsmål om ting, der er blevet fjernet; et søgsmål, der i tilfælde af skilsmisse var til fordel for en mand mod en kone for at få ting tilbage, som sidstnævnte havde taget med sig i forbindelse med en sådan skilsmisse. Det var også til fordel for hustruen mod manden i sådanne tilfælde.

Actio rescisóoria /zkehiyow resasóriya/. Et søgsmål for at genoprette sagsøger til en rettighed eller titel, som han har l'æt ved forældelse, i en sag, hvor ligebehandlingen er eueh, at han skal fritages fra driften af præskriptionen. Et søgsmål for at ophæve en præskriptiv titel af en, der var berettiget til fritagelse fra forældelsesloven, som mindreårig osv.

Actio serviana /ñkshiyow sàrviyéyna/. En retssag, hvor udlejer af en gård eller en landejendom kunne inddrive lejerens eller bondens gods, som var pantsat eller bundet til lejen.

Actio ótricti juris /zkshtiyow striktay juras/. En handling af streng ret. Den klasse af civilretlige personlige søgsmål, som kun blev afgjort af den strenge lov, og hvor dommeren var begrænset til det præcise sprog i formlen og ikke havde nogen skønsmæssig beføjelse til at betragte transaktionens óono jibes.

Actio tēmporalis /zkshtiyow tēmparéylas/. Et søgsmål, der skal anlægges inden for en begrænset tid. Se Begrænsning.

Actio tutelæ /ákshiyow t(y)uwtyliiy/. Søgsmål baseret på de pligter eller forpligtelser, der følger af forholdet analogt med det mellem værge og myndling.

Actio utilis /ákshiyow yúwtalas/. I civilretten en gavnlig handling eller en retfærdig handling. En handling baseret på retfærdighed i stedet for streng lov, og tilgængelig for dem, der havde retfærdige rettigheder eller det gavnlige ejerskab af ejendom. Søgsmål opdeles i *actioned directæ oz miles*. Førstnævnte er baseret på visse juridiske forpligtelser, som fra deres oprindelse var nøjagtigt defineret og anerkendt som søgbare. De sidstnævnte blev dannet analogt i efterligning af de førstnævnte. De blev tilladt i juridiske forpligtelser, som *actiones directæ* ikke oprindeligt var beregnet til, men som lignede de juridiske forpligtelser, der dannede grundlaget for den direkte handling.

Actio venditi /zkshtiyow véndatay/. En handling, der udføres på vegne af en sælger for at tvinge en køber til at betale prisen eller opfylde særlige forpligtelser i en salgskontrakt. *Ise* Specifik opfyldelse.

Actio vi bonorum raptorum /ákshiyow véy bownóram rapróram/. Et søgsmål for gods, der er taget med magt; en slags blandet søgsmål, som gav en part, hvis gods eller løsøre (hønning) var blevet taget fra ham med magt, ret til at få de ting tilbage, der var taget, sammen med en straf på det tredobbelte af værdien. Bracton beskriver det som lying *de rebus mobilibus ui ablatis mine robbatis* (for løsøre, der er taget med magt eller røvet).

Actio vulgaris /ákshiyow valgéras/. En juridisk handling; en almindelig handling. Bruges nogle gange for negro *directa*.

Aktiv. Det, der er i handling; det, der kræver handling; det, der faktisk eksisterer; det modsatte af passiv. En aktiv gæld er en, der trækker renter. En aktiv tillid er en tillid, der er forbundet med en pligt. En aktiv brug er en nuværende juridisk ejendom.

Aktiv fortíelse. Betegnelsen indebærer et formål eller en plan om at skjule, der er opnået med ord eller handlinger, mens passiv

fortielse består i simpel tavshed, hvor der er en pligt til at tale. Vendt v. Duenke, Mo.App., 210 S.W.2d 692, 699. Fortielse bliver til bedrageri, når det sker ved vildledende og bedragerisk tale, handling eller adfærd, når det ledsages af urigtige fremstillinger, eller når der ud over en parts tavshed er en erklæring, et ord eller en handling fra hans side, som bekræfter en undertrykkelse af sandheden. En sådan adfærd betegnes aktiv fortielse. *Equitable Life Ins. Co. of Iowa v. Halaey, Stuart & Co., C.C.A.III., 112 FT 302, 309.*

Aktiv uagtsomhed. Et begreb med en omfattende betydning, der omfatter mange hændelser, som ikke ville falde ind under forsættelig forseelse eller grov uagtsomhed, for eksempel alle utilsigtede handlinger, der forårsager skade på andre, som følge af manglende **udvisning** af almindelig omhu; ligesom alle handlinger, hvis virkninger er fejlbedømt eller uforudsete på grund af manglende opmærksomhed eller refleksion, og derfor dækker begrebet både forsættelige forseelser og handlinger, der ikke er af denne karakter. *Cohen v. Noel, Tenn.App., 104 S.W.2d 1001, 1005.*

Aktiv uagtsomhed betegner en positiv handling eller et svigt i driftspligten, som svarer til en positiv handling og er udeladelse af behørig omhu og bekræftende handling fra den person, der har kontrollen, eller uagtsomhed, der opstår i forbindelse med aktiviteter, der udføres på stedet. *Pachowitz v. Milwaukee & Suburban Transport Corp., 56 Wis.2d 383, 202 N.W.2d 268, 275.* Forskellen mellem "aktiv" og "passiv" uagtsomhed er, at man kun er passivt uagtsom, hvis man blot undlader at handle i overensstemmelse med den pligt til omhu, som loven pålægger en, mens man er aktivt uagtsom, hvis man på en eller anden måde deltager i en adfærd eller undladelse, som forårsagede skade. *King v. Timber Structures, Inc. of Cal, 240 C.A.2d 178, 49 Cal.Rptr. 414, 417.*

J2ee o/so Uagtsomhed.

Aktiv deltager. Enhver person, der har deltaget i en handling, enten ved handling eller undladelse, som er et væsentligt element i forbrydelsen. *Staten mod Greene, Mo.App., 655 S.W.2d 714, 717.*

Aktiv tillid. Se tillid.

Aktivitet. Et erhverv eller en beskæftigelse, hvor man er aktiv. *State ex rel. Agard v. Riederer, Mo., 448 S.W.2d 577, 582.*

Act malum in se /åkt målam in siy/. Se Malum in se.

Aet **malum prohibitum** /åkt målam prahibatam/. Se Malum prohibitum.

En lov, der gør en person skyldig. En lovgivningsmæssig handling, der gør en person skyldig.
Se Attainder.

Konkurshandling. Udtryk, der blev brugt under den tidligere føderale konkurslov (§ 3) til at henvise til enhver handling, der gjorde en person ansvarlig for at blive retsforfulgt ufrivilligt som konkurs, eller som han kunne blive erklæret konkurs for. Den nye konkurslov (1979) indeholder ikke længere bestemmelser om specifikke konkurshandlinger, men snarere bestemmelser om ufrivillig konkurs, når skyldneren generelt ikke betaler sin gæld, når den forfalder. Konkursloven, § 303. Se Konkursloven; Konkursbehandling.

Elizabeths lov. *Slee Act of supremacy.*

Guddommelig handling. En handling, der udelukkende er forårsaget af naturkræfter uden indblanding fra nogen menneskelig instans. Et uheld eller en ulykke siges at være forårsaget af "Guds vilje", når det sker ved den direkte, umiddelbare og eksklusive virkning af naturens kræfter, uberørt og upåvirket af menneskets magt og uden menneskelig indgriben, og er af en sådan karakter, at det ikke kunne have været præsenteret eller undgået ved nogen form for forudseenhed eller forsigtighed, eller ved nogen rimelig grad af omhu eller omhu, eller ved hjælp af nogen hjælpemidler, som partens situation med rimelighed kunne kræve, at han brugte. Enhver ulykke fremkaldt af en fysisk årsag, som er uimodståelig, f.eks. lynnedslag, storme, havets farer, tornadoer, jordskælv. *Middaugh v. U.S., D.C.Wyo., 293 F.Supp. 977, 980.* Se uundgåelig ulykke; Farer på havet; Vis major.

Lov af graee. Udtrykket bruges ofte til at betegne en generel parlamentslov, som stammer fra kronen, og som ofte er blevet vedtaget ved begyndelsen af en ny regeringsperiode, eller når en suveræn blev myndig eller gift, eller ved afslutningen af en periode med borgerlige uroligheder, hvor der blev givet benådning eller amnesti til mange lovovertrædere. Se *oiso* Benådningsdage; Benådningsperiode.

Lov om iz#solvezxcy. J ee Lov om konkurs.

Retsakt. Anvendelsen af faste juridiske regler på givne kendsgerninger eller hændelser, der producerer konsekvenser uafhængigt af de berørte parter design eller vilje; til forskel fra "parternes handling". Også en handling udført af en retslig myndighed, som forhindrer eller forhindrer en part i at opfylde en kontrakt eller anden forpligtelse. Se Act n pais.

Zxaturens handling. Se Guds handling.

Act of parliament. En vedtægt; en lov, der er lavet af den britiske regent med råd og samtykke fra lordene og de almindelige borgere i det samlede parlament. Acts of parliament udgør feges *scri pt'x, dvs.* kongerigets skrevne love. Sådanne love er af tre slags: offentlige, lokale eller specielle, private eller personlige. Gyldigheden af en lov kan ikke anfægtes i retten.

Forsynets handling. En ulykke, som almindelig forsigtighed og forudseenhed ikke kunne beskytte imod. Svarer til "Guds handling" (q. u.).

Caféakt. En officiel registrering af et salg af ejendom, der foretages af en notar, som nedskriver parternes aftale, som den er formuleret af dem, og som derefter underskrives af parterne og attesteres af vidner.

Act of settlement. Den engelske lov (12 & 13 Wm. III, c. 2), der begrænser kronen til prinsesse Sophia af Hannover og til hendes livsarvinger, der er protestanter. 1 Bl.Comm. 128. En klausul i den gjorde dommernes embedsperiode for livstid eller god opførsel uafhængig af CROW.

Statsakt. En handling udført af et lands suveræne magt, eller af dens delegerede, inden for rammerne af den magt, han har fået tildelt. En statsakt kan ikke anfægtes.

eller gjort til genstand for en retssag ved en domstol. *Isee* ACt of state doctrine.

Act of **otåte-doktrinen**. Den retsligt skabte statsaktdoktrin forhindrer domstolene i dette land i at undersøge gyldigheden af regeringshandling foretaget af en anerkendt udenlandsk suveræn, som er begået inden for dens eget territorium. *Banco Nacional de Cuba v. Sabbatino*, 376 U.S. 398, 84 S.Ct. 923, 11 L.Ed.2d 804; *Ricaud v. American Metal Co.*, 246 U.S. 304, 38 S.Ct. 312, 62 L.Ed. 733; *Oetjen v. Central Leather Co.*, 246 U.S. 297, 38 S.Ct. 309, 62 L.Ed. 726; *F. Palicio y Compania, S. A. v. Brush*, 256 F.Supp. 481 affid, 375 F.2d 1011 (2d Cir.), cert. denied, 389 U.S. 830, 88 S.Ct. 95, 19 L.Ed.2d 88.

Lov **om overherredømme**. En lov af 26 Hen. VIII, e. 1, og også

I Eliz., e. 1, som anerkendte kongen som det eneste øverste overhoved på jorden for den engelske kirke med fuld magt til at korrigere alle fejl, kætterier, misbrug, forseelser, foragt og uhyrligheder. Den ed, der aflægges i henhold til loven, nægter paven nogen anden autoritet end den, som biskoppen af Rom har.

Lov om ensartethed. Den engelske lov fra 13 & 14 Car. II, e. 4, der foreskriver, at den nyligt reviderede fælles bønnebog skal bruges i alle sognekirker og andre offentlige gudstjenester, og som i øvrigt foreskriver en ensartethed i religiøse tjenester osv.

Acton **Burnel**, vedtægt af. I engelsk lov, en lov, også kaldet *Stolutum Mercatorum* eller *be Meraatori-* ðus, købmændenes lov, lavet ved et parlament afholdt på slottet eller landsbyen Acton Burnel i Shrop- shire, i det 11. år af Edward I's regeringstid. Det var en lov til inddrivelse af gæld, den tidligste af dens klausuler blev vedtaget i 1283. En yderligere lov med samme formål, kendt som *De Mercatoribus*, blev vedtaget 13. Edw. I, (e. 3). Se *Statutter (istatue merchant)*.

Akt på begæring. En form for summarisk retssag, der tidligere blev brugt i High Court of Admiralty i England, hvor parterne kort redegjorde for deres respektive sager og understøttede deres udsagn med en erklæring.

Skuespiller. En, der handler. Udtrykket bruges i *Restatement of Torts, Second*, til at udpege enten den person, hvis adfærd er genstand for ansvar over for en anden, eller som udelukker ham fra at få erstatning fra en anden, hvis skadevoldende adfærd er en lovlig årsag til aktørens skade. Sec. 2.

Gammelt euro pean laui. En protektor, proctor, advokat eller pleader; en, der handlede for en anden i juridiske anliggender; en, der repræsenterede en part og styrede hans sag. En advokat, foged eller forvalter; en, der forvaltede eller handlede for en anden. Det skotske "dær" er den bogstavelige oversættelse.

Romersk lav. En, der handlede for en anden; en, der tog sig af en andens forretninger; en manager eller agent. En slave, der tog sig af, udførte eller overvågede sin herres forretninger eller anliggender, modtog og udbetalte penge og førte regnskab. Ordet har en række nært beslægtede betydninger, som næsten svarer til manager. Således actor *domino*, forvalter af sin møeters gård; octor *ectlesie*, forvalter af kirkens ejendom.

ty; *actores prouinciarum*, skatteopkrævere, skatmestere og forvaltere af den offentlige gæld.

Attor ecclesie.-En fortaler for en kirke; en, der beskytter en kirkes verdslige interesser. *Actor t'i/fæ* var forvalter eller hovedfoged i en by eller landsby.

Sagsøger eller c- R! '-nt. I en civil eller privat sag blev sagsøgeren ofte kaldt "*pelitor*" af romerne; i en offentlig sag (*causa publicis*) blev han kaldt "*accisitor*". Den sagsøgte blev kaldt "*revs*", både i private og offentlige cauæs. Dette udtryk kunne dog betegne begge parter, som man kunne konkludere ud fra selve ordet. I en privat sag blev den sagsøgte ofte kaldt "*aduersariuz*", men begge parter kunne blive kaldt *BO*.

Udtrykket bruges også om den part, der indtil videre bærer bevisbyrden eller har initiativet i sagen.

Actore non probante reus abølvitur /æktóriy non prowbñntiy riyas æbzólvatar/. Når sagsøgeren ikke beviser sin sag, bliver den tiltalte frikendt (eller absolved).

Actori **incumbit** onuB **probandi** /æktóray i9kambat ównas prabánday/. Bevisbyrden hviler på sagsøgeren (eller på den part, der fremsætter en påstand bekræftende).

Actor gut contra regulam quid adduxit, non est audiendus /áktór kwày kóntra régyalam kwid adaksat, nón ést ódiyéndas/. En sagsøger (eller forsvarer) skal ikke høres, hvis han har fremført noget imod autoriteten (eller imod reglen).

Actor **sequitur forum rei** /áktór sékwatar fóram riyay/. Da rei er tænkt som genitiv af res, en ting, eller *rem*, en sagsøgt, betyder denne sætning: Sagsøgeren følger det forum, hvor den sagsøgte ejendom ligger, eller det forum, hvor den sagsøgte bor.

Actriz /zktrika/. Lat. En kvindelig skuespiller; en kvindelig civilist.

Retsakter. Juridiske memoranda lavet ved admiralitetsdomstolene i England, i form af indlæg.

Handlinger af besiddelse. For at udgøre negativ besiddelse skal besiddelseshandlinger være: (1) fjendtlige eller adverb, (2) faktiske, (3) synlige, notoriske og eksklusive, (4) kontinuerlige og (5) under krav om ejerskab. *Bilyeu v. Plant*, 75 Ill.App.2d 109, 220 N.E.2d 513. *Isee* Adverse possession.

Faktisk. Virkelig; substantiel; eksisterer i øjeblikket i virkeligheden; har en gyldig objektiv eksistens i modsætning til det, der blot er teoretisk eller muligt. I modsætning til potentiel, mulig, virtuel, teoretisk, hypotetisk eller nominel. Noget virkeligt, i modsætning til konstruktivt eller spekulativt; noget, der eksisterer i handling. Det bruges som et juridisk udtryk i modsætning til virtuelt eller konstruktivt som besiddelse eller besættelse. *Aktuel* er i modsætning til tilsyneladende, foregivet eller foregivet, som *at være engageret i landbrug* betyder virkelig, virkelig i virkeligheden. Aa til *faktisk* Bias; Skade; Levering; Bedrageri; Ondskab; Meddelelse; Occu-.

pation; Ouster; Besiddelse; Bopæl; Seisin; Total tab, se disse titler.

Faktisk bemyndigelse. En agents magt til at binde sin hovedmand, når denne magt stammer fra enten en udtrykkelig eller underforstået aftale mellem hovedmanden og agenten. *HyKen v. Travelers Ins. Co.*, Mo.App., 678 S.W.2d 454, 457. I loven om agentur er sådan autoritet, som en principal forsættligt giver agenten, eller forsættligt eller ved mangel på almindelig omhu tillader agenten at tro, at han besidder den. *National Cash Register Co. v. Wichita Frozen Food Lockers*, Tex.Civ.App., 172 S.W.2d 781, 787. Omfatter både udtrykkelig og underforstået bemyndigelse.

Faktisk skævhed. *Se* Bias.

Faktisk kontantværdi. Den fair eller rimelige pris, som ejendommen kan sælges for på markedet i almindelig handel, og ikke på tvangsauktion. Den pris, den vil indbringe på et fair marked efter en rimelig indsats for at finde en køber, der vil give den højeste pris. Hvad ejendommen er værd i penge, når der tages højde for værdiforringelse. Normalt er "faktisk værdi", "fair markedsværdi" og "markedsværdi" synonyme termer. *Se* faktisk værdi; Gash værdi; Fair markedsværdi; Fair værdi.

Faktisk ændring af besiddelse. I bedrageriloven en åben, synlig og utvetydig ændring af besiddelsen, som viser sig ved de sædvanlige ydre tegn, til forskel fra en blot formel eller konstruktiv ændring.

Faktisk kontrovers. Deklaratorisk dom kan kun afsiges i tilfælde af "faktisk kontrovers" defineret som konkrete sager, der berører juridiske forhold mellem parter med modsatrettede juridiske interesser, og som kan føre til en øjeblikkelig og endelig afgørelse af parternes juridiske rettigheder i en kontradiktorisk proces på baggrund af de påståede fakta. *Dr. Beck & Co. G.M.B.H. v. General Elec. Co.*, D.C.N.Y., 210 F.Supp. 86, 89. *Se* o/so *Gase (Cases and controversies)*, Declaratory Judgment Act...

Faktiske omkostninger. Den faktiske pris, som en part betaler for en vare, i tilfælde af et real *bono fide*-køb, som ikke nødvendigvis er varens markedsværdi. Det er et generelt eller beskrivende udtryk, som kan have forskellige betydninger afhængigt af de omstændigheder, hvor det bruges. Det betyder det nøjagtige beløb, der er brugt, eller det tab, der er lidt, snarere end den gennemsnitlige eller forholdsmæssige del af frakken. Betydningen kan være begrænset til materialer, arbejdskraft og overhead eller udvidet til andre poster.

Faktisk skadeserstatning. Kompensation for faktiske skader eller tab. *Chappell v. City of Springfield*, Mo., 423 S.W.2d 810, 814. Begrebet bruges til at betegne typen af skadeserstatning samt arten af den skade, der gives erstatning for; således skal der skelnes mellem faktiske skader, der skyldes faktisk skade, og skader, der er nominelle, eksemplariske eller straffende. *Razor v. Retail Credit Co.*, 87 Wash.2d 516, 554 P.2d 1041, 1049. "Faktisk erstatning" er synonymt med kompenserende erstatning. *Weider v. Hoffman*, D.C.Pa., 238 F.Supp. 437, 445. *Se* også Skadeserstatning.

Faktisk levering. *E*"ee Levering.

Faktisk udsættelse. En faktisk udvisning af lejeren fra hele eller en del af det lejede. En fysisk fordrivelse eller bortvisning fra det lejede eller en væsentlig del heraf. *Cauley v. Northern Trust Co.*, 315 Ill.App. 307, 43 N.E.2d 147, 155, 315. *Se* også

Konstruktiv udsættelse; Udsættelse; Tvangsindtrængen og tilbageholdelse; Summarisk (Summarisk *proces*).

Faktisk frauL *Se* Svindel.

Faktisk tab. Et tab som følge af reel og væsentlig ødelæggelse af den forsikrede ejendom.

Faktisk ondskab. *See* Malice.

Faktisk markedsværdi. I købeloven den pris, som en vare frit udbydes til salg til alle købere; den pris, som producenten eller ejeren ville have fået for varen, hvis den var blevet solgt i almindelig handel i de sædvanlige engros mængder. *se* også Markedsvolumen.

Faktisk varsel. *Se* varsel.

Faktisk posaeaeiozx. *Se* Besiddelse.

Faktisk praksis. Aktivt, åbent og notorisk engagement i erhverv, kald eller profession i modsætning til tilfældig eller hemmelig praksis. *State ex rel. Laughlin v. Washington State Bar Ass'n*, 26 Wash.2d 914, 176 P.2d 301, 309.

Faktisk fysisk kontrol. En sådan kontrol i henhold til loven om, at det er ulovligt og strafbart for en person, der er påvirket af berusende spiritus, at have faktisk fysisk kontrol over et motorkøretøj i staten, betyder eksisterende eller nuværende kropslig tilbageholdenhed, direkte indflydelse, dominans eller regulering af et motorkøretøj, mens personen er påvirket af berusende spiritus. *Bearden v. State*, Okl.Cr., 430 P.2d 844, 847.

Faktisk bopæl. Den bolig, hvor man rent faktisk bor, ikke blot den nøgne lovlige bopæl. *In re McGrath*, 243 App.Div. 803, 278 N.Y.S. 135. *Se* Oomicile; Bopæl.

Faktisk tillid. *Se* tillid.

Faktisk brug. Udtrykket "faktisk brug" i en bilansvarsforsikring, der giver dækning for ikke-ejet bil, hvis den faktiske drift eller faktiske brug af bilen af en slægtning til den forsikrede er med ejerens tilladelse, betyder nuværende eller aktiv brug eller en brug, der eksisterer faktisk eller reelt til forskel fra en tilskrevet eller konstruktiv brug. *United Services Auto. Aaa'n v. United States Fire Ina. Co.*, 36 C.A.3d 765, 111 Cal.Rptr. 595, 598.

Faktisk værdi. Den faktiske værdi, der skal tilkendes i en kondemneringssag, er den pris, der sandsynligvis ville blive resultatet af forhandlinger mellem en villig sælger og en villig køber. "Faktisk værdi", "markedsværdi", "fair markedsværdi", "retfærdig kompensation" og lignende kan bruges som begreber. "Salgbar værdi", "faktisk værdi", "kontantværdi" og andre lignende udtryk, der bruges i vejledninger til skattevurderingsmedarbejdere, betyder generelt det samme. *In re Lang Body Co.*, C.C.A.Ohio, 92 FT 338, 340. *Se* også markedsværdi.

Faktisk vold. Et overfald med faktisk vold er et overfald med fysisk magt, der er sat i værk, udøvet på

den overfaldne person. Begrebet vold er synonymt med fysisk magt, og de to begreber bruges i flæng i forbindelse med overfald.

Aktuarmæssig tabel /àkehuwériyal téybal/. En form for organiserede statistiske data, som angiver en persons forventede levetid, og som er tilladt som bevis gennem en ekspertvurdering. Leave v. Boston Elevated Railway, 306 Mass. 391, 397, 28 N.E.2d 483. Sådanne tabeller bruges af forsikringselskaber til at fastsætte præmier. Se *O/SO American experience table of mortality; Life tables; Mortality tables.*

Actuarius /àkehuwériyas/. I romersk ret, en notar eller kontorist. En, der tegnede lovene eller vedtægterne, eller som skrev de offentlige love kort. En officer, der havde ansvaret for de offentlige bade; en officer, der modtog pengene til soldaterne og fordelte dem blandt dem; en notar. *Se også* skuespiller.

Aktuar /akehuweryi/. En aktuar, der beregner forsikrings- og pensionsrater og præmier på baggrund af erfaringstabeller (f.eks. tabeller over forventet levealder og dødelighed).

Actum /æktam/. Lat. En gerning; noget gjort.

Actus /åktas/. I civilretten en handling eller actor. *Non tantum uerbis, sed etiam actu;* ikke kun ved ord, men også ved handling.

En form for færdselsret, der består i retten til at drive kvæg eller en vogn over den jord, der er underlagt servitutten. Det oversættes nogle gange med "vej" og inkluderer den slags vej, der kaldes "*iter*" eller sti.

I gammel engelsk lov, en lov fra parlamentet; en statut. Man skelnede dog nogle gange mellem *ne- ons* og *statutum*. *Attus parlamenti* var en lov lavet af lords og commons; og den blev til *statutum*, når den fik kongens godkendelse.

Actuø curiæ neminem gravabit /åktas kyúriyiy némanam gravýbat/. En handling fra domstolens side skal ikke skade nogen. Hvor en forsinkelse i en sag er rettens handling, skal ingen af parterne lide under den.

Actua Dei nemini est damnoous /ñktas diyay némanay èot dæmnowsaø/. Guds handling er ikke skadelig for nogen. Det vil sige, at en person ikke kan dømmes eller holdes ansvarlig for en ulykke, der sker uden hans skyld, og som kan tilskrives "Guds handling". *Se* Guds handling.

Actus Dei nemini facit injuriam /iektas diyay némanay féysat anjúriyam/. Guds handling skader ikke nogen. 2 BI.Comm. 122. En ting, som er uundgåelig ved Guds handling, som ingen industri kan undgå, eller politik forhindre, vil ikke blive fortolket til skade for nogen person, i hvem der ikke var nogen forsinkelse.

Actua inceptuø, cujus perfectio pendet ex voluntate partium, revocari potest, si autem pendet ex voluntate tertiarum persons, vel ex contingenti, revocari non potest /æktas inbéptas, kyúwjaa parféksh(iy)ow péndat èks vòlantétyiy tarðhiyiy parsówniy, vél èkø kòntinjén- tay, révækéray nøn pówtast/. En handling, der allerede er påbegyndt, og hvis afslutning afhænger af parternes vilje,

kan tilbagekaldes; men hvis det afhænger af en tredjers persons vilje eller af en eventualitet, kan det ikke tilbagekaldes.

Actus judicariuø coram non iudice irrituø habetur, de ministeriali autem a quocunqve provenit ratum èoto /åktas jadiehíyériyas kóram nøn júwdabíy ikratås habiytar, diy minastiriyéylay ótam èy kwowkaqwiy pravíynat réydam èstow/. En retslig handling foretaget af en dommer uden jurisdiktion er ugyldig; men en ministeriel handling, uanset hvem der har foretaget den, kan blive ratificeret.

Actus legiø nemini èot damnoous /æktas liyjað némanay èst dæmnówsas/. Lovens handling er ikke skadelig for nogen. En retsakt må ikke skade nogen.

Aetuð legis nemini facit iqJuriam /åktas liyjas némanay féysat anjúriyam/. Lovens handling skader ikke nogen.

Actus legitimi non recipiunt modum /zktas lajítamay nøn rasipiyant mówdam/. Handlinger, der skal udføres ifølge loven, kan ikke kvalificeres.

Actuø me invito factus non est meuø actuø /åktas miy anvýtow fáktas nøn èst miyas áktas/. En handling udført af mig, mod min vilje, er ikke min handling.

Actus non facit reum, nisi mens øit rea /iektas nøn féybat riyam, náysay ménz sit riyá/. En handling gør ikke [den, der udfører den] skyldig, medmindre sindet er skyldigt; det vil sige, medmindre hensigten er kriminel. Hensigten og handlingen skal begge være sammenfaldende for at udgøre en forbrydelse.

Actus repugnø non potest in esse produci /íktas rapagnas nøn pówttest in ésiy prad(y)úwðay/. En frastødende handling kan ikke blive til, *dvs.* kan ikke gøres effektiv.

Actuø reus /åktas riyas/. Den "skyldige handling". En uretmæssig handling, som gør aktøren strafferetligt ansvarlig, hvis den kombineres med mens rea. *Oculus reus* er det fysiske aspekt af en forbrydelse, *mens mens rea* (det skyldige sind) involverer forsætsfaktoren.

Actus servi in iis quibus opera ejus communiter adhibita est, actuø domini habetur /åktas sarvay in áyas kwibas ówpara iyjas kamyúwnatar adhibata èst áktas dómanay habiytar/. En tjeners handlinger i de ting, som han normalt beskæftiger sig med, betragtes som hans herres handlinger.

En **euillette** /à kayét/. I fransk lov, i relation til befragtningskontrakten, betyder det, når lasten tages på betingelse af, at det **lykkes** skibsføreren at komplettere sin last fra andre kilder.

Ad /æd/. Lat. På; ved; for; nær; på grund af; til; indtil; på; med relation til eller vedrørende.

A.D. En forkortelse af Anno Domini, der betyder i Herrens år.

Ad abundantiore m cautelam /åd abandånðhiyóram kòtíylam/. Lat. For mere rigelig forsigtighed. Eller udtrykt på en anden måde, *nd coulelam ex su perabundanti.*

Ad admittendum elericum /åd ådmiténdam klérakam/. Til optagelsen af klerken. En fuldbyrdsordre, der beordrer biskoppen til at optage sin klerk, hvis denne har succes i en *quare impedit.*

Ad oliud examen /åd éyliyad agzýyman/. Til en anden domstol; tilhørende en anden domstol, retskreds eller jurisdiktion.

Ad alium diem /åd éyliyam dáyam/. På en anden dag. En almindelig sætning i de gamle rapporter.

Adomoon Act. Lov fra Kongressen (1916) om indførelse af 8 timers arbejdsdag. 45 U.S.C.A. § 45.

Adapte'L I stand til at blive brugt. Indikerer, at den genstand, der henvises til, er blevet gjort egnet; er blevet gjort i overensstemmelse med; er blevet gjort egnet ved ændring. Raynor v. United States, C.C.A.Ind., 89 F.2d 469, 471.

Ret til bearbejdelse. I ophavsretslovgivningen har indehaveren af en ophavsret eneret til at fremstille "afledte værker" baseret på det ophavsretligt beskyttede emne.

Ad osoisao capiendao /'d asāyzas kæpiyendes/. At tage assises; at tage eller holde assises. 3 Bl.Comm. 185, 352. *Ad assisam capiendam*, - at tage en asse. A

dato /èy déydow/. Fra datoen. Se A dato.

En datu /èy déyduw/. Lov latin. Fra datoen. Se A dato.

Ad **audiendam** confliderationem **curiæ** /åd ò d i y é n d a m kansidareyshiyównam kyúriyiy/. At høre rettens dom.

Ad audiendum et determinandum /åd òdiyéndam et datármanéndam/. At høre og bestemme. 4 Bl.Comm. 278.

Ad **barram** /åd báram/. Til baren; i baren.

Ad barram evocatuo /åd báram iyvowkéytas/. Kaldet til baren.

Ad campi partem /åd kámpay pártam/. For en del af marken eller jorden, for champert.

Ad eaptum vulgi /áxl káptem valjay/. Tilpasset til den almindelige forståelse.

Ad **coelum doktrin** /åd siylam dóktran/. En person ejer rummet over sin ejendom i det omfang, at ingen kan erhverve en ret til dette luftrum, som vil begrænse ejerens nydelse af det. Denne doktrin er blevet afvist af de fleste domstole. U.S. v. Causby, 328 U.S. 256, 66 S.Ct. 1062, 90 L.Ed. 1206. Bogstaveligt talt, til himlen. Se Luftrettigheder.

Ad **colligendum** /åd kòlajéndam/. Til opkrævning; som administrator eller forvalter nd *colli gendum*.

Ad **colligendum bona defuncti** /åd kòlajéndam bówna dafa9ktay/. Til indsamling af den afdødes ejendele. Se administration af dødsboer.

Ad **communem legem** /åd kamyúwnam liyjam/. I common law navnet på en stævning (nu forældet), der blev indgivet af reversionera efter den livsvarige lejers død for at inddrive jord, der uretmæssigt var blevet afhændet af ham.

Ad commune nocumentum /åd kamyúwniy nòk-yaméntam/. Til den fælles plage.

Ad comparendum /åd kòmparéndam/. At fremstå. *Ad tom porendum, et ad standum juri*, at fremstå og at stå ved loven eller rette sig efter rettens dom.

Ad computum reddendum /åd kampyúwtam radén-dam/. At aflægge regnskab.

Adeordabilis denörü /à(d)kordéybalae daneriyay/. Penge betalt af en vææl til hans herre ved salg eller bytte af et len.

Ad eulpam /åd kalpam/. Indtil dårlig opførsel.

Ad **curiam** /åd kyúriyam/. Ved en domstol. Til retten.

Ad **curiam vocare** /åd kyúriyam vovkériy/. At indkalde til retten.

Ad custogia /åd k-stéyj(iy)a/. På bestokning.

Ad custum /åd kastam/. Ved kisten. 1 Bl.Comm. 314.

AdiL At forene; vedhæfte; annektere; slutte sig til. *Se også Addition; Yderligere*.

Ad **damnum** /à(d) dâmmam/. I processkrifter: "Til fordømmelse." Det tekniske navn for den del af stævningen, erklæringen eller, mere almindeligt, klagen, som indeholder en redegørelse for sagsøgerens pengetab eller den erstatning, han kræver. bed.R.Civil P.-8(a).

En sådan klausul informerer en modpart om det maksimale beløb for det hævdede krav uden at være bevis for faktisk skade eller ansvar. Natale v. Great Atlantic & Pacific Tea Co., 8 App.Div. 781, 186 N.Y.S.2d 795, 796.

Tilsat stof. Test for at afgøre, om et stof er et "tilsat stof" i henhold til Federal Food, Drug, and Cosmetic Act, er, om det forekommer naturligt i fødevaren Millet, Pit & Seed Co., Inc. v. U.S., D.C.Tenn., 436 F.Supp. 8d, 87. *Se også Fremmed stof*.

Ad defendendum /à(d) dafendéndam/. At forsvare. 1 Bl.Comm. 227.

Addendum /ædéndam/. En ting, der er tilføjet eller skal tilføjes; en liste eller et afsnit, der består af tilføjet materiale.

Addicere /ædisariy/. Lat. I civilretten at dømme eller fordømme; at tildele, fordele eller udlevere; at sælge. I den romerske lov var *addico* et af de tre ord, der blev brugt til at udtrykke omfanget af prætorernes civile jurisdiktion.

Misbruger. Enhver person, der sædvanligvis bruger et narkotisk stof på en måde, der bringer den offentlige moral, sundhed, sikkerhed eller velfærd i fare, eller som er eller har været så afhængig af brugen af sådanne narkotiske stoffer, at han har mistet evnen til selvkontrol med hensyn til sin afhængighed. 21

U.S.C.A. § 802. People v. McKibben, 24 111.App.3d 692, 321 N.E.2d 362, 364.

Addictio /ædikshiyow/. I romersk lov, en magistrats overdragelse af en debtors person til en kreditor; også overdragelsen af en (afdød) debtors gods til en, der overtager hans forpligtelser.

Vanedannende stofø. Ethvert stof, naturligt eller syntetisk, som forårsager periodisk eller kronisk beruselse ved gentagen indtagelse.

Ad diem /â(d) dayam/. På en dag; på dagen. *Ad ofium diem*, på en anden dag. *Ad certum diem*, på en bestemt dag. *Isoluit ad diem*, han betalte på eller ved dagen.

Tilføjelse. Indebærer fysisk kontakt, noget føjet til noget andet. Struktur, der er fysisk knyttet til eller forbundet med selve bygningen. *Maek v. Eysaell*, 332 Mo. 671, 59 S.W.2d 1049. Udvidelse; forøgelse; forøgelse. *Meyerling v. Miller*, 330 Mo. 885, 51 S.W.2d 65, 66. Det, der er blevet forenet med eller en del af. *Se Appurtenance; Fixture*.

I forsikringslovgivningen betyder ordet "tilføjelse", når det anvendes på bygninger, normalt en del, der er tilføjet eller forbundet med en hovedbygning; selvom udtrykket også er blevet anset for at gælde for bygninger, der er knyttet til en anden bygning, selvom de ikke er i fysisk kontakt med den.

I common law var det, der blev føjet til en mands navn som titel eller beskrivelse. I engelsk lov var der fire slags tilføjelser - tilføjelser af *essile*, såsom yeoman, gentleman, esquire; tilføjelser af *grad* eller værdighedsnavne, såsom ridder, earl, marquis, hertug; tilføjelser af *handel*, mysterium eller erhverv, såsom skriver, maler, maaon, tømrer; og tilføjelser af bopæl, såsom London, Chester osv.

Yderligere. Dette udtryk omfatter idéen om at forbinde eller forene en ting med en anden, for derved at danne et samlet hele. *Ex parte Boddie*, 200 S.C. 379, 21 S.E.2d 4, 8.

Ekstra byrde. *Se* ekspropriation.

Additionalles /zdish(iy)anéyliyz/. I aftaleretten ekstra termer eller sætninger, der skal føjes til en tidligere aftale.

Yderligere udvidet dækning. Forsikringspolice, der dækker boliger; dækker vandskader fra VVS- og varmesystemer, hærværk og ondsindet skade, glasbrud, faldende træer, is, sne osv.

Yderligere instruktioner. Dommerens anklage til juryen ud over de oprindelige instruktioner. Ofte påkrævet, når juryen vender tilbage fra rådslagning med et spørgsmål vedrørende beviserne, et juridisk spørgsmål eller en del af den oprindelige anklage.

Ekstra forsikring. Forsikring, der føjes til en eksisterende police.

Ekstra forsikret. Person(er), der er dækket af policen i tillæg til den navngivne forsikrede; f.eks. i en bilansvarsforsikring er den "navngivne forsikrede" normalt køberen eller ejeren af forsikringspolice, mens en "ekstra forsikret" eller en "forsikret" er en, der ikke specifikt er identificeret ved navn i policen, men som har status som forsikret under den navngivne forsikredes police, f.eks. som følge af at være fører af den navngivne forsikredes bil. *De Simone v. Nationwide Mut. Ins. Co.*, 149 N.I.Super. 376, 373 A.2d 1025, 1027.

Yderligere arv. *Se* Arv.

Yderligere servitut. Pålæggelse af en ny og yderligere servitut på jord, der oprindeligt blev overtaget ved ekspropriation En anvendelse af en different

karakter, som ejeren af ejendommen har ret til erstatning for.

Ekstra arbejde. Af natur involveret i modifikationer og ændringer, ikke selvstændigt projekt. *Maryland Casu-* alty Co. mod City of South Norfolk, C.C.A.Va., 54 F.2d 1032, 1037. Arbejde, som er resultatet af en ændring i planer, vedrører arbejde, som skal udføres i henhold til en kontrakt, mens "ekstraarbejde" vedrører arbejde, som ikke er inkluderet i selve kontrakten. *De Martini v. Elade Realty Corp, Co.Ct.*, 52 N.Y.S.2d 487, 489.

Additio probat minoritatem /adiah(iy)ow prówbat manóratéytam/. En tilføjelse [til et navn] beviser eller ahows minoritet eller underlegenhed. Det vil sige, at hvis det tilføjes, at en mand har en afgiftshale, er det mindre, end hvis han har afgiften.

Additur /édatar/. Rettens beføjelse til at **vurdere** skadeserstatning eller forhøje en utilstrækkelig tilkendelse fra en jury, som betingelse for afvisning af begæring om ny retssag, med sagsøgtets samtykke, uanset om sagsøger er indforstået med en sådan handling eller ej. *Dorsey et al. v. Barba et al.*, Cal.App., 226 P.2d 677. Dette er ikke tilladt i federal-systemet. *Dimick v. Schiedt*, 293 U.S. 474, 55 S.Ct. 296, 79 L.Ed. 603. Komiteens Remittitur.

Add on-klausul. En klausul i en afbetalingskontrakt, der gør tidligere køb hos det pågældende firma til sikkerhed for nye køb.

Tillægsrente. En metode til opkrævning af renter, der normalt anvendes ved finansiering af visse større typer af forbrugsgoder og generelt ikke ved finansiering af fast ejendom. Renten beregnes af det samlede lånte beløb og lægges til hovedstolen. Hver betaling trækkes derefter fra dette samlede beløb.

Addone, addonne /ädówniy/. L. fr. Givet til.

Adresse. Sted, hvor post eller andre meddelelser vil nå personen. *Munson v. Bay State Dredging & Contracting Co*, 314 Mass. 485, 50 N.E.2d 633, 636. Generelt et forretningssted eller en bopæl, men det behøver det ikke at være.

Lovforslag om adresse. Bestemmelse i Maasachusettas forfatning, som foreskriver, at dommere kan afsættes på *foranledning* af et flertal i begge kamre af den lovgivende forsamling med godkendelse fra guvernøren og det udøvende råd.

Equity pleading. En del af et lovforslag, hvor der gives en passende og teknisk beskrivelse af den domstol, hvor lovforslaget er indgivet. *Se* Gaption.

Adresse til kronen. I England, når den kongelige tale er blevet læst op i parlamentet, bliver en adresse som svar på den foreslået i begge huse. To medlemmer udvælges i hvert hus af administrationen til at foreslå og støtte adressen. Siden begyndelsen af sessionen 1890-1891 har det været en enkelt resolution, der udtrykker deres tak til regenten for hans nådige tale.

Adduce. At præsentere, bringe frem, tilbyde, introducere. Bruges især med henvisning til beviser.

Ad ea quæ **frequentiuo accidunt jura adaptantur** /fed iya kwiy frøkwénsh(iy)as ièksadønt júra àdæptiëntar/. Lovene er tilpasset de tilfælde, der forekommer hyppigst.

Adeem /adiym/. At tage væk, tilbagekalde eller tilbagekalde. At opfylde en arv med en gave eller en substitueret disposition, som testator har foretaget på forhånd. Woodburn Lodge No. 102, I. O. O. F. v. Wilson, 148 Or. 150, 34 P.2d 611, 614.
cîte Ademption.

Ad effectum /åd afèktam/. Til effekten eller slutningen. *Ad effectum sequentem*, til den efterfølgende virkning.

Adeling, eller atheling /åd(a)li9/. Ædel; fremragende. En ærestitel blandt angelsakserne, som egentlig tilhørte kongens børn.

Ademptio /ædém(p)sh(iy)ow/. Lat. I civilretten en tilbagekaldelse af et legat; en ademption. Hvor det udtrykkeligt blev overført fra en person til en anden, blev det kaldt *translatio*.

Ademption /adém(p)ðhan/. Udslettelse eller tilbagetrækning af arv ved testators handling svarende til tilbagekaldelse eller angivelse af hensigt om tilbagekaldelse. Tagnon's Adm'x v. Tagnon, 253 Ky. 374, 69 S.W.2d 714.

At testator giver en legatar det, som han har bestemt i sit testamente, eller at han disponerer over den del af sin arv, som han har testamenteret, på en sådan måde, at det bliver umuligt at gennemføre testamentet. Hurley v. Schuler, 296 Ky. 118, 176 S.W.2d 275, 276. Tilbagekaldelse, tilbagekaldelse eller annullering af et legat i henhold til testators åbenlyse hensigt, underforstået af loven fra handlinger foretaget af ham i hans liv, selvom sådanne handlinger ikke udgør en udtrykkelig tilbagekaldelse af det.

At fjerne, tilbagekalde, tilbagekalde eller opfylde arv ved en gave eller øubstituted disposition, foretaget af testator, på forhånd. In re Burnett's Estate, 49 N.J.Super. 439, 140 A.2d 242, 244.

Den handling, hvorved arveladeren i sin levetid betaler sin legatar en generel arv, som han i sit testamente havde foreslået at give ham ved sin død; og den handling, hvorved en specifik arv er blevet uvirksom på grund af, at arveladeren har skilt sig af med genstanden. Dillender v. Wileon, 228 Ky. 758, 16 S.W.2d 173, 174.

Jæ Advancement.

Adeo /ièdiyow/. Lat. So, af. *Adeo plene et integre*, som fuldt og helt.

Tilstrækkelig. Tilstrækkelig; passende; lige så effektiv; lig med, hvad der kræves; egnet til sagen eller anledningen; tilfredsstillende. Egnet til en given lejlighed eller et givet arbejde. Nissen v. Miller, 44 N.M. 487, 105 P.2d 324, 326.

Tilstrækkelig omhu. Den omhu, som en almindelig fornuftig mand selv ville udvise under lignende omstændigheder for at undgå en ulykke; omhu, der står i forhold til den risiko, der pådrages. Se *også* omhu.

Tilstrækkelig årsag. Tilstrækkelig årsag til et bestemt formål.

I strafferetten betyder tilstrækkelig årsag til den

som almindeligvis ville fremkalde en grad af vrede, raseri, harme eller rædsel hos en person med almindeligt temperament, der er tilstrækkelig til at gøre sindet ude af stand til kølig refleksion. Fornærmende ord eller bevægelser, eller et så let overfald, at det ikke viser nogen hensigt om at påføre smerte eller skade, eller en skade på ejendom, der ikke er ledsaget af vold, er ikke tilstrækkelige årsager. Berry v. State, 143 Tex.Cr.R. 67, 157 S.W.2d 650, 652. *Sree* Tilstrækkelig provokation; Gause; Sandsynlig årsag.

Tilstrækkelig kompensation. Retfærdig værdi af ejendom, der er taget under ekspropriationsbeføjelse, som skal betales i penge, som garanteret af 5. forfatningstillæg. Ejendommens markedsværdi, når den tages. Den kan omfatte renter og kan omfatte ejendommens omkostninger eller værdi for ejeren til de formål, som han havde til hensigt at opfylde. Town of Winchester v. Cox, 129 Conn. 106, 26 A.2d 592, 597. Se også Fair markedsværdi: uberettiget kompensation.

Tilstrækkelig modydelse. Det, der er lig med eller står i rimeligt forhold til værdien af det, det gives for. Det, der ikke er så uforholdsmæssigt, at det chokerer vores fornemmelse for den moral og fair handel, som altid bør karakterisere transaktioner mellem mennesker. Retfærdig og rimelig under omstændighederne. Rimeligt retfærdigt og rimeligt. Se Consideration; Fair consideration; Fair market value; Fair value; Just compensation.

Tilstrækkeligt varsel. Et varsel, der er rimeligt beregnet til at gøre en person opmærksom på en handling, procedure eller begæring. Tilstrækkelig til at tillade en indsigelse eller et forsvar. U.S. mod San Juan Lumber Co, D.C.Colo, 313 F.Supp. 703, 709. Meddelelse, der er rimeligt beregnet til, under alle omstændigheder i den givne procedure, at informere alle interesserede parter om handling og mulighed for at fremlægge deres indsigelser. U.S.

v. San Juan Lumber Co, D.C.Colo, 313 F.Supp. 703, 709. *Sæ* meddelelse.

Tilstrækkelig forberedelse. Omfatter fuld konsultation med den anklagede, interviews med vidner, undersøgelse af faetø og lov, og bestemmelse af karakteren af det forsvar, der skal laves, og den politik, der skal følges under retssagen. Nelson v. Commonwealth, 295 Ky. 641, 175 S.W.2d 132, 133.

Tilstrækkelig beskyttelse. Udtryk, der bruges i flere dele af konkursloven til at beskrive den beskyttelse, som indehavere af sikrede fordringer får. Hensigten er at bevare den sikrede kreditors position på konkurstidspunktet. In re Jamaica House, Inc, Bkrtey.Vt., 31 B.R. 192, 195. Mere specifikt er manglen på tilstrækkelig beskyttelse af kreditors interesse i sin sikkerhedsstillelse et grundlag for ophævelse af udsættelsen i henhold til Code § 362(d)(1); tilstrækkelig beskyttelse er også standarden for kreditors beskyttelse mod salg eller brug eller behæftelse af sikkerhedsstillingen i henhold til Code §§ 363 og 364. Tilstrækkelig beskyttelse er ikke defineret i loven, men paragraf 361 giver eksempler på tilstrækkelig beskyttelse. Se In re Cooley, Bkrtey.Pa., 37 B.R. 590, lidenskab, der reducerer et drab begået under dens indflydelse fra mord til manddrab, en sådan årsag

Tilstrækkelig provokation. En tilstrækkelig provokation til at forårsage en pludselig transport af lidenskab, der kan suspendere udøvelsen af dømmekraft og udelukke overlæg og en tidligere dannet plan, er en, der er beregnet til at

fremkalde en sådan vrede, at den kan sløre fornøften eller dominere viljen hos en almindelig fornøftig mand. Se Tilstrækkelig årsag.

Tilstrækkeligt retsmiddel ved lov. Med henblik på reglen om, at en part, der undlader at benytte sig af et retsmiddel, der er fastsat ved lov, og som efterfølgende er afskåret fra at forfølge dette retsmiddel på grund af sin egen mangel på omhu, ikke kan påberåbe sig fraværet af et retsmiddel ved lov som grundlag for retlig kompetence, skal der være tale om et retsmiddel, der er lige så fuldstændigt, praktisk og effektivt i forhold til retfærdighedens formål og dets hurtige administration som et retsmiddel i equity, og som kan opnås som en retting. In re Wife, K., Del.Ch., 297 A.2d 424, 426.

Når man forhindrer afhjælpning ved påbud, betyder det et retsmiddel, som er klart og fuldstændigt og lige så praktisk og effektivt for retfærdighedens mål og dens hurtige administration som et retsmiddel i equity, og selvom et påbud vil blive udstedt, når retsmidlet er utilstrækkeligt, bør påbud ikke gives, hvis klageren har et tilstrækkeligt retsmiddel ved lov. Hancock v. Bradshaw, Tex.Civ. App., 350 S.W.2d 955, 957.

Et retsmiddel, der giver fuldstændig lindring i forhold til den særlige sag, der er genstand for tvisten, og som er passende i forhold til omstændighederne. Det skal nå det tilsigtede mål og faktisk tvinge til opfyldelse af den pågældende pligt. Simpson v. Williams Rural High School Dist., Tex.Civ.App., 153 S.W.2d 852, 856.

Adeøsee /ædési/. I civilretten, at være til stede; det modsatte af *abesse*.

Adeu /adyùw/. Uden dag, som når en sag er endeligt afvist af retten. Afez *adeu*, gå uden dag. Se *Adieu*.

Ad everoionem juriø noøtri /åd avàrz(h)iyównam júras nóstray/. Til omstyrtelse af vores ret.

Ad excambium /áxi ekþkæmbiyam/. Til udveksling; til kompensation.

Ad exhæredationem /åd eks-hiradeyshiyównam/. Til udslettelse eller arveløsgørelse; til skade for arven. 3 BI.Comm. 288. Formelle ord i den gamle affaldsdom, som opfordrer lejeren til at møde op og vise årsag til, hvorfor han har begået ødelæggelse på det navngivne sted, *ad exhæredationem* osv.

Ad exitum /åd égzadam/. Ved spørgsmålet; ved slutningen (af indlæggene).

Ad faciendum /åd feyshiyéndam/. At gøre. *Ad faciendum, aubjiciendum et recipiendum*; at gøre, underkaste sig og modtage. *Ad faciendam juratom illam*; at gøre op, at jppy

Ad feodi firmam /åd fyúwday farmam/. At betale gård

Ad fidem /áxt fáydám/. I troskab. Emner født *ad fidem* er dem, der er født i troskab.

Ad filum aquæ /åd fáylam ákwiy/. Til vandets tråd, til den centrale linje eller midten af strømmen. *Usque ad filum aquæ*, så langt som *β s t r ø m m e n s* tråd. En sætning, hvor *ad medium filum aquæ (q.u.)* er en anden form, og etymologisk mere præcis.

Ad filum viæ /åd fáylam váyiy/. Til midten af vejen; til vejens midterlinje.

Ad finem /åd fáynam/. Forkortet ed ;fím Til slutningen. Det bruges i henvisninger til bøger, så en anvisning om at læse fra det angivne sted til slutningen af kapitlet, afsnittet osv. *Ad finem litre*, ved slutningen af jakkesættet.

Ad firmam /ãÖ farmam/. At drive landbrug. Afledt af et gammelt saksisk ord, der betegner leje. *Ad /irmom noctis* var en bøde eller straf, der svarede til de anslåede omkostninger ved at underholde kongen en nat. *Ad findi /irmom*, at betale gård.

Ad fundandam juriodictionem /åd fandzndam júrasdikshiyównam/. At skabe grundlaget for jurisdiktion.

Ad gaolas deliberandæ /åd jeylas dalibarándas/. At udlevere fængslerne; at tømme gaol. *Ad gaolam delibemndam*; at levere fængslet; at foretage levering af fængslet.

Ad gravamen /åd grævéyman/. Til klagen, skaden eller undertrykkelsen.

Tilhænger. At slutte sig til, at stå i ledtog med, at holde sig til; som "at holde sig til USA's fjender." "At tilslutte sig" består i at give USA den loyalitet, som en borger skal have. United States v. Stephan, D.C.Mieh., 50 F.Supp. 738, 741. Enhver forsætlig handling, der fremmer fjendtlige hensigter hos USA's fjender, eller en handling, der forsætligt styrker eller har tendens til at styrke USA's fjender, eller som svækker eller har tendens til at svække USA's magt til at modstå og angribe sådanne fjender, udgør "tilslutning" til sådanne fjender. United States v. Haupt, D.C.III., 47 F.Supp. 836, 839.

Adhæsiön. Aftale om at tilslutte sig; tilslutning. En anden nations indtræden i en eksisterende traktat med hensyn til kun en del af de principper, der er fastlagt, eller de bestemmelser, der er aftalt. Korrekt sagt bliver den tredje nation ved tilslutning kun part i de dele, der specifikt er aftalt, og ved tiltrædelse accepterer den og er bundet af hele traktaten. Se *Tiltrædelse*.

Adhæsiönsaftale. Standardiseret kontraktform, der tilbydes forbrugere af varer og tjenesteydelser på "take it or leave it"-basis uden at give forbrugeren en realistisk mulighed for at forhandle og under sådanne betingelser, at forbrugeren ikke kan opnå det ønskede produkt eller den ønskede tjenesteydelse undtagen ved at acceptere kontraktformen. Det karakteristiske ved en adhæsiönkontrakt er, at den svage part ikke har noget realistisk valg med hensyn til kontraktens vilkår. Cubic Corp. v. Marty, 4 Dist., 185 C.A.3d 438, 229 Cal.Rptr. 828, 833; Standard Oil Co. of Calif. v. Perkins, C.A.Or., 347 F.2d 379, 383. I erkendelse af, at disse kontrakter ikke er resultatet af traditionelt "forhandlede" kontrakter, er tendensen at fritage parterne for byrdefulde betingelser, der pålægges af sådanne kontrakter. Det er dog ikke alle sådanne kontrakter, der er ufravigelige. Lechmere Tire and Sales Co. v. Burwick, 360 Mass. 713, 720, 721, 277 N.E.2d 503.

Adhibere /ãdhabéri/. I civilretten, at anvende; at anvende; at udøve; at bruge. *Adhibere diligentiam*, at bruge omhu. *Adhibere* mint, at anvende magt.

Ad hon /åd hótwa/k/. For thið; til thið særlige formål. En advokat ad hoc, eller en værge eller kurator ad hoc, er en, der er udpeget til et særligt formål, generelt til at repræsentere klienten eller barnet i den særlige sag, hvor udpegningen er foretaget.

Ad hoc-voldgift. Underkastelse af en bestemt sag til voldgift.

Ad hominem /åd hómanam/. Til personen. Et udtryk, der bruges i logik med henvisning til et personligt argument.

Ad hunc diem /åd (h)a9k dáyam/. På denne dag.

ADI. Den mængde af et bestemt kemikalie, som Environmental Protection Agency anser for sikkert for mennesker at indtage hver dag i halvfjerds år uden skadelige virkninger. Oregon Environmental Council v. Kunzman, D.Or., 636 F.Supp. 632, 637.

Ad idem /åd áydam/. Til det samme punkt eller den samme effekt. *Ad idem* /ncif, det gør til eller går til at etablere det samme punkt.

A die confectionis /èy dáyiy kanfèkshiyównas/. Fra dagen for fremstillingen.

A die datuø /èy dáyiy déytas/. Fra dagen for datoen. Bruges i lejekontrakter til at bestemme tidspunktet eller løbetiden for ejendommen, og når det bruges, inkluderer det dagen for datoen.

Adieu /adyúw/. L. Fr. Uden dag. Et almindeligt udtryk i årbøgerne, der betyder endelig afskedigelse fra retten.

A digniori fieri debet denominatio /èy digniyóray fáyaray débat danómanéysh(iy)ow/. Betegnelsen bør være fra de mere værdige. Beskrivelsen (af et sted) bør tages fra det mere værdige emne (som fra et testamente).

A **digniori** fieri debet denominatio et reolutio /èy digniyóray fáyaray débat danómanéysh(iy)ow et rézal(y)-uwah(iy)ow /. Titlen på og beskrivelsen af en ting bør være afledt af, eller givet, eller lavet med henvisning til den mere værdige grad, kvalitet eller art af den.

Ad rude /åd indiy/. Dertil. *Ad rude requisites*, der kræves hertil.

Ad infinitum /åd infináytam/. Uden grænse; i uendelig grad; på ubestemt tid.

Ad inquirendum /åd iqkwaréndam/. At spørge; en kendelse om undersøgelse; en retslig kendelse, der befaler, at der skal foretages en undersøgelse af noget, der vedrører en sag, der verserer for retten.

Ad inotantiam /åd inBtáns(iy)am/. I det tilfælde. *Ad iristantiam partis*, på foranledning af et parti.

Ad interim /åd intaram/. I mellemtiden. En embedsmand *ad interim* er en, der er udnævnt til at udfylde en midlertidig ledig stilling eller til at udføre embedets pligter, mens den faste embedsmand er fraværende eller midlertidigt uarbejdsdygtig.

Adiratuø /ádaréytaß/. Tabt; forvildet; en pris eller værdi sat på ting, der er stjålet eller tabt, som en godtgørelse til ejeren.

Tilstødende. Ligger i nærheden af eller tæt på; nogle gange, støder op til; nabo. *Adjacent* indebærer, at de to ob-

jekter ikke er langt fra hinanden, selvom de måske ikke rører hinanden, Harrison v. Guilford County, 218 N.C. 718, 12 S.E.2d 269, mens odjoining betyder, at de er så forbundne eller forenede med hinanden, at der ikke er noget tredje objekt, der blander sig. Wolfe v. Hurley, D.C.La., 46 F.2d 515, 521. **Søe Tilstødende.**

Adjektiv lov. Samlingen af regler for procedure eller praksis. Kaldes også adjektivisk lov, i modsætning til det lovkompleks, som domstolene er sat til at administrere (kaldet "materiel lov"), betyder det de regler, i henhold til hvilke den materielle lov administreres; f.eks. regler for civilretlig procedure. Den del af loven, der giver en metode til at håndhæve eller opretholde rettigheder eller opnå oprejsning for deres krænkelse. Maurizi v. Western Coal & Mining Co., 321 Mo. 378, 11 S.W.2d 268, 272. Vedrører og foreskriver praksis, metode, procedure eller juridisk maskineri, hvormed materiel lov håndhæves eller gøres effektiv. Ambrose v. State Dept. of Public Health and Welfare, Mo.App., 319 S.W.2d 271, 274. Se **også** Procedural bw, Com/ore Substantive law.

Tilstødende. Ordet betyder i sin etymologiske **betydning** at berøre eller støde op til, til forskel fra at ligge tæt på eller støde op til. At være i kontakt med; at støde op til. Staten ex rel. Boynton v. Bunton, 141 Kan. 103, 40 P.2d 326, 328. Og den samme betydning er blevet givet til det, når det bruges i vedtægter. Se **Adjacent**.

Tilstødende ejerø- De personer, der ejer jord, der berører den pågældende jord, og som derfor har ret til at blive underrettet om sager, der vedrører den pågældende ejendom, som f.eks. i sager om zoneinddeling og licenser. Bayport Civic Aøß'n v. Koehler, Sup., 138 N.Y.S.2d 524, 530. **Søe Tilstødende ejer.**

Udsætte /ajarn/. At udskyde, udsætte, udsætte, udskyde. At udskyde en handling fra en indkaldt domstol eller et lovgivende organ til et andet angivet tidspunkt eller på ubestemt tid; sidstnævnte kaldes normalt at udskyde *sine die*. At suspendere eller **udsætte** et møde, en lovgivende forsamling eller en forsamling, som fortsætter med at holde møde. At suspendere forretninger for en tid, forsinke. Se **udsættelse**.

Adjournamentum øot **ad diem dicere** **acu diem dare** /ajárnáméntam èst à(d) dáyam disarey syuw dáyam dérey/. En udsættelse er at udpege en dag eller give en dag. Deraf formlen "*eat line die.*"

Adjournatur /ajárnéydar/. L. Lat. Det er udskudt. Et ord, hvormed de gamle rapporter meget ofte indbefattede en sag.

En fortsættelse af det samme møde, og på et sådant udsat møde kan det styrende organ foretage enhver handling, som kunne have været foretaget, hvis ingen udsættelse havde fundet sted, og begrænsninger pålagt det styrende organ med hensyn til handling på det oprindelige møde opnås på det udsatte møde. Et, der er beordret af bestyrelsen på et ordinært møde, og som skal indkaldes efter afslutningen af et sådant ordinært møde og før det næste ordinære møde. Byrd v. Byrd, 193 Mi0ß. 249, 8 So.2d 510, 513.

Udskudt øummona. En stævning, der udtages i en dommers kammer, og som bagefter føres ind i retten for at blive argumenteret af advokaterne.

Udsdudt periode. I praksis en fortsættelse af en regulær periode. Adskiller sig fra en "yderligere periode", som er en særskilt periode. En fortsættelse af en tidligere eller regulær periode. Den samme periode forlænget, hvor rettens magt over forretninger, der er blevet udført, og de registreringer, der er foretaget i den almindelige periode, fortsætter.

Udsættelse. En udskydelse eller udsættelse af forretninger eller en session til et andet tidspunkt eller sted. Den handling, der foretages af en domstol, et lovgivende organ, et offentligt møde eller en embedsmand, hvorved sessionen eller forsamlingen opløses, enten midlertidigt eller endeligt, og den pågældende sag udskydes fra behandling, enten endeligt eller for en periode. Hvis udsættelsen er endelig, siges den at være *zine die*. Se også **Recess**.

Udsættelsesdag. En yderligere dag udpeget af dommerne ved de regelmæssige møder ved nisi *prius* for at prøve spørgsmål om kendsgerninger, der ikke er klar til retssag.

Udsættelsesdag ved fejl. I gammel engelsk praksis en dag, der fastsættes nogle dage før slutningen af semesteret, hvor sager, der er uafsluttede på bekræftelsesdagen, afsluttes.

Adjournment in eyre /ajarnmant in érr/. I engelsk ret udpegnig af en dag, hvor dommerne i eyre skal sidde igen.

Adjournment sine die /ajarnmant séyniy dày(iy)^osiy-ney diyey /. En udsættelse uden at fastsætte et tidspunkt for et nyt møde eller en ny session. *Isee* Sine die.

Dømme /ajaj/. At dømme juridisk, at beslutte, afgøre eller dekretere, eller at dømme eller fordømme. *People v. Rave*, 364 Ill. 72, 3 N.E.2d 972, 975. Dom afsagt af en domstol med kompetent jurisdiktion; svarer til dømt og straffet. Indebærer en retslig afgørelse af en kendsgerning og afsigelse af en dom. Se også **domfældelse**; dom.

Afgøre /ajúwdakèyt/. At afgøre en sag under udøvelse af juridisk myndighed. At bestemme endeligt. Synonymoua med *cd-dommer* i sin **strengeste forstand**. *United States v. Irwin*, 127 U.S. 125, 8 S.Ct. 1033, 32 L.Ed. 99.

Anerkendt rettighedta Rettigheder, der er blevet **anerkendt** i en retssag eller administrativ procedure.

Adjudicatee /ajúwdakeyiy/. I fransk og civilret, den rene køber ved et retsligt salg.

Adjudicatio /ajúwdakéysh(iy)ow/. I civilretten, en afgørelse. Rettens dom om, at den pågældende sag tilhører en af parterne; bekræftelse af ejendomsretten ved dom.

Domsafsigelse /ajúwdakéyshan/. Den juridiske proces til løsning af en tvist. Den formelle afsigelse af en dom eller et dekret i en retssag; også den afsagte dom eller afgørelse. En domstols afsigelse af et dekret som svar til parterne i en **sag**. *Samuel Goldwyn, Inc. v. United Artists Corporation*, C.C.A.Del., 113 F.2d 703, 706. Det indebærer en høring ved en domstol, efter varsel, af juridisk bevismateriale om de(t) involverede faktuelle spørgsmål. *Genzer v. Fillip*, Tex.Civ.App., 134 S.W.2d 730, 732. Det svarer til en "afgørelse". *Campbell mod Wyoming*

Development Co, 55 Wyo. 347, 100 P.2d 124, 132. Det forudsætter, at alle parternes krav er blevet overvejet og afgjort. *Miller mod Scobie*,

152 Fla. 328, 11 Sol 892, 894. Se Administrativ afgørelse; Dom.

Voldgift i erstatningssager. Denne form for konfliktløsning beskæftiger sig primært med erstatningssager og andre sager, der involverer små beløb, og adskiller sig fra de traditionelle kategorier af voldgift inden for arbejdsret, handel og international handel. Designet til at aflaste domstolene for byrden ved at håndtere sådanne **sager**.

Faktuelle forhold vedrørende parterne i en administrativ procedure i modsætning til lovgivningsfakta, som er generelle og normalt ikke berører individuelle spørgsmål for bestemte parter i en procedure. Kendsgerninger, der vedrører en persons motiver og hensigter, i modsætning til generelle politiske spørgsmål. *U.S. v. Bishop Processing Co*, D.C.Md., 287 F.Supp. 624, 633. De kendsgerninger, der skal være hævet over enhver rimelig tvivl, før der kan ske en domfældelse *Sundberg v. State*, Alaska App., 667 P.2d 1268, 1271.

"Afgørende kendsgerninger", som retten kan tage til efterretning, hvis kendsgerningen ikke er genstand for rimelig uenighed, er dem, som loven anvendes på i afgørelsesprocessen; det er kendsgerninger, som i nævningsager normalt går til nævningene. *Grason Elec. Co. v. Sacramento Mun. Utility Dist.*, D.C. Cal., 571 F.Supp. 1504, 1521.

Retlig afgørelse. Administrative handlinger er "adjudicatoriske" i deres karakter, når de kulminerer i en endelig afgørelse, der påvirker personlige eller ejendomsrettigheder. *Al- Iegheny Ludlum Steel Corp. v. Pennsylvania Public Utility Com'n*, 501 Pa. 71, 459 A.2d 1218, 1221. Se også **retslig høring**; **retslig proces**.

Retlig høring. En procedure ved et administrativt organ, hvor rettigheder og pligter for bestemte personer afgøres efter varsel og mulighed for at blive hørt.

Retslig procedure. Se **retslig** handling; **retslig høring**; **retslig proces**.

Dømmende proces. Metode til at afgøre faktuelle tvister; bruges generelt i forbindelse med administrative procedurer i modsætning til retslige procedurer.

Adjudicataire /ajúwdakachar/. I canadisk ret, en anklager ved en sheriffPa aale.

Ad judicium /âd juwdish(iy)am/. Til dom; til retten. *Ad judicium prouocare*, - at indkalde til retten; at påbegynde en sag; et udtryk fra romerretten.

Adjungeret /èjà9kt/. Noget, der føjes til noget andet, men i en underordnet, hjælpende eller afhængig position. Se *olao* tilhørsforhold.

En, der er forbundet med en anden på en underordnet eller en hjælpende måde; en associeret.

Adjunktion /aja9(k)shan/. Tilføjelse, påsætning eller fastgørelse til en anden. Handling at adjungere. I civilretten, permanent tilknytning eller forening af en ting, der tilhører en person, med en ting, der tilhører en anden. Common law overtager implicit de civile retlige doktriner. Se **Accession**.

Adjunctum acceøøorium /aja9ktam àkøasóriyam/. Et tilbehør eller en tilbehørsdel.

Ad jungendum **auxilium** /à(d) jànjéndam ogzil(i)yam/. At slutte sig til hjælp. Se hjælpébøn.

Ad jura regis /à(d) júra riyjas/. Til kongens rettigheder; en stævning, som blev indbragt af kongens sekretær, præsenteret for en levende mod dem, der forsøgte at smide ham ud, til skade for kongens titel.

Forbandelse /àjaréyshan/. At sværge eller binde sig ved ed.

Adjußt. At afvikle eller arrangere; at frigøre fra forskelle eller uoverensstemmelser. At bringe til en tilfredsstillende tilstand, så parterne er enige, som at justere tabsbeløb ved brand eller kontroverser vedrørende ejendom eller ejendom. At bringe til rette forhold; at afregne. At bestemme og fordele et skyldigt beløb. Konti justeres, når de er afgjort, og der er skabt balance. Begrebet bruges nogle gange i betydningen betale, når det bruges i forbindelse med et likvidationskrav. *Combination Oil & Gas Co. v. Brady*, Tex.Civ.App., 96 S.W.2d 415, 416. Fastsættelse af beløb, der skal betales til forsikrede af forsikringsselskabet for at dække tab eller

skade, der er sket. Glee Adjuster; Adjustment; Settlement.

Realkreditlån med variabel rente (ARM). Se realkreditlån.

Justeret **grundlag**. Ejendommens anskaffelsespris eller andet grundlag reduceret med tilladte afskrivninger og forøget med kapitalforbedringer. *See* Basis.

Justeret omkostningsgrundlag. Til indkomstskatteformål resulterer den oprindelige pris plus kapitaltilførsler minus afskrivninger i "adjusted eoet basis." Herder v. Helvering, 70 U.S. App.D.C. 287, 106 F.2d 153, 162.

Justeret bruttoformue. Bruttoformuen fratrukket I.R.C. §§ 2053- og 2054-udgifterne svarer til det justerede groø bo. Generelt omfatter I.R.C. §§ 2053 og 2054 **udgifter** til administration, afdødes gæld og tab, der er opstået under afviklingen af boet. Halvtreds procent af den justerede bruttoformue udgør det maksimale beløb for det ægteskabelige fradrag, der er tilladt i forbindelse med dødsskat. *See* Administrationsudgifter; Bruttoformue; Ægtefællefradrag.

Justeret bruttoindkomst. En skattebestemmelse, der er speciel for individuelle skatteydere. Generelt repræsenterer den bruttoindkomst minus **forretningsudgifter, udgifter, der kan** henføres til produktion af leje- eller royaltyindtægter, det tilladte fradrag for kapitaltab og visse personlige udgifter. *See* også bruttoindkomst.

Justeret almindelig bruttoindkomst. En bestemmelse, der er pe- culiær for den personlige holdingselskabsskat, der pålægges af LR.C. § 541. Justeret almindelig bruttoindkomst er selskabets bruttoindkomst minus kapitalgevinster, § 1231-gevinster og visse udgifter. LR.C. § 543(b)(2). *See* også *Indkomst fra* personligt holdingselskab.

Regulator. En, der er udpeget til at regulere en sag; til at opføre eller arrangere eller indgå forlig. En, der foretager en justering eller et forlig, eller som

bestemmer størrelsen af et krav, som et krav mod et forsikringsselskab. En repræsentant for forsikringsselskabet, der forsøger at bestemme

ADMAJOREMCAUTELAM

omfanget af firmaets ansvar for tab, når en skade anmeldes. En person, der handler på vegne af forsikringselskabet eller den forsikrede i forbindelse med fastlæggelse og afvikling af krav. "Offentlige" taksatorer repræsenterer kun skadelidte, når de præsenterer deres krav for forsikringselskabet. "Gennemsnitlige" taksatorer specialiserer sig i at taksere tab på havet. Se Glaim taksator; Glaimant taksator; Uafhængig taksator.

Reguleringspostering. En regnskabspostering, der foretages ved udgangen af en regnskabsperiode for at registrere tidligere ikke-indregnede indtægter og udgifter og ændringer i aktiver og passiver. En reguleringspostering kan også opstå som følge af en fejl, der er begået i en tidligere periode, og som kræver en justerende eller korrigerende postering i den aktuelle periode.

Justering. Et arrangement; et forlig. I forsikringslovgivningen er regulering af et tab opgørelsen af dets størrelse og den forholdsmæssige fordeling af det mellem dem, der er ansvarlige for at betale det. Afregning og fastlæggelse af størrelsen af den erstatning, som den forsikrede, efter at alle tillæg og fradrag er foretaget, er berettiget til at modtage i henhold til policen, og fastsættelse af den andel, som hver forsikringsgiver er forpligtet til at betale.

I skattepraksis, korrektion af fejlagtig fastsættelse af underskud. Hopper v. Government of Virgin Islands, C.A. Virgin Islands, 550 F.2d 844, 847.

Adjuetæzitet board. Se justeringsnævn.

Tilpasningsobligation. cf. Obligation.

Tilpasningsværdipapirer. Aktier og obligationer, der udstedes under en virksomhedsomstrukturering.

Adjutant **general** /ájadan(t) jén(a)ral/. En officer med ansvar for nationalgarden i en af staterne. Den administrative leder af en militær enhed, der har en generalstab.

Adjuvari quippe n'æ, non **decipi**, **beneficio oportet** /ájuwvéray kwípiy nóws, non désapay, bèna- fiβh(iy)ow apórtat/. Vi bør være begunstigede, ikke skadede af det, der er beregnet til vores fordel. (Den **form** for kaution, der kaldes "lån", skal være til fordel for låntageren, ikke til skade for ham).

Ad largum /åd lárgam/. På fri fod; som titel på fri fod; retssag på fri fod. Også på fri fod; fri eller ubegrænset. Are *ad largum*, at gå på fri fod. En særlig dom blev tidligere kaldt en dom på fri fod.

Adlegiare /ædlíjijéyíy/. At rense sig selv for en forbrydelse ved at aflægge ed.

Ad libitum /áxl líbitam/. Efter behag. 3 Bl.Comm. 292.

Ad litem /åd láytam/. For søgsmålet; med henblik på søgsmålet; mens søgsmålet afventer. En guardian *ad litem* er en værge, der er udpeget til at føre eller forsvare en retssag på vegne af en part, der er umyndiggjort som barn eller på anden måde.

Ad luerandum vel perdendum /åd l(y)uwkríndam vél pardéndam/. For vinding eller tab. Empatiske ord i de gamle fuldmagter. Nogle gange oversat til engelsk, "to

lose and gain".

Ad møjorem cøutelam /åd majóram kotiylam/. For større sikkerhed.

Admanuensis /ædmányuwénsas/. En person, der sværgede ved at lægge hænderne på bogen.

Ad manum /æxl ményam/. Ved hånden; klar til brug. ft quereris *sectom habeat ad manum*; og sagsøgeren har straks sit søgsmål klar.

Admeasurement /ædmézsharmant/. Bestemmelse efter mål; udmåling; tildeling eller fordeling efter mål, det vil sige efter fast mængde eller værdi, efter bestemte grænser eller i bestemte og faste proportioner.

Udmåling af arvelod. Et common law-middel, som arvingen kunne bruge, når han blev myndig, til at rette op på en overdragelse af arvelod, der var foretaget i hans mindreårighed, og hvor arveloderen havde modtaget mere, end hun havde ret til.

Måling af græsningsarealer. I engelsk lov, en stævning, der lå mellem dem, der havde fælles græsning tilhørende eller ved vicinage, i **tilfælde** hvor en eller flere af dem sureharged fælleden med mere kvæg, end de burde. Dette middel er for længst blevet afskaffet i England og i USA.

AdmeaBurement, writ of. common law remedy, som kunne bruges mod personer, der tilranede sig mere end deres andel, i de to følgende tilfælde: Admeaøurement af enke og admeasurement af græsning.

Ad medium filum aquæ /æd miydiyam fäylam æ k w i y /. Til den midterste tråd i strømmen. *See* Ad lilum aquæ.

Ad medium filum viæ /æxi miydiyam fäylam váyiy/. Til den midterste tråd af vejen.

Ad meliu inquirendum /æd miyliyaß inkwaréndam/. En stævning rettet til en retsmediciner, der beordrer ham til at afholde endnu en undersøgelse.

Admensuratio /ædménsyaréysh(iy)ow/. I gammel engelsk lov, admeasurement.

Adminicle /ædminakal/. Brugt som et engelsk ord i loven 1 Edw. IV, c. 1, i betydningen hjælp eller støtte. I civilretten, ufuldkomment bevis. Se Adminiculum.

Adminikulær /ædmanikyalar/. Hjælpe-middel eller underordnet til. "Mordet ville være *adminitulor* til røveriet" (dvs. begået for at fuldføre det).

Adminikulært bevis /ædmanikyalar évidans/. Hjælpe- eller tillægsbeviser; sådanne, som fremlægges med det formål at forklare og supplere andre beviser. (Bruges hovedsageligt i kirkeretten).

Administrere /ædmanikyaley/. At give adminikulært bevismateriale.

Adminieulator /ædmanikyaleytar/. En embedsmand i den romersk-katolske kirke, som tog sig af enker, forældrelose og lidende personer.

Adminiculum /ædmanikyalam/. Lat. En adminicle; en prop eller støtte; en accessorisk ting. En hjælp eller støtte til noget andet, hvad enten det er en rettighed eller beviset for en. Det bruges hovedsageligt til at betegne bevismateriale, der er fremskaffet som hjælp eller støtte til andet bevismateriale, som uden det er ufuldkomment.

Administrere. At styre eller lede. Glocksken v. Holmes, 299 Ky. 626, 186 S.W.2d 634, 637. At udføre et embedes pligter; at tage sig af forretninger; at administrere anliggender; at tjene i ledelsen af anliggender, i anvendelsen af ting til deres brug; at afvikle og fordele boet efter en afdød. Også at give, som en ed; at beordre eller foranledige, at der aflægges ed.

At "administrere" et dekret er at fuldbyrde det, at håndhæve dets bestemmelser, at løse konflikter om dets betydning, at udlægge og fortolke dets sprog. USA mod Hennen, D.C.Nev., 300 F.Supp. 256, 263.

At "administrere" trusts er at styre, lede eller føre tilsyn med trustens anliggender. Wisconsin Skatteministerium v. Pabst, 15 Wisfd 195, 112 N.W.2d 161, 164, 165.

At anvende, som medicin eller et middel; at give, som en dosis af noget gavnligt eller passende. Barfield v. State, 71 Okl.Cr. 195, 110 P.2d 316, 317. At få en person til at indtage et lægemiddel eller en anden substans i sit system; at dirigere og få en medicin, gift eller et lægemiddel til at blive indtaget i systemet.

Administration Ledelse eller udførelse af et embede eller en ansættelse; udførelsen af de udøvende opgaver i en institution, virksomhed eller lignende. I offentlig ret betyder regeringsadministration den praktiske ledelse og styring af det udøvende ministerium, eller af det offentlige maskineri eller funktioner, eller af de forskellige organers eller agenturers operationer. Ledelse af eller opsyn med et kontor, en tjeneste eller en ansættelse. Greene v. Wheeler, C.C.A.Wis., 29 F.2d 468, 469. Udtrykket "administration" anvendes også traditionelt om hele klassen af offentlige funktionærer, eller dem, der har ansvaret for ledelsen af den udøvende magt.

Administrationsomkostninger. Administrationsudgifter er udlæg i forbindelse med forvaltningen af boet, som er fradragsberettigede ved beregningen af boafgifter. Fradrag er kun tilladt for sådanne udgifter eller krav i det omfang, de "er tilladt i henhold til lovgivningen i den jurisdiktion", hvor boet administreres. I.R.C. § 2053.

Administrationsbrev. Det instrument, hvormed en administrator eller administratrice bemyndiges af skifteretten, surrogatfogeden eller en anden behørig embedsmand til at varetage og administrere en afdød persons gods og ejendom. Se administrator.

Administration af dødsboer. Forvaltning og afvikling af boet efter en afdød, der sidder i uskiftet bo, eller efter en testator, der ikke har nogen eksekutor, udført under tilsyn af en domstol af en person, der er behørigt kvalificeret og lovligt udpeget, og som normalt involverer: (1) indsamling af den afdødes efterladenskaber; (2) betaling af gæld og krav mod boet; (3) betaling af boskatter; (4) fordeling af resten af boet blandt dem, der er berettiget til det. Administrationen af et bo løber fra datoen for en persons død, indtil alle aktiver er blevet fordelt og forpligtelser betalt. En sådan administration udføres af en administrator eller en eksekutor. Se administrator; administrationsbrev.

Administration af dødsboer er hovedsageligt af følgende slags:

Ad colligendum bona de uneti. At indsamle den afdødes ejendele. Særlige administrationsbreve udstedt til en eller flere perøonø, der bemyndiger dem til at indsamle og opbevare den afdødes ejendele.

Ad prosequendum. En administrator, der er udpeget til at føre eller forsvare en bestemt sag (f.eks. uagtsom død) eller sager, som boet er involveret i.

Subsidiær administration er et hjælpemiddel og underordnet administrationen på afdødes hjemsted; den kan foretages i enhver fremmed stat eller land, hvor aktiver befinder sig lokalt, og har kun til formål at indsamle sådanne aktiver og betale gæld der.

Cum testamento annexo (GTA). Administration med testamentet vedhæftet. Administration, der gives i tilfælde, hvor en testator opretter et testamente uden at udpege eksekutorer, eller hvor de eksekutorer, der er udpeget i testamentet, er inkompetente til at handle, er døde eller nægter at handle.

De bouts non (DBN). Administration bevilget med det formål at administrere de af en afdød persons ejendele, som ikke blev administreret af den tidligere eksekutor eller administrator.

De õonis non cum testamenlo annexo (DBNCTA). Det, der gives, når en eksekutor dør og efterlader en del af boet uadministreret.

Durante absentia. Det, der gives under eksekutorens fravær, og indtil han har bevist testamentet.

Durance minori ætote. Findes, når et barn gøres til eksekutor, i hvilket tilfælde administration med testamente gives til en anden under eksekutorens mindreårighed, og indtil han opnår sin lovlige alder til at handle.

Udenlandsk administration. Det, der udøves i kraft af en myndighed, der er tildelt af en fremmed magt.

Generel administration. Bemyndigelse til at administrere hele den afdødes formue uden restriktioner eller begrænsninger, uanset om det er i henhold til loven om uskiftet bo eller med testamentet som bilag.

Pendente lite. Administration, der gives under en retssag om gyldigheden af et testamente.

Offentlig administration udføres (i nogle jurisdiktioner) af en embedsmand kaldet den offentlige administrator, som er udpeget til at administrere i tilfælde, hvor den efterladte ikke har efterladt sig nogen person, der er berettiget til at ansøge om breve.

is f:eciol administration. Myndighed til at administrere nogle få særlige effekter efter en afdød, i modsætning til myndighed til at administrere hele hans bo.

Administrativ. Betyder eller vedrører administration, især ledelse, som ved at styre eller lede, lede eller føre tilsyn med udførelsen, anvendelsen eller opførslen af personer eller ting. Fluett v. McCabe, 299 Maßs. 173, 12 N.E.2d 89, 93. Særligt at have karakter af udøvende eller ministeriel handling. Mauritz v. Schwind, Tex.Civ.App., 101 S.W.2d 1085, 1090. I denne **forstand** skelnes administrative funktioner eller handlinger fra sådanne, som er retslige. People ex rel. Van Sickel v. Außtiin, 20 App.Div. 1, 46 N.Y.S. 526.

Administrative handlinger. De **handling**er, som er nødvendige at udføre for at gennemføre lovgivningens politikker og formål, som allerede er erklæret af det lovgivende organ, eller som er overdraget til det i henhold til den organiske lov for dets eksistens. Ex parte McDonough, 27 Cal.App.2d 155, 80 P.2d 485, 487.

Administrativ afgørelse. Den **proces**, hvor et administrativt organ udsteder en kendelse, som kan være positiv, negativ, påbud eller delaratorisk i sin form. Lov om administrativ procedure, 5 U.S.C.A. § 551.

Administrativt agentur. Et statsligt organ, der har til opgave at administrere og implementere en bestemt lovgivning. Eksempler er arbejds-skadeerstatningskommissionen, Federal Trade Commission, Hastings Mfg. Co. v. Federal Trade Commission, C.C.A.6th, 153 F.2d 253, certiorari denied 328 U.S. 853, 66 S.Ct. 1344, 90 L.Ed. 1626; skattekommissioner, First State Bank of Mountainair v. State Tax Commission, 40 N.M. 319, 59 P.2d 667; public service commissions, New York Cent. R. Co. v. Public Service Commission, 212 Ind. 329, 7 N.E.2d 957; og lignende. Ud over "agentur" kan sådanne regeringsorganer kaldes kommissioner, selskaber (f.eks. F.D.I.C.), bestyrelser, afdelinger eller divisioner.

Udtrykket "agentur" omfatter ethvert departement, uafhængig institution, kommission, administration, myndighed, bestyrelse eller bureau i USA eller enhver virksomhed, som USA har en ejermæssig interesse i, medmindre sammenhængen viser, at et sådant udtryk skulle bruges i en mere begrænset **betydning**. 18 U.S.C.A. § 1.

Administrativ myndighed. En myndigheds eller dens leders beføjelse til at udføre bestemmelserne i den lov, der opretter myndigheden, samt til at udstede regler for myndighedens forretningsførelse; adskiller sig fra den lovgivende myndighed til at udstede love.

Administrativ bestyrelse. Dette udtryk er meget bredt og omfatter organer, der udøver forskellige funktioner, hvoraf nogle involverer ordrer eller andre handlinger, der udføres ex parte eller uden fuld høring om de operative fakta, mens andre kun udføres efter en sådan meddelelse og høring, og de førstnævnte funktioner er helt klart "administrative", og de sidstnævnte er "kvasiretlig". Beaverdale Memorial Park v. Danaher, 127 Conn. 175, 15 A.2d 17, 21. Administrative nævn adskiller sig fra "domstole" ved, at nævn ofte repræsenterer offentlige interesser, som er betroet nævnene, hvorimod domstole har til opgave at behandle rettigheder for parter med modstridende interesser. Rommell v. Walsh, 127 Conn. 16, 15 A.2d 6, 9.

Administrativ sikkerhedsstillelse. Principperne i denne estoppel-doktrin gælder, når agenturet handler i en retslig kapacitet og genafgør omstridte kendsgerninger, som parterne har haft tilstrækkelig mulighed for at afgøre; tærskelundersøgelsen er, om den tidligere procedure er en væsentlig ækvivalent til en retslig procedure. City Wide Learning Center, Inc. v. William C. Smith & Co, Inc, D.C.App., 488 A.2d 1310, 1313.

Administrativ forbrydelse. En lovovertrædelse, der består af en overtrædelse af en administrativ regel eller forskrift, og som medfører en strafferetlig sanktion.

Ad hoc-administrativ afskærmning. *éie* Administrativ adju-
dikation.

Administrativ afvigelse. Afvigelse fra den administrative bestemmelse i et testamente af kurator, der handler alene eller med rettens forudgående godkendelse. *Anderson v. Ry-land*, 232 Ark. 335, 336 S.W.2d 52.

Administrativt skøn. Begrebet betyder, at udførelsen af handlinger eller ting, der kræves udført, kan **hvile**, i det mindste delvist, på overvejelser, der ikke helt kan bevises eller modbevises, og på tidspunkter, der i betragtning af omstændighederne og emnet ikke kan leveres af lovgiveren, og en lov giver et sådant skøn, når den henviser en kommission eller et kontor til overbevisninger, forventninger eller tendenser i stedet for fakta til udøvelse af de overdragne beføjelser. *Culver v. Smith*, Tex.Civ.App., 74 S.W.2d 754, 757.

Administrativ udtømning. *Se* Udtømning af administrative retsmidler.

Administrativ høring. En mundtlig procedure for en administrativ myndighed, der omfatter argumentation eller retssag eller begge dele. Procedurereglerne er mere lempelige ved sådanne høringer i modsætning til civile retssager eller straffesager; f.eks. er reglerne for, hvornår bevismateriale kan antages, normalt ret liberale *Se* *nso* Høring.

Administrativ fortolkning. Betydning givet til en lov eller forordning af et administrativt organ.

Administrativ lovgivning. Lovsamling skabt af administrative organer i form af regler, forordninger, ordrer og beslutninger for at udføre sådanne organers regulerende beføjelser og pligter.

Administrativ dommer. En, der leder en administrativ høring, og som har beføjelse til at lade folk aflægge ed, optage vidneudsagn, afgøre bevisspørgsmål, regulere sagsforløbet og træffe afgørelser om myndighedens sagsbehandling. *Adm. Procedure Act*, 5 U.S.C.A. § 556.

Administrativt organ for USA's domstole. Det blev oprettet ved Administrative *Eficie* Act of 1939 og er ansvarligt for administrationen af det føderale domstolssystem som helhed, herunder indsamling af statistikker om domstolsvirksomhed, tilsyn med administrativt personale ved domstolene og udførelse af finansielle og forvaltningsmæssige revisioner af domstolene.

Administrativ omeer. Politisk, og som brugt i forfatningsret, en embedsmand i den udøvende del af regeringen, og generelt en af lavere rang; juridisk, en ministeriel eller udøvende embedsmand, som adskiller sig fra en retslig embedsmand.

Administrativ kendelse. Den endelige afgørelse af en sag ved et administrativt organ; produkt af en administrativ afgørelse. En sådan kendelse kan være deklatorisk, eller den kan indeholde en bekræftende eller negativ befaling. *Lov* om administrativ procedure, 5 U.S.C.A. § 554.

En forordning udstedt af et administrativt organ, der fortolker eller anvender bestemmelserne i en lov. Administrative handlinger, der har retskraft, og som har til formål at præcisere eller implementere en lov eller politik.

Administrativ procedure. Metoder og procedurer for administrative organer til forskel fra retslige procedurer, der gælder for domstole. Procedureregler og bestemmelser for de fleste føderale agenturer er beskrevet i Code of Federal Regulations. *Se* også Administrative Procedure Act.

Lov om administrativ procedure. *Føderal.* Lov vedtaget i 1946 (60 Stat. 237, 5 U.S.C.A.), der regulerer praksis og procedurer for føderale administrative organer.

delstat. Individuelle stater har vedtaget variationer af den føderale lov, f.eks. M.G.L.A. (Mass.) c. 30A. Sådanne love regulerer sager ved statslige forvaltningsorganer.

Administrativ procedure. Generelt den procedure, der anvendes ved administrative organer; især de midler, der anvendes til at indkalde vidner til sådanne organer, f.eks. stævning.

Administrativt retsmiddel. Procedure, der gør det muligt for en person at hævde sin ret til en eller anden form for letelse over for en administrativ myndighed. *Daniels v. U.S., C.A.Cal.*, 372 F.2d 407,

414. Ikke-retligt retsmiddel stillet til rådighed af agentur, bestyrelse, kommission eller lignende. I de fleste inøtanecø skal alle administrative retsmidler være udtømt, før en domstol vil tage jurisdiktion over en sag; f.eks. vil U.S. District Courts ikke overveje en socialsikrings sag, medmindre alle høringer, appeller osv. ved Social Security Administration er udtømt.

Administrativ prøvelse. Henviser generelt til domstolsprøvelse af administrative procedurer; kan også omfatte appelprøvelse inden for selve det administrative organ. *Lov* om administrativ procedure, 5 U.S.C.A. § 557.

Administrativ regel. En erklæring fra agenturet om generel anvendelighed og vedvarende virkning, der fortolker lov eller politik eller beskriver agenturets krav. *Matter of 1982 Final Reconciliation Adjustment for Jersey Shore Medical Center*, 209 N.I.Super. 79, 506 A.2d 1269, 1272.

Administrativ regelfastsættelse. En administrativ myndigheds beføjelse til at udarbejde regler og bestemmelser for sager, der behandles af den. *Adm. Procedure Act*, 5 U.S.C.A. § 553.

Administrativ domstol. Et bestemt administrativt organ, hvor en sag kan blive hørt eller prøvet, til forskel fra et retsligt forum.

Administratort-rix. En person, der er udpeget af retten til at administrere (*dvs.* forvalte eller tage sig af) en afdødes persons formue og forpligtelser. En sådan person kan være en mand (*dvs.* administrator) eller en kvinde (*dvs.* administratrix). Hvis den person, der udfører disse opgaver, er udpeget i afdødes testamente, betegnes han som eksekutor, eller hun som eksekutor, af boet. *éie* o/so eksekutor.

Et instrument oprettet ved lov til at udføre de handlinger, der er nødvendige for at overføre effekter efterladt af afdøde til dem, der overtager deres ejerskab. *Behnke v. Geib*, D.C.Md., 169 F.Supp. 647, 650.

Indenlandsk. En, der udpeges på det sted, hvor den afdøde har bopæl; til forskel fra en udenlandsk eller en ancilær administrator.

udenlandsk En, der er udpeget eller kvalificeret i henhold til lovene i en fremmed stat eller et fremmed land, hvor den afdøde var hjemmehørende.

Offentlig. En embedsmand, der ifølge loven i nogle stater i visse **tilfælde** skal administrere de efterlades ejendom.

Administrator ad litem /ædministréyrtar áð láytam/. En særlig administrator udpeget af retten til at forsyne en nødvendig part i en sag, hvor afdøde eller hans bo er interesseret.

Administrator cum testamento annexo (C.T.A.) /ædminástréyrtar kam teótaméntow anéksow/. Se Gum testamento annexo.

AdmiftiBtrator de boniB tOn (D.B.N.) /ædministréyrtar diy bównas nón/. "Administrators de bonis non administratis" er, som betegnelsen antyder, personer, der er udpeget af skifteretten til at administrere en afdødes ejendele, som ikke har været omfattet af en tidligere administration.

AdmiØ*Brator pendente lite /ædministréyrtar pëndén- tey láytiy/. En midlertidig administrator, der udpeges, før der er truffet en afgørelse om intestacy med det formål at bevare boets aktiver.

Administrator med vedlagt testamente. En udnævnt administrator af afdødes bo, efter at eksekutører udpeget i testamentet har nægtet eller er ude af stand til at handle.

Adminiøtratrix /adminástréytraks/. En kvinde, der administrerer, eller som har fået tildelt et administrationsbrev.

Admiralitaß /áðmarálatæs/. L. Lat. Admiralitet; admiralitetet eller admiralitetets domstol. I europæisk ret, en sammenslutning af private bevæbnede fartøjer til gensidig beskyttelse og forsvar mod pirater og fjender.

Admiralitet. Se Søfart.

Admiralitetetsdomstol. En domstol, der udøver jurisdiktion over alle søfartskontrakter, erstatningsansvar, skader eller lovovertrædelser. De føderale distriktsdomstole har jurisdiktion over admiralitetssager og søsager. 28 U.S.C.A. § 1333. Proceduren i sådanne sager er reguleret af Fed.R. Civil P. og Supp. Admiralty Rules. Se nlso Saving to suitors-klausulen med hensyn til admiralitetssager ved delstatsdomstole.

Admiralitetet, Første Lord af Admiralitetet. I England var lord high admiral tidligere den normale leder af det udøvende statsdepartement, som ledede kongerigets flådestyrker, men i praksis blev det store embedes funktioner varetaget af flere lords commisioners, hvoraf den ene, som var chefen, blev kaldt "Første Lord" og var medlem af kabinettet. Han blev assisteret af andre lordes, kaldet Sea Lords, og af forskellige sekretærer.

Admiralitetsret. Begreberne "admiralitet" og "søret" er stort set bynonyme. Se søfartslovgivning.

Tilladelig. Relevant og passende at tage i betragtning, når der skal træffes en afgørelse. Bruges med henvisning til de spørgsmål, der skal afgøres i en retssag.

Tilladelige beviser. I forbindelse med beviser betyder udtrykket, at de fremlagte beviser er af en sådan karakter, at retten eller dommeren er forpligtet til at modtage dem, dvs. tillade, at de fremlægges under retssagen. For at være "antageligt" skal beviset være relevant, og for at være "**relevant**" skal det bl.a. have tendens til at etablere en væsentlig påstand. Smith v. State, Alaska, 431 P.2d 507, 509. Anerkendelse af beviser ved føderale domstole er reguleret af Federal Rules of Evidence. Mange stater har lignende bevisregler for deres retssager. Se Bevismateriale; Begrænset antagelighed; Relevant bevismateriale.

Adgang. Midlertidig indførsel. Indførsel af varer toldfrit i landet med henblik på forarbejdning og eventuel eksport.

Kaution. En kompetent domstols eller dommers kendelse om, at en person, der er anklaget for en forbrydelse, skal løslades fra varetægtsfængsling mod kaution.

Bevis. Dommerens afgørelse om, at den, der vurderer fakta, dommer eller jury, kan tage vidneudsagn, dokumenter eller andre ting (egentlige beviser) i betragtning ved afgørelsen af det endelige spørgsmål. Se *Bevisførelse*.

AØm*BBiORS. Tilståelser, indrømmelser eller frivillige tilkendegivelser fra en part om eksistensen af visse kendsgerninger. Mere præcist er det erklæringer fra en part eller en person, der er identificeret med ham i juridisk henseende, om eksistensen af en kendsgerning, der er relevant for modpartens sag.

En frivillig anerkendelse fra en part af, at visse kendsgerninger, som er uforenelige med hans krav i en sag, er sande. Vockie v. General Motors Corp, Chevrolet Division, D.C.Pa., 66 F.R.D. 57.

60. En indrømmelse er ikke begrænset til ord, men kan også omfatte opførsel, adfærd og handlinger fra den person, der er anklaget for en forbrydelse. People v. Baldi, 80 Misc.2d 118, 362 N.Y.S.2d 927, 933.

Indrømmelser mod i Merest. En erklæring fra en af parterne i et søgsmål, som svarer til en forudgående anerkendelse fra hans side af, at en af de væsentlige kendsgerninger, der er relevante for spørgsmålene, ikke er, som han nu hævder. Nagel v. Hoppingardner, Tex.Civ.App., 464 S.W.2d 472, 476. Enhver erklæring, der er fremsat af eller kan tilskrives en part i en retssag, som udgør indrømmelser mod hans interesse og har tendens til at fastslå eller modbevise enhver væsentlig kendsgerning i sagen. Kellner v. Whaley, 148 Neb. 259, 27 N.W.2d 183, 189.

Indrømmelser fra en parts side. Et udsagn er ikke hørbart, hvis udsagnet tilbydes mod en part og er (A) hans eget udsagn, enten i hans individuelle eller repræsentative kapacitet, eller (B) et udsagn, som han har manifesteret sin vedtagelse af eller tro på dets sandhed, eller (C) et udsagn fra en person, der er autoriseret af ham til at afgive et udsagn om emnet, eller (D) en erklæring fra hans agent eller tjener om en sag inden for rammerne af hans agentur eller ansættelse, fremsat mens forholdet eksisterede, eller (E) en erklæring fra en parts medsammensvorne i løbet af og i forlængelse af sammensværgelsen. Fed.Evid.R. 801(d)(2).

ADMISSIONER

Indrømmelser ved tavshed. Når en erklæring fremsættes af en anden person i **nærvær** af en part i sagen, som indeholder påstande om kendsgerninger, som parten, hvis de var usande, under alle omstændigheder naturligt ville forventes at benægte, har hans undladelse af at tale traditionelt været betragtet som en indrømmelse. Hvis en person, der ikke er anholdt, undlader at svare ved at benægte en anklage om en forbrydelse eller et element i en forbrydelse, kan det tolkes som en indrømmelse af skyld, hvis personen forstod anklagen og kunne have svaret. Se også Estoppel; Tavshed.

Adoptiv indrømmelse. Handling fra en part, hvor han godkender en udtalelse fra en, som han er ansvarlig for, og derved accepterer sandheden i udtalelsen. Tavshed, handlinger eller udsagn, der viser, at man er enig i en andens persons udsagn. Sådanne kan modtages som bevismateriale som indrømmelser fra den tiltalte, hvis det kan vises, at den tiltalte vedtog udtalelserne som sine egne. Se Ped.Evid.R. 801(d)(2)(B).

Strafferetlige indrømmelser. En erklæring fra den anklagede, direkte eller underforstået, om fakta, der er relevante for spørgsmålet, og som i forbindelse med bevis for andre fakta har tendens til at bevise hans skyld. Staten mod Johnson, 277 Minn. 368, 152 N.W.2d 768, 773. Tilståelse af en kendsgerning eller omstændigheder, hvoraf skyld kan udledes, men som kun har tendens til at bevise den anklagedes lovovertrædelse, og som ikke udgør en tilståelse af skyld. En erklæring fra den tiltalte om en kendsgerning eller en omstændighed, der er relevant for spørgsmålet, og som i forbindelse med bevis for andre kendsgerninger eller omstændigheder har tendens til at bevise skyld, men som i sig selv er utilstrækkelig til at tillade domfældelse. Omfatter ikke *Statement*, som er en del af *res gestae*. Staten mod Clark, 102 Mont. 432, 58 PM 276, 278.

Discovery Rule. Anmodninger om indrømmelser i civile sager reguleres af Fed.R. Civil P. 36. Ethvert forhold, der indrømmes i henhold til regel 36, er endeligt fastslået, medmindre retten på begæring tillader tilbagetrækning eller ændring af indrømmelsen. Anmodning om indrømmelse (*Request for admission*); Stipulation.

Adskiller sig fra forvirring. En tilståelse er en erklæring, der indrømmer eller anerkender alle de kendsgerninger, der er nødvendige for at blive dømt for forbrydelsen. En indrømmelse er på den anden side en anerkendelse af en kendsgerning eller kendsgerninger, der har tendens til at bevise skyld, men som ikke er en anerkendelse af alle væsentlige elementer i forbrydelsen. *Gladden mod Unsworth, 9th Cir., 396 F.2d 373, 375 n. 2; People v. Litzgeralü, 56 Cal.2d 855, 861, 17 Cal.Rptr. 129, 132, 366 P.2d 481, 484.* Udtrykket "indrømmelse" anvendes normalt på civile transaktioner og på de faktiske forhold i straffesager, som ikke involverer kriminel hensigt, mens udtrykket "tilståelse" generelt er begrænset til skylderkendelser. *People v. Sourisseau, 62 Cal.App.2d 917, 145 P.2d 916, 923.*

Ekstrajudicial indrømmelser. Dem, der er afgivet uden for retten.

Vurderede indrømmelser er dem, der er resultatet af en handling eller undladelse af at handle fra partens side; f.eks. er delvis betaling af en gæld en indrømmelse af

forpligtelsen til at betale gælden.

tilfældige indrømmelser er indrømmelser, der sker i en anden sammenhæng, eller som er involveret i indrømmelsen af en anden kendsgerning.

Juridiske indrømmelser er indrømmelser, **der** afgives i retten af en parts advokat med det formål at blive brugt som erstatning for det almindelige juridiske bevis for fakta under retssagen. Et formelt afkald på bevis, der fritager modparten fra at føre bevis for en indrømmet kendsgerning og forhindrer den part, der har indrømmet kendsgerningen, i at bestride den. E-*Tex Dairy Queen, Inc. v. Adair*, Tex.Civ.App., 566 S.W.2d 37, 39. Sådanne, som er foretaget frivilligt af en part, og som fremgår af rettens procedurer. Formelle handlinger foretaget af en part eller dennes advokat i retten under retssagen med det formål at fritage modparten for at bevise en kendsgerning, som sidstnævnte hævder er sand. *Hofer mod Bituminous Gas. Corp.*, 260 Iowa 81, 148 N.W.2d 485, 486.

Påstand. En parts erkendelse eller anerkendelse af sandheden i en sag, som modparten påstår, og som fremsættes i et processkrift, hvis virkning er at indsnævre det område af fakta eller påstande, der skal bevises ved hjælp af beviser. Påstande i et processkrift, hvortil der kræves et svarskrift, anerkendes, hvis de ikke benægtes i svarskriftet. Fed.R. Civil P. 8(d).

Kvasi-optagelse. Se den titel.

Anmodning om optagelse. Se

Anmodning. Z'ociž indrømmelser. Sø stiltiende indrømmelser.

Adgangstaxe. En form for afgift, der pålægges som en del af **prisen** for at få adgang til en bestemt begivenhed.

AdmİBBİOn to sufficient faetæ Også kaldet "submission to a finding", betyder en indrømmelse af kendsgerninger, der er tilstrækkelige til at berettige en skyldkendelse. *Com v. Duquette*, 38fi Masa 834, 438 N.E.2d 334, 338.

Adcœit. Se *Optagelse*; *Optagelser*.

Admittance. I engelsk lov er det den handling at give fæste til en ejendom. Det er af tre slags: (1) Ved en frivillig bevilling fra lorden, hvor jorden er blevet opvarmet eller vendt tilbage til ham. (2) Ved overdragelse fra den tidligere fæster. (3) Ved afstamning, hvor arvingen er fæster ved sin forfædres død. Copyholds blev afskaffet ved Part V i Law of Property Act **1922**. Afskaffelsen trådte i kraft 1. januar 1926. *Se oiso*, Gopyhold; Overdragelse.

Admittendo elerico /ædmaténdow klérakow/. En gammel engelsk stævning udstedt til biskoppen for at fastslå kronens ret til at foretage en præsentation til et benefice. En fuldbyrdesordre på en ret til præsentation af et benefice, der inddrives in *quare impedit*, rettet til biskoppen eller hans metropolit, der kræver, at han optager og indstifter sagsøgerens clerk eller presentee.

Admittendo in Bocium /ædmaténdow in ówøhiyam/. En gammel engelsk stævning til at associere visse personer, som riddere og andre gentlemen i grevskabet, til justices of assize på kredsen.

Blanding /ædmiks(h)char/. Et stof, der dannes ved blanding; tilstand af at være blandet; handling at blande.

Admonish /ædmónash/. At advare eller rådgive. At råde

Formaning /ådmanishan/. Enhver autoritativ mundtlig meddelelse eller erklæring i form af et råd eller en advarsel fra retten til juryen om deres pligt eller opførsel som jurymedlemmer, om bevisers antagelighed eller ikke antagelighed, eller om formålet med, at de kan tage hensyn til eventuelle beviser, der er optaget. Irettesættelse eller advarsel fra dommeren til advokaten.

I engelsk lov en irettesættelse fra en dommer til en anklaget person, når han bliver løsladt, hvor han advarer ham om konsekvenserne af hans opførsel og antyder, at hvis han gør sig skyldig i den samme fejl, som han er blevet formænet for, vil han blive straffet hårdere. Formaning blev godkendt som en form for straf for mindre forseelser. I kirkeretten er dette den mildeste form for straf.

Admonitio trina /ådmanishiyow tráyna/. Den tredobbelte advarsel, der blev givet til en fange, som stod stum, før han blev udsat for *peine forte et dure* (q.u.). 4 Bl.Comm. 325.

Ad mordendum asœuetuo /æxl mordéndam aswiytas/. Vant til at bide. En væsentlig påstand i erklæringer om skader forvoldt af en hund på personer eller dyr.

Admortizetion /ædmørtazéyβhan/. I feudale skikke, reduktion af ejendom af jord eller lejemål til pant.

Adnepos /ådnapowø/. Søn af en tipoldebarn-søn.

Adneptis /ædnéptas/. Datter af et tipoldebarn.

Adnichiled /ædnikald/. Annulleret, ophævet, gjort ugyldig.

Adnihilare /ædnây(h)alériy/. I gammel engelsk lov, at annullere; at gøre ugyldig; at reducere til intet; at behandle som intet; at holde som eller for intet.

Ad nocumentum /åd nõkyaméntam/. Til gene, eller irritation; til skade eller skade. *Ad notumentum liberi tenementi sui*, til gene for hans selveje. Formelle ord i den gamle retssag om gener. 3 Bl.Comm. 221.

Adnotatio /ådnowtéysh(iy)ow/. I civilretten, underskrivelsen af et navn eller en underskrift på et instrument. Et reskript (q.u.7) fra fyrsten eller kejseren, underskrevet med hans egen hånd, eller tegn-manual. I den kejserslige lov blev tilfældigt drab undskyldt af kejserens aflad, underskrevet med hans eget tegn-manual, *onnotatione princi pis*. 4 Bl.Comm. 187.

Ad omcium juoticiariorum speetat, unicuique coram eio placitanti juotitiam exhibere /åd afish(iy)am jastishiyériyóram øpéktat yúwnak(yuw)áykwiy kóram iyas plásaténtay jástish(iy)am eksabiriy/. Det er dommernes pligt at udøve retfærdighed over for enhver, der henvender sig til dem.

Ungdommen. Den alder, der følger efter puberteten, og som er før myndighedsalderen.

Ad omiøsa vel male appretiata /åd amiøa vel mzlyi apriyβh(iy)éyta/. I forhold til omisβionø eller forkerte fortolkninger.

Adoptere. At acceptere, tilegne sig, vælge eller udvælge. At gøre det til ens eget (ejendom eller handling), som ikke var det oprindeligt. At acceptere, give samtykke til og sætte i værk; som i tilfældet med en forfatning, forfatningsændring, bekendtgørelse, retsregel eller vedtægt.

Adoption. Juridisk proces i henhold til statslig lovgivning, hvor et barns juridiske rettigheder og pligter over for sine biologiske forældre ophæves og erstattes af tilsvarende rettigheder og pligter over for sine adoptivforældre. At tage en andens barn ind i sin familie og give ham eller **hende de rettigheder, privilegier og pligter, som et barn og en arving har**.

Proceduren er helt lovbestemt og har ingen historisk baggrund i common law. De fleste adoptioner sker gennem mægling. Se Adoption ved estoppel; De facto adoption; Equitable adoption; Placement; Private placement
(Adoption).

Et kontraktprincip, hvor en person accepterer at overtage en kontrakt, der tidligere er indgået til hans eller hendes fordel. En adoption gælder kun fra det tidspunkt, hvor en sådan person accepterer, i modsætning til en "ratificering", som går tilbage til det tidspunkt, hvor den oprindelige kontrakt blev indgået. I selskabsretten anvendes begrebet, når et nystiftet selskab accepterer en kontrakt, som en initiativtager har indgået til fordel for selskabet før stiftelsen.

Adoption ved præklusion. Retfærdig adoption af et barn ved løfter og handlinger, som forhindrer en sådan person og hans bo i at nægte barnet adoptivstatus. Heien v. Crabtree, Tex., 369 S.W.2d 28, 30. *Se også* Retfærdig adoption.

Vedtagelse ved henvisning. Erklæring i et skrift, hvorved en anden erklæring i et separat skrift inkorporeres ved henvisning. En erklæring i et processkrift kan vedtages ved henvisning i en anden del af det samme processkrift eller i et andet processkrift eller en begæring. 1-ed.R. Civil P. 10(c).

Adoptivlov. En lov, der træder i kraft inden for et begrænset område, når den på den foreskrevne måde er vedtaget af indbyggerne i dette område.

Ad opuø /åd ó w p a s / . Til arbejdet.

Ad ostendum /åÖ østandéndam/. At vise. 'ormål ord i gamle skrifter.

Ad ostium ecclesie /åd østiyam aklyziyiy/. Ved døren til kirken. En af de fem former for arvefæste, der tidligere var anerkendt i engelsk lov. 2 Bl.Comm. 132.

Ad pios UBUØ /åd páyowβ yúwzas/. Lat. Til fromme (religiøse eller velgørende) anvendelser eller formål. Bruges med henvisning til gaver og arv.

Ad proœquendam /åd próβakwéndam/. At retsforfølge.

Ad proximum antecedent flat relatio nisi impediatur sententia /åd prókeamam ántaβiydenz fáyæt raléysh(iy)ow náysay impiydiyéytar sènténsh(iy)a/. Relative ord henviser til den nærmeste antecedent, medmindre konteksten forhindrer det. Brown v. Brown, Del., 3 Terry 157, 29 A.2d 149, 153.

Ad punctum temporis /åd pa9ktam témparas/. På det givne tidspunkt.

Ad quærimoniam /åd kwiramówniyam/. På baggrund af en klage.

Ad quætionem facti non respondent iudicæ; ad quætionem **ju1-iB** non **reBpondent juratoreB** /åd kwès(h)chiyównam fáktay nón raspóndant júwdasiyz; /åd kwès(h)chiyównam júras nón raspóndant júratóriyz/. Betyder, at juryer skal svare på spørgsmål om fakta og dommere på spørgsmål om jura. Ex parte United States, C.C.A.WiB., 101 F.2d 870, 874.

Ad quæBtiones legiB iudices, et non juratores, respondent /åd kwes(h)chiyówniyz liyjas júwdaßiyz, et nón juratóriyz, raspóndant/. Dommere, og ikke jurymedlemmer, afgør juridiske spørgsmål.

Ad quem /åd kwém/. Til hvilket. Et udtryk, der bruges i beregningen af tid eller afstand, som correlativ til o quo; betegner enden eller slutpunktet. Se A quo.

Terminus a quo er begyndelsepunktet eller afgangspunktet; *terminus nd* quem er slutningen på perioden eller ankomstpunktet.

Ad quæstionæ facti non respondent iudicæß; ad quæstionæ **legis** non respondent juratoreø /åd kwès(h)chiyówniyz fáktay nón raspóndant júwdasiyz; /åd kwès(h)chiyówniyz liyjaø nón raspóndant júratóriyz/. Dommere besvarer ikke faktuelle spørgsmål; juryer besvarer ikke juridiske spørgsmål.

Ad quieto /áxlkwayíytow/. Betaling.

Ad quod curia eoncordavit /åd kwød kyúriya kò9kardéyvat/. Som retten var enig i.

Ad **quod damnum** /åd kwød(d) dámmam/. Navnet på en stævning, der tidligere udgik fra det engelske chancery, og som gav sheriffen mandat til at undersøge, "hvilken skade" en bestemt handling ville medføre, hvis den blev udført.

Det er en stævning, som bør indgives, før kongen giver visse friheder, som en messe, et marked eller lignende, som kan være til skade for andre, og derved bør det undersøges, om det vil være en skade at give dem, og hvem det vil være til skade for, og hvilken skade der vil komme derved.

Der er også en anden *ad quod damnum*, hvis nogen vil vende en fælles hovedvej og lægge en anden vej som gavnlige.

En "writ of ad quod damnum" er af gammel oprindelse og kunne udstedes som en retskendelse, når en grundejer var utilfreds med kondemneringskommissionens vurdering af skadeserstatningen. Lewis v. Du Pont, Del.Super., 2 Terry 347, 22 A.2d 832, 834.

Ad **quod non fuit responsum** /åd kwód nón fyúwat raspónsam/. Som der ikke var noget svar på. Et udtryk, der blev brugt i gamle rapporter, hvor et punkt, som den ene part fremførte i sin argumentation, ikke blev benægtet af den anden; eller hvor et punkt eller argument fra advokaten ikke blev mødt eller bemærket af retten; eller hvor en indvending blev mødt af retten, men ikke besvaret af den advokat, der rejste den.

A.D.R. Se alternativ tvistbilæggelse; Asset Deprecia- tion Range.

Ad rationem ponere /å'd røyshiyównam pównariy/. At citere en person til at møde op. Et teknisk udtryk i de gamle optegnelser fra Exchequer, som betyder at stille en person for retten og udspørge ham om en anklage; at stille ham for retten i en retssag.

Ad **recognoscendum** /åd riykognaséndam/. At genkende. Formelle ord i gamle skrifter.

Adrectare /ådrektéris'/. At rette op på, tilfredsstille eller gøre godt igen.

Ad recte docendum oportet, primum inquirere nomi- na, **qiüa rerum cognitio a nominibø rerum depen-** det /áxl réktey dowséndam owpórtat, práymam inkwáyariy nómana, kwáya riram kògnishiyow èy naminabas riram dapéndat/. For at forstå en ting rigtigt skal man først undersøge navnene, for en rigtig viden om ting afhænger af deres navne.

Ad **rectum** /åxi réktam/. At gøre det rigtige. At gøre det rigtige. At imødekomme en anklage. At opfylde lovens krav. *Habeant eoa ad rectum*. De skal gøre sig rede til at svare på loven eller gøre fyldest.

Ad reparationem et øuBtentationem /åd rèparèy-ßhiyównam et øøtøntèyßhiyównam/. til at reparere og holde i passende stand.

Ad **reBpondendum** /åd raspóndéndam/. Til at svare; til at give svar. Ord brugt i visse stævninger, der bruges til at bringe en person for retten for at afgive svar til forsvar i en sag, som i *habeas corpus ad respon- dendum* og *ta pias ad respondendum*, q. u.

Adramire /ådramáyriy/. I gammel europæisk ret, at aflægge ed, erklære eller love højtideligt; at love; at love sig selv at aflægge ed.

Adrogation /å'drowgéyshan/. I civilretten, adoption af en, der var *imputeret*; det vil sige, hvis en mand, under fjorten år; hvis en kvinde, under tolv år.

Adø. En forkortelse for *ad sectam* *Çq.* u.2, der betyder "efter dragt af".

Ad **satisfaciendum** /åd såtasføyshiyéndam/. At tilfredsstille. De eftertrykkelige ord i stævningen om *aapias ad satisfaciendum*, som kræver, at sheriffen skal rulle den sagsøgte person for *at tilfredsstille* sagsøgerens krav.

Adscendentes /ådeendéntiyz/. Lat. I civilretten, opstigende.

Adscripti /ædskríptay/. Se Adscriptus.

Adöcripti glebæ /ædskríptay gEybiy/. Slaver, der tjente jordens herre, som var knyttet til jorden og gik med den, når den blev overdraget.

Adöcriptitii /ådskríptishiyay/. Lat. En slags livegne eller slaver. De personer, der var indskrevet og kunne blive indkaldt som legionssoldater.

döcriptuB /ædekriptas/. I civilretten tilføjet, annekteret eller bundet af eller på skrift; indskrevet, registreret; forenet, forbundet, annekteret, bundet til, generelt. *Serums colonæ adscriptus*, en elave, der er knyttet til en ejendom som kultivator. *Fundus adscriptus*, o:n ejendom bundet til eller belastet med en pligt.

Ad *œctam* /*åd séktam*/. Ved dragten af. Almindeligvis forkortet til *ads*. Bruges ved indtastning og indeksering af navne på sager, hvor det ønskes, at navnet på den tiltalte skal komme først. Således angiver "B. rids. A." angiver, at B. er sagsøgt i en sag anlagt af A., og titlen skrevet således ville være en inversion af den mere sædvanlige form "A. u. B. ".

Adseøbores /*ådsasóriyz*/. Sidedommere. Assistenten eller rådgivere for de almindelige dommere, eller udpeget som deres stedfortrædere i visse tilfælde. *Isee* Assessor.

Adstipulator /*ædstipyaléytar*/. I romersk lov en accessorisk part i et løfte, som modtog det samme løfte som sin hovedmand og ligeledes kunne modtage og kræve betaling; eller han stipulerede kun for en del af det, som hovedmanden stipulerede for, og så var hans rettigheder sammenfaldende med størrelsen af hans egen stipulation. En, der trådte i stedet for en prokurator på et tidspunkt, hvor loven nægtede at tillade, at aftaler blev indgået ved procura.

Ad terminum annorum /*åd tarmanam ànóram*/. For en periode af år.

Ad terminum qui præterit /*åd tarmanam kwày prédatar*/. for a term which has pasaeEt ord i den latinske form af den stævning, der blev brugt i common law til på vegne af en udlejer at få besiddelse af lokaler fra en lejer, der blev boende efter udløbet af den periode, de var udlejet for.

Ad **testificandum** /*åd tēstafakzndam*/. At vidne. En type habeas corpus, der bruges til at bringe en fange i retten for at vidne. Se Habeas corpus.

Rd triotem partem strenua eot BuBpieio /*åd tristam pártam strényuwa èst saopish(iy)ow*/. Mistanken ligger tungt på den uheldige side.

Ad tune et ibidem /*åd tank at abáydam/°ibadam*/. Det latinske navn for den sætning i et anklageskrift, der indeholder udsagnet om, at emnet "da og der blev fundet".

Voksen. En person, der har nået den lovpligtige myndighedsalder; generelt 18 år. I civilretten en mand, der var fyldt 14 år; en kvinde, der var fyldt 12 år. Se Juridisk a9e; Majoritet.

Ægteskabsbryder /*adaltar*/. En, der korrumpere; en, der forfører en anden mands kone. *Adulter solidorum*. En, der korrumpere metaller; en falskmøntner.

Adultera /*adaltara*/. I civilretten en adultereø; en kvinde, der er skyldig i ægteskabsbrud.

Forfalskning. Den handling at fordærve eller forringe. Den handling at blande noget urent eller falsk med noget rent eller ægte, eller en ringere artikel med en bedre af samme slags. Udtrykket bruges generelt om den handling at blande mad eller drikke, der er beregnet til at blive solgt, med andre ting af en ringere kvalitet, og som regel af en mere eller mindre skadelig kvalitet. Den handling, proces eller undladelse af at handle, hvorved fødevarer bliver urene og uegnede til konsum. Dette er forbudt og reguleret af føderale og statslige love og myndigheder.

ófee Food and Drug Administration; Food, Drug and Cos-metic Act; Fremmed stof.

Forfalsker /*adaltareydar*/. En korrumpere person. I civilretten en forfalsker, en falskmøntner.

Adulteratorez *monete* /*adáltaratóriyz maniytiy* /. Forfalskere af penge.

Utro /*adaltaran*/. **Født** i et utroskabeligt forhold. De betragtes ikke som ægteskabsbrydere, som er født af en kvinde, der er åbent gift, fordi de ikke ved, at en tidligere hustru er i live. I den romerske og kanoniske lov blev der skelnet mellem ægteskabsbrudne bastarder og dem, der var afkom af to ugifte personer, og førstnævnte blev behandlet strengere, idet de ikke fik *status* som naturlige børn og ikke var berettigede til hellige ordener.

Utroskabens laug. Handlende, der optræder som en korporation uden et charter og betaler en bøde årligt for at udøve deres tilranede privilegier.

Adulterium /*ådáltiriyam*/. En gammel bøde for at begå ægteskabsbrud.

Ægteskabsbrud /*adaltariy*/. En gift persons frivillige seksuelle omgang med en anden person end gerningsmandens mand eller kone, eller af en person med en person, der er gift med en anden. Se f.e.k.s. Wise.St. 944.16. Denne forbrydelse, som er forskelligt defineret og straffet i delstatslovgivningen, bliver sjældent retsfulgt. *Se også* Ulovligt samliv.

Åbenlys og berygtet utroskab. For at der er tale om åbenlys og notorisk utroskab, skal parterne opholde sig sammen offentligt i samfundet, som om der eksisterede ægteskabelige relationer mellem dem, og det skal være kendt i samfundet, at de lever sådan, og at de ikke er mand og kone.

Ad **ultimam vim terminorum** /*åd altamam vim tarmanóram*/. Til den mest udvidede betydning af termerne; i en forstand som universel øø termerne vil nå.

Ad usum et eommodum /*áxl yúsam et kómadam*/. Til brug og gavn.

Ad valentiam /*åd valénsh(iy)am*/. Til værdien. *isee* Ad værdiskat.

Ad valorem-skat /*åd valóram*/. I henhold til værdien. En skat, der pålægges værdien af ejendom. Den mest almindelige værdiskat er den, der opkræves af stater, amter og byer på fast ejendom. Ad valorem-skatter kan dog også pålægges personlig ejendom; f.eks. kan en motorkøretøjsskat pålægges værdien af en bil og er derfor fradragsberettiget som en skat. En skat, der opkræves på ejendom eller en handelsvare i forhold til dens værdi, som fastsat ved vurdering eller taksering. Callaway v. City of Overland Park, 211 Kan. 646, 508 P.2d 902, 907.

Told er enten *cid ualorem* eller *special*; førstnævnte, når tolden lægges i form af en procentdel af ejendommens værdi; sidstnævnte, når den pålægges som et fast beløb på hver artikel i en klasse uden hensyn til dens værdi.

Fremrykke. At flytte noget frem i position, tid eller sted. At betale penge eller yde anden værdi, før det forfalder; at levere noget, før der modtages noget tilsvarende; at låne; at levere kapital til støtte for et planlagt foretagende i forventning om afkast fra det. At levere på forhånd; at levere på kredit eller før varer er leveret eller arbejde udført; at levere som en del af et lager eller en fond; at betale penge, før de forfalder; at levere penge til et specifikt formål, der er aftalt mellem parterne, hvor pengene eller et tilsvarende beløb skal returneres; at levere penge eller varer til andre i forventning om tilbagebetaling.

Penge eller varer leveret på kredit. Et lån eller en gave eller penge, der er givet på forskud for at blive tilbagebetalt betinget; kan svare til "betale". *isee* ofso Forskud.

Forhåndsveksel. Veksler trukket før afsendelse af varer.

Forskud. Penge eller ejendom, som en forælder giver til sit barn eller undertiden formodede arving, eller som førstnævnte bruger til sidstnævntes fordel, som en foregribelse af den andel, som barnet vil arve i forældrens bo, og som er beregnet til at blive trukket fra dette. Det er den sidstnævnte omstændighed, der adskiller et forskud fra en gave eller et lån.

Forudbetaling. Betalinger foretaget i forventning om en betinget eller fast fremtidig forpligtelse eller forpligtelse.

Forskud. Penge, der betales før eller forud for det korrekte betalingstidspunkt; penge eller varer, der købes på kredit; et lån eller en gave, eller penge, der betales tilbage på betingelse af, at de betales tilbage. Forskud til ejeren af ejendom fra en faktor eller mægler på prisen for varer, som sidstnævnte har i hænderne eller skal modtage til salg. Se ofso forskud.

Forhåndsblade. Pjecer (udgives ugentligt for National Reporter System), der indeholder de senest rapporterede udtalelser fra specifikke domstole (f.eks. Federal Reporter) eller domstolene i flere jurisdiktioner (f.eks. Pacific Reporter). Bind- og sidetal er normalt de samme som i de efterfølgende indbundne bind i de respektive reporterserier, som dækker flere nummererede udgaver af forhåndsarkene.

Advantagium. I gammel argumentation, en fordel.

Advena /ådvana/. I romersk lov en person af udenlandsk fødsel, som har forladt sit eget land og slået sig ned et andet sted, og som ikke har opnået statsborgerskab i sit nye land; ofte kaldet *albanus*.

Advent. En tidsperiode, der er anerkendt af den engelske almindelige og kirkelige lov, og som begynder på den søndag, der falder enten på Sankt Andreas' dag, som er den 30. november, eller den næstfølgende, og fortsætter til Kristi Himmelfartsdag.

Adventitious /üdvantishas/. Det, der kommer tilfældigt, tilfældigt eller ud af de normale baner.

Adventitius /iedvantish(iy)as/. **Lat.** Tilfældig; incidental; kommer fra en usædvanlig kilde. *Adventitia bona* er goder, som tilfalder en mand på anden måde end ved

Arv. *Adventitia dos* er en medgift eller en del givet af en anden ven end forældrene.

Ad ventrem inspiciendum /ñd véntram inspish- iyéndam/. At inspicere livmoderen. En stævning til indkaldelse af en jury af matroner (*q.u.4*) til at afgøre spørgsmålet om graviditet.

Adventura /ädvantyúra/. Et eventyr. Flotsam, jet- sam og lagon er etyled *adventuræ maris* (havets eventyr).

Eventyr. Et risikabelt og slående foretagende. Et dristigt forehavende, der er forbundet med uoverskuelige farer, risici og uforudsete hændelser.

Et almindeligt ord i marineforsikringspolicer, der bruges som synonymt, eller næsten synonymt, med "farer". En forsendelse af varer, som en agent har ansvaret for at disponere over til den bedst opnåelige pris.

I handelsretten et skrift underskrevet af en købmand, *der* angiver, at ejendommen til varer, der er sendt i hans navn, tilhører en anden, og som den nævnte person skal stå til ansvar for, med en forpligtelse fra købmanden til at afregne med ham for produktet.

Bruttolån. I søfartslovgivningen et lån på bund. Det hedder sådan, fordi långiveren i tilfælde af et tab eller en udgift, der er påført fælleshavariet, skal bidrage til *brutto*- eller fælleshavariet.

-fint *adventure*. Et kommercielt eller maritimt foretagende, der udføres af flere personer i fællesskab; et kommanditselskab, ikke begrænset i lovens **forstand med hensyn** til partnernes ansvar, men med hensyn til dets omfang og varighed. En sammenslutning af to eller flere personer til at udføre en enkelt forretningsvirksomhed med profit for øje, hvortil de kombinerer deres ejendom, penge, effekter, færdigheder og viden. En særlig kombination af to eller flere personer, hvor man i et bestemt eventyr i fællesskab opnår en fortjeneste uden nogen egentlig partnerskabs- eller korporationsbetegnelse. *Ise også* Joint venture.

Eventyrer. En, der foretager usikre eller risikable handlinger eller foretagender. ~~is~~ Det bruges også til at betegne en, der søger at fremme sine egne interesser ved skruppelløst at udnytte andres ærlighed.

Modpartens advokat. En sådan advokat, som skal udnævnes i en commitment-procedure, har de samme funktioner, pligter og ansvarsområder, som man ville have, hvis man blev hyret af den involverede person som hans eller hendes egen advokat, og sådanne pligter omfatter at bevare klientens fortrolighed og hemmeligheder, udøve uafhængig professionel dømmekraft på vegne af klienten, repræsentere klienten kompetent og repræsentere klienten nidkært inden for lovens grænser. State ex rel. Mern- mel v. Mundy, 75 Wis.2d 276, 249 N.W.2d 573, 577.

Kontradiktionssag. En med modstridende parter; anfægtet, til forskel fra en ex parte høring eller procedure. En, hvor den part, der søger hjælp, har givet den anden part lovlig meddelelse og givet sidstnævnte mulighed for at bestride det. *Kom- pare* Ex parte.

System med modparter. Det retsvidenskabelige netværk af love, regler og procedurer, der er kendetegnet ved modstridende parter, som kæmper mod hinanden for et resultat, der er gunstigt for dem selv. I et sådant system fungerer dommeren som en uafhængig dommer snarere end anklager; adskiller sig fra det inkvisitoriske system.

Modsat. Modsat; modsat; i modstand eller opposition til et krav, en ansøgning eller en procedure. At have modsatrettede interesser; at have interesser, for hvis bevarelse modstand er afgørende.

Brug af jord er "negativ" i forhold til ejeren, hvis den ikke er underordnet ham, er åben og notorisk og ikke er uretmæssig i forhold til ham; "negativ" betyder, at den, der bruger jorden, ikke skal anerkende, at den, som den hævdes at være negativ i forhold til, har myndighed til enten at forhindre eller tillade, at den fortsætter, og henviser til manglende anerkendelse af også myndighed på det tidspunkt, hvor brugen finder sted. Benson v. Fekete, Mo., 424 S.W.2d 729, 738.

Med hensyn til *negativ* nydelse; bruger; dom; vidne, se disse titler.

Modstridende krav. En påstået rettighed for en person, der hævdes mod en anden persons interesse.

Adveree erjyozent. Se Adverse possession.

Modstridende interesse. Et vidnes "negative interesse" skal, for at tillade krydsforhør af den part, der indkalder ham, være så involveret i sagen, at en juridisk rettighed eller forpligtelse vil blive erhvervet, tabt eller væsentligt påvirket af dommen, og skal være af en sådan art, at det vil blive fremmet af succes for den part, der indkalder ham. *lsee ofeo Adverse witness.*

Reglen om modstridende interesser. En parts undladelse af at føre et vidne, som han har mulighed for at føre, og som naturligt ville være blevet ført af ham, og denne undladelse tillader den slutning, at vidneudsagn ville være ugunstige for partens sag. New England Whalers Hockey Club v. Nair, 1 Conn.App. 680, 474 A.2d 810, 814.

Negativ udtalelse. En regnskabsmæssig term, der bruges i forbindelse med udstedelse af reviderede regnskaber. En negativ erklæring angiver, at virksomhedens årsregnskab ikke giver et retvisende billede af den finansielle stilling, resultatet af driften og ændringer i den finansielle stilling i overensstemmelse med almindeligt anerkendte regnskabsprincipper (GAAP).

En forklaring på afvigelsen fra GAAP skal inkluderes i udtalelsen. *lsee Udtalelse (Regnskab 1)* for "kvalificerede", "ukvalificerede" og "disclaimer"-udtalelser.

Modpart. En part i en sag, hvis interesser er modsat eller modsat en anden parts interesser i sagen.

Appel. En "modpart", der har ret til at appellere, er enhver part, hvis interesse i forhold til den dom eller det dekret, der appelleres, er i konflikt med den ændring eller omstødelse, der søges opnået ved appellen. Dette begreb omfatter følgende: Enhver part, der har interesse i at opretholde dommen eller kendelsen. Alle parter, der optræder mod den tabende part, medmindre en omgørelse af

parts skade. Enhver part, som vil blive påvirket af en ændring eller omstødelse af den appellerede dom. En, der har interesse i det modsatte formål, der søges opnået ved appel. Part i sagen, hvis interesse i det appellerede er imod omstødelse eller ændring af den appellerede dom eller kendelse.

Bevisførelse. Når parterne udveksler processkrifter, og den ene gør et krav gældende mod den anden, er parterne "adverse", inden for reglen om, at der kan stilles skriftlige spørgsmål til enhver aüverse part. Carey v. Schuldt, D.C.La., 42 F.R.D. 390, 393, 394, 395.

Ugyldig besiddelse. En metode til erhvervelse af ejendomsret til fast ejendom ved besiddelse i en lovbestemt periode under visse betingelser. Lowery v. Garfield County, 122 Mont. 571, 208 P.2d 478, 486. Det er blevet beskrevet som den lovbestemte metode til at erhverve ejendomsret til jord ved begrænsning. Field v. Sosby, Tex.Civ.App., 226 S.W.2d 484, 486.

På grund af forældelsesfristen for at anlægge sag om tilbagelevering af jord, kan man erhverve ejendomsret til fast ejendom ved negativ besiddelse. For at etablere ejendomsret på denne måde, skal der være bevis for ikke-permissiv brug, som er faktisk, åben, notorisk, eksklusiv og ugunstig i den lovbestemte periode. Ryan v. Stavros, 348 Mass. 251, 203 N.E.2d 85. Statutterne varierer med hensyn til den krævede længde af besiddelsen fra en øvre grænse på 20 år til en nedre på 5 år, med endnu mere ekstreme tidsperioder, der dækker visse særlige tilfælde. Der kan være forskellige tidsperioder selv inden for en enkelt stat, afhængigt af om den negative besidder har farve på ejendomsretten eller ej, og/eller om der er blevet betalt skat eller ej. I nogle tilfælde kræves der en længere besiddelse mod offentlige enheder end mod enkeltpersoner.

Adverse poaseasion afhænger af beboerens hensigt om at kræve og holde fast ejendom i modsætning til hele verden, Sertie v. Roberts, 171 Or. 121, 136 P.2d 248; og indeholder også ideen om, at ejeren af eller personer med interesse i ejendommen har kendskab til beboerens hævde af ejerskab, Field v. Soeby, Tex.Civ.App., 226 S.W.2d 484, 486.

Adverse poaseasion består af faktisk besiddelse med den hensigt at holde udelukkende for besidder til udelukkelse af andre og er betegnet ved **udøvelse** af handlinger af dominans over jord, herunder at gøre almindelig brug og tage af almindelige overskud, som jorden i8 modtagelige i sin nuværende tilstand. U. S. v. Chatham, D.C.N.C., 208 F.Supp. 220, 226.

Se also Constructive adverse possession; Hostile; Possession *teostile /oeeseion; Open poeeession*); Notorious possession; Prescription; Tacking.

Ugunstig brug. Brug uden lov eller tilladelse; et element, der er nødvendigt for at erhverve ejendomsret eller eje ved prækription. Shuggars v. Brake, 248 Md. 38, 234 A.2d 752.

Adverbe witnessa Et vidne, der afgiver vidneudsagn om en væsentlig sag til skade for den part, der afhører ham. Bruges ofte til at deservere et vidne, hvis udsagn er skadeligt eller ugunstigt for den part, der har indkaldt ham, og som følge heraf kan et sådant vidne blive im-peached. Foremost Dairies Inc. of South mod Cutler, Fla.

App., 212 So.2d 37, 40, 41. *isee* caso Modstridende interesse; Fjendtligt eller negativt vidne.

Adversus /'advras/. I civilretten, imod (*kontrol. Aduersus bonos meres*, imod god moral.

Adversua extraneos vitiosa poassessio prodease solet /'advrasas ekstrényiows vishiyówza pazesh(iy)ow prowdésiý sówlat/. Tidligere besiddelse er en god titel på ejerskab mod alle, der ikke kan vise en bedre.

Annoncere. At rådgive, annoncere, informere, beordre, give besked om, informere, gøre kendt, offentliggøre. At henlede offentlighedens opmærksomhed på et emne på en hvilken som helst måde. Enhver mundtlig, skriftlig eller grafisk erklæring, der fremsættes af sælgeren på en hvilken som helst måde i forbindelse med opkrævning af buinese og omfatter, uden begrænsning på grund af opregning, erklæringer og repræsentationer fremsat i en avis eller anden publikation eller i radio eller tv eller indeholdt i enhver meddelelse, løbeseddel, skilt, katalog eller brev eller trykt på eller indeholdt i ethvert mærke eller etiket, der er fastgjort til eller ledsager enhver vare. Til forskel fra andre former for kommunikation betyder det at henlede offentlighedens opmærksomhed på en sag. Freeman v. Greenbriar Homes, Inc, Tex.App.-Dallas, 715 S.W.2d 394, 397. Falsk og vildledende reklame reguleres af Federal Trade Commission og lignende statslige organer. *Se også* Printers Ink Statute.

Sammenlignende reklame. Reklame, der specifikt sammenligner det annoncerede mærke med andre mærker af det samme produkt.

Konkurrencedygtig reklame. Reklamer, der indeholder meget lidt information, og som kun bruges til at give en producent mulighed for at bevare en del af markedet for det pågældende produkt.

Informatiue aduertiaing. Reklame, der giver information om produkters egnethed og kvalitet. Skal ses i modsætning til konkurrencepræget reklame.

Annoncering. Meddelelse givet på en måde, der er designet til at tiltrække offentlig opmærksomhed. Edwards v. Lubboek County, Tex.Civ.App., 33 S.W.2d 482, 484. Information, der kommunikerer til offentligheden eller til en berørt person, f.eks. via løbesedler, aviser, tv, reklametavler, radio. First Nat. Corporation v. Perrine, 99 Mont. 454, 43 P.2d 1073, 1077.

Rådgivning. Synspunkt; mening; information; råd givet af advokater til deres klienter; en mening udtrykt om visdom i fremtidig adfærd. Hughes mod Van Bruggen, 44 N.M. 534, 105 P.2d 494, 496. *Se også* Rådgivning.

Den instruktion, der normalt gives af en købmand eller bankmand til en anden pr. brev, hvor han informeres om forsendelser, der er foretaget til ham, eller om veksler, der er trukket på ham, med oplysninger om dato eller syn, beløb og betalingsmodtager. Veksler, der præsenteres til accept eller betaling, bliver ofte afvist på grund af *uiant of aduite*.

Advokatens råd. Et forsvar, der bruges i sager om uagtsom retsforfølgelse, og som kræver en konstatering af, at forsvareren fremlagde alle fakta for sin advokat, og at han ærligt fulgte advokatens råd. Boylen v. Tracy, 254 Masa. 105, 108, 149 N.E. 674.

Kreditmeddelelse. Meddelelse fra en adviserende bank om udstedelse af en remburs.

Ad vim mgjorem veI ad casus fortuitus nou tenetur **Qui8, níBÍ Btla Culpa interuenerit** /úd vim majóram vél ad kéysas fart(y)úwatas nõn taniytar kwia, nåyaay s(y)úwa kalpa intarvanirat/. Ingen holdes ansvarlig for effekten af en overordnet kraft eller af ulykker, medmindre hans egen skyld har bidraget.

Advisare /'advazériy/ eller **advisari** /'advazéray/. Lat. At konsultere, overveje, rådgive; at blive adviaed. Occurring i sætningen ciirio oduisori *uult* (q.u.), (normalt forkortet *cur. odi'*. uu/f, eller *C.A. Y.*), retten ønsker at blive rådgivet, eller at overveje sagen.

Rådgive. At give en mening eller et råd, eller anbefale en plan eller et handlingsforløb; også at give besked. At oplyse, informere eller gøre bekendt. Det er forskelligt i betydning fra "instruere" eller "overtale". Hughes v. Van Brug- gen, 44 N.M. 534, 105 P.2d 494, 497. Hvor en lov bemyndiger retten til at instruere juryen om at frikende, har retten ingen magt til at *instruere* juryen om at frikende. Retten er kun rådgiver, og juryen er ikke bundet af rådgiveren. "Rådgive" betyder, at det er valgfrit eller valgfrit for den person, det er rettet til, om han vil følge en sådan anbefaling eller ej.

Rådgivet. Forberedt på at afsige dom efter undersøgelse og overvejelse. ñ.g. "Retten tog sig tid til at blive rådgivet."

Med omtanke. Med omtanke; med vilje.

Rådgivning. Overvejelse; rådslagning; konsultation. En domstols konsultation, efter at advokaterne har argumenteret for en sag, og for de afgiver deres udtalelse. In re Hohorst, 150 U.S. 653, 14 S.Ct. 221, 37 L.Ed. 1211.

Rådgivende bank. En bank, der giver meddelelse om udstedelse af en [remburs] af en anden bank. U.C.C. § 5-103(1)(e).

Rådgivende. Rådgivning, forslag eller vejledning, men ikke tvingende eller afgørende. En dom i en retssag er rådgivende.

Rådgivende advokat. Advokat, der er hyret til at give råd i modsætning til en forsvarer.

Rådgivende jury. I sager ved føderale domstole, hvor der ikke er ret til nævningsag, kan retten prøve sagen med en rådgivende jury, og dens kendelse er ikke bindende for retten. Fed.R.Civ.P. 39(c). *Isee* ofso jury.

Rådgivende udtalelse. En sådan kan afgives af en domstol efter anmodning fra regeringen eller en interesseret part, der angiver, hvordan domstolen ville afgøre en sag, hvis der udviklede sig en kontradiktorisk retssag. En rådgivende udtalelse er således en fortolkning af loven uden bindende virkning. Mens Den Internationale Domstol og nogle delstatsdomstole afgiver rådgivende udtalelser, gør de føderale domstole det ikke; deres jurisdiktion er begrænset til sager eller kontroverser. *Com pare* Oeclaratory judgment. *Se også* Gase.

Rådgivende jury.

Rådgivende dom. *Se* Rådgivende jury.

Ad vitam /åd väytam /. For livet. In [*eodo, uel ad uitam*; i honorar eller på livstid.

Ad vitam aut culpam /åd väytam öt kalpam/. På livstid eller indtil skyld. Ord, der beskriver en embedsperiode "for livstid eller god opførelse", svarende til *quamdiu bene se gesserit*.

Advokatur /zdvakasiy/. Den handling at plædere for, støtte eller anbefale en aktiv omfavelse. Gitlow v. People of State of New York, 268 IN.S. 652, 45 S.Ct. 625, 626, 69 L.Eü. 1138.

Advocare /advakéry/. Lat. At forsvare; at kalde til sin hjælp; at stå inde for; at garantere.

Advocassie /zdvakasiy/. L. Fr. En advokats embede; fortalervirksomhed.

Advocata /advakéyta/. I gammel engelsk lov, en patronesse; en kvinde, der havde ret til at præsentere for en kirke.

Advokat /advakéyt/, u. At tale til fordel for eller forsvare med argumenter. At støtte, retfærdiggøre eller anbefale offentligt.

Advokat /äxivakat/, n. En, der assisterer, forsvarer eller plæderer for en anden. En, der yder juridisk rådgivning og hjælp og taler en andens sag ved en domstol eller et tribunal, en rådgiver. En person, der er uddannet i jura og behørigt godkendt til at praktisere, som bistår sin klient med rådgivning og plæderer for ham i en åben retssal. En assistent; rådgiver; en sagfører.

Advocati /advakéytay/. Lat. I romersk lov, beskyttere; forsvarere; talere.

Advocatia /advakéysh(iy)a/. I civilretten, en advokats kvalifikationer, funktion, privilegium eller territoriale jurisdiktion. En advokats funktioner, pligter eller privilegier.

Advocati ecclesie /advakéytay akliyziyiy /. Advokater for kirken. Et udtryk, der blev brugt i kirkeretten til at betegne kirkens mæcener, der præsenterede for de levende på et afkald. Udtrykket blev også brugt om dem, der var ansat til at føre kirkens sager. Disse var af to slags: dem, der var ansat som pleadere til at argumentere for kirkens sager og tage sig af dens juridiske anliggender; og advokater eller beskyttere af advow-son.

Advocati f1B42i /Advakéytay fisay/. I civilretten dem, som kejseren valgte til at tale hans sag, når der opstod et spørgsmål, der berørte hans indtægter. 3 Bl.Comm. 27. Advokater for fise eller indtægter; fiskale advokater (*qui cousam fisci egissent*). Svarer til en vis grad til kongens rådgiver i engelsk lov.

At advokere for at vælte regeringen En sådan adfærd er en føderal forbrydelse. 18 U.S.C.A. §§ 2384, 2385.

Advocatione decimarum /advokéyshiyówniy désaméram/. Et brev, der krævede tiende af den fjerde del eller derover, som tilhørte en kirke.

Advokat /advovkéytar/. I gammel praksis en, der påkaldte eller stod inde for en anden for at garantere en titel; en voucher. *Advocatus*; den person, der påkaldes eller i den står for; en vouchee.

Advocatus /advovkéytas/. En pleader; en fortæller. I civilretten en advokat; en, der førte eller hjalp med at føre en andens sag for en domstol. Kaldes også "*patronus*". Men adskiller sig fra *causidi- cue*.

Advocatus diaboli /advovkéytas dayábalay/. I kirkeretten djævelens advokat; den advokat, der argumenterer imod kanoniseringen af en helgen.

Advocatus eot, ad quem pertinet juo advocacionis alicujus ecclesie, ut ad ecclesiam, nomine proprio, non alieno, possit presentare /advovkéytas est, åd kwém partanat jas advovkéyshiyównas åliykyúwjas akliyziyiy, a åd akliyziyam, nómaniy prówpriyow, non æliyiyow, pósat prezantéry/. En patron er den, der har ret til at præsentere for en kirke på en sådan måde, at han kan præsentere for en sådan kirke i sit eget navn og ikke i en andens navn.

Ad voluntatem /åd vólantéytam/. Efter ønske. *Ad uoluntatem domini*, efter Herrens vilje.

Advoutrer /ædvávtrar/. I gammel engelsk lov, en forfalsker.

Ægteskabsbrud /ædvávtriy/. I gammel engelsk lov, utroskab mellem parter, der begge var gift. Eller den forseelse, at en utro kvinde fortsætter med at leve sammen med den mand, hun begik utroskaben med. Nogle gange stavet "advowtry". Se Advoutrer.

Advowee, eller avowee /å(d)vawiy/. Den person eller patron, der har ret til at præsentere til et benefice.

Advowee paramount. Den suveræne eller højeste patron.

Advowson /ædvávzan/. I engelsk kirkeret, retten til at blive præsenteret for en kirke eller et kirkeligt embede; retten til at præsentere en egnet person for biskoppen, så han kan blive optaget og indsat i et bestemt embede i stiftet, som er blevet ledigt. Den person, der har denne ret, kaldes kirkens "patron" (*patronus*) og blev tidligere kaldt "od-rocotus", advokaten eller forsvareren, eller på engelsk "*ad-uowee*". Når der ikke er nogen patron, eller han forsømmer at udøve sin ret inden for seks måneder, kaldes det en *l-Rse*, og der gives en titel til ordinary til at kollatere til en kirke: når en præsentation er lavet af en, der ikke har ret, kaldes det en *usurpation*.

Advowsons er af forskellige slags:

Advowson -R endant er en advowson, der er knyttet til en herregård, og som passerer med den, som en hændelse eller et appendiks til den, ved en bevilling af herregården alene, uden at tilføje andre ord. 2 Bl.Comm. 22.

Advowson tollatiue. Hvor biskoppen tilfældigvis selv er protektor, i hvilket tilfælde (præsentation er umulig eller unødvendig) han ved én handling, som kaldes "*collation*" eller tildeling af beneficitet, gør alt det, der normalt gøres ved de separate handlinger præsentation og institution. 2 Bl.Comm. 22, 23.

Advowson donatiue eksisterer, hvor patronen har ret til at sætte sin kontorist i besiddelse ved sin blotte gave, eller donationsdokument, uden nogen præsentation for biskoppen.

op, eller institution af ham. Donative benefices blev konverteret til *presentatii'e* ved Benefices Act af 1898.

Adou'son in *gross er en* advowson, der er adskilt fra herregården og knyttet til personen. 2 Bl.Comm. 22.

Adou'son presentatiue er den sædvanlige form for adjudikation, hvor patronen har ret til at *præsenterere sig* for biskoppen eller ordinarius og desuden kræve af ham, at han indsætter sin klerk, hvis han finder ham kanonisk kvalificeret. 2 Bl.Comm. 22.

Advowtry /ædvāwtriy/. Se Advoutry.

Ad waractum /ād waréktam/. At braklægge.

Ædes /iydiyz/. Lat. I civilretten et hus, en bolig, et tempel, et opholdssted, hvad enten det var i byen eller på landet. På landet gik alt på jordens eurfaee under betegnelsen "*cedes*".

Ædificiare /iydafakériy/. Lat. I civil og gammel engelsk lov, at lave eller bygge et hus; at opføre en bygning.

Ædificare in tuo proprio øolo non lieet quod alteri noceat /iydafakériy in t(y)úwow prówpriow sówlow nòn láysat kwòd æltaray nósiyat/. At bygge på sin egen jord, hvad der kan skade en anden, er ikke lovligt. En ejer af jord har ikke ret til at opføre en bygning på sin egen grund, der forstyrrer den retmæssige nydelse af tilstødende ejendomme, som ved at overhænge dem, eller ved at kaste vand fra taget og tagskægget på dem, eller ved at blokere for gamle lys og vinduer.

Ædificatum solo solo eedit /iydafakéyтам sówlow sólow siydat/. Det, der er bygget på land, hører til eller følger med land.

Ædificelā BOIo cedunt /iydafish(iy)a sówlow siydant/. Bygninger hører til [følger med] jorden.

Ædilitum edictum /iydilátam iydíktam/. I den romerske lov, det Ædilitiske Edikt. Et edikt, der gav retsmidler mod svindel ved salg, og hvis udførelse tilhørte curule ædiles. Den bestemmelse, hvorved køberen af en syg eller ufuldkommen slave, hest eller andet dyr blev frifundet på bekostning af sælgeren, der havde solgt ham som sund, vel vidende at han var ufuldkommen.

ÆfeBn. I gammel engelsk lov var det betalingen til ejeren af et domæne for privilegiet at fodre svin under egetræerne og bøgetræerne i hans skove.

Ægroto /iygrówtow/. Lat. At være syg eller indlagt. Et udtryk, der bruges i nogle af de ældre rapporter.

Ægylde. Ukompenseret, ubetalt for, uafregnet. Fra partiple af *exclusion,q* æ, eller ez, (gotisk) og gild, betaling, gengældelse.

Al /éyl/. Et normannisk fransk udtryk, der betyder "grandfa-ther". Det staves også "*aieul*" og "*ayle*".

Æquior eBt dispositio legiø quam hominis /iykwiyor èst dißpazish(iy)ow liyias kwàm hómanam/. Lovens disposition er mere retfærdig end menneskets.

Æquitao /iykwat&s/. I civilretten, equity, i modsætning til *strictum oz summiim jus (q.u.4)*. Kaldes også *æquum, æquum bonum, æquum et bonum, æquum et justum*. Se **Æquum** et *bonum est lex legum*.

Æquitas agit in personam /iykwat&s éyjat in parsównam/. Retfærdighed virker på personen.

Æquitas est correctio legis generaliter latae, qua parte deficit /iykwatàs èst karéksh(iy)ow liyjas jenaréy- latar léytiy, kwéy pártiy défasat/. Retfærdighed er korrektion af det, hvor loven på grund af sin generalitet er mangelfuld.

Æquitas est correctio quædam legi adhibita, quia ab eâ abeßt aliquid propter generalem sine exceptione comprehensionem /iykwatàs èst karéksh(iy)ow kwyidam liyjay ad(h)ibata, kwáya ab iya åbèst álakwad próptar jénaréylam Oáyniy eksèpshiyówniy kómprahénshiyównam/. Retfærdighed er en vis korrektion, der anvendes på loven, fordi der på grund af dens generelle omfang uden undtagelse mangler noget i den.

Æquiitas est perfecta quædam ratio quæ jua scriptum interpretatur et emendat; nulla scriptura comprehensione /iykwat&s èst parfékta kwyidam réyshiyow kwiy jao skriptam intárpratéyтар et améndat; nala skriptyúra kómprahénsa, sed sówlam in vira réyßhiyówniy kansistènz/. Retfærdighed er en vis fuldkommen fornuft, som fortolker og ændrer den skrevne lov, som ikke er indeholdt i noget skrift, men som består af den rette fornuft alene.

Æquitaß eot quaßi æqualitaß /iykwatàs èst kwéysay iykwólatàs/. Equity er øs det var lighed; equity er en art af lighed eller udligning.

Æquitas ignorantie opitulatur, oecitantie non item /iykwatàs ignaránshiyiy owpityaléyтар, ósauénshiyiy non áyтам/. Retfærdighed hjælper uvidenhed, men ikke skødesløshed.

Æquitas non facit jus, sed juri auxiliatur /iykwatàs non féysat jas, sèd jurày ogzilyiéyтар/. Retfærdighed skaber ikke lov, men hjælper lov.

Æquitas nunquam contravenit legiø /iykwatàs na9- kwam kóntravýnat liyjas/. Retfærdighed modarbejder aldrig lovene.

Æquitas sequitur legem /iykwatàs sékwatar liyjam/. Retfærdighed følger loven.

Æquitas supervacua odit /iykwatàs súwparvákyuwa ówdat/. Retfærdighed afskyr overflødige ting.

Æquitao uxoriuø, liberio, ereditoribuB máxime favet /iykwatàs axóriybas, libaras, kredatóriybas mæk- samiy féyvat/. Lighed begunstiger koner og børn, og mest af alt troende.

Æquum et bonum est lex legum /iykwam at bównam èst léks liygam/. Hvad der er retfærdigt og godt, er lovenes lov.

Æquoo /iykwas/. Lat. Lige; jævn. En bestemmelse i et testamente om deling af boet ez æquus blandt legatarerne betyder ligeligt eller jævnt.

bra, eller æra /ira/. Et fast punkt i kronologisk tid, hvorfra et hvilket som helst antal år tælles; således begyndte den kristne æra ved Kristi fødsel, og den muhammedanske æra ved Muhammeds flugt fra

Mekka til Medina Ordets oprindelse har været meget omstridt.

Ærarium /irériyam/. Lat. I den romerske lov var *treasury* (*fistus*).

Æø /iyz/. Lat. I romerretten penge (bogstaveligt talt messing); metalliske penge i almindelighed, herunder guld.

Æø alienum /iyz æliyiynam/. Et civilretligt udtryk, der betyder gæld. Bogstaveligt oversat, en andens penge. I civilretten blev lånte penge betragtet som en andens ejendom til forskel fra *ces suum*, ens egne penge.

Æsnecia /iysniysh(iy)a/. I gammel engelsk lov, *Esnecey*; retten eller privilegiet for den ældste fødte.

ÆBneeiø /iysniyshiyas/. *lsee* *Anecius*; *Æsnecia*.

Æs suum /iys s(y)úwam/. Ens egne penge. I romerretten, gæld; en gæld; det, som andre skylder os (*quod alii nobis debent*).

Æstetisk /as8étik/. Det, der er smukt eller har god smag.

Æstetisk værdi. Den kunstneriske værdi af noget i modsætning til dets praktiske værdi.

Æotimatio capitib /èstaméysh(iy)ow kápatas/. Lat. Værdien af et hoved. I saksisk ret, vurderingen eller værdisætningen af hovedet; prisen eller værdien af en mand. Den pris, der skal betales for at tage livet af et menneske. Ifølge Athelstans love blev alle menneskers liv, bortset fra kongens eget, vurderet til en bestemt pris, som blev kaldt *mere eller æstimatio captors*.

ÆBtioatio præteriti delieti ex poBtremo facto nun- **quam creseit** /èstaméysh(iy)ow pratératay daliktay èks powstriymow fáktow na9kwam krésat/. Vægten af en tidligere lovovertrædelse øges aldrig af en efterfølgende kendsgerning.

Ætaø /iytàs/. Lat. I civilretten, alder.

Ætas infantia (også skrevet **infantili**) **proxima** /iytàs infánshiyiy próksama/. Alderen ved siden af barndommen; den første halvdel af barndomsperioden (*pueritia*), der strækker sig fra syv år til ti og et halvt. 4 B1.Comm. 22. Se *alder*.

Ætas legitima /iytàs lajitama/. Lovlig alder. Se *Juridisk alder*; *flertal*.

Ætaø perfects /iytàs parfékta/. Fuldstændig alder; fuld alder.

Ætaø prima /iytàs práyma/. Den første alder; barndom (*infantia*).

Ætas pubertati proxima /iytàs pyúwbartétyay próksama/. Alderen ved siden af puberteten; den sidste halvdel af barndomsperioden (*pueritia*), der strækker sig fra ti et halvt år til fjorten, hvor der måske eller måske ikke er strafferetligt ansvar i henhold til naturlig kapacitet eller inkompetence. 4 B1.Comm. 22. Se *Alder*.

Ætøte probanda /iytétyiy prowbánda/. En stævning (nu forældet), der spurgte, om kongens fæster, som var riddelig, var myndig nok til at modtage sit land. Den blev sendt til grevskabets *escheater*.

Ætheling /iyðali9/. I saksisk ret, en adelig; generelt en fyrste af blodet.

A.F.D.C. Hjælp til familier med afhængige børn.

Affære. (Fr.). En retssag.

Anliggender Et inklusivt begreb, der omfatter og betyder alt, hvad en person kan gøre. *Walker v. United States*, C.C.A.Mo., 93 F.2d 383, 391. En persons interesser i handel eller ejendom; forretning. Det, der gøres eller skal gøres. Generelle operationer udført af en arbejdsgiver. *Goes v. Thomas E. Coale Coal Co.*, 142 Pa.Su-per. 479, 16 A.2d 720, 723. Se *also* *Statement of affairs*.

Påvirke. At virke på; påvirke; ændre; forstørre eller formindske; ofte brugt i **betydningen** at virke skadeligt på personer og ting. At få fat i eller angribe (som en sygdom gør); at virke eller producere en effekt eller et resultat på; at imponere eller påvirke (sindet eller følelserne); at røre.

Påvirker handel. Enhver aktivitet, der berører eller vedrører erhvervslivet eller industrien, positivt eller belastende; ofte brugt i forbindelse med *Labor Management Relations Act* om en arbejdskonflikt, der belaster handelen. USA mod *Ricciardi*, C.A.N.Y., 357 F.2d 91, 95.

Udtrykket "påvirker handel" betyder i handel, eller belaster eller hindrer handel eller den frie strøm af handel, eller har ført til eller har tendens til at føre til en arbejdskonflikt, der belaster eller hindrer handel eller den frie strøm af handel. *National Labor Relations Act*, § 2(7); 29 U.S.C.A. § 152.

Udtrykket "industri, der påvirker handel" betyder enhver industri eller aktivitet inden for handel, eller hvor en arbejdskonflikt ville belaste eller forhindre handel eller have tendens til at belaste eller forhindre handel eller den frie strøm af handel. *Labor Management Relations Act*, § 501(1); 29 U.S.C.A. § 142.

Affektion. Overdragelse, pantsætning eller belåning af en ting for at sikre betalingen af en sum penge eller udførelsen af en anden pligt eller tjeneste. I medicinsk **forstand**, en unormal kropslig tilstand.

Affectio tua nomen imponit open tuo /aféksh(iy)ow t(y)úwa nówman impównat ówparay t(y)úwow/. Din disposition (eller motiv, hensigt) giver navn (eller karakter) til dit arbejde eller din handling.

Affektuo /aféktas/. Disposition; hensigt, impuls eller sindets hengivenhed. En af årsagerne til en nævningeudelukkelse er *propter affætum*, på grund af en mistanke om øios eller gunst. 3 B1.Comm. 363.

AHectus punitur lieet non sequatur effectuo /aféktas pyuwnáytar láysat nòn aakwéytar aféktas/. Hensigten straffes, selv om det tilsigtede resultat ikke følger.

Affeer /øhz/. At vurdere, likvidere, taksere, fastsætte et beløb.

Affeerors /afirarz/. I common law, personer, der i retten, under ed, afgjorde og modererede de bøder og amercements, der blev pålagt dem, der havde begået lovovertrædelser, der var vilkårligt strafbare, eller som ikke havde nogen udtrykkelig

straf udnævnt ved lov. De blev også udpeget til at moderere bøder osv. i domstole-baron.

Affermer /ñfarméy/. L. Fr. At lade opdrætte. Også at sørge for, at etablere eller bekræfte.

Amance. At forsikre ved løfte. En aftale, hvor en mand og en kvinde lover hinanden, at de vil gifte sig med hinanden.

Affront /aféyant/. Den person, der udfærdiger og underskriver en affidavit. Ordet bruges i denne betydning i flæng med "deponent". Men sidstnævnte term bør reserveres som betegnelse for den, der afgiver en erklæring.

Andare /áfadéry/. I common law, at sværge troskab til; at love sin tro eller gøre noget ved at aflægge ed. Brugt om det gensidige forhold, der opstår mellem udlejer og lejer. I Bl.Comm. 367. Affidavit er af lignende betydning.

Affidari /iifadéray/. At blive mønstret og indrulleret som soldat med en troskabsed.

Affidatio /áfadéysh(iy)ow/. I common law en edsafklæggelse om troskab eller loyalitet over for ens herre, under hvis beskyttelse kvasi-vasallen frivilligt er kommet.

Affidatio dominorum /áfadéysh(iy)ow dómanóram/. En ed, der aflægges af lordene i parlamentet.

Affidatus /áfadéytaa/. I common law en, der ikke var vasal, men som af hensyn til beskyttelse havde forbundet sig med en mere magtfuld person.

Affidavit /áfadéyvat/. En skriftlig eller trykt erklæring om fakta, der afgives frivilligt og bekræftes ved ed eller erklæring fra den part, der afgiver den, over for en person, der har bemyndigelse til at aflægge en sådan ed eller erklæring. Staten mod Knight, 219 Kan. 863, 549

P.2d 1397, 1401. Se også **Certificering; Jurat; Verificering.**

Erklæring om forsvar. En erklæring om, at den sagsøgte har et godt forsvar mod sagsøgerens søgsmål; f.eks. erklæring indgivet med anmodning om summarisk dom. Fed.R. Civil P. 56(e).

Erklæring om undersøgelse. Ifølge en retsregel i visse stater kan der foretages substitueret forkyndelse for fraværende sagsøgte, hvis det fremgår af en erklæring fra sagsøgerens advokat eller en anden person med kendskab til fakta, at sagsøgte efter omhyggelig undersøgelse ikke kan forkyndes i staten.

Erklæring om berettigelse. En erklæring om, at den, der forsvarer sig, har et godt forsvar (væsentligt og ikke teknisk), og som angiver de kendsgerninger, der udgør det samme. *ifée* Affidavit om forsvar.

Erklæring om varsel. En edsvoren erklæring om, at den anklagede har givet korrekt varsel om høring til andre parter i sagen.

Affidavit om forkyndelse. En erklæring, der har til formål at bekræfte forkyndelsen af en stævning, meddelelse, indkaldelse eller andet dokument eller proces. I føderale domstole, hvis forkyndelsen foretages af en anden person end en United States Marshall eller hans stedfortræder, skal han afgive en erklæring herom. Fed.R. Civil P. 4(g).

Affidavit til at stille kaution. En erklæring, der kræves i mange tilfælde, før den sagsøgte i en civil sag kan arresteres. En sådan erklæring skal indeholde et klart og sikkert udsagn fra en person, der er bekendt med sagen, om en gæld fra sagsøgte til sagsøger, og den skal vise en særskilt årsag til søgsmålet.

Affilare /afiliyéry/. L. lat. At føre til protokols; at arkivere eller affilere. *Affileteur*, lad det blive arkiveret. *De recordo affilatam*, affilieret i protokollen.

Affile /afây/. Et udtryk, der blev brugt i gammel praksis, og som betød at arkivere. I moderne sprogbrug betyder det at *arkivere*.

Tilknyttet /afiliyeyt/. Betyder en tilstand af at være forenet; at være i tæt forbindelse, allieret, associeret eller knyttet til et medlem eller en gren.

Tilknyttet virksomhed. Virksomhed, der reelt kontrolleres af en anden virksomhed. En filial, division eller et datterselskab. I henhold til Investment Company Act (15 U.S.C.A. § 80a-2), selskab, hvor der er ejerskab (direkte eller indirekte) af 5 procent eller mere af de stemmeberettigede aktier.

Selskaber, der er beslægtede som moder- og datterselskab, karakteriseret ved identisk ejerskab af aktiekapital. *Northeastern ConsoL Co. C. v. U. S., C.A.III., 406 F.2d 76, 79.* *See også* Holdingselskab.

Tilknytning. Handling eller tilstand af at være tilknyttet, allieret eller associeret med en anden person, krop eller organisation. Importerer mindre end medlemskab af en organisation, men mere end sympati, og en arbejdsalliance for at realisere en forbudt **organisations** forbudte program, til forskel fra blot at samarbejde med en forbudt organisation i lovlige aktiviteter, er afgørende. **Bridges v. Wixon, Cal., 326 U.S. 135, 65 S.Ct. 1443, 1447, 89 L.Ed. 2103.** Det omfatter et element af pålidelighed, som organisationen kan stole på, og som, selvom det ikke svarer til en medlemspligt, hviler på en adfærd, der ikke kan afsluttes brat uden i det mindste at give en rimelig grund til en anklage om brud på god tro. *U. S. ex rel. Kettunen v. Reimer, C.C.A.N.Y., 79 F.2d 315, 317.* *See også* Association.

Den handling at tilskrive eller bestemme faderskabet til et barn født uden for ægteskab, og forpligtelsen til at opretholde det. Se faderskabssag.

Affiner /afâyniyz/. I civilretten, forbindelser ved ægteskab, enten mellem personer eller deres slægtninge. Naboer, der ejer eller ejer tilstødende jord. Fra dette ord er afledt affinitet, der betegner forhold ved ægteskab. *Singularis, affinis*, bruges i en række beslægtede betydninger - en boundarjr, en partaker eller shar- er, *affinie culpæ* (en hjælper eller en, der har kendskab til en forbrydelse).

Affinitas /afinatâs/. Lat. I civilretten, slægtskab; forhold ved ægteskab.

Affinitas affinitatis /afinatâs afinatéytaa/. Fjernrelation ved ægteskab. Den forbindelse mellem parterne, der opstår ved ægteskab, og som hverken er konsangvinitet eller affinitet. Dette udtryk betegner forbindelsen mellem de to gifte personers slægtninge, som for eksempel mandens bror og hustruens søster.

Affinitet /afmatiy /. En tæt overensstemmelse; relation; åndelig relation eller tiltrækning, der anses for at eksistere mellem visse personer. Staten ex inf. Norman v. Ellis, 325 Mo. 154, 28 S.W.2d 363, 367. Forhold, som en ægtefælle på grund af ægteskab har til den andens blodsbeslægtede. Staten mod Hooper, 140 Kan. 481, 37 PM 52.

Den forbindelse, der eksisterer, som følge af ægteskabet, mellem hver af de gifte personer og den andens slægt. Kest v.- Lewis, 169 Ohio St. 317, 159 N.E.2d 449, 450.

Grader af slægtskab ved affinitet beregnes ligesom grader af slægtskab ved konsangvinitet. Doktrinen om affinitet voksede ud af den kanoniske maksime, at ægteskabet gør mand og kone til ét. Manden har det samme forhold til sin kones blodsbeslægtede ved affinitet, som hun har til dem ved konsanguinitet og vice versa. Staten mod Hooper, 140 Kan. 481, 37 P.2d 52.

Man skelner mellem tre slags slægtskab: (1) *Direkte*, eller det, der består mellem manden og hans kones slægtninge af blod, eller mellem konen og mandens slægtninge af blod; (2) *sekundært*, eller det, der består mellem manden og hans kones slægtninge af ægteskab; (3) *sekundært*, eller det, der består mellem manden og hans kones slægtninge af slægtninge.

I en bredere forstand, slægtskab eller slægtninge.

Quesi affinitet. I civilretten det slægtskab, der eksisterer mellem to personer, hvoraf den ene har været forlovet med en af den andens slægtninge, men som aldrig har været gift.

Bekræfte. At ratificere, opretholde, godkende, gøre fast, bekræfte, etablere, genbekræfte. At bekræfte; at afgive en højtidelig og formel erklæring om, at en erklæring er sand, at vidnet vil tale sandt osv., hvilket i visse **tilfælde** erstatter en ed. Også at afgive vidneudsagn på tro og love. *See* Affidavit; Murat, Verifikation.

Dom. At stadfæste en dom, et dekret eller en kendelse betyder i appeldomstolens praksis at erklære, at den er gyldig og rigtig og skal stå ved magt; at ratificere og bekræfte den; at erklære sig enig i dens rigtighed og bekræfte dens effektivitet. Hvis appeldomstolen hjemviste sagen, ville den sende den tilbage til den lavere domstol med instrukser om at rette op på de uregelmæssigheder, der er angivet i den appellerede udtalelse. Hvis appeldomstolen *omstødte* dommen, ville den have ændret det resultat, den var nået frem til.

Påstand. At påstå eller hævde en kendsgerning; at bekræfte den. Det modsatte af at benægte eller modsige.

Bekræftelse. Bekræftelse eller stadfæstelse af en tidligere lov eller dom. En appeldomstols bekræftelse og ratificering af en dom, kendelse eller afgørelse fra en lavere domstol, der er indbragt for den til prøvelse. *See* Affirm.

Ratificering eller bekræftelse af en ugyldig kontrakt eller handling af den part, der skal være bundet af den. Udtrykket skal nøjagtigt skelnes fra *roti/icofion*, som er en anerkendelse af gyldigheden eller den bindende kraft i forhold til den part, der ratificerer, af en handling udført af

en anden person; og fra *tonfirmation*, som synes at gælde mere korrekt for tilfælde, hvor en tvivlsom

myndighed er blevet udøvet af en anden på vegne af den person, der ratificerer, men disse sondringer overholdes ikke generelt.

Affirmance day general. I den engelske domstol, en dag udpeget af dommerne i Common Pleas og baronerne i Exchequer til at blive afholdt et par dage efter begyndelsen af hver periode til generel bekræftelse eller omstødelse af domme.

Affirmant /afarmant/. En person, der vidner på tro og love, eller som bekræfter i stedet for at aflægge ed. Brugt i affidavits og depositions, som er *ffirmed*, i stedet for sworn to i stedet for ordet "deponent". Se o/so Bekræftelse; Jurat; Verifikation.

Affirmanti, non neganti incumbit probatio /úfarméntay, nón nagántay inkambat prowbéysh(iy)ow/. Bevisbyrden ligger på den, der bekræfter, ikke på den, der benægter.

Affirmantis est probare /áfarméntas èst prowbériy/. Den, der bekræfter, må bevise.

Bekræftelse. En højtidelig og formel erklæring eller forsikring om, at en erklæring er sand, at vidnet vil tale sandt etc.; dette erstatter en ed i visse tilfælde. En højtidelig religiøs erklæring, der har karakter af en ed. Se også Gonfirmation; Surat; Ed; Verifikation.

Bekræftelse af fakta. En erklæring om et emne i en transaktion, som ellers kun kunne være et udtryk for en mening, men som bekræftes som en eksisterende kendsgerning, der er væsentlig for transaktionen, og som med rimelighed får den anden part til at betragte og stole på den som en kendsgerning.

Affirmatio uniuB exelusio est alterius /áfarméyah(iy)ow yuwnáyas èkaklúwzhíyow èst oltíriyas/. Bekræftelsen af den ene ting er udelukkelsen af den anden.

Affirmativ. Det, der erklærer positivt; det, der hævder, at en kendsgerning er sand; det, der fastslår; det modsatte af negativ.

Med hensyn til *bekræftende* anbringender; beviser; garantier, se disse titler.

Programmer for positiv særbehandling. Beskæftigelsesprogrammer, der kræves af føderale love og regler, og som er designet til at afhjælpe diskriminerende praksis ved ansættelse af medlemmer af minoritetsgrupper; dvs. positive skridt, der er designet til at eliminere eksisterende og vedvarende diskrimination, afhjælpe følgevirkninger af tidligere diskrimination og skabe systemer og procedurer for at forhindre fremtidig diskrimination; ofte baseret på befolkningsprocenter af minoritetsgrupper i et bestemt område. faktorer, der tages i betragtning, er race, farve, aex, tro og alder. National Labor Relations Board v. Fansteel Metallurgical Corporation, 306 U.S. 240, 59 S.Ct. 490, 497, 83 L.Ed. 627; National Labor Relations Board v. Leviton Mfg. Co., C.C.A.2, 111 F.2d **619, 621**.

Bekræftende anklage. Den generelle "bekræftende anklage" er en instruktion til juryen om, at uanset beviserne

kan tiltalte ikke dømmes i henhold til det punkt i anklageskriftet, som anklagen er rettet mod.

Affirmativt forsvar. I et processkrift, en påstand fra sagsøgte, som, hvis klagen er sand, udgør et forsvar mod den. Et svar på en sagsøgers krav, som angriber sagsøgerens *juridiske* ret til at anlægge sag, i modsætning til at angribe sandheden i kravet. I henhold til Fed. Rules of Civil Procedure, og også under de fleste delstaters regler, skal alle bekræftende forsvar rejses i det modsvarende processkrift (svar); sådanne forsvar omfatter aftale og tilfredshed, antagelse af risiko, medvirkende uagtsomhed, tvang, forældelsesfrist, es- toppel osv. Se Fed.R. Civil P. 8(c).

Affirmative forsvar i straffesager omfatter sindssyge, beruselse, selvforsvar, automatik, tvang, alibi og tvang. Se f.eks. Model Penal Code § 3.01 (retfærdiggørelse som bekræftende forsvar).

Servitut. En servitut, der giver ejeren af den dominerende grund ret til at bruge den tjenende grund eller til at foretage en handling derpå, som ellers ville være ulovlig. *Clements v. Taylor*, Tex. Civ.App., 184 S.W.2d 485, 487.

Ammrativt gravid. I common law-påstande, en bekræftende påstand, der indebærer noget negativt til fordel for modparten.

Affirmativt bevis. Et sådant bevis for sandheden af påståede forhold, som har tendens til at fastslå dem, uanset karakteren af det tilbudte bevis.

Affirmative relief. Lempelse, ydelse eller kompensation, som kan tilkendes og gives til sagsøgte. En hjælp, som sagsøgte kan anlægge sag om uafhængigt af sagsøgers krav, og som han kan gå videre med, selv om sagsøger har opgivet sin sag eller ikke har kunnet fastslå den. Specifik opfyldelse 6q. u.7 er en form for bekræftende erstatning, der kan gives til sagsøger.

Affirmativ lov. En lov, der er formuleret i bekræftende eller obligatoriske termer. En, der foreskriver udførelsen af en handling eller **erklærer**, hvad der skal gøres; som en negofire-statut er en, der forbyder en ting at blive gjort eller **erklærer**, hvad der ikke må gøres.

Affvzosative garanti. lee garanti.

Fastgøre. Fastgøre eller fastgøre på en eller anden måde; at fastgøre fysisk. At fastgøre til, indskrive eller præge på, som en underskrift, et segl, et varemærke. At fastgøre, tilføje eller fæstne permanent, som i tilfældet med inventar, der er knyttet til fast ejendom. En ting anses for at være fastgjort til jorden, når den er fastgjort til den med rødderne, som det er tilfældet med træer, vinranker eller buske; eller indlejret i den, som det er tilfældet med mure; eller permanent hvilende på den, som det er tilfældet med bygninger; eller permanent fastgjort til det, der er permanent, som ved hjælp af cement, gips, søm, bolte, **eller skruer. lee Fixture.**

Afflairxg. Sikkert fastgjort.

Affixus /afiksas/. I civilretten, anbragt, fastgjort eller fastgjort til.

Lidelse. En nød i sind eller krop; det, der forårsager vedvarende angst eller lidelse.

Afforare /āfarériy/. At sætte en **pris** eller værdi på en ting.

Afforatus /iifaréytas/. **Vurderet** eller værdisat, som ting, der kan sælges på et marked.

Afforoe /aförs/. At tilføje til; at øge; at styrke; at tilføje kraft til.

Afforce the assize /aförs öiy asáy/. I gammel engelsk praksis en metode til at sikre en dom, hvor juryen var uenige, enten ved at indespærre dem uden kød og drikke, eller, mere gammeldags, ved at tilføje andre jurymedlemmer til panelet i begrænset omfang, indtil der kunne findes tolv, der var enstemmige.

Afforciamentum /afñrshaméntam/. I gammel engelsk lov, en fæstning eller et fort eller anden befæstning. Indkaldelse af en domstol ved en højtidelig eller ekstraordinær lejlighed.

Skovrejsning /aförast/. At omdanne land til skov i ordets juridiske betydning.

Skovrejsning /aforastéyshan/. At gøre en del af et land til skov eller skovområde eller at underlægge det skovloven, *q.u.*

Affouage /āfuwāzh/. I fransk lov, retten for indbyggerne i en kommune eller en del af en kommune til at tage det brænde fra skoven, som er nødvendigt for deres **h u s h o l d n i n g**.

Affranchir /āfronshir/. L. Fr. At sætte fri. **Affranchie** /āfrénchayz/. At befri; at gøre fri.

Slagsmål. Et offentligt skældsord i common law, det er to eller flere personers gensidige **kamp** på et offentligt sted til skræk og advarsel for folket. *Matter of Drakeford*, 32 N.C.App. 113, 230 S.E.2d 779, 782. Det **adskiller sig** fra et oprør eller en duel ved ikke at være overlagt. *Payne v. State*, Ala.Cr.App., 391 So.2d 140. **Jee o/so Uordentlig opførelse; Duel; Slagsmål; Oprør.**

Affrectamentum /āfréktamentam/. **Affreightment**; en kontrakt om leje af et skib.

Befragtning /āfreymtant/. En befragtningskontrakt er en kontrakt med en skibsreder om at leje hans skib, eller en del af det, til **transport** af gods. *The Fred Smartley, Jr*, C.C.A.Va., 100 P.2d 971, 973. En sådan kontrakt tager generelt form af enten et certeparti eller et konnossement.

Beklagelse /āfrètmón/. Pr. I fransk ret, leje af et fartøj; **affreightment** 6q.u.7. Kaldes også *nolisse-*merH.

Affri /éfray/. I gammel engelsk lov, plovkvæg, bullocke eller plovheste. *Affri*, eller *afri taruc':e*; dyr til ploven.

Affront /āfrant/. En fornærmelse eller ydmygelse; overfald, inso- lence.

En fin kraft /ey fayn förs/. Af ren nødvendighed.

A.F.L. American Federation of Labor. Fusioneret med CIO (**Congress** of Industrial Organizations) i 1955.

En foree /ey förs/. Af nødvendighed.

A foree et armia /ey förs et årmas/. Med kraft og våben.

Forannævnte - se Forannævnte.

Aforeaai':L Før, eller allerede sagt, nævnt eller reciteret; præmiseret. Forudgående, det modsatte af følgende.

Forudtænkt. I strafferetten, bevidst; planlagt; overlagt; forudgående. Som brugt i definitionen af mord af første grad betyder det, at man har tænkt på det på forhånd og i et hvilket som helst tidsrum, uanset hvor kort det er, før handlingen udføres, og er synonymt med overlæg. *iffie* Malice aforethought; Premeditation.

A forfait et aana garantie /à forféy èy són gàrontiy/. I fransk lov en formel, der bruges ved indskrivning af handelspapirer, og som svarer til "uden regres".

A **fortiori** /èy forshiyóray/. Med stærkere grund; meget mere. Et udtryk, der bruges i logistikken til at betegne et argument om, at fordi der findes et faktum, så må der også findes et andet, som er inkluderet i det eller analogt med det, og som er usandsynligt, usædvanligt eller overraskende.

Efter. Senere, efterfølgende, efterfølgende til, ringere i tid eller af prioritet eller præference. Efterfølgende i tid til. *Cheney v. National Surety Corporation*, 256 A.D. 1041, 10 N.Y.S.2d 706. På og efter. *New York Trust Co. mod Portland Ry. Co.*, 197 A.D. 422, 189 N.Y.S. 346, 348.

Erhvervet efter. Erhvervet efter en bestemt dato eller begivenhed. En dom er således en panteret i efter-erhvervet ejendom, dvs. jord, som skyldneren har erhvervet efter dommens afsigelse.

Efter erhvervet ejendom. Debtors ejendom, som erhverves, efter at en sikkerhedstransaktion, der dækker ejendom, som allerede ejes, er fuldbyrdet. Ejendom, der er erhvervet efter aftalens dato, bliver normalt yderligere sikkerhed for betaling af gælden, hvis en bestemmelse om eftererhvervet ejendom er inkluderet i aftalen. Se UCC § 9-204, og After acquired property clause, iri/m Kan også henvise til ejendom erhvervet af testator efter udførelsen af testamentet.

I konkurslovgivningen omfatter konkursboet, med visse undtagelser, enhver interesse i ejendom, som boet erhverver efter påbegyndelsen af konkursbehandlingen, Bankruptcy Code § 541(a).

Klausul om ejendom **erhvervet** efter. En klausul i et pantebrev om, at enhver ejendom, der erhverves af låntageren efter datoen for lånet og pantebrevet, automatisk vil blive yderligere sikkerhed for lånet.

Efter erhvervet ejendomsret. Doktrin, hvor ejendomsret erhvervet af en giver, som tidligere har forsøgt at overdrage ejendomsret til jord, som han i virkeligheden ikke ejede, automatisk overgår til fordel for tidligere modtagere. *Morris v. Futiseha*, 194 OkL 224, 148 P.2d 986, 987. Doktrinen foreskriver, at selvom salget af en andens ejendom er ugyldigt, er køberen berettiget til at drage fordel af enhver titel, som sælgeren efterfølgende har erhvervet. *Acree mod Shell Oil*

Co., D.C.La., 548 F.Supp. 1150, 1156. Se Estoppel éfs-toppel ved skøde).

Efterfødt barn. Betegner et barn, der er født efter testamentets udførelse, eller et barn, der er født efter det tidspunkt, hvor klassegaven ophører. Generelt tilbagekaldet fødsel af et barn, efter at faderen har udført sit testamente, ikke testamentet. *isee* En ventre sa mere; Arvinger; Posthumt barn.

Efterfødt arving8. En person med ret til ejendom, der er født efter forfaderens død. Se efterkommer; arvinger.

Efter-opdaget. Opdaget eller gjort kendt efter en bestemt dato eller begivenhed.

Aftec-opdagede beviser. Se Beviser.

Eftermarkedet. Udtryk, der beskriver markedet for et værdipapir, efter at det oprindeligt er blevet solgt af udstederen gennem garanter.

Eftermiddag. Kan betyde hele tiden fra middag til midnat (*f.eks.* U.C.C. § 4-104(1)(b)), eller det kan betyde den tidligere del af denne tid til forskel fra aften, eller det kan betyde den del af dagen mellem middag og aften.

Efter syn. Dette udtryk, som bruges i en veksler, der skal betales så mange dage efter synet, betyder efter lovligt syn; det vil sige efter lovlig præsentation til accept. Den blotte kendsgerning, at man har set regningen eller kendt til dens eksistens, udgør ikke et lovligt "syn".

Efter det faktiske forhold. Efter en begivenhed, hvorfra der regnes tid, *f.eks.* er medskyldig en, der huser, skjuler eller hjælper med at skjule hovedforbryderen, efter at forbrydelsen er blevet begået.

Eftertanke. En tanke, der er opstået efter begivenheden og med overvejelse.

Bagefter, bagefter. Efterfølgende i tid; synonymt med "derefter".

Imod. I modstrid med; modsat. In re *Dean'0 Eatate*, 3éi0 Mo. 494, 166 S.W.2d 529, 533. Betyder uenighed eller konflikt; imod; uden samtykke fra; i konflikt med. Betyder nogle gange "på", som er næsten, om ikke helt, synonymt med ordet "på". *Northern Pac. Ry. Co. v. Gas Development Co*, 103 Mont. 214, 62 PM 204, 205.

Mod **interesse**. Almindeligvis brugt til at beskrive en erklæring eller indrømmelse fra en person, hvis indhold er i strid med vedkommendes position, interesse eller titel; *f.eks.* er en undtagelse fra reglen om hearsay en erklæring fra en person, der er i strid med vedkommendes økonomiske eller ejendomsretlige interesse på det tidspunkt, hvor den blev afgivet. *F-ed.Evid.Rule 804*. Se også Admission; Oeclaration (*Erklæringer mod interesser*).

Mod offentlighedens interesse. En aftale eller handling, som er eller er blevet erklæret for at være imod det almene vel eller den offentlige velfærd; sådan at en dommer på egen hånd kan erklære voi':L Se Offentlig interesse.

Mod beviserne. Lee Mod bevisernes vægt.

Mod lovens form. Tekniske ord, der skal bruges, når man udformer et anklageskrift for overtrædelse af den lov, der forbyder den handling, der klages over. Den latinske sætning er *contra [orman stotuti, q. u.*

I strid med loven. En afgørelse er "imod loven" i forbindelse med en anmodning om en ny retssag, hvis beviserne er utilstrækkelige og uden konflikt på noget væsentligt punkt. In re Marriage of Beilock, 81 C.A.3d 713, 146 Cal.Rptr. 675, 684. En sådan foreligger, når der ikke er truffet afgørelse om et væsentligt spørgsmål, eller når afgørelsen er uafviselig, eller hvor beviserne er utilstrækkelige i forhold til loven og uden konflikt på noget væsentligt punkt. Schmelzter v. Gregory, 266 C.A.2d 420, 72 Cal.Rptr. 194, 196.

Mod freden. Et teknisk udtryk, der bruges til at påstå, at freden er brudt.

Mod bevisernes vægt. I modstrid med beviserne. Russell v. Pilger, 113 Vt. 537, 37 A.2d 403,

411. Et resultat er "imod den åbenlyse vægt af beviserne", hvis en modsat konklusion er klart indlysende. Burke v. Board of Review, 2 Dist., 132 Ill.App.3d 1094, 87 Ill.Dec. 823, 477 N.E.2d 1351, 1356. For at en dom kan betragtes som sådan, skal det fremgå, at konklusioner, der er modsatrettede dem, som den s a g k y n d i g e nåede frem til, er klart indlysende. Wood v. Illinois Liquor Control Commission, 55 Ill.App.3d 228, 13 Ill.Dec. 443, 371 N.E.2d 138, 140. Hvis en

dommen er imod vægten af beviserne, kan der bevilges en ny retssag i henhold til Fed.R.Civ.P. 59(a). *lsee* also *Oi- rected* verdict; *Non obstante* verdicto; *Weight of evi- dence*.

Mod sin vilje. Tekniske ord, der bruges til at udforme et anklageskrift for røveri fra personen, voldtægt og nogle andre lovovertrædelser. *Se o/so* Goercion; *Oouress*; *Force*.

Agalma /agèlma/. Et aftryk eller billede af noget på et segl.

Agard /agård/. L. Pr. En pris. *Nul fait* *ard* /nal féyt agérd/; ingen pris uddelt. **ag**

Agarder /âgardéy/. L. Fr. At tildele, dømme eller afskrække; at dømme eller fordømme.

Alder. Længden af den tid, en person har levet. Det tidspunkt, hvor man opnår fulde personlige rettigheder og evner. Inden for jura betegner udtrykket de perioder i livet for personer af begge køn, som gør dem i stand til at udføre visse handlinger, som de, før de havde nået disse perioder, var afskåret fra at udføre. Se f.eks. *alder for samtykke*; *myndighedsalder*; *juridisk alder*; *majoritet*.

Som det bruges i særlige love, indebærer udtrykket handicap og er pr. definition blevet anvendt på alle mindreårige under en vis alder og på andre, der er handicappede på grund af alderdom. Hampton v. Ewert, C.C.A.Okl., 22 F.2d 81, 87.

Lov om **aldersdiskrimination**. Føderal lovgivning, der forbyder uretfærdig og diskriminerende behandling i ansættelsen på grund af alder. Loven dækker generelt personer, der er mindst 40 år gamle. Age Discrimination in Employ- ment Act of 1967, som ændret. 29 U.S.C.A. § 621 et seq.

Ældgammel person. En, der er kommet op i årene; refererer til hans eller hendes kronologiske, ikke mentale alder.

Agentur. Et forhold mellem to personer, ved aftale eller på anden måde, hvor den ene (agenten) kan handle på vegne af den anden (principalen) og binde principalen ved ord og handlinger. Forhold, hvor en person handler for eller repræsenterer en anden med dennes bemyndigelse, enten i forholdet mellem principal og agent, herre og tjener eller arbejdsgiver eller indehaver og uafhængig entreprenør. Gorton v. Doty, 57 Idaho 792, 69 P.2d 136,

139. Det betegner også et sted, hvor en virksomheds eller persons forretninger udføres af en agent. John- son Freight Lines v. Davis, 170 Tenn. 177, 93 S.W.2d 637, 639. Det forhold, der skabes ved udtrykkelig eller underforstået kontrakt eller ved lov, hvorved en part uddelegerer udførelsen af en lovlig forretning med mere eller mindre skønmæssig magt til en anden, som forpligter sig til at styre affæren og aflægge regnskab for den. State ex rel. Cities Service Gas Co. v. Public Service Commission, 337 Mo. 809, 85 S.W.2d 890, 894. Eller et forhold, hvor en person overlader ledelsen af en sag, der skal udføres for hans regning, til en anden part. Eller hvor en part er bemyndiget til at udføre visse handlinger for eller i relation til den andens rettigheder eller ejendom. Men betyder mere end stiltiende tilladelse og involverer anmodning, instruktion eller kommando. Klee v. U. S., C.C.A.Wash., 53 F.2d 58, 61. Den konsensuelle relation, der eksisterer mellem to personer, i kraft af hvilken den ene er underlagt den andens kontrol. Tarver, Steele & Co. mod Pen- dleton Gin Co., Tex.Civ.App., 25 S.W.2d 156, 159.

Agency er det tillidsforhold, der opstår, når en person over for en anden giver udtryk for sit samtykke til, at den anden skal handle på hans vegne og under hans kontrol, og når den anden giver sit samtykke til at handle på denne måde. Restate- ment, Second, Agency § 1.

ifree o/so Agent; *Myndighed*.

Attual agenc y. Eksisterer, hvor agenten i virkeligheden er ansat af principalen.

Administrativt agentur. Se *Administrativt agentur*.

Agentur ved estoppel. En, der er skabt ved lov og etableret ved bevis for sådanne handlinger fra agenturgiverens side, som med rimelighed kan føre en tredje person til den konklusion, at den eksisterer. Opstår, når hovedmanden ved uagtsomhed ikke fører tilsyn med agentens anliggender, tillader agenten at udøve beføjelser, som han ikke har fået tildelt, og dermed retfærdiggør, at andre tror, at agenten besidder den nødvendige autoritet.

En tilbagekaldelig og frivillig tillid til betaling af gæld.

Del credere. En type agentur, hvor agenten får betroet varer, dokumenter eller værdipapirer, og hvor han får vide beføjelser til at opkræve penge fra køberen og i nogle tilfælde holdes ansvarlig for køberens solvens.

Eneforhandlingsret. En aftale med ejeren om, at han i kontraktens løbetid ikke vil sælge ejendom til en køber, der er formidlet af en anden agent, hvilken aftale ikke udelukker ejeren selv fra at sælge til en køber, han selv har formidlet, mens en kontrakt, der giver en mægler "eksklusivt salg", er mere end et sådant eksklusivt agentur, og er en aftale med ejeren om, at han ikke vil sælge ejendommen til en køber, han selv har formidlet.

ejendom i kontraktens løbetid til enhver køber, der ikke er formidlet af den pågældende mægler. *se også* Eksklusivt agentur.

Udøvende agentur. Se den titel.

Generalagentur. Det, der eksisterer, når der er en delegation til at udføre alle handlinger, der er forbundet med en bestemt handel, virksomhed eller ansættelse. Det indebærer, at agenten er bemyndiget til at handle uden begrænsninger eller kvalifikationer i alle anliggender, der vedrører agenturgiverens virksomhed.

Underforstået agentur. Et, der er skabt af parternes handlinger og udledt af bevis for andre forhold. Det er et faktisk agentur, der bevises ved udledninger eller slutninger fra andre fakta, og tredjeparten behøver ikke at have kendskab til hovedmandens handlinger eller have stolet på dem.

En, der opstår, når agent og principal ikke har nogen udtrykkelig aftale om agentens udnævnelse, men deres adfærd tyder på et agenturarrangement, og konklusionen om implicit agentur afhænger af fakta og omstændigheder, som principalen er ansvarlig for, og som antyder, at principalen havde til hensigt at skabe agentur. *Stram v. Miller, Mo.App., 663 S.W.2d 269, 274.*

Intervenerende agentur. Se den titel.

Skueagtig agesy. En, der eksisterer, når hovedmanden forsættligt eller ved mangel på almindelig omhu får en tredje person til at tro, at en anden er hans agent, som i virkeligheden ikke er ansat af ham. *Se også Agenc y by estoppel, aboue.*

Specialagentur. Et, hvor agenten er autoriseret til at udføre en enkelt transaktion eller en række transaktioner, der ikke involverer en kontinuitet i tjenesten.

Universalagent. En agent, der er bemyndiget til at udføre enhver transaktion, som principalen lovligt kan uddelegere til agenten.

Agentur i kraft af loven. *Se Agentur ved estoppel* under Agency, *su pra.*

Agentur kombineret med en interesse. Et forhold, der kendes fra agenturloven, hvor agenten har en interesse i den ejendom eller det emne, han handler med. Denne særlige form for agenturforhold ophører ikke automatisk ved fuldmagtsgiverens død.

Interesse i fortsat eksistens af magt eller autoritet til at handle med henvisning til forretning, hvor det er sikret ved kontrakt og baseret på vederlag, der bevæger sig fra agent til principal, der ser på udøvelse af magt som et middel til tilbagebetaling, skaber agentur kombineret med en interesse. Agenten skal have en interesse eller ejendom i den ting, der skal afhændes eller forvaltes i henhold til fuldmagten.

Faktisk agentur. Et agenturforhold etableret ved aftale mellem principal og agent i modsætning til et, der er pålagt ved lov; f.eks. agentur ved estoppel.

USA's agentur. En afdeling, division eller administration inden for den føderale regering.

Agenturforhold. En ansættelse med henblik på repræsentation ved etablering af juridiske relationer mellem fuldmagtsgiver og tredjemand. *Se* agentur; agent.

Agency shop. En fagforeningssikkerhedsordning, hvor en medarbejder, der ikke er medlem af en fagforening, for at fortsætte sin ansættelse skal betale et beløb til fagforeningen, der svarer til det, som fagforeningsmedlemmer betaler, enten et beløb, der svarer til både fagforeningskontingent og indmeldelsesgebyr, eller et beløb, der svarer til kontingentet alene. *Ficck v. Internation- al Broth. of Boilermakers, Iron Ship Builders, Black- smithe, Forgers and Helpers, Local # 647, N.D., 219 N.W.2d 860, 862.* *Se også* Åben butik.

Dagsorden. Notater om ting, der skal gøres, som forretningsemner eller diskussioner, der skal tages op på et møde; et program bestående af sådanne emner.

Agnesia /eyjaniyz(i)ya/. Impotentia generandi; seksuel impotens; manglende evne til reproduktion, der findes hos begge køn, hvad enten det skyldes strukturelle eller andre årsager.

Agnefrida. I saksisk ret den sande herre eller ejer af en ting.

Agnehina. I den saksiske lovgivning en gæst på en kro, som efter at have opholdt sig der i tre nætter blev regnet som en del af familien.

Agens /éyjanz/. Lat. En agent, en leder eller forvalter af anliggender. Forskelligt fra *faktor*, en håndværker. En sagsøger.

Agent. En person, der er bemyndiget af en anden (hovedmanden) til at handle for eller i stedet for ham; en, der er betroet en andens forretning. *Humphries v. Going, D.C.N.C., 59 F.R.D. 583,*

587. En, der repræsenterer og handler på vegne af en anden i henhold til en kontrakt eller et agenturforhold éq. u.? En forretningsrepræsentant, hvis funktion er at fremkalde, ændre, påvirke, acceptere opfyldelse af eller afslutte kontraktlige forpligtelser mellem hovedmanden og **tredjepersoner.** **En,** der forpligter sig til at udføre en forretning eller administrere en sag for en anden, med dennes bemyndigelse og på dennes regning, og til at aflægge regnskab for det. En, der handler for eller i stedet for en anden efter bemyndigelse fra ham; en **stedfortræder,** en stedfortræder, udpeget af hovedmanden med magt til at gøre de ting, som hovedmanden kan gøre. En, der ikke kun handler med ting, som en tjener gør, men med personer, bruger sit eget skøn med hensyn til midler og ofte etablerer kontraktlige forhold mellem sin hovedmand og tredjepersoner.

En, der er autoriseret til at udføre alle hovedmandens forretninger, eller alle hovedmandens forretninger af en bestemt art, eller alle forretninger på et bestemt sted. **Farm Bureau Mut. Ins. Co. v. Coffin, 136 Ind.App. 12, 186 N.E.2d 180, 182.**

Se også Agentur; Forhandlingsagent; Virksomhedsagent; Udenlandsk agent; Speditør; Uskyldig agent; Serv- ant; Soliciting agent; Underagent; Transfer agent.

Tilsyneladende agent eller tilsyneladende agent. En person, som fuldmagtsgiveren, enten forsættligt eller ved mangel på almindelig omhu, har fået tredjemand til at tro er hans agent, selvom han ikke, hverken udtrykkeligt eller

underforstået, har givet ham fuldmagt. En person, der, uanset om han er bemyndiget eller ej, med rimelighed fremstår for tredjemand som...

årsag til en andens manifestationer, for at være bemyndiget til at handle som agent for denne anden. Restatement, Second, Agency § 8.

Forhandlingsagent. *Sø Forhandlingsagent.*

Co-agent. En, der deler bemyndigelsen til at handle for principalen med en anden agent, og som er bemyndiget af principalen.

Diplomatisk agent. En, der repræsenterer regeringen i forhold til udenlandske regeringer.

Dobbelt agent. *Se Co-agent, above.*

Eksklusiv agent. Den eneste agent, der har tilladelse til at handle for hovedmanden i et bestemt område eller sag, selvom hovedmanden kan handle for sig selv; dvs. at et eksklusivt salgsområde givet til en agent ikke forhindrer hovedmanden i at sælge i dette område. *Stahlman v. Nat'l Lead Co., C.A.Miss., 318 F.2d 388, 393.*

£'oreign agent. *Sø Udenlandsk agent.*

General agent. En, der ikke er ansat som agent for et enkelt firma eller en enkelt person, men som udgiver sig for at være ansat som agent. *Comer v. State Tax Commission of New Mexico, 41 N.M. 403, 69 P.2d 936.*

Generalagent. En, der er bemyndiget til at handle på vegne af sin hovedmand i alle sager vedrørende en bestemt forretning eller ansættelse af en bestemt art. *Morphy Research Corp. v. Westover Hardware, Inc, 263 N.C. 718, 140 S.E.2d 416, 418. Sammenlign Specio! ent, below'.*

Agent med høj ledelsesfunktion. En direktør i et selskab eller enhver anden agent i en position med sammenlignelig autoritet med hensyn til formulering af virksomhedspolitik eller tilsyn i en ledelsesmæssig kapacitet af underordnede medarbejdere.

Uafhængig agent. En uafhængig entreprenør, der udøver sin egen dømmekraft og kun er underlagt den, der har hyret ham, med hensyn til resultatet af det udførte arbejde. *Donroy, Limited v. U. S., C.A.Cal., 301 F.2d 200, 206.*

7forsikringsagent. *Se Forsikring.*

Lokal agent. En, der er udpeget til at fungere som repræsentant for et selskab og udføre dets forretninger generelt (eller forretninger af en bestemt karakter) på et givet sted eller inden for et defineret distrikt.

Administrerende agent. En person, der er tildelt generelle beføjelser, som indebærer udøvelse af dømmekraft og skøn, til forskel fra en almindelig agent eller ansat, som handler i en underordnet kapacitet og under ledelse og kontrol af en overordnet myndighed, både med hensyn til arbejdets omfang og den måde, det udføres på. En, der har eksklusivt tilsyn og kontrol med en afdeling af et selskabs virksomhed, hvis ledelse kræver, at personen udøver uafhængig dømmekraft og skøn og udøver en sådan autoritet, at det med rimelighed kan siges, at forkyndelse af en støvning til ham vil resultere i en meddelelse til selskabet.

Handelsagenter. Agenter, der er ansat til at sælge varer eller merchandise, kaldes "mercantile agents" og er af to hovedklasser, - mæglere og faktorer (*Lq. u.*); en faktor kaldes undertiden en "commission agent" eller "commission merchant".

Privat agent. En agent, der handler for en person i dennes private anliggender; til forskel fra en offentlig agent, der repræsenterer regeringen i en eller anden administrativ kapacitet.

Offentlig agent. En agent for offentligheden, staten eller regeringen; en person, der er udpeget til at handle for offentligheden i en sag, der vedrører administrationen af regeringen eller den offentlige virksomhed. *Whiteside v. United States, 93 U.S. 247, 23 L.Ed. 882.*

Ejendomsægler. Person, hvis forretning er at sælge eller udbyde fast ejendom til salg for andre, eller at udleje huse, optikker eller andre bygninger eller fast ejendom, eller at opkræve husleje for andre.

Særlig ag. En, der er ansat til at udføre en bestemt transaktion eller forretning for sin hovedmand, eller som er autoriseret til at udføre en bestemt handling. En agent, der er autoriseret til at udføre en enkelt transaktion eller en række transaktioner, der ikke involverer kontinuitet i tjenesten. *Rowen & Blair Electric Co. v. Flushing Operating Corp., 66 Mich.App. 480, 239 N.W.2d 633, 638. Sammenlign S'petial agent, above.*

Underagent. En, der er autoriseret af agenten til at hjælpe med at udføre funktioner for principalen. Generelt har en agent ikke bemyndigelse til at udpege en underagent, hvis der ikke foreligger en udtrykkelig eller underforstået bemyndigelse. Underagenten er underlagt både agentens og principalens kontrol. Restatement, Second, Agency § 5.

Overlegen agent. *Sø høj ledelsesagent, ovenfor.*

Overførselsagent. Enhver person, der på vegne af en udsteder af værdipapirer eller på vegne af sig selv som udsteder af værdipapirer (A) kontrasterer sådanne værdipapirer ved udstedelse; (B) overvåger udstedelsen af sådanne værdipapirer med henblik på at forhindre uautoriseret udstedelse, en funktion, der almindeligvis udføres af en person kaldet en registrar; (C) registrerer overførslen af sådanne værdipapirer; (D) udveksler eller konverterer sådanne værdipapirer; eller (E) overfører registreret ejerskab af værdipapirer ved bogføring uden fysisk udstedelse af værdipapircertifikater. Securities Exchange Act af 1934, § 3, 15 U.S.C.A. § 78c.

Undercover-agent. *Se den titel.*

Uniuerial agent. *Se Universal ageztcy under emnet Agentur.*

Agentes et consentientes pari pœna plectentur /ajén-tiyz at kansenshiyéntiyz pèray piyna plekténtar/. Handlende og samtykkende parter er ansvarlige for den samme straf.

Agent provoateur /éyjant pravókat(y)ùr/. En spion; en hemmelig agent, der er hyret til at trænge ind i en organisation for at indsamle beviser mod dens medlemmer eller for at opildne til ballade.

Agentens panteret. Den juridiske ret, der er aftalt i forvejen til betaling fra en agenturgiver for tjenester

udført af en agent.

Samtykkealder. Alder, hvor personer kan gifte sig uden forældrenes godkendelse. Alder, hvor en kvinde er juridisk i stand til at acceptere seksuelt samkvem, og under hvilken alder en mand begår voldtægt, hvis han har seksuelt samkvem med hende. Se også Le9al age; Majority; Statutory rape.

Myndighedsalder. Den alder, hvor en person kan indgå en stir *juris-kontrakt*, nu 18 år i de fleste jurisdiktioner. Nogle gange omtalt som fuld alder, myndig alder, majoritet, voksen alder. Alder, hvor man kan udfærdige et gyldigt testamente eller stemme; alder, hvor forældre generelt kan ophøre med at betale bidrag. Se også Juridisk alder; Majoritet.

Fornuftsalder. Den alder, hvor et barn anses for at være i stand til at handle ansvarligt; almindeligvis 7 år. Generelt formodes et barn mellem 7 og 14 år at være ude af stand til at begå en forbrydelse. Under 7 år formodes et barn definitivt at være ude af stand til at begå kriminalitet. Se barndom.

Ager /éyjar/. Lat. En mark; land generelt. En del af jorden omgivet af bestemte grænser.

Forværre. /2ee Forværring. Forværret

brandstiftelse. Se Brandstiftelse.

Groft overfald. En person er skyldig i groft overfald, hvis han: forsøger at forårsage alvorlig legemsbeskadigelse på en anden, eller forårsager en sådan skade med vilje, bevidst eller hensynsløst under omstændigheder, der viser ekstrem forskel på værdien af menneskeliv; eller, forsøger at *skade* eller med vilje eller bevidst forårsager legemsbeskadigelse på en anden med et dødbringende våben. Model straffelov, § 211.1(2). I alle jurisdiktioner straffer loven sådanne grove overfald som overfald med forsæt til mord (eller røveri eller drab eller voldtægt) og overfald med et farligt (eller dødbringende) våben hårdere end "simple" overfald. Se også Overfald.

Grov vold. Ulovlig magtanvendelse over for en anden karakteriseret ved usædvanlige eller alvorlige konsekvenser eller ledsagende omstændigheder som f.eks. et farligt våben. Denne lovovertrædelse var ukendt i common law. Se Groft overfald.

Groft røveri... Se Røveri. Skærpente

omstændighed Se Skærpelse.

Forværring. Enhver omstændighed i forbindelse med en forbrydelse eller skadevoldende handling, som øger dens skyld eller grovhed eller øger dens skadelige konsekvenser, men som ligger ud over de væsentlige bestanddele af selve forbrydelsen eller den skadevoldende handling. People v. Robinson, 416 N.E.2d 793, 799. se f.eks. Aggravated assault.

Aggregat. Hele antallet, summen, mængden eller mængden af noget; total mængde; komplet helhed. En provi- sion under testamente kan være aggregatet, hvis der ikke er flere enheder, der falder i den klasse. S sammensat af flere; bestående af mange personer forenet sammen, en kombineret helhed. /see også Joinder.

Aggregate Corporation. /See Corporation.

Samlet indkomst. Samlet indkomst for mand og kone, der

ALDRING AF KONTI

Aggregeret teori om partnerskab. Et partnerskab er den samlede gruppe af personer, der er involveret i en virksomhed, og ikke en enhed i sig selv, som det er tilfældet med et selskab.

Aggregatio mentium /ŋgragéysh(iy)ow ménsh(iy)am/. Mødet mellem sind. Det øjeblik, hvor en kontrakt er fuldført. En formodet afledning af ordet "agree-ment," (*q.u.*).

Aggregering /ŋgragéyshan/. Kombinationen af to eller flere elementer i patentkrav, som hver især ikke er relaterede, og som hver især fungerer separat og uden samarbejde, hvor kombinationen ikke definerer en sammensat integreret mekanisme. *Bowser, Inc. v. U. S.*, 388 F.2d 346, 351, 181 Ct.Cl. 834. Begrebet betyder, at elementerne i en påberåbt kombination ikke er i stand til at arbejde sammen for at producere et enhedsresultat, og i sin sande betydning behøver det ikke patenter fra den kendte teknik for at understøtte det.

Doktrinen om aggregering. Regel, der forhindrer sammenlægning af krav med henblik på føderal jurisdiktion. *Georgia Ass'n of Independent Ins. Agents v. Travelers Indem. Co.*, D.C.Ga., 313 F.Supp. 841, 842.

Aggressor. Den, der først anvender fjendtlig magt. *Penn v. Henderson*, 174 Or. 1, 146 P.2d 760, 766. Den part, der først udøver vold eller krænker. Den, der begynder et skænderi eller en tvist, enten ved at true eller slå en anden, som retfærdiggør en lignende reaktion.

Aggressor-selskab. Et selskab, der forsøger at få kontrol over et børsnoteret selskab, ofte ved et direkte kontant tilbud eller et offentligt ombytningstilbud til aktionærene, men muligvis også ved en fusion, som kræver aftale eller samtykke fra målselskabets ledelse. *Se Leveraged buyout; købstilbud.*

Forurettet. At have lidt tab eller skade; fordømt; såret.

Forurettede part. En, hvis juridiske ret krænktes af en handling, der klages over, eller hvis økonomiske interesse påvirkes direkte og negativt af et dekret eller en dom. En, hvis ejendomsret kan blive fastslået eller frataget. Ordet "forurettet" henviser til en væsentlig klage, en nægtelse af en personlig, økonomisk eller ejendomsretlig rettighed, eller at en part pålægges en byrde eller forpligtelse. *Se part; retsstilling.*

En part er "krænket" i konkurslovens forstand, hvis hans ejendom kan blive formindsket, hans byrde forøget, eller hans rettigheder negativt påvirket af den kendelse, der søges omprøvet. *Klein v. Rancho Montana De Oro, Inc.*, C.A.Cal., 263 F.2d 764, 771.

Forurettede person. *Se forurettet part.*

Agiler /ajéylar/. I saksisk ret, en observatør eller meddeler.

Agillariua /âjalériyas/. L. lat. I gammel engelsk lov, en hayward, herdward, eller vogter af kvægflommen på en fælles mark.

Aldring af konti. Ordning af konti (f.eks. tilgodehavender eller gæld) i kronologisk rækkefølge og gruppering af konti efter intervaller, f.eks. udestående mindre end 30 dage, 30 til 60 dage og så videre. Processen med at klassificere tilgodehavender efter

den tid, der er gået, siden kravet opstod, med henblik på at estimere saldoen af uerholdelige fordringer pr. en given dato.

Agio /ajiyow/. I handelsretten et udtryk, der bruges til at udtrykke forskellen i værdi mellem metalpenge og papirpenge eller mellem en slags metalpenge og en anden.

Agiotage /azh(i)yotazh/. En spekulation i stigningen og faldet i den offentlige gæld eller de offentlige midler. Spekulantten kaldes "*agioteur*".

Agist /ajist/. Et gammelt lovudtryk, der betød at tage imod og give foder til fremmedes kvæg i kongens skov og at opkræve de penge, der skulle betales for det til kongens brug.

Agister /ajistar/. En person, der beskæftiger sig med græsning af kvæg som kautionist mod en aftalt pris, der skal betales af ejeren af kvæget. Walker v. Nelson, 137 Colo. 519, 327 P.2d 285, 287.

Agitment /ajistmant/. En særlig form for bailment, hvor en person mod betaling tager dyr til pasning og græsning på sin jord, og den person, der passer dyrene, har en "agister's lien" på dyrene for denne pasning. Hatley v. West, 74 Wash.2d 409, 445 P.2d 208, 209; En kontrakt, hvor en person, kaldet en agister, har kontrol over dyrene og bevarer besiddelsen af jorden. Cox v. Pithoud, 221 C.A.2d 571, 34 Cal.Rptr. 582, 583.

Der er også agitment of *sea-banks*, hvor lande opkræves en tribut for at holde havet ude; og *term ogistotm* er lande, hvis ejere skal holde havbankerne oppe.

I kanonisk laud, en sammensætning eller en gennemsnitlig sats, som en rettighed eller et tilgodehavende kan regnes med.

Agistment-tiende var en lille tiende, der blev betalt til rektor eller præst for kvæg eller andre produkter fra græsningsarealer. Den blev betalt af jordbesidderen og ikke af den person, der satte sit kvæg til at græsse.

Agistor /ajistar/. Se Agister; Agitment.

Agitator /i'ejateytar/. En, der **ophidser**; **ophidser**; **ophidser**; forstyrrer. En, der uophørligt går ind for en social forandring.

Agnater /égneys/mgnétyiz/. I loven om nedstamning, relationer ved faderen eller på faderens side. Dette ord bruges i den skotske lov, og af nogle forfattere som et engelsk ord, der svarer til det latinske *agnofī* (q.u.).

Agnati /mgnétyay/. I romersk lov omfattede begrebet alle de slægtninge, der udelukkende kan spores gennem mænd. En tabel over *slægtninge* dannes ved at tage hver enkelt forfader i rækkefølge og inkludere alle hans efterkommere af begge køn i tabellen. Hvis vi så, når vi følger de forskellige grene af en sådan slægtstavle eller et sådant træ, stopper, hver gang vi kommer til navnet på en kvinde, og ikke forfølger den pågældende gren eller forgrening yderligere, er alle, der er tilbage, efter at kvindernes efterkommere er blevet udelukket, *agnater*, og deres forbindelse til hinanden er agnatisk relation. Alle personer er

agnatisk forbundet med hinanden, som er under det samme *patria poteutas*, eller som har været under det, eller som kunne have været under det, hvis deres forfader havde levet længe nok til at udøve sit imperium.

Ognnte ;family bestod af alle personer, der levede på samme tid, og som ville have været underlagt en fælles forfædres *patris potestas*, hvis hans liv var fortsat til deres tid.

Kognater var alle personer, der kunne spore deres blod til en enkelt forfader eller forfaderinde, og agnater var de kognater, der udelukkende sporede deres forbindelse gennem mænd. Mellem *agnati* og *cognoti* er der denne forskel: at under navnet *agnati* er *cognofī* inkluderet, men ikke *e conuerso*; for eksempel er en fars bror, det vil sige en faderlig onkel, både *ognotiis* og *cognntus*, men en mors bror, det vil sige en moderlig onkel, er en *cognates*, men ikke *ognotiis*.

Agnatisk /mgnétak/. [Fra *ognoti*, 9. u.] Afledt af eller gennem hanner. 2 Bl.Comm. 236.

Agnatio /zgnéysh(iy)ow/. I civilretten, forhold på fædrene side; forholdet til *ognoti*; *agna-*tion. *Agnati' R-tre est*.

Agnation /mgnéyshan/. Slægtskab på faderens side. *isee* *Agnates*; *Agnati*.

Agnomen /agnówman/. Lat. Et ekstra navn eller titel; et *niekname*. Et navn eller en titel, som en mand får på grund af en handling eller ejendommelighed; det sidste af de fire navne, som en romer nogle gange får. Således *Seipio Africanus* (African) fra hans afrikanse *victories*. *S'lee* *Nomen*.

Agnomination /zgnñmanéyshan/. Et efternavn; et tillægsnavn eller en titel; agnomen.

Smerte. Ekstrem fysisk smerte eller psykisk lidelse.

Agraphia /agrèfija/. *Isee* *Afasi*.

Agrar /agrériyan/. Vedrørende jord eller en opdeling eller fordeling af jord; som en agrarisk lov.

Agrariske love. I romersk lov, lov om fordeling blandt folket, ved offentlig myndighed, af den jord, der udgør det offentlige domæne, som regel territorium erobret fra en fjende. I daglig tale bruges udtrykket ofte om love, der har til formål at skabe en mere ligelig opdeling eller fordeling af jordejendom; love om opdeling af store ejendomme og forøgelse af antallet af jordejere.

Agrarium. En skat eller tribut, der betales af jord. A **gratia** /èy gréysh(iy)a/. Af nåde; ikke af ret.

Agreementum /agriyaméntam/. I gammel engelsk lov, aftale; en aftale.

Enig. At være **enig**, komme i harmoni; give gensidigt samtykke; forene sig i mental handling; udveksle løfter; indgå en aftale; arrangere; at indgå forlig. Være enig i eller acceptere; godkende eller vedtage. *Agreed eller agreed to*, bruges ofte (ligesom *accord*) til at vise overensstemmelse eller harmoni i sager; f.eks. *Agreed per curiam*. Indebærer normalt en kontraktlig forpligtelse. At tildele eller overdrage, som når en tildeler accepterer, at ingen bygning skal

opføres på en tilstødende grund; eller en panthaver indvilliger i at sørge for, at alle skatter betales. *Se* aftale; kontrakt.

Aftalt. Afgjort eller etableret ved aftale. Almindeligvis synonymt med "kontraheret".

Klausul om aftalt beløb. Bestemmelse i en forsikringspolice om, at den forsikrede skal have en bestemt mængde forsikringsdækning.

Aftalt sag. *Se* *Sag aftalt* under Gase.

Aftalt dom. *Se* dommen.

Aftalt pris. Vederlaget for salg af varer, der er aftalt ved gensidig aftale, i modsætning til "åben pris". U.C.C. § 2-305.

Aftalt erklæring om fakta En erklæring om fakta, som parterne er enige om er sande og korrekte, og som skal forelægges en domstol med henblik på en afgørelse om loven i sagen. *United States Trust Co. v. New Mexico*, 183 U.S. 535, 22 S.Ct. 172, 46 L.Ed. 315. *Se* Cose ogreed on under Gase. *Se* også Deklaratorisk dom; Stipulation.

Aftalt erklæring om appel. Redegørelse for fakta i sagen, som kan indgives i forbindelse med appel i stedet for et referat af sagen. Det kræves, at alle parter er enige om indholdet af redegørelsen.

Aftalt værdi. Værdien af ejendom, som personer er enige om på forhånd, som i en partnerskabskontrakt, hvor parterne er enige om værdien af en partners interesse i et bestemt beløb. *Walraven v. Ramsay*, 335 Mich. 331, 55 N.W.2d 853, 856.

Enighed. Et møde mellem to eller flere sind; en enighed i mening eller beslutning; enighed mellem to sind om et givent forslag. I juraen en enighed om forståelse og hensigt mellem to eller flere parter med hensyn til effekten på deres relative rettigheder og pligter af visse tidligere eller fremtidige fakta eller præstationer. Samtykke fra to eller flere personer, der er enige om overdragelsen af en ejendom, rettighed eller fordel med henblik på at indgå en forpligtelse, en gensidig forpligtelse.

En manifestation af gensidig enighed mellem to eller flere personer om indholdet af en kontrakt. *Restatement, Second, Kontrakter*, § 3.

Handlingen mellem to eller flere personer, der går sammen om at udtrykke et gensidigt og fælles formål med henblik på at ændre deres rettigheder og forpligtelser. Foreningen af to eller flere sind i en ting, der er gjort eller skal gøres; et gensidigt samtykke til at gøre en ting. En pagt mellem parter, som derved underkastes forpligtelsen, eller til hvem den påtænkte rettighed derved sikres.

Selvom det ofte bruges som synonymt med "kontrakt", er aftale et bredere begreb; f.eks. kan en aftale mangle et væsentligt element i en kontrakt. Parternes faktiske aftale, som den fremgår af deres sprog eller underforstået af andre omstændigheder, herunder handelspraksis, handelsbrug eller udførelsesmåde.

U.C.C. § 1-201(c); *Uniform Consumer Credit Code*, § 1.301(3).

Det skrift eller instrument, der er bevis på en aftale.

Se også Bindende aftale; Kompakt; Samtykke; Kontrakt; Pagt; Internationale aftaler; Møde i sindet.

Klassificering

Betingede aftaler. Deres funktion og virkning afhænger af eksistensen af en formodet kendsgerning, eller opfyldelsen af en betingelse, eller indtrædelsen af en eventualitet.

Aftaler, der er udløbet. Sådanne har reference til tidligere begivenheder, eller som er afsluttet med det samme, og hvor der ikke er mere at gøre for parterne.

Aftaler uden for kontrakt. Aftaler, som skal opfyldes i fremtiden. De er ofte forudgående for andre mere formelle eller vigtige kontrakter eller skøder, og de er normalt dokumenteret ved memoranda, parolske løfter osv.

Udtrykkelige aftaler. Dem, hvor betingelserne og bestemmelserne specifikt erklæres og tilkendes af parterne på det tidspunkt, hvor aftalen indgås.

Underforstået ngrérent. (1) Underforstået i virkeligheden. En, der udledes af parternes handlinger eller adfærd, i stedet for at blive udtrykt af dem i skrevne eller talte ord. (2) Underforstået i loven; mere passende betegnet som en konstruktiv eller kvasi-kontrakt. En, hvor der ved lovens fiktion tilskrives et løfte om at udføre en juridisk pligt, som at tilbagebetale penge, der er opnået ved svig eller tvang. *Baltimore Mail S. S. Co. v. U. S.*, C.C.A.Md., 76 F.2d 582, 585. En, der udledes af loven, når parternes adfærd med hensyn til emnet er sådan, at man tror, at de havde til hensigt at gøre det, som deres handlinger indikerer, at de har gjort. *Baltimore & O. R. Co. v. U. S.*, 261 U.S. 592, 43 S.Ct. 425, 67 L.Ed. 816.

Parol-aftaler. I common law er sådanne aftaler enten mundtlige eller skriftlige, men de er ikke forseglede. Almindelig lov trækker kun én stor linje mellem ting, der er under segl, og ting, der ikke er under segl.

Aftale om forsikring. En aftale, der ofte indgås i korte vendinger forud for udfyldelse og levering af en police med specifikke bestemmelser. *Se* også Bind-er.

Aftale, der ikke skal opfyldes inden for et år. En aftale, der nødvendigvis må kræve mere end et år til opfyldelse. Kan ikke opfyldes inden for et år. *Street v. Maddux, Marshall, Moss & Mallory*, 58 App.D.C. 42, 24 F.2d 617, 619.

Aftale om salg; aftale om at sælge. En aftale om salg kan indebære ikke blot en forpligtelse til at sælge, men også en forpligtelse for den anden part til at købe, mens en aftale om at sælge blot er en forpligtelse for sælgeren eller løftegiveren til at opfylde sit løfte om salg. *Treat v. White*, 181 U.S. 264, 21 S.Ct. 611, 45 L.Ed. 853. Det er en kontrakt, der skal opfyldes i fremtiden, og hvis den opfyldes, resulterer det i et salg; det er forud for salget og er ikke det faktiske salg.

Agreer /ñgreyéy/. Fr. I fransk havret, at rigge eller udstyre et fartøj.

Agrez /agréy/. Fr. I fransk havret er det et fartøjs rigning eller grej.

Agri /ègrây/. Agerjord på fælles marker.

Landbrug. Vedrørende eller beskæftiget med landbrug; også karakteriseret ved eller beskæftiget med landbrug som den vigtigste beskæftigelse. Oak Woods Cemetery Ass'n v. Murphy, 383 111. 301, 50 N.E.2d 582, 587. Se Landbrugsdrift; Landbrugsprodukter; Landbrugsformål; Husdyrbrug.

Landbrugsvarer. Generelt synonymt med landbrugs- eller gårdprodukter, og omfatter ikke landbrugsredskaber. Bowles v. Rock, D.C.Neb., 55 P.Supp. 865, 868. Se Gommodities.

Beskæftigelse i landbruget. Synonymt med landbrugsarbejde, herunder alt landbrugsarbejde og arbejde i forbindelse hermed.

Landbrugsarbejde. Tjenester udført på gården, for ejer eller forpagter. Californiens beskæftigelsesudvalg v. Butte Candy Rice Growers Ass'n, 25 Cal.2d 624, 154 P.2d 892, 894. Bredere i betydningen end landbrug eller landbrugsarbejde og omfatter en, der er beskæftiget med gartneri, St. Louis Rose Co. v. Unemployment Compensation Commission, 348 Mo. 1153, 159 S.W.2d 249, 250, afgrødestøvning, Florek v. Sparks Flying Service, Inc., 83 Idaho 160, 359 P.2d 511, 514, og lignende servicés, Latimer v. United States, D.C.Cal., 52 F.Supp. 228, 234, 235, 236, 237. Aa er undtaget fra loven om arbejdsløshedsunderstøttelse, er et bredt begreb og omfatter landbrug i alle dets aspekter, såsom havearbejde, gartneri, vinavl, mejeri, fjerkræ, biavl og ranchdrift, og henviser til marken eller gården med alle dens behov, aftaler og produkter. Pioneer Potato Co. v. Division of Employment Sec. Dept. of Labor and Industry, 31 N.J. Super. 553, 107 A.2d 519, 520, 521.

Landbrugspant. En lovbestemt panteret til sikring af penge eller forsyninger, der er udbetalt til en landmand for at blive brugt eller anvendt til at lave en afgrøde, og som kun knytter sig til den afgrøde.

Landbrugsprodukt. Ting, der har deres produktionssted på gården, og som bringes i stand til brug i samfundet ved hjælp af arbejde fra dem, der er beskæftiget med landbrugsdrift, til forskel fra fremstilling eller anden industriel drift. Det, der er det direkte resultat af husdyrhold og dyrkning af jorden. Produktet i dets naturlige, umanipulerede tilstand.

Landbrug. Videnskaben eller kunsten at dyrke jorden, høste afgrøder og opdrætte husdyr og også som videnskaben eller kunsten at producere planter og dyr, der er nyttige for mennesket, og i varierende grad forberedelsen af sådanne produkter til menneskets brug og bortskaffelse af dem. Miller v. Dixon, 176 Neb. 659, 127 N.W.2d 203, 206.

Agri **limitati** /ègrây limatéyday/. I landbrug, hvor grænserne er strengt begrænset af linjerne i de offentlige opmålinger.

I ftomon fun, jord, der tilhørte staten ved erobringsret, og som blev givet eller solgt i parceller.

Aguiar-Spinelli-testen /agiy1ér spanéliy/. "Aguiar-Spinelli"-testen kræver, at ransagningskendelsen både afslører de underliggende omstændigheder, der er nødvendige for, at dommeren uafhængigt kan bedømme gyldigheden af informantens konklusion, og viser, at informanten er pålidelig. Aguiar mod Texas, 378 U.S. 108, 84 S.Ct. 1509, 12 L.Ed.2d 723; Spinelli v. U.S., 393 U.S. 410, 89 S.Ct. 584, 21 L.Ed.2d 637.

Ahupuaa. I det gamle Hawaii gik opdelingen af land kendt som "ahupuaa" med undtagelser generelt fra hav til bjerge, hvilket gjorde det muligt for høvding og folk at skaffe fisk og tang fra havet og brændsel, kanotømmer og mountainfugle og færdselsret til at skaffe disse ting. Pala- ma v. Sheehan, 50 Hawaii 298, 440 P.2d 95, 97.

AICPA. American Institute of Certified Public Accountants.

Hjælp. At støtte, hjælpe, assistere eller styrke. Handle i samarbejde med; supplere andres indsats. Staten mod Upton, Iowa, 167 N.W.2d 625, 628.

Til forskel fra abet. "Aid" i loven om "aider and abettor" betyder at hjælpe, assistere eller styrke, mens "abet" betyder at rådgive, opmuntre, tilskynde eller hjælpe med at begå en kriminel handling. State v. Troeodaro, 36 Ohio App.2d 1, 301 N.E.2d 898, 902.

Hjælp og tilskyndelse. Hjælpe, assistere eller gøre det lettere at begå en forbrydelse, fremme udførelsen af den, hjælpe med at fremme eller få den til at ske eller opmuntre, rådgive eller tilskynde til at begå den. Staten mod Fetters, Iowa, 202 N.W.2d 84, 90. Det omfatter al hjælp, der ydes med ord, handlinger, opmuntring, støtte eller tilstedeværelse, faktisk eller konstruktivt, for at yde hjælp, hvis det er nødvendigt. Iee Abet; Abettor; Accessory; Accomplice; Aider and abettor: Havn.

Hjælp og trøst. Hjælp; støtte; assistance; råd; opmuntring. Som et element i forbrydelsen forræderi (USA's forfatning, art. III, § 3) kan det at give "hjælp og trøst" til fjenden bestå i et simpelt forsøg. Det er ikke afgørende, at det påbegyndte foretagende lykkes og rent faktisk yder hjælp, for at der er tale om at give hjælp og trøst. En handling, der forsættligt styrker eller har tendens til at styrke USA's fjender, eller som svækker eller har tendens til at svække USA's magt til at modstå og angribe sådanne fjender. Enhver forsættlig handling, der fremmer fjendtlige hensigter hos USA's fjender. United States v. Haupt, D.C.Ill., 47 F.Supp. 836, 839.

Støtteobligation. *fitee* Obligation.

Hjælper og anstifter. En, der hjælper en anden med at gennemføre en fælles plan eller et fælles formål; han skal være klar over og give sit samtykke til en sådan handling eller et sådant formål Peats v. State, 213 Ind. 560, 12 N.E.2d 270, 277. En, der rådgiver, tilråder, skaffer eller opmuntrer en anden til at begå en forbrydelse, er selv skyldig i en eller anden åbenlys handling eller fortalervirksomhed eller opmuntring af sin hovedmand, faktisk eller konstruktivt til stede, når forbrydelsen begås, og deltager i begåelsen af den ved en eller anden handling, gerning, ord eller gestus, Turner v. Commonwealth, 268 Ky. 311, 104 S.W.2d 1085, og at dele den kriminelle

hovedmandens hensigt. En, der hjælper en anden med at begå en forbrydelse; kan være en hovedmand, hvis han er til stede, eller en medskyldig før eller efter forbrydelsen. Forbrydelsen skal normalt være en forbrydelse, fordi alle parter i en forseelse normalt er hovedmænd. *Slee også Abettor.*

Hjælper ved dom. Helbredelsen eller eftergivelsen, ved en afsagt dom, af en mangel eller fejl i et anbringende, som kunne have været indvendt mod før dommen. Forudsætningen for beviset for alle fakta, der er nødvendige for dommen, som den står, kommer til hjælp i et dokument, hvor sådanne fakta ikke er tydeligt påstået. Ændring af processkrifter for at bringe dem i overensstemmelse med beviserne er fastsat i Fed.R.Civil P. 15.

Hjælp og **tilskyndelse.** *Slee* Hjælp og tilskyndelse.

Medvirken og **tilskyndelse.** At medvirke til eller på anden måde lette udførelsen af en forbrydelse. Se Aider and abettor.

Hjælp til flugt. Enhver åbenlys handling, der har til hensigt og er nyttig til at hjælpe en fange med at forsøge eller gennemføre en flugt fra lovlig varetægt, før han bliver løsladt efter en retfærdig rettergang. Se f.eks. Model Pen.Code § 242.6. Se Medskyldig (*Accessor after the act*) Obstructing justice.

Hjælp fra kongen. I gammel engelsk lov bad kongens lejer om dette, når andre krævede leje af ham.

Aid prayer. I engelsk praksis en procedure, der tidligere blev brugt som et andragende i retten, hvor man bad om hjælp til lejeren på livstid osv. fra reversioner eller remainderman, når titlen til arven var i tvivl. Det var et anbringende om suspension af søgsmålet. 3 Bl.Comm. 300.

Aidø. I feudalretten oprindeligt blot velgørenhed, der blev givet af en fæster til hans herre i tider med nød; men efterhånden gjorde herremændene krav på dem som en rettighed. De var hovedsageligt tre: (1) At frigive herrens person, hvis han blev taget til fange; (2) at gøre herrens ældste søn og arving til ridder; (3) at give en passende del til herrens ældste datter efter hende. En reosonoø/e ord waß en pligt, som herren krævede af sine fæstere, der var i riddertjeneste, til at gifte sig med hans datter osv. Afskaffet ved Tenures Abolition Act fra 1660.

Også ekstraordinære bevillinger til kronen fra House of Commons, som var oprindelsen til det moderne skattesystem. 2 Bl.Comm. 63, 64.

AIDS. Erhvervet immundefektsyndrom. En virus, der angriber en persons immunsystem og ødelægger hans eller hendes evne til at bekæmpe andre sygdomme. Uden et fungerende immunsystem til at afværge andre bakterier, bliver personen sårbar over for at blive inficeret med bakterier, svampe og andre vira og maligne sygdomme, som kan forårsage livstruende sygdomme som lungebetændelse, meningitis og kræft.

Støtteforening. Se understøttelsesforeninger.

Aiel (staves også Ayel, Aile, Ayle og Aieul) /iy(a)l/. L. Fr. En bedstefar.

En stævning, der lå, hvor bedstefaderen var beslaglagt i

A JURE SUO
CADUNT

flyder al retfærdighed.

kom samme dag og fratog arvingen sin ejendom. 3
Bl.Comm. 186.

Aieleøøe /iy(a)lés/. Et normannisk fransk udtryk, der
betyder "bedstemor".

Aile /iy/. En forvanskning af det franske værk aieul,
bedstefar. *lsee* Aiel.

Lidelse. Betyder almindeligvis utilpashed i krop eller
sind; en let sygdom. Mutual Life Ins. Co. of New York
v. Burton, 167 Tenn. 606, 72 S.W. 778, 781. I
livsforsikringsansøgninger omfatter begrebet ikke blot
midlertidig utilpashed, som, selv om den kræver
medicinsk behandling, let kan afhjælpes, **Zogg** v.
Bankers' Life Co. of Des Moines, Iowa, C.C.A.W.Va.,
62 F.2d 575, 578; ej heller forbigående lidelser, som
ikke korrekt kan kaldes **sygdomme**.

Sigt på et våben. At pege det med vilje. "Sigt"
betyder retning mod et lille punkt i et objekt, mens
"peg" betyder retning mod hele objektet.

Ainesse /èynés/. I fransk feudalret, den ældstfødtes ret
eller privilegium; primogenitur; esnecy.

Luftfragtbev. Et dokument, der tjener til
lufttransport, som et konnossement gør til sø- eller
jernbanetransport, og inkluderer et luftfragtbev eller
luftfragtbev. U.C.C.

§ 1-201(6).

Luftpirateri. Enhver beslaglæggelse eller udøvelse af
kontrol, med magt eller vold eller trussel om magt eller
vold og med uretmæssig hensigt, af ethvert fly under
flyvning i luftkom- merce. 49 U.S.C.A. § 1472(i).

Luftrettigheder Retten til at bruge hele eller en del af
lufrummet over fast ejendom. En sådan ret er givet
ved bevilling;

f.eks. ejendomsret, lejekontrakt eller anden
overdragelse. Mens kommercielle flyselskaber har ret
til at flyve over ens jord, hvis sådanne "flyveveje"
forstyrrer ejerens brug af denne jord, har ejeren ret til at
få dækket omfanget af den faktiske skade, han har lidt
United States v. Caus- by, 328 U.S. 256, 66 S.Ct. 1062,
90 L.Ed. 1206. På den

På den anden side er ejeren af jorden forhindret i at
forurene luften i henhold til statslige og føderale love.

Aiøiamentum (staves også *Esamentum*, *Aisementum*)
/èyshiyaméntam/. I gammel engelsk lov, en servitut.

Aiøne eller eigne /éyn/. I gammel engelsk lov, den
ældste eller førstefødte.

En sag. Det drejer sig om.

Ajournalment /àzhurmón/. I fransk ret det dokument,
der indleder en retssag, svarende til stævningen i
England. Søgsmål indledes dog i nogle tilfælde ved
requête eller andragende.

A jure øuo cadunt /èy júriy s(y)úwów kádánt/. De (for
eksempel personer, der opgiver løsøre) mister deres
ret.

A justitia (quasi a quodam fonte) omnia jura emanant /èy jastish(iy)a (kwéyzay ey kwóndam fóntiy) óm-
niya júra émanánt/. Fra retfærdighed, som en kilde,

A.K.A.

A.k.a. Også kendt som. *Se Alias.*

Akin /akin/. I gammel engelsk lov, af slægt. "Nærmeste slægtning."

Se nærmeste pårørende.

Al. L. Fr. At the; til the. *Al barre*; ved baren. *Al hurt d'esglise*; ved kirkedøren.

A la grande grevaunce /à la grónd gravón(t)s/. Til den store klage.

En stor /à lárzh/. Fri; i det store hele.

Alarm liot. Listen over personer, der var underkastet militær overvågning, og som samtidig var fritaget for træning og mønstringer. Const.Mass. c. 11, § 1, art. 10; Pub. 10; Pub. St.Mass.1882, s. 1287.

A **latere** /èy látariy/. Lat. Sikkerhedsstillelse. Bruges i denne **betydning**, når man taler om succession til ejendom. Fra, på eller ved siden af; kollateralt. *A lotere ascendit (jus)*. Retten stiger kollateralt. Dommerne i Curie *Regis* beskrives som *n latere regis reidentee, der* sidder ved siden af kongen.

I civilretten et synonym for *e transuerso, på tværs*.

Anvendes også på en proces eller fremgangsmåde, hvilket betyder uden for det regelmæssige eller lovlige forløb; tilfældigt eller tilfældigt.

Fra siden af; betegner nærhed af intimitet eller forbindelse, som en ret, der holdes for revisorer speciofiter o *latere regis destinatz*.

Apostolisk; har fuld bemyndigelse til at repræsentere paven, som om han var til stede.

Albacea /álbaséya/. I spansk lov er en eksekutor eller administrator en person, der har til opgave at opfylde og udføre det, som testator har bestemt i sit testamente eller anden sidste bestemmelse.

Alba firma /álba farma/. I gammel engelsk lov, hvid leje; leje, der betales i sølv eller hvide penge, til forskel fra det, der tidligere blev betalt i korn eller proviant, kaldet black mail eller sort leje; *redituz nigri*.

Albanagium /álbanéjjiyam/. I gammel fransk lov, tilstanden af fremmedhed; at være udlænding eller fremmed.

Albanuß /ælbéynas/. I gammel fransk lov en fremmed, alien eller udlænding.

Albinatus /álbanéytas/. I gammel fransk lov, en udlændings tilstand eller tilstand.

Albinatus juø /álbanéydas jaß/. I gammel fransk lov, *droit d'aubaine* i Frankrig, hvorved kongen, ved en udlændings død, havde ret til al hiß-ejendom, medmindre han havde en særlig undtagelse. Ophævet i 1791.

Album breve /ielbam briyviy/. En blank stævning; en stævning med en blank eller en udeladelse i den.

Albus liber /álbas láybar/. Den hvide bog; en gammel bog, der indeholder en samling af love og skikke i byen London.

Alcaide /álkaiydey /. Fangevogter, fængselsinspektør, guvernør i en fæstning.

Alkoholiske væsker. "Alkoholiske drikke, spiritus og maldrikke" betyder berusende drikke, der kan bruges

beruselse. *F. W. Woolworth Co. v. State*, 72 Okl.Cr. 125, 113 P.2d 399, 403.

Alkoholisme. Den patologiske virkning (til forskel fra den fysiologiske virkning) af overdreven indtagelse af forgiftende spiritus. *Se* nfo Kronisk alkoholisme; Intoxikation.

Rådmand Kommunal embedsmand; medlem af det lovgivende organ i en kommune. Kaldes ofte byrådsmedlem.

Aldermannus /ældarmænas/ól/. L. Lat. En rådmand.

Aldermannus civitatiø vel burgi /ældarmínas sivatéytas vèl börjáy/. I gammel engelsk lov, rådmand i en by eller en bydel, hvorfra det moderne embede som rådmand er afledt.

Aldermannus hundredi øeu wapentachü /ældarmænas handradây syúw wòpantékyiyay/. Aldermand for en hundred eller wapentake.

Aldermannus regis /ældarmånas riyJas/. Kongens rådmand. Således kaldet, enten fordi han modtog en udnævnelse fra kongen, eller fordi han afsagde kongens dom i de lokaler, der var tildelt ham.

Aldermannuø **totiuø** anglæ /ældarmænas towβhiyaß éqglyiy / . Aldermand over hele England. En officer blandt angelsakserne; svarer til den øverste dommer i England i senere tider.

Alea /éyliya/. Lat. I civilretten et tilfældigheds- eller hasardspil. Chancen for gevinst eller tab i en kontrakt.

Aleator /èyliyéytar/. Lat. (Fra *alea, q.u., der* betyder terninger). I civilretten en gambler; en, der spiller hasardspil.

Tilfældig kontrakt /éyliyatøriy kóntrækt/. En gensidig aftale, hvis virkninger, både med hensyn til fordele og tab, hvad enten det er for alle parterne eller for nogle af dem, afhænger af en usikker begivenhed. Restatement of Contracts, § 291.

Kontrakter, hvor den ene parts løfte er betinget af en tilfældig begivenhed. *Southern Surety Co. mod Mac-Millan Co*, C.C.A.Okl., 58 FT 541, 549. En kontrakt, hvis forpligtelse og opfyldelse afhænger af en usikker begivenhed, såsom forsikring, forpligtelser til at betale livrenter og lignende. En kontrakt er tilfældig eller usikker, når opfyldelsen af det, som er et af dens formål, afhænger af en usikker begivenhed. Den er sikker, når det, der skal gøres, antages at afhænge af partens vilje, eller når det i det sædvanlige forløb af begivenheder skal ske på den måde, der er fastsat.

Tilfældigt løfte. Et løfte, hvis opfyldelse i henhold til dets egne betingelser er betinget af en usikker og tilfældig begivenhed eller af en kendsgerning, hvis eksistens eller tidligere forekomst også er usikker og ubestemt. *Tyree v. Stone*, 62 Wash.2d 694, 384 P.2d 626, 629.

Tilfældig tranøetion. En begivenhed, der afhænger af en tilfældig eller usikker hændelse. *Se* tilfældig kontrakt.

Aler a dren /aléy adyúw/. L. Fr. I gammel praksis, at blive afskediget fra retten; at gå af. Bogstaveligt talt: "at gå til Gud."

Aler sans jour /aléy sànjùr/. I gammel praksis et udtryk, der bruges til at angive den endelige afvisning af en sag fra retten uden fortsættelse. "At gå uden dag."

Ale ailver. En leje eller afgift, der årligt betales til Londons overborgmester af dem, der sælger øl inden for byens grænser.

Aleu /al(y)úw/. Fr. I fransk feudalret, en allodial ejendom, til forskel fra en feudal ejendom eller et benefice.

Alfet /élfat/. En kedel med kogende vand, hvori en forbryder stak sin arm op til albuen og holdt den der i nogen tid, som en prøvelse.

Alford-anklager. Navnet stammer fra North Carolina v. Alford, 400 U.S. 25, 91 S.Ct. 160, 27 L.Ed.2d 162 (1970), hvor Højesteret fastslog, at en tilståelse, som repræsenterede et frivilligt og intelligent valg blandt de alternativer, der var til rådighed for den tiltalte, især når han var repræsenteret af en kompetent advokat, ikke var tvungen i henhold til det femte forfatningstillæg, blot fordi tilståelsen blev indgået for at undgå muligheden for dødsstraf. Højesteret fastslog også, at hvor stærke beviser for faktisk skyld i væsentlig grad negerede tiltaltes påstand om uskyld og gav et stærkt faktisk grundlag for skylderklæringen, og staten havde en stærk sag om overlagt mord, så tiltalte, rådgivet af en kompetent advokat, intelligent konkluderede, at han skulle erklære sig skyldig i overlagt mord frem for at blive retsforfulgt for overlagt mord, begik retten ingen forfatningsmæssig fejl ved at acceptere skylderklæringen på trods af tiltaltes påstand om uskyld.

Alh-ed's kode /álfraüz kówd/. lee Dombec, domboc.

Algarum maris /zlgéram méras/. Sandsynligvis en forvanskning af Mgoniini *mris*, idet logon var en rettighed i middelalderen, ligesom *jetsom* og *lotsom*, hvorved varer, der blev kastet fra et skib i nød, blev kongens ejendom eller den herre, på hvis kyster de strandede.

AL.I. American Law Institute.

Alta /téliya/éyl(i)ya/. Lat. Andre ting.

Alta enormia /áliya anórmiya/. Andre krænkelse. Navnet på en generel påstand om skader forårsaget af sagsøgte, som sagsøger i en retssag om krænkelse af ejendomsretten under common-law praksis afsluttede sin erklæring med.

Alimenta /ñl(i)yaménta/. I gammel engelsk lov en fri passage, åben vej, vandløb osv. til lejerens indkvartering.

Alias /éyliyas/. Udtryk, der bruges til at angive et andet navn, som en person er kendt under. Forkortelse for "alias dictus"; ellers kendt som (a. k. a.). Når det bruges i forbindelse med en beskrivelse af en person, indikerer det, at han har brugt eller været kendt under et andet navn. John v. Tribune Co., 24 Ill.2d 437, 181 N.E.2d 105, 107. Se n/so Fiktivt navn; Navn.

Alias dictus /éyliyas diktas/. "Ellers kaldet." (Kortere og mere almindelig form, *alias*). Kendt under begge disse navne, og kaldes det ene eller det andet. Folk v.

Mellon, 171 Misc. 171, 11 N.Y.S.2d 786, 790. Et fiktivt navn, som en person antager, kaldes i daglig tale et "alias". Staten mod Neal, 231 La. 1048, 93 So.2d 554, 556. Se også Alias.

Alias henrettelse. En, der udstedes, efter at den første er blevet genoptaget uden at have opfyldt sit formål. Richards-Conover Hardware Co. v. Sharp, 150 Kan. 506, 95 P.2d 360, 364. En anden eksekutionsordre udstedt for at fuldbyrde en dom, som ikke blev fuldt opfyldt af sheriffen, der handlede i henhold til den første eller oprindelige ordre. Se også Alias proces.

Aliaa proceaa. En anden eller yderligere stævning, indkaldelse, fuldbyrdelse eller stævning, der bruges, når den første eller tidligere proces af en eller anden grund ikke har opfyldt sit formål.

Alias stævning /éyliyas sapiyna/. En, der udstedes, efter at den første er blevet returneret uden at have opfyldt sit formål. Richards-Conover Hardware Co. v. Sharp, 150 Kan. 506, 95 P.2d 360, 364.

Alias-stævning. En stævning, der er udstedt, når originalen ikke har haft virkning, fordi den er mangelfuld i form eller forkyndelsesmåde, og når den er udstedt, erstatter den den første stævning.

Alias skattekendelse. En, der er udstedt, efter at den første er blevet returneret uden at have opfyldt sit formål. Richards-Conover Hardware Co. v. Sharp, 150 Kan. 506, 95 P.2d 360, 364.

Alias-stævning. En anden eller yderligere stævning. En, der udstedes i en sag, efter at en anden af samme indhold tidligere er blevet udstedt; se f.eks. Ditmar v. Beckham, Tex.Civ.App., 77 S.W.2d 893, 894.

Aliae fuldbyrdelsesordre. Se Alias-eksekution.

A libellis /ey labélas/. L. lat. En **embedsmand**, der havde ansvaret for de *libelli* eller andragender, der blev rettet til herskeren. Et navn, der nogle gange blev givet til en chaneellor (*mncel-larius*) i embedets tidlige historie.

Alibi /iêlabây/. Et forsvar, der placerer den tiltalte på det relevante tidspunkt for forbrydelsen et andet sted end det involverede gerningssted og så langt væk derfra, at det gør det umuligt for ham at være den skyldige part. Com. v. harrington, 230 Pa.Super. 332, 326 A.2d 427, 429. Meddelelse om hensigt om at tilbyde et alibi-forsvar er i føderale domstole reguleret af Fed.R.Crim.P. 12.1.

Alien, n. /éyl(i)yan/. En udenlandsk født person, der ikke har kvalificeret sig som statsborger i landet; men en udlænding er en person i henhold til den fjortende ændring af den amerikanske forfatning i samme omfang som en statsborger. Galvan v. Press, 347 U.S. 522, 74 S.Ct. 737, 742, 98 L.Ed. 911. Enhver person, der ikke er borger eller statsborger i USA. 8 U.S.C.A. § 1101. Se o/so Resident alien.

Alien eller aliene, u. At overføre eller overdrage til en anden; at overdrage eller overføre en tings ejendom fra en person til en anden; at fremmedgøre. Bruges normalt om overdragelse af jord og lejemål. S/ee fremmedgørelse.

Omsættelighed. Kvaliteten eller egenskaben ved at være omsættelig; f.eks. interesse i ejendom.

Salgbarhed af fremtidige rettigheder. Retten for en ejer af en rettighed, som overgår til besiddelse eller nydelse i fremtiden, til at overdrage denne rettighed på forhånd.

Overdragelig /éyl(i)yanabal/. Egned til at blive genstand for afhændelse eller overførsel.

Forfatningsmæssige rettigheder. Retten til en nævningsesag, til advokatbistand, til ikke at inkriminere sig selv og relaterede spørgsmål er "forfatningsmæssige rettigheder, der kan fraviges", når de kan hævdes. Week v. District Court of Second Judicial Dist., 158 Colo. 521, 408 P.2d 987, 990. *Se også* umistelige rettigheder.

Fremmed /éyl(i)yanaj/. Tilstanden eller tilstanden af en udlænding.

Alien amy. I international lov, fremmed ven. En udlænding, der er undersåt eller borger i en fremmed regering, der har fred med vores egen.

Alien- og oprørsloven. Kongressens love af 6. og 14. juli 1798, som gjorde det strafbart at udtale eller offentliggøre falske, skandaløse og ondsindede skrifter mod den føderale regering med den hensigt at bagvaske den eller bringe den i foragt eller miskredit eller at vække had til folk eller opildne til oprør mod den. Disse kortvarige love skærpede kravene til opholdstilladelse for at få statsborgerskab, gav præsidenten beføjelser til at deportere og fængsle *udlændinge* og gav straffe for oprørske skrifter, der var kritiske over for regeringen. *se også* Seditio.

Aliena negotia exacto officio geruntur /áliiyina nagówshiya egzáktow afish(iy)ow jarantar/. En andens forretninger skal føres med særlig opmærksomhed.

Alienate /éyl(i)yaneyt/. At overdrage; at overføre ejendomsretten til en ejendom. *Alien* er meget almindeligt brugt i samme betydning. *Lee* Alienation.

Alienation /eyl(i)yanéyshan/. I ejendomsret, overførsel af ejendom og besiddelse af jord, *e j e n d o m m e* eller andre ting fra en person til en anden. Udtrykket anvendes især til absolutte overdragelser af fast ejendom. Den frivillige og fuldstændige overførsel fra en person til en anden. Disposition ved testamente. **Enhver form for overdragelse af fast ejendom ved en parts handling, til forskel fra overdragelse ved lov. Se o/so Forbud mod alienation.**

Overdragelsesklausul. En bestemmelse i et dokument, der giver en person ret til at overdrage eller forbyder ham at overdrage den ejendom, der er genstand for dokumentet. Bestemmelse i en brandforsikringspolice, der gør policen ugyldig, hvis den forsikrede overdrager ejerskabet.

Atienatioz i zaortosaizi. *Se* Amortisering; Mortmain.

Fremmedgørelse af følelser. "Alienation of affections" er en skadevoldende handling baseret på forsætlig og ondsindet inter-aktion.

tredjemands krænkelser af ægteskabet uden begrundelse eller undskyldning. Donnell v. Donnell, 220 Tenn. 169, 415 S.W.2d 127, 132. De elementer, der udgør

sagsøgte uretmæssige adfærd, sagsøgerens tab af ægtefællens kærlighed eller konsortium og årsagssammenhængen mellem denne adfærd og tabet. Kun- dert v. Johnson, 268 Wis. 484, 68 N.W.2d 42. Visse stater har afskaffet retten til at anlægge en sag om fremmedgørelse af følelser. *Se* Gonsortium; Heart balm statutes.

Alienation office. I engelsk praksis et kontor til **inddrivelse** af bøder, der opkræves i forbindelse med writs of covenant og entries.

Alienatio rer præfertur juri accrescendi /éyliyanéyshiyow riyay priyfartar júray ákrasénday/. Loven favoriserer fremmedgørelse frem for akkumulation.

Fremmed **virksomhed.** Et selskab, der er organiseret i henhold til lovene i et fremmed land, uanset hvor det opererer.

Alienee /eyl(i)yaniiy/. En, til hvem der foretages en fremmedgørelse, overdragelse eller overførsel af ejendom. *Sree* Alienor.

Fremmed **fjende.** I international lov en udlænding, der er undersåt eller statsborger i en fjendtlig nation eller magt. En person, som på grund af sin permanente eller midlertidige troskab til en fjendtlig magt, i krigstid får karakter af en fjende. Undersætter af en fremmed nation i krig med USA. Caparell v. Goodbody, 132 N.I.Eq. 559, 29 A.2d 563, 569.

Alien frierut. Undersætter af en fremmed stat i fred med USA. Caparell v. Goodbody, 132 N.I.Eq. 559, 29 A.2d 563, 569, 570. *Se også* Ally.

Alienigena /éyliyanéyjana/. En af udenlandsk fødsel; en udlænding.

Alieni **generis** /éyliiyynay jénaras/. Lat. Af en anden slags.

Alieni juria /éyliiyynay júras/. Lat. Under en anden persons kontrol eller myndighed; f.eks. et spædbarn, der er under sin fars eller værges myndighed. Udtrykket står i kontrast til Sui Juris (*q.u.*).

Fremmed indvandrer. En, der er kommet til landet fra et fremmed land og endnu ikke er blevet naturaliseret. *Se* udlænding.

Fremmedhed /éyl(i)yanizam/. Tilstanden, tilstanden eller karakteristikken af en udlænding.

Alienist /éyl(i)yanist/. En sjældent anvendt betegnelse for en person, der har specialiseret sig i studiet af mentale sygdomme. Personer, der på grund af erfaring, viden og tidligere muligheder er kvalificerede til at udtale sig om tiltaltes mentale tilstand på et bestemt tidspunkt. People v. Norton, 138 Cal.App. 70, 31 P.2d 809, 810.

Alien nee. En udlænding født, dvs. en person, der er født som udlænding.

Alienor /éyl(i)yanar/. Den, der foretager en bevilling, overdragelse af ejendomsret, overdragelse eller alienation. Korrelat af *nfien- ee*.

Alien Registration Act. Lov fra Kongressen (1940), der kræver årlig registrering af alle udlændinge over en alder af 13. 8 U.S.C.A. §§ 1201(b), 1301, 1302.

Alienus /áliyíynas/. Lat. En andens; tilhører en anden, en andens ejendom. *A lienus homo*, en andens mand eller slave *Aliena res*, en andens ejendom.

Justering. Det at udlægge eller justere en linje. Tilstanden af at være således udlagt eller justeret. Grundplanen for en jernbane eller anden vej eller arbejde til forskel fra dens profil eller hældninger. En justering af en linje.

Ligner. Ligner en anden. Udtrykket er ikke synonymt med "identisk", som betyder "nøjagtigt det samme".

Alimenta /álaménta/. Lat. I civilretten, aliments; ting, der er nødvendige for at opretholde livet; forsørgelsesmidler, herunder mad (*tibaria*), tøj (*uestitua*) og bolig (*habittatio*).

Alimony /zlamaniy /. Kommer af latin "alimonia", der betyder underhold, og betyder derfor hustruens underhold eller støtte fra hendes fraskilte mand og stammer fra hustruens almindelige ret til støtte fra sin mand. Underholdsbidrag, som en mand eller en kone ved retskendelse betaler til den anden ægtefælle, mens de er separeret, eller efter de er blevet skilt (permanent underholdsbidrag), eller midlertidigt, mens de afventer en skilsmissegang (pendente lite). Generelt er det begrænset til penge, medmindre andet er tilladt ved lov. Men det kan være en ydelse fra ægtefællens formue. La- Chance v. LaChanee, Md.App., 346 A.2d 676, 679, 680. Generelt kan underholdsbidrag adskilles fra en bindende aftale om formueordning. Beard v. Worrell, 212 S.E.2d 598, 158 W.Va. 248. Statslige love, der kun foreskriver betaling af underholdsbidrag til hustruen, er blevet anset for at være

være forfatningsstridig. Orr v. Orr, 99 S.Ct. 1102. 5ø
også

Bruttounderholdsbidrag;
Engangsunderholdsbidrag; **Palimoni;** **Periodisk**
underholdsbidrag; **Permanent underholdsbidrag;**
Rehabilitering (Underholdsbidrag); Trust (A limony trs/stJ.

Underholdsbidrag brutto eller som et engangsbeløb har karakter af en endelig formueordning og er derfor i nogle jurisdiktioner ikke omfattet af begrebet "underholdsbidrag", som i sin strenge eller tekniske betydning omfatter pengeudbetalinger med regelmæssige mellemrum. Henviser til de aftaler om underholdsbidrag, hvor hele beløbet er et fast og bestemt beløb og ikke kan ændres. Imbrie v. Imbrie, 94 Ill.App.2d 60, 236 N.E.2d 381, 383.

Alimon y pendente lite itemporary olimonyj En ydelse, der gives, mens en sag om skilsmisse eller separat forsørgelse verserer, herunder en rimelig ydelse til forberedelse af sagen samt til forsørgelse Davis v. Davis, 15 Wash.2d 297, 130 P.2d 355, 359. **Se også** Allowance pendente lite.

Permanent underholdsbidrag. En bestemmelse om støtte og vedligeholdelse af en kone i hendes levetid.

Skattemæssig behandling. Underholdsbidrag og særskilt underholdsbidrag kan ikke medregnes i modtagerens bruttoindkomst og kan trækkes fra af den, der betaler. Betalingerne skal være periodiske og foretages for at opfylde en juridisk forpligtelse, der udspringer af et ægteskabeligt eller familiemæssigt forhold. Børnebidrag og frivillige betalinger behandles ikke som underholdsbidrag. I.R.C. §§ 62(10), 71, 215.

Underholdsbidragsfond. *Se* Trust.

ALIUNDE- REGLEN

A **l'impossible nul n'est tenu** /à lámposiybla núl néy tenyúw/. Ingen er forpligtet til at gøre det umulige.

Alio intuitu /áliyow int(y)úwatuw/. Lat. I et andet perspektiv; under et andet aspekt. Med et andet syn eller objekt; med hensyn til en anden lethed eller tilstand.

Aliquid conceditur ne injuria remaneat impunita, quod **alias non concederetur** /áalakwad kansiydatur niy injúriya ramániyat impyúwnata, kwód æliyas nón kansiydariytar/. Noget er (vil blive) indrømmet for at forhindre, at en fejl forbliver uopklaret, som ellers ikke ville blive indrømmet.

Aliquid poøeøsionø et nihil jurio /áalakwad pazëshiyównas èt náyal júras/. Noget af besiddelse, og intet af ret (men ingen ret).

Aliquis non debet eøse judex in propria eauøa, quia non potest eøse judex et parø /áalakwas nòn débat ésiy júwdeks in prówpriya kóza, kwáya nòn pówtast ésiy júwdeks èt párz/. En person bør ikke være dommer i sin egen sag, for han kan ikke optræde som dommer og part.

Aliquot /áalakwòt/. Strengt taget betyder det indeholdt i noget elee et nøjagtigt antal gange. Men når det anvendes på resulterende trusts, behandles "aliquot" som en brøkdæl og betyder enhver bestemt interesse.

Reglen om en brøkdæl. En regel, der kræver, at en person har til hensigt at erhverve en brøkdæl af ejerskabet af en ejendom, før retten kan erklære en resulterende trust til hans fordel.

Aliter /álatar/. Ellers; som ellers holdt eller besluttet.

Aliud est celare, aliud tacere /áliyad èst salériy, áliyad tasériy/. At skjule er én ting; at være tavs er en anden.

Aliud eøt **posøidere, aliud eøse in poaseøsione** /áliyad èst pósadiri, æliyad ésiy in pazëshiyówniy/. En ting er at besidde, noget andet er at være i besiddelse.

Aliud est vendere, aliud vendenti eonøentire /áliyad èst véndariy, æliyad véndéttay kònsantáyriy/. At sælge er én ting, at samtykke til et salg (sælger) er en anden ting.

Aliud examen /æliyad agzényman/. En anden eller fremmed form for retssag.

Aliunde /èyliyandi y /. lat. Fra en anden kilde; fra et andet sted; udefra.

Bevis i hele verden. Bevis udefra, fra en anden kilde. I visse tilfælde kan et skriftligt dokument forklares med beviser *aliunde*, dvs. med beviser fra kilder uden for selve dokumentet, f.eks. vidneudsagn om samtaler, optagelser eller indledende forhandlinger. Bevis aliunde (dvs. uden for testamentet) kan modtages for at forklare et testamente.

tveydighed i et testamente. *iføe* **Parol bevis.**

Aliunde-regel /èyliyandi y rúw/. En dom kan ikke anfægtes af beviser fra et jurymedlem, medmindre grundlaget for at indføre dem først er skabt af kompetente beviser aliunde eller fra en anden kilde. Staten mod Adams, 141 Ohio St. 423, 48 N.E.2d 861, 863.

Aline /èliyas/. Lat. Andet. Den neutrale form er *oliud*, noget andet; en anden ting.

Levende. I forbindelse med fødslen betyder det, at barnet har et selvstændigt liv i en periode, selv kortvarigt, efter fødslen; det viser sig ved åndedræt eller andre tegn på liv, såsom hjerteslag og pulsering af arterier (hydrostatisk test); eller hjertetonen som reaktion på kunstigt åndedræt, eller pulsering af navlestrengen, efter den er blevet skåret over. *se også* Born alive; Ghild: Liv: Levende; Levedygtigt barn.

I forhold til arvesager er et barn *i centrum blot* "født" og "i live" til alle formål til hans fordel. In re Holthausen's Will, 175 Misc. 1022, 26 N.Y.S.2d 140, 143.

AD. *iffee* Administrativ retsdommer.

Alle. Betyder det hele af - bruges med et entalssubstantiv eller -pronomen og henviser til mængde, kvantitet, udstrækning, du- ration, kvalitet eller grad. Hele antallet eller summen af - bruges kollektivt med et navneord eller pronomen i flertal, der udtrykker et aggregat. Hvert medlem af individuel komponent af; hver enkelt af - bruges med et navneord i flertal. I denne betydning bruges alle generisk og distributivt. "Alle" refererer snarere til det aggregat, som individerne indgår i, end til individerne selv. Staten mod Hallenberg-Wagner Motor Co, 341 Mo. 771, 108 S.W.2d 398, 401. *Slee* både.

Alle og ental. Alle uden undtagelse. Et omfattende udtryk, der ofte bruges i overdragelser, testamenter og lignende, som omfatter det samlede eller hele og også hver af de separate elementer eller komponenter.

Alle retssager. Inden for den forfatningsmæssige garanti for nævningsager henvises der til common law-sager, som adskiller sig fra equity-sager og visse andre sager. Breimhorst v. Beckman, 239 Minn. 409, 35 N.W.2d 719, 734.

Allegana eontraria non est audiendua /élagânz kantrériya non est odiyéndas/. At påstå modstridende eller selvmodsige ting (hvis udsagn modsiger hinanden) er ikke at høre på et vidnes udsagn.

Allegans suam turpitudinem non est audiendus /álagânz s(y)úwam tarpatyúwdanam nón est ódiyéndas/. En, der påstår, at han selv er infam, skal ikke høres.

Allegari non debuit quod probatum non relevat /xlagéray non déb(y)uwat kwód prabéytam nón rélavát/. Man bør ikke påstå noget, som, hvis det bevises, ikke er relevant.

Allegata /álagéyta/. I romersk ret et ord, som kejserne tidligere underskrev i bunden af deres re-skripter og forfatninger; under andre instrumenter skrev de normalt signoto eller *testata*.

Allegata et probate /álagéyta et prowbéyta/. Lat. Ting, der påstås og bevises. De påstande, der fremsættes af en part i en retssag, og de beviser, der fremlægges til støtte for dem.

Allegatio contra factum non est admittenda /-lagéyah(iy)ow kóntra fúktam nón est ádmáténda/. En

en påstand, der er i modstrid med gerningen (eller kendsgerningen), er ikke antagelig.

Påstand. Den påstand, det krav, den erklæring eller den udtalelse, som en part i en sag fremsætter i et processkrift, og som beskriver, hvad han forventer at bevise. Se f.eks. Fed.R. Civil P. 8. *Se også* anklage; påstand; klage.

En væsentlig påstand i et processkrift er en påstand, der er afgørende for kravet eller forsvaret.

I fire kirkelige sager er det en redegørelse for de kendsgerninger, man agter at påberåbe sig til støtte for den anfægtede sag.

Påstand om fakta. Generelt er fortælling om transaktioner ved at angive detaljer i henhold til deres juridiske virkning, og erklæring om ret eller ansvar, der følger af visse fakta, en juridisk konklusion.

Påstand om evner. En erklæring fra hustruen om hendes mands ejendom for at opnå underholdsbidrag. *Se Evner.*

Påstå /aléj/. At angive, fremsige, påstå, hævde eller anklage; at fremsætte en påstand. *Slee* Påstand.

Påstået. Udtalt; opremset; påstået; hævdet; anklaget.

Troskab /aliyjans/. Forpligtelse til troskab og lydighed over for regeringen som modydelse for den beskyttelse, regeringen giver. U. S. v. Kuhn, D.C.N.Y., 49 f.-Supp. 407, 414. *Se også* troskabsed eller kongeløfte.

Acquired obligante, er det at binde en naturaliseret citi-zen.

Lokal eller attuel troskab er det mål af lydighed, som en undersåt af en regering skylder en anden regering, inden for hvis territorium han midlertidigt opholder sig. Undtaget herfra er fremmede magthavere og deres repræsentanter, flåde og væbnede styrker, når de har tilladelse til at opholde sig i eller passere gennem landet eller dets farvande.

Naturlig troskab. I engelsk lov, den form for troskab, som skyldes alle mænd, der er født inden for kongens herredømme, umiddelbart efter deres fødsel, som er iboende og evig, og som ikke kan fratages ved nogen handling fra deres egen side. I amerikansk lov er det den troskab, som borgere i USA skylder deres hjemland, og også naturaliserede borgere, og som ikke kan opgives uden regeringens tilladelse, der skal erklæres ved lov.

Allegiare /aliyjyériy/. At forsvare og rense sig selv; at føre sin egen lov. Et arkaisk ord, som ganske enkelt betyder at definere eller retfærdiggøre ved hjælp af loven.

Påstået formindskelse /aléji9 diman(y)iíwshan/. Påstanden i en appeldomstol om en fejl i en underordnet del af *nisi* prius-optegnelsen. *Isee* Oiminition.

Allen-anklage. En instruktion, der råder fastlåste dommere til at have respekt for hinandens synspunkter, at de skal lytte til hinandens argumenter med en vilje til at blive overbevist; navnet stammer fra sagen Allen v. United States, 164 U.S. 492, 17 S.Ct. 154, 41 L.Ed. 528, hvor instruktionen blev godkendt. Grøn v. U.S., C.A.Fla., 309 F.2d 852. Variabelt kaldet dyna-sigtelse for haglgævær, instruktion i tredje grad tion. Allen-afgiften er forbudt i visse stater;

f.eks. Californien, *People v. Gainer*, 19 Cal d 835, 566 P.2d 997, 139 Cal.Rptr. 861; og selvom det er tilladt i andre tilfælde, skal brugen af det undersøges nøje af dommeren for at afgøre dets samlede effekt på juryens afgørelse. *Brown v. State*, Del., 369 A.2d 682, 684.

Allergi. En modtagelighed for sygdom. *Vogt v. Ford Motor Co*, Mo.App., 138 S.W.2d 684, 688. Den tilstand at være overfølsom over for noget.

Test af alle begivenheder. For skatteyder, der anvender periodiseringsmetoden, er indkomsten optjent, når: (1) alle de begivenheder har fundet sted, som giver ret til at modtage indkomsten, og (2) beløbet kan bestemmes med rimelig nøjagtighed. Periodisering af indkomst kan ikke udskydes, blot fordi en del af indkomsten måske skal returneres i en efterfølgende periode.

I henhold til denne test kan en skatteyder fratække skatter eller andre udgiftsposter, hvis alle de begivenheder, der fastsætter skatteyderens forpligtelse og beløb, er indtruffet, selvom de ikke er betalt, og dette kræver, at hvert skatteår behandles som en separat enhed, og alle bruttoindtægter og fradrag skal afspejles i forhold til deres stilling ved udgangen af et sådant år. *Dravo Corp. v. U.S.*, 348 F.2d 542, 545, 172 Ct.Cl. 200.

Alleviare /aliyviyériy/. L. lat. I gamle optegnelser, at opkræve eller betale en sædvanlig bøde eller erstatning; at indløse ved en sådan betaling.

Alle fejl. Et salg af varer med "alle fejl" dækker, i mangel af svig fra sælgerens side, alle sådanne fejl og mangler, som ikke er uforenelige med varernes identitet som de beskrevne varer. U.C.C. § 2-316. Se *Som den er*.

Alle fire. To sager eller afgørelser, der er ens i alle væsentlige henseender og nøjagtigt ens i alle de omstændigheder, der påvirker deres afgørelse, siges at være eller at køre på "alle fire".

Alliance. Forholdet eller foreningen mellem personer eller familier, der er indgået ved ægteskab; slægtskab. Tilstanden af at være allieret.

I international ret en union, sammenslutning eller konføderation af to eller flere stater eller nationer, dannet ved et forbund eller en traktat, med henblik på fælles krigsførelse (offensiv alliance) eller gensidig hjælp og beskyttelse til at afvise fjendtlige angreb (defensiv alliance). Det forbund eller den traktat, hvorved sammenslutningen er dannet. Handlingen af at forbinde sig, ved forbund eller traktat, til de nævnte formål.

Udtrykket bruges også i en bredere betydning, der omfatter sammenslutninger for formål af fælles interesse for de kontraherende parter, som den "hellige alliance", der blev indgået i 1815 af Preussen, Østrig og Rusland med det formål at modvirke den revolutionære bevægelse i den politiske liberalismes interesse.

Allision. Et fartøjs løb ind i eller mod et andet, til forskel fra en kollision, dvs. to fartøjers løb mod hinanden. Men denne skelnen bliver ikke overholdt særlig nøje.

Tildelesig /élakabal/. Synonymt med "fordelbar". Ved regnskabsanalyse opdeles et engangsbeløb, der debiteres eller krediteres en konto, i flere dele, der debiteres eller krediteres andre konti.

Fordelbar andel af indkomst. Visse enheder modtager conduit-behandling i henhold til den føderale indkomstskattelovgivning. Det betyder, at indtjent indkomst eller tab ikke beskattes hos virksomheden, men at sådanne beløb fordeles til ejerne eller de begunstigede, uanset størrelsen af eller tidspunktet for de tilsvarende udlodninger. Den del af virksomhedens indkomst, der beskattes hos ejeren eller den begunstigede, er den henførbare andel af virksomhedens indkomst eller tab i perioden. Sådanne fordelinger bestemmes af (1) partnerskabsaftalen i forhold til partnerne, (2) en beregning af vægtet gennemsnitligt aktieejerskab i forhold til aktionærer i et S-selskab, og (3) det kontrollerende testamente eller trustinstrument i forhold til modtagerne af et bo eller en trust.

Allokering. Overdragelse eller tildeling. *Jacobson v. Bowles*, D.C.Tex., 53 F.Supp. 532, 534.

Inden for beskatning er det tildelingen af indkomst til forskellige skatteformål. Et flerstatligt selskabs ikke-forretningsmæssige indtægter tildeles normalt den stat, hvor de ikke-forretningsmæssige aktiver er placeret; de fordeles ikke sammen med resten af enhedens indkomst. Indkomst- og udgiftsposter i et bo eller en trust fordeles mellem indkomst- og korpuskomponenter. Specifikke indtægter, udgifter, gevinster, tab og kredit kan allokere til specifikke partnere eller aktionærer i et S-selskab, hvis der er et væsentligt økonomisk, ikke-skattemæssigt formål med allokeringen.

Allocatione facienda /álakéyshiyówniy fmshiyénda/. I gammel engelsk praksis, en stævning til at give en anklager de pengesummer, som han lovligt har udbetalt i sit offer; rettet til Lord Treaeurer og Barons of the Exchequer efter ansøgning.

Allokering af udbytte. I trustregnskaber krediteres eller allokere kontantudbytte til indkomst, mens aktieudbytte generelt krediteres hovedstolen, og grundlaget for den aktie, som udbyttet er blevet udbetalt på, ændres i porteføljen. Hvis det kontante udbytte er et likvidationsudbytte, allokere det almindeligvis til hovedstolen.

Allokering af indkomst. Når to eller flere virksomheder kontrolleres af de samme interesser, kan skattekommissæren allokere eller distribuere indkomst for at forhindre skatteunddragelse. I.R.C. § 482. I trustregnskaber er det den proces, hvorved indkomsten fordeles mellem hovedstol og indkomst.

Allokering af hovedstol og indkomst. Se Allokering af udbytte; Allokering af indkomst.

Allocatur /álakéytar/. Lat. Det er tilladt. Et ord, der tidligere blev brugt til at betegne, at en stævning eller kendelse var godkendt. Et ord, der betegner en mesters eller protonotars godkendelse af en regning, der er henvist til hans behandling, hvad enten det drejer sig om omkostninger, skader eller regnskabsmæssige forhold. *En speciof allocatur* er den særlige

godkendelse af en stævning.

(især en stævning om fejl), som kræves i nogle særlige tilfælde.

Allocatur exigent /iilakéytar égzajant/. En form for stævning, der tidligere blev udstedt i sager om fredløshed, når den oprindelige exigent-stævning blev returneret. Se Exigent.

Allokution /álakyúwshan/. Rettens formelle forespørgsel til tiltalte om, hvorvidt han har nogen juridisk grund til at vise, hvorfor der ikke bør afsiges dom mod ham på baggrund af en domfældelse; eller om han ønsker at afgive en erklæring på sine vegne og fremlægge oplysninger til formildelse af dommen (se f.eks. Fed.R.Crim.P. 32(a)). Staten mod Pruitt, Mo., 169 S.W.2d 399, 400.

Allocutus /álakyúwtas/. Se Allokution.

Allodarii /áladériyay/. Ejere af allodial jord. Ejere af godser så store, som en undersåt kan have.

Allodial /aÍówdiyal/. Fri; ikke ejet af nogen herre eller overordnet; ejet uden forpligtelse til vasalskab eller feudalitet; det modsatte af feudal. Se ofso Ejerskab.

Allodium /alówdiyam/. Jord, der ejes absolut i ens egen ret og ikke af nogen herre eller overordnet; jord, der ikke er underlagt feudale afgifter eller byrder. En ejendom, der besiddes af absolut ejerskab, uden at anerkende nogen overordnet, til hvem der skal betales nogen afgift på grund af det.

Allograf /élagrñf/. En skrift eller underskrift, som en anden har lavet for en person; i modsætning til autograf.

Allonge /alónj/. Et stykke papir, der er vedhæftet et gælds-brev, hvorpå man kan skrive påtegninger, som der ikke er plads til på selve dokumentet. Det skal være så solidt fastgjort, at det bliver en del af det. U.C.C. § 3-202(2).

Allot /alót/. At fordele, distribuere; at dele ejendom, der tidligere var fælles, mellem de berettigede, og tildele hver sin forholdsmæssige del, der skal besiddes i flere led. At afsætte specifik ejendom, en andel af en fond osv. til en særskilt part. I selskabsretten er det at tildele aktier, obligationer osv. at tildele dem til de ansøgere eller personer, der har ansøgt om dem.

Allotted land. *ifíee* Allotment.

Tildeling. En andel eller portion; det, der er tildelt; fordeling; deling; fordeling af aktier i et offentligt foretagende eller selskab. Partition; uddeling af jord i henhold til en lov om indhegning.

Det udtryk, der normalt og ofte bruges til at beskrive jord, der ejes af indianere efter tildelingen, og før udstedelsen af det patent, der fratager jorden dens karakter som indianerland. Et kunstudtryk i indiansk lov, der beskriver enten en jordparcel ejet af USA i tillid til en indianer, dvs. en "trust allotment", eller ejet af en indianer, der er underlagt en begrænsning på alienation til fordel for USA eller dets embedsmænd, dvs. en "restricted fee allotment". Bear v. U.S., D.C.Neb., 611 F.Supp. 589, 599. I indiansk lov betyder det en udvælgelse af specifik jord, der tildeles en individuel allottee fra en fælles bedrift. Affiliated Ute Citizens of Utah v. U.S., U.S.Utah, 406 U.S. 128, 92 S.Ct. 1456, 1466, 31 L.Ed.2d 741. Se Allottee.

Tildelingsbevis. Et dokument, der udstedes til en ansøger om aktier i et selskab eller et offentligt lån, og som meddeler antallet af tildelte eller overdragne aktier og beløbene og forfaldsdatoerne for de indfrielse eller forskellige betalinger, der skal foretages på dem.

Allotment note. I engelsk lov, en sømand, der skriver på en godkendt formular, hvorved han giver en del af sin løn til fordel for sin kone, far eller mor, bedstefar eller bedstemor, bror eller søster. Reguleret af Merchant Shipping Act, 1970, § 13(1).

Tildeling ayatem. Betegner praksis i England med at opdele jord i små portioner til dyrkning af landarbejdere, gartnere og andre. *Se også* Allotment.

Forpagter. **Ifølge** den engelske lov om indhegning, 1845, § 108, skulle den jord, der var blevet tildelt de arbejdende fattige i et distrikt i forbindelse med en indhegning i henhold til loven, forvaltes af sognets præst og kirkevæрге og to andre personer, der var valgt af sognet, og de skulle kaldes "sognets kolonihaveværger".

Tildelt. En person, som en tildeling er givet til; som modtager en andel i henhold til en tildeling. En person, som tildeles jord i henhold til en indhegningslov eller aktier i et selskab eller en offentlig virksomhed.

Tillad. Ordet har ingen fast eller præcis betydning, men varierer alt efter omstændighederne eller den sammenhæng, det bruges i. Det kan betyde at skænke eller tildele nogen noget som deres ret. At godkende, acceptere som sandt, indrømme, vedtage eller fastsætte. At give noget som et fradrag eller en tilføjelse; at reducere eller fratække; som at give et beløb for lækage. Pittsburgh Brewing Co. v. Commissioner of Internal Revenue, C.C.A.3, 107 F.2d 155, 156. At sanktionere, enten direkte eller indirekte, i modsætning til blot at lade en ting blive gjort; at acceptere; at lide; at tolerere. *Se o/so* Acquiescence; Samtykke.

Tillæg. Et fradrag, en gennemsnitlig betaling, en del tildelt eller tilladt; handlingen at tillade. For Famiy, se denne titel.

Underholdsbidrag pendente lite /aláwans pendéntyí láytyí/. Den retligt fastsatte forsørgelse af en ægtefælle og børn under en skilsmisse- eller bidragssag. *ide også* underholdsbidrag.

Godkendt fordring. Mod et bo er det en gæld eller afgift, som er gyldig i henhold til loven og berettiget til inddrivelse. Commissioner of Internal Revenue v. Lyme, C.C.A.1, 90 F.2d 745, 747.

Allounour /alóynar/. L. Pr. En, der stjæler eller bortfører en ting privat. *Se* Eloigne.

Al ejendom. **Det** engelske navn for den korte klausul i en overdragelse eller anden forsikring, som har til formål at overdrage "all the estate, right, title, interest, claim, and demand" fra giveren, udlejereren osv. i den ejendom, der er tale om.

Alluvio maris /al(y)úwvviyow mèraa/. **Lat.** I den civile og gamle engelske lov, havets udvaskning; jorden

således dannet; dannelse af jord eller land fra havet; maritim forøgelse.

Allusion /al(y)úwviyan/. Den forøgelse af jorden på en strand eller bred af en strøm eller havet, ved at vandets kraft skyller sand eller jord op, så der dannes fast grund, som ved en strøm eller ved bølger, som er så gradvis, at ingen kan bedømme, hvor meget der tilføjes på hvert tidspunkt. *Garrett v. State*, 118 N.I.Super. 594, 289 A.2d 542, 545. "Accretion" betegner handlingen. Begreberne bliver dog ofte brugt synonymt. Avulsion er pludselig og mærkbar. *Se* Accretion; Avulsion. Kom'ore Reliction.

All Writs Act. *úce Writ.*

Allieret. En nation, der har indgået en alliance med en anden nation. En borger eller undersåt i en af to eller flere allierede nationer.

Almaria /ælmériya/. Arkiverne eller, som de nogle gange kaldes, munimentø i en kirke eller et bibliotek.

Almeafeoh /ä(1)mzfiy/. I saksisk lov, almisse-gebyr; almisse-penge. Også kaldet "Peter-pence".

Almoín /álmóyn/. Alma; en guddommelig ejendomsret til jord.

tjeneste. *Se* Frankalmoín.

Almoner /áلمانar/. En, der har til opgave at uddele almisser. Embedet blev først indstiftet i religiøse huse, og selvom det tidligere var et vigtigt embede, er det nu i England næsten en sinecure.

Almø. Velgørende donationer. Enhver form for hjælp, der gives til de fattige. Det, der gives af offentlig myndighed til hjælp for de fattige.

Almø afgift. Peter-pence (eller Peter's p e n c e), som se.

Fattighus. Et hus for de offentligt eller privat forsørgede fattige i en by eller et amt; kan også kaldes en "mission". I England er et almshouse ikke synonymt med et workhouse eller fattighus, da det er støttet af private fonde.

Alnager /ælnajar/ eller ulnager /alnajar/. En af kongens edsvorne embedsmænd, hvis pligt det var at se til, at der blev foretaget opkrævning af uldstof i hele landet, og at der blev sat de dertil indrettede segl på, for hvilket han opkrævede en afgift kaldet "alnage".

Alod, **alode**, **alodes**, **alodis** /ælad/. L. lat. I feudal lov, gamle former af *alodium* eller *allodium* (*q.u.*). Et udtryk, der bruges i modsætning til *feodum* *oz* *fief*, som betyder ejendom, hvis brug blev skænket til en anden af ejeren på betingelse af, at modtageren skulle udføre visse tjenester for giveren, og ved svigt af hvor ejendommen skal vende tilbage til den oprindelige besid- s t

Alodiarii. *Se* Allodarii.

Alene. Bortset fra andre; enkeltvis; alene.

På langs. I længderetningen af, hvilket indebærer bevægelse eller ved eller nær, til forskel fra på tværs. Ved, på, op til eller over, alt efter emne og kontekst Udtrykket betyder ikke nødvendigvis berøring på alle punkter; det betyder heller ikke nødvendigvis kontakt.

A four foy /a lar fwá/. I deres troskab.

AlBo. Udover; såvel; derudover; ligeledes; på samme måde; på samme måde; også; medal. Noget andet; herunder yderligere; desuden; på samme måde; i øvrigt; næsten det samme som ordet "og" eller "på samme måde."

A.L.T.A. American Land Title Association.

Alta proditio /æltá prowdishiyow/. L. Lat. I gammel Eng- dansk lov, højforræderi. 4 Bl.Comm. 75. *Se* forræderi.

Altarage /ólt(a)raj/. I kirkeretten ofringer, der foretages på alteret, alle indtægter, der tilfalder præsten ved hjælp af alteret.

Alto via /ielta váya /. L. Lat. I gammel engelsk lov, en hovedvej, motorvejen. *Alta uia regia*; kongens hovedvej; "kongens hovedgade."

Ændre. **At** foretage en ændring i; at modificere; at variere i en vis grad; at ændre nogle af elementerne eller ingredienserne eller detaljerne uden at erstatte en helt ny ting eller ødelægge identiteten af den ting, der er berørt. At ændre delvist. At ændre i en eller flere henseender, men uden at ødelægge eksistensen eller identiteten af det ændrede; at forøge eller formindske. *Se* Ændring; Forandring; Ændring.

Ændring. Variation; forandring; at gøre anderledes. En ændring af en ting fra en form eller tilstand til en anden; at gøre en ting forskellig fra, hvad den var, uden at ødelægge dens identitet. *See* Alter.

En handling, der udføres på et instrument, hvorved dets betydning eller sprog ændres. Sprog, der har en anden juridisk virkning, eller ændring i parternes rettigheder, interesser eller forpligtelser. Det indfører en ændring i instrumentets vilkår, betydning, sprog eller detaljer. Udtrykket anvendes ikke korrekt på ændringer, der indebærer oprettelse af et praktisk talt nyt dokument. En ændring siges at være *væsentlig* af når den påvirker, eller muligvis kan påvirke

påvirke rettighederne for de personer, der er interesseret i dokumentet. Í.J.C.C. § 3-407. *Se* også **svigagtig ændring**; væsentlig ændring; lemlæstelse; spoliation.

Ændring af kontrakt. En ændring i bestemmelserne i en kontrakt. Hvis ændringen er væsentlig, ophæver den retten for den part, der ændrer den, og frigør den anden part. Testen af, om det er væsentligt, er, om den forpligtedes rettigheder ville blive ændret i forhold til den part, der foretager ændringen, eller i forhold til en tredjepart. *Restatement of Contracts*, § 434.

Ændring af trust. En handling fra trustens stifter, der ændrer trustens vilkår, generelt i henhold til en beføjelse til at ændre og ændre i det oprindelige trustinstrument.

Skænderi. Varme stridigheder i ord. *Tvist eller kontrovers ført med varme eller vrede. Ivory v. State*, 128 Tex.Cr.R. 408, 81 S.W.2d 696, 698.

Alter ego /óltar iygow/. Det andet selv. I henhold til doktrinen om "alter ego" ser retten blot bort fra virksomheden og holder individet ansvarlig for handlinger, der bevidst og forsætligt er udført i virksomhedens navn. *Ivy v. Plyler*, 246 Cal.App.2d 678, 54 Cal.Rptr. 894, 897. For at etablere "alter ego"-

doktrinen skal det påvises, at

aktionærene ignorerede selskabets enhed, gjorde selskabet til en simpel kanal for deres egne private forretninger, og at selskabets og aktionærernes separate individualitet faktisk ophørte med at eksistere. Sefton v. San Diego Trust & Savings Bank, Cal.App., 106 P.2d 974, 984. Doktrinen om "alter ego" skaber ikke aktiver for eller i selskabet, men den gør blot den person ansvarlig, som blot bruger selskabet som et redskab til at drive sin egen personlige forretning, og dette ansvar udspringer af bedrageri, som ikke er begået mod selskabet, men mod tredjepersoner, som handler med selskabet. Garvin

v. Matthews, 193 Wash. 152, 74 P.2d 990, 992. *Se også* Reglen om instrumentalitet.

Alteriua eircumventio alti non przbet aactionem

/zltiriyas sårkamvèrìsh(iy)ow à-liyay nòn priybat àkshiyównam/. At bedrage en person giver ikke en anden en handling.

Alternat /óltarnat/. En skik blandt diplomater, hvor rang og plads for forskellige magter, der har samme ret og krav på forrang, ændres fra tid til anden, enten i en bestemt regelmæssig rækkefølge eller en, der bestemmes ved lodtrækning. Ved udarbejdelsen af traktater og konventioner er det f.eks. sædvane, at visse magter skifter plads, både i præambelen og i signaturene, så hver magt indtager den første plads i det eksemplar, der er beregnet til at blive leveret til den.

Alternativ arv. *Se* Arv.

Alternativ værdiansættelsesdato. Ejendom, der overgår fra en pæraon ved død, kan værdiansættes til boafgiftsformål fra dødsdatoen eller den alternative værdiansættelsesdato. Den alternative værdiansættelsesdato er seks måneder fra dødsdatoen eller den dato, hvor ejendommen afhændes af boet, alt efter hvad der kommer først. Brugen af den alternative værdiansættelsesdato kræver et bekræftende valg fra ekssekutorens eller bobestyrerens side. I.R.C. §§ 1014(a), 2032.

Alternativ /óltarnéygam/. Lat. Ombytligt.

Alternativa petitio non est audienda /óltárnatáyva patish(i)yow nòn est ódiyénda/. Et alternativt andragende eller krav skal ikke høres.

Alternativ. Den ene eller den anden af to ting; at give en mulighed eller et valg; at tillade et valg mellem to eller flere ting eller handlinger, der skal udføres.

Alternativ kontrakt. En kontrakt, hvis vilkår tillader opfyldelse ved at udføre en af flere handlinger efter valg af den part, som skal opfylde kontrakten.

Alternativ konfliktløsning. Betegnelse for procedurer til bilæggelse af tvister på andre måder end ved retssager, f.eks. ved voldgift, mægling, mini-retssager. Sådanne procedurer, som normalt er billigere og mere tidskrævende, bliver i stigende grad brugt i handels- og arbejdskonflikter, skilsmisssager, til at løse erstatningskrav i forbindelse med motorkøretøjer og medicinsk fejlbehandling og i andre konflikter, som ellers sandsynligvis ville involvere retssager. *J2ee også* Voldgift; Mægling; Mini-retssag; Retssag (*summarisk jury-retssag*).

Alternativ dom. E'ee Dom.

Alternativ minimumsskat (AMT). Den **skat, der pålægges** enkeltpersoner, dødsboer, trusts og, for **skatteår, der** begynder efter 1986, selskaber. Skatten er designet til at sikre, at alle skatteydere betaler mindst et minimumsbeløb i skat. AMT-satsen er en fast procentdel af den alternative skattepligtige minimumsindkomst. I.R.C. §§ 55-59.

Alternativ forpligtelse. En forpligtelse, der giver den forpligtede mulighed for at vælge, hvilken af to ting han vil gøre, og hvis en af dem opfyldes, vil instruksen være opfyldt. Et løfte om at levere en bestemt ting eller at betale en bestemt sum penge er et eksempel på denne type forpligtelse.

Alternativt processkrift. En form for processkrift, som tidligere var forbudt, men som nu er anerkendt i henhold til Federal and state Rules of Civ.Proc., og hvor processkriveren fremsætter to eller flere påstande eller forsvar, som ikke nødvendigvis er i overensstemmelse med hinanden. Når to eller flere udsagn fremsættes subsidiært, og et af dem, hvis det blev fremsat uafhængigt, ville være tilstrækkeligt, bliver processkriftet ikke utilstrækkeligt af, at et eller flere af de subsidiære udsagn er utilstrækkelige. *Se* Fed.R.Civil P. 8(e)(2).

Alternativt retsmiddel. I henhold til Fed.Rules Civ.Proc. 8(a) kan den part, der søger en dom, kræve den subsidiært eller i forskellige former, f.eks. krav om en pengedom og om retfærdig rettergang.

Alternativt særeje. Resthæftelser, hvor der træffes alternative dispositioner over ejendommen, hvor den ene kun træder i kraft, hvis den anden ikke gør, og i stedet for den.

Alternative behandlinger. *Lee* Alternativ lindring.

Alternativ stævning. En stævning, der pålægger den person, den er udstedt imod, at gøre en bestemt ting eller vise retten, hvorfor han ikke skal tvinges til at gøre det. I henhold til almindelig lovpraksis er den første **dom** en alternativ stævning; men i moderne praksis undlades denne stævning ofte, og den erstattes af en ordre om at vise årsag. *Se* Mandamus.

Alterum nou lxdere /óltaram nòn liydariy/. Ikke at skade en anden. Denne maksime og to andre, *honeste uii'ere* og *suum tuique tribuere, iq.i'.J* betragtes af Justinian som grundlæggende principper, som alle retsregler er baseret på.

Alteruter /óltaryúwtar/. Lat. En af to; enten.

Altius non tollendi /éls(h)i)yas non talénda/. I civilretten en servitut, som ejeren af et hus skal betale, og som afholder ham fra at bygge ud over en vis højde.

Altia tollendi /ñlsh(i)yas talénda/. I civilretten en servitut, der består i retten for den, der er berettiget til det, til at bygge sit hus så højt, som han måtte finde passende. Generelt nyder alle dog dette privilegium, medmindre han er begrænset af en modsat titel.

Alto et basso /éltow at bèsow/. Højt og lavt. Denne sætning bruges om en aftale, der er indgået mellem to

de stridende parter til at underkaste alle stridsspørgsmål, *alio et oosso*, voldgift.

Altum mare /zltam máriy/. L. lat. I gammel engelsk lov, det høje hav eller havene. Det dybe hav. Super *altum* more, på det åbne hav.

A lui et a œo heritiera pour toujours /a lwiy ey a séyz eriytyéy pur tuwzhúr/. Til ham og hans arvinger for evigt.

Alveuo /alviyas/. Det leje eller den kanal, som åen løber igennem, når den løber inden for sin almindelige kanal. *Alueus derelictus*, en forladt kanal.

A.M. *Ante meridiem*, før middag. Normalt bruges kun forkortelsen. Også *artium magister*, magister i kunst. Også *ciwim mirooifis*, det vidunderlige år-1666, året for den hollandske flådes nederlag og for den store brand i London. Også *owio mundi*, i verdens år; det vil sige, da verdens skabelse siges at have fundet sted, 4004 B.C.

A.M.A. Den amerikanske lægeforening.

A ma intent /a ma æntón/. På min handling.

Sammensmeltning /amålgaméyþhan/. Forening af forskellige racer eller forskellige elementer, samfund, fagforeninger, sammenslutninger eller selskaber, så de danner en homogen helhed eller et nyt organ; sammenblanding; indgifte; konsolidering; fusion; sammensmeltning; som sammensmeltning af aktier.

Amalfitansk kode eller **tabel** /amålfadan kowd/teýbal/. En samling af sølove, der blev udarbejdet omkring slutningen af det 11. århundrede af folket i Amalphi. Den består af de love om maritime emner, som var eller havde været i kraft i lande, der grænser op til Middelhavet, og blev i lang tid modtaget som autoritet i disse lande. Den blev en del af havretten. *Se* kodeks.

A manibus /éy miénibas/. Lat. Kongelig skriver. *Se* *Amanensis*.

Amanuenoio /amányuwénsas/. En, der skriver på halvdelen af en anden, hvad han dikterer.

A manu œervuo /éy máiy)uw sarvas/. Lat. En handservant; en skriver; en sekretær.

Ambactus /åmbzktas/. En budbringer; en tjener, der sendes rundt; en, hvis tjenester hans herre lejede ud.

Ambaociator /åmbåshiyéytar/. En person, der sendes rundt i en andens tjeneste; en person, der sendes ud i en tjeneste. Et hyppigt forekommende ord hos middelalderens forfattere.

Ambassadør. En offentlig embedsmand med høje diplomatiske beføjelser, som er udpeget af en regering til at varetage sin regerings internationale forretninger med en udenlandsk regering.

En amerikansk ambassadør er præsidentens personlige repræsentant og rapporterer til præsidenten gennem udenrigsministeren. Ambassadører har det fulde ansvar for at implementere USA's udenrigspolitik over for alt amerikansk regeringspersonale i det land, hvor de er udstationeret, undtagen dem, der er under militær kommando.

aftaler mellem USA og værtslandet, forklarer og formidler officiel amerikansk politik og opretholder hjertelige forbindelser med landets regering og befolkning. 22 U.S.C.A. § 3942.

Tidligere skelnede man mellem *ekstraordinære* ambassadører, som blev sendt for at udføre særlige opgaver eller for at blive i en ubestemt periode, og ambassadører, som blev sendt på permanente missioner; men denne skelnen overholdes ikke længere.

Se *a/so* Diplomatisk agent.

Ambidexter /åmbadéksar/. Dydigt med begge hænder; en, der spiller på begge sider. Blev i gamle dage brugt om en advokat, der tog betaling fra begge sider, og senere om et jurymedlem, der var skyldig i den samme forseelse.

Ambigua reponoio contra proferentem est acceipienda /æmbigyuwa raspónsh(iy)ow kóntra prófaréntam est aksipiyénda/. Et tvetydigt svar skal tages imod (skal ikke fortolkes til fordel for) den, der giver det.

Ambiguiø cœoibuø œemper præœumitur pro rege /æmbigyuwas kéyabas sémpar praz(y)úwmatar pròw riyjiy /. I tvivlstilfælde er formodningen altid til fordel for kronen.

Ambiguitø /åmbagyúwaNs/. Lat. Fra *ambiguum*, tvivlsom, usikker, uklar. Tvetydighed; usikkerhed om betydning.

Ambiguitos latens, en latent tvetydighed; *ombiguitas patens*, en patent tvetydighed. *Se* tvetydighed.

Ambiguitas contra stipulatorem est /åmbagyúwatá's kóntra stipyaleytóram est/. Tvivlsomme ord vil blive brugt stærkest imod den part, der bruger dem.

Ambiguitas verborum *latenø verificatione suppletur*, nam **quod ex facto** oritur **ambiguum verificatione** facti tollitur /åmbagyúwatzs varbóram léytanz vèhrafakéyshiyówniy sapliytar, nám kwód èks fièkt(y)uw óhratar æmbigyuwam vèhrafakéyshiyówniy fièktay tólatar/. En latent tvetydighed i sproget kan fjernes med beviser; for enhver tvetydighed, der stammer fra en ydre kendsgerning, kan forklares med ydre beviser. Siges at være "en ufrugtbar spidsfindighed; inadekvat og uinstruktiv."

Ambiguitas verborum patens nulla verificatione excluditur /åmbagyúwatæks varbóram péytènz nala vèhrafakéyshiyówniy ekslúwdatar/. En åbenlys tvetydighed kan ikke afklares ved hjælp af ydre beviser (eller bliver aldrig afklaret ved en påstand).

Tvetydighed /åmbagyúwatiy /. Tvivl; dobbelthed i betydning. Dobelthed, utydelighed eller usikkerhed i betydningen af et udtryk, der bruges i et skriftligt instrument. Mangel på klarhed eller bestemthed; vanskeligt at forstå eller skelne; af tvivlsom betydning. For eksternt tvetydighed, *se* denne titel.

Tvetydighed foreligger, hvis fornuftige personer kan finde forskellige betydninger i en lov, et dokument etc., *Laskaris v. City of Wisconsin Dells, Inc., App., 389 N.W.2d 67, 70, 131 Wis.2d 525*; når der kan fremføres gode argumenter for en af to modsatrettede holdninger til betydningen af et

i et dokument, *Atlas Ready-Mix of Minot, Inc. v. White Properties, Inc.*, N.D., 306 N.W.2d 212, 220; når anvendelsen af de relevante fortolkningsregler på et dokument som helhed ikke kan fastslå, hvilken af to eller flere betydninger der ligger i de ord, som parterne har brugt, *Wood v. Hatcher*, 199238, 428 P.2d 799, 803.

Sprog i en kontrakt er "tvetydigt", når det reelt kan forstås i mere end én forstand. *City of Sioux Falls v. Henry Carlson Co., Inc.*, S.D., 258 N.W.2d 676, 679. Testen for at afgøre, om en kontrakt er "tvetydig", er, om rimelige personer ville finde kontrakten underlagt mere end én fortolkning. *Tastee-Freez Leasing Corp. v. Milwid*, Ind.App., 365 N.E.2d 1388, 1390.

Sproglig tvetydighed skal skelnes fra uforståelighed og unøjagtighed, for ord kan ikke siges at være tvetydige, medmindre deres betydning forekommer tvivlsom og usikker for personer med kompetente evner og viden til at forstå dem. Det omfatter ikke usikkerhed, der opstår ved brug af særlige ord eller almindelige ord i et særligt sæt. Det er *latent*, når det anvendte sprog er klart og forståeligt og kun **antyder** en enkelt betydning, men nogle ydre kendsgerninger eller uvedkommende beviser skaber en **nødvendighed** for fortolkning eller et valg mellem to eller flere mulige betydninger, som når en beskrivelse, der tilsyneladende er klar og entydig, viser sig at passe til forskellige dele af ejendommen. Logue

v. Von Almen, 379 Ill. 208, 40 N.E.2d 73, 82. En *åbenlys* tvetydighed er den, der fremgår af instrumentets forside, og som opstår på grund af det mangelfulde, uklare eller ufølsomme sprog, der er brugt.

Tvetydighed om det faktiske En tvetydighed i forhold til selve grundlaget for instrumentet, som adskiller sig fra en tvetydighed med hensyn til fortolkningen af dets vilkår. Udtrykket anvendes f.eks. ved tvivl om, hvorvidt en testator mente, at en bestemt klausul skulle være en del af testamentet, eller om den blev indført med hans viden, eller om et kodicil var ment som en genudgivelse af et tidligere testamente, eller om residualklausulen blev udeladt ved et uheld.

Tvetydig. *Se* tvetydighed.

Ambiguum pactum contra venditorem interpretandum eot /ambígyuwam ɣxèktam kóntra vëndatóram intárpratándam est/. En tvetydig kontrakt skal fortolkes imod sælgeren.

Ambiguum placitum interpretari debet contra prof-erentem /ambígyuwam plásatam intárpratéráy débat kóntra prófaréntam/. Et tvetydigt anbringende bør fortolkes imod den part, der påberåber sig det.

Ambit. En grænselinje, som går rundt om et sted; en udvendig eller indesluttende linje eller grænse. Grænserne eller omkredsen for en magt eller jurisdiktion; den linje, der omkranser et emne.

Ambituo /æmbatas/. At skaffe sig et offentligt embede ved hjælp af penge eller gaver; ulovligt køb og salg af et offentligt embede.

Aøiblotisk /æmbłótak/. Har evnen til at forårsage abort; noget, der bruges til at fremkalde abort.

Ambulancekæmper. Et populært navn for en person, der påtager sig sager om uagtsomhed for en advokat mod et honorar eller en procentdel af erstatningen. Også et udtryk, der beskriver nogle advokaters praksis med, når de hører om en persons skade, som kan være forårsaget af en andens uagtsomhed eller uretmæssige handling, straks at opsøge den skadelidte med henblik på at sikre sig bemyndigelse til at anlægge sag på grund af skaden. Lægfolk, der gør sig bekendt med ulykker og henvender sig til skadelidte eller deres repræsentanter med henblik på at anmode om ansættelse af en advokat i retssager, der opstår som følge af ulykken. *se også* Runner.

Ambulatoria est voluntas defuncti uoque ad vitæ oúpremum exitum /àmbyalatóriya èst volantæs dafapktay ábkwiý äd váytiý s(y)apriymam égzitam/. En afdød persons testamente var ambulante indtil det sidste øjeblik i livet.

Ambulerende. Lat. *ambulare*, gå omkring. Bevægelig; tilbagekaldelig; genstand for forandring; i stand til at ændre sig.

Ambulatoria rufunfös (et foranderligt testamente) betegner den magt, som en testator har til at ændre sit testamente i løbet af sin levetid.

Èourts. Kongens domstol i England blev tidligere kaldt en ambulante domstol, fordi den fulgte kongens pæraon og nogle gange blev holdt ét sted og andre gange et andet. I Frankrig var højesteret eller parlamentet oprindeligt ambulerende. 3 Bl. Comm. 38, 39, 41.

Ambulatorisk disposition. En dom, et dekret eller en afgørelse, som kan ændres, suppleres eller tilbagekaldes.

Baghold. At ligge på lur, at overraske, at lægge sig i baghold.

A me /èy míy/. Lat. ego, I. Et udtryk i feudale bevillinger, der betegner den overordnede herres direkte ejendomsret. Uretfærdigt at tilbageholde fra mig. Det siges, at han tilbageholder o *me* (fra mig), som uretmæssigt har opnået besiddelse af min ejendom. At betale n mig, er at betale med mine penge.

Forbedrende affald /amiyI(i)yareyti9 wéyst/. En handling fra forpagterens side, som teknisk set udgør spild, men som faktisk resulterer i forbedring i stedet for skade på jorden. Generelt vil retfærdigheden ikke påbyde sådant spild.

Forbedringer /amiyI(i)yaréyshanz/. Forbedringer; forbedringer.

Tilregnelig /amiynabal/men°. Underlagt loven; ansvarlig; ansvarlig; strafbar.

Betyder også medgørlig, der let kan ledes eller regeres; tidligere anvendt om en hustru, der var styrbare af sin mand.

Ændre. At forbedre. At ændre til det bedre ved at flytte defekter eller fejl. At ændre, korrigere, revidere. *Texas Co. v. Fort*, 168 Tenn. 679, 80 S.W.2d 658, 660. *Se* ændring.

Amende ærefuld /amónd onarébal/. En undskyldning. I gammel engelsk lov var det en straf, der blev pålagt en person som skændsel eller vanære, som straf for en forseelse, eller med det formål at gøre skaden god igen, som at gå ind i kirken i et hvidt lagen, med et reb om nakken og en fakkell i hånden, og bede Gud, kongen eller en privatperson om tilgivelse for en forseelse. En straf, der mindede lidt om denne, og som bar samme navn, var almindelig i Frankrig for overtrædelser af den offentlige anstændighed eller moral. Den blev afskaffet ved lov af 25. september 1791. I 1826 blev den genindført i tilfælde af helligbrøde og blev endeligt afskaffet i 1830.

Ændring. At ændre eller modificere til det bedre. At ændre ved modifikation, sletning eller tilføjelse.

Pratat og indlæg. Korrigerende af en fejl, der er begået i en proces, et processkrift eller en retssag, og som sker enten som en selvfølge eller med parternes samtykke eller efter anmodning til den ret, hvor sagen verserer. I henhold til Fed.R.Civil P. er enhver ændring i processkrifter, dog ikke nødvendigvis en berigtigelse, som en part kan foretage én gang som en selvfølge på et hvilket som helst tidspunkt, før et svarskrift er blevet indleveret. En sådan ændring kan være nødvendig for at få processkrifterne til at stemme overens med bevismaterialet. Regel 15(a), (b). Ændringen vedrører det oprindelige processkrift, hvis genstanden for den opstod som følge af den transaktion, der er beskrevet eller forsøgt beskrevet i det oprindelige processkrift. Fed. R.Civil P. 15(c). Komjxire supplerende processkrift.

Ændring af dommen. En dom kan ændres eller suppleres af passende grunde efter begæring, hvis den forkyndes inden for ti dage efter dommens afsigelse. Fed.R.Civ.P. 59(e). Se også regel 60 (Ophævelse af dom eller kendelse).

Ændring af tillid. En tilføjelse, der ændrer de oprindelige vilkår for en tillid, hvis magt til at opnå dette kan reserveres af bosætteren i det oprindelige tillidsinstrument.

Ændring på rettens eget initiativ. En ændring eller tilføjelse til et processkrift eller andet dokument, som foretages af dommeren uden forudgående begæring fra en part.

Erstatning En godtgørelse fra en skadevolder til den skadelidte part for en begået fejl.

Amenity /aménitiy/. I ejendomsretten sådanne omstændigheder, hvad angår situation, udsigt, beliggenhed, adgang til et vandløb eller lignende, som øger ejendommens behag eller ønskværdighed med henblik på beboelse, eller bidrager til beboernes glæde og nydelse, snarere end til deres uundværlige behov. Ekstraudstyr eller uhåndgribelige ting, der ofte er forbundet med en ejendom. De kan være håndgribelige. Faciliteter i et ejerlejlighedskompleks omfatter ofte swimmingpools, landskabspleje og tennisbaner.

I loven om *servitutter* består en "bekvemmelighed" i at afholde ejeren fra at gøre det på sin ejendom, som han ellers lovligt kunne have gjort, hvis det ikke var for tildelingen eller aftalen. Undertiden kaldet en "negativ servitut" til forskel fra den klasse af servitutter, som tvinger ejeren til at lade noget blive gjort.

på hans ejendom af en anden. *Equitable Life Assur. Soc. v. Brennan*, 30 Abb.N.C. 260, 24 N.Y.S. 784, 788. A restriktiv pagt. *South Buffalo Stores v. W. T. Grant Co.*, 153 Misc. 76, 274 N.Y.S. 549, 555.

Amena /éymenz/. Se Oemens.

A mensa et thoro /èy ménsa et sórow/. Lat. Fra bord og seng, men mere almindeligt oversat, fra seng og bord. En slags divorce, som snarere er en reparation af parterne ved lov end en opløsning af ægteskabet. Se Separation.

Amentia. Sindssyge; idioti. isee Sindssyge.

Amerce /amars/. At pålægge en afgift eller bøde; at offentliggøre ved en bøde eller straf.

Amercement /amarsmant/. En økonomisk straf i form af en bøde, der pålægges en ansat for en forseelse eller pligtforsømmelse. *Sherman v. Upton, Inc.*, S.D., 242 N.W.2d 666, 667. I common law blev den idømt af forbyrderens eller affektorens person, eller den blev pålagt vilkårligt efter rettens eller herrens skøn.

Tidlig sædvaneret krævede, at en klager, der tabte sin retssag, skulle betale sin modstander "wer", en monetær straf, der varierede med klagerens atatus, men efter Norman conquest blev wer afløst af "amercement", en mere fleksibel erstatning, der blev betalt til retten, og hvis størrelse, i det mindste i teorien, varierede i forhold til, hvor uretmæssig klagerens adfærd var. *Friedman v. Dozorc*, 412 Mich. 1, 312 N.W.2d 585, 595.

Amerikansk. Af eller med tilknytning til USA.

American Arbitration Association. National organisation af voldgiftsmænd, hvorfra der udvælges voldgiftsmænd til arbejds- og handelsretlige tvister. Foreningen har udarbejdet et etisk kodeks og proceduremæssige standarder til brug og vejledning af voldgiftsdommere. Se Voldgift.

American Bar Association. En national sammenslutning af advokater, hvis primære formål er at forbedre advokaternes ydelser og retsplejen. Medlemskab af ABA er åbent for enhver advokat, der har et godt omdømme i hans eller hendes stat.

American Bar Foundation. En udløber af American Bar Association, der sponsorerer og finansierer projekter inden for juridisk forskning, uddannelse og sociale studier.

Amerikansk klausul. I søforsikring et forbehold i en police om, at assurandøren i tilfælde af en efterfølgende forsikring alligevel skal være ansvarlig for det fulde omfang af den sum, han har tegnet, uden ret til at kræve bidrag fra efterfølgende assurandører.

Azaerican digest syeteza. Se Digest.

Amerikansk erfaringstabel over dødelighed. En række tabeller, der omhandler livsforsikring, omkostninger og værdier, der varierer alt efter den forsikredes alder, den periode, hvor policen har været i kraft, og den pågældende polices løbetid.

American Federation of Labor. En sammenslutning af fagforeninger.

American Law Institute. Gruppe af amerikanske jurister, der er ansvarlige for Restatements inden for de forskellige juridiske discipliner, og som sammen med National Conference of Commissioners on Uniform State Laws udarbejder nogle af Uniform State Laws, f.eks. Uniform Commercial Code. *Se* Fiestatement of Law.

Amerikansk regel. Den traditionelle "amerikanske regel" er, at advokatsalærer ikke kan tilkendes den vindende part (dvs. at hver part skal betale sine egne advokatsalærer), medmindre det er tilladt ved lov eller kontrakt; men der findes undtagelser, idet en tilkendelse kan ske til den sagsøgende part, hvis modstanderen har handlet i ond tro, på en måde, der er ubehagelig, hensynsløs eller af undertrykkende årsager, eller hvis retssagen giver en betydelig fordel for medlemmerne af en konstaterbar gruppe, og rettens saglige kompetence muliggør en tilkendelse, der vil fungere til at fordele omkostningerne forholdsmæssigt blandt dem. Huecker v. Milburn, C.A.Ky., 538 F.2d 1241, 1245. Derudover kan en domstol efter eget skøn tildele advokatsalær i borgerretlighedssager til den sejrende sagsøgte, hvis søgsmålet var useriøst, urimeligt eller uden grundlag. Christiansburg Garment Co. v. EEOC, 434 U.S. 412, 98 S.Ct. 694. Desuden indeholder en række føderale love bestemmelser om tildeling af advokatsalær til den sejrende sagsøger i sager, der involverer overtrædelser af forskellige føderale love (f.eks. Fair Labor Standards Act, § 16, 29 U.S.C.A.).

§ 216(b)), iføe alao Lov om lige adgang til domstolene.

Ameublisøement /amyüwblasmón/. I fransk ret, en form for aftale, som ved en aftale giver fast ejendom kvaliteten af løsøre.

Ami; amy. En ven; som *alien cmi*, en udlænding, der tilhører en nation i fred med ua; *prochein cimi*, en næste ven, der sagsøger eller forsvarer for et spædbarn, en gift kvinde osv.

Aæbiabteø coæpoieieurø. cíæ Venskabelige sammensættere.

Venskabelig. Venlig; gensidigt overbærende. Aftalt eller accepteret af parter, der har modstridende interesser eller en tvist; i modsætning til fjendtlig eller modstridende.

Gensidigt søgsmål. Et søgsmål anlagt og gennemført ved parternes gensidige samtykke og aftale for at opnå en retsafgørelse om et tvivlsomt retsspørgsmål, idet kendsgerningerne normalt afgøres ved aftale. *isee* Case (Case agreed one; Declaratory judgment).

I Louisianas lovgivning og praksis er "**amicable compounders**" voldgiftsmænd, der er bemyndiget til at afbøde noget af lovens strenghed til fordel for naturlig retfærdighed.

Gensidig genoptagelse af en dom /æmakabal säyriy féyshiyas/. En skriftlig aftale, underskrevet af den person, der skal være bundet af genoplivningen, m karakter af en stævning med en tilståelse af dom derpå, som skal være behørigt registreret, men som ikke kræver nogen retslig handling fra rettens side, og som har kraft og virkning som en dom afsagt efter en ugyldig eller anfægtet stævning.

Amicus curiae /amáykas kyúriyiy/amiykas kyúriyay/. Betyder, bogstaveligt talt, ven af retten. En person med stor interesse i eller synspunkter om emnet for en retssag, men som ikke er part i sagen, kan anmode retten om tilladelse til at indgive et indlæg, tilsyneladende på vegne af en part, men faktisk for at foreslå en begrundelse, der er i overensstemmelse med sine egne synspunkter. Sådanne amicus curiae-beskrivelser indgives ofte i appelsager, der vedrører spørgsmål af bred offentlig interesse, f.eks. borgerretlighedssager. De kan indgives af privatpersoner eller af regeringen. I appelsager til Amerikanske appeldomstole, Et indlæg kan kun indleveres, hvis det er ledsaget af skriftligt samtykke fra alle parter, eller af en tilladelse fra retten givet på begæring eller efter anmodning fra retten, bortset fra at samtykke eller tilladelse ikke er påkrævet, når indlægget præsenteres af USA eller en embedsmand eller et agentur herfor. Fed.R.App.P. 29. Se også Sup.Ct.Rule 37.

Amita /ámata/. Lat. En tante på faderens side. Amita mogno. En grandtante på faderens side. Ami- ia major. En grand-grandtante på faderens side. frui- ts runtime. En tip-tip-tip-tante eller en tip-tip-oldefars søster.

Amitinuø /æmatáynas/. En brors eller søsters barn; en fætter eller kusine; en, der har samme bedstefar, men forskellig far og mor.

Amittere /amitariy/. Lat. I den civile og gamle engelske lov, at miste. Deraf det gamle skotske "amitt".

Amittere curiam /amitariy kyúriyam/. At miste retten; at blive frataget privilegiet at deltage i retten.

Amittere legem terræ /amitariy liyjam téry/. At miste den beskyttelse, som landets love giver.

Amittere liberam legem /amitariy libaram liyjam/. I gammel engelsk lov, at miste sin frank-lov. Et udtryk med samme betydning som *amittere legem terræ*, (q.u.). Den, der mistede sin lov, mistede den beskyttelse, som loven gav en fri mand, og blev underlagt den samme lov som trælle eller ærfer, der var knyttet til jorden. At miste privilegiet til at afgive vidneforklaring under ed ved en domstol; at blive berygtet og ude af stand til at afgive vidneforklaring. Hvis en af parterne i et væddemål om kamp råbte "craven", blev han dømt *amittere liberam legem*; 3 Bl.Comm. 340.

Amnesi Hukommelsestab som følge af organisk traume, delirium, læsioner i hjernens mellemhjerneområde, hysteri eller epilepsi. Funktionelt kan identitetstab være en måde at håndtere neurotiske konflikter på. Der findes tre typer amnesi: anterograd (manglende evne til at fastholde nye indtryk; kan være et træk ved senilitet); retrograd (manglende evne til at huske tidligere oplevelser); lakunar (tab af hukommelse for visse perioder af livet). En sådan tilstand er generelt ikke tilstrækkelig til, at man ikke er kompetent til at stå skoleret. U.S. ex reL Parsons v. Anderson, 354 F.Supp. 1060, 1071-1072, afPd 481 F.2d 94.

Amnesti /ámnnastiy/. En suveræn tilgivelse for tidligere handlinger, givet af en regering til alle personer (eller til visse klasser af personer), der har været skyldige i forbrydelse eller delikt, generelt politiske lovovertrædelser, - forræderi, oprør, oprør, unddragelse af indkaldelse, - og ofte betinget af

at de vender tilbage til lydighed og pligt inden for en **fastsat** tid. Immigration Reform and Control Act fra 1986 gav amnesti til mange udokumenterede udlændinge, der allerede befandt sig i landet.

Begrebet benådning omfatter også "amnesti", som i alle henseender svarer til en fuld benådning, for så vidt som både forbrydelsen og straffen ophæves, når den gives; men i modsætning til benådnings henviser en amnesti normalt til en række personer uden hensyn til individuelle situationer. *State v. Morris*, 55 Ohio St.2d 101, 9 O. O.3d 92, 378 N.E.2d 708, 711.

En erklæring fra den eller de personer, der for nylig har erhvervet eller genvundet den suveræne magt i en nation, hvorved de benåder alle personer, der har udgjort, støttet eller adlydt den regering, der er blevet væltet.

Amnesti er afskaffelse og glemsel af lovovertredelsen; benådning er tilgivelse. *Knote v. U. S.*, 95 U.S. 149, 152, 24 L.Ed. 442. Den første er normalt rettet mod forbrydelser mod nationens suverænitet, mod politiske lovovertredelser; den anden tilgiver overtrædelser af æresretten.

den nation Buróick v. United States, 236 U.S. 79, 35 S.Ct. 267, 271, 59 L.Eü. 476.

Sammenlign benådning; prøveløsladelse.

Ezpress ainnesty er en, der gives i direkte terma.

Implicit amneuty er en *pligt*, der opstår, når en fredsftale indgås mellem stridende parter.

Amobarbital /èymowbérbatòl/. Ikke-proprietært navn for isoamyl-ethylbarbitursyre.

Blandt. Sammenblandet med eller i samme gruppe eller klasse. Sammenblandet med. I selskab eller forening med. I andele til hver af, f.eks. delt "blandt" arvingerne. I eller gennem midten af.

Amortisering /amñrtazéy8han/. I regnskabsmæssig sammenhæng afskrivning (og udgiftsføring) af et immaterielt aktivs kostpris eller andet grundlag over dets anslåede brugstid. Immaterielle aktiver, som har en ubestemt levetid (f.eks. goodwill), kan ikke afskrives. Eksempler på afskrivningsberettigede immaterielle aktiver omfatter organisationsomkostninger, patenter, rettigheder og lejerettigheder. En reduktion i en gæld eller fond ved periodiske betalinger, der dækker renter og en del af hovedstolen, til forskel fra: (1) afskrivning, som er en fordeling af den oprindelige pris for et aktiv beregnet ud fra fysisk slitage samt tidens gang, og (2) udtømning, som er en reduktion i den bogførte værdi af en ressource (såsom mineraler), der skyldes omdannelse til et salgbart produkt. Processen med at betale af på obligationer, aktier, et realkreditlån eller anden gæld, normalt for en stat eller et selskab, i rater eller ved hjælp af en nedbringelsesfond. En "amortiseringsplan" for betaling af en gæld er en plan, hvor der er delvise betalinger af hovedstolen og påløbne renter i bestemte perioder i et bestemt tidsrum, hvor hele gælden vil være udløbet.

guished. *Sammenlign med afskrivning.*

Amortiseringsreserve. En konto, der er oprettet til bogføringsformål for at indfri en forpligtelse gradvist over en periode.

Amortiseret realkreditlån Tilbagebetaling af et realkreditlån over regelmæssige, specificerede tidsintervaller med lige store betalinger. Dette vil reducere hovedstolen, efter at eventuelle skyldige renter er betalt.

Negativ amortisering. Dette sker, når de månedlige betalinger ikke er store nok til at dække alle renteudgifterne på et realkreditlån med justerbar rente. Den rente, der ikke dækkes, lægges til lånets hovedstol, som derefter kan stige til mere end det beløb, låntager: L

Amortiseringsplan. En plan over periodiske betalinger af renter og afdrag på en gældsforpligtelse.

Amotio /amówsh(iy)ow/. I civilretten, en flytning eller borttagelse. "Den mindste omotio er tilstrækkelig til at udgøre tyveri, hvis *nnimus furandi er* klart etableret." *Se Amotion.*

Udsættelse /amówshan/. En udsættelse eller udvisning, som udsættelse af en lejer eller en fjernelse fra et embede. Disposses- sion af lando Ouster er en omotiori af posseasion. En flytning eller bortførelse; uretmæssig inddragelse af per- sonlige ejendele.

I selskabsretten er det den sædvanlige procedure, hvormed en direktør kan afsættes af aktionærerne.

Azaouzxt. Hele virkningen, substansen, mængden, betydningen, resultatet eller signifiæanee. Det primære og det inter- est. *Lee o/so Sum certain.*

Dækningssum. I forsikringsammenhæng det beløb, der er forsikret, og som forsikringselskaberne er ansvarlige for tab under en forsikringspolice.

Det omstridte beløb. Den erstatning, som den skadelidte part i tvisten kræver; det beløb, der kræves eller sagsøges for i en retssag. *Glenwood Light & Water Co. v. Mutual Light, Heat & Power Co.*, 239 U.S. 121, 36 S.Ct. 30, 60 L.Ed. 174; *Wabash Ry. Co. v.*

Vanlandingham, C.C.A.Mo., 53 F.2d 51. Størrelsen af de påståede skader er påkrævet for mangfoldighedsjurisdiktion i *Federal courta.* 28 U.S.C.A. § 1332. *Se Jurisdiktionsbeløb.*

Tabbeløb. I forsikring, formindskelsen, ødelæggelsen eller tabet af værdien af, eller af byrden på, det forsikrede, der er underlagt den forsikrede, som en direkte konsekvens af den forsikrede risiko, i henhold til dens værdi i policen, eller i bidrag for tab, for så vidt værdien er dækket af forsikringen. *Se skadeserstatning.*

Realiseret beløb. Det beløb, som en skatteyder modtager ved salg eller bytte af ejendom. Målestokken for det modtagne beløb er summen af kontanter og dagsværdien af modtaget ejendom eller tjenester plus enhver relateret gæld, som køberen har påtaget sig. Bestemmelse af det realiserede beløb er udgangspunktet for at nå frem til realiseret gevinst eller tab. Det realiserede beløb er defineret i *LR.C.* § 1001(b) og de tilhørende regulativer. *lse Realiseret gevinst eller tab; Indregnet gevinst eller tab.*

Beløbe sig til. At nå op på i alt; at stige til eller nå op på ved akkumulering af bestemte summer eller mængder.

Flytte. At fjerne fra en post eller station.

Amoveas manus /èymówwiyas mænas/. Lat. At du fjerner dine hænder. I gammel engelsk lov havde kongen, efter at embedet var fundet, ret til de fortabte ting, enten jord eller personlig ejendom; retsmidlet for en person, der var forurettet, var ved "petition" eller "*monstrous de droit*" eller "*traverses*" at fastslå sin overordnede ret. Derefter blev der udstedt en stævning, *quod mams domini regis amo-ueantur*.

Amparo /æmpárow/. I spansk-amerikansk lov et dokument, der udstedes til den, der gør krav på jord, for at beskytte ham, indtil der kan bestilles en opmåling, og en autoriseret kommissær kan udstede en titel på besiddelse.

Amfetamin /àmfétamiyn/àmfétaman/. Et stof, der stimulerer centralnervesystemet. Com. v. Crockett, 229 Pa.Super. 80, 323 A.2d 257, 259. "Methedrine" er dets handelsnavn. Farveløs, flygtig, mobil væske, hvis damp ved indånding får næseslimhinden til at skrumpe ved forkølelse, bihulebetændelse og høfeber.

Ampliation /àmpliyéyshan/. I *civilretten* en udsættelse af dommen, indtil en sag er yderligere undersøgt. En kendelse om en ny høring af en sag på en bestemt dag for at få mere fyldestgørende oplysninger.

I *frænc/i lan'*, et duplikat af en kvittering eller et andet instrument. En notars afskrift af akter, der er blevet udstedt for ham, udleveret til parterne.

Amplius /àmpliyas/. I romerretten, mere; længere; mere tid. Et ord, som prætorerne udtalte i cøses, hvor der var uklarhed i en sag, og *dommerne* var usikre på, om de skulle dømme eller frikende; hvorved sagen blev udskudt til en bestemt dag.

Amputation af højre hånd. En gammel straf for et slag i en højesteret eller for at overfalde en dommer, der sad i retten.

AMT. Se Alternativ minimumsskat.

Amtrak. National Railroad Passenger Corporation.

A multo fortiori /èy maltow forshiyóray/. Langt den stærkeste reaßon.

Underholdning. Tidsfordriv, adspredelse, nydelse. En behagelig beskæftigelse af sanserne, eller det, der giver den. Young v. Board of **Trustees** of Broadwater County High School, 90 Mont. 576, 4 P.2d 725, 726. *Se også* Enjoyment.

Forlystelsesafgift. En statslig afgift, der pålægges billetter, der sælges til forlystelsessteder, sportsbegivenheder osv.; udskrives som en procentdel af billetprisen. *Se a/s* Luksusskat.

Aæy. Se Amí; Prochein ami.

En. Den engelske ubestemte artikel, der svarer til "one" eller "any"; bruges sjældent til at betegne flertal.

Anacriaiø /ánakráyzas/. I *civilretten* en undersøgelse af sandheden, afhøring af vidner og undersøgelse af enhver kendsgerning, især ved tortur.

Analog /análagas/. Afledt af det græske ana, op, og logos, forhold. Betyder at have en vis lighed eller lighed, der gør det muligt at drage en analogi.

Analogi. Identitet eller lighed i proportioner, **hvor** der ikke er noget fortilfælde. I sager om det samme emne kan jurister **benytte sig af** sager om et andet emne, men styret af de samme generelle principper. Dette er argumentation ved analogi. Ligheden i de relationer, der eksisterer mellem ting, der sammenlignes.

Analytisk retsvidenskab. En teori og et system inden for retsvidenskaben, der hverken er udarbejdet ved at spørge efter etiske principper eller retfærdighedsfølelsernes diktater eller de regler, der faktisk er i kraft, men ved at analysere, klassificere og sammenligne forskellige juridiske opfattelser. Se *jurisprudens*.

Anaphrodisia /ånæfradiz(h)iya/. Impotentia cœundi; frigiditet; manglende evne til samleje hos enten mand eller kvinde, og i sidstnævnte tilfælde undertiden kaldet "dyspareuni."

Anarkist. En, der bekender sig til og anbefaler anarkiets principper, *q.u.* I immigrationslovgivningen omfatter det ikke kun personer, der går ind for at vælte den organiserede regering med magt, men også dem, der tror på fraværet af regering som et politisk ideal og søger det samme mål gennem propaganda.

Anarki. Fravær af regering; samfundstilstand, hvor der ikke er nogen lov eller øverste magt; lovløshed eller politisk uorden, ødelæggende for og forvirring i regeringen. I bedste fald henviser det til et samfund, der er ordnet af gode manerer snarere end lov, hvor hver person producerer efter sine kræfter og modtager efter sine behov, og i værste fald henviser ordet til en terroristisk modstand mod al nuværende regering og social orden. For "kriminelt anarki", *se Kriminel*.

Anathema /anáßama/. En kirkelig straf, hvormed en person adskilles fra kirkens legeme og forbydes al omgang med dens medlemmer. Det adskiller sig fra ekskommunikation, som blot forbyder den ekskommunikerede person at gå ind i kirken og modtage kommunionen.

Anathematisere /anáßamatayz/. At udtale anathema over; at udtale forbandelse ved kirkelig myndighed. *Se* Anathema.

Anatocißm /anátasizam/. I *civilretten*, gentagen eller fordoblet rente; sammensat rente; åger.

Anatomisk donation. Testamentarisk donation af et vitalt organ eller organer, generelt med henblik på medicinsk forskning eller transplantation. De fleste stater har vedtaget Uniform Anatomical Gift Act, som giver tilladelse til at give hele eller dele af en menneskekrop efter døden til bestemte formål.

Forfader. En, som en person nedstammer fra eller kan nedstamme fra; en stamfader. En tidligere besidder; den person, der sidst besad jorden. En afdød person, som en anden har arvet jord fra. Omfatter både sikkerheds- og linjearvinger. Korrelat af "arving".

Forfædre /ånséstral/. Vedrørende forfædre, eller hvad der er blevet gjort af dem; som *hyldest ancestral iq.u.4*. Afledt af forfædre.

Forfædres ejendomme er sådanne, som overføres ved nedarvning og ikke ved køb; eller sådanne, som erhverves enten ved nedarvning eller ved lov. Fast ejendom, som er kommet til den længstlevende ved arv eller gave fra en død forfader eller ved et gavebrev fra en levende forfader, hvor der ikke er nogen anden modydelse end blod. Fast ejendom, der er kommet til udlofningsmodtageren ved arv, gave eller testamente fra en slægtning. Tildelinger til medlemmer af indianerstammer eller deres arvinger er blevet behandlet som en forfædres ejendom. *McDougal v. McKay*, 237 U.S. 372, 35 S.Ct. 605, 607, 59 L.Ed. 1CD1.

Afstamning. Afstammingslinje; personer, der udgør en sådan. Betegnelse, der omfattede studiet af menneskers og dyrs forfædre; stamtavle. Kan bevises ved almindeligt omdømme.

Anchorage. I engelsk lov en afgift, som skibsejere betaler for brug af den havn, hvor de kaster anker.

Oldgammel. Gammelt; det, der har eksisteret fra en uendelig tidlig periode, eller som alene på grund af alder har opnået visse rettigheder eller privilegier, der gives i betragtning af lang kontinuitet.

Ancient dee':L Et skøde, der er 30 [eller 20] år gammelt, og som viser sig at stamme fra en ordentlig forvalter og ikke har noget mistænkeligt over sig. *Se gamle skrifter.*

Gamle demeBne. Herregårde, som på William Erobrers tid var i kronens hænder, og som er registreret i Domesday Book. I gammel engelsk lov også en slags eopyhold, som dog adskiller sig fra almindelige copyholds ved visse privilegier, men som alligevel skal overdrages ved overgivelse i henhold til herregårdens skik. Der er tre slags: (1) Hvor jorden ejes frit af kongen; (2) sædvanlige freeholds, som ejes af en herregård i gammel demesne, men ikke efter lord's vilje, selvom de overdrages ved overdragelse eller skøde og adgang; (3) jord, der ejes ved kopi af retslisten efter lord's vilje, kaldet eopyholds of base tenure.

Anciezxt docuosexxts. *Se gamle skrifter.* Axzciezxt

ligbts. *Se Lys, antikke.*

Gamle læsninger. Læsninger eller forelæsninger om de gamle engelske love, som tidligere blev anset for at have stor autoritet inden for jura.

Gamle optegnelser. *Se Gamle skrifter.*

Gammel leje. Den leje, der blev reserveret på det tidspunkt, hvor lejekontrakten blev indgået, hvis bygningen ikke var udlejet på det tidspunkt.

Ancients /éynshants/. I engelsk ret, gentlemen fra inns of court og chancery. I Gray's Inn består selskabet af benchers, ancients, barristers og studerende under baren; og her er ancients de ældste barristers. I Middle Temple plejede man at kalde dem, der havde bestået deres læsning, for "ancients". Inns of Chancery består af ancients og studerende eller clerka; blandt de gamle vælges en rektor eller kasserer hvert år.

En gammel serjeant. I engelsk lov, den ældste af dronningens serjeanter. Den sidste indehaver af embedet døde i 1866. *Isee Serjeant at law.*

Gammel gade. Doktrinen er ikke baseret på det faktum, at gader har eksisteret i lang tid, men påberåbes, når det viser sig, at en fælles giver, der ejer jord, der omfatter den pågældende gade samt den pågældende ejendom og andre parceller, har givet skøder til Iota, der afgrænser dem af gaden, og derved ikke kun dedikerer gaden til offentlig brug, men samtidig skaber private servitutter i gaden, som ikke kan tages uden kompensation. *Dwornick v. State*, 251 A.D. 675, 297 N.Y.S. 409, 411.

Gammel mur. En mur, der er bygget til at blive brugt, og som faktisk er blevet brugt, som en festmur i mere end tyve år, med udtrykkelig tilladelse og kontinuerlig accept fra ejerne af den grund, den står på. *Schneider v. 44-84 Realty Corporation*, 169 Misc. 249, 7 N.Y.S.2d 305, 309.

Gamle vandløb. Et vandløb er "gammelt", hvis den kanal, som det naturligt løber igennem, har eksisteret i umindelige tider uafhængigt af den mængde vand, som det udleder *Earl v. De Hart*, 12 N.J.Eq. 280.

Gamle skrifter Dokumenter, der bærer alle tegn på alder og ægthed, på 30 år [eller 20] år, og kommer fra en naturlig og rimelig officiel varetægt. *Hartnell v. U. S., C.C.A.Iowa*, 72 F.2d 569, 579. Disse formodes at være ægte uden udtrykkeligt bevis, når de kommer fra den rette varetægt.

I henhold til Federal Rulea of Evidence er et dokument antageligt, hvis det er i en sådan stand, at der ikke er tvivl om dets ægthed, hvis det var på et sted, hvor det, hvis det var ægte, sandsynligvis ville være, og hvis det har eksisteret i 20 år eller mere på det tidspunkt, hvor det fremlægges. *Fed.Evid.R. 901(b)(8).*

Ancienty /éynshantiy/. Ældstedømme; anciennitet. Brugt i Irlands vedtægter, 14 Hen. VIII.

Ancilla /znsila/. Lat. En tjenestepige, en medhjælper, en underordnet.

Accessorisk /ñnsaleriy/. Hjælpe; ledsage; beskrive en procedure, der ledsager eller hjælper en anden procedure, der betragtes som hovedprocedure. Hjælpemiddel eller subor- dinat.

Hjælpeadministration. Administration af bo i stat, hvor afdøde har ejendom, og som er en anden end den, hvor afdøde var bosiddende. -irst Nat. Bank v. Blessing, 231 Mo.App. 288, 98 S.W.2d 149, 151. Administration eller skifte foretaget i en anden eller efterfølgende jurisdiktion for at indsamle aktiver eller for at indlede retssager på vegne af den afdøde i denne jurisdiktion. Supplerende administration af dødsboer er normalt reguleret af delstatsvedtægter. *Se f.e.k.s. Uniform Probate Code, § 4-101 et*

<9-

Ancillary attachment. Et søgsmål, der er anlagt til støtte for et allerede anlagt søgsmål; dets eneste formål er at holde den ejendom, der er beslagnet under det, til opfyldelse af sagsøgerens krav.

Accessorisk lovforslag eller søgsmål. **En, der** udspringer af og er en hjælp til et andet søgsmål eller en anden retssag, enten ved lov eller i equity, som f.eks. et søgsmål om opdagelse eller en sag om fuldbyrdelse af en dom eller om at tilsidesætte svigagtige overførsler af ejendom. En sag, der udspringer af en tidligere sag ved samme domstol, og som er afhængig af og anlagt med det formål enten at anfægte eller fuldbyrde dommen eller afgørelsen i en tidligere sag. *Caspers v. Watson, C.C.A.III., 132 F.2d 614, 615.*

Accessorisk krav. Begrebet "accessorisk" betegner ethvert krav, der med rimelighed kan siges at være accessorisk til, afhængigt af eller på anden måde supplerende til et krav, der gøres gældende inden for føderal jurisdiktion i søgsmålet. *Hartley Pen Co. v. Lindy Pen Co., D.C.Cal., 16 F.R.D. 141, 154.* Kravet er "accessorisk", når det har en logisk relation til den samlede kerne af operative fakta, som udgør hovedkravet, hvor retten havde et uafhængigt grundlag for føderal jurisdiktion. *Nishimatsu Const. Co., Ltd. v. Houston Nat. Bank, C.A.Tex., 515 F.2d 1200, 1205.* Se også modkrav (*obligatorisk modkrav*).

Accessorisk kompetence. Rettens beføjelse til at afgøre sager, der er accessoriske til udøvelsen af dens primære kompetence i en sag.

I henhold til "doktrinen om accessorisk jurisdiktion" erhverver den føderale distriktsdomstol jurisdiktion over en let sag eller kontrovers som helhed og kan, som et led i afgørelsen af den sag, den har fået forelagt, have jurisdiktion til at afgøre andre spørgsmål, der er rejst i sagen, selvom distriktsdomstolen ikke kunne have taget stilling til dem, hvis de var blevet forelagt selvstændigt. *Ortman v. Stanray Corp, C.A.III., 371 F.2d 154, 157.* En sådan føderal domstols jurisdiktion involverer generelt enten sager, der vedrører processkrifter, processer, optegnelser eller domme fra retten i hovedsagen, eller sager, der påvirker ejendom, der allerede er i rettens varetægt. *Cooperative Transit Co. v. West Penn. Electric Co., C.C.A.W.Va., 132 F.2d 720, 723.*

Supplerende lovgivning. Lovgivning, der er en hjælp til eller en støtte for anden og vigtigere lovgivning.

Accessorisk procedure. En, der vokser ud af eller er en hjælp til et andet søgsmål, eller som er underordnet eller til støtte for et primært søgsmål, enten ved lov eller i equity. *Register v. Stone's Independent Oil Distributors, 122 Ga.App. 335, 177 S.E.2d 92, 94.* I delstatsdomstole, en proceduremæssig forpligtelse til støtte for hovedsagen; f.eks. en begæring om bevisoptagelse til støtte for en retssag eller en udlægsforretning.

Accessorisk proces. Enhver proces, der er til hjælp for eller accessorisk til den primære sag eller handling; f.eks. udlæg. *Se accessorisk procedure.*

Supplerende kurator. En, der er udpeget til at hjælpe og underordne sig en udenlandsk kurator med det formål at samle og overtage aktiver, som i et insolvent selskab, i den jurisdiktion, hvor han er udpeget.

Ancipitis usus /znspipatas yuwzas/. Lat. I international ret, af tvivlsom brug; hvis brug er tvivlsom; som kan bruges til et civilt eller fredeligt, såvel som militært eller krigersk, formål.

Og. En konjunktion, der forbinder ord eller sætninger og udtrykker, at det sidste skal lægges til eller tages sammen med det første. Tilføjet til; sammen med; forbundet med; såvel som; inklusive. Sommetider brugt som "eller". *Land & Lake Ass'n v. Conklin, 182 A.D. 546, 170 N.Y.S. 427, 428.*

Det udtrykker en generel relation eller forbindelse, en partikularisering eller akkompagnement i en rækkefølge, der ikke har nogen selvstændig betydning, men som får sin kraft fra det, der kommer før og efter. I sin konjunktiviske betydning bruges ordet til at forbinde ord, klausuler eller sætninger, udtrykke forholdet mellem tilføjelse eller forbindelse og betyde, at noget skal følge i tillæg til det, der fortsætter, og dets brug indebærer, at de forbundne elementer skal være grammatisk koordinerede, som når elementerne før og efter brugen af ordene henviser til det samme emne. Selvom det siges, at der ikke er noget nøjagtigt synonym for ordet på engelsk, er det blevet defineret til at betyde "sammen med", "også", "og også", "såvel som", "udover", "sammen med". *Oliver v. Oliver, 286 Ky. 6, 149 S.W.2d 540, 542.*

"Og/eller" betyder enten eller begge dele. *Poueher mod staten, 287 Ala. 731, 240 So.2d 695, 695.* Når udtrykket "og/eller" bruges, kan dette ord tages som det, der bedst opfylder parternes formål, som det fremgår af kontrakten som helhed, eller med andre ord som det, der bedst stemmer overens med situationens rimelighed. *Bobrow v. U. S. Casualty Co, 231 A.D. 91, 246 N.Y.S. 363, 367.*

Androgynus /mndrójanas/. En hermafrodit.

Androlepsi /iindrowlépsiy/. En nations overtagelse af en anden nations borgere eller undersætter for at tvinge sidstnævnte til at yde den førstnævnte retfærdighed.

Andromania /ándrowméyniya/. Nymfomani.

Androphomania /úndrowfónaméyniya/. Morderisk sindssyge.

Aneciús /aniysh(iy)a0/. Lat. Staves også 'xsnecius, *enitins, 'xneas, ene yus, f-r. aisne.* Den ældstefødt; den førstefødt; senior, i modsætning til *puts-ne* (young- er).

An et jour /ón ey zhúr/. Fr. År og dag; et år og en dag.

Aneurism, eller **aneurisme**. Et sår dannet ved udvidelse af de svækkede vægge i en arterie, hvilket normalt resulterer i en blød pulserende tumor.

På ny. At prøve en sag eller et spørgsmål "på ny" eller "de novo" betyder, at sagen eller spørgsmålet har været behandlet før. *Se De novo.*

Angaria /z9gériya/. Et udtryk, der blev brugt i romersk lov til at betegne en tvungen eller obligatorisk tjeneste, som regeringen krævede til offentlige formål; som en tvungen levering af arbejdskraft eller varer til den offentlige tjeneste; især en offentlig embedsmands ret til at kræve tjeneste fra køretøjer eller MP.

I *feudaltiden* var det enhver besværlig eller irriterende personlig tjeneste, som lejeren eller borgeren betalte til sin herre.

I *maritim lcuu*, en tvungen tjeneste *bonus*) pålagt en veøvel til offentlige formål; en impressment af et skib. Se Angary, ret til.

Angary, ret til. I international lov, tidligere den ret, som en krigsførende part påberåbte sig til at beslaglægge handelsskibe i den krigsførende parts havne og tvinge dem til at transportere tropper og forsyninger til en bestemt havn mod betaling af fragt.

En krigsførende parts ret til at tilegne sig neutral ejendom, der midlertidigt befinder sig på hans eget eller den anden krigsførende parts territorium, enten til brug eller til destruktion i nødstilfælde. Ejendommen kan være af en hvilken som helst art, forudsat at tilegnelsen af den sker til militære eller sømilitære formål.

Angel. En gammel engelsk mønt til en værdi af ti shillings sterling.

Angild /zngild/. I saksisk lov, den enkelte værdi af en mand eller anden ting; en enkelt weregild Čq. u9; kompensationen af en ting i henhold til dens enkelte værdi eller vurdering. Den dobbelte gild eller compensation blev kaldt "*tufi g-id*," den tredobbelte, "*trigild*," osv. Se Angylde.

Når der blev begået en forbrydelse før erobringen, var angildet den pengeerstatning, som den forurettede person havde ret til at modtage.

Angleoheria /à9glashiriya/. I gammel engelsk lov, Englishery; det at være englænder.

Angliæ jura in omni caou libertatis dant favorem /zøgliyiy júra in ómniy kényzyuw libartéytæo dint favóram/. Englands love er gunstige i alle tilfælde af frihed (favoriserer frihed i alle tilfælde).

Anglice /ã jglosiy/. På engelsk, et udtryk, der tidligere blev brugt i argumentation, når en ting beskrives både på latin og engelsk, indsat umiddelbart efter det latinske og som en introduktion til den engelske oversættelse

Anglo-indier. En englænder bosiddende i den britiske kronens indiske territorium.

Anglo-saksisk lov. Engelsk lov stammer fra de folk, der erobrede Storbritannien i det 5. og 6. århundrede, og som dominerede England indtil den normanniske kon- quest.

Angst. Ekstrem smerte i krop eller sind; uudholdelig nød. Carson v. Thompson, Mo.App., 161 S.W.2d 995, 1000. Smerte, men, som det bruges i loven, især psykisk lidelse eller **nød** af stor intensitet. Det er ikke synonymt med ulempe, irritation eller chikane.

Angylde. I saksisk ret den lovbestemte pris, som visse skader på person eller ejendom skulle betales med; ved skader på person synes det at svare til "were", dvs. den pris, som hver mand blev vurderet til. Det ser også ud til at have været den faste pris, som kvæg og andre varer blev modtaget til som valuta, og til at have været meget højere end markedsprisen, eller *ceapgild*. *Slee* Angild.

Anhloim I gammel engelsk lov, en enkelt tribut eller skat, der betales i henhold til landets skik som scot og lot.

Aniens, eller anient. Null, ugyldig, uden kraft eller virkning. *lsee*

Anniented.

Dyr. Ikke-menneskeligt, levende væsen, som er udstyret med evnen til frivillig bevægelse. Andet dyreliv end mennesket. Bernardine v. City of New York, 182 Misc. 609, 44 N.Y.S.2d 881, 883.

Husdyr er tamme til forskel fra vilde *dyr*, der lever i eller i nærheden af menneskers boliger eller af vane eller særlig træning i forbindelse med mennesker.

Domitæ er dem, der er blevet tæmmed af mennesket; tamme.

Fera nnturæ er dem, der stadig har bevaret deres vilde natur.

Mansuetæ naturæ er dem, der er blide eller tamme af natur, såsom får og køer.

Vilddyr er dyr, hvis levested generelt er skoven eller vildmarken; utæmmed; utæmmed.

Dyr af en basal natur. Dyr, som man kan erhverve ejendomsret til ved at genvinde dem fra vild tilstand, men som i almindelig lov, på grund af deres uædle natur, ikke betragtes som genstand for tyveri. Nogle dyr, som nu normalt er tamme, falder ind under denne bestemmelse, f.eks. hunde og katte; og andre, som, selvom de er vilde af natur og ofte genvindes ved kunst og industri, falder klart ind under den samme regel, f.eks. bjørne, ræve, aber, aber, fritter og lignende.

Animo /únamow /. Lat. Med hensigt, disposition, design, vilje. Quo *animo*, med hvilken hensigt. *Animo concellandi*, med den hensigt at annullere. *Furandi*, med den hensigt at stjæle. 4 Bl.Comm. 230. *Lucrandi*, med hensigt til at vinde eller profitere. *Monendi*, med hensigt til at forblive. *Morandi*, med hensigt til **at blive eller** forsinke. *fte- publicandi*, med hensigt til at genudgive. *Reuerlendi*, med intention om at vende tilbage. 2 Bl.Comm. 392. *Reuocandi*, med intention om at tilbagekalde. *Testandi*, med intention om at lave et testamente. *lsee* Animus og de titler, der følger efter det.

Animo et eorpore /ñnamow et kórparyi/. Ved sindet og ved kroppen; ved hensigten og ved den fysiske handling.

Animo et facto /ñnamow et fñktow/. For at ændre bopæl skal der være "animo et facto", dvs. en hensigt om at gøre det nye sted til ens bopæl kombineret med en faktisk overførsel af kropslig tilstedeværelse fra et sted til et andet. Com ex rel McVay v. McVay, 177 Pa.Super. 623, 112 A.2d 649, 652.

Animo felonico /ænamow falónakow/. Med forbryderiske hensigter.

Animuø /ñnamaø/. Lat. Sind; sjæl; hensigt; disposition; design; vilje; det, der informerer kroppen. *Animo* q.u.9, med hensigten eller designet. Disse udtryk stammer fra civilretten.

Animuø ad æe omne jua ducit /enamaø àd siy ómniy jas d(y)úwsat/. Det er hensigten, som al lov gælder for. Loven ser altid på hensigten.

Animuø cancellandi /ñnamas kánsalfñday/. Hensigten med at ødelægge eller annullere (anvendt på testamenter).

Animus **capienti** /ánamas kmpiyénday/. Intentionen om at tage eller fange.

Animus **dedicandi** /ánamas dedakánday/. Hensigten med at donere eller dedikere.

Animus **defamandi** /ánamas defamúnday/. Hensigten med at ærekrænke.

Animus **derelinquendi** /ánamas diyrela9kwénday /. Hensigten med at opgive.

Animus **differendi** /únamaa difarénday/. Hensigten med at opnå forsinkelse.

Animus **donandi** /énamas downânday/. Hensigten med at give. Udtryk for intentionen om at give, som er nødvendig for at udgøre en gave.

Animus **et factum** /ánamas et fñktam/. For at udgøre en ændring af bopæl, skal der være en "animus et fae- turn"; "factum" er en overførsel af den kropslige tilstedeværelse, og "animus" er intentionen om at opholde sig permanent eller for en ubestemt periode. *Sree Animus manendi*.

Animus **et factus** /ánamas et féktas/. Hensigt og handling; vilje og gerning. Bruges til at betegne de handlinger, der kun bliver effektive, når de ledsages af en bestemt hensigt.

Animus **furandi** /ánamas fyaránday/. Hensigt til at stjæle, eller på forbryderisk vis at fratage ejeren hans ejendom permanent, et væsentligt element i forbrydelsen tyveri. Staten mod Hudson, W.Va., 206 S.E.2d 415, 419.

Animus **hominis est iinime scripti** /á namas hómanam Est fama skriptay/. Partens intention er instrumentets sjæl. For at give liv eller effekt til et instrument er det vigtigt at se på hensigten hos det individ, der udførte det.

Animus **lucrandi** /énamas l(y)uwkránday/. Intentionen om at opnå en gevinst eller profit.

Animus **malus** /énamas mélas/. Ondt motiv; det centrale element i den ondskab, der berettiger til at tildele straffende erstatning. Seimon v. Southern Pac. Transp., 67 C.A.3d 600, 136 Cal.Rptr. 787, 791.

Animus **mnendi** /énamas manénday/. Intentionen om at blive; intentionen om at etablere et permanent opholdssted. Dette er det punkt, der skal afgøres, når en pactus domicil eller **bopæl** skal bestemmes. *See Animus et factum*.

Animus **morandi** /ánamas maránday/. Intentionen om at blive, eller at forsinke.

Animus **possidendi** /ánamas pówzaaénday/. Hensigten med at possease.

Animus **quo** /ánamas kwów/. Hensigten med hvilken.

Animus **recipiendi** /ánamas rasipiyénday/. Hensigten med at modtage.

Animus **recuperandi** /énamas rak(y)uwparánday/. Intentionen om at komme sig.

Animus **republicandi** /anamas rapáblakii-nday/. Intentionen om at genudgive.

Animus **restituendi** /ánamas rastityuwénday/. Opmærksomheden på at genoprette.

Animus **revertendi** /énamas riyvarténday/. Hensigten med at vende tilbage.

Animus **revocandi** /únamas revowkánday/. Intentionen om at tilbagekalde.

Animus **signandi** /ánamas signânday/"saynénday/. Tilbøjelighed til at underskrive et instrument som og for et testamente. Hamlet v. Hamlet, 183 Va. 453, 32 S.E.2d 729, 732.

Animus **testandi** /énamas testânday/. Intention eller formål om at gøre testamente. Også udtrykt som *onimo lestandi*.

An, jour, **et waste**. I feudal lov, år, dag og affald. En fortabelse af jorden til kronen som følge af fæsterens forbrydelse, hvorefter jorden falder tilbage til herren. *Se Year freer, day og wastel*.

Ann. (eller An.). *Abr.* årlig; annoteret.

Annater /éneys/Gnats/. I kirkeretten de første frugter, der blev udbetalt til paven af åndelige ydelser, kaldet sådan, fordi værdien af et års fortjeneste blev taget som deres sats.

Anneks /anéks/. Afledt af det latinske "anneetere", som betyder at binde eller binde til. At vedhæfte, og ofte, specifikt, at vedhæfte. At føje til; at forene. Ordet **udtrykker** ideen om at forene en mindre eller underordnet ting med en anden, større eller af større betydning. At konsolidere, som skoledistrikter. At gøre en integreret del af noget større.

Det indebærer fysisk forbindelse eller fysisk forbundet med, men fysisk forbindelse kan undværes, og ting kan annekteres uden at være i faktisk kontakt, når det er rimeligt praktisk muligt. Elliott Common School Dist. No. 48 v. County Board of School **Trustees**, Tex.Civ. App., 76 S.W.2d 786, 789. Noget, der er føjet til, som en supplerende struktur eller fløj. *isee også Appendant*.

Annektering. Den handling at vedhæfte, tilføje, sammenføje eller forene en ting med en anden; generelt talt om forbindelsen af en mindre eller underordnet ting med en større eller hovedting. Begrebet anvendes normalt i forbindelse med jord eller inventar, som: en nations, stats eller kommunes erhvervelse af territorium eller jord; en bys juridiske indlemmelse i en anden by.

At vedhæfte et illustrativt eller hjælpedokument til et vidneudsagn, et processkrift, et skøde osv. kan kaldes at "annektere" det. *Se Bilag*.

I loven om inventar omfatter *faktisk annektering* enhver bevægelse, hvorved en løsøregenstand forbindes eller forenes med ejendommen; *tortstruttieue annektering* er foreningen af sådanne ting, som er blevet holdt parcel af ejendommen, men som ikke er faktisk annekteret, fastgjort eller fastgjort til ejendommen. *isee ofso Fixture*.

Anniented /âniyentad/. Annulleret, ophævet, frustreret eller bragt til intet.

Jubilæum. En årlig dag, der gentages hvert år på samme dato; almindeligvis til minde om en vigtig begivenhed. I oldkirkelig lov en dag, der er afsat til minde om en afdød person kaldes også "årsdag" eller "mindedag".

Jubilæumsdato I forbindelse med forsikringspolicer betyder det den årligt tilbagevendende dato for den oprindelige udstedelsesdato.

Anno domini /anow dómanay /. I Herrens år. Almindeligvis forkortet A.D. Tidsregningen i henhold til den kristne æra dateres fra Kristi fødsel.

Annonæ civiles /anównay sivaliyz/. En form for årlig leje, der stammer fra visse lande, og som skal betales til visse klostre.

Annotatio /ánowtéyøh(iy)ow/. I civilretten, kejserens håndbog; et reöcript af kejseren, underskrevet med hans egen hånd. Det adskiller sig både fra et reöcript og pragmatisk sanktion.

Annotere, Annoteret. *Se* Annotation.

Annotation /ánatéyshan/. En bemærkning, note, sagsfremstilling eller kommentar til en passage i en bog, lovbestemmelse, retsafgørelse eller lignende, der har til hensigt at illustrere eller forklare dens betydning. *Se* også Digest; Hovednote.

Civil laui. Et kejserligt reskript (*se* Reskript) underskrevet af kejseren. Fyrstens svar på quætionß stillet til ham af privatpersoner vedrørende et tvivlsomt lovpunkt. Også indkaldelse af en fraværende, samt udpegning af et deportationssted.

Lovbestemt. Korte resuméer af loven og fakta i **sager, der** fortolker eller anvender love vedtaget af Kongressen eller delstaternes lovgivende forsamlinger, som er inkluderet (normalt efter lovteksten) i kommenterede love eller kodekser.

Bekendtgjort. En afgørelse er "bekendtgjort" og forhindrer nonsuit, når rettens konklusion på et spørgsmål, der har været prøvet, er blevet bekendtgjort fra bænken eller ved en offentliggørelse, mundtlig eller skriftlig, selvom der ikke er blevet afsagt dom.

Irriterer. At forstyrre eller irritere, især ved fortsatte eller gentagne handlinger; at trætte eller genere; at irritere; at fornærme. *People v. Moore*, 137 C.A.2d 197, 290 P.2d 40, 41. *Se* also Annoyance.

Irritation. Ubehag; ærgrelse. Ikke generelt synonymt med angst, besvær eller haraøomen. Det kan skyldes enten fysiske eller mentale forhold. Det omfatter følelsen af tvang og undertrykkelse. *Se* også chikane: Forstyrrelse.

Årlig /ányuwal/. Æ eller vedrører år; vender tilbage hvert år; kommer eller sker årligt. Forekommer eller gentager sig en gang om året; fortsætter i løbet af et år, opstår inden for et års spæ, vedrører eller dækker et års begivenheder eller anliggender. En gang om året, uden at angive hvornår på året. *Se* årligt.

Årlig regnskabsperiode. Ved fastsættelsen af en skatteydere indkomstskat tages der kun hensyn til de transaktioner, der finder sted i løbet af et bestemt skatteår. Af hensyn til indberetning og betaling opdeles skatteydernes skatteperiode derfor i lige store årlige regnskabsperioder. *Sree* Regnskabsperiode.

Årlig aøøay. En årlig afprøvning af USA's guld- og sølvmonter for at fastslå, om de er i orden.

monternes standard finhed og vægt opretholdes. 31 U.S.C.A. § 363.

Årlig gennemsnitsindtægt Udtryk, der bruges i lovgivningen om arbejdsskadeerstatning til at beskrive en ansøgers indkomst fra både sæsonbestemt og ikke-sæsonbestemt beskæftigelse, men for at medtage den ikke-sæsonbestemte indkomst er den begrænset til beskæftigelse i samme klasse som den sæsonbestemte.

Årlig afskrivning. Det årlige tab, der ikke genoprettes ved løbende vedligeholdelse, og som skyldes alle de faktorer, der forårsager den endelige pensionering af ejendommen. Disse faktorer omfatter slid og ælde, forfald, utilstrækkelighed og forældelse. Det årlige tab i brugsværdi, som ikke kan genoprettes ved løbende vedligeholdelse, og som opstår i forbindelse med forbrug eller fremtidig pensionering af ejendom i drift af årsager, der vides at være i løbende drift, og hvis virkning kan forudsiges med en rimelig grad af nøjagtighed. *State v. Hamp-ton Water Works Co*, 91 N.H. 278, 18 A.2d 765, 770. *Se* Oepreciation.

Årlig undtagelse. Det beløb, der hvert år kan udelukkes ved beregning af gaveafgiften for giveneren uden at bruge den livsvarige fritagelse.

Årligt. I årlig rækkefølge eller succession; årligt, hvert år, år for år. I slutningen af hvert eneste år i en periode. Pålægges en gang om året, beregnet af året. Årligt eller en gang om året, men betyder ikke i sig selv, hvornår på året det er. *Phillips Petroleum Co. v. Harnly*, Tex.Civ.App., 348 S.W.2d 856, 860.

Årligt møde. Det årlige møde for aktionærene, hvor der vælges bestyrelsesmedlemmer og direktører, hvor bestyrelsesmedlemmer og direktører godkendes, og hvor der stemmes om de sager, der skal behandles. Generelt fastsætter organisationens vedtægter en dato for et sådant møde hvert år. Årsmøder er påkrævet for offentligt ejede selskaber.

Årlig procentsats. De faktiske omkostninger ved at låne penge, udtrykt i form af årlig rente for at gøre det nemt for en at sammenligne omkostningerne ved at låne penge blandt forskellige långivere eller sælgere på kredit. Fuld oplysning om rentesats og andre gebyrer er påkrævet i henhold til Truth-in-Lending Act eq. u.7. Forkortes ofte APR.

Årlig tilladelse. Årligt krav i visse stater for at indenlandske virksomheder kan drive forretning i staten. Gebyret fastsættes i henhold til selskabets kapitalisering.

Årsrapport En rapport til aktionærer og andre interesserede parter, der udarbejdes af selskabet en gang om året; indeholder en balance, en resultatopgørelse, en opgørelse over ændringer i den finansielle stilling, en opgørelse over ændringer i egenkapitalkonti, et resumé af væsentlige regnskabsprincipper, andre forklarende noter, revisors beretning og ofte kommentarer fra ledelsen om årets forretning og udsigterne for det næste år. Ifølge loven skal enhver offentlig virksomhed, der afholder en årlig generalforsamling, udgive en årsrapport. *Se* also ICE-K.

Årlig redegørelse. *Se* Årsrapport.

Årlig værdi. Den årlige nettoindtægt, der kan udledes af en given ejendom. Dens fair lejeværdi i et år, fratrukket omkostninger og **udgifter**; værdien af dens brug i et år.

Annua nee debitum judex nou separat ipsam

/ènyuwa nèk débatam jùwdeks nòn séparat ípsam/. En dommer (eller domstol) deler ikke annuitæa eller gæld. Gæld og livrente kan ikke deles eller fordeles af en domstol.

Annua **penaione** /ènyuwa pènshiyówniy/. En gammel forordning om at give kongens kapellan en pension, hvis han ikke foretrak det.

Rentynder. Den part, der er berettiget til at modtage betalinger fra en livrentekontrakt. Se *også livrente*.

Annuitet /an(y)úwatiy/. En ret til at modtage faste, periodiske betalinger, enten for livet eller for en årrække. Moore

v. O'Cheskey, App., 87 N.M. 66, 529 P.2d 292, 293. A Fast beløb, der udbetales til en person med bestemte intervaller i en bestemt periode eller resten af livet. Udbetalingerne repræsenterer en delvis forrentning af kapitalen og et afkast (renter) af kapitalinvesteringen. Derfor skal der generelt bruges et udelukkelsesforhold til at beregne størrelsen af den ikke-skattepligtige indkomst. Der gælder særlige regler for annuiteter fra medarbejderpensionsplaner.

Udbetaling eller modtagelse af en række lige store pengebeløb pr. periode i et bestemt tidsrum. I en *almindelig annuitet* sker udbetalingerne i slutningen af hver periode; i en *annuitet duc* sker udbetalingerne i begyndelsen.

Annuitetsobligation. En obligation uden udløbsdato, dvs. med evig rentebetaling.

Livrente madsikkerhed. Udbetales i en bestemt periode, uanset hvornår den livrenterede dør.

Annuit y Trust. Se den titel.

Livrente med kontant tilbagebetaling. Forsikring, der giver mulighed for en engangsudbetaling ved livrenterens død af forskellen mellem det samlede modtagne beløb og den betalte pris.

Betinget livrente. Finansieret livrente med betalinger, der begynder, når en usikker begivenhed indtræffer, f. e k s . når en navngiven person, der ikke er livrenterentynder, dør. En livrente, hvor antallet af betalinger afhænger af udfaldet af en begivenhed, hvis tidspunkt er usikkert på det tidspunkt, hvor livrenten oprettes.

Deferred annuity. Betalingerne begynder på en bestemt fremtidig dato, forudsat at modtageren er i live på denne dato. Lee o/so Udskudt annuitetskontrakt.

Fast annuitet. Livrente, der garanterer faste udbetalinger, enten livsvarigt eller i en bestemt periode, til livrenten.

Gruppelivrentekontrakt. En kontrakt om at foretage periodiske betalinger til et medlem af en gruppe, der er dækket af en sådan kontrakt. Den sædvanlige type er en pensionsordning, der giver livrenter ved pensionering for individuelle medarbejdere uden en hovedkontrakt.

Livrente, der udbetales i fællesskab. En livrente, der udbetales til de navngivne livrenter i perioden med

deres fælles liv, hvor livrenten fortsætter til den efterladte, når den første livrenter dør.

...en halv *livrente*. En livrente, der udbetales til de to navngivne personer, indtil den første dør, hvorefter livrenten ophører.

Line annuity. Giver kun mulighed for udbetaling af indkomst til livrenten i dennes levetid, selv om døden indtræffer før tid.

Privat livrente. En kontrakt om periodiske udbetalinger til livrenter fra private i modsætning til offentlige eller livsforsikringsselskaber.

Refunder korsfæstelse. Annuiteten er sikret en bestemt årlig sum i løbet af sit liv, med den yderligere forsikring, at i tilfælde af hans for tidlige død vil der blive udbetalt et ekstra beløb til hans bo, som repræsenterer forskellen mellem købsprisen og det beløb, der udbetales i annuitetens liv.

Livrente ved pensionering. Police, hvor udbetalingerne til modtageren begynder på en fremtidig dato, f. e k s . efter pensionering. Hvis den pensionsberettigede dør i mellemtiden, eller der ønskes tilbagekøb, refunderes et aftalt beløb til den pensionsberettigedes bo.

Livrente. En kontrakt, der normalt indgås af et forsikringsselskab om at foretage periodiske udbetalinger med månedlige eller årlige intervaller; adskiller sig fra livsforsikringskontrakter, der ser på lang levetid, mens annuitet ser på forgængelighed. Helvering v. LeGierse, 312 U.S. 531, 541, 61 S.Ct. 646, 85 L.Ed. 996. En ren livrentekontrakt kræver et fast beløb til udbetaling til forskel fra en variabel livrente.

Lige livrente på enhed. *Slee I ife annuity*; *Straight annuity*, *about*.

S'uruiuorshi p annuity. *Slee Joint ond suri'iuorship arun- ity*, *about*.

Variable annuitet. En kontrakt, der kræver udbetalinger til pensionisten i varierende beløb afhængigt af forsikringsselskabets investeringspolitik; i modsætning til en ren annuitet, der kræver udbetaling af et fast beløb. Formålet med denne type livrente er at kompensere for dollarens deflaterede værdi forårsaget af inflation.

Annuitetspolice. En forsikringspolice med månedlige eller periodiske udbetalinger til den forsikrede, som begynder på en bestemt dato og fortsætter hele den forsikredes liv. *Hamil- ton v. Penn Mut. Life Ins. Co.*, 196 Miss. 345, 17 So.2d 278, 280.

Annuitetsfond. En form for tillid, der kræver betaling af et fast indkomstbeløb uanset hovedstolens størrelse. In re *McQueen's Will*, 65 N.Y.S.2d 201, 205. *Se også Trust (Annuity trusty)*.

Annullere /anal/. At reducere til intet; tilintetgøre; udslette; at gøre ugyldig eller uden virkning; at ophæve; at afskaffe; at gøre det af med. At annullere; deetroy; abrogate. At annullere en dom eller en retslig procedure er at fratage den

af al kraft og funktion, enten objektivt eller fremadrettet med hensyn til fremtidige transaktioner.

Annulering. At annullere, at ophæve, at gøre ugyldig af en kompetent myndighed. En "annulering" adskiller sig fra en skilsmisse ved, at en skilsmisse afslutter en juridisk status, mens en annullering fastslår, at en ægteskabelig status aldrig har eksisteret: *L. Whealton v. Whealton*, 67 Cal.2d 656, 63

Cal.Rptr. 291, 294, 432 P.2d 979. Begrundelser og procedurer for annullering af ægteskab er reguleret af statens love.

Annum /ñnam/. År.

Annum, diem, et vastum /ñnam, déyam, at véystom/. Se År, dag og affald.

Annua /únaa/. Lat. I civil og gammel engelsk lov, et år; perioden på tre hundrede og femogtres dage. *Lee Annual*.

Annus, diee, et vastum /anaa, dáyiyz, at véyatam/. I gammel engelsk lov, år, dag og affald. Se (År, dag og affald.

Annus est mora motua **suuquoplaneta pervolvat** circum /únas ést mOra mówtu kwów s(y)úwam planéyta parvólvat sark(y)alam/. Et år er varigheden af den bevægelse, hvormed en planet **drejer rundt** i sit kredsløb.

Annua et dies /únas at déyiyz/. Et år og en dag.

Annus inceptus pro completo habetur /únas anséptas prów kamplíytow habiytar/. Et påbegyndt år holdes for afsluttet.

Annus luctus /ñnas lawktoa/. Sorgens år. Det var en regel hos romerne, og også hos danerne og saxerne, at enker ikke måtte gifte sig ind i onniim *luct"us* (inden for sørgeåret).

Annus **utilis** /únas yúwtalas/. Et år, der består af disponible eller brugbare dage I flertal betegner mm *utiles* de år, hvor en rettighed kan udøves eller en forældelse vokse. Ved forældelse blev en mindreårigs umyndiggørelsesperiode osv. ikke talt med; den var ikke en del af onni *utiles*.

Annua **reditus** /únas rédatas/. En årlig leje; annuitet. 2 Bl.Comm. 41.

Anomaloua /anómalas/. Afviger fra almindelig regel, metode eller type. Uregelmæssig; ekseptionel; unormal; ikke sædvanlig.

Anomalous indoraer /anómalas andórsar/. En indlåner til en veksel, som indlåner den efter dens udførelse og levering, men før forfald, og før den er blevet indlånt af betalingsmodtageren.

Anomalt anbringende /anómalas plíy/. Et, der er delvist bekræftende og delvist benægtende.

Anon, An, A /anón/. Forkortelser for anonym. A non posae ad non esse acquitur argumentum nec-
easarie negative, licet non affirmative /éy nòn pósiy Ad nòn ésiy sékwatar árgyaméntam nésasériyiy négatáy- viy, léysat nòn afarmatéyviy/. En bogstavelig translation - fra umulighed til ikke-eksistens følger slutningen neeeasarily i negativ, men ikke i affirmativ er lige så tvetydig som originalen. Den kunne

oversættes således: Den negative slutning om ikke-eksistens følger nødvendigvis af eksistensens umulighed, men den bekræftende slutning om eksistens kan ikke drages ud fra den blotte mulighed.

Anonym. Navnløs; uden navn eller navne; f.eks. en publikation, artikel eller lignende, uden angivelse af forfatter; et usigneret brev; et tip fra en ukendt tjeneste.

En anden. Yderligere. Særskilt eller anderledes.

Another action **pending.** *Isee* Autre action pendant.

Anoysance /anóyzans/. Irritation; nuiaance.

Anael, ansul eller auncel /ónsa1/. I gammel engelsk lovgivning en aneient måde at veje på ved at hænge aeales eller kroge i hver ende af en bjælke eller ataff, som, når de blev løftet med en finger *eller* hånd ved midten, viste ligheden eller forskellen mellem vægten i den ene ende og den ting, der blev vejlet i den anden.

Svar. Som verbum betegner ordet en overtagelse af ansvar, som at "svare" for en andens gæld eller misligholdelse.

Afhøringer. En person, der undlader at besvare, eller besvarer undvigende eller ufuldstændigt, spørgsmål i forbindelse med en vidneforklaring eller et forhør, kan blive tvunget til at gøre det i henhold til Fed.R Civil P. 37.

useriøse svar. Se *useriøse svar, Beloui*.

irrelevant svar. Et, der ikke har nogen væsentlig relation til kontroversen; adskiller sig fra et falsk svar. Et sådant kan beordres slettet i henhold til Fed.R. Civil P. 12(f).

Processkrift. Den sagsøgte svar på sagsøgerens klage, hvor han helt eller delvist benægter sagsøgerens påstande. Et processkrift, hvor sagsøgte forsøger at modstå sagsøgerens krav med en påstand om fakta, enten ved at benægte påstandene i sagsøgerens klage eller ved at indrømme dem og påstå nye ting for at undgå dem, som sagsøgte hævder bør forhindre inddrivelse på baggrund af fakta påstået af sagsøger. Inden for procesførelse, i henhold til Godes og Rules of Civil Procedure, er svaret den formelle skriftlige erklæring fra en sagsøgt, der angiver grundene til hans forsvar; svarende til det, der i sager under common-law praksis kaldes "plea". Se Fed.R. Gvil P. 8 og 12.

I henhold til Fed.R.Civil P. 12 kan en person bruge et svar til at fremføre alle forsvar, men han har også mulighed for at indgive en begæring om at hævde visse forsvar.

se *også* Affirmativt forsvar; Forsvar; Benægtelse; Supplerende svar.

I retsplejen betegner udtrykket et skriftligt forsvar fra en sagsøgt mod påstandene i et anlageskrift eller en information indgivet af sagsøgeren mod

En falsk afsættelse. En, der er tilstrækkelig på overfladen, men så tydeligvis falsk, at den ikke indeholder noget reelt spørgsmål, der skal prøves. En god form, men falsk i virkeligheden og ikke fremsat i god tro. Et useriøst svar er på den anden side et svar, som ikke indeholder noget forsvar, selvom det måske er sandt i virkeligheden. På begæring af en part kan retten beordre, at et svar er strick-

og frasige sig ethvert utilstrækkeligt forsvar. Fed.R. Civil P. 12(f).

Ansvarlig. *Se ansvar.*

Antapocha /zntépaka/. I romerretten en afskrift eller modpart af det instrument, der kaldes "*apocha*" (*q.u.*), underskrevet af debitor og leveret til kreditor.

Ante. Lat. Før. Bruges normalt i gamle processkrifter som udtryk for tid, ligesom *pre* (før) var for sted, og *toram* (før) for person.

Det forekommer i en rapport eller en lærebog og bruges til at henvise læseren til en tidligere del af bogen. Synonymt med *in pra* -, modsat af "*post*" og "*infra*."

Antea /zntiya/. Lat. Tidligere; førhen.

Antecedent/ántasiydant/. Forudgående i tid.

Forudgående krav. En allerede eksisterende fordring. I loven om omsætningspapirer tager en indehaver for værdi, hvis han tager instrumentet for et forudgående krav mod enhver person, uanset om kravet er forfaldent eller ej. U.C.C.

§ 3-303(b).

Antecedent kreditorer. De, hvis gæld er opstået, før debitor foretager en overførsel, der ikke er registreret.

Forudgående gæld. I aftaleretten det, der kan eller ikke kan give modydelse for en ny kontrakt om at betale. Et omsætningspapir, der er givet for en tidligere gæld, er understøttet af en passende modydelse. U.C.C. § 3-408.

I den tidligere konkurslovgivning var det en gæld, der blev pådraget før fire måneder før indgivelse af konkursbegæring, og derfor ikke en præference. Konkursloven (1898), § 60a.

Antecessor /úntasésar/. En aneestor éq. u.7.

Antedatere. At påføre en tidligere dato; at datere en instruks fra et tidspunkt før det tidspunkt, hvor den blev skrevet. Dette påvirker ikke instrumentets omsættelighed.

U.C.C. § 3-114.

Ante exhibitionem bíllm /ántiy eksabishiyównam bíliy/. Før udstillingen af lovforslaget. Før retssagen påbegyndes.

Ante-factum /ántiy-fiéktam/ eller **ante-gestum** /ántiy-jéstam/. Gjort før. Et romersk juridisk udtryk for en forudgående handling eller ting, der er gjort før.

Antejuramentum /ántiyjuraméntam/. I saksisk ret en foreløbig eller forberedende ed (også kaldet "*prmjuramentum*" og "*juramentum calumnia*", *q.u.*), som både anklageren og den anklagede skulle aflægge før enhver retssag eller rønselse; anklageren svor, at han ville retsforfølge forbryderen, og den anklagede aflagde ed på selve den dag, hvor han skulle gennemgå prøvelsen, at han var uskyldig i den forbrydelse, han var anklaget for.

Ante litem motam /éntiy láytam mówtam/. På et tidspunkt, hvor erklærer ikke havde noget motiv til at fordrøje sandheden. Før retssag anlagt, før kontrovers indledt. Også før kontroversen opstod.

Ante mortem-interesse /prity mŕrtam int(a)rast/. Interesser, der kun eksisterer før, og ikke efter, overdragerens død.

Antenati /á-ntiynéytay/. *Se Ante natus.*

Ante natua /éntiy néytas/. Født før. En person, der er født før en anden person eller før en bestemt begivenhed. Udtrykket anvendes især om en person, der er født i et land før en revolution, et regerings- eller dynastiskifte eller en anden politisk begivenhed, således at spørgsmålet om hans rettigheder, *status* eller troskab afhænger af datoen for hans fødsel i forhold til en sådan begivenhed. I England betegner udtrykket almindeligvis en person, der er født før unionen med Skotland; i Amerika en person, der er født før uafhængighedserklæringen. Det modsatte er *post natus*, en født efter begivenheden.

Antenuptial /ántiynapshal/. Lavet eller udført før et ægteskab.

Ægtepagt for ægteskabets indgåelse. En aftale mellem kommende ægtefæller, der indgås med henblik på ægteskab, og som træder i kraft ved ægteskabets indgåelse. Uniform Premarital Agreement Act, § 1. Ægtepagter indgås normalt af folk, der er ved at indgå ægteskab, i et forsøg på at løse spørgsmål om underhold, fordeling af formue og deling af ejendom i tilfælde af, at en af dem dør, eller hvis det foreslåede ægteskab mislykkes og resulterer i enten separation eller skilsmisse. Den ensartede lov, som er blevet vedtaget af en række stater, fastsætter formaliteterne for udførelse, ændring eller tilbagekaldelse (som ikke kræver vederlag for at blive fuldbyrdet), de forhold, der kan indgås aftale om, fuldbyrdelse osv.

Gave for ægteskabets indgåelse. En overførsel af ejendom fra den ene part i ægteskabet til den anden før ægteskabet uden modydelse.

Antenuptiat settlezoents. *lee* Ægtepagt; Palimony.

Ægteskabstestamente. Et testamente oprettet af en person før hans ægteskab. Et sådant testamente anses generelt for at være tilbagekaldt, medmindre det fremgår af testamentets forside, at det er med henblik på ægteskab.

Antropometri /àn8rapómatriy /. I strafferet og medicinsk jura, måling af den menneskelige krop. Et system til måling af menneskekroppens dimensioner, både absolut og i forhold til hinanden, ansigts-, kranie- og andre vinkler, kraniets form og størrelse osv., med henblik på sammenligning med tilsvarende målinger af andre individer, og som tjener til identifikation af personen i tilfælde af tvivlsom eller omstridt identitet. Den blev stort set indført i Frankrig i 1883, men faldt i unåde, fordi den var dyr og kunne give anledning til fejl. Det er blevet erstattet af "fingeraftrykssystemet", som Francis Galton udtænkte, og af identifikationsprocedurer som DNA-test. *Se* Bertillon-systemet: ONA-identifikation.

Antichresis /ántakriyzas/. I civilretten en form for pant eller pantsætning af fast ejendom. En aftale, hvor debitor giver kreditor indtægten fra den ejendom, som han har pantsat, i stedet for renterne på sin gæld. I den franske lovgivning havde debitor ret til at få udbetalt renter, hvis indtægten var større end renterne.

mand et regnskab over indkomsten og kan kræve et eventuelt overskud.

Ifølge loven i Louisiana er der to former for pant - pant og antichresis. En pant relaterer til løsøre, og antichresis til fast ejendom. Antichresis skal nedfældes på skrift, og kreditoren erhverver derved retten til frugterne osv. af de faste ejendomme og trækker hvert år deres provenu fra renterne i første omgang og bagefter fra hovedstolen på sin gæld. Han er forpligtet til at betale skat af ejendommen og holde den i stand, medmindre det modsatte er aftalt. Kreditor bliver ikke ejer af ejendommen ved ikke at betale på det aftalte tidspunkt, og enhver klausul i den retning er ugyldig. Besiddelsen af ejendommen overføres dog ved aftalen til kreditor. La.Civil Code Arts. 3176-3181. "Antichresis" er en forældet kontrakt, som kun er blevet anvendt i Louisiana i få tilfælde.

Forventning. Det at gøre eller tage en ting for dens rette tid. At gøre, tage op eller håndtere for en anden; at udelukke eller forhindre ved forudgående handling; at være før i at gøre.

Inden for ejendomshandel er det at overdrage, opkræve eller på anden måde håndtere indkomst, før den forfalder.

I patentlovgivningen er en opfindelse foregrebet af kendt teknik.

når opfindelsen ikke er ny eller mangler nyhedsværdi i forhold til det arL. *Topliff v. Topliff*, 145 U.S. 156, 12 S.Ct. 825, 36 L.Ed. 658. Forsvar for "foregribelse" i en retssag om patentkrænkelser er gjort, når det tidligere patent, bortset fra ubetydelige forskelle, indeholder alle de samme elementer, der fungerer på samme måde for at udføre en identisk funktion. *Ropat Corp. v. West Bend Co.*, D.C. Ill., 382 F.Supp. 1030, 1036. Medmindre alle de samme elementer findes i nøjagtig samme situation og er forenet på samme måde for at udføre en identisk funktion i en enkelt reference til kendt teknik, er der ingen "foregribelse", som vil ugyldiggøre det pågældende patent. *Ceramic Tilers Sup- ply, Inc. v. Tile Council of America, Inc.*, C.A.Cal., 378 FT 283, 284.

I loven om uagtsomhed er "foregribelse" ikke begrænset til forventning. Det betyder sandsynlighed, ikke mulighed, når det gælder pligten til at forudse konsekvenserne af en adfærd, der anses for uagtsom. *Empire Dist. Electric Co. v. Harris*, C.C.A.Mo., 82 F.f.d 48, 52.

Anticipation note. Rabat eller nedslag for forudbetaling.

Forudgående overdragelse af indkomst. Se *Tildeling (Tildeling af indkomst)*.

Anticiperet kontraktbrud. En kontraktparts tilkendegivelse af, at han eller hun ikke vil opfylde en fremtidig forpligtelse som krævet i kontrakten. Det sker, når en part i en eksekutiv kontrakt forud for det tidspunkt, der er fastsat i kontrakten, tilkendegiver en klar og utvetydig hensigt om ikke at opfylde kontrakten, når dette tidspunkt indtræffer, og i så fald kan den anden part betragte kontrakten som ophørt. *Leazzo v. Dunham*, 95 Ill.App.3d 847, 51 Ill.Dec. 437, 440, 420 N.E.2d 851, 854.

Retten for en part i en kontrakt til at sagsøge for misligholdelse før den dato, der er fastsat for opfyldelse, når den anden part meddeler sin hensigt om ikke at opfylde kontrakten (U.C.C.

§ W10), selvom den afvisende part kan trække sin afvisning tilbage før datoen for opfyldelse, hvis den anden part ikke har reageret på afvisningen (U.C.C. § 2-611). Nogle jurisdiktioner kræver, at den forurettede part venter på datoen for opfyldelse, før han anlægger sag.

Anticiperet gene. Retten til at forhindre en tilstand i at blive en plage ved påbud eller anden retskendelse.

Forudgående lovovertrædelse. En forbrydelse, der har til formål at begå en anden forbrydelse, f.eks. et forsøg, en sammensværgelse, en opfordring, som alle er forbrydelser i sig selv.

Forudgående afvisning. Forudgående misligholdelse af kontrakten.

Anticipatorisk ransagningskendelse. En kendelse baseret på en affidavit, der viser sandsynlig grund til, at der på et fremtidigt tidspunkt, men ikke nu, vil blive fundet visse beviser på en forbrydelse på et bestemt sted; en sådan kendelse skal skelnes fra en for tidlig ransagning.

Anti-mangel lovgivning. Vedtægter, der er vedtaget for at skaffe indtægter, når der opstår et budgetunderskud.

Antiudvandingsbestemmelse. En bestemmelse i konvertible værdipapirer, der garanterer, at konverteringsretten ikke påvirkes af aktieomlægninger, aktiesplit, aktieudbytte eller lignende transaktioner, der kan øge antallet af udestående aktier uden at øge selskabskapitalen.

Anti-Duoiping Act. *Lee Dumping Act*.

Antidumpingtold. Told, hvis formål er at forhindre import af varer til salg til en lavere pris end den, der opkræves i oprindelseslandet. Se *Oumping Act*.

Antigraphus /antigrafas/. I romersk lov en embedsmand, hvis opgave det var at tage sig af skattepenge. En kompagnon.

Antigrafi. En kopi eller genpart af et skøde.

Anti-forfaldsstatus Lovgivning vedtaget i de fleste jurisdiktioner for at sikre testamentarisk overdragelse af ejendom til arvinger og nærmeste familie til den udpegede legatar eller deviaee, hvis han dør før testator, og dermed forhindre et bortfald af arven og overdragelse af ejendom gennem intestacy til arvinger og nærmeste familie til testator.

Anti-manifest. Et udtryk, der bruges i international lov til at betegne en proklamation eller et manifest, der er offentliggjort af en af to krigsførende magter, og som hævder grunde til, at krigen er defensiv fra dens side.

Antinomia /ántanówmíya/. I romersk lov, en reel eller tilsyneladende modsigelse eller inkonsekvens i lovene. Modstridende love eller lovbestemmelser; inkonsekvente eller konfliktløse afgørelser eller sager.

Antinomi /zntinamíy/. Et udtryk, der bruges i logik og jura til at betegne en reel eller tilsyneladende uoverensstemmelse eller konflikt mellem...

mellem to autoriteter eller udsagn; det samme som *oritino-inta* (q.u.).

Antiqua euatuma /zntâykwa kast(y)ama/. I gammel engelsk lov, en eksporttold på uld, uldpels og læder, indført under Edw. I. Den blev kaldt sådan for at skelne fra en øget told på de samme varer, betalt af udenlandske købmænd, som blev indført i en senere periode af samme regeringstid og blev kaldt

cttSftfi'IO DOUO. "

Antiquare /ñntakwériy/. I romersk ret at genoprette en tidligere lov eller praksis; at afvise eller stemme imod en ny lov; at foretrække den gamle lov. De, der stemte imod et lovforslag, skrev bogstavet "A" på deres stemmeseddel, for bogstavet i *antiquo*, jeg er for den gamle lov.

Antiqua statuta /zntâykwa statyúwta/. Også kaldet "*Vetera Istatuta*". Engelske vedtægter fra Richard I's tid til Edward III. Se *Nova statuta*.

Antiquum dominicum /æntâykwam daminakam/. I gammel engelsk lov, gamle besiddelser.

Anti-Racketeering Act. f-føderal lov, der forbyder røveri, afpresning eller anden ulovlig indblanding i den statslige handel. Se *Hobbs Act*.

Antithetarius /ñnta8atériyas/. I gammel engelsk lov en mand, der forsøger at rense sig selv for den forbrydelse, han er anklaget for, ved at svare anklageren igen på anklagen. Han adskiller sig fra en approver ved dette: at sidstnævnte ikke anklager anklageren, men andre.

Antitrust-love. Føderale og statslige love, der beskytter handel og erhverv mod ulovlige begrænsninger, prisdiskriminering, prisfastsættelse og monopoler. De fleste stater har mini-antitrustlove, der er udformet efter de føderale love. De vigtigste føderale antitrustlove er: *Sherman Act* (1890); *Clayton Act* (1914); *Federal Trade Commission Act* (1914); *Robinson-Patman Act* (1936). *See Boycott*; *Combination in restraint of trade*; *Hart-Scott-Rodino Antitrust Improvement Act*; *Per se violations*; *Price-fixing*; *Restraint of trade*; *Rule (7tule of reason)*.

Antitrust Civil Proceaa Act. Føderal lov, der tillader antitrustsager ved hjælp af en begæring i U.S. District Court om en kendelse til håndhævelse af loven. 15 U.S.C.A. § 1314.

Antitrust-skade. En sådan skade, som skal påvises for at have ret til at rejse et antitrustkrav i henhold til *Clayton Act*, er en skade, som antitrustlovene er designet til at forhindre, og som stammer fra det, der gør en sagsøgte handlinger ulovlige. Skaden skal afspejle den konkurrencebegrænsende effekt enten af overtrædelsen eller af konkurrencebegrænsende handlinger, der er muliggjort af overtrædelsen. *SIM Sales & Marketing, Inc. v. Banfi Products Corp*, D.C.Minn., 546 F.Supp. 1368, 1379.

Angst. En ubehagelig affektiv tilstand forbundet med forventningen om, men ikke visheden om, at noget vil ske; nogle gange manifesteret som en følelse af frygt, som personen ikke forstår, og som opstår uden berettigede årsager; den ængstelige tilstand kan have overtoner af

Et hvilket som helst. Nogle; en ud af mange; et ubestemt antal. En vilkårlig af en hvilken som helst art eller mængde. Federal Deposit Ins. Corporation mod Winton, C.C.A.Tenn., 131 F.2d 780, 782. En eller nogle (på ubestemt tid). Slegel v. Slegel, 135 N.J.Eq. 5, 37 A.2d 57, 58. "Enhver" betyder ikke nødvendigvis kun én person, men kan referere til mere end én eller til mange. Doherty v. King, Tex.Civ.App., 183 S.W.2d 1004, 1007.

Ordet "enhver" har mange forskellige betydninger og kan bruges til at indikere "alle" eller "enhver" såvel som "nogle" eller "en", og dets betydning i en given lov afhænger af konkurrencen og lovens emne. Donohue v. Zoning Bd. of Appeals of Town of Norwalk, 155 Conn. 550, 235 A.2d 643, 646, 647.

Det er ofte synonymt med "enten", "enhver" eller "alle". Dets generelle karakter kan begrænses af sammenhængen; således fortolkes en ret til at udføre en handling "til enhver tid" almindeligvis som inden for en rimelig tid; og ordene "enhver anden" efter opremsningen af bestemte klasser skal læses som "andre lignende" og omfatter kun andre af samme art eller karakter.

A.O.C. *Anno orbis conditi*, året for verdens skabelse.

A.P.A. Lov om administrativ

procedure. A **para.** Til landet; ved

isaue.

Apanage /ápanäj/. I gammel fransk lov, en bestemmelse om jord eller feudal overlegenhed tildelt af kongerne i Frankrig til vedligeholdelse af deres yngre sønner. En allowance tildelt en prins af det regerende hus til hans rette underhold ud af den offentlige skat.

En bygning indrettet i flere suite af beboelsesrum, hvor hver suite er designet til selvstændig husholdning, men med visse mekaniske faciliteter, såsom varme, lys eller elevator, der er fælles for alle personer, der bor i bygningen. En bygning, der indeholder flere udlejningsenheder til beboelse. Kaldes nogle gange en lejlighed eller et lejlighedshus.

Apatieatio /apátazéysh(iy)ow/. En aftale eller pagt.

A.P.C. Alien Property Custodian.

A.P.C.N. *Anno post Christum natum*, året efter Kristi fødsel.

Aperta brevia /aparta briyviya/. Åbne, uforseglede stævninger.

Apertum factum /apartam féktam/. En åbenlys handling.

Apertura testamenti /ápartyúra tètamentay/. I civilretten en form for bevis for et testamente, hvor vidnerne over for en dommer bekræfter, at de har forseglet det.

Apex. Toppen eller det højeste punkt af noget; toppen; f.eks. i minelovgivningen, "toppen af en åre." Se Larkin v. Upton, 144 U.S. 19, 12 S.Ct. 614, 36 L.Ed. 330. En "Apex" er den del af en mineralåres endekant, hvorfra åren strækker sig nedad i retning af dykket. Stewart Mining Co. v. Ontario Mining Co., 237 U.S. 350, 35 S.Ct. 610, 614, 59 L.Ed. 989.

Eller det er sammenføjningen af to dykkende grene i en sprække.

åre. Jim Butler Tonopah Mining Co. v. West End Conaol Mining Co., 247 U.S. 450, 38 S.Ct. 574, 576, 62 L.Ed. 1207. Se Apex-reglen.

Apex jurio /éypékβ júraø/. Lovens top; en juridisk spidsfindighed; et fint eller snedigt lovpoint; tæt teknikalitet; en lovregel båret til en ekstremt punkt, enten af æveritet eller raffinement. Et udtryk, der bruges til at betegne en strengere anvendelse af lovens regler end den, der er indikeret af phraee summum jus (*q.u.4.*).

Apex-reglen. I minelovgivning giver USA's minerallovgivning lokalisateur en mineindmutning på det offentlige område hele den åre, hvis spids ligger inden for hans ydre overfladegrænser eller inden for vinkelrette planer, der er trukket uendeligt nedad på disse grænsers planer; og han kan følge en åre, der således har sit toppunkt inden for hans grænser, i dens fald, selv om den kan afvige så meget fra den vinkelrette i sit forløb nedad, at den strækker sig ud over de lodrette sidelinjer for hans placering; men han må ikke gå ud over hans slutlinjer eller lodrette planer trukket nedad derfra. Dette kaldes apex-reglen. 30 U.S.C.A. § 26.

Afasi /aféyzh(iy)a/. Tab af evnen eller kraften til artikuleret tale. En tilstand, hvor patienten, selv om han/hun har bevaret intelligens og forståelse og taleorganerne er intakte, er ude af stand til (ved "motorisk afasi") at udtale artikulerede ord, eller ude af stand til at udtale det særlige ord, han/hun har i tankerne, og som han/hun ønsker at bruge, eller udtaler ord, der er forskellige fra dem, han/hun tror, han/hun taler, eller (ved "sensorisk afasi" eller apraksi) er ude af stand til at forstå talt eller skrevet sprog. Sensorisk *afasi* omfatter *u'ordblindhed* og *uiorddøvhed*, visuel og auditiv afasi. 3Fotorisk *afasi* omfatter ofte *agrafi*, eller manglende evne til at skrive ord med den ønskede betydning. Sygdommen sidder i hjernen, men det er ikke en form for sindssyge.

Afoni /afówniya/. Tab af evnen til artikuleret tale som følge af defekte tilstande i nogle af stemmeorganerne. Det kan være ufuldstændigt, i hvilket tilfælde patienten kan hviske. Det skal skelnes fra medfødt manglende evne til at tale, og fra midlertidigt tab af stemmen på grund af ekstrem hæshed eller mindre affektioner af stemmebåndene, som aleo fmm afasi, hvor sidstnævnte er en sygdom i hjernen uden svækkelse af taleorganerne.

Apices jurio non øunt **jura [jus]** /éypasiyz júras nóñ sànt júra (°jøs)/. Ekstremiteter eller rene spidsfindigheder i loven er ikke retsregler [er ikke lov}. Retsprincipper må ikke føres ud i deres yderste konsekvens, uden hensyn til retfærdighed og sund fornuft. Se Apex juris.

Apices litigandi /éypasiyz lidagznday/. Ekstremt fine pointø eller spidsfindigheder i retssager. Svarer næsten til det moderne udtryk "skarp praksis". "Det er samvittighedsløst af en sagsøgt at drage fordel af *apices liigandi*, at vende en sagsøger og få ham til at betale coβtø, når hans krav er retfærdigt." Per Lord Mansfield, i 3 Burr. 1243.

A piratis ant latronibus capti liberi permanent ley paréyτας ót latrównabœ kíntay líbaray parmanant/. Personer, der er taget af pirater eller røvere, forbliver frie.

A piratis et latronibuø capta dominum non mutant /éy paréyτας èt latrównabas kínta daminiyam nóñ myúwtænt/. At blive taget til fange af pirater og røvere ændrer ikke titlen. Ingen ret til bytte tilfalder piratkaptajner; ingen ret kan udledes fra dem af receptorer til skade for de oprindelige ejere.

Apocha (også *Apoco*) /zpaká/. Lat. I civilretten et skrift, der anerkender betalinger; acquittance. Det adskiller sig fra acceptilation på den måde, at acceptilation indebærer en fuldstændig frigørelse fra den tidligere forpligtelse, uanset om betalingen er foretaget eller ej; *apocha*, *frigørelse* kun, når betalingen er foretaget. *Isee* Antapocha.

Apochæ oneratoriæ /æpakiy ònareytóriyiy/. I gammel handelsret, konnossementer.

Apocriariuø /àpakriaériyas/. I civilretten en budbringer; en ambaeeador.

I kirkeretten en, der svarer for en anden. En embedsmand, hvis pligt det var at overbringe kejseren meøøages vedrørende kirkelige anliggender og at tage hans svar tilbage til andragerne. En embedsmand, der gav råd i spørgsmål om kirkeret. En ambassadør eller legat for en pave eller biskop. En budbringer, der blev sendt for at udføre kirkelige forretninger og rapportere til sin overordnede; en embedsmand, der havde ansvaret for klosterets skatkammer; en embedsmand, der havde ansvaret for at åbne og lukke dørene.

Apocrisariua cancellariuø /àpakrisériyas kàn- salériyas/. I civilretten en embedsmand, der tog sig af det kongelige segl og underskrev kongelige forsendelser. Kaldes også *sekretærer*, *consilioriuø* (fra hans rådgivning); *referendarius*; *a consiliis* (fra hans funktion som rådgiver); *a responsis*, eller *responzalis*.

Apographia /àpagrzfiya/. I civilretten en undersøgelse og opregning af ting, man besidder; en opgørelse.

Apootøcy (også stavet *Apostas y*). Den totale afstandtagen fra kristendommen ved enten at tilslutte sig en falsk religion eller slet ingen religion. I gammel engelsk lov kunne denne forbyrdelse kun finde sted hos dem, der engang havde bekendt sig til den kristne religion. 4 Bl.Comm. 43.

Apostata /àpastéyta/. I civilret og gammel engelsk ret en apootate; en desertør fra troen; en, der har frasagt sig den kristne tro; frafalden.

Apostata capiendo /àpaβtéyta kàpiyéndow/. En forældet engelsk stævning, der blev udstedt mod en frafalden eller en, der havde overtrådt reglerne i sin religiøse orden. Den var adresseret til sheriffen og beordrede ham til at udlevere den anklagede i abbedens eller priorens varetægt.

A poateriori /èy poøtiriyóray/. Lat. Fra virkningen til årsagen; fra det, der kommer efter. Et begreb, der bruges i logikken til at betegne et argument, der er baseret på eksperimenter eller observationer, eller et argument, der tager udgangspunkt i konstaterede

kendsgerninger som en virkning og fortsætter med syntese og induktion for at påvise deres årsag.

Apostille, eller **apostille** /apósta1/. L. fr. En tilføjelse; en marginal note eller bemærkning. Et standardcertifikat i henhold til Haag-konventionen fra 1961 med det formål at autentificere dokumenter til brug i fremmede lande.

Apoptes. I engelsk admiralitetspraksis et udtryk, der stammer fra civilretten, og som betegner en kort afvisningstilladelse, der gives til en part, og som appellerer fra en lavere til en højere domstol, og som indeholder en redegørelse for sagen og en erklæring om, at protokollen vil blive fremsendt.

Apostoli /apóstaláy/. I civilretlige sammenhænge er det en underordnet dommers attest, hvorfra en sag er fjernet, rettet til den overordnede. *See* Apostles.

Apostolus /apóstalas/. En budbringer; en ambassadør, legat eller nuncio.

Apotheca /ñpaðiyka/. I civilretten et depot; et sted, hvor man opbevarer vin, olie, bøger osv.

Apparator /ñparéytar/. En forsyner eller leverandør. Før i tiden havde sheriffen i England ansvaret for visse amtslige anliggender og udgifter, og i den egenskab blev han kaldt "*apparator comitotus*" (apparator for amtet) og modtog derfor et betydeligt embede.

Tilsyneladende. Det, der er indlysende, tydeligt eller manifest; det, der fremstår eller er blevet gjort manifest. Det, der er synligt for øjet eller sindet; åbent for synet; klart; tydeligt. Med hensyn til kendsgerninger, der er involveret i en appel eller et fejlskrift, det, der er anført i protokollen. *Se også* Appear on tace.

Tilsyneladende agentur. *See* agentur.

Tilsyneladende autoritet. I agenturlovgivningen er det den autoritet, som principalen bevidst eller uagtsomt tillader agenten at have, eller som han giver agenten indtryk af at have. En sådan autoritet, som han ser ud til at have på grund af den faktiske autoritet, som han har En sådan autoritet, som en rimelig forsigtig mand, der bruger omhu og skøn, i lyset af hovedmandens adfærd, naturligt ville antage, at agenten havde. *Finnegan Constr. Co. v. Robino-Ladd Co.*, 354 AT 142, 144. En sådan myndighed, som en agenturgiver forsættligt eller ved mangel på almindelig omhu forårsager eller tillader en tredje person at tro, at agenten besidder. *Lewis v. Michigan Milers Mut. Ins. Co.*, 154 Conn. 660, 228 A.2d 803, 806. Det omfatter beføjelsen til at gøre, hvad der normalt gøres og er nødvendigt at gøre for at gennemføre den overdragne hovedbeføjelse.

Beføjelsen til at påvirke en anden persons juridiske forhold gennem transaktioner med tredjepersoner, angiveligt som agent for den anden, som følge af og i overensstemmelse med den andens tilkendegivelser over for sådanne tredjepersoner. *Re- statement, Second, Agency § 8.*

Tilsyneladende fare. Brugt i forbindelse med selvforsvar i forbindelse med drab, betyder en sådan åbenlys faktisk demonstration, ved adfærd og handlinger, af en hensigt om at tage liv eller gøre stor personlig skade, som ville gøre drabet tilsyneladende nødvendigt for selvopholdelsesdriften. *See* Selvforsvar.

Åbenbare mangler. De defekter i varer, som kan opdages ved simpel inspektion; *se* U.C.C. § 2 -605.

Kan også henvise til titelfejl, der fremgår af optegnelsen. *Bipotent*; *patentfejl*.

Apparezt eaezoexit. *ifsee* Servitut.

Tilsyneladende arving. **En**, hvis arveret er ufravigelig, forudsat at han overlever forfaderen. Skal sammenlignes med den formodede arving, hvis krav på arv bortfalder, når der fødes en arving, der er tættere på forfaderen, selvom den formodede arving på et givet tidspunkt har ret til arven.

Tilsyneladende fedme. *See* Tilsyneladende fare.

Apparitor /apñratar/. I gammel engelsk lov en officer eller budbringer, der var ansat til at forkynde processen for de åndelige domstole og indkalde lovovertrædere.

I civilretten en officer, der ventede på en magi- trate eller overordnet officer og udførte hans ordre.

Appartement /apär1(a)mant/. I gammel engelsk lov, resem- blanee; sandsynlighed; som appartement of war.

Apparura /áparùra/. I gammel engelsk lov var apparura møbler, redskaber, udstyr eller beklædning.

App. Court. Appeldomstolen.

Appel. Henvendelse til en overordnet (dvs. appeldomstol) for at få prøvet en afgørelse fra en underordnet (dvs. retssag) domstol eller administrativ myndighed. En klage til en højere instans over en fejl eller uretfærdighed begået af en lavere instans, hvor fejlen eller uretfærdigheden søges korrigeret eller omstødt. *Board of E& of Cleveland City School Dist. v. Cuyahoga County Bd. of Reviaion*, 34 Ohio St.2d 231, 298 N.E.2d 125, 128. Der er to appelstadier i det føderale og mange statslige retssystemer; nemlig appel fra retssal til mellemliggende appeldomstol og derefter til højesteret. Der kan også være flere niveauer af appel inden for en administrativ myndighed; *f.eks.* appel fra Administrative Law Judge til Appeals Council i en sag om social sikkerhed. Desuden kan der appelleres fra en administrativ myndighed til en domstol (*f.eks.* fra Appeals Council i en socialsikrings sag til U.S. District Court). En appel kan også være retmæssig (*f.eks.* fra en domstol til en mellemliggende appeldomstol) eller kun efter appeldomstolens skøn (*f.eks.* ved certiorari til USA's højesteret). Der kan også være bestemmelser om fælles eller ensartede appeller (*f.eks.* Fed.R.App.P. 3) og om krydsappeller (hvor begge parter i en dom appellerer derfra).

Appel var også det navn, der tidligere blev givet til den procedure i engelsk lov, hvor en person, der var anklaget for forræderi eller forbrydelse og stillet for retten for det samme, tilstod kendsgerningen, inden han påberåbte sig den, og *appellerede* eller anklagede andre, sine medskyldige i den samme forbrydelse, for at opnå sin benådning. I dette tilfælde blev han kaldt en "approver" eller "prover", og den part, der blev appelleret eller anklaget, "appel- lee".

Se også: Consolidated appeal; Gourts of Appeals, U.S.; Gross appeal; Interlocutory appeal; Interlocutory Appeals Act; Limited appeal.

Kendelse, der kan appelleres. Et dekret eller en kendelse, som er tilstrækkelig endelig til at være berettiget til appel, som kon-

Det kan sammenlignes med en mellemliggende kendelse, som generelt ikke kan appelleres, før sagen er blevet prøvet, og der er afsagt dom, f.eks. kan et afslag på en anmodning om summarisk dom ikke appelleres, men imødekommelsen af en sådan anmodning er en endelig dom og kan derfor appelleres. Fed.R. Civil P. 56.

Kaution for appel. Retten kan efter eget skøn kræve, at appellanten indgiver en kaution eller stiller anden sikkerhed for at sikre betaling af omkostninger i appelsagen. Se f.eks. Fed.R. App.P. 7.

Appel in forma pauperis /apiyl in förma póparas/. Et privilegium, der gives en fattig person til at forfølge en appel, der ellers er uafhængigt tilladt, uden betaling af gebyrer og omkostninger i forbindelse med en sådan forfølgelse. Se f.eks. Fed.R.App.P. 24.

Appeloptegnelse. Se Record (*optegnelser i appelsager*).

Ankenævsn. Organ, hvortil der kan appelleres fra den administrative lovdommers *sammenkædning* og afgørelse i sager om social sikring. 42 U.S.C.A. § 405(b).

Appellerende domstole. Se appeldomstol; appeldomstol, USA; told- og patentappeldomstol; militærappeldomstol; højesteret.

Fremstå. At være korrekt for en domstol; som en kendsgerning eller sag, som den kan tage til efterretning. At være bevismateriale; at blive bevist. At en part i en retssag, enten sagsøger eller sagsøgt, møder op i retten. Se *fremtræden*.

Fremstå på forsiden. Det, der er klart og tydeligt ved en læsning af dokumentet. En proces- eller værnetingsfejl, som kan uddrages af en gennemgang af processkrifterne, og som ikke kræver, at man går uden for protokollen. *isee a/so Apparent*.

Fremtræden. At møde i retten som part i en retssag, enten personligt eller ved en advokat, enten som sagsøger eller sagsøgt. Den formelle procedure, hvorved en forsvarer underkaster sig rettens jurisdiktion. Den frivillige underkastelse af en domstols jurisdiktion.

I civile sager møder parterne normalt ikke personligt op, men snarere gennem deres advokater (som giver møde ved at indlevere skriftlige indlæg eller en formel skriftlig mødeindkaldelse). På mange stadier af straffesager, især når det drejer sig om mindre lovovertrædelser, møder den tiltaltes advokat også op på hans vegne. Se f.eks. Ped.R.Crim.P. 43.

Et fremmøde kan være enten *generelt eller særligt* - førstnævnte er en simpel og ukvalificeret eller ubegrænset underkastelse af rettens jurisdiktion, sidstnævnte en underkastelse af jurisdiktionen kun til et bestemt formål, ikke til alle formål med sagen. Et særligt fremmøde har til formål at teste eller gøre indsigelse mod forkyndelsens tilstrækkelighed eller rettens jurisdiktion over sagsøgte uden at underkaste sig en sådan jurisdiktion; et generelt fremmøde sker, når sagsøgte giver afkald på forkyndelsesfejl og underkaster sig rettens jurisdiktion. Insurance Co. of North America v. Kunin, 175 Neb. 260, 121 N.W.2d 372, 375, 376.

Søe også Generelt fremmøde; Indkaldelse til fremmøde.

Appeoratrice by otterne y. En advokats handling, når han fører en sag på vegne af sin klient. Dokument, der indleveres til retten, hvori advokaten anfører, at han repræsenterer en part i sagen.

Protokol for fremmøde. En protokol, der føres af domstolens sekretær, og som indeholder et kort resumé af alle sagens procedurer.

Klassifikationer i common law. I common law kunne en appearance være enten tvungen eller frivillig, førstnævnte hvor den blev tvunget af en proces, der blev forkyndt for parten, sidstnævnte hvor den blev indgået af hans egen vilje eller samtykke uden forkyndelse af proces, selvom proces kan være udestående. Også *valgfri*, når den er afgivet af en person, der har grebet ind i sagen for at beskytte sine egne interesser, selv om han ikke er med som part; *betinget*, når den er forbundet med betingelser om, at den bliver eller bliver taget som et generelt fremmøde; *grouts*, når den er afgivet af en part i sagen, men før forkyndelsen af nogen proces eller juridisk meddelelse om at møde op; *de bene esse*, når den er afgivet foreløbigt eller kun for at forblive god i tilfælde af en fremtidig begivenhed; eller når den har til formål at give en part i en sag mulighed for at nægte at underkaste sig rettens jurisdiktion, medmindre det endeligt blev fastslået, at han for altid havde givet afkald på den ret; *efterfølgende*, når den foretages af en sagsøgt, efter at sagsøgeren allerede havde givet møde for ham; fysisk, når personen var fysisk til stede i retten.

Indledende retsmøde. En retssag for en tiltalt for en forbyrdelse, hvor dommeren informerer den tiltalte om anklagerne mod ham og om hans rettigheder, træffer beslutning om kaution og/eller andre betingelser for løsladelse og fastsætter datoen for et indledende retsmøde. Se f.eks. Fed.R.Crim.P. 5.

Meddelelse om fremmøde. En meddelelse fra sagsøgte til sagsøger om, at han møder op i sagen personligt eller ved advokat.

Fremtrædelsesdoktrinen. Denne doktrin er en særlig regel, der er designet til at give den tiltalte ret til selvforsvar baseret på, hvad der "ser ud til" for den tiltalte at være en situation, der retfærdiggør brug af magt i selvforsvar. Staten v. Ferguson, Mo.App., 581 S.W.2d 132, 136. Se Selvforsvar.

Appellant. Den part, der appellerer fra en domstol eller jurisdiktion til en anden. Brugt bredt eller ikke-teknisk inkluderer udtrykket en, der indgiver en stævning om fejl.

Appellerende. Vedrører eller har eognizance af appeals og andre procedurer for den retlige gennemgang af afgørelser. Udtrykket har en generel betydning, og det har en specifik betydning, der angiver sondringen mellem original jurisdiktion og appeljurisdiktion. Woodruff v. Bell, 143 Kan. 110, 53 P.2d 498, 499.

Appeldomstol. En domstol, der har jurisdiktion til appel og prøvelse; en domstol, hvortil sager kan indbringes ved appel, certiorari, fejl eller rapport. En ankeinstans og, undtagen i særlige tilfælde, hvor der er tildelt original jurisdiktion, ikke en "trial court" eller domstol i første instans.

Se f.eks. *Court of Appeals*; Court of Customs and Patent Appeals; Court of Military Appeals; Supreme Court.

Appeldomstol. En mellemliggende appeldomstol til behandling af civile appelsager. Se f.eks. MasS.G.L. c 231, § 108. Også, i Maas, et panel med tre dommere til at behandle appeller af domme for forbrydelser. Mass.G.L. e. 278, §§ 28A, 28B. I New York, en mellemliggende appeldomstol, som også har beføjelse til at lave regler og forordninger, der styrer administrationen af domstolene. *Seidenberg v. County Court of Rockland County*, 34 N.Y.2d 499, 358

N.Y.S.2d 416, 315 N.E.2d 475. Se N.Y. Judiciary Law, artikel 4, § 70-109. I New Jersey går de fleste civile appelsager til Appellate Division of the Superior Court.

Appelkompetence. Den beføjelse, som en appeldomstol har til at gennemgå og revidere en underordnet domstols retslige handlinger, som fremgår af en appellerbar kendelse eller en appellerbar dom afsagt af en sådan domstol. *Trengen v. Mongeon*, N.D., 200 N.W.2d 50, 53. Beføjelsen og autoriteten til at tage en sag til eognition og gå videre til dens afgørelse, ikke i dens indledende stadier (dvs. original jurisdiktion), men først efter at den er blevet endeligt afgjort af en underordnet domstol, dvs. beføjelsen til revision og afgørelse ved appel, fejlskrift, certiorari eller anden lignende proces. Appelkompetence; kompetence til at revidere eller korrigere proceduren i en sag, der allerede er indledt og behandlet af en underordnet domstol, eller af en domstol, der har samme egenskaber som en domstol. Grænserne for appelkompetence er reguleret af vedtægter (f.eks. 28 U.S.C.A. § 1291 et seq.) eller forfatninger.

Appeldomstol. En appeldomstols prøvelse af en lavere retsinstans ved appel, indsigelse, rapport eller certiorari. Dette kan også medføre, at en underordnet domstol gennemgår et administrativt nævns afgørelse, f.eks. en føderal distriktsdomstols gennemgang af en afgørelse fra socialsikringsadministrationen.

Regler for appeldomstole. Regler, der styrer proceduren for at appellere og praktisere ved appeldomstole; f.eks. Federal Rules of Appellate Procedure; Massachusetts Rules of Appellate Procedure. Se Federal Rules of Appellate Procedure.

Appellatio /ápaléysh(iy)ow/. Lat. En appel.

Appellator /ápaléytar/. Et gammelt lovudtryk med samme betydning som "appellant" Sq. u.7.

I civilretten blev udtrykket brugt om dommeren ad quem, eller den, der blev appelleret til.

Appellanten. Den part i en sag, som der appelleres imod; dvs. den part, som har en interesse i, at dommen ophæves eller omstødes. Nogle gange også kaldet "respondenten". Det skal bemærkes, at en parts status som appellant eller appellant ikke nødvendigvis har nogen relation til hans status som sagsøger eller forsvarer i den lavere retsinstans.

Appello /æpélow/. Lat. I civilretten, "jeg appellerer". Den form, hvor man appellerer *apud acta*.

Appellor /zépélar/. I gammel engelsk lov en forbyrder, der anklagede sine medskyldige, eller som udfordrede en jury. Se godkender.

Appendiks. At tilføje eller vedhæfte. se Appendiks.

Vedhæng. Noget, der tilføjes som tilbehør til eller underordnet del af en anden ting. Se appendiks; appendiks.

Vedhæng. En ting, der er knyttet til eller hører til en anden ting og passerer sammen med den. Noget tilføjet eller vedhæftet.

I common law, en arvelig ting, der hører til en anden arv, som er mere værdig; som en advow- aon, common osv., som kan være appendiks til en herregård, common of fishing til en freehold, et sæde i en kirke til et hus osv. Det adskiller sig fra appurtenanee ved, at appen- dant altid skal være ved forældelse, dvs. en personlig brug i lang tid, mens en appurtenance kan skabes i dag; for hvis der gives en bevilling til en mand og hans arvinger, af fælled i en sådan mose for hans dyr levant eller couchant på hans herregård, er fælledene appurte- nant til herregården, og bevillingen vil passere dem.

Se også Appendix; Appurtenance; Appurtenant.

Appenditia /ñpandish(iy)a/. Vedhæng eller tilbehør til en ejendom eller et hus, en bolig osv.; *penthouselejligheder* er således *appenditia domus*.

Appendiks. Supplerende materiale, der føjes til appelskriftet; f.e k s . I den føderale appelprocedure er appellanten forpligtet til at vedlægge et bilag til appelskriftet, som skal indeholde følgende: (1) de relevante dele af processkrifterne, anklageskriftet, konklusionerne eller udtalelsen; (2) den pågældende dom, kendelse eller afgørelse; og (3) alle andre dele af sagsakterne, som parterne ønsker at henlede rettens særlige opmærksomhed på. bed.R. App.P. 30.

Appensura /ápens(y)ùra/. Betaling af penge efter vægt i stedet for efter antal.

Tilhøre. At tilhøre; at have relation til; at være appurtenant til. *See* Appurtenance; Appurtenant.

Tilhørende. Forbundet med i brug eller beboelse.

Anvendelig. Egnet, passende, relevant, relateret til eller godkendt; i stand til at blive anvendt.

Gældende lokal lovgivning. Term, der bruges til at bestemme de personer, der falder ind under termen heira, og er den lov, der ville blive brugt til at fastslå arvingerne til den udpegede forfader, hvis han havde ejet ejendommen og var død intestat. Restatement of Law of Property, § 305, kommentar e.

Ansøger. En ansøger, hvad angår rembursen, er en person, der er berettiget til dem, og som indgiver en anmodning om, at rembursen bliver bevilget. I forbindelse med rembursen er det kunden i kredittransaktionen. Synonymt alao med "konto part".

Applicare /ñplakéyiy/. Lat. I gammel engelsk lov, at fastgøre til; at fortøje (en veasel). Tidligere gengivet som "at anvende".

Applicatio est vita regulæ /áplakéyah(iy)ow èst véyta régyaliy/. Anvendelse er en regels liv.

Ansøgning. En anmodning eller et andragende til eller over for en person. Den handling at

en anmodning om noget. Et andragende. Den brug eller disposition, der gøres af en ting. En sammenføring for at fastslå en relation eller etablere en sammenhæng; som *anvendelsen* af en regel eller et princip på en sag eller et faktum. En appel eller et andragende, især som skrevet eller præsenteret; en henvendelse til, placering foran; at foretrække en anmodning eller et andragende til eller foran en person; handlingen at fremsætte en anmodning om noget. *Sparaano v. Ferona*, 9 111.App.2d 422, 133 N.E.2d 753, 755. *Se også*: Ansøgning; Begæring; Andragende.

Forsikring. Den indledende anmodning, erklæring eller udtalelse fra en part, der ansøger om en forsikringspolice, f.eks. en på hans liv eller mod brand.

Betalinger. Henføring af en betaling til en bestemt gæld; eller bestemmelse af, hvilken af flere gældsposter en generel betaling foretaget af en debitor til hans kreditor skal anvendes til.

fttrefiøse *money*. Den disposition, der foretages af de midler, som en forvalter modtager ved et salg af fast ejendom, der holdes under trusten.

Anvendelse af regler Henviser til et praksisområde, der er reguleret af procedureregler og ikke overladt til sædvaneret eller lovbestemt ret.

Ansøge. At fremsætte en formel anmodning eller et andragende, som regel skriftligt, til en domstol, embedsmand, bestyrelse eller virksomhed om at få tildelt en tjeneste eller en regel eller ordre, som ligger inden for hans eller deres magt eller skøn. For eksempel at ansøge om et påbud, om benådning, om en forsikringspolice eller om en kurator. *Se* ansøgning; andragende.

At bruge eller anvende til et bestemt formål; at godkende og afsætte til en bestemt anvendelse, genstand, krav eller emne. Således at anvende betalinger til reduktion af renter. *Sree Appropriate*.

At sætte, bruge eller henvise, som passende eller relativ; at koordinere sprog med et bestemt emne; aa at anvende ordene i en lov til en bestemt tilstand af fakta.

Ordet "gælder" bruges i forbindelse med vedtægter i to **betydninger**. Når man fortolker en lov, beskriver man den klasse af personer, ting eller funktioner, som er inden for lovens anvendelsesområde; f.eks. at loven ikke "gælder" for transaktioner i mellemstatslig handel. Når man diskuterer brugen af en lov, når man henviser til den proces, hvorved loven gøres gældende; som når juryen bliver bedt om at "anvende" forældelsesloven, hvis de finder, at årsagen til søgsmålet opstod før en given dato.

Udnævne. At udpege, vælge, udvælge, tildele, ordinere, foreskrive, konstituere eller nominere. At tildele eller afsætte. At tildele autoritet til en bestemt anvendelse, opgave, stilling eller kontor.

Udtrykket bruges, når en person, en embedsmand eller et organ får enekompetence til at udpege personer til bestemte embeder. Det skelnes normalt fra "vælge", som betyder at vælge ved en afstemning blandt de kvalificerede vælgere i byen; men denne skelnen overholdes ikke altid.

Se også Udnævnelse.

Udpeget. En person, der er udpeget eller udvalgt til et bestemt formål; som den udpegede under en udnævnelsesfuldmagt er den person, der skal modtage fordelene ved fuldmagten.

Udnævnelse. Udpegning af en person, af den eller de personer, der har myndighed til det, til at varetage opgaverne i et embede eller en tillid. In re *Nicholson's Estate*, 104 Colo. 561, 93 P.2d 880, 884. *Se* illusorisk udnævnelse; udnævnelsesfuldmagt.

Udøvelsen af en ret til at udpege den eller de personer, der skal tage brug af fast ejendom. Den handling, som en person foretager, når han bestemmer over en ejendom ved at begrænse en anvendelse eller ved at erstatte en tidligere anvendelse med en ny, i henhold til en bemyndigelse, som han har fået til dette formål ved et tidligere skøde, kaldet en "bemyndigelse til at udpege"; også det skøde eller andet instrument, hvormed han overdrager dette. Hvor beføjelsen omfatter flere tilladte objekter, og udnævnelsen er foretaget til en eller flere af dem og udelukker andre, kaldes det "eksklusiv".

Udnævnelse kan betyde en bevilling af penge til et bestemt formål. Det kan også betyde, at man arrangerer et møde.

Embede eller offentlig funktion. Valg eller udpegning af en person, af den eller de personer, der har myndighed til det, til at udfylde et embede eller en offentlig funktion og udføre de pligter, der følger med det. Udtrykket "udnævnelse" skal skelnes fra "valg". "Valg" til et embede refererer normalt til en folkeafstemning, mens "udnævnelse" relaterer til udpegning af en person eller gruppe. *Board of Education of Boyle County v. McChesney*, 235 Ky. 692, 32 S.W.2d 26, 27.

Udnævnelse, fuldmagt. *Se* Udnævnelsesmyndighed.

Udnævner. Den person, der udnævner eller udfører en fuldmagt; som *udnævnt* *ú* den person, til hvem eller til hvis fordel en udnævnelse iB foretages. En, der er autoriseret af donoren til at udføre en fuldmagt i henhold til brugsretten.

Apport. L. Fr. I gammel engelsk lov, skat; tallage; tribut; pålæg; betaling; afgift; udgifter.

Fordele. At dele og fordele proportionalt.

Fordeling /apórshantant/. Den proces, hvormed lovgivende sæder fordeles mellem enheder, der er berettiget til repræsentation. Fastsættelse af antallet af repræsentanter, som en stat, et amt eller en anden underafdeling kan sende til et lovgivende organ. Den amerikanske forfatning foreskriver en folketælling hvert tiende år, på grundlag af hvilken Kongressen fordele repræsentanter i henhold til befolkningstallet; men hver stat skal have mindst én repræsentant. "Distrieting" er etableringen af de præcise geografiske grænser for hver enhed eller valgkreds. *Seaman v. Fedourich*, 16 N.Y.2d 94, 262

N.Y.S.2d 444, 209 N.E.2d 778, 779. Fordeling ved statslig lov, som nægter reglen om én mand, én stemme, er i strid med loven om lige beskyttelse. *Baker v. Carr*, 369 U.S. 186, 82 S.Ct. 691, 7 L.Ed.2d 663. *Se også* Fordeling af lovgivende forsamlinger; Reapportionment.

Fordelingen af et gebyr eller en omkostning som f.eks. ejendomsskat mellem to parter, ofte i samme forhold som

de respektive tidspunkter, hvor parterne er i besiddelse af eller ejer ejendom i den skatteperiode, for hvilken afgiften opkræves eller betales.

Kontrakter. Godtgørelse, i tilfælde af en delbar kontrakt, der er delvist udført, af en del af hele vederlaget i forhold til den grad, i hvilken kontrakten blev udført.

Virksomhedsaktier. Den *pro tonto* fordeling mellem de tegnere af aktien, som vedtægterne tillader, hvis der er tegnet flere end det begrænsede antal.

Skatter i boet. Medmindre testamentet bestemmer andet, skal skatterne fordeles mellem alle personer, der har interesse i boet. Fordelingen skal ske i det forhold, som værdien af hver enkelt persons interesse i boet udgør i forhold til den samlede værdi af interesserne for alle personer, der har interesse i boet. De værdier, der bruges til at bestemme skatten, skal bruges til dette formål. Hvis den afdødes testamente foreskriver en anden metode til fordeling af skatten end den, der er beskrevet i skifteretten, er det den metode, der er beskrevet i testamentet, der gælder. Uniform Probate Code, § 3-916(b).

Hæftelser. Når flere personer har interesse i en ejendom, er fordelingen mellem dem fastlæggelsen af de respektive beløb, som de skal bidrage med til fjernelsen af den behæftede ejendom.

Ansvar. Parternes juridiske ansvar for en transaktion eller en skade kan fordeles mellem dem ved lov eller ved aftale. Se komparativ uagtsomhed; bidrag.

bøjjet. Tildeling af andele i et lejemål til hver af flere parter, der ejer det. Fastsættelse af størrelsen af den leje, der skal betales, når lejemålet ophører på et andet tidspunkt end et af de regelmæssige intervaller for betaling af leje.

Repræsentanter. Fastsættelse ved hver tiårs folketælling af antallet af repræsentanter i kongressen, som hver stat skal vælge, idet beregningen er baseret på befolkningstallet. Se U.S.Const., Art. 1, § 2; Amend. 14, § 2.

Taser. Fordelingen af en skat består i en udvælgelse af de emner, der skal beskattes, og i at fastsætte den regel, der skal måle det bidrag, som hvert af disse emner skal yde til skatten.

Tildeling af et multistatsselskabs forretningsindkomst til specifikke stater med henblik på indkomstbeskatning. Normalt tager fordelingsproceduren højde for ejendoms-, løn- og aktivitetsniveauet i de forskellige stater, og der foretages en forholdsmæssig fordeling af enhedens samlede indkomst ved hjælp af en tre-faktor fordelingsformel. Disse aktiviteter angiver selskabets hjemsted i forhold til denne indkomst. Nogle stater udelukker ikke-forretningsmæssig indkomst fra fordelingsproceduren; de *tildeler* ikke-forretningsmæssig indkomst til den stat, hvor de ikke-forretningsmæssige aktiver er placeret.

Fordelingsklausul. Klausul i en forsikringspolice, der fordeler forsikringen i forhold til den samlede dækning.

Apporto en nature /apórts òn natyùr/. I fransk lov, det, som en partner bringer ind i partnerskabet ud over caah; for eksempel værdipapirer, fast ejendom eller personlig ejendom, kvæg, aktier eller endda hans personlige evner og viden.

Apportum /apórtam/. I gammel engelsk lov, den indtægt, profit eller emolument, som en ting bringer til ejeren. Almindeligvis anvendt om en corody eller pension.

Apposer /apówzar/. I gammel engelsk lov en embedsmand i exehequer, der havde til opgave at undersøge sherifferne med hensyn til deres regnskaber. Normalt kaldet "foreign appoaer". Embedet er nu afskaffet.

Appostille, eller apostille /apóstal/. I fransk lov en tilføjelse eller anmærkning i margenen af et skrift.

Vurdering. En vurdering eller et skøn over værdien af en ejendom foretaget af uinteresserede personer med passende kvalifikationer. Processen med at fastslå værdien af et aktiv eller en forpligtelse, der involverer ekspertudtalelser snarere end forklarende markedstransaktioner. *Se også* Vurdering.

I selskabsretten er det en begrænset lovbestemt rettighed, der gives til minoritetsaktionærer, som gør indsigelse mod visse fundamentale transaktioner som f.eks. fusioner. I en vurderingssag bestemmer en domstol den vurderede værdi af deres aktier, og selskabet betaler den vurderede værdi til aktionæren i tilfælde af, at der opstår en tvist. Den reviderede model for Business Corporation Act bruger udtrykket "dissenters' rights to obtain payment for their shares" til at beskrive denne rettighed. En vurderingsret eksisterer kun i det omfang, det er specifikt fastsat i loven. *Se* Appraisal remedy.

Vurderingsklausul. Klausul i en forsikringspolice om, at forsikringsselskabet har ret til at kræve en vurdering af skaden.

Vurdering af retsmidler. Den uenige aktionærs vurderingsret er i bund og grund en lovbestemmelse, der gør det muligt for aktionærer, der har indvendinger mod visse ekstraordinære forhold, at gøre indsigelse og kræve, at selskabet køber deres aktier til den værdi, de havde umiddelbart før vedtagelsen af et sådant forhold, og dermed trække sig ud af selskabet. I forskellige jurisdiktioner gælder vurderingsmidlet ofte for salg af stort set alle selskabets aktiver uden for den normale forretningsgang, fusioner og sammenlægninger, mere sjældent for visse ændringer af vedtægterne eller misforståede forhold, men normalt ikke for opløsning. Klageadgangen er ofte begrænset til registrerede aktionærer, der har ret til at stemme om sagen.

Vurderingsrettigheder, *se* Vurderingsmiddel.

Vurder. At fastsætte eller sætte en **pris** eller værdi på; at fastsætte og angive en tings sande værdi, og som regel skriftligt. At værdisætte ejendom til det, den er værd. At "vurdere" penge betyder at tælle. *Se også* Vurdering.

Vurdering. En retfærdig og sand værdiansættelse af ejendom. En værdiansættelse af ejendom under retslig eller lovmæssig myndighed. En vurdering eller et skøn over værdien af en ejendom. *Se også* vurdering.

Vurderingsmand. En person, der er valgt eller udpeget af en kompetent myndighed eller interesseret part til at foretage en vurdering; til at fastslå og angive den sande værdi af varer eller fast ejendom. Udnævnes ofte i skifte- og kondemneringssager; bruges også af kondemneringsmyndigheder, banker og ejendomsselskaber til at fastslå markedsværdien af fast ejendom.

Værdsættelig. I stand til at blive vurderet, vejet, bedømt eller anerkendt af sindet. I stand til at blive opfattet eller erkendt af sanserne. Opfattet, men ikke et synonym for substantiel.

At vurdere retfærdigt, at sætte en pris eller værdi på. Når det bruges med henvisning til arten og effekten af en handling, kan "værdsætte" være synonymt med "vide" eller "forstå" eller "indse".

Stigning i værdi. Stigning i markedsværdien af et aktiv (f.eks. fast ejendom) i forhold til dets værdi på et tidligere tidspunkt. Kan skyldes inflation og/eller øget efterspørgsel efter aktivet på markedet.

Gribe. At gribe fat i, enten med sindet (som at opfatte, tro, frygte, frygte, forstå, være bevidst om eller følsom over for), eller faktisk og kropsligt (som at gribe eller arrestere en person). Se anholdelse.

Apprehensio /ñprahénsh(iy)ow /. Lat. I civilretten og gammel engelsk ret, en pågribelse af en person eller ting; pågribelse; beslaglæggelse eller tilfangetagelse af en person.

En af varianterne eller de underordnede former for *occupatio*, eller den måde, hvorpå man erhverver ejendomsret til ting, der ikke tilhører nogen.

Anholdelse. Beslaglæggelse, indfangning eller anholdelse af en person på grund af en kriminel anklage. Se *anholdelse*.

Ciivil fnui. En fysisk eller legemlig handling (*corpus*), fra den, der har til hensigt at erhverve besiddelse af en ting, hvorved han bringer sig selv i et forhold til tingen, så han kan underlægge den sin eksklusive kontrol; eller hvorved han opnår den fysiske evne til at udøve sin magt over tingen, når han har lyst. En af forudsætningerne for at erhverve retlig besiddelse, og hvorved *éonimus* ⁷ *posaesion* erhverves, når den ledsages af hensigt.

Apprendre. Et gebyr eller en fortjeneste, der tages eller modtages.

Apprentice en la ley /apréntas fin la ley/. Et gammelt navn for jurastuderende, som senere blev brugt om rådgivere, *aprentici* og *barras*, hvorfra det mere moderne ord "barrister" stammer. Hos nogle af de gamle lovskrivere er termerne lærling og barrister synonyme.

Lærling. En lærling er en person, der indvilliger i at arbejde for en arbejdsgiver i et bestemt tidsrum med det formål at lære det håndværk, den handel eller det erhverv, som arbejdsgiveren indvilliger i at instruere ham i. I en mere populær **betydning** bruges udtrykket til at formidle ideen om en elev inden for ethvert beskæftigelses- eller forretningsområde. Kravene til en lærlingekontrakt, både med hensyn til indhold og udførelsesmåde, er foreskrevet ved lov i en række stater.

Den periode, hvor en lærling skal tjene; en læringsophold; det forhold, der eksisterer mellem en lærling og hans mester.

Apprentieus ad legem /åprentishiyas id liyjam/. En lærling til loven, en jurastuderende; en rådgiver under graden af serjeant. Se *Apprentice en la ley*.

Nærme sig. At komme nærmere i tid eller sted.

En adgang eller en måde, passage eller vej, hvor man kan nærme sig et sted. *Clutta v. Jefferson County Bd. of Zoning Adjustment*, 282 Ala. 204, 210 So.2d 679, 684.

Indgange. En vej, passage, gade eller allé, hvor man kan nærme sig et sted eller en bygning; en aceas.

Ret til at nærme sig. I international havret retten for et krigsskib på åbent hav til at nærme sig et andet skib med det formål at konstatere dets nationalitet. *Marianna Flora*, 24 U.S. 1, 11 Wheat. 1, 6 L.Ed. 405. På nuværende tidspunkt eksisterer retten til at nærme sig ikke adskilt fra retten til at besøge.

Approbation /ñprabéyshan/. Betegner godkendelse og inkluderer generelt ros. *Ansøgning fra N. Y. Soul Clinic*, 208 Miac. 612, 144 N.Y.S.2d 543, 545.

Appropriere. At gøre en ting til sin egen; at gøre en ting til genstand for ejendom; at udøve herredømme over en genstand i det omfang, og med det formål, at få den til at tjene ens egen rette brug eller fornøjelse. At foreskrive en bestemt anvendelse for bestemte penge; at udpege eller bestemme en fond eller ejendom til en bestemt anvendelse eller til betaling af et bestemt krav. Alao uaed i betydningen distribuere. I denne betydning kan det betegne en eksekutors eller administrators handling, der fordeler dødsboet mellem legatarer, arvinger eller andre, der er omfattet, i overensstemmelse med hans pligter og i henhold til deres respektive rettigheder. *Ise Appropriation; Expropriation*.

Formålsbestemt overskud. I regnskabsmæssig sammenhæng den del af overskuddet, der er afsat til et specifikt formål ud over eksisterende forpligtelser.

Bevilling. Den handling at bevilge eller afsætte; at foreskrive en tings destination; at udpege brugen eller anvendelsen af en fond. *McKenzie Const. Co. v. City of San Antonio*, Tez.Civ.App., 50 S.W.2d 349, 352. I erstatningsretten er det at gøre en ting til sin egen eller at udøve eller gøre brug af en genstand for at tjene sin egen interesse. Når handlingen er uretmæssig, er der tale om en skadevoldende handling.

I statslige regnskaber en udgift, der er godkendt til et bestemt beløb, formål og tidspunkt.

Se også passende; uretmæssig tilegnelse.

Bevilligelse af jord. Den handling at udvælge, dedikere eller afsætte jord til en bestemt brug eller formål, som når jord er afsat til offentlige bygninger, militære reservater eller andre offentlige anvendelser. Inddragelse af privat ejendom til offentlig brug ved udøvelse af ekspropriationsretten. I denne **betydning** kan det blot henvise til fysisk besættelse og forudsætte betaling forud herfor, i modsætning til "at tage", der henviser til en juridisk overtagelse og forudsætter betaling efter erstatning.

skal betales. Se kondemnering; ekspropriation; ekspropriation.

A appropriation af betalinger. Anvendelsen af en betaling til at indfri en del af gælden. Hvis en kreditor således har to forskellige gældsposter til gode hos sin debitor, og denne foretager en generel acontobetaling uden på det tidspunkt at specificere, hvilken gæld han havde til hensigt at anvende betalingen på, er det valgfrit for kreditor at *appropriere* (anvende) betalingen på en af de to gældsposter, han ønsker.

Tilegnelse af vand. En tilegnelse af vand, der flyder på det offentlige område, består i indfangning, imponering eller afledning af det fra dets naturlige løb eller kanal og den faktiske anvendelse til en gavnlig brug, der er privat eller personlig for den, der tilegner sig vandet, med fuldstændig udelukkelse (eller udelukkelse i det omfang, vandet er godkendt) af alle andre personer. For at udgøre en gyldig tilegnelse skal der være en hensigt om at anvende vandet til en gavnlig anvendelse, der eksisterer på det tidspunkt eller påtænkes i fremtiden, en afledning fra den naturlige kanal ved hjælp af en grøft eller kanal eller en anden åben fysisk handling, hvor man tager vandet i besiddelse, og en faktisk anvendelse af det inden for en rimelig tid til et nyttigt eller gavnligt formål. In re Manse Spring and Its Tributaries, Nye County, 60 Nev. 262, 108 P.2d 311, 314; State of Neb. v. State of Wyo., 325 U.S. 589, 65

S.Ct. 1332, 1349, 89 L.Ed. 1815. Den følger vandet til dets oprindelige kilde, hvad enten det er gennem overfladevand eller underjordiske vandløb eller gennem pereolering, Justesen v. Olsen, 86 Utah 158, 40 P.2d 802, 809; og giver den, der har tilegnet sig vandet, ret til fortsat at bruge vandet i det omfang, det er tilegnet, men ikke ud over det, der reelt kræves og faktisk bruges. State of Arizona v. State of California, Ariz. & Cal., 298 U.S. 558, 56 S.Ct. 848, 852, 80 L.Ed. 1331.

Offentlig lon. Den lov, hvorved den lovgivende myndighed udpeger en delfond eller afsætter en nærmere bestemt del af de offentlige indtægter eller af pengene i statskassen, som skal anvendes til et generelt formål med statslige udgifter eller til et individuelt køb eller en individuel udgift. Myndighed givet af lovgiveren til de rette embedsmænd til at anvende et nærmere specificeret beløb fra en udpeget fond ud af statskassen i et givet år til et nærmere specificeret formål eller krav mod staten. State es rel. Murray v. Carter, 167 Okl. 473, 30 P.2d 700, 702.

Den lovgivningsmæssige udpegning af et bestemt beløb som afsat, tildelt eller tildelt til et specifikt formål. Formålet med en *generel* bevillingslov er at finansiere programmer, der er blevet særskilt godkendt af anden lovgivning. Colorado Generalforsamling v. Lamm, Colo, 704 P.2d 1371, 1382. En *apeci fic* appropriation er en lov fra den lovgivende magt, hvorved en navngiven sum penge er blevet afsat i statskassen og afsat til betaling af et bestemt krav.

Bevillingsforslag Et forslag til et lovgivende organ, der giver tilladelse til at bruge offentlige midler og angiver beløb, måde og formål med de forskellige udgiftsposter. Bevillingsforslag i Kongressen muat originale in the House. U.S.Const. Art. I, Sec. 7. *Se også* Appropriation éf uòlic resp.

Bevillingshaver. En, der foretager en tilegnelse; aa, en tilegner af vand.

Godkendelse. Den handling at bekræfte, ratificere, godkende, sanktionere eller give sit samtykke til en handling eller ting, der er udført af en anden. "Godkendelse" indebærer viden og udøvelse af skøn efter viden. McCarten v. Sanderson, 111 Mont. 407, 109 P.2d 1108, 1112. En dommers eller domsmands handling med at sanktionere og acceptere som tilfredsstillende en obligation, sikkerhed eller andet instrument, som ifølge loven skal passere hans inspektion og modtage hans godkendelse, før det bliver operativt. *Se* Bekræftelse; Godkendelse; As- sent; Condonation; Bekræftelse; Connivance; Samtykke; Ratifikation. For *salg* ved *godkendelse*, *se* Salg.

Godkendelse af salg. En køber kan efter aftale acceptere varer ved godkendelse, og ejendomsretten overgår ikke, før han har tilkendegivet sin godkendelse. Godkendelse er en betingelse for overdragelse af ejendomsret og risiko. U.C.C. § 2-326.

Godkende. At være tilfreds med; at bekræfte, ratificere, sanktionere eller give samtykke til en handling eller ting, der er gjort af en anden. At sanktionere officielt; at ratificere; at bekræfte; at erklære for godt; at tænke eller domme godt om; at indrømme rigtigheden eller fortræffeligheden af; at være tilfreds med. Kan skelnes fra "autorisere", som betyder at tillade en ting at blive gjort i fremtiden. At tage til sin rette og separate brug. At forbedre; at øge værdien eller udbyttet af noget. At indhegne og opdyrke fælles eller øde land. *Se* også godkendelse; bekræftelse; ratificering.

Godkendte indskrevne sedler. Sedler, der er indskrevet af en anden person end udstederen for at give yderligere sikkerhed, *idet* indskriveren er tilfredsstillende for betalingsmodtageren.

Godkendt tiah *Se*, Juridisk liste.

Godkendelse. I engelsk lov, forbedring eller delvis indhegning af en fæled. Overskuddet fra forbedringen af den godkendte jord. Kræver nu regeringens godkendelse i henhold til Law of Property Act, 1925, § 194.

I gammel engelsk ret, en praksis i straffesager, hvor en person, der var anklaget for forræderi eller forbrydelse, fik lov til at rense sig selv ved at anklage andre og selv slippe for retsforfølgelse. Skikken eksisterede kun i **sager med dødsstraf** og bestod i, at den anklagede, kaldet "approver", blev stillet for retten og fik lov til at tilstå før tiltale og appel eller anklage en anden som sin makker for den samme forbrydelse for at opnå sin benådning. *Se* Approver.

Godkender. L. Fr. At godkende eller bevise; at stå inde for.

I gammel engelsk lov var en medskyldig i en forbrydelse, som anklagede andre for den samme forbrydelse, og som blev optaget som vidne efter retens skøn for at vidne mod sine medskyldige. Han blev vulgært kaldt "kongens bevis". En, der bekendte sig skyldig i en forbrydelse og anklagede andre for den samme forbrydelse for at undgå straf. Hvis han ikke kunne få dem, han anklagede, dømt, blev han hængt med det samme. *Se* også Antithetarius.

I common law en, der rejste formelle anklager mod og

privat retsfulgte ens medskyldige. Oli-ver v. State,
454 A.2d 856, 863, 53 Md.App. 490.

I gammel engelsk lov blev visse mænd sendt ud i de forskellige grevskaber for at forøge gårdene (huslejerne) i hundreder og wapentakes, som tidligere blev udlejet til en bestemt værdi til sheriffen. *Se* Hundred; Wapentake.

Omtrentlig. Bruges kun i betydningen et skøn, hvilket betyder mere eller mindre, men omkring og tæt på den angivne mængde, mængde eller afstand. Tæt på; omkring; lidt mere eller mindre; tæt på. "Approximately" er næsten synonymt med "proximately", som betyder meget tæt på, men ikke absolut.

Tilnærmelse. Retfærdig doktrin, hvormed præcise vilkår for velgørenhed kan varieres under visse omstændigheder. Gælder for velgørende fonde og anvendes kun, hvis retten finder, at der er en generel velgørende hensigt. I henhold til denne doktrin udføres donorens generelle hensigt så tæt som muligt, selv om den særlige metode, som han har peget på, ikke kan følges. *Harris v. Attorney General*, 31 Conn.Sup. 93, 324 A.2d 279, 283. *Se* by-Pres.

Appruare /əpruwəriy/. At tage til sin egen brug eller fortjeneste.

Vedhæng /apartans/. Det, der hører til noget andet; en tilføjelse; et vedhæng. Noget, der er knyttet til en anden ting, der er mere værdig som hoved, og som passerer som en hændelse til det, som en vejret eller anden servitut til jord; et udhus, en lade, en have eller en gård til et hus eller en ejendom. *Joplin Waterworks Co. v. Jasper County*, 327 Mo. 964, 38 S.W.2d 1068, 1076. En genstand, der er tilpasset brugen af den ejendom, som den er forbundet med, og som var beregnet til at være en permanent tilføjelse til selvejet. En ting anses for at være accessorisk eller tilhørende jorden, når den med rette bruges sammen med jorden til dens fordel, som i tilfældet med en vej eller et vandløb eller en passage for lys, luft eller varme fra eller over en andens jord. *Isee aleo* Appendant.

Appurtenant. Hører til; tilbehør eller hændelse til; adjunct, appended, or annexed to; svarer til *oc-cessorium* i civilretten. Anvendes i lejekontrakter med det formål at inkludere servitutter, der bruges eller nydes sammen med de lejede lokaler. En ting er "ap-purtenant" til noget andet, når den står i relation som en accessorisk ting til en hovedting og nødvendigvis er forbundet med brugen og nydelsen af sidstnævnte. En ting anses for at være accessorisk eller *appurtenant* til jord, når den med rette bruges sammen med jorden til dens fordel, som f.eks. en vej eller en vandvej eller en passage for lys, luft eller varme fra eller over en andens jord. *Se også* servitut.

AOP. Særlige omkostninger i procent.

A.P.R.C. *Anno post Romam conditam*, året efter grundlæggelsen af Roman.

A prendre /à prɔndar/. L. Fr. At tage; at beslaglægge. *Bref à prendre la terre*, en kendelse til at tage jorden. En ret til at tage noget ud af en andens jord er en profit *à prendre*, *oz* en ret kombineret med en profit. Adskiller sig fra en servitut. Skrives nogle gange som ét ord, *apprendre*, *apprender*. *Se* Profit (*Profit à prendre*).

A priori /èy prayóray/. Lat. Fra årsagen til virkningen; fra det, der går forud. Et begreb, der bruges i logikken til at betegne et argument, der er baseret på analogi eller abstrakte overvejelser, eller et argument, der ud fra et generelt princip eller en erkendt sandhed som årsag udleder de virkninger, der nødvendigvis må følge heraf.

A provisione viri /èy pravizhiyówniy víhray /. Ved menneskets tilvejebringelse.

App Passer; passende; passende.

Apta viro /ñpta virow/. Egned til en mand; ægteskabsegnet; en kvinde, der har nået den ægteskabelige alder.

Passende ord. Ord, der er egnede til at give den juridiske effekt, de er beregnet til; sunde tekniske sætninger.

Apud acta /ñpad Akta/. Blandt akterne; blandt de nedskrevne procedurer. I civilretten anvendes denne sætning om appeller, der foretages mundtligt, i dommerens nærvær, på tidspunktet for dommen eller afgørelsen. *Credit Co, Ltd. mod Arkanøa CenL Ry. Co.*, 128 U.S. 258, 9 S.Ct. 107, 108, 32 L.Ed. 448.

Aqua /ákwa/. I den civile og gamle engelske lovgivning, vand; nogle gange en strøm eller et vandløb.

Aqua æativa /ñkwa ÿstiva/. I romersk lov, sommervand; vand, der kun blev brugt om sommeren.

Aqua eedit øolo /ákwa sydat sówlow/. Vandet følger jorden. Et salg af jord vil passere det vand, der dækker den. 2 Bl.Comm. 18.

Aqua currenø /ñkwa kahrenz/. Rindende vand.

Aqua eurrit et debet currere, ut currere øolebat /iekwa kahrat èt débat kahrariy, àt kahrariy sowliýbat/. Vand løber, og burde løbe, som det plejede at løbe. Et vandløb skal have lov til at løbe i sin naturlige kanal uden at blive ændret eller afledt; at vand er fælles og lige ejendom for alle, gennem hvis domæne det løber.

Aqua duleiø, eller friaca /ákwa dalsas/friska/. Ferskvand.

Aquæ ductuø /ákwiý daktas/. I civilretten en tjenesteydelse, der består i retten til at føre vand ved hjælp af rør eller ledninger over eller gennem en andens ejendom.

Aquæ hauøtuß /ákwiý hóstas/. I civilretten en tjenesteydelse, der består i retten til at tappe vand fra en andens springvand, bassin eller kilde.

Aquæ immittendæ /ákwiý imaténdiy/. En civilretlig servitut, der består i retten for en person, hvis hus er omgivet af andre bygninger, til at lede spildevand ud på de tilstødende tage eller gårde. Svarer til den almindelige servitut om dryp.

Aqua fontanea /ñkwa fontéyniya/. Kildevand.

Aquagium /akwéyjiyam/. En kanal, grøft eller vandløb, der løber gennem sumpede områder. Et mærke eller en måler placeret i eller på bredden af et vandløb for at angive vandets højde blev kaldt "oquønuøi- um."

Agua profluenta /akwa prófluwenz/. Flydende eller rindende vand.

Aqua quotidiana /ékwa kwowtidíeyna/. I romersk lov dagligt vand; vand, der kan tappes på alle tider af året (*qua quis quotidie possit ski, st uellet*).

Aqua salaa /ákwa salsa/. Saltvand.

Akvatiske rettigheder. Rettigheder, som enkeltpersoner har til brug af havet og floder med henblik på fiskeri og sejlads, og også til jorden i havet og floder. **Se Vandrettigheder; Vand / Vandrettigheder**.

Aquilian law. **Se Lex Aquilia.**

A **quo** /èy kwów/. Lat. **Fra** hvilken. En domstol e quo (også skrevet "a qua") er en domstol, hvorfra en sag er blevet fjernet. Dommeren e quo er dommeren i en sådan ret. Et udtryk, der sammen med korrelatet *ad quem* (hvortil) bruges til at udtrykke tidsberegning og også afstand i rummet. Således er *dice a quo*, den dag, hvorfra og *dies ad quem*, den dag, hvortil en tidsperiode beregnes. Således er *terminus a quo* det punkt eller den grænse, hvorfra, og *terminus ad quem* det punkt eller den grænse, hvortil, en afstand eller passage i rummet regnes.

A quo invito aliquid exigi poteBt /èy kwów invéytow à-lakwad égzajay pówtast/. Fra hvem man kan forlange noget mod sin vilje.

A.R. *Anno Regni*. I regeringsåret; aa A. R. V.

R. 22, (*Anno fegrzy Victoriae Reginae uicesimo secundo*) i det toogtyvende år af dronning Victorias regeringstid.

Arabant /aréybant/. De pløjede. En betegnelse fra feudalloven, som blev brugt om dem, der havde pligt til at pløje og dyrke herremandens jord inden for herregården.

Agerland /érbal lénd/. Det, der er egnet til pløjning eller jordbearbejdning, og som dermed adskiller sig fra sumpjord, som er jord, der er for våd til dyrkning.

Araho. I feudal lov, at aflægge ed i kirken eller et andet helligt sted. Alle eder blev aflagt i kirken på relikvierne af helgenerne i henhold til de ripua-rianske love.

Aralia /aréyliya/. Pløjeland. Jord, der er egnet til ploven. Betegner jordens beskaffenhed snarere end dens tilstand.

Arator /aréytar/. En pløjer; en landmand, der dyrker agerjord.

Aratrum term /aréytram téry/. I gammel engelsk lov, en plov af jord; et pløjeland; så meget jord, der kunne bearbejdes med en plov (eller af en enkelt "arator" eller plovmand).

Aratura terra /áratyúra téry/. Pløjning af jord foretaget af en lejer eller vasal i sin herres tjeneste.

Araturia /arat(y)úriya/. Jord, der er egnet til ploven; dyrkbar jord.

ARB. **Se Accounting Research Bulletin.**

Arbiter /áratar/. En person, der er valgt til at afgøre en kontrovers; en voldgiftsmand, dommer. En person, der er forpligtet til at træffe afgørelse i overensstemmelse med lovens og retfærdighedens regler, til forskel fra en voldgiftsdommer, som kan dømme helt på

sit eget skøn, således at det er i overensstemmelse med en sund mands dømmekraft. **Se voldgiftsdommer.**

I den romerske lov havde en dommer en diskretionær magt. En person udpeget af præsten til at undersøge og afgøre den klasse af sager eller handlinger, der kaldes *bona fidei*", og som havde beføjelse til at dømme i henhold til principperne om retfærdighed, *Sex zqiiio et òno2* til forskel fra *judex, Lq.u.*), som var forpligtet til at dømme i overensstemmelse med streng lov.

Arbitrage /arbatraj/. Det samtidige køb på et marked og salg på et andet af et værdipapir eller en vare i håb om at opnå en fortjeneste på prisforskelle på de forskellige markeder. **Se voldgift af udveksling; Arbitragere.** For *Arbitrage-obligation, se Obligation.*

Arbitragerer /érbatreyjarz/"zharz/. Markedsinvestorer, der indtager udlignende positioner i de samme eller lignende værdipapirer for at drage fordel af små prisvariationer. En arbitragør kan f.eks. købe aktier på Pacific Coast Exchange og samtidig sælge de samme **aktier** på New York Stock Exchange, hvis der opstår en prisdiskrepans mellem noteringerne på de to markeder. Ved at drage fordel af kortvarige forskelle i priserne mellem markederne, udfører arbitragører den økonomiske funktion at gøre disse markeder mere effektive.

Voldgift /arbitramant/. Voldgiftsmændenes kendelse eller afgørelse af en tvist, som har været forelagt dem.

Voldgift og **kendelse** /árbitramant árid awórd/. Et anbringende om et søgsmål anlagt for samme sag, som havde været forelagt voldgift, og som der var blevet afsagt kendelse om.

Arbitramentum æquum tribuit euique auum /arbitraméntam iykwam tribyuwat kàykwíy s(y)úwam/. En retfærdig voldgift giver enhver sit eget.

Vilkårligt. **Se vilkårlig.**

Vilkårlighed. Adfærd eller handlinger, der alene er baseret på ens vilje, og ikke på nogen form for ræsonnement og udøvelse af dømmekraft. Garman v. **Myers**, 183 Okl. 141, 80 P.2d **624, 626.**

Vilkårlig. På en urimelig måde, som fastsat eller gjort vilkårligt eller efter forgodtbefindende. Uden tilstrækkeligt afskrækkende princip; ikke funderet i tingenes natur; ikke-rationel; ikke gjort eller handlet i henhold til fornuft eller dømmekraft; afhængig af viljen alene; absolut i magt; lunefuldt; tyrannisk; despoti; *Corneil v. Swisher County, Tex.Civ.App., 78 S.W.2d 1072, 1074.* Uden rimelig, solid og væsentlig grund; det vil sige uden grund baseret på loven, *U.S. v. Lotempio, D.C. N.Y., 58 F.2d 358, 359;* ikke styret af nogen faste regler eller standarder. Forsættlig og urimelig handling, uden hensyn og respekt for faeta og fremlagte omstændigheder. In re *Weat Laramie, Wyo, 457 P.2d 498, 502.* Normalt er "vilkårlig" synonymt med ond tro eller manglende udøvelse af ærlig dømmekraft, og en vilkårlig handling vil være en handling, der udføres uden tilstrækkelig principfastsættelse, og en handling, der ikke er begrundet i

ting. Huey v. Davis, Tex.Civ.App., 556 S.W.2d 860, 865.

Vilkårlig og lunefuld. Karakterisering af en afgørelse eller handling foretaget af et administrativt organ eller en underordnet domstol, der betyder forsættelig og urimelig handling uden overvejelse eller tilsidesættelse af fakta eller lov eller uden afgørende princip. Elwood Investors Co. v. Behme, 79 Misc.2d 910, 361 N.Y.S.2d 488, 492. Se også Rational basis test.

Vilkårlig magt. Magt til at handle efter sin egen vilje; gælder især for magt, der er givet til en administrativ embedsmand, som ikke er udstyret med noget passende afgørende princip. 'ox Pilm Corporation v. Trumbull, D.C.Conn., 7 F.2d 715, 727.

Vilkårlig straf. Den straf, der er overladt til dommerens afgørelse, til forskel fra dem, der er defineret ved lov. Se dom.

Voldgift /árbatréyóhan/. En proces til løsning af tvister, hvor en neutral tredjepart (voldgiftsmand) træffer en afgørelse efter en høring, hvor begge parter har mulighed for at blive hørt. Når voldgift er frivillig, vælger de stridende parter den voldgiftsmand, der har beføjelse til at træffe en bindende afgørelse.

En ordning, hvor man tager og retter sig efter udvalgte personers dom i en omstridt sag, i stedet for at bringe den for etablerede domstole, og som har til formål at undgå formaliteterne, forsinkelsen, udgifterne og irritationen ved almindelige retssager Wauregan Mills Inc. v. Textile Workers Union of America, A.F.L.- C.I.O., 21 Conn.Sup. 134, 146 A.2d 592, 595. Sådanne arbi- bestemmelser er almindelige i fagforeningernes kollektive overenskomster.

Størstedelen af staterne har vedtaget Uniform Arbitration Act.

Aftaler om voldgift er blevet erklæret gyldige og fuldt håndhævelige ved lov. 9 U.S.C.A. § 2 En organisation, der leverer **voldgiftstjenester, er**

Den amerikanske voldgiftsforening (*qv.*)

Se a/so Alternativ konfliktløsning; Mægling; Mediation; Mediation and Conciliation Service; Reference.

Tvangsvoldgift er det, der sker, når en af parternes samtykke håndhæves af lovbestemmelser. Eksempler på sådanne er statslige vedtægter, der kræver tvungen voldgift af arbejdskonflikter, der involverer offentligt ansatte. Se voldgiftsklausul.

Det endelige tilbud. I denne type voldgift skal voldgiftsdommeren vælge det endelige tilbud fra enten den ene eller den anden part og har derfor ikke lov til at kompromisere.

Der skelnes mellem rente- og klagevoldgift. Inter- est voldgift involverer afvikling af vilkårene i en kontrakt mellem parterne i modsætning til grievance arbi- tration, som vedrører overtrædelse eller fortolkning af en eksisterende kontrakt. Skoleudvalget i Boston et al. v. Boston **Teachers** Union etc., 363 N.E.2d 485.

Frivillig voldgift sker ved parternes gensidige og frie samtykke.

Voldgiftslove. Føderale og statslige love, der foreskriver, at tvister skal afgøres ved voldgift, herunder arbejdskonflikter og tvister mellem offentligt ansatte. Et eksempel på en føderal lov er afsnit 9, U.S.C.A.

§ 1 *et seq.*, som regulerer bilæggelse af tvister, der **in** involverer maritime transaktioner og handel under føderale vedtægter. De fleste stater har voldgiftslove, hvoraf mange er udformet efter Uniform Arbitration Act.

Formålet med sådanne love er generelt at validere voldgiftsaftaler, gøre voldgiftsprocessen effektiv, give den nødvendige **beskyttelse** og give en effektiv procedure, når retslig bistand er nødvendig.

Voldgift og kendelse. Et bekræftende forsvar om, at sagens genstand er blevet afgjort ved en tidligere voldgift. Fed.R. Civil P. 8(e).

Voldgiftsnævn. Et panel af voldgiftsmænd, der er udpeget til at høre og afgøre en tvist i henhold til regler for voldgift, f.eks. American Arbitration Association.

Voldgift elauøe. En klausul i en kontrakt om tvungen voldgift i tilfælde af tvister om rettigheder eller forpligtelser i henhold til en sådan kontrakt, f.eks. tvister, der opstår i forbindelse med kollektive overenskomster, eller tvister mellem forbruger og forhandler eller producent. Formålet med en sådan klausul er at undgå at skulle føre retssager om tvister, der måtte opstå.

Voldgift i forbindelse med veksling. Dette finder sted, når en købmand betaler sin gæld i et land med en veksler i et andet. Køb og salg af valuta (veksler) mellem to eller flere lande eller markeder, og især hvor fortjenesten ved en sådan forretning skal udledes af en beregning af den relative værdi af valuta i de to lande eller markeder, og ved at udnytte det faktum, at valutakursen kan være højere det ene sted end det andet på samme tid. *Se* Arbitrage.

Voldgiftsmand. En neutral person, der enten vælges af parterne i en tvist eller udpeges af en domstol til at høre parternes krav og træffe en afgørelse. Mange voldgiftsdommere er medlemmer af American Arbitration Association. *Se a/so* Referee; Umpire.

Arbitrium /arbitriyam/. En afgørelse truffet af en dommer eller voldgiftsmand; en kendelse; en dom.

Arbitrium est iudicium /arbitriyam èst juwdishiyam/. En kendelse er en dom.

Arbitrium eat iudicium bout viri, œcundum æquum et bonum /arbitriyam èst juwdishiyam bównay váray, sakandam iykwam at bównam/. En pris i form af en god mands dom, i overensstemmelse med retfærdighed.

Arbor civilis /árbar sívalaø/. Et genealogisk træ.

Arbor conbanguinitatis /árbar kónsæqqwiniytéytas/. En tabel, formet som et træ, der viser en families genetik, f.eks. civilisternes og kanonisternes *arbor ciui/is*.

Arbor finalis /árbar fanéylas/. I gammel engelsk lov, et grænsetræ; et træ, der bruges til at lave en grænselinje.

Arcana imperii /arkéyna impiriyà/. Statshemmehighed. 1 Bl.Comm. 337.

Arcarius /arkériyas/. I civil og gammel engelsk lov, en kasserer; en forvalter af offentlige penge.

Archaionomia /árkiyanówmiya/. En samling af saksiske love, udgivet under dronning Elizabeth, på det sazoneske sprog, med en latinsk version af Lambard.

Archdeaconry /archdiyanriy/. En opdeling af et bispedømme og kredsen for en ærkediakons jurisdiktion.

Ærkediakonens domstol. I engelsk kirkeret en domstol, der blev holdt for en dommer udpeget af ærkediakonen og kaldt hans embedsmand. Dens jurisdiktion omfattede udstedelse af skifter og administrationer og kirkelige sager i almindelighed, der opstod inden for ærkediakonaten. Det var den mest underordnede domstol i hele Englands kirkesystem. Der kunne appelleres til biskoppernes domstol.

Bueskydning. I feudalretten var det en tjeneste at holde en bue til herrens brug i forsvaret af hans slot.

Arches Court /archaz kórt/. I engelsk kirkeret en appeldomstol, der hører under Arehbishop Canterbury, og hvis dommer i 18 blev kaldt "Dean of the Arches", fordi hans ret tidligere blev holdt i kirken Saint Mary-le-Bow (*isancta Maria de Arcubus*), der fik sit navn på grund af kirketårnet, som er rejst på en søjle, der er bygget i buform. Retten blev derefter holdt i den sal, der tilhørte College of Civilians, almindeligvis kaldet "Doctors' Commons". Den afholdes nu i Westminster Hall. Dens egentlige jurisdiktion er kun over de tredive sogne, der hører under ærkebiskoppen i London, men da embedet som Dean of the Arches i lang tid har været forenet med embedet som ærkebiskoppens øverste embedsmand, Judge of the Arches, modtager og afgør den appel af domme fra alle lavere kirkelige domstole inden for provinsen. Mange originale sager bliver også bragt for ham, hvor den lavere dommer har givet afkald på jurisdiktion. Fra Court of Arches kan der appelleres til Judicial Committee of the Privy Council.

Arketype /érkatayp/. Originalen, hvorfra der laves en kopi.

Archicapellanus /arkiykzpaléynas/. L. lat. I gammel europæisk lov, en over- eller højkansler *tsummus cancel-*.

Arkitektens panteret. En panteret i fast ejendom oprettet ved lov til fordel for den arkitekt, der tegnede planerne og overvågede opførelsen af den faste ejendom med det formål at sikre betaling af hans honorar.

Arkiv. Sted, hvor gamle bøger, manuskripter, optegnelser osv. opbevares.

Arkivar /érkavist/. Vogter af arkiver. Arcifinious /arsafiniyas/. (Lat. *orciyinius* eller *arcifinalis*; Fr. *orci/lriie*). Vedrører jordejendomme med naturlige grænser, såsom skove, bjerge eller floder. Ejerne af sådanne ejendomme har, i modsætning til ejerne af "agri limitati" éq.u.7, ret til allusion. Også at have en grænse, der danner et naturligt forsvær.

Arcta et salva custodia /érkta èt sèlva kastówdiya/. Lat. I streng (eller tæt) og sikker varetægt eller forvaring. Når en tiltalt arresteres på en *copios ad sotiffaciendum* (*ca.sq.*), skal han holdes orcto *el salsa custodi*. 3 Bl.Comm. 415.

Ardent apirita Synonymt med destillerede eller spiritusholdige væsker og nogle gange med berusende væsker generelt, selvom udtrykket egentlig kun anvendes på væsker, der er fremstillet ved destillation, såsom rom, whisky, brandy og gin. Sarlls v. U. S, 152 US. 570, 572, 14 S.Ct. 720, **38 L.Ed. 556**.

Ardeur /árdar/. I gammel engelsk lov, en brandstifter; en husbrænder. En brandstifter.

Et område. En overflade, et territorium, en region. Enhver plan overflade, også det indesluttede rum, som en bygning står på. En særlig udstrækning af rum eller overflade eller en, der tjener et særligt formål. I civilretten en ledig plads i en by; et sted, der ikke er bebygget. For "fællesareal", se

Almindelig.

Områdeforhandlinger. Forhandling af kollektiv overenskomst mellem en fagforening og mere end én arbejdsgiver inden for et givet geografisk område.

Arealafvigelse. I zonelovgivning en dispensation, der tillader afvigelser fra restriktioner på opførelse og placering af bygninger og strukturer, som er beregnet til at tjene tilladt lovbestemt brug. Biens v. Gty of Dayton, 29 Or.App. 761, **566 PM 904, 919**. Se også Variance i&ni

Forhandlinger på tværs af områder. Se områdeforhandlinger. A remenant /á raméynant/. For evigt.

A **rendre** /á róndar/. Fr. At aflevere, at give. Det, der skal leveres, overdrages eller betales. Pro/its ó *rendre* omfatter husleje og tjenester.

Arentare /árantériy/. Lat. At leje; at udleje til en bestemt leje. *Arentatio*. En udlejning.

Areopagit /áriyópagayt/. I ældre græsk lov, en jurist eller overdommer i Areopagus i hovedstaden Zattera i Athen; en domstol, der blev kaldt sådan efter en bakke eller et lille emblem i en gade i byen dedikeret til Mars, hvor retten blev afholdt, og hvor disse dommere plejede at sidde.

Arere /arir/. L. Fr. Bagud; bagud; tilbage; igen.

A **rescriptis valet argumentum** /ey raskriptas válat argyumentam/. Et argument fra raskripter (*dvs.* oprindelige skrifter i registret) er gyldigt.

A responsis ley raspónsam/. L. lat. I kirkeretten en, hvis embede det var at give eller formidle svar; også kaldet *responzolis* og *apocrisarius*. En, der blev konsulteret om kirkelige anliggender og gav svar, råd eller vejledning; ellers kaldet *n consilia*.

Aretro /éyriytrow/. I restance; bagud. Skrives også o retro.

Arg. En forkortelse af *arguendo*.

Argent. I heraldikken, sølv.

Argentarius /árjantériyas/ tel., **ørgentarii** /árjanté-riyáy/). I romersk lov en pengeudlåner eller mægler; en pengehandler; en bankmand. *Argentarium*, instruksen for lånet, svarende til det moderne ord "obligation" eller "note".

Argentarius mileo /árjantériyað máyliyz/. En pengeportør i det engelske skatkammer, som bær pengene fra det nedre til det øvre skatkammer for at blive undersøgt og testet.

Argenteuø /árjéntiya8/. En gammel fransk mønt, der ligner den engelske shilling.

Argentum /arjéntam/. Sølv; penge.

Argentum album /arjéntam álbam/. Bullion; uolieret sølv; almindelig sølv mønt; sølv mønt slidt ß m o o t h .

Argentum dei /arjéntam diyay/. Guds penge; Guds øre; penge givet oå alvor for at indgå en handel.

Arguendo /árgyuwéndow/. I argumentationen; i løbet af argumentationen. En udtalelse eller bemærkning fra en dommer eller advokat som et argument eller en hypotetisk illustration, er øaid to be made *orgiundo*, eller i den forkortede form, org.

Argument. Et forsøg på at etablere en tro ved hjælp af et ræsonnement. I retorik og logik en slutning, der drages ud fra præmisser, hvis sandhed er indiskutabel eller i det mindste meget sandsynlig. *Se også* mundtlig argumentation.

Argument fra advokat. Bemærkninger fra advokaten til dommeren eller juryen om sagens substans eller om juridiske spørgsmål. Mundtlig præsentation for appelretten, hvor advokatens sagsfremstilling argumenteres; generelt begrænset i tid, rækkefølge og indhold af rettens regler (se f.eks. Fed.R.App.P. 34). Se advokatens åbningstale.

Argument til juryen. Advokatens afsluttende bemærkninger til juryen, hvor han forsøger at overbevise juryen om sagens berettigelse; generelt begrænset i tid af rettens regler. Argumentet er ikke bevismateriale. *Se also* Closing argument.

Argumenterende. Karakteriseret ved argumentation; kontroversiel; genstand for debat eller disput. Sådan kaldes et processkrift, hvor det udsagn, som procesdeltageren påberåber sig, er underforstået i stedet for at være udtrykt, eller hvor det ud over egentlige udsagn om fakta indeholder bemærkninger eller argumenter om disse fakta og deres forhold til det omtvistede spørgsmål, som bør forbeholdes fremlæggelse under retssagen.

Argumentativ instruktion. En juryinstruktion, som ifemhæver eller unødigt understreger et bestemt spørgsmål, en teori eller et forsvar, eller som har tendens til at invadere juryens område med hensyn til vægten, bevisværdien virkning eller tilstrækkelighed af beviserne eller de slutninger, der skal drages deraf.

Argumentativt spørgsmål. En fejlagtig form for afhøring af et vidne ved at stille et spørgsmål, som antyder et svar, der er gunstigt for den part, der stiller spørgsmålet, eller som indeholder et udsagn i stedet for et spørgsmål. Se ledende spørgsmål.

Argumentum ab auctoritate est fortissimum in lege

Et argument fmm autoritet er det stærkeste i loven. "Bogstaverne er det bedste bevis på, hvad loven er."

Aręucęentucę ab izapoaabili valet io lege /árgyaméntam ab impoibalay velat in liyjijy/. Et argument, der udspringer af en umulighed, er juridisk tvingende.

Argumentum ab inconuenienti /árgyaméntam ab i9kanviyniyéntoy /. Et argument, der stammer fra den ulempe, som den foreslåede konstruktion af loven ville skabe.

Når det drejer sig om en lovs forfatningsmæssighed, er det kun, når spørgsmålet er tæt og tvivlsomt, at denne doktrin vil blive anvendt, og der vil blive taget hensyn til konsekvenserne af at erklære loven for forfatningsstridig. Calhoun Gounty v. Early County, 205 Ga. 169, 52 S.E.2d 854; Smith v. City Council of Augusta, 203 Ga. 511, 47 S.E.2d 582, 587.

Argumentum ab ineonuenienti eot validum in lege; quia lex non permittit aligned inconueniencę /ár- gyaméntam ab i9kanviyniyéntay ést vñladam in liyjijy; kwáya léks non parmitat źlakwad ipkanviyniyenz/. Et argument, der er hentet fra det, der er ubejligt, er godt i loven, fordi loven ikke vil tillade nogen ubejlighed.

Argumentum ab ineonuenienti plurimum valet [eot validum] in lege /árgyaméntam ab i9kanviyniyéntay pl(y)úramam vñlat in liyjijy/"eot vñladam/. Et argument, der er baseret på ulempe, har den største vægt [er tvingende] i loven. Hvis der er tvetydige udtryk i et skøde eller instrument, og store ulemper nødvendigvis må følge af en fortolkning, er det et stærkt bevis på, at en sådan fortolkning ikke er i overensstemmelse med giverens sande hensigt, men hvor der ikke er tvetydige udtryk i instrumentet, og de anvendte ord kun tillader én betydning, beviser argumenter om ulemper kun mangel på forudseenhed hos giveren.

Argumentum a eommuniter accidentibuø in iure fre- quens eot /árgyaméntam ey kamyúwnatar àk- aadéntabas in júriy friýkwenz ést/. Et argument, der er hentet fra ting, der almindeligvis sker, er hyppigt i loven.

Argumentum a divisione est fortisøimum in iure /árgyaméntam ey divizhiyówniy ést fortisamam in júriy/. Et argument fra opdeling [af emnet] er af den største styrke i loven.

Argumentum a møjori ad minus negative non valet; valet e converøo /árgyaméntam ey majóray àd máynas negatáyviy nõn válat; vñlat iy kanvarsow/. Et argument fra det større til det mindre har ingen kraft negativt; bekræftende (eller omvendt) er det.

/árgyaméntam æb októratéytiy ést fortisamam in liyjijy/.

Argumentum a simili valet in lege /àrgyaméntam èy fiimalay vúlat in liyjji/. Et argument fra en lignende sag (fra analogi) er godt i loven.

Aribannum /ærabánam/. I feudalretten en bøde for ikke at drage ud for at slutte sig til hæren i lydighed mod kongens befaling.

Arierban, eller **arriere-ban** /ær(i)yêy bin/. Et edikt fra de gamle konger i Frankrig og Tyskland, der befalede alle deres vasaller, adelen og vasallernes vasaller,

til at gå ind i hæren eller miste deres ejendom, hvis de nægtede. Se Arrier ban.

Arimanni /àramienay/. En middelalderlig betegnelse for en klasse af landbrugsejere af små allodiale gårde, som de dyrkede i forbindelse med større gårde, der tilhørte deres herrer, betalte leje og tjeneste for sidstnævnte og var under deres overordnede beskyttelse. Militære fæstere, der havde jord fra kejseren.

Opstå. At springe ud, at opstå, at blive til eller bemærket; at blive virksom, følsom, synlig eller hørbar; at præsentere sig selv. Bergin v. Temple, 111 Mont. 539, 111 P.2d 286, 289, 290.

En søgsmålsgrund "opstår", så forældelsesfristen begynder at løbe, når en part har ret til at henvende sig til den rette domstol for at få hjælp, Washington Security Co. v. State, 9 Wash.2d 197, 114 P.2d 965, 967; og den opstår på det tidspunkt og det sted, hvor en handling ulovligt blev undladt eller begået. State ex rel. Birnamwood Oil Co. v. Shaughnessy, 243 Wis. 306, 10 N.W.2d 292, 295. Se Forældelse (*Statute of limitation*).

Opstår under. Et søgsmål "opstår under" USA's love, med henblik på føderal jurisdiktion, hvis, og kun hvis, klagen søger et retsmiddel, der udtrykkeligt er givet af en føderal lov, eller hvis løsning af spørgsmålet kræver fortolkning af loven, eller hvis loven indeholder en særskilt politik, der kræver, at føderale retsprincipper styrer dens afgørelse. Comtronies, Inc. v. Puerto Rico Tel. Co., D.C.Puerto Rico, 409 F.Supp. 800, 813.

En sag "opstår" i henhold til forfatningen eller en amerikansk lov, således at den er inden for en føderal domstols jurisdiktion, når dens korrekte afgørelse afhænger af fortolkningen af en af disse. Blease v. Safety Transit Co., C.C.A.S.C., 50 F.2d 852, 854.

Udsprunget af og i forbindelse med egen beskæftigelse Loven om arbejdsskadeerstatning giver mulighed for at kompensere en medarbejder, hvis skade er "udsprunget af og i forbindelse med ansættelsen". Disse ord beskriver en skade, der er en direkte og naturlig følge af en risiko, der med rimelighed er forbundet med arbejdet. Trudenich v. Marshall, D.C.Wash., 34 F.Supp. 486, 488. De betyder, at der skal være en vis årsagssammenhæng mellem de forhold, som medarbejderen arbejdede under, og den skade, han fik.

Ordene "arising out of employment" henviser til oprindelsen af årsagen til skaden, mens "course of employment" henviser til tid, sted og omstændigheder, hvorunder skaden opstod. En skade opstår "som følge af" ansættelse, hvis den opstår som følge af ansættelsens natur, betingelser, forpligtelser og hændelser. Newman v. Bennett, 212 Kan. 562, 512 P.2d 497, 501.

Se også ansættelsesforløb; i forbindelse med ansættelse.

Aristokrati. Et styre, hvor en klasse af personer, som menes at være overlegne, hersker øverst. En styreform, der er forankret i et mindretal bestående af dem, der menes at være bedst kvalificerede; en privilegeret klov af

folket; adelige, dignitarer, folk med rigdom og status.

Ariøto-demokrati. En styreform, hvor magten er delt mellem adelen (eller de mere magtfulde) og folket.

ARM. Lån med justerbar rente. *See* Mortgage.

Arma /árma/. Lat. Arms; våben, offensive og defensive; rustning; våben eller eognizance af familier.

Arma dare /árma dériy/. At slå eller gøre en ridder.

Arma in armatos oimere jura oinunt /árma in arméy- toe s(y)úwmariy júra sáynant/. Lovene tillader, at man griber til våben mod bevæbnede personer.

Arma moluta /árma mal(y)úwta/. Skarpe våben, der skærer, i modsætning til stumpe våben, som kun knuser eller giver blå mærker.

Arma reversata /árma riyvárséyta/. Omvendte våben, en straf for en forræder eller forbryder.

Armatø vis /arméyta vis/. I civilretten, væbnet magt.

Bevæbnet. Forsynet eller udstyret med våben til angreb eller forsvaret. People ex rel. Griffin v. Hunt, 150 Misc. 163, 270 N.Y.S. 248, 254.

Væbnet neutralitet. En holdning af neutralitet mellem krigsførende parter, som den neutrale stat er parat til at opretholde med væbnet magt om nødvendigt.

Væbnet fred. En situation, hvor to eller flere nationer, selv om de faktisk har fred med hinanden, er rustet til mulige eller sandsynlige fjendtligheder.

Væbnet røveri. En grov form for røveri, hvor den tiltalte er bevæbnet med et farligt våben, selvom det ikke er nødvendigt at bevise, at han brugte våbnet til at gennemføre røveriet. At tage ejendom fra en andens person eller tilstedeværelse ved brug af magt eller ved at true med brug af magt, mens man er bevæbnet med et farligt våben. People v. Redding, 43 Ill.App. 1024, 2 Ill.Dec. 784, 357 N.E.2d 1227, 1230.

Armiger /ármajar/. En rustningsbærer; en esquire. En titel i den gamle engelske lov, der tilhørte de mænd, der var autoriseret til at bære våben. I sin tidligere betydning en tjener, der bar en ridders våben. En lejer ved scutage; en tjener eller kammertjener; også anvendt om de højere tjenere i klostre.

At bevæbne sig **selv.** At udstyre sig selv med et eller flere våben.

Armiocora /ármaskéra/. En gammel afstraffelsesmetode, hvor man skulle bære en sadel på ryggen som tegn på underkastelse.

Våbenstilstand. En suspendering eller indstilling af fjendtlighederne mellem krigsførende nationer eller styrker i en længere periode. En våbenhvile adskiller sig fra en simpel "våbenhvile" (q.u.j) ved, at sidstnævnte indgås for meget korte perioder og kun til lokale militære formål, hvorimod en våbenhvile ikke kun dækker en længere periode, men også aftales til politiske formål. Den siges at være *generel*, hvis den vedrører hele krigsområdet, og *partial*, hvis den kun vedrører en del af dette område. Delvis bevæbning

kaldes nogle gange våbenhviler, men der er ingen hård og føet skelnen.

Havets kunst. En del af havet, der rager ind i landet, hvor tidevandet ebber ud og strømmer ind. Det anses for at strække sig æv før ind i det indre af et land, som vandet i frie floder forlænges bagud, ikke kun skjoldes indtrængen. Se *Fauces terræ*.

Armorial beariZLgB /armóriyal béri9z/. I engelsk lov, en anordning afbildet på (nu imaginært) skjold af en af adelen, hvor gentry er den laveste grad. Kriteriet for adelskab er, at man bærer våben eller våbenskjold, **som man har fået fra sine forfædre.**

Armorum appellatione, non øolum øcuta et gladü et galeæ, **sed et fustes et lapideø continentur** /armóram æpaløyshiyówniy, nön sówlam sk(y)úwta èt glúdiyay et gzliiyiy, eèd et fástiys et lzpadiyz kontonéntør/. Under navnet våben er inkluderet, ikke kun skjolde og sværd og hjelme, men også køller og ßtoneø.

Våbenlager. En bygning, hvor våben, ammunition og krigsinstrumenter opbevares.

Armø. Alt, hvad en mand bærer til sit forsvar, eller tager i hænderne som et våben. *Isee 'ilso* Bære våben.

Våben, lov om. Aftaler (som f.eks. fastlagt ved Genevokonventionen), der giver præcepter og regler for krigsforhold; f.eks. behandling af fanger, sårede osv.

Transaktion på armslængdevilkår. En transaktion i god tro som led i almindelig forretningsvirksomhed mellem parter med uafhængige interesser. Anvendes ofte i forbindelse med beskatning, når der er transaktioner mellem forbundne selskaber, f.eks. moder- og datterselskaber. *Inecto, Inc v. Higgins, D.C.N.Y., 21 F.Supp.*

418. Den standard, som uafhængige parter, der hver især handler i deres egen bedste interesse, ville følge ved en bestemt transaktion. Hvis et selskab f.eks. sælger en ejendom til sin eneaktionær for 10.000 dollars, skal det ved vurderingen af, om 10.000 dollars er en "armslængdepris", fastslås, hvor meget selskabet kunne have solgt ejendommen for til en uinteresseret tredjepart i en forhandlet transaktion.

Armø, ret til. Ret garanteret af Second Amendment, U.S. Constitution, til at beholde og bære våben. Denne ret tillader dog ikke en person at bære våben i strid med statslig eller føderal våbenlovgivning. *Com. v. Jackson, Mass., 3d4 N.E.2d 166.*

Hæren. En nations væbnede styrker beregnet til militærtjeneste på landjorden.

Regulær hær. Det permanente militære etablissement, som opretholdes både i fred og krig i henhold til laW. *Com yare Mííldta.*

Omkring. I nærheden af; tæt på eller klods op ad.

Arpen, arpent, arpennua. Et civilt og fransk mål for jord, der svarer til ca. øn acre.

Arpentøtor /àrpantéytor/. En landmåler eller opmåler af jord.

Arra /ira/. I civilretten, earnest; earneebmoney; bevis for en afsluttet handel. Bruges i en ægteskabskontrakt såvel som i enhver anden. Staves også *Arrha, Arrhæ, Arræ. Arles.*

Arraign /ahréyn/. I gammel engelsk lov, at bestille; eller øet i orden; at lede på en ordentlig måde; at forberede sig til retssag. 2"o orroioøn on ossise wøs to cauøe the tenant to be called to make the plaint, and to øet the cauee in such order as the tenant might be enforced to ønswer thereunto. *Se Arraignment.*

Anklage /ahréynmant/. Procedure, hvor den anklagede bringes for retten for at erklære sig skyldig i den kriminelle anklage, der er rejst mod ham i anklageskriftet. Anklageskriftet læses op for ham, og han bliver bedt om at erklære sig "skyldig" eller "ikke skyldig" eller, hvor det er tilladt, "nolo con- tendere." *Støte v. McCotter, 288 N.C. 227, 217 S.E.2d 525, 529.*

Tiltalerejsning skal foregå i et åbent retsmøde og skal bestå i at læse anklageskriftet eller informationen op for den tiltalte eller oplyse ham om indholdet af anklagen og opfordre ham til at erklære sig enig heri. Han skal have en kopi af anklageskriftet eller informationen, før han opfordres til at afgive forklaring. *Fed.R.Crim.P. 10.*

Se også Information; Foreløbig høring; Tilståelse.

Arraignø, clerk of. I gammel engelsk ret en aßistant til clerk of assise.

Arrangement med kreditorer. En debtors plan for afvikling, opfyldelse eller forlængelse af betalingsfristen for sin gæld. Kapitel 11 i den føderale konkurslovgivning giver mulighed for, at en økonomisk trængt virksomhed under rettens beskyttelse og tilsyn kan udarbejde en aftale med sine kreditorer i henhold til en reorganiseringsplan, der gør det muligt at fortsætte forretningen i stedet for at gå konkurs. Ordninger for individuelle skyldnere med deres kreditorer er fastsat i kapitel 13 i loven. *Se også* Konkursprocedurer (*Virksomhedsreorganiseringer; Lønmodtageranlæg* Sammensætning med kreditorer.

Array /øhréy/. Den samlede gruppe af personer, der er indkaldt som *nævninge*, og hvorfra den endelige jury udvælges. Også listen over tilkaldte jurymedlemmer. Se prøvepanel.

Restance, restanceø. Penge, der er forfaldne og ikke betalt; f.eks. forfaldne realkredit- eller huslejebetalinger.

Udtryk, der bruges til at beskrive kumulative præferenceaktieudbytter, der ikke er blevet deklareret til tiden.

Arrent /ahrént/. I gammel engelsk lov, at udleje eller demieø til en fast leje. Især brugt med henvisning til det offentlige domæne eller krongods; som når der blev givet tilladelse til at indhegne jord i en skov med en lav hæk og en grøft mod en årlig leje, eller hvor en indhegning, oprindeligt en purpreøture, fik lov til at forblive mod fastsættelse og betaling af en passende kompensation til offentligheden for dens vedligeholdelse.

Anholdelse. At berøve en person friheden ved lovlig

myndighed. At tage, under reel eller aøøumed
myndighed,

ARREST

varetægtsfængsling af en anden med det formål at tilbageholde eller tilbageholde ham for at svare på en kriminel anklage eller et civilt krav. Staten mod **Ferraro**, 81 N.I.Super. **213**, **195** A.2d 227; Peo-

ple v. Wipfler, 37 Ill.App.3d 400, 346 N.E.2d 41, 44.

Arrestation involverer autoriteten til at **arrestere**, hævdelser af denne autoritet med den hensigt at foretage en arrest, og fastholdelse af den person, der skal anholdes. Landsbyen Hoffman Estates v. Union Oil Co. of California, 13 Ill.Dec. 277, 370 N.E.2d 1304, 1308. Alt, hvad der kræves for en "anholdelse", er en handling fra betjentens side, der indikerer, at han har til hensigt at tilbageholde eller tage en person i forvaring og dermed underkaste denne person betjentens faktiske kontrol og vilje; der kræves ingen formel erklæring om anholdelse. Com. v. Brown, 230 Pa.Super. 214, 326 A.2d 906, 907.

J2ø o/so Anholdelse; Borgeranholdelse; Anholdelse i varetægt; Falsk anholdelse; Lovlig anholdelse; Sandsynlig grund; Rimelige grunde; Anholdelse uden dommerkendelse.

Borgerarrest. Se Borgerarrest.

Civil anholdelse. Anholdelse af en person i kraft af en lovlig bemyndigelse til at besvare kravet mod ham i et civilt søgsmål. Omfatter også arrest af et skib eller en last i maritime in rem-sager. Fed.R. Civil P., Supp.Ad- mir.R. C(3), D.

Porol anholdelse. **En anholdelse beordret af en dommer** eller magistrat, uden skriftlig klage eller andre procedurer, af en person, der er til stede foran ham, og som udføres på stedet; som i tilfælde af fredskrænkelse i åben retssal.

Privilege [from arrest. Se privilegium.

Genanholdelse. Betjentens ret til uden kendelse at anholde en person, der er flygtet efter anholdelsen, har overtrådt prøveløsladelsen eller ikke har reageret på en kaution for fremmøde.

Anholdelse uden retskendelse. Beslaglæggelse af en person uden dommerkendelse, men baseret på en sandsynlig årsag til, at han har begået en forbrydelse. Kan også foretages for at have begået en forseelse, der svarer til fredskrænkelse, under tilstedeværelse af en betjent. Wong Sun v. U. S., 371 U.S. 471, 83 S.Ct. 407, 9 L.Ed.2d 441.

H'orronl o **anholdelse.** **Sæ** arrestordre.

Arrestandia bonið ne diaðipentur /árastándas bównas niy dasapéntar/. I gammel engelsk lov, en stævning, der lå til en person, hvis kvæg eller varer blev taget af en anden, som under en strid sandsynligvis ville stikke af med dem, og som ikke havde evnen til at give erstatning.

Arreatando ipßum qui pecuniam recepit /árastñindow ipøow kwáy pakyúwniyam raøiypat/. I gammel engelsk ret en stævning, der blev udstedt for at pågribe en person, der havde taget ken's præt- penge for at tjene i krigene, og derefter gemte sig for at undgå at gå.

Arreotatio /árastéysh(iy)ow/. I gammel engelsk lov, en arreot é q. u.7.

Arreoto facto ouper bonio mereatorum alienigeno- rum /ahrèotow fñktow s(y)úwpar bównæ mårkatóram

áliiyynøjonóróm/. I gammel engelsk lov, en stævning mod gods fra udlændinge fundet inden for dette kongerige, i rekommandation...

erstatning for varer, der er taget fra en indbygger i et fremmed land, efter nægtelse af restitution. De gamle civile kaldte det "*clarigatio*", men af de moderne kaldes det "*reprisalia*."

Arrestation af ligsyn. Indsigelse mod at foretage en undersøgelse af et tidligere spørgsmål og vise årsag til, at en undersøgelse ikke bør foretages.

Anholdelse af dommen. Den handling at udsætte en dom eller nægte at afsige dom i en retssag og i straffesager efter dommen på grund af et eller andet iboende forhold, der fremgår af sagens akter, og som ville gøre dommen, hvis den blev afsagt, fejlagtig eller omstødelig. Retten skal efter anmodning fra en tiltalt ophæve dommen, hvis anklageskriftet eller informationen ikke indeholder en anklage, eller hvis retten var uden jurisdiktion i forhold til den anklagede lovovertrædelse. Fed.R.Crim.P. 34.

Arreot record. Officiel formular, der udfyldes af politiet, når en person arresteres. Også en kumulativ fortegnelse over tilfælde, hvor en person er blevet anholdt, som ofte føres af et prøveløsladelseskontor og er nyttig for dommeren, når han skal fastsætte straffen for anden, tredje osv. lovovertræder.

Arreot warrazt. *Se* kendelse.

Arret /arét/aréy/. Fr. En dom, en kendelse eller et dekret fra en kompetent domstol. Udtrykket stammer fra den franske lov og bruges i Canada og Louisiana.

Soisie orrêt er en beslaglæggelse af ejendom i hænderne på en tredje person.

Arresterede /ahrétad/. Indkaldt for en dommer og anklaget for en forbrydelse.

Arrhabo /ahréybow/. I civilretten, penge givet for at binde en handel.

Arrhæ /âriy/. I civilretten penge eller andre værdifulde ting givet af køberen til sælgeren med det formål at bevise kontrakten; earnest money. *Se* Arra; Pot-de-vin.

Arrhæ sponsalitiæ var det løfte eller den gave, som den ene forlovede gav til den anden ved forlovelsen.

Arriage og carriage /æraj an kæräj/. I engelsk og skotsk lov, ubestemte **tjenester, der** tidligere kunne kræves af lejere, men som er forbudt ved lov.

Arrier ban /ari(y)ar bæn/. I feudalretten en anden indkaldelse til at slutte sig til herren, rettet til dem, der havde forsømt den første. En indkaldelse af herremændens undersåtter eller vasaller. *Se* Arierban.

Arriere fief, eller **fee** /øri(y)ar fly(f)/. I feudalretten et len eller en afgift, der afhænger af et overordnet len; et underordnet len givet af en af kongens vasaller ud af det len, som han havde.

Arriere vasøal /ari(y)ar Nsal/. I feudalretten var vasallen

○(8 V88S88)

Ankomst. At komme til, eller nå, et bestemt sted. Opnåelsen af et mål eller støtte. Handlingen at ankomme.

I søforsikring betyder et **skibs** ankomst en ankomst i **forretningsøjemed, der** kræver en indsejling og klarering og ophold i havnen så længe, at det kræver nogle af de handlinger, der er forbundet med forretningen, og ikke blot at anløbe en havn for at få råd eller for at konstatere markedets tilstand, eller at blive drevet ind af en ugunstig vind og forlade den igen, så snart den vender. F. S. Royster Guano Co. v. U. S, C.C.A.Va., 18 F.2d 469, 470.

Arrogation. I civilretten adoption af en person, der var myndig eller eur jurie.

Aras et **pensatm** /érsiy et pansétyi/. Brændt og vejjet. En betegnelse, der tidligere blev brugt om penge, der blev testet eller analyseret ved hjælp af ild og vejning.

Arenals /årsanalz/. Lagerbygninger til våben; værfter, magasiner og andre militære lagre.

Arser in le main /arséy fin la min/. Fr. Brænding i hånden. Straffen ved at brænde eller brændemærke den venstre tommelfinger på lægfolk, der påberåbte sig og blev tildelt gejstligheden, for at adskille dem, hvis de på ny påberåbte sig gejstligheden.

Areon. Ved almindelig lov, den ondsindede afbrænding af en andens hus. Denne definition er dog blevet udvidet af statslige vedtægter og straffelove. For eksempel bestemmer Model Penal Code, § 220.1(1), at en person er skyldig i brandstiftelse, en forbrydelse af anden grad, hvis han starter en brand eller forårsager en eksplosion med det formål at: (a) ødelægge en bygning eller beboet struktur af en anden; eller (b) ødelægge eller beskadige enhver ejendom, hvad enten det er hans egen eller en andens, for at indsamle forsikring for sådanne loas. Andre love omfatter ødelæggelse af ejendom på andre måder, f.eks. ved eksplosion.

I flere stater er denne forbrydelse opdelt i brandstiftelse i første, anden og tredje grad, hvor første grad omfatter afbrænding af en beboet bolig om natten; anden grad, afbrænding (om natten) af en bygning, der ikke er en bolig, men som er placeret i forhold til en bolig, så den er til fare for den; tredje grad, afbrænding af enhver bygning eller struktur, der ikke er genstand for brandstiftelse i første eller anden grad, eller afbrænding af ejendom, hans egen eller en andens med den hensigt at bedrage eller skade et forsikringselskab deraf. *eree Grov brandstiftelse, belowi.*

Aggraueret eller-son. Afbrænding eller sprængning af ejendom, når aktøren **forudser** eller forventer tilstedeværelsen af personer på stedet eller i umiddelbar nærhed heraf, således at deres liv kan bringes i fare ved handlingen. Stat v. Bonfanti, 2S4 La. 877, 227 So.2d 916, 918.

Brandstiftelsesklausul. Klausul i forsikringspolicen, der annullerer forsikringen, hvis branden er påsat med forsikringstagerens ledelse eller af forsikringstageren.

Arsura /ars(y)äira/. Prøvning af penge ved at opvarme dem, efter at de er blevet præget. Vægttabet som følge af denne **proces**. Et pund blev sagt at *brænde i* mange pence (*!tot ardere denarios!* som det tabte ved ilden. Udtrykket er nu forældet.

ARTIKLER

I kirkeretten en klage i form af en injurie, der fremlægges for en kirkelig domstol. *See* artikel.

eller erhverv, der kræver en sådan viden eller færdighed; et håndværk, en industriel kunst.

I patentlovgivningen betyder dette udtryk en nyttig kunst eller fremstilling, som er gavnlig, og som er beskrevet med nøjagtighed i sin virkemåde. En sådan kunstart kan kun beskyttes på den måde og i det omfang, den er beskrevet. Det er synonymt med proces eller metode, når det bruges til at producere et nyttigt resultat, og kan enten være en anvendt kraft, en anvendelsesmåde eller den specifikke behandling af en bestemt genstand, og skal producere fysiske effekter. Emmett v. Metals Processing Corporation, C.C. A.Ariz., 118 F.2d 796, 798.

I forførelsessager betyder "kunst" det akilful og ayatematisk arrangement af midler til opnåelse af et ønsket mål.

Arteriocleroais. Unormal fortykkelse og hærkning af arterierne.

Arteaisk **bassin.** En vandmasse, der er mere eller mindre kompakt, og som bevæger sig gennem jorden med mere eller mindre modstand.

Arthel, ardhel eller arddelio. I gammel engelsk lov, at bevidne; som hvis en mand blev taget med stjalne varer i sin besiddelse, fik han lov til en lovlig nrf/ie/, dvs. vouchee, for at rense ham for forbrydelsen.

Artikel. En separat og særskilt del af et instrument eller skrift; en af flere ting, der præsenteres som forbundet eller udgør en helhed. En bestemt genstand eller substans, en materiel ting eller en klasse af ting. Materiel eller håndgribelig genstand. Se artikler.

I engelsk kirkeret, en klage indgivet til den kirkelige domstol i form af injurier. De forskellige dele af en injurie, svarskrift eller modskrift ved de kirkelige domstole.

Articled **clerk** I engelsk lov, en kontorist, der er bundet til at tjene hos en solicitor mod at blive instrueret i erhvervet. Dette er den generelle betydning af begrebet, men det siges at være lige så anvendeligt for andre fag og professioner.

Artikler. En sammenhængende række af sætninger; et system af regler. Underafdelingerne i et dokument, en lov, en bog osv. En specifikation af forskellige forhold, der er aftalt eller fastlagt af en myndighed, eller som kræver retslig handling.

En lov, som har sine bestemmelser tydeligt udtrykt under forskellige overskrifter.

Et system af regler fastsat af en juridisk autoritet, som krigsartikler, flådeartikler, trosartikler. (*Sree infra*.)

Et kontraktligt dokument, der udfærdiges mellem parter, og som indeholder bestemmelser eller vilkår for en aftale; som f.eks. *en* overenskomst, *vedtægter* for et partnerskab.

En flådebetegnelse, der betyder ansættelseskontrakt. South Chicago Coal & Dock Co. mod Bassett, C.C.A.111., 104 F.2d 522, 526.

I retspraksis er det en formel skriftlig erklæring om indvendinger, som en part indgiver, efter at der er blevet afgivet vidneudsagn, og som viser, at der er grund til at miskreditere vidnerne.

Vedtægter. Et skriftligt memorandum over vilkårene i en aftale. Se Memorandum.

Vedtægtsændringer. Vilkår og betingelser for korporate management vedtaget efter **vedtægternes** ikrafttræden.

Lærlingekontrakt. Skriftlig aftale mellem mester og mindreårig, hvor den mindreårige indvilliger i at arbejde for mesteren i en bestemt periode til gengæld for mesterens instruktion i et håndværk.

Vedtægter. Grundlæggende instrument, der indleveres til det relevante regeringsorgan (*f.eks.* statsministeriet) i forbindelse med oprettelsen af en virksomhed. Det beskriver selskabets formål, dets varighed, aktionærernes og direktørernes rettigheder og forpligtelser, **aktieklasser** osv. Et sådant dokument omtales som "vedtægter" i mange stater. Certifikat (svarende til et stiftelsesdokument), der bruges af ikke-aktieselskaber såsom velgørende og gensidige selskaber. Vedtægter skal skelnes fra et charter, idet sidstnævnte er en bevilling af magt fra suverænen eller den

lovgivning. /Zee Vedtægter for inkorporering; Vedtægter for partnerskab; Inkorporeringscertifikat.

Konfederationens artikler. Navnet på den instruks, der indeholdt den aftale, der blev indgået mellem de tredive oprindelige stater i Unionen, og som var gældende fra 1. marts 1781 til 4. marts 1789, før vedtagelsen af den nuværende forfatning.

Opløsningsartikler. Dokument, der skal indleveres til statssekretæren (eller en anden udpeget embedsmand), efter at selskabet har afviklet al sin gæld og fordelt alle sine nettoaktiver før opløsningen. Se *f.eks.* Rev.Model Bus.Corp.Act § 14.03.

Articles of faitk I engelsk lov, den engelske kirkes trossystem, mere almindeligt kendt som "de 39 artikler". Udarbejdet i 1562.

Anklagepunkter. En formel skriftlig påstand om årsagerne til en anklage; svarer til et anklageskrift i en almindelig straffesag. *Se anklageskrift.*

Vedtægter for inkorporering. Det grundlæggende instrument, der indleveres til det relevante regeringsorgan (*f.eks.* Sec. of State) ved stiftelsen af en virksomhed; undertiden også kaldet "stiftelsesdokument", "organisationsvedtægter", "vedtægter" eller andre lignende navne. Indholdet heraf er foreskrevet i de generelle vedtægter for stiftelse (men omfatter almindeligvis selskabets navn, eksistensperiode, formål og beføjelser, autoriseret antal aktier, aktieklasser og andre driftsbetingelser). Se *f.eks.* Rev. Model Bus. Corp. Act § 2.02. I mange jurisdiktioner er der foreskrevet officielle formularer. I de fleste jurisdiktioner begynder selskabets eksistens med arkiveringen, normalt hos statssekretæren, af artiklerne eller certifikatet for inkorporering. I nogle jurisdiktioner arkiveres duplikatartikler om inkorporering, og selskabets eksistens sker med udstedelsen af et formelt certifikat, der er vedhæftet dette, kaldet et "inkorporeringscertifikat". Forskellige betingelser

forud for at lave forretning kan også være påkrævet. Se Vedtægter; stiftelsesdokument.

Vedtægter for fusion, konsolidering eller aktieombytning. Dokument, der indleveres til Secretary of State, og som angiver vilkår og betingelser for fusion, konsolidering eller aktieombytning. Se *f.eks.* Rev.Model.Bus.Corp.Act § 11.05.

Vedtægter for partnerskab. En skriftlig aftale, hvor parterne indgår i et partnerskab på de vilkår og betingelser, der er fastsat deri.

Artikler om gejstligheden. Titlen på en lov, der blev vedtaget i det niende år af Edward II med det formål at justere og afgøre de store vidensspørgsmål, der dengang eksisterede mellem de kirkelige og verdslige domstole.

Artikler for flåden. Artikler (vedtægter) for styringen af flåden.

Fredsartikel. I engelsk ret en klage, der fremsættes eller fremvises for en domstol af en person, der aflægger ed på, at han er i frygt for død eller legemsbeskadigelse fra en person, der har truet med eller forsøgt at skade ham. Retten kan derefter beordre den person, der klages over, til at finde kautionister for freden, og hvis det ikke sker, kan den indlægge ham i fængsel. Dette er kendt som "King bound over to keep the peace". Sådanne artikler blev tidligere udstedt i High Court, men siden 1938 har proceduren kun været tilgængelig i domstole med summarisk jurisdiktion. Nu dækket af Magistrates' Courts **Lov, 1980, §§ 115, 116.**

Articles of union. I engelsk ret artikler, der er aftalt, A.D. 1707, af parlamenterne i England og Skotland, for foreningen af de to kongeriger. De var femogtyve i antal.

Krigsartikler. Kodekser udarbejdet til styring af en nations hær eller flåde; *f.eks.* Code of Military Justice.

Artikuleret processkrift. Angivelse i separate afsnit, separat nummereret, af hver væsentlig kendsgerning i begæringen, klagen, svaret osv. Se *f.eks.* Fed.R. Civil P. 10(b).

Artikuleret /artikyalatliy/. Artikel for artikel; ved adskilte sætninger eller artikler; ved adskilte sætninger.

Articuli /artikyalay/. Lat. Artikler; genstande eller hoveder. Et udtryk, der anvendes på nogle gamle engelske love og lejlighedsvis på afhandlinger.

Articuli **oleri** /artikyalay kliray/. "Artikler af klerg;" (*q.u.*). *Se Circumspecte agatis.*

Articuli **de moneta** /artikyalay diy maniyta/. Artikler om penge eller valutaen. Titlen på en lov, der blev udstedt i Edward I's tyvende år.

Articuli **magnæ chartæ** /artikyalay mågniy kærtiy/. De indledende artikler, niogfyrre i antal, som *Magna Chorto* blev grundlagt på.

Articuli auper chartas /artikyalay s(y)üwpar kærtas/. Artikler om chartrene. Titlen på en lov, der blev udstedt i det 28. år af Edward I, st. 3, og som bekræftede eller udvidede mange detaljer i *Magna Chorto* og *Charta de Norest* og udpegede en metode til at håndhæve...

til overholdelse af dem og til afstraffelse af lovovertrædere.

Articulo mortis /artikyalow mórtas/. (Eller mere almindeligt i *articulo inortis*. I Ved dødens punkt; i dødens artiele, hvilket betyder i dødsøjeblikket; i den sidste kamp eller smerte.

Kunstgreb /értofas/. En genial konstruktion eller anordning af **en eller anden** art, og når det bruges i en dårlig **betydning**, svarer det til trick eller bedrageri. Det indebærer snuhed og bedrag og indebærer et vist element af moralsk skævhed. *Se også* Scheme or artifice to defraud; Sham.

Artifices /artifaaar/. En, der køber varer for at reducere dem ved hjælp af sin egen kunst eller industri til andre former og derefter sælge dem.

En, der faktisk og personligt er engageret eller ansat til at udføre arbejde af mekanisk eller fysisk karakter, ikke inklusive en, der tager kontrakter for arbejde, der skal udføres af andre, *dvs.* en mekaniker eller håndværker i modsætning til arbejdsgiveren af aueh. En, der er mester i sin kunst, og hvis beskæftigelse hovedsageligt består i manuelt arbejde. En håndværker; en kunsthåndværker.

Kunstig. I modsætning til "naturlig", betyder skabt eller produceret af mennesker California Casualty Indemnity Ex- change v. Industrial Accident Commission of California, 13 Cal.2d 529, 90 PM 289. Skabt af kunst eller ved lov; eksisterer kun i kraft af eller i betragtning af loven. Menneskeligt konstrueret. Et testamente eller en kontrakt beskrives som "kunstigt" udarbejdet, hvis det er formuleret i passende og tekniske vendinger og udviser et videnskabeligt arrangement.

Kunstig kraft. I patentlovgivningen er en naturlig kraft, hvis karakter eller energi er omformet af menneskelig kraft, så den besidder nye virkningsmuligheder; omdannelsen af en naturlig kraft til en kraft, der er praktisk talt ny, indebærer en ægte opfinderisk handling.

Kunstig befrugtning. Metode, hvor en kvinde befrugtes ved indsprøjtning af sæd fra en anden donor end hendes mand; og på anden måde end gennem samleje.

Kunstigt udviklet vand. Kunstigt frembragt vand, som man kan erhverve rettigheder til, som er bedre end tidligere tilegneres rettigheder til naturligt vand i det vandløb, som han forvandler det til, er vand, som han har produceret og bidraget med, og som ikke ville have nået vandløbet, hvis det var blevet overladt til at flyde i overensstemmelse med den naturlige lov. In re Nix, 96 Colo. 540, 45 PM 176, 178.

Kunstig persona. Personer, der er skabt og udtænkt af menneskets love med henblik på samfund og regering, til forskel fra fysiske personer. Virksomheder er eksempler på kunstige personer.

Kunstige formodninger. Også kaldet "juridiske formodninger"; dem, der får deres kraft og virkning fra loven, snarere end deres naturlige tendens til at skabe tro. Se formodning.

Kunstig aucession. Successionen mellem forgængere og efterfølgere i et corporation aggregat eller sole.

Arts En, der er dygtig til en form for handel, håndværk eller kunst, der kræver manuel fingerfærdighed; f.eks. en tømrer, blikkenslager, skrædder, mekaniker.

Håndværkerpanteret. En poaesaorisk panteret, der gives til en person, der har foretaget forbedringer og tilføjet værdi til en anden persons personlige ejendom som sikkerhed for betaling for udført aservicea. En håndværkers lovfæstede ret til at beholde den genstand, han har arbejdet på, indtil han er blevet betalt for sit arbejde.

Kunst, ord for. Ord, der bruges i en teknisk betydning; ord, der er videnskabeligt egnede til at bære den betydning, de er tildelt.

A **rubro ad nigrum** /ey riibrow zd naygram/. Lat. Fra det røde til det sorte; fra rubrikken eller titlen på en atatute (som i gamle dage var med *røde* bogstaver) til ita body, som var i almindelig *sort*.

Arura /arúra/. Et gammelt engelsk lovudtryk, der betegner en dags arbejde med pløjning.

AS eller A/S eller A/a. Kontosalg; også efter syn, ved syn.

Som. Lat. I den romerske og civile lov, en pundvægt; og en mønt, der oprindeligt vejede et pund, (også kaldet "*fibra*") opdelt i tolv dele, kaldet "*wicim*". Delene blev regnet som følger: *iincio*, 1 ounce; *sex:Hans*, 2 ounces; *triens*, 3 ounces; *quadrana*, 4 ounces; *quin- cunx*, 5 ounces; *semis*, 6 ouncea; *septunx*, 7 ounces; *ò e s*, 8 ounces; *dodrans*, 9 ounces; *deztons*, 10 ounces; *deunx*, 11 ounces. Anvendes ofte i civilretten til inheri- tancea; hele inheritancee kaldes "*as*", og dens flere forholdsmæssige parta "*sextans*", "*quadra es*" osv. Udtrykket "*as*", og multipla af dets *wicim*, blev også brugt til at betegne rentesatser. 2 Bl.Comm. 462, note m.

Enhver hel sum, der kan deles i visse proportiona.

Aa. Brugt som adverbium osv. betyder som, svarende til, af samme slags, på samme måde, på den måde, som. Det kan også have betydningen af fordi, da eller det er tilfældet, at; i karakter eller under navnet med betydning af i grad; i den grad; indtil videre.

Som mod; som mellem. Disse ord kontrasterer to personers relative position med en stiltiende henvisning til et andet forhold mellem en af dem og en tredje person. For eksempel har den midlertidige kautionist for en løsøregenstand ret til den os *mellem* sig selv og en fremmed, eller os *ogoinst* en fremmed; med denne form for ord henvises der til kautionistens rettigheder.

En eavoir. For at være præcis.

Stig op. At gå op; at pasa op eller upwarda; at gå eller paas i den opadgående linje.

Ascendanter. Personer, som man er beslægtet med i opstigende linje; ens forældre, bedsteforældre, oldeforældre osv.

Aacent. Passage opad; overdragelsen af en ejendom fra

Fastslå. At fastsætte; at gøre sikker eller definitiv; at vurdere og bestemme; at fjerne tvivl eller uklarhed. At forsikre som en sikkerhed. At finde ud af det ved undersøgelse,

U. S. v. Carver, 260 U.S. 482, 43 S.Ct. 181, 182, 67 L.Ed. 361. Nogle gange betyder det at "aaseaø"; eller at "høre, prøve og afgøre".

Konstateret som førøoid. Måden, der tidligere er beskrevet.

Aœcriptitiuus (eller aœcripticius) /æskriptish(iy)as/. I romerretten en udlænding, der var blevet registreret og naturaliseret i den koloni, hvor han boede.

Aæzuafixatioz œiee Vasektomi.

Til side. På den ene side; fra hinanden. *7'o set aside* ; at annullere; at gøre ugyldig.

Som den er. Et salg af varer ved prøve "som de er" kræver, at varerne er af den art og kvalitet, der er repræsenteret, selvom de er i en beskadiget tilstand U.C.C. § 2-313. Brug af udtryk i salgsaftalen om, at varer sælges "som de er", indebærer, at køber påtager sig hele risikoen for kvaliteten af de pågældende varer, og han må stole på sin egen inspektion. Underforståede og udtrykkelige garantier er udelukket ved salg af varer "som de er". U.C.C. § 2-316.

Æk. Kræve, anmode, anmode om, andrage, appellere, ansøge om, bevæge sig for, bede om.

Æking-pris. Den pris, som en sælger sætter sin ejendom til salg til. Betyder generelt, at man er villig til at sælge til en lavere pris end udbudsprisen. Kan anvendes på både fast ejendom og løsøre til salg, men bruges oftest ved salg af fast ejendom.

Æper. Et udtryk, der ikke kan oversættes bogstaveligt, men som almindeligvis forstås som "i overensstemmelse med", eller "i overensstemmelse med betingelserne i", eller "som kontrakten tillader".

Æperœionœ /æsparzhanz/. Udtrykket kan betyde, at man kommer med en bagvaskende rapport, eller det kan betyde intet andet end kritik eller misbilligelse.

Æafyxi /æsfiksiya/. Tilsyneladende død, suspenderet animation, hos en levende organisme på grund af iltmangel og overskud af kuldioxid i blodet.

Æsphyxia carbonica /æsfiksiya karbónaka/. En lidelse, der skyldes indånding af olieøg, vandøg eller kulilte.

Æophyxiation /œsfiksiyœyshan/. En tilstand af kvælning.

Æoportation /æspartœyshan/. Fjernelse af ting fra et sted til et andet. Bortførelse af en ting; ved kidnapning bortførelse af offeret; ved tyveri bortførelse af offerets ejendom. Bortførelse af varer; en af de omstændigheder, der kræves for at udgøre tyveri. Den afstand, som godset skal flyttes fra for at udgøre forbrydelsen, behøver ikke at være betydelig; en lille afstand er nok. Smith v. United States, C.A.Nev., 291 F'H 220. Men hele ejendommen skal flyttes.

Transport var et væsentligt element i kidnapning efter almindelig lov.

Æoportavit /æœpartœyvat/. Han bar væk. Nogle gange brugt som et substantiv for at betegne en bortførelse. En "aspor- tavit af personlige ejendele".

ÆSPR. Indkøbsregler for de væbnede styrker. *Se a/so Federal Acquisition Regulations.*

ÆSR. Udgivelse af regnskabsserier.

Æosart /asárt/. I engelsk lov den lovovertrædelse, der begås i skoven ved at rive de træer op med rødderne, der er krat og skjul for **hjørtte**, og gøre jorden plan som agerjord. Det adskiller sig fra waete, idet affald er fældning af skjul, der kan vokse igen, mens asaart er at rive dem op med rødderne og ødelægge dem fuldstændigt, så de aldrig kan vokse bagefter. Dette er ikke et forsvar, hvis det sker med tilladelse til at omdanne skov til dyrkningsjord.

ÆœBært lejeB. Leje betalt til kronen for forskellige landområder.

Æœœœination /asœœœyshan/. Mord begået, sædvanligvis, men ikke nødvendigvis, mod betaling, uden direkte provokation eller grund til vrede givet til morderen af den person, som forbrydelsen begås på; selvom et mord på en offentlig person kan udføres af en person, der handler alene af personlige, sociale eller politiske grunde. Det er en føderal forbrydelse, der straffes som mord, at myrde præsidenten, den valgte præsident, **vicepræsidenten**, eller hvis der ikke er nogen vicepræsident, den næste i arvefølgen til præsidentembedet, den valgte vicepræsident, eller enhver person, der fungerer som præsident i henhold til forfatningen. 18 U.S.C.A. § 1751. Desuden er det en forbrydelse i henhold til 18 U.S.C.A. § 2385 at opfordre til at vælte regeringen ved at myrde en af dens embedsmænd.

Vold. Ethvert forsætligt forsøg på eller trussel om at påføre en andens person skade, når det er forbundet med en tilsyneladende aktuel evne til at gøre det, og enhver forsætlig magtdemonstration, som ville give offeret grund til at frygte eller forvente øjeblikkelig legemsbeskadigelse, udgør et overfald. Et overfald kan begås uden faktisk at røre, slå eller gøre fysisk skade på en andens person. State v. Murphy, 7 Wash.App. 505, 500 P.2d 1276, 1281.

Bruges ofte til at beskrive ulovlig magtanvendelse, som teknisk set er et overfald. For forbrydelsen overfald behøver offeret ikke at være bange for frygt, hvis den ydre gestus er truende, og tiltalte har til hensigt at skade, selvom der for forbrydelsen overfald kræves et element af offerets frygt. Com. v. Slaney, 345 Mass. 135, 185 N.E.2d 919. Det er et ulovligt forsøg på at begå et overfald. People v. Lopez, 271 C.A.2d 754, 77 Cal.Rptr. 59, 63.

I nogle jurisdiktioner er der fastsat grader af lovovertrædelsen som første, anden og endda tredje grad af overfald.

Se offio Groft overfald; Groft legemsbeskadigelse; Slagsmål; Betinget overfald; Forbryderisk overfald; Reglen om ny anmeldelse; Ondsindet overfald med dødbringende våben.

Groft overfald. Et overfald begået med den hensigt at begå en yderligere forbrydelse, eller et overfald begået under omstændigheder, der er særligt uhyrlige eller grusomme. Dette

klassen omfatter overfald med et farligt eller dødbringende våben (*q.v.*).

En person er skyldig i grov afsalt, hvis han: (a) forsøger at forårsage alvorlig legemsbeskadigelse af en anden, eller forårsager en sådan skade med vilje, bevidst eller ubevidst under omstændigheder, der udviser ekstrem ligegyldighed over for værdien af menneskeliv; eller (b) forsøger at udøve eller med vilje eller bevidst forårsager legemsbeskadigelse af en anden med et dødbringende våben. Model straffelov, § 211.1.

Isirnple osanuff. Et overfald, der ikke ledsages af nogen forværende omstændighed. En person er skyldig i et simpelt overfald, hvis han (a) forsøger at forvolde eller forsætligt, velvidende eller uagtsomt forvolder legemsbeskadigelse på en anden; eller (b) uagtsomt forvolder legemsbeskadigelse på en anden med et dødbringende våben; eller (c) forsøger ved fysisk trussel at bringe en anden i frygt for overhængende alvorlig legemsbeskadigelse. Model straffelov, § 211.1. Et ulovligt forsøg kombineret med en aktuel evne til at begå voldelig skade på en anden. *People v. Gholaton*, 164 Colo. 58, 432 P.2d 636, 637. *Se også Menace.*

Overfald og mishandling. Enhver ulovlig berøring af en anden, som er uden retfærdiggørelse eller undskyldning. Det er både en tort, *Trogun v. Fruchtman*, 58 W.2d 569, 207 N.W.2d 297, såvel som en erime, *Scruggs v. State*, Ind.App., 317 N.E.2d 807, 809. De to forbrydelser adskiller sig fra hinanden ved, at battery kræver fysisk kontakt af en eller anden art (legemsbeskadigelse eller krænkende berøring), mens assault begås uden fysisk kontakt. I mange jurisdiktioner er der indført love om grove overfald og batterier, der kan straffes som forbrydelser, og som er formuleret på forskellige måder. *Slee Battery.*

Overfald med **farligt** eller **dødbringende våben**. Et ulovligt forsøg på eller tilbud om at gøre fysisk skade uden retfærdiggørelse eller undskyldning ved brug af et instrument, der er beregnet til at gøre skade eller forårsage død. En skærpet form for overfald til forskel fra et simpelt overfald; f.eks. er det et overfald med farligt våben at pege en ladet pistol mod en. *Staten mod Gregory*, 108 Ariz. 445, 501 P.2d 387, 390.

Overfald med forsæt til at begå **manddrab**. Et ulovligt overfald begået på en sådan måde og med sådanne midler, at det ville have resulteret i manddrab, hvis den overfaldne var død af virkningerne af overfaldet.

Overfald med forsæt til at begå **mord**. For at udgøre dette overfald, skal der være en specifik hensigt om at dræbe, udløst af ond vilje. *Perez v. State*, 114 Tex. Cr.R. 473, 22 S.W.2d 309, 310.

Voldtægt med forsæt til at begå voldtægt. En forbrydelse er en følge af eksistensen af de kendsgerninger, der bringer forbrydelsen inden for definitionen af et overfald, kombineret med en hensigt om at begå voldtægt. *Stephens v. State*, 134 Tex.Cr.R. 320, 115 S.W.2d 916, 917.

Aaaay /oséy/âsey/. Beviset eller prøvningen, ved kemiske eksperimenter, af metallers renhed eller finhed; især af ædelmetallerne guld og sølv. **West v. State**, 140 Tex.Cr.R. 493, 145 S.W.2d 580, 584. Undersøgelse af nation og bestemmelse af egenskaber (som vægt, mål

TILSKUD

Assayer. En, hvis opgave det er at foretage analyser af ædelmetaller. West v. State, 140 Tex.Cr.R. 493, 145 S.W.2d 580, 584.

Kongens assayer. En embedsmand ved den kongelige møntanstalt, udpeget af St. 2 Hen. VI, c. 12, som modtog og teatede det guld, der blev taget ind til udmøntning; alao kaldet "*esse yator ref*"

Analysekontoret. U.S. A8eay OfPice, under Bureau of the Mint, er ansvarlig for processen med at analysere guld og sølv, der kræves af regeringen, i forbindelse med vedligeholdelse af mønterne.

Asoecurare /asekyarériy/. At sikre eller gøre sikker ved løfter eller en anden højtidelig trosbekendelse.

Aesecuration /aßékyoréyßhan/. I europæisk lov, aasur- anee; forsikring af en veaeel, fragt eller last.

Aeaeacurator /asekyaréytar/. I søfartslovgivningen en inaur- er.

Assemblage. En samling af personer. Også det at komme sammen. Offentlig tale på offentlig grund. In re Whitney, 57 Cal.App.2d 167, 134 P.2d 516, 521. Sammenlægning af tilstødende grunde til én stor grund.

Forsamling. En samling eller et møde mellem et betydeligt antal personer på samme sted. Også de personer, der er samlet.

Politiske forsamlinger er dem, der kræves af forfatningen og loven: for eksempel generalforsamlingen.

Den nederste eller mere talrige gren af den lovgivende forsamling i mange af staterne (*f.eks.* New York) kaldes "Assembly" eller "House of Assembly". Se også House of Hependatives.

Folkeforsamlinger er de steder, hvor folket mødes for at drøfte deres rettigheder; disse er garanteret af grundloven. *S/ee* forsamling, ret ot.

Aesemblyman. Medlem af atate Aaaembly 6q o.J.

Forsamling, ret til. Ret garanteret af First Amendments, U.S. Constitution, der tillader folk at mødes til ethvert formål, der har forbindelse med regeringen; det omfatter møder for at protestere mod regeringens politik og handlinger og fremme af ideer. Se Ulovlig forsamling.

Forsamling, ulovlig. En forsamling af mennesker, som resulterer i antisocial adfærd fra gruppens side, *f.eks.* blokering af et fortov, hindring af trafikken, henkastning af affald på gaden; men en lov, som gør ulovlig forsamling til en forbrydelse, fordi folk kan blive irriterede, er i strid med retten til fri forsamling. Coatee v. City of Cincinnati, 402 U.S. 611, 91 S.Ct. 1686, 29 L.Ed.2d 214. *Se* Ulovlig forsamling.

Aasent. Overensstemmelse; godkendelse af noget gjort; en erklæring om villighed til at gøre noget i overensstemmelse med et krav; aequieacence; aftale. At godkende, ratificere og eonfirmere. Det indebærer en konacioua godkendelse af fakta, der faktisk er kendt, som dibtinguißhed fra blot ne- glect til aseertain

fakta. Nogle gange svarer det til "autorisere". Se godkendelse; g o d k e n d e ; godkende.

Ex pressens opstigning. Det, der er åbent erklæret.

Underforstået samtykke. Det, der antages af loven og bevises af parternes adfærd. Se Gonsent (*Underforstået samtykke*).

Gensidig enighed. At begge eller alle parter i en kontrakt er enige; det faktum, at de hver især accepterer alle vilkår og betingelser i samme forstand og med samme betydning som de andre.

Aaaert. At sige som sandt; erklære; fastholde.

Aasertory pagt /asartariy kavanant/. En, der bekræfter, at en bestemt tilstand eksisterer; et bekræftende **løfte under søL Lee Affirmation; Jurat.**

Edsaflæggelse /aaartariy ów f/. Se ed.

Aeaess /aaés/. At konstatere; fastsætte værdien af. At fastsætte størrelsen af skaden eller værdien af det, der skal konstateres. At pålægge personer eller ejendom en økonomisk betaling. At konstatere, adjuere og fastsætte de respektive andele, som flere persona skal bidrage med til et formål, der er til gavn for dem alle, i forhold til den modtagne fordel. At beskatte.

I forbindelse med beskatning af ejendom betyder det at foretage en værdiansættelse og vurdering af ejendom, normalt i forbindelse med en liste over skattepligtig ejendom, og indebærer udøvelse af skøn fra den del af embedsmanden, der har til opgave at foretage vurderingen, herunder opgørelse eller fortegnelse over den involverede ejendom, bestemmelse af omfanget af den fysiske ejendom og fastsættelse af en værdi herfor. At justere eller fastsætte den andel af en skat, som hver person af flere, der skal betale den, skal betale; at fordele en skat mellem flere; at fordele beskatning i et forhold, der er baseret på forholdet mellem byrde og gavn. At beregne skattesatsen og -beløbet. At opkræve en afgift fra ejeren af en ejendom for at forbedre den, f.eks. for kloaker eller fortøve.

"Adgang" bruges nogle gange som synonymt med "afgift".

Se også Vurdering.

Tilbagebetalingspligtig **forsikring.** Forsikringspolice, hvor den forsikrede er ansvarlig for en ekstra præmie, hvis tabene er usædvanligt store.

Aktier, der kan vurderes. Aktier, hvor aktionæren kan blive nødt til at betale mere end sin oprindelige investering, hvis det er nødvendigt på grund af økonomiske forhold.

Aaaeaaed. Udtrykket svarer til "pålagt". At værdisætte eller vurdere. Abrams v. City and County of San Francisco, 48 Cal.App.2d 1, 119 P.2d 197, **199.**

A8neosed værdiansættelse. Værdien af hver enhed, hvoraf der skal betales et foreskrevet beløb i ejendomsskat. Værdien af en ejendom, som er fastsat af skattemyndighederne, og som ligger til grund for skattesatsen. Ofte repræsenterer den dog ikke den sande værdi eller markedsværdien af ejendommen.

Opgørelse. I en generel forstand, processen med at opgøre og justere de andele, som flere personer skal bidrage med til et fælles gavnligt formål i henhold til den modtagne fordel. En værdiansættelse eller en bestemmelse af værdien af en ejendom. Det bruges ofte i forbindelse med opkrævning af ejendomsskatter eller opkrævning af

ejendomsskatter. Også det beløb, der er betalt. *Se også* **Vurdering;** udligning.

Selskaber. Afdrag på de penge, der er indbetalt for aktier, og som direktørerne opkræver fra abonnenterne fra tid til anden, når selskabet har brug for penge, kaldes "assessments" eller, i England, "calls". Mens begreberne "call" og "aassessment" generelt bruges synonymt, anvendes sidstnævnte begreb med en særlig egnethed til bidrag over aktiernes pålydende værdi eller aktionærernes tegningsforpligtelse; mens "eall" eller "rater" betyder bestyrelsens handling med krav om betaling af hele eller dele af ubetalte tegninger.

Ozzzioges. Fastsættelse af det erstatningsbeløb, som den vindende part i en retssag er berettiget til, efter at der er afsagt dom; også navnet på fastsættelsen af det beløb, som et selskab, der foreslår at tage jord til offentlig brug, skal betale som tilfredsstillende af det beviste krav eller den taget værdi.

Forsikring. En fordeling foretaget i almindeligt havari på de forskellige artikler og interesser, der er i fare, i henhold til deres værdi på tidspunktet og stedet for at være i sikkerhed, for bidrag til skader og ofre, der er foretaget med vilje, og **udgifter, der** er afholdt til redning fra en forestående fælles fare.

Et beløb, der specifikt opkræves i gensidige forsikringer efter en fast og defineret plan inden for rammerne af selskabets eller foreningens grundlæggende organisationslov til at betale tab eller tab og **udgifter**, der til en vis grad i det væsentlige svarer til præmier. De periodiske opkrævninger, der foretages af et gensidigt forsikringsselskab i henhold til dets charter og vedtægter, når der udstedes præmiesedler, kaldes også "**opkrævninger**". Betydningen af "præmier", Ancient Order of Unit-ed Workmen of Kansas v. Hobbs, 136 Kan. 708, 18 P.2d **561, 562;** og er modydelsen for forsikringskontrakten.

Særlig vurdering. En opkrævning i form af en skat, der opkræves på en ejendom i forhold til de fordele, der er forbundet med ejendommen. Daviea v. City of Lawrence, 218 Kan. 551, 545 P.2d 1115, 1120. En afgift på ejeren af en ejendom, der støder op til en offentlig forbedring (*f.eks. fortøve*) for at dække kapitalomkostningerne hertil. En skat, der har til formål at dække udgifterne til lokale forbedringer **som kloak**, vand og gader, og som selektivt pålægges de begunstigede. Dosedel v. City of Ham Lake, Minn.App., 414 N.W.2d 751, 755. Den adskiller sig fra en generel skat ved, at den opkræves til et specifikt formål og med et beløb, der står i forhold til den direkte fordel ved ejendommen som4 City of Plymouth v. Elsner, 28 Wis.2d 102, 135 N.W.2d 799, 803.

Personer, der er dømt for føderale forbrydelser, skal betale særlige afgifter i henhold til 18 U.S.C.A. § 3013.

Z'uxofion. Opgørelse og vurdering af ejendom med det formål at fordele en skat på den, enten i forhold til værdien alene eller i forhold til den modtagne fordel. Simikins v. City of Spartanburg, 269 S.C. 243, 237 S.E.2d 69, 70. Alao at bestemme den andel af en skat, der skal betales af hver af mange personer; eller at fordele hele skatten

der skal opkræves blandt de forskellige skattepligtige personer, og som fastlægger den andel, der skal betales af hver enkelt. *Northwestern Imp. Co. v. Henneford*, 184 Wash. 502, 51 Pfd 1083, 1085. Den fastlægger skatteyderens ansvar og fastholder kendsgerningerne og leverer data til korrekt udarbejdelse af skattemålingerne. *Dallas Joint Stock Land Bank of Dallas v. State*, Tex.Civ.App., 118 S.W.2d 941, 942.

Den proces, hvor Internal Revenue Service pålægger en ekstra skatteforpligtelse. Hvis IRS f.eks. reviderer en skatteydere selvvangivelse og finder, at indkomsten er undervurderet, eller at fradragene er overvurderet, vil IRS pålægge en mangel i form af det skattebeløb, der skulle have været betalt i lyset af de foretagne justeringer.

Vurderingsgrundlag. Den samlede vurderede værdi af alle ejendomme i et vurderingsdistrikt.

Vurderingsselskab. I livsforsikring et selskab, hvor et dødstab dækkes ved at opkræve en vurdering af de overlevende medlemmer af foreningen.

Vurderingskontrakt. En kontrakt, hvor udbetalingen af ydelsen på en eller anden måde eller i en eller anden grad afhænger af opkrævningen af en afgift, der opkræves hos personer, der har lignende kontrakter.

Beskatningsdistrikt. Ved beskatning, enhver underinddeling af et område, hvad enten det er hele eller en del af en kommune, hvor der ved lov foretages en separat vurdering af skattepligtig ejendom af de embedsmænd, der er valgt eller udpeget hertil.

Opkrævning af ydelser. En byrde, der opkræves i henhold til beskatningsretten. *Jackson v. City of Lake Worth*, 156 Fla. 452, 23 So.2d 526, 528. Se vurdering.

Vurderingsfond. En gensidig velgørenhedsforenings vurderingsfond er saldoen af de vurderinger, minus udgifter, som modtagerne betales af.

Aaseasment inBttrance. Foreligger, når den ydelse, der skal udbetales, er afhængig af opkrævning af de afgifter, der måtte være nødvendige for at betale beløbene til de forsikrede. Vigtigt v. *Bankers Mut. Life Co.*, 230 Mo.App. 1072, 93 S.W.2d 85, 90. Type af gensidig forsikring, hvor forsikringstagerne bliver vurderet, hver gang der er en skade.

Vurderingsliste. Den liste over skattepligtige personer og ejendomme, som assessoren udleverer til ligningsrådet, vurderingsrådet eller et lignende organ. Se vurderingsliste.

Vurderingsperiode. Meana skattepligtig periode. *Johnson City mod Clinchfield R. Co.*, 163 Tenn. 332, 43 S.W.2d 386, 387.

Vurderingsforhold. Med henblik på beskatning af ejendom er det forholdet mellem den anslåede værdi og markedsværdien. *Campbell Chain Co. of Cal. v. Alameda County*, 12 C.A.3d 248, 90 Cal.Rptr. 501, 504.

Vurderingsliste. Inden for beskatning, listen eller rullen over skattepligtige personer og ejendomme, udfyldt, verificeret og deponeret af **vurderingsmændene**.

Vurdering af arbejde. I henhold til delstaternes minelovgivning skal indehaveren af en upatenteret mineindmutning på offentligt område for at beholde sin indmutning udføre arbejde eller foretage forbedringer på den for mindst hundrede dollars hvert år. 30 U.S.

C.A. § 28. Dette kaldes almindeligvis af minearbejdere "at udføre aeseement-arbejde."

Vurderingsmand. En embedsmand, der er valgt eller udpeget til at vurdere, værdisætte eller bedømme ejendom. En person, der er lærd inden for en bestemt videnskab eller industri, og som sidder sammen med dommeren under retssagen i en sag, der kræver en sådan særlig viden, og giver sit råd.

Afskrivningsinterval for aktiver (ADR). Det interval af afskrivningslevetider, som Internal Revenue Service tillader for et specifikt afskrivningsberettiget aktiv. ADR-systemet gælder for aktiver, der er taget i brug efter 1970 og før 1980, hvor ADR-systemet blev erstattet af Accelerated Cost Recovery System (ACRS). ADR-systemet er dog blevet genoplivet under The Tax Reform Act of 1986 og bruges nu til at designe levetider for aktiver, der afskrives under Modified Accelerated Cost Recovery System (MACRS). *See Accelerated Cost Recovery System.*

Udbytte af aktiver. Se Udbytte.

A&aseto /ñsets/. Ejendom af enhver art, fast og personlig, materiel og immateriel, herunder, *inter ofio*, til visse **formål**, patenter og søgsmålsgrunde, som tilhører enhver person, herunder et selskab og boet efter en afdød. En persons, forenings, selskabs eller dødsbos samlede ejendom, der kan anvendes til eller er underlagt betaling af hans eller hendes eller dets gæld.

Se o/so Dødt aktiv Samle aktiver.

Periodiserede aktiver. Aktiver, der stammer fra indtægter, der er optjent, men endnu ikke forfaldet.

Aktiver entre moins. L. Fr. Asaets in hand; asaets i hænderne på eksekutorer eller administratorer, der kan anvendes til betaling af gæld.

Aktiver per afstamning. Den del af forfaderens estate, som nedarves til arvingen, og som er tilstrækkelig til at belaste ham, så langt det rækker, med hans forfædres specialgældsbyrde.

Bonum pty. Debtors ejendom eller effekter i en konkursbehandling til rådighed for betaling af hans gæld.

Kapitalaktiver. I forbindelse med indkomstskat defineres en formue som al ejendom, der ejes af en skatteyder (*f.eks.* hus, øre, aktier, obligationer), med undtagelse af visse formuer, der er nævnt i

I.R.C. § 1221. Ifølge skattelovgivningen kan et givet aktiv dog behandles som et kapitalaktiv til ét formål og som et almindeligt aktiv til et andet.

Generelt set er alle aktiver kapital, undtagen dem, der specifikt er udelukket af Internal Revenue Code. De vigtigste kategorier af ikke-kapitalaktiver omfatter: ejendom, der besiddes med henblik på videresalg i forbindelse med den normale drift af virksomheden (*divs.* opfindelser), tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser, afskrivningsberettiget ejendom og fast ejendom, der

anvendes i forbindelse med handel eller forretning,
f.eks.
I.R.C. "§ 1231-aktiver"). I.R.C. § 1221.

ASSFIS

Kommercielle aktiver. Den samlede disponible ejendom, varelager, caøh osv., der tilhører en købmand eller et handelsselskab.

Kortfristede aktiver. *Aktiver, der* let kan konverteres til penge, f.eks. omsættelige værdipapirer, gældsbeviser, varebeholdninger, tilgodehavender. *Ise også Quitti* ossets, *nedenfor.*

Aktiver efter billighed. Alle aktiver, som kan anvendes til betaling af gæld eller legater, og som ikke falder ind under beskrivelsen af juridiske aktiver. De dele af ejendommen, som i henhold til de almindelige lovregler er fritaget for gæld, men som testator frivilligt har opkrævet som arvelod, eller som, da de ikke eksisterer i henhold til loven, er blevet oprettet i equity. De kaldes sådan, fordi de kun kan nås ved hjælp af en equity-domstol, og fordi deres fordeling styres af en anden regel end den, der styrer fordelingen af juridiske aktiver.

Pixed møder. Aøsets af permanent eller langvarig karakter, der bruges i driften af en virksomhed og ikke er beregnet til øale; f.eks. ejendomme, anlæg og udstyr.

Fastfrosne aktiver. *Aktiver,* som er vanskelige at konvertere til kontanter (f.eks. fast ejendom, som der ikke er noget marked for); også aktiver, som ikke kan bruges på grund af juridiske restriktioner.

Immaterielle aktiver. Aktiver uden fysisk eksistens; f.eks. patenter, varemærker, organisationsomkostninger, goodwill.

Juridiske aktiver. *Se* Juridiske aktiver.

Liquid ossets. *Isee Current ossets, aboue.*

Nel ossets. Ezceøø af aktiver over forpligtelser.

Fastsatte driftsaktiver. Overskuddet af kassebeholdning og andre aktiver, som vil blive konverteret til kontanter i den nærmeste fremtid gennem normal drift, i forhold til kortfristet gæld.

2\Nominelle aktiver. Aktiver, hvis værdi er vanskelig at fastslå, f.eks. en dom eller et krav; også bogført værdi af et aktiv i modsætning til den faktiske værdi.

Personlige aktiver. Løsøre, penge og andre personlige ejendele, der tilhører et konkurs-, insolvens- eller dødsbo, og som tilfalder den begunstigede eller eksekutor. *Se also* Personlige effekter.

Skifteaktiver. En afdødes ejendom, der er til rådighed til betaling af gæld og arv. Den formue, der tilfalder arvingen eller den personlige repræsentant, og som i henhold til lov eller billighed er ansvarlig for de forpligtelser, som arvingen eller repræsentanten i sin egenskab af repræsentant skal opfylde.

Kortfristede aktiver. Regnskabsterm, der bruges til at beskrive tilgodehavender, herunder gældsbreve og nogle gange markedsbaserede værdipapirer, som vil blive konverteret til kontanter som en del af den normale drift *Se også Omsætningsaktiver, ovenfor.*

Fast ejendom. Jord og fast ejendom.

Fostinø ossets. Aktiver, der er udtømt ved brug eller tab af værdi; f.eks. patenter, oliebrønde, kulforekomster.

Aøøeveration /aøøvaréyshan/. En bekræftelse; en positiv

påstand; en højtidelig erklæring Dette ord bruges sjældent eller aldrig om en erklæring, der er afgivet under ed, men betegner en erklæring, der er ledsaget af højtidelighed.

eller en appel til samvittigheden, mens man med en ed appellerer til Gud som vidne på sandheden af det, man Bayæ

Aøsign. At overføre, gøre om eller sætte over til en anden. At udpege, tildele, udvælge eller udpege til et bestemt formål eller en bestemt opgave. At pege på eller udpege; at udpege eller specificere; at markere eller udpege; at specificere, som at *tildede fejl* i en *fejlskrift* at *tildede brud* på en pagt. *Se også* tildeling.

Aøsignabilitet. Kvalitet eller juridisk egenskab, der gør det muligt at overføre eller forhandle en ting.

Aaøignable. *Se* overdragelighed.

Overdragelig lejekontrakt. En lejekontrakt, som indeholder en bestemmelse, der tillader lejer at overdrage den, eller som er tavs med hensyn til lejers ret til at overdrage sin interesse, og dermed en lejekontrakt, der kan overdrages. Overdragelse af lejemål adskiller sig fra fremleje bl.a. ved, at lejerens ved overdragelsen overdrager hele sin ejendom i de demiaediske lokaler, mens fremlejetageren ved øublease erhverver noget mindre end lejerens hele interesse. *Spears v. Canon de Carnue Land Grant*, 80 N.M. 766, 461 P.2d 415, 417 *z*iee *også* *Overdragelse (Assignment of lease)*.

Aøøignelseshus. Et skøgehus; et hus med prosti- tution.

ÅBøignatuø utitur jure auctoriø /äsagnéytas yúwtatar júriy októras/. En aøignee bruger sin princi- pal ret; en assignee ið klædt med sin princi- pal ret.

Overdraget konto. Pantsætning af et tilgodehavende til en bank eller faktor som sikkerhed for et lån.

Tildelt advokat. En advokat, der er udpeget af retten til at repræsentere en fattig person; oftest i kriminalsager. *Se* U.S. Constitution, Sixth Amendment (ret til advokatbistand); Fed.R.Crim.P. 44; 18 U.S.C.A. § 3006A. *Se også* Bistand fra advokat; Advokat, ret til.

Tildelt risiko. I forbindelse med motorkøretøjer, en risiko, der normalt ikke er acceptabel for forsikringsselskaber, men for hvilken dækning er påkrævet i henhold til statslig lovgivning, og som derfor er tildelt forsikringsselskaber, der deltager i en tildelt risikopulje.

Plan for tildelt risiko. I de stater, der har en lov om obligatorisk motorkøretøjsforsikring (dvs. en lov om økonomisk ansvar), bestemmer loven, at personer, der ellers ikke er i stand til at købe dækning (f.eks. på grund af dårlige kørekort), kan sikre sig forsikring gennem en lovbestemt plan, hvor forsikringsselskaberne er tvunget til at tegne dækning for sådanne personer. Forsikringen håndteres gennem en pool af forsikringsselskaber.

Se love om økonomisk ansvar.

Overdrager /äsagniy/asåyniy/. En person, til hvem en overdragelse er foretaget; modtager.

I henhold til U.C.C. er aøøignee underlagt alle indsigelser, som kan gøres gældende mod aøøignor af kontodebitor.

U.C.C. § 9-318.

Erhverver i henhold til loven % den, til hvem en overdragelse faktisk er foretaget af den part, der har retten.

Aesignee in fue er en, som loven tildeler retten; som en eksekutor eller administrator.

Klausul om erhverver. En bestemmelse i Judiciary Act fra 1789, der forhindrede en person, der ikke kunne påvise diversitet i statsborgerskab for at anlægge sag ved Federal Court, i at overdrage sit krav til en person, der havde den krævede diversitet; ændret i 28 U.S.C.A. § 1359 for kun at forhindre overdragelse foretaget eollusivt for at påberåbe sig diversitetsjurisdiktion. Se *Caribbe- an Mills, Inc. v. Kramer, C.A.5th, 392 F.2d 387.*

Overdragelse. Handlingen at overføre hele eller dele af ens ejendom, interesse eller rettigheder til en anden. En overførsel eller overdragelse til en anden af hele en ejendom, fast eller personlig, i besiddelse eller i handling, eller af enhver ejendom eller rettighed deri. Det omfatter overdragelse af alle former for ejendom (*Higgins v. Monckton, 28 Cal.App.2d 723, 83 P.2d 516, 519*), herunder omsættelige værdipapirer. En parts overførsel af alle sine rettigheder til en eller anden form for ejendom, som regel immateriel ejendom som f.eks. rettigheder i en lejekontrakt, et pantebrev, en salgsaftale eller et partnerskab. Materiel ejendom overføres oftere ved besiddelse og ved instrumenter, der overfører ejendomsretten, såsom et skøde eller et købsbrev. *Se også Gollateral overdragelse.*

Overdragelse til fordel for kreditorer. En generel overdragelse til fordel for kreditorerne er en overførsel af hele eller stort set hele skyldnerens ejendom til en anden person med henblik på at inddrive penge, som skyldneren skylder, at sælge ejendommen, at fordele provenuet til kreditorerne og at returnere et eventuelt overskud til skyldneren. I henhold til Bankruptcy Act fra 1898 var en sådan overdragelse en "konkurshandling", hvis den blev foretaget inden for 4 måneder efter konkursen. Bankruptcy Act (1898) § 3a(4). *Se n/so Præferentiel overdragelse.*

Overdragelse af konto. Overdragelse til erhverver, der giver ham ret til at få penge, når de opkræves, anvendt til betaling af hans gæld. *Nanny v. H. E. Pogue Distillery Co., 56 Cal.App.2d 817, 133 P.2d 686, 688.*

Tildeling af advokat. *Se* Tildelt advokat; Advokatbistand; Advokat, ret til.

Overdragelse af dou'er. Den handling, hvorved en enkes andel i hendes afdøde mands faste ejendom bliver overdraget og afsat til hende.

Tildeling af fejl. *Isee* Error.

Overdragelse af indkomst. En procedure, hvor en skatteyder forsøger at undgå indregning af indkomst ved at overdrage den ejendom, der genererer indkomsten, til en anden. En sådan procedure vil ikke forhindre, at skatteyderen, der foretager overdragelsen, indregner indkomsten, hvis det kan siges, at indkomsten blev optjent på tidspunktet for overdragelsen. I dette tilfælde, som normalt kaldes en foregribende overdragelse af indkomst, vil indkomsten blive beskattet hos den person, der tjener den.

Overdragelse af lejekontrakt. Det sker, når leasingtager overdrager hele den resterende del af leasingperioden i modsætning til en fremlejekontrakt, som kun overdrager en del af den resterende del. *Dayenian v. American Nat. Bank and Trust*

Co. of Chicago, 91 Ill.App.3d 622, 47 111.Dec. 83, 85, 414 N.E.2d 1199, 1201. *Se også* overdragelig lejekontrakt.

Overdragelse af fordringshaver. Overdragelse af retten til at opkræve løn fra lønmodtager til kreditor; generelt regulerer vedtægterne, i hvilket omfang en sådan overdragelse kan foretages.

Overdragelse pro tanto. Når en ordre trækkes på en tredjepart og gøres betalbar ud af en bestemt fond, som udtrækkeren har eller får til gode, fungerer udleveringen af ordren til betalingsmodtageren som en overdragelse pro tanto af fonden. Doyle mod East New York Say. Bank, 44 N.Y.S.2d 318, 323.

Overdragelse med præferencer. En overdragelse til fordel for kreditorer, med anvisninger til erhververen om at foretrække en bestemt kreditor eller klasse af kreditorer ved at betale deres krav fuldt ud, før de andre modtager nogen dividende, eller på en anden måde. Kaldes normalt en "præferentiel overdragelse". Sådanne overdragelser udgjorde tidligere en "konkurshandling" (*q.u.J. isee Aassign- ment por benefi it of creditors, aboue.*

Udenlandsk opgave. En opgave i et fremmed land eller i en anden stat.

Generel overdragelse. En overdragelse til fordel for *alle* overdragerens kreditorer, i stedet for kun nogle få; eller en overdragelse, der overfører *hele* hans bo til erhververen, i stedet for kun en del.

Frivillig overdragelse. En overdragelse til fordel for kreditorerne, som en skyldner foretager frivilligt, til forskel fra en tvangsoverdragelse, som finder sted i henhold til loven i en konkurssag. Dette udgør en overdragelse af en debtors ejendom til betaling af hans gæld generelt, til forskel fra en overdragelse af ejendom til en bestemt kreditor som betaling for dennes krav, eller til en overdragelse som sikkerhed eller pant.

Overdrager /aséynar/. En person, der overdrager eller overfører ejendom til en anden. *Se overdrager.*

Aaaignor estoppel. I patentlovgivningen forhindrer denne doktrin en person, der har overdraget rettigheder til et patent, i senere at hævde, at det, han har overdraget, var ugyldigt. Diamond Scientific Co. mod Ambico Inc, C.A.Fed., 848 F.2d 1220.

Overdragere. Modtagere; dem, som ejendom er, vil eller kan blive overdraget til. Bruges f.eks. i sætningen, i skøder, "arvinger, administratorer, og aseignees for at angive den overdragelige karakter af den interesse eller rettighed, der er skabt." Det omfatter generelt alle dem, der overtager enten umiddelbart eller fjernt fra eller under overdrageren, hvad enten det er ved overdragelse, testamente, afstamning eller lov.

Aesiaa /aséyza/. I gammel engelsk og skotsk lov, en assise eller assise; en slags jury eller undersøgelse; en stævning; et retsmøde; en forordning eller lov; en fast eller specifik tid, antal, mængde, kvalitet, pris eller vægt; en tribut, bøde eller skat; en reel handling; navnet på en stævning. *Se Assize.*

Aaaisa armorum /aséyza armóram/. Våbenbesiddelse. En lov eller ordnanze, der kræver, at man holder våben til

Aosioa cadere /asáyza kñdaryi/. At fejle i en retssag; dvs. at være uberettiget. 3 Bl.Comm. 402.

Aosioa cadit in juratum /asáyza kñdat an jaréy tam/. Retten falder (bliver) til en jury; derfor at underkaste en kontrovers en retssag ved en jury.

Aoaióa eontinuanda /aeáyza kantinyuwínda/. En anstændig stævning stilet til dommerne for at fortsætte en sag, når visse forhold, der er lagt til grund, ikke kunne være blevet bevist i tide af den part, der påstod dem.

Aoioía de Clarendon /asáyza diy klzrandan/. Aoioía af Clarendon. En lov eller forordning vedtaget i Henrik II's tiende år, ifølge hvilken de, der var anklaget for en afskyelig forbrydelse og ikke kunne rense sig selv, men måtte afsværge riget, havde frihed i fyrrer dage til at blive og prøve, hvad de kunne få af deres venner til deres forsørgelse i eksil.

Aoioía de foreota /asáyza diy forésta/. Skovenes lov; en vedtægt om ordrer, der skal overholdes i de kongelige skove.

Assioa de menouris /asáyza diy mens(y)úras/. A.s. størrelse af mål. En fælles regel for vægt og mål, der blev indført i hele England af Richard I i det ottende år af hans regeringstid.

Aoioía de noeumento /aBáyza diy nõkyaméntow /. En dom for gener; en stævning til at mindske eller afhjælpe en gene.

Aoioía de utrum /aoáyza diy yúwtram/. Et forældet skøde, som lå til præsten i en kirke, hvis forgænger havde afhændet jorden og lejen af den.

Aoaióa friocæ fortia /asáyza friskiy förshiyi/. Aseize af frisk kraft, som se.

Aosisa mortis d'ancestorio /asáyza mórtas dán- sestóras/. Aosisa mort d'ancestor, som se.

ABØioa novæ dioseysinæ /asáyza nõwviy dasiyzaniy/. Assize af ny disseisin, som se.

BBioa panis et eerevisiæ /asáyza pznas èt saraviBhiyiy/. Afregning af brød og øl eller øl. Navnet på en lov, der blev vedtaget i Henrik III's 51. år, og som indeholdt regler for salg af brød og øl; undertiden kaldet "loven om brød og øl".

Aosisa proroganda /asáyza pròwrowgánda/. En forældet stævning, som blev sendt til de dommere, der var udpeget til at dømme i retssager, for at udsætte dem, fordi en af parterne var ansat i kongens tjeneste.

Aoioiaa ultimæ præsentotionis /asáyza altamiy prè-zantèyshiyównas/. Aseize of darrein presentment bq. u.7.

Aosioa venalium /aBáyza vanéliyam/. Størrelsen på salgbare varer eller på ting, der er udstillet til salg.

Assembler. Se A9Size.

AosisL At hjælpe; bistå; støtte; give opbakning eller opmuntring til; deltage i som en medhjælper. At bidrage med en indsats til den fuldstændige opfyldelse af et ultimativt formål, der er beregnet til at blive udført af de **involverede**.

Aaaatance, eller (aesioaØtB) cOuzt of. Sø Domstol for assistenter.

Anoioatane af advokat. Det sjette tillæg til den føderale forfatning, som garanterer anklagede i straffesager "assistance of counsel" til hans forsvar, betyder effektiv bistand, til forskel fra ond tro, skin, blot foregivelse eller manglende mulighed for konferencer og forberedelse. Fed.R.Crim.P. 44; 18 U. S.C.A.

§ 3006A; Gideon v. Wainwright, 372 U.S. 335, 83 S.Ct. 792, 9 L.Ed.2d 799; Geders v. U. S., 425 U.S. 80, 96 S.Ct. 1330, 47 L.Ed.2d 592. *Se* Tildelt forsvarer; Forsvarer, ret til; Miranda-reglen.

Aooioatance, stævning. Sø Bevis for bistand.

Aooioatant. En stedfortræder, hjælper eller underordnet; som en assistent- ant aBbeeor. En, der btøndes af og hjælper en anden. Henviser normalt til en ansat, hvis pligter er at hjælpe sin overordnede, som han må henvende sig til for at få bemyndigelse til at handle. Støte ex rel. Dunn v. Ayers, 112 Mont.

120, 113 P.2d 785, 788.

Aooiooø /asáyzas/. Udlejet eller bortforpagtet for en bestemt afgift, dvs. en betaling af en bestemt afgift i penge eller proviant.

Assize, eller aosise (forældet) /asáyz/. En gammel form for domstol, der bestod af et vist antal mænd, normalt tolv, som blev indkaldt til at dømme i en omstridt sag, og som udførte en jurys funktioner, bortset fra at de afsagde en dom ud fra deres egen undersøgelse og viden og ikke ud fra fremlagte beviser. Fordi de sad sammen cèssideoz, blev de kaldt "assize". En domstol bestående af en forsamling af riddere og andre betydningsfulde mænd, med baronen eller dommeren, på et bestemt sted, på et bestemt tidspunkt. Dommen eller afgørelsen fra jurymedlemmerne eller anerkendelsesmændene i assize 3 Bl. Comm. 57, 59.

I senere engelsk lov blev navnet "aøeizes" eller "assises" givet til den domstol, det tidspunkt eller det sted, hvor dommerne i aseize og *nisi prius*, som blev sendt i særlig mission fra kronen på rundrejse gennem kongedømmet, tog imod anklager og behandlede de omstridte sager fra domstolene i Westminster, som på det tidspunkt var klar til retssag, med hjælp fra en jury fra det pågældende grevskab. Disse dommere var efterfølgere til de gamle "juetices in eyre". De sad i kraft af fire separate autoriteter: (1) Commission of Oyer and Terminer, (2) of goal delivery,

(3) af nisi prius, og (4) fredskommission. I 1971 blev Crown Court oprettet, og den afløste den strafferetlige jurisdiktion ved assize-domstolene og al jurisdiktion ved quarter sessions. Aseize-domstolene blev derfor afskaffet.

Noget, der er undererudret til sikkerhed med hensyn til tid, antal, mængde, kvalitet, vægt, meøure osv.

En form for stævning, eller reel handling, som siges at være opfundet af Glanville, Henrik II's øverste dommer, og som har til formål at afgøre retten til at besidde jord og inddrive besiddelsen. 3 Bl.Comm. 18d, **185**.

Hele retssagen i forbindelse med en stævning. **Assizorer** /asäyzar/. I skotsk lov, jurymedlemmer; pereons Juryens dom eller konklusion på en stævning. 3 som dannede den slags domstol, som i Skotland var Bl.Comm. 57. kaldet en "assize," med det formål at undersøge og

Se oiso Certilicate of assize.

Aseize af Clarendon. Se Assisa de Clarendon.

Aaaze of darrein presentment. En dom, som er en **forening**. Betyder eonfederation eller union for et partu- lå tidligere, når en mand eller hans forfædre under hvem lar formål, godt eller ondt. At slutte sig sammen, som f.eks. part- han hævdede præsenterede en kontorist til en bene- ners. Partner eller kollega. Se forening.

Assize af frisk kraft. I gammel engelsk praksis, en stævning, der lå i en bys eller bydels skik og brug, hvor en mand blev frataget sin jord og sine lejemål i en sådan by eller bydel. Den blev kaldt "fresh force", fordi den skulle sagsøges inden for fyrrer dage efter, at parten havde fået sin titel.

Retssag om en forfædres død. Et reelt søgsmål, der gik ud på at genvinde jord, som en person var blevet frataget ved sin forfædres død på grund af en fremmeds nedbrydning eller indtrængen. 3 Bl.Comm. 185. Den blev afskaffet ved St. 3 & 4 Wm- IV, c- 27.

Assise of Northhom pton. En genopførelse og udvidelse (1176) af **Assise** of Clarendon.

Assize of nouel disseiuin. En stævning, der kunne bruges til at inddrive jord eller lejemål, hvor fordringshaveren for nylig **var blevet dissekeret**.

Stævning om gener. En stævning, der blev afsagt, når der var begået en plage på klagerens e j e n d o m ; enten for at afhjælpe plagen eller for at

Skovens ret. En vedtægt, der vedrører de regler, der skal overholdes i kongens skove.

Aseize af Strum. En stævning, som en sognepræst fik for at genvinde jord, som hans forgænger uretmæssigt havde tilladt kirken at blive berøvet. 3 Bl.Comm. 257.

En retssag til afgørelse af spørgsmålet om, hvorvidt jord er en fæstegård eller holdes i frankalmoigne.

Assize rents. Den sikre etablerede leje for de frie indehavere og gamle fæstebønder af en herregård; så kaldt, fordi de er *assikerede* eller gjort præcise og sikre.

Grond essize. En særlig form for retssag ved en jury, indført på Henrik II's tid, som gav lejeren eller den taltale i en retssag mulighed for at vælge mellem en retssag ved en battel eller ved sine ligemænd. Afskaffet ved 3 & 4 Wm IV, c. 42, § 13. 3 Bl.Comm. 341. Se Battel.

Assizer /asäyzar/. En vurderingsmand; jurymedlem; en embedsmand, der har ansvaret for og tilsynet med mål og vægt.

Assine.s de Jerusalem /asäyaz da jarüwzalam/. En kodeks for feudal retspraksis udarbejdet af en forsamling af baroner og lorder AO. 1099, efter erobringen af Jerusalem. Den blev hovedsageligt udarbejdet på baggrund af love og skikke i Prance.

Dommer i forskellige civile sager, også om omgange, cognitions, molestations, purprestures og andre sager; som jurymedlemmer i England.

Har underordnet status; f.eks. lektor.

En embedsmand ved hver af de engelske common law-domstole, som blev udnævnt af domstolens overste dommer, og som beholdt sit embede, så længe han havde en god opførelse, og hvis opgaver var at føre tilsyn med registreringen af sager, at deltage i nisi *prius-moderne* og der modtage og registrere ver- diets samt at udarbejde posteas og eventuelle kendelser om nisi *priue*. De associerede dommere blev senere embedsmænd ved Supreme Court of Judicature og kaldes "Masters of the Supreme Court". Assessorenes opgaver udføres nu af fuldmægtige i Crown Office and Associates Department i Central Office of the Supreme Court.

Aaociate juaticea. Dommere ved domstole, bortset fra retsformanden eller den øverste dommer.

Medarbejdere i omce. Dem, der er forenet i handling; som har et fælles formål; som deler ansvaret eller autoriteten, og blandt hvem der er rimelig lighed.

De, der ved lov er bemyndiget til at udføre pligterne i fællesskab eller som et organ.

Aeociation. En række personers ønske om at gå sammen om et bestemt formål eller en bestemt forretning. Det er et udtryk med en vag betydning, der bruges til at betegne en samling eller organisation af personer, der er gået sammen om et bestemt eller fælles mål. Også de personer, der slutter sig sammen på den måde; tilstanden af at være sammensluttet.

Et ikke-registreret selskab; en gruppe personer, der er forenet og handler sammen uden et charter, men efter de metoder og former, der bruges af registrerede selskaber til at forfølge et fælles foretagende. Penrod Drill- ing Co. v. Johnson, C.A.Tex., 414 F.2d 1217, 1222. Det er ikke en juridisk enhed, der er adskilt fra de personer, der udgør den. Se også Tilknytning.

En organisation, der behandles som et selskab i føderal skatteøjemed, selvom den måske ikke kvalificerer sig som sådan i henhold til gældende statslig lovgivning. Det, der betegnes som et trust eller et partnerskab, kan for eksempel klassificeres som en forening, hvis den klart **besidder** virksomhedsegenskaber. Virksomhedskarakteristika omfatter: centraliseret ledelse, kontinuitet i eksistensen, fri overdragelse af interesser og begrænset ansvar. I.R.C. § 7701(a)(3).

En "business trust" er en "association", når den har en vedvarende enhed i hele trustperioden, centraliseret ledelse, kontinuitet i trust uafbrudt af dødsfald blandt begunstigede ejere, mulighed for overførsel af begunstigede og begrænsning af personlige forpligtelser for j3äEtieipanta til ejendom, der er indskudt i virksomheden. Fletcher v. Clark, D.C.Wyo., 57 F.Supp. 479, 480.

For at bevise "tilknytning" til et kriminelt foretagende, med henblik på at dømme ud fra bevis for, at tiltalte hjælp-

og medvirkede til ulovlig virksomhed, skal der være beviser for, at tiltalte havde del i hovedmandens kriminelle **hensigt**.
J.S. v. Cowart, C.A.Ga., 595 "2d 1023, 1035. cíe a/so
Vedtægter; Konføderation; Cooper-
ative; Aktieselskab eller forening; Non-profit
forening; Professionel forening; Ikke-inkorporeret as-
sociation.

Partnerskab som en del af en aftale. ısee Partnerskab.

Professionel sammenslutning. Sæ Corporation (professionel farvning).

Ikke-inkorporeret organisation. En sammenslutning af individer, der er organiseret med et specifikt formål, som måske eller måske ikke er profitskabende, men som ikke er chartret øs et selskab.

Association, fi-eedøæ of. *fiıee* Assembly, right of.

Sammenslutningen af amerikanske juraskoler, The. AALS er bogstaveligt talt en sammenslutning af juraskoler. Når en skole har dimetteret mindst tre årgange, er den berettiget til at ansøge om medlemskab. Overholdelse af reglerne for medlemskab afgøres af et inspektionshold på tre eller fire personer. anbefalinger om optagelse som medlem foretages af Executive Committee efter råd fra Accreditation Committee. Medlemskab opnås ved handling fra Repræsentanternes Hus.

Aoøoil /asóy1/. (Staves også *assoile, obsoile, assoil yie.1* At absolvere; frikende; at sætte **fri; at fritage** fra skyld.

Så snart som. Dette udtryk har en relativ betydning alt efter, hvad der skal gøres. Det kan blot betegne en rimelig tid, eller det kan svare til "når som helst", eller det kan betyde "straks".

Så hurtigt som muligt. Hurtigt og med behørig omhu; så snart det med rimelighed var muligt; inden for rimelig tid; så hurtigt som muligt; straks; så snart de praktisk kan. *George A. Fuller Co. v. Jersey City, 21 N.J.Misc. 38, 29 A.2d 720, 722.*

Aø så **hurtigt som praktisk muligt** Betyder rimelig tid. **Disse** ord er ikke synonyme med "så hurtigt som muligt"; de betyder normalt så hurtigt, som det med rimelighed kan forventes under de givne omstændigheder; eller "i rette tid". Men ordene er også blevet fortolket som praktisk talt synonyme med hurtigt.

Ordene "as soon as practicable" i ansvarspolicens krav om, at forsikrede skal underrette forsikringsselskabet om en begivenhed, så snart det er praktisk muligt, betyder inden for rimelig tid i betragtning af alle fakta og omstændigheder i hvert enkelt tilfælde. *Greenway v. Selected Risks Ins. Co., D.C.App., 307 A.2d 753, 755.*

Så hurtigt **som muligt**. Betyder inden for rimelig tid eller uden urimelig forsinkelse i betragtning af alle omstændigheder ved den lethed og de ting, der skal gøres. *Tatum v. Levi, 117 Cal.App. 83, 3 P.2d 963, 967.*

Aøøume. At foregive. At påtage sig; engagere sig; love. At tage til sig eller på sig. Også at tage op, modtage, adoptere, tage til sig, eller at tage på sig, tage udseende af, påvirke eller udadtil virke. At tage på sig,

blive bundet, som en anden er bundet, eller sætte sig selv i en andens sted med hensyn til en forpligtelse eller et ansvar. *Texas Employers' Ins. Aas'n v. Texas & P. Ry. Co., Tex.Civ. App., 129 S.W.2d 746, 749.* Se e/so Overtagelse.

Aøøumed **facts Fakta**, som der ikke er blevet fremlagt beviser for under retssagen, og som derfor ikke kræver juridiske afgørelser eller instruktioner til juryen. I argumentation, et hypotetisk sæt af fakta, der bruges til at illustrere et juridisk punkt. Se Stipulation.

Aøøumed navn *Se Alias.*

Aaaauæd navn. *Se Overtagelse af risiko.*

A summo remedio ad inferiorem actionem non habe- **tur regreøøuo, neque auxilium** /èy samow ramiyd(i)yow åd infriyóram åkshiyównam nõn habiytar ragrésæ, nékwiyy ogzil(i)yam/. Fra (efter brug af) det højeste middel kan man ikke ty til (gå tilbage til) en ringere handling eller hjælp (afledt af den). En maksime i den gamle lov om reelle handlinger, da der var grader i de givne retsmidler; reglen var, at en part, der indbragte en retskendelse, som var den højeste kendelse i loven, ikke bagefter kunne ty til eller gå ned til et ringere retsmiddel. 3 Bl.Comm. 193, 194.

Aøøumpøit /asam(p)sat/. Lat. Han påtog sig; han lovede.

Et løfte eller en forpligtelse, hvor en person påtager sig at udføre en handling eller betale noget til en anden. Det kan være enten mundtligt eller skriftligt, men er ikke forseglet. Det er *udtrykkeligt*, når løftegiveren *udtrykker* sin forpligtelse i et klart og tydeligt sprog; det er *underforstået*, når loven udleder et løfte (selv om der ikke er indgået et formelt løfte) af parternes adfærd eller omstændighederne. *Dukes v. Roger0, 67 Ga.App. 661, 21 S.E.2d 295, 297.*

En common law-retssag, hvor man kan kræve erstatning for manglende opfyldelse af en parol eller simpel kontrakt; eller en kontrakt, der hverken er registreret eller forseglet. Et liberalt og retfærdigt søgsmål, der kan anvendes i næsten alle tilfælde, hvor der er modtaget penge, som efter billighed og god samvittighed burde tilbagebetales; et udtrykkeligt løfte er ikke nødvendigt for at opretholde søgsmålet, men det kan opretholdes, når der er modtaget eller gjort noget ud fra de omstændigheder, hvor loven indebærer et løfte om kompensation. Søgsmålet om *asumpsit* adskiller sig fra *trespass* og *trouer*, som er baseret på en tort, ikke på en kontrakt; fra *covenant* og *debt*, som er passende, når grunden til inddrivelse er et forseglet instrument eller en særlig forpligtelse til at betale en fast sum; og fra *replevin*, som søger inddrivelse af specifik ejendom, hvis det kan opnås, snarere end af skader.

Jfixpress assumpsit. Se Express assumpsit.

General (*mmmon eller indebitatus4 - *RSit* er et søgsmål i assumpsit anlagt på grundlag af det løfte eller den kontrakt, som loven foreskriver i visse tilfælde. Det er baseret på, hvad loven kalder et underforstået løfte fra forsvarerens side om at betale, hvad han med god samvittighed er forpligtet til at betale til sagsøger.

Spetial assumpsit er et søgsmål om assumpsit anlagt på baggrund af en udtrykkelig kontrakt eller et løfte.

Aaam pait for money had and received. Er af ligeværdig karakter og gælder i almindelighed, når forsvareren har modtaget penge, som han efter billighed og god samvittighed burde betale til sagsøgeren.

Aasumpsit on quantum meruit /aam(p)sat òn kwóntam méruwat/. Når en person ansætter en anden til at udføre arbejde for sig uden nogen aftale om hans kompensation, indebærer loven et løfte fra arbejdsgiveren til arbejderen om, at han vil betale ham for hans tjenester så meget, som han måtte fortjene eller gøre sig fortjent til. I sådanne tilfælde kan sagsøgeren i sin erklæring foreslå, at sagsøgte lovede at betale ham så meget, som han med rimelighed fortjente, og derefter hævde, at hans besvær var et sådant beløb værd, som sagsøgte har undladt at betale. Dette kaldes "assumpsit on quantum meruit". Travis v. Kennedy, Tex.Civ.App., 60 S.W.2d 444, 446. Se n/so Quantum meruit.

Antagelse. Den handling at indrømme eller tage for givet. At gøre krav på eller tage i besiddelse af.

Handlingen eller aftalen om at påtage sig eller tage på sig selv. At påtage sig eller overtage en gæld eller forpligtelse, der primært hviler på en anden, som når køberen af fast ejendom "overtager" et pantebrev, der hviler på den, hvorved han overtager pantegælden som sin egen og bliver personligt ansvarlig for dens betaling. Forskellen mellem køberen af jord, der overtager et pant i den, og blot køber med forbehold for pantet, er, at han i det første tilfælde gør sig personligt ansvarlig for betalingen af pantegælden, mens han ikke gør det i det sidste tilfælde. Når han tager overdragelsen med forbehold for pantet, er han kun bundet til ejendommens omfang. Når man "overtager" en lejekontrakt, overtager man de forpligtelser, kontrakter, aftaler og fordele, som den anden kontraherende part var berettiget til i henhold til lejekontraktens vilkår. Se overtagelse af pant.

Aaaovertagelsesklausul. I pantebreve en bestemmelse om, at pantebrevet ikke kan overtages uden skriftligt samtykke fra panthaver. Se overtagelse af pant. Også en bestemmelse i et overdragelsesdokument, hvor erhververen indvilliger i at overtage en forpligtelse fra overdrageren.

A8Btlmptionsgebyr. Långivers gebyr for behandling af optegnelser for en ny køber, der overtager et eksisterende lån (realkreditlån).

ABBUI *spection of care.* *fiie* Good Samaritan doctrine.

Overtagelse af gæld. Foreligger, når en person binder sig til at betale gæld, som en anden har pådraget sig. Pawnee County Excise Board v. Kurn, 187 Okl. 110, 101 P.2d 614, 618. Se også Subrogation.

Overtagelse af pant. At overtage eller erhverve et pantebrev eller et gældsbevis fra en tidligere indehaver. Således kan en køber påtage sig eller overtage sælgerens pant. Ofte kræver dette tilladelse fra panthaveren. Dette adskiller sig fra at overtage indfrielsesretten til et pantebrev, fordi modtageren i sidstnævnte tilfælde ikke er kontraktligt forpligtet til at betale pantebrevet, hvorimod hvis han

overtager pantet, forpligter han sig over for pantsætter til at betale pantet og til at opfylde alle andre vilkår og betingelser for pantet. *isee also* Assumption.

Overtagelse af risiko. Doktrinen om risikoovertagelse, også kendt som *volenti non fit injuria*, betyder juridisk set, at en sagsøger ikke kan få erstatning for en skade, som han er indforstået med, dvs. at en person ikke kan få erstatning for en skade, han har pådraget sig, når han frivilligt udsætter sig for en kendt og vurderet fare. Kravene til forsaret om *volenti non fit injuria* er, at: (1) Sagsøgeren har kendskab til forhold, der udgør en farlig tilstand, (2) han ved, at tilstanden er farlig, (3) han vurderer farens art eller omfang, og (4) han udsætter sig frivilligt for faren. Der kan gælde en undtagelse, selv om ovenstående faktorer har spillet ind på en sagsøgers adfærd, hvis hans handlinger falder ind under *recuee-* eller *humanitærdoktrinen*. Clarke v. Brockway Motor Trucks, D.C.Pa., 372 F.Supp. 1342, 1347.

Et forsvar mod et søgsmål om uagtsomhed, som består i at vise, at sagsøgeren, vel vidende om de involverede farer og risici, valgte at handle, som han gjorde. Et bekræftende forsvar, som den sagsøgte i et søgsmål om uagtsomhed skal påberåbe sig og bevise. Fed.R.Civil P. 8(c). Det er ikke et forsvar i henhold til delstaternes love om arbejdsskadeerstatning eller i FELA-sager. Mange stater har afskaffet forsaret om risikoovertagelse i *bilsager* med vedtagelsen af love om ansvarsfri forsikring eller love om komparativ uagtsomhed.

Se også *Volenti non fit injuria*.

S!econdary assumption of rich. Det er tilfældet, når en person frivilligt møder en kendt, værdsat risiko, uden at personen har til hensigt at give udtryk for, at han indvilliger i at fritage en anden for hans pligt. Calvert v. Garvey Elevators, Inc, 236 Kay 570, 694 P.2d 433, 437.

Forsikring. Handlingen eller handlingen at forsikre; f.e.k.s. et løfte, en garanti eller en kaution. En erklæring, der har tendens til at indgyde fuld tillid.

Det skøde eller instrument, hvormed fast ejendom overdrages; også handlingen at overdrage en sådan.

Det samme som "Insurance"; begrebet bruges i Canada og England.

I England kaldes de juridiske beviser for overdragelse af ejendom for "kongerigets fælles forsikringer", hvorved enhver mands ejendom er sikret for ham, og alle kontroverser, tvivl og vanskeligheder enten forhindres eller fjernes.

Forsikring, yderligere, pagt for. Se *Pagt (Pagt-nant for yderligere sikkerhed)*.

ABsure. At gøre sikker og sætte ud over enhver tvivl. At erklære, hævde, bevidne, hævde eller sikre positivt. At erklære højtideligt; at forsikre nogen med det formål at inspirere til tro eller tillid. Bruges i flæng med "forsikre" i forsikringslovgivningen. I dokumenter om fast ejendom betyder det en garanti; og i forretningsdokumenter betyder det generelt et løfte eller en sikkerhed. Utili-ties Engineering Institute mod Kofod, 185 Misc. 1035, 58 N.Y.S.2d 743, 745.

Aaflured. En person, der er blevet forsikret af et forsikringsselskab eller en forsikringsgiver mod tab eller farer, der er nævnt i forsikringspolice. Normalt synonymt med "forsikret".

Sikring af fri afstand forude. Kræver, at føreren holder motorkøretøjet under en sådan kontrol, at han kan standse i en afstand, som han tydeligt kan se; afstanden varierer med omstændighederne. *Smiley v. Arrow Spring Bed Co.*, 138 Ohio St. 81, 33 N.E.2d 3, 5, 6, 7, 9.

Aflsurer. Et forsikringsselskab mod visse farer og risici; en forsikringsgiver, en skadesløsholder.

Astipulation /astipyaléyshan/. En gensidig aftale, accept og samtykke mellem parter; også et vidnesbyrd eller en optegnelse.

Astitrarius hares /ñstratériyas hiriyz/. En arving, der ved overdragelse er blevet sat i besiddelse af sin forfædres ejendom i dennes levetid.

Aatitution /ästat(y)úwshan/. En anklage (q. u.7).

Astrarius /ñstrériyas/. I gammel engelsk lov, en husmand; tilhører huset; en person i faktisk besiddelse af et hus.

Astrarius hares /ñstrériyas hiriyz/. Hvor arveladeren ved overdragelse har sat sin tronarving og hans familie i et hus i sin levetid.

Astrer /ñstrar/. I gammel engelsk lov, en husholder eller beboer af et hus eller ildsted.

Astrihiltet. I den saksiske lovgivning en straf for en uret, der blev begået af en person i kongens fred. Forbryderen skulle erstatte skaden to gange.

Astrum /éstram/. Et hus eller et sted, hvor man bor.

Asyl /aséylam/. Et fristed eller et sted med tilflugt og beskyttelse, hvor forbrydere og skyldnere fandt ly, og hvorfra de ikke kunne tages uden sakri- lege. Ly, tilflugt, beskyttelse mod retfærdighedens hånd. Ordet omfatter ikke kun sted, men også ly, sikkerhed, beskyttelse. Mens et fremmed land har ret til at tilbyde asyl til flygtninge fra andre lande, er der ingen tilsvarende ret for den fremmede til at kræve asyl. Denne ret til asyl er frivilligt blevet begrænset af de fleste lande gennem traktater om udlevering q.u.7 af forbrydere på flugt (international udlevering).

I krigstid et tilflugtssted i neutralt område for krigsførende krigsskibe.

En institution til beskyttelse og lindring af ulykkelige, f.eks. asyl for de fattige eller for de sindssyge, men denne betegnelse bruges ikke længere generelt om sådanne institutioner.

Udlændinge. En udlænding kan komme i betragtning til asyl eller flygtningestatus i USA, hvis udlændingen har en velbegrundet frygt for forfølgelse i hans eller hendes hjemland. For at være berettiget til enten asyl eller flygtningestatus, skal ansøgeren kvalificere sig som flygtning, som defineret i 8 U.S.C.A. § 1101(aX42). I henhold til Refu- gee Act of 1980 er "en udlænding, der fysisk befinder sig i USA eller ved en landegrænse eller indrejseport ...

kan få asyl efter justitsministerens skøn, hvis justitsministeren beslutter, at en sådan udlænding er flygtning . . ." 8 U.S.C.A. § 1158(a).

At. Et udtryk med betydelig elasticitet i betydningen og noget ubestemt. Et funktionsord til at beskrive eller angive tilstedeværelse eller forekomst i, på eller nær; eller til at angive midler, årsag eller måde; eller til at angive, hvad man er optaget af eller beskæftiget med. Når det bruges til at fastsætte et tidspunkt, betyder det ikke nødvendigvis eo *instante* eller det identiske tidspunkt, der er nævnt, eller endda et fast bestemt tidspunkt. Ofte udtrykker det blot nærhed, og kan derfor betegne en rimelig tid.

Atamita /atúmata/. I civilretten en tip-tip-tip-oldefars søster.

Til enhver tid. Bevilling af tid uden begrænsning. *Haworth v. Hubbard*, 220 Ind. 611, 44 N.E.2d 967, 970. Tidsperiode begrænset af omstændighederne. *Innes v. Globe Oil & Refining Co.*, 184 Okl. 79, 84 P.2d 1106, 1107, 1108.

Inden for en rimelig tid.

På et **hvilket som helst tidspunkt før.** Synonymt med "ikke senere end". *Hughes v. United States, C.C.A.Tenn.*, 114 F.2d 285, 287.

Uden for rækkevidde af personlig indflydelse eller kontrol. Parterne siges at handle "på armslængde", når de hver især holder sig strengt til deres egne rettigheder og gennemfører forretningen på en formel måde uden at stole på den andens retfærdighed eller integritet og uden at være underlagt den andens kontrol eller overmas- kerende indflydelse. *Sree Armslængde-transaktion.*

Atavia /atéyviya/. I civilretten en oldemors bedstemor.

Atavuneulus /ñtava9kyalas/. En bror til en oldefars bedstemor eller en tipoldefars bror.

Atavus /ñtavas/. Den mandlige ascendant i det femte de- gree. Oldefaderens eller oldemoderens bedstefar; en fjerde bedstefar.

Ataxia /atñksiya/. Tilstand med forringet koordinativ kontrol over ekstremiteterne; kraft til stede i ekstremiteterne, men manglende kontrol.

I retten. For retten. "Sagen i retten" osv.

A tempore cujus contrarii memoria nou existet /éy témpariy kyúwJaa kantrériyay memóriya non egzistat/. Fra en tid, som der ikke er nogen erindring om, til det modsatte.

A Generis nnis /éy jénaras iènas/. På grund af ungdom.

En term /a térm/. For en eller termen.

A terzae de aa vie /a térm üa sa viy/. £'eller den periode af hans liv.

A terme que n'est mye encore paane. For et udtryk, der endnu ikke er passeret.

A teme que passe est /a térm ka paaéy/. For et udtryk, der haa pasBed.

Atha *âds/*. (Staves også *Atta, Athe, Atte.* I saksisk lov, en ed; magten eller privilegiet til at kræve og aflægge en ed.

Ataist. En, der ikke tror på eksistensen af en Gud.

Atia /éysh(iy)a/. Had eller ond vilje. Se Oe odio et atia.

Atiliansk lov. Se Lex Atilia.

Atinsk lov. Se Lex Atinia.

Uenighed. Når parterne kommer til et punkt i processkrifterne, som bekræftes på den ene side og benægtes på den anden, siges det, at de er uenige. En straffesag er "at issue", når tiltalte tilstår State v. Padilla, App., 88 N.M. 160, 538 P.2d 802, 804.

ATLA. Den amerikanske sammenslutning af procesadvokater.

I det hele taget. Ikke begrænset til noget bestemt sted, distrikt, person, sag eller spørgsmål; åben for diskussion eller uenighed; ikke udelukket. Fri; uhæmmet; ikke under korporlig kontrol, som et vildt dyr, der er så fri for hæmninger, at det kan gøre skade. Fuldt ud; i detaljer; i en udvidet form.

Valgte embedsmænd, der vælges af vælgerne i staten som helhed i stedet for fra separate kongres- eller lovgivningsdistrikter.

Ved lov. I henhold til loven; ved, for eller i loven. Særligt til forskel fra det, der gøres i eller i henhold til equity; eller i titlee euch som eergeant at law, barrister at law, attorney eller counsellor at law.

Mindst. I et tillidsdokument, der specificerer brandforsikringens størrelse, betyder det laveste skøn, mindste indrømmelse eller krav, mindste eller laveste grad, mindste antal. Browne v. f-ranklin Fire Ins. Co., 225 Mo.App. 665, 37 S.W.2d 977, 979.

Atmatertera /âtmeytartara/. En oldefars bedstemors søster, **cleric** soror⁷, af Bracton kaldet "*atmatertera magna*."

Med det samme. I kontrakter af forskellig art fortolkes udtrykket som synonymt med "straks" og "omgående", når emnet er at give meddelelse. Brugen af et sådant udtryk kræver normalt ikke øjeblikkelig handling, men snarere at meddelelsen skal gives inden for den tid, der er rimelig i betragtning af omstændighederne. På samme måde anses kontrakter eller vedtægter, der kræver udførelse af en bestemt handling "med det samme", normalt for blot at betyde inden for en rimelig tid. En ordre om at "sende med det samme" er synonymt med "så hurtigt som muligt". Myers v. Hardin, 208 Ark. 505, 186 S.W.2d 925, 928.

En tort. Uden grund; uretfærdigt; uretmæssigt. Se Tort.

A tort et a travers Uden overvejelse eller dømmekraft.

En tort eller en ret. Ret eller uret.

Til pari. Sagt om en obligation eller foretrukken aktie, der udstedes eller sælges til pålydende værdi.

Atpatruus /ñtpâtruwas/. Bror til en oldefars bedstefar.

Risikobeløb. Skatteyderen har et risikobeløb i en virksomhed eller et investeringsprojekt i det omfang, han har udsat personlige aktiver for virksomhedens risici. Typisk omfatter skatteyderens risikobeløb (1) det beløb eller anden ejendom, som investoren har bidraget med til virksomheden for investeringen, (2) beløbet for enhver af virksomhedens forpligtelser, som skatteyderen personligt hæfter for, og som vedrører investeringen, og (3) en tildelelig andel af gæld, som virksomheden har pådraget sig fra tredjeparter i armslængde-transaktioner, med hensyn til ejendomsinvesteringer Se risikoregler.

Risiko-regler. Risikoreglerne begrænser en skatteydere fradragsberettigede tab til det beløb, som skatteyderen har i risiko. Risikobeløb omfatter den kontante investering og den gæld, som skatteyderen hæfter for personligt. Formålet med risikoreglerne er at forhindre investorer i at skjule indkomst gennem tab, der er opstået i forbindelse med aktiviteter, der i det væsentlige er finansieret gennem non-recourse gæld. Se a/so At-risk beløb.

Grusomt overfald og mishandling. Et overfald med lemlæstelse og sår. Groft overfald.

Grusomhed. Et ord, der antyder en opførsel, som er uørt eller hensynsløst ondskabsfuld, kriminelt, modbydeligt, grusomt; ekstremt forfærdeligt og chokerende.

Atrofi /iétrafiy/. Degeneration eller bortfald af væv, organer eller dele på grund af manglende brug; sygdom eller forstyrrelse af nerveforsyningen.

ATS. I jakkesæt af.

På h a v e t. Uden for grænserne af en havn på havkysten. U. S. v. Symonda, 120 U.S. 46, 7 S.Ct. 411, 30 L.Ed. 557.

Udlæg. Beslaglæggelse af ejendom i henhold til en kendelse om udlæg. Se vedhæftet fil.

At binde, fastgøre, binde eller forbinde, at gøre fast eller sammenføje; antonymerne er adskille, løsne, fjerne.

Attaché /ñtashéy/atéshey/. En person, der er tilknyttet en ambassade, et ambassadørkontor eller en fremmedlegation. En, der er forbundet med et kontor, f.eks. et offentligt kontor.

Vedhæftet. Et udtryk, der beskriver den fysiske forening af to ellers uafhængige strukturer eller objekter, eller relationen mellem to dele af en enkelt struktur, som hver har sin egen funktion. Når det gælder bygninger, er udtrykket ofte synonymt med "annekteret". Se også fastgørelse.

Vedhæftet konto. Konto, hvor der er udstedt en retskendelse; betalinger kan kun foretages med rettens samtykke.

Attachiamenta /atâch(iy)aménta/. L. Lat. Attach- ment.

Attachiamenta bonorum /atâch(iy)aménta bownóram/. En distresa, der tidligere blev taget på varer og løsøre, af de juridiske *attachiators* eller fogeder, som sikkerhed for at anawer en handling for personlig ejendom eller

gæld.

Attachiamenta de placitus corona /atâch(iy)aménta diy plúsatas karówniy/. Vedhæftning af plæner af

Attachiamenta de spinis et bosCiB /atÈeh(iy)aménta diy spéynas èt bóska/. Et privilegium, der blev givet til skovens embedsmænd til at tage torne, buske og vindfald til eget brug inden for deres område.

Attachiamentum /atâch(iy)améntam/. L. lat. En fastgørelse.

Vedhæftet kreditor. *ifíee Kreditor.*

Udlæg. Den juridiske proces at beslaglægge en andens ejendom i overensstemmelse med en stævning eller retskendelse med det formål at sikre opfyldelse af en dom, der endnu ikke er afsagt. Handlingen eller processen med at tage, pågribe eller beslaglægge personer eller ejendom i kraft af en stævning, indkaldelse eller anden retskendelse og bringe dem i rettens varetægt med det formål at sikre opfyldelse af den dom, der i sidste ende skal afsiges i sagen. Mens hovedformålet med udlæg tidligere var at tvinge den sagsøgte skyldner til at møde i retten **ved at** beslaglægge hans **ejendom**, bruges udlægskendelsen i dag primært til at beslaglægge skyldnerens ejendom for at sikre kreditorens gæld eller krav i tilfælde af, at der afsiges en dom. Udlægsmuligheden er strengt reguleret af delstaternes love, og der er stor forskel på, hvornår udlæg kan foretages (de fleste delstater bestemmer, at udlæg kan foretages ved eller efter indledningen af hovedsagen, indtil der afsiges dom). Føderale domstole følger de lokale regler eller vedtægter vedrørende udlæg. Fed. R.Civil P. 64.

Et accessorisk retsmiddel til et søgsmål, hvorved sagsøger får mulighed for at erhverve en panteret i sagsøgtes ejendom eller effekter til opfyldelse af en dom, som sagsøger måtte opnå. *Lipseomb v. Rankin*, C.C.A.Tex., 139 S.W.2d 367, 369.

ifíee also Eksekution; Udlæg; Afgift; Udlægspant.

Handelsret. Når de tre grundlæggende forudsætninger for en sikkerhedsrettighed er til stede (aftale, værdi og sikkerhed), kan sikkerhedsaftalen håndhæves mellem parterne, og det siges, at den "beslaglægges". U.C.C. § 9-203.

Adskiller sig fra ezeccution. Se Udførelse.

Indenlandsk og udenlandsk I nogle jurisdiktioner er det almindeligt at give navnet "indenlandsk udlæg" til et udlæg, der udstedes mod en herboende skyldner (med den særlige begrundelse, at der er tale om svindel, hensigt om at stikke af osv.

Hvis sagsøgte ikke er bosiddende i landet eller befinder sig uden for rettens jurisdiktion, kan hans varer eller jord inden for territoriet beslaglægges ved udlæg, hvorved han tvinges til at møde op, eller retten får kompetence til at disponere over den beslaglagte ejendom. Dette kaldes undertiden "udenlandsk beslaglæggelse". I et sådant tilfælde skal pro-

bliver i realiteten en tinglig rettighed over den beslaglagte ejendom.

Personer. En stævning udstedt af en domstol, som pålægger sheriffen at bringe en person for retten, som har gjort sig skyldig i foragt for retten, enten ved forsømmelse eller misbrug af dens proces eller af underordnede beføjelser. En *capias* éq.u.7.

Ejendomme. En form for mesne proeese, hvor der udstedes en stævning ved indledningen eller under forløbet af en retssag, som beordrer sheriffen til at beslaglægge den sagsøgtes ejendom, rettigheder, kreditter eller effekter som sikkerhed for opfyldelsen af den dom, som sagsøger måtte få. Den bruges hovedsageligt mod flygtende, skjulte eller svigagtige skyldnere. Maaa.R. Civil P. 4.1.

Udlægsobligation. En obligation, der bruges til at opløse et udlæg, så den ejendom, der er genstand for udlægget, kan sælges eller disponeres på anden måde; kan være en kautionsobligation eller en personlig obligation med kautionister. Sagsøgeren kan så bruge obligationen til at opfylde sin dom.

Eksekution af udlæg. Et navn, der i nogle stater gives til en udlægforretning til opfyldelse af en dom. I forhold til skyldneren er det en eksekution, men i forhold til udlægshaveren er det en oprindelig proces - en stævning, hvor han bliver bedt om at møde op og vise, hvorfor dommen ikke skal inddrives i sagsøgtes goder og effekter i hans hænder.

Vedhæftning af privilegium. I gammel engelsk ret en proces, hvor en mand i kraft af sit privilegium opfordrer en anden til at føre en retssag ved den domstol, som han selv tilhører, og som har privilegium til at føre sagen der. En stævning udstedt for at pågribe en person på et privilegeret sted.

Overdragelse af risiko. Bruges til at beskrive det tidspunkt, generelt når ejendomsretten overdrages, hvor risikoen for tab ved ødelæggelse af ejendom, som er genstand for salg, overgår til køber fra sælger. U.C.C. § 2-509.

Skovens fæste. I gammel engelsk lov, en af de tre domstole, der tidligere blev holdt i skove. Den højeste ret blev kaldt "justice in eyre's seat", den midterste "swainmote" og den laveste "attachment".

Opnå. At nå eller komme til ved fremgang eller bevægelse; at nå frem til; som at nå en moden alderdom. *Watkins mod Metropolitan Life Ius. Co.*, 156 Kan. 27, 131 P.2d 722, 723.

Attainder /atéyndar/. I common law, den udslettelse af borgerlige rettigheder og evner, der fandt sted, når en person, der havde begået forræderi eller forbrydelse, blev dømt til døden for sin forbrydelse.

Virkningen af "attainder" på en sådan forbryder var generelt, at al hans ejendom, fast ejendom og personlig ejendom, blev fortabt. I common law skete attainder på tre måder, **nemlig:** *ved tilståelse, ved dom og ved proces* eller *outfoi'ry*. I det første tilfælde erklærede fangen sig skyldig ved retten, eller han flygtede til et fristed, tilstod sin skyld og afsvor riget for at redde sit liv. Det andet tilfælde var, hvor fangen erklærede sig ikke-skyldig i retten, og juryen afsagde en kendelse mod ham.

Den tredje, når den anklagede flygtede og blev gjort fredløs.

I England afskaffede man ved lov 33 & 34 Viet. e. 23 attainder upon conviction, med deraf følgende korrupsion af blod, fortabelse eller escheat. I USA er doktrinen om attainder nu næppe kendt, selvom der under og kort efter revolutionen blev vedtaget attainder-love i flere af staterne. Vedtagelsen af sådanne love er udtrykkeligt forbudt i forfatningen (Art. I, Sec. 9).

B/attainder. Særlige love, som pålægger personer, der formodes at være skyldige i alvorlige lovovertrædelser, såsom forræderi og forbrydelser, dødsstraf uden nogen domfældelse i en almindelig retssag. Hvis en lov pålægger en mildere grad af straf end døden, kaldes den en "bill of pains and penalties", men begge dele er omfattet af forbuddet i forfatningen (Art. I, Sec. 9). *Losier v. Sherman*, 157 Kan. 153, 138 P.2d 272, 273; *State v. Graves*, 352 Mo.

1102, 182 S.W.2d 46, 54. Se ofso Bill.

Attaint /atéynt/. Tilsmudset, plettet eller sværtet.

I gammel engelsk praksis en stævning, der skulle undersøge, om en jury på tolv mand havde afgivet en falsk kendelse, så dommen kunne omstødes. 3 Bl. Comm. 402. Denne undersøgelse blev foretaget af en grand assise eller jury på 24 personer, som regel riddere, og hvis de fandt, at dommen var falsk, var dommen, at jurymedlemmerne skulle blive berygtede, skulle miste deres gods og udbyttet af deres jord, skulle selv fængsles, og deres koner og børn skulle smides ud af dørene, skulle have deres huse raseret, deres træer udryddet og deres enge pløjet op, og at sagsøgeren skulle have genoprettet alt, hvad han havde mistet på grund af den uretfærdige dom. 3 Bl. Comm. 404.

Attaint d'une cause /atéyn d(y)úwn kówz/. I fransk ret, gevinsten af en retssag.

Forsøg. I vedtægter og i andre sager end straffesager betyder et "forsøg" normalt en hensigt kombineret med en handling, der ikke lever op til hensigten. Det kan beskrives som en bestræbelse på at udføre en handling, der går længere end blot forberedelse, men ikke udførelse.

Kriminalitet. En hensigt om at begå en forbrydelse kombineret med en handling, der udføres for at begå forbrydelsen. En indsats eller bestræbelse på at udføre en forbrydelse, der svarer til

mere end blot forberedelse eller planlægning af det, hvilket ikke blev forhindret, ville have resulteret i den fulde gennemførelse af den handling, der blev forsøgt, men som faktisk ikke fører til, at partens endelige plan bliver til virkelighed. De nødvendige elementer i et "forsøg" på at begå en forbrydelse er: (1) en hensigt om at begå den, (2) en åbenlys handling i retning af dens fuldbrydelse, (3) manglende fuldbrydelse og (4) den åbenlyse mulighed for fuldbrydelse. *Staten mod Stewart*, Mo.App., 537 S.W.2d 579, 581.

En person er skyldig i et forsøg på at begå en forbrydelse, hvis han handler med den form for skyld, der ellers kræves for at begå forbrydelsen: (a) forsætligt **udviser** en adfærd, som ville udgøre forbrydelsen, hvis de ledsagende omstændigheder var, som han tror, de er; eller (b) når det at forårsage et bestemt resultat er et element af

forbrydelsen, gør eller undlader at gøre noget med det formål at forårsage eller med den overbevisning, at det vil forårsage et sådant resultat uden yderligere adfærd fra hans side; eller (c) udelukkende gør eller undlader at gøre noget, som under omstændighederne, som han mener, de er, er en handling eller undladelse, der udgør et væsentligt skridt i en adfærd, der er planlagt til at kulminere i hans begåelse af forbrydelsen. Model straffelov, § 5.01.

Attendant, n. En, der skylder en anden en pligt eller tjeneste, eller på en eller anden måde er afhængig af ham. En, der følger og venter på en anden.

Attendant, odj. Ledsager eller forbundet med.

Omstændigheder omkring en begivenhed Fakta omkring en begivenhed;

f.eks. tid, sted og erklæring fra en testator før og umiddelbart efter udførelsen af hans testamente.

Attendant terms. I engelsk lov, vilkår (normalt pantebreve), for en lang årrække, som er oprettet eller holdes udestående med det formål at *følge* eller vente på og beskytte arven. Et udtryk, der bruges i overdragelse til at betegne ejendomme, der holdes i live, efter at de formål, som de oprindeligt blev oprettet til, er ophørt, så de kan anses for at være fusioneret eller opfyldt, med det formål at beskytte eller styrke ejerens titel. Ved Satisfied Terms Act fra 1845 ophørte ethvert ledsagende vilkår, der blev opfyldt efter loven, øjeblikkeligt. Men loven gjaldt ikke for leaseholde. Loven blev ophævet og erstattet af Sec. 5 i Law of Property Act fra 1925, som gælder for vilkår, der er skabt ud af leasinger, såvel som vilkår, der er skabt ud af freeholds.

Attentat /aténtat/. Lat. Han forsøger.

I den civile og kanoniske ret, alt hvad der uretmæssigt er indlagt eller *forsøgt* i en retssag af en underordnet dommer (eller dommer o quo) i afventning af en appel.

Opmærksomhed. Overvejelse med henblik på handling; varsel; opmærksomhed; handlingen eller tilstanden at være til stede.

Atterminare /atarmanériy/. I gammel engelsk lov, at udskyde til en efterfølgende periode; at forlænge tidspunktet for betaling af en gæld.

Attermining /atarmaniq/. I gammel engelsk lov, en udsættelse; indrømmelse af en tid eller en frist, som for betaling af en gæld.

Attermoiement. ¹ kanonisk ret, et terma; en kom-... position, som med kreditorer.

Attestere. At bevidne; at bevidne en kendsgerning; at bekræfte, at den er sand eller ægte; at fungere som vidne; at bekræfte; at bekræfte rigtigheden af en kopi af et offentligt dokument formelt ved underskrift; at afgive en højtidelig erklæring i ord eller skrift til støtte for en kendsgerning; at bekræfte ved at underskrive med sit navn, at underskriveren har været med til at udføre det pågældende instrument. *Lindsey v. Realty Trust, Co., Tex.Civ.App.*, 75 S.W.2d 322, 324; *City Lumber Co. of Bridgeport v. Borsuk*, 131 Conn. 640, 41 A.2d 775, 778. Også det tekniske ord, hvormed en certificeringsofficer i praksis i mange af staterne forsikrer om ægtheden og korrektheden af en kopi. Således er en "attesteret" kopi af et dokument

er en, der er blevet undersøgt og sammenlignet med originalen, med en attest eller et memorandum om dens rigtighed, underskrevet af de personer, der har undersøgt den. *ifsee* Affirmation; Jurat; Ed; Verifikation.

Attestering. Den handling at bevidne et skriftligt dokument på anmodning fra den part, der udfærdiger det, og underskrive vidnets navn som vidnesbyrd om dette faktum. In re Carlson's Estate, 156 Or. 597, 68 P.2d 119, 121. Se Affirmation; Jurat; Ed; Verifikation.

Attestationsklan Den klausul (f.eks. i slutningen af et testamente), hvor vidnerne bekræfter, at instrumentet er blevet udført foran dem, og hvordan det er blevet udført. Et certifikat, der bekræfter fakta og omstændigheder ved udførelsen af testamentet In re Bragg's Estate, 106 Mont. 132, 76 PM 57, 62. Se Uniform Probate Code, § 2-502.

Attestering af testamente. En handling, der bevidner opfyldelsen af lovmæssige krav til gyldig eksekvering. Zaruba v. Schumaker, Tex.Civ.App., 178 S.W.2d 542, 543. *Sree* Attestationsklausul.

Bekræftet kopi. *see* Bekræftet.

Attesterende vidne. En, der underskriver et instrument med sit navn på anmodning fra parten eller parterne med det formål at bevise og identificere det.

Attestant. En, der bevidner eller står inde for.

Ved døren til retsbygningen. I nærheden af retsbygningens dør. På et sted, der er beregnet til ophængning af juridiske meddelelser i retsbygningen. Matson mod Federal Farm Mortg. Corpora- tion, Tex.Civ.App., 151 S.W.2d 636, 640, 641.

I slutningen af testamentet. Ordene "i slutningen af testamentet" i loven om, at ethvert testamente skal underskrives af testator i slutningen af testamentet, betyder slutningen af sproget og ikke det papir, det er skrevet på. In re Hildreth's Will, 36 N.Y.S.2d 938, 939, 940.

På markedet. Ordre til mægler om at købe eller sælge en aktie til den aktuelle markedspris i stedet for til en bestemt pris. Se markedsordre.

At time cause of action accrues Term bruges nogle gange om at præsentere et krav, der kan håndhæves, men betyder oftere blot at opstå eller komme til eksistens. Stone v. Phillips, 142 Tex. 216, 176 S.W.2d 932, 933.

Attincta /ati9kta/. L. lat. En anmærkning, plet eller sortfarvning; en domfældelse eller konstatering af skyld i en lovovertrædelse.

Attorn /atarn/. At overdrage; at overføre penge eller varer til en anden; at udforme til en bestemt brug eller tjeneste. At give samtykke til overdragelse af en leje eller en ydelse. At acceptere at blive lejer for en som ejer eller udlejer af en ejendom, der tidligere var ejet af en anden, eller at acceptere at anerkende en ny ejer af en ejendom eller ejendom og love betaling af leje til ham.

Alternare /ätarnériy/. Lat. At attornere; at overføre eller tumle over; at udpege en advokat eller stedfortræder.

Attornare rem /ätarnériy rém/. **At** overdrage penge eller varer, *dvs.* at tildele eller tilegne dem til en bestemt anvendelse eller tjeneste.

Attornato faciendo vel recipiendo /ietarnéydow fínshiyéndow vel rasipiyéndow/. En forældet stævning, som beordrede en sherif eller forvalter af en county court eller hundred court til at modtage og tillade en advokat at møde for den person, der skyldte retssagen.

Attornatus /ätarnéytas/. En, der er attornet eller sat i stedet for en anden; en stedfortræder; derfor en advokat.

Attornatus fere in omnibus personam domini representat /ätarnéytas firiy in ómnabas parsównam dómanay rèprazéntat/. En advokat repræsenterer sin herres person i næsten alle henseender.

Attorne /atórn/. L. Fr. I gammel engelsk lov, en advokat.

Advokat. I den mest generelle forstand betegner dette udtryk en agent eller stedfortræder, eller en, der er udpeget og autoriseret til at handle i en andens sted eller sted. En agent eller en, der handler på vegne af en anden. Sherts mod Fulton Nat. Bank of Lancaster, 342 Pa. 337, 21 A.2d 18. I sin mest almindelige brug betyder dette udtryk imidlertid "advokat", "advokat" eller "juridisk rådgiver", medmindre en modsat betydning klart er tilsigtet.

"Advokat" betyder advokat, professionel advokatforening, selskab eller partnerskab, der er autoriseret i henhold til gældende lov til at udøve advokatvirksomhed. Konkursloven, § 101.

Ordet "advokat" omfatter en part, der personligt anlægger eller forsvarer en sag. New York C.P.L.R.

§ 105.

Se også Attorney for government; Attorney General; Barrister; District (*District attorney*)-, House counsel; Lawyer; Prosecuting attorney; State's attorney; United States Attorney.

En ad hoc-løsning. *Se* Ad hoc.

Advokat ved smedjen. I gammel praksis en advokat, der praktiserede ved alle domstole.

Advokat. Person, der er godkendt til at praktisere jura i sin respektive stat og autoriseret til at udføre både civil- og strafferetlige funktioner for klienter, herunder udarbejdelse af juridiske dokumenter, juridisk rådgivning og repræsentation af sådanne for domstole, administrative organer, nævn osv.

I engelsk ret en offentlig embedsmand, der tilhørte de øverste common law-domstole i Westminster, og som førte retssager på vegne af andre, kaldet sine klienter, som han blev hyret af; han svarede til solicitor i chancery-domstolene og proctor i admiralty-, kirke-, skifte- og skilsmissemestolene. En advokat var næsten altid også en solicitor. Det blev bestemt i Judicial Act, 1873, § 87, at solicitors, advokater eller proctors ved eller ved lov bemyndiget til at praktisere ved enhver domstol, hvis jurisdiktion ved denne lov er overført til High Court of Justice eller Court of Appeal, skal kaldes "solicitors of the Supreme Court."

Attornen/ etik. *Se* Code of Professional Responsibility; Regler for professionel adfærd.

Advokatsalærer. *Se* American rule; Attorney's lien; Common fund doctrine; Equal Access to Justice Act; Fee; Lodestar Rule; Minimum fee schedules; Retainer.

Faktisk advokat. En privat advokat, der er bemyndiget af en anden til at handle i hans sted, enten til et bestemt formål, som at udføre en bestemt handling, eller til at udføre forretninger i almindelighed, som ikke har juridisk karakter. Denne myndighed tildeles ved et skriftligt instrument, kaldet en "fuldmagt" eller mere almindeligt en "fuldmagt". *Se* fuldmagt.

Advokat i sagen. Advokat, hvis navn skal optræde et eller andet sted i permanente optegnelser eller sagsakter, eller på processkrifterne eller et andet instrument, der er indgivet i sagen, eller på retslisten. Person, som klienten har udpeget som sin agent, og som papirer kan forkyndes for. *Reynolds v. Reynolds*, 21 Cal.2d 580, 134 P.2d 251, 254.

En advokat, der har meldt sin ankomst (f.eks. via en praecipe), og som derfor formelt er nævnt i retsprotokollen som partens officielle advokat. Når en advokat først er blevet en officiel advokat, kan han ofte ikke trække sig fra sagen uden rettens tilladelse.

Ethvert processkrift fra en part, der er repræsenteret af en advokat, skal være underskrevet af mindst én advokat i dennes personlige navn, hvis adresse skal angives. *Fed.R. Civil P. 11.*

Advokatbevilling. Et formelt dokument udstedt af en statslig højesteret, normalt efter bestået advokateksamen, som tillader en at praktisere jura i den pågældende jurisdiktion. Et lignende dokument udstedes også af føderale domstole til advokater, der er godkendt til at praktisere ved delstatsdomstole. Sådanne licenser kan tilbagekaldes på grund af fratagelse af bestalling eller suspenderes på grund af dårlig opførsel fra advokatens side.

Attoime y's lien. *Isee* Attorney's lien.

bedre af attorney y. En fuldmagt; et skriftligt instrument, hvormed en person udnævner en anden til sin sande og lovlige advokat, så sidstnævnte kan udføre en lovlige handling for førstnævnte og i hans sted og sted. Et skriftligt instrument, der udpeger en faktisk advokat til et erklæret formål og beskriver hans beføjelser og pligter. Det er i virkeligheden en ren agenturkontrakt. En *generel* fuldmagt bemyndiger agenten til at handle generelt på vegne af principalen. En *særlig* fuldmagt er begrænset til bestemte handlinger.

Fuldmagt *til* en person til at handle i stedet for en anden som faktisk fuldmægtig. *See også* fuldmagt.

Praksis af bozo. *fiiee* Praksis.

Public attoime y. Et navn, der undertiden gives til en advokat, som adskiller sig fra en *privat* advokat, eller advokat i virkeligheden.

Ret til advokat. *iffee* Advokater, ret til.

Fortrolighed mellem advokat og klient. I bevislovgivningen er det klientens ret til at nægte at afsløre og forhindre enhver anden person i at afsløre fortrolig kommunikation mellem ham og hans advokat. Denne tavshedspligt beskytter kommunikation mellem advokat og klient med det formål at yde eller opnå professionel juridisk rådgivning eller assistance. *Levingston v. Allis-Chalmers Corp*, D.C.Miss., 109 F.R.D. 546, 550. Dette privilegium

som tillader en advokat at nægte at udtale sig om kommunikation fra klienten til ham, selvom den tilhører klienten, ikke advokaten, og klienten derfor kan give afkald på den. I føderale domstole anvendes delstatslovgivning med hensyn til sådanne privilegier. *Fed.Evid. regel 501.* *Se også* Giiient's privileg; Joint defense doctrine.

Advokat for regeringen. Omfatter Attorney General, en autoriseret assistent for Attorney General, en United States Attorney, en autoriseret assistent for en United States Attorney, og når det gælder sager, der opstår i henhold til Guams love, betyder det Attorney General of Guam eller en anden person eller personer, der måtte være autoriseret af Guams love til at handle deri. *Fed.R.Crim.P. 54(c).*

Justitsministeren. Som leder af justitsministeriet og øverste juridiske embedsmand i den føderale regering repræsenterer Attorney General USA i juridiske spørgsmål generelt og giver råd og udtalelser til præsidenten og til lederne af regeringens udøvende afdelinger, når der anmodes om det. Justitsministeren møder personligt op for at repræsentere regeringen i den amerikanske højesteret i sager af ekstraordinær alvor eller vigtighed. *Se også* Solicitor General.

I hver stat er der også en generaladvokat, som er statens øverste juridiske embedsmand. Han giver råd og udtalelser til guvernøren og til udøvende og administrative afdelinger eller agenturer.

I England er han kronens øverste juridiske embedsmand og leder af det engelske advokatsamfund.

R-tame *Attorne y General.* Begrebet "private attorney general" betyder, at en privat sagsøger, der har fået medhold, har ret til at få dækket sine **sagsomkostninger**, herunder advokatsalærer, hvis han har fremmet den politik, der ligger i lovgivning af offentlig interesse, på vegne af en betydelig gruppe af borgere. *Dasher v. Housing Authority of City of Atlanta, Ga., D.C.Ga., 64 F.R.D. 720, 722.* *Se også* Equal Access to Justice Act.

Statsadvokatens lovforslag. En anklage præsenteret for storjuryen med rettens tilladelse uden forudgående klage til magistraten og afholdelse af retsmøde. *Commonwealth v. Wilson*, 134 Pa.Super. 222, 4 A.2d 324, 327.

Justitsministerens udtalelse. En udtalelse afgivet af U.S. Attorney General til præsidenten, medlemmer af det udøvende ministerium eller statslige organer på anmodning vedrørende et lovspørgsmål. Udtalelse fra statsadvokaten til guvernøren eller statslige organer efter anmodning om en fortolkning af loven.

Advokat, ret til. *Biadvokat*, ret til. *Attocneyship.* Det kontor, hvor en agent eller advokat.

Advokatens **tilbageholdelsesret.** En advokats ret til at holde eller tilbageholde en klients penge eller ejendom, indtil hans korrekte gebyrer er blevet justeret og betalt. Det kræver ingen retfærdig procedure for at blive etableret. Også en panteret i retsmidler, der skal betales til klienten, eller i en dom, et dekret eller en tilkendelse til klientens fordel, som er inddrevet gennem advokatens anstrengelser og for

hvis håndhævelse han skal påberåbe sig rettens retfærdige hjælp.

Panteret. En advokats panteret, for hans rette vederlag, i de midler eller den dom, som hans klient har inddrevet ved hjælp af hans professionelle hjælp og tjenester. Det er en specifik tilbageholdelsesret, der kun dækker de tjenester, som en advokat har ydet i den sag, hvor dommen blev opnået, hvorimod en tilbageholdelsesret er en generel tilbageholdelsesret for saldoen på kontoen mellem advokaten og hans klient og anvendes på klientens ejendom, som kan komme i advokatens besiddelse i løbet af hans ansættelse.

Tilbageholdelsesret. Den panteret, som en advokat har i alle sin klients papirer, skøder, bilag osv., som forbliver i hans besiddelse, og som giver ham ret til at beholde dem, indtil hans krav for professionelle ydelser er opfyldt. Det er en generel panteret.

Advokatens arbejdsprodukt. *ifree* Reglen om arbejdsprodukt.

Attornment /atarnmant/. I feudal og gammel engelsk lov, en herres overdragelse eller overførsel af sin forpagters tjenester til modtageren af hans herredømme.

Attornment er den handling, som en person, der har en lejerrettighed i jord eller ejendom på livstid eller år, foretager, hvormed han indvilliger i at blive lejer for en fremmed, der har erhvervet fæstet i jorden, eller resten eller reversionen, eller retten til den leje eller de tjenester, som lejereren har. Det er en handling, hvormed en lejer anerkender sin forpligtelse over for en ny udlejer.

En persons aftale om at anerkende en tredjepart som en tilladelig efterfølger til en kontrakt; oftest en lejers aftale om at betale husleje til en ny udlejer, især en panthaver, der er gået på tvangsauktion.

Attraktiv agencieB-doktrin. *Se* Doctrinen om tiltrækkende gener.

Attraktiv instrumentalitetsdoktrin. *lee* Attraktiv doktrinen om gener.

Doktrinen om tiltrækkende gener. Doktrinen går ud på, at en person, der har et instrument, et organ eller en tilstand på sin egen grund, eller som skaber en sådan tilstand på en andens grund eller på et offentligt sted, som med rimelighed kan antages at være en kilde til fare for børn, har pligt til at tage de forholdsregler, som en rimelig forsigtig mand ville tage for at forhindre skade på børn i de yngre år, som han ved bliver beskyldt for at opholde sig der, eller som på grund af noget der, som kan forventes at tiltrække dem, kommer der for at opholde sig der. *Se* Restatement, Second, **Torts** § 339.

Tilskrivning. Under visse omstændigheder anvender skatteloven tildelingsregler til at tildele en skatteyder en anden skatteydere ejerandel. Hvis for eksempel aktierne i X Corporation ejes 60% af M og 40% af S, kan M anses for at eje 100% af X Corporation, hvis M og S er mor og søn. I et sådant tilfælde tilskrives de aktier, der ejes af S, M. Sagt på en anden måde har M en 60% "direkte" og en 40% "indirekte" interesse i X Corporation. Man kan også sige, at M er den "konstruktive" ejer af S's andel.

Afgang. Generelt et naturligt og gradvist fald. Udtryk, der bruges til at beskrive fald i forsyningselskabets faktiske afkast efter teståret, forårsaget af vækst i takstgrundlaget eller **driftsudgifterne** eller begge dele, som overstiger enhver stigning i indtægterne. South Central Bell Tel. Co. v. Louisiana Public Service Commission, La., 373 So.2d 478, 486. Udtryk, der bruges til at beskrive det fænomen, der er til stede, når andre faktorer end ekstraordinær vækst tvinger omkostningerne op uden en samtidig stigning i indtægterne. Southern Bell Tel. & Tel. Co. v. Florida Public Service Com'n, Fla., 443 So.2d 92, 95.

Advokat. Advokat.

Aubaine /ôwbéyn/. *See* Oroit d'aubaine.

A.U.C. Ab urbe condita. Fra grundlæggelsen af byen.

Auktion /ókshan/. En auktion er et offentligt salg af ejendom til den højestbydende af en person, der har licens og autorisation til dette formål. Auktionarius er ansat af sælgeren og er primært hans agent. Men når ejendommen udslettes, er han også agent for køberen i det omfang, han binder parterne ved sit salgsmemorandum og dermed opfylder loven om bedrageri. Hawaii Jew- elers Ass'n v. Fine Arts Gallery, Inc., 51 Hawaii 502, 463 P.2d 914, 916.

Et auktionssalg er afsluttet, når auktionarius meddeler dette ved hammerslag eller på anden sædvanlig måde. Et sådant salg er med forbehold, medmindre varerne udtrykkeligt er sat til salg uden forbehold. U.C.C. § 2-328.

Hollandsk sugning. En salgsmetode ved auktion, der består i offentligt at udbyde ejendommen til en pris, der overstiger dens værdi, og derefter gradvist sænke prisen, indtil en eller anden bliver køber.

Auktionarim /ókah(iy)anériyiy/. Kataloger over varer til offentligt salg eller auktion.

Auktionarius /ñksh(iy)anériyas/. En sælger; en regrator; en detailhandler; en, der købte og solgte; en auktionarius, i moderne forstand. En, der køber dårlige, gamle, slidte ting for at sælge dem igen til en højere pris.

Auktionarius. En person, der er autoriseret eller har licens ved lov til at sælge jord eller varer fra andre personer på offentlig auktion. En, der sælger varer på offentlig auktion for en anden i kommission eller mod betaling.

Auktionsholdere adskiller sig fra *mæglere* ved, at sidstnævnte både kan købe og sælge, mens auktionsholdere kun kan sælge; desuden kan mæglere kun sælge ved privat kontrakt, mens auktionsholdere kun kan sælge ved offentlig auktion.

Auctor /óktar/. I romersk lov en auktionarius. I civilretten, en giver eller sælger af enhver art. I gammel fransk lov, en sagsøger.

Auctoritas /óktóraties/. I civilretten, autoritet. I gammel europæisk lov, et diplom eller et kongeligt charter.

Auctoritatea philoaphorum, medicorum, et poeta- mm, aunt in eauais allegandz et tenendz /októratéy- diyz falosafóram medakóram ét pówatéram sant in kózas ñlagúndiy dt tanéndiy/. Filosoffernes mening,

læger og digtere skal påstås og modtages i sager.

Aucupia verborum sunt iudice indigna /òkyúwpiya varbóram sánt júwdasiy indigna/. At gribe efter ord er uværdigt for en dommer. Anvendt i *State v. Flemming*, 66 Me. 142, 151.

Audi alteram partem /ñday éltaram partam/. Hør den anden side; hør begge sider. Ingen mand bør være kon-demnsdunhearò lmwry vlnman, 46 N.Y.119; Shaw v. Stone, 55 Mass. (1 Cush.) 228.

Audiens. I international lov, en høring; interview med suverænen. Kongen eller et andet lands øverste leder giver audiens til en udenlandsk minister, der kommer til ham behørigt akkrediteret; og efter tilbagekaldelsen af en minister gives der normalt en "orlovsaudiens" til ham.

Audiensdomstol. I engelsk lov en domstol, der hører under ærkebiskoppen af Canterbury, og som kun har jurisdiktion over formelle sager, som bekræftelse af biskopper og lignende. Denne domstol har samme autoritet som Court of Arches, men er af ringere værdighed og har en lavere anciennitet. Dekanen for Arches er den officielle auditor for Audience Court. Ærkebiskoppen af York har også sin audiensdomstol. Disse domstole, som separate domstole, er for længst blevet nedlagt.

Audiendo et terminando /ñdiyéndow et tarmanñdow/. En ordre til bestemte personer om at dæmpe og straffe ethvert oprør eller stort opløb.

Revision. Systematisk inspektion af regnskabsmateriale med analyser, tests og bekræftelser.

Den høring og undersøgelse, som en auditor foretager. En audiens; en høring; en undersøgelse i almindelighed. En formel eller officiel undersøgelse og godkendelse af regnskaber, med vidner, bilag osv. *Green-Boots Const. Co. v. State Highway Commission*, 165 Okl. 288, 25 P.2d 783.

fiiee også Revisor; Generally Accepted Auditing Stan-dards (GAAS).

Revisionspåtegning. Rapport fra en statsautoriseret revisor efter en gennemgang af årsregnskabet, hvori der udtrykkes en mening om, hvorvidt præsentationen af dette regnskab er retvisende. Påtegningen kan have en af følgende former: påtegning uden forbehold, påtegning med forbehold, afkræftende påtegning, fraskrivelse af påtegning.

Revisionsspør. Kæde af beviser, der forbinder kontosal-di eller andre summariske resultater med oprindelige transaktioner og beregninger. Strømmen af begivenheder mellem den oprindelige transaktion og kontosal-diene i årsregnskabet.

Korrespondancerevision. *fiiee* Korrespondancerevision.

Skrivebordsundersøgelse. Gennemgang af tjenestemandstillinger for at afgøre, om stillingens opgaver og ansvarsområder passer til jobklassifikation og lønklasse.

Revision i marken. En revision foretaget af Internal Revenue Service i skatteyderens forretningslokaler eller på kontoret hos den skattepraktiserende læge, der repræsenterer skatteyderen.

betaler. At skelne fra en korrespondancerevision eller en kontorrevision éq. u.7.

Uafhængig revision. En, der udføres af en ekstern r e v i s o r eller et firma, der ikke på nogen måde er forbundet med den virksomhed, **der revideres**. Se også **revisionsudvalg**.

Intern revision. Revision udført af virksomhedens personale for at sikre, at interne procedurer, drift og regnskabspraksis er i orden - i modsætning til en revision udført af eksterne, uafhængige revisorer.

fice audit. Se *Kontor (kontorrevision)*.

Skatterevision. En undersøgelse af bøger, bilag og remrds, eller andre transaktioner, der har skattemæssige konsekvenser, af en skatteyder udført af agent for I.R.S. Se *Korrespondance revision*; *Kontor (Office revision)'*, RAR.

Audita querela /òdéyda kwariyla/. Navnet på en stævning i amerikansk ret, som udgør den indledende proces i et søgsmål anlagt af en sagsøgt for at opnå lettelse mod dommens konsekvenser på grund af et forsvar eller en ansvarsfrihed, der er opstået efter dommens afsigelse, og som ikke kunne udnyttes på anden vis. *Barnett v. Gitlitz*, 290 111.App. 212, 8 N.E.2d 517, 520. Kan også være gældende for forhold, der er opstået før dommen, hvor sagsøgte ikke havde mulighed for at rejse sådanne forhold i sit forsvar. *Louis E. Bower, Inc. v. Silverstein*, 298 111.App. 145, 18 N.E.2d 385, 387.

Denne stævning er blevet afskaffet i de fleste stater, der har vedtaget regler for civil retspleje, og er blevet erstattet af en begæring om ophævelse af dommen. Regel for civil retspleje 60(b).

Revisionsudvalg. Et udvalg i bestyrelsen for et selskab, der normalt består af eksterne bestyrelsesmedlemmer, som udpeger de uafhængige revisorer og diskuterer deres arbejde med dem. Hvis revisorerne mener, at visse forhold bør bringes til aktionærernes kendskab, bringer revisorerne først disse forhold til revisionsudvalgets kendskab.

Revisor. En, der kontrollerer nøjagtigheden, retfærdigheden og den generelle acceptabilitet af regnskaber og opgørelser og derefter attesterer dem; f.eks. en statsautoriseret revisor.

En statslig embedsmand, hvis opgave det er at undersøge statslige myndigheders regnskaber for at afgøre, om udgifterne er blevet afholdt i overensstemmelse med lovgivernes bemyndigelser. Se *også* General Accounting Office.

En officer i en buenese, der undersøger og verificerer regnskaber for nøjagtighed.

En embedsmand (eller embedsmænd) ved retten, som har til opgave at opføre debet og kredit mellem parterne i en retssag, hvor det drejer sig om regnskaber, og fremlægge saldoen. I henhold til reglerne for civil retspleje i mange lande bruges udtrykket "maater" til at beskrive de personer, der tidligere var kendt som revisorer; f.eks. P. 53. Se *Master*; *Reference*.

Revisor af forskuddet. En af flere embedsmænd i det engelske finansministerium, som tidligere havde ansvaret for at revidere regnskaberne for toldvæsenet, flåden og

militæret.

udgifter osv., som nu udføres af kommissærerne for revision af offentlige regnskaber.

Revisor af kvitteringerne. En embedsmand i det engelske finansministerium.

fuðfic *auditor.* Undersøger private virksomheders regnskaber mod betaling.

Statsrevisor. Se den første generelle definition ovenfor.

Forøgelse /ðgmantéyshan/. Forøgelsen af erown's indtægter fra undertrykkelsen af religiøse huse og tilegnelsen af deres jord og indtægter. Også navnet på en domstol (nu afskaffet), der blev oprettet 27 Hen. VIH, til at afgøre sager og controverser vedrørende klostre og klosterland. Domstolen blev opløst i Marias regeringstid, men kontoret for augmentationer forblev længe efter.

En andel af den store tiende, der midlertidigt blev givet til viearerne af appropriatorerne, og som blev gjort evig ved lov 29 Car. II, z 8. Ordet bruges i en lignende betydning i den canadiske lov.

Forøget bo. Boet reduceret med begravelses- og administrationsudgifter, boligstøtte, familiedydelser, fritagelser og eksigible krav, hvortil lægges værdien af ejendom, der er overdraget til en anden end en ren køber i god tro, og værdien af ejendom, der var ejet af den længstlevende ægtefælle ved afdødes død. Uniform Probate Code, § 2-202.

Augusto legibua soluta non est /agasta liyjabas sal(y)úwta nón ést/. **Ekspressen eller** dronningen er ikke privilegeret eller fritaget for underkastelse af lovene. 1 B1. Komm. 219.

Aula /óla/. I gammel engelsk lov, en hal eller domstol; en barons eller herregårds domstol; en hofbaron. Dette ord blev brugt i middelalderens England sammen med curio; det blev brugt om det møde, som herremandens mænd holdt der, på samme måde som ordet domstol blev brugt.

Aula eccleiaz /óla akliyziyiy/. Et skib eller en del af en kirke, hvor der tidligere blev holdt verdslige retsmøder.

Aula regis /óla riyjas/. (Kaldes også *Aula Regia.*) Kongens hal eller palads. Det øverste hof i England i den tidlige normanniske tid. Det blev etableret af Vilhelm Erobreren i hans egen hal. Det var sammensat af de store statsofficerer, der boede i paladset, og fulgte kongens husstand på alle hans ekspeditioner. *Isee* caso Guria regis.

Aulik /ólak/. Vedrørende et kongeligt hof.

Aulnaga iffee Alnager.

Aulnager. Lee Alnager.

Aumone, gudstjeneste i. Når jord gives som almisser til en kirke eller et religiøst hus på betingelse af, at der på bestemte tidspunkter skal holdes en gudstjeneste eller bedes bønner for giverens sjæls hvile.

Tante. En søster til ens far eller mor, og en relation i tredje grad, svarende til niece eller nevø.

Tante Minnie. Et arrangement, hvor en børsægler med medlemskab på både New York Stock Exchange

og regional børs, giver afkald på en del af sin provision på den regionale børs som modydelse for, at modtageren arrangerer en handel på New York Stock Exchange, så modtageren ikke betaler den normale provision for handlen på New York Stock Exchange, men det beløb, som han giver afkald på på den regionale børs; det er en ulovlig rabat. *Moses v. Burgin, D.C.Mass., 316 F.Supp. 31, 47.*

Aures /ðhriyz/. En saksisk straf, hvor man skar ørerne af dem, der røvede kirker eller gjorde sig skyldige i andre tyverier.

Aurum reginm /ðhram rajàyniy /. Dronningens gola En kongelig indtægt, der tilhører enhver dronning under hendes ægteskab med kongen.

Australsk stemmeseddel. En officiel stemmeseddel, hvor navnene på alle kandidaterne er trykt. Brugen af den er ledsaget af sikkerhedsforanstaltninger, der skal bevare stemmehemmeligheden. De såkaldte australske stemmeseddellove, som i vidt omfang er indført i forskellige former i USA, er generelt blevet godkendt af domstolene.

Auter /ówtar/, **autre** /ótra/. L. Fr. En anden; anden.

Se Autre.

Autentisk /oféntik/. Ægte; sand; ægte; ren; pålidelig; troværdig; har karakter af og autoritet som en original; behørigt udstyret med alle nødvendige formaliteter og lovligt attesteret. Kompetent, troværdig og pålidelig som bevismateriale.

Autentisk handling. I civilretten en handling, der er udført for en notar eller en offentlig embedsmand, der er bemyndiget til at udføre sådanne funktioner, eller som er bevidnet af et offentligt segl, eller er blevet offentliggjort af en kompetent dommer, eller som er bekræftet som en kopi af et offentligt register.

Autentisk kopi. En kopi, der har en sådan autoritet, at den beviser form og indhold af den original, som den er taget fra. *Se også* autentificering.

Autentificering /aðentakéyshan/. I bevisretten, den handling eller måde at give autoritet eller juridisk ægthed til en lov, optegnelse eller anden skriftlig instruks, eller en bekræftet kopi heraf, så den bliver juridisk gyldig som bevis. Bekræftelser af domme. En attesting foretaget af en behørig embedsmand, hvorved han bekræfter, at en optegnelse er i overensstemmelse med loven, og at den person, der har attesteret den, er den embedsmand, der er bemyndiget til at gøre det. **Handlinger, der** udføres med henblik på at få et instrument til at blive kendt og identificeret. *Se* o/so Verifi- cation.

Autentificering af et skrift betyder (a) fremlæggelse af beviser, der er tilstrækkelige til at understøtte en konstatering af, at det er det skrift, som fremlæggeren af beviserne hævder, at det er eller

(b) etablering af sådanne kendsgerninger på enhver anden måde, der er fastsat ved lov. Calif.Evid.Code, § 1400.

Kravet om autentificering som en betingelse for, at et bevis kan antages, opfyldes af beviser, der er tilstrækkelige til at understøtte en konklusion om, at det pågældende emne er, hvad dets fortaler hævder. Fed.Evid.regel

Hyldebeviser. Vedtægter bestemmer ofte, at **visse typer** af skrifter skal modtages som bevis "uden yderligere bevis". Følgende falder i denne kategori: (1) skøder, overdragelser eller andre instrumenter, som er blevet anerkendt af underskriverne foran en notar, (2) bekræftede kopier af offentlige registre, og

(3) bøger med vedtægter, som påstås at være trykt af en offentlig myndighed. Se Fed.Evid.Rule 902.

Authenticum /o8éntakam/. I civilretten, et originalt instrument eller skrift; originalen af et testamente eller andet instrument, til forskel fra en kopi.

Forfatter. En, der ved sit eget intellektuelle arbejde med materialet til sin komposition frembringer et arrangement eller en samling, der er ny i sig selv. En, der begynder eller bevæger noget; derfor effektiv årsag til en ting, skaber; ophavsmand; en komponist til forskel fra en redaktør, oversætter eller kompilator.

Autoriteter. Henvisninger til forfatninger, vedtægter, præcedenser, retsafgørelser, regler, forordninger, lærebøger, artikler og lignende, der fremføres i forbindelse med argumentation for juridiske spørgsmål (f.eks. i breve, begæringer osv.) i en retssag ved en domstol, til støtte for de juridiske holdninger, der argumenteres for, eller som fremføres for at underbygge en domstols eller en tekstforfatters mening om et hvilket som helst spørgsmål. Autoriteter kan enten være primære (f.eks. vedtægter, domstolsafgørelser, regulativer) eller sekundære (f.eks. *omskrivninger*, afhandlinger).

Autoritet. Tilladelse. Ret til at udøve magt; til at implementere og håndhæve love; til at kræve lydighed; til at befale; til at dømme. Kontrol over, jurisdiktion. Ofte synonymt med magt. Den magt, som en hovedmand delegerer til sin agent. Den lovlige uddelegering af magt fra en person til en anden. Agentens magt til at påvirke principalens juridiske forhold ved handlinger udført i overensstemmelse med principalens manifestationer af indhold til agenten. Se Re- statement, Second, Agency § 7.

Henviser til den præcedensværdi, der tillægges en udtalelse fra et retsligt eller administrativt organ. En domstols udtalelse er bindende autoritet for andre domstole direkte under den i det juridiske hierarki. Udtalelser fra lavere domstole eller fra domstole uden for hierarkiet styres af, i hvor høj grad de overholder doktrinen om stare decisi⁸. Se Stare decisis.

Juridisk magt; en ret til at befale eller handle; offentlige embedsmænds ret og magt til at kræve lydighed mod deres ordrer, der er lovligt udstedt i forbindelse med deres offentlige pligter.

Se også Faktisk autoritet; Tilsyneladende autoritet; Bindende autoritet; Kommission; Kompetent autoritet; Konstruktiv autoritet; Kontrol; Legitimation; Underforstået autoritet; Magt; Præcedens; Reel autoritet; Autoritetens omfang.

Faktisk *autoritet*, der stammer fra hovedpersonens skrevne eller talte ord. Se også Actuel autoritet.

Faktisk underforstået autoritet. Faktisk autoritet udledt af ord eller adfærd manifesteret over for agenten af principalen. Se også underforstået autoritet.

Tilsyneladende autoritet. Den, som principalen bevidst tillader agenten at udøve, eller som han udgiver ham for

beføjelse til at påvirke en andens persons retsforhold ved transaktioner med tredjepersoner, angiveligt som agent for den anden, som følge af og i overensstemmelse med den andens tilkendegivelser over for sådanne tredjepersoner. Restate- ment, Second, Agency, § 8. Se *Myndighed ved estoppel nedenfor*.

Myndighed ved præklusion. Ikke faktisk, men kun tilsyneladende, pålagt principalen, fordi hans opførsel har været vildledende, så det ville være uretfærdigt at lade ham benægte den. **Ser Tilsyneladende autoritet, valgt.**

Fuldmagt til at pantsætte renter. Fuldmagt givet til en agent mod et værdifuldt vederlag, eller som udgør en del af en sikkerhed.

Udtrykkelig bemyndigelse. En bemyndigelse, der er givet udtrykkeligt, enten skriftligt eller mundtligt. *Sree* udtrykkelig autoritet.

Generel fuldmagt. Den, der bemyndiger agenten til at gøre alt, hvad der er forbundet med en bestemt forretning. Den bemyndiger ham til at binde sin hovedmand ved alle handlinger inden for rammerne af hans ansættelse; og den kan ikke begrænses af nogen privat instruks, som ikke er kendt af den part, der handler med ham.

Underforstået fuldmagt. Faktisk fuldmagt, der bevises med indicier. Det, som principalen ønsker, at hans agent skal besidde, og som er underforstået ud fra principalens hensigt. Den omfatter kun de handlinger, der er nødvendige for **udøvelsen** af den bemyndigelse, der udtrykkeligt er givet.

Insident autoritet. Den autoritet, **der er nødvendig for** at udføre den autoritet, der faktisk eller tilsyneladende er givet, f.eks. autoritet til at låne penge medfører som en accessorisk autoritet beføjelsen til at underskrive handelspapirer for at effektuere låntagningen.

Udledt forfatterskab. Flygt fra tilfældigt forfatterskab, aboute.

iboende aulhorit y. Den magt, som en agent **har** i kraft af selve agenturet.

begrænset autoritet. Den autoritet, som agenten har, når han er bundet af **præcise** instruktioner.

Nøgen underlegenhed. Den, der opstår, når principalen overdrager magten til agenten udelukkende til fordel for den førstnævnte.

Tilsyneladende autoritet. Se Tilsyneladende autoritet, ovenfor. Formodet autoritet. Se Underforstået autoritet, ovenfor.

Særlig fuldmagt. Den, der er begrænset til en individuel transaktion. En sådan fuldmagt binder ikke fuldmagtsgiveren, medmindre den følges nøje.

Ubegrænset autoritet. Den, en agent besidder, når han er overladt til at følge sit eget skøn.

Autorisere. At bemyndige; at give en ret eller myndighed til at handle. At udstyre med autoritet eller effektiv juridisk magt, garanti eller ret. People v. Young, 100 Ill.App.2d 20,

at have, selv om den ikke faktisk er givet. Den

241 N.E.2d 587, 589. At tillade en ting at blive gjort i fremtiden. Det har en obligatorisk virkning eller betydning, der indebærer en instruks om at handle.

"Autoriseret" fortolkes nogle gange som svarende til "tilladt" eller "instrueret" eller lignende obligatorisk sprog. I besiddelse af autoritet; det vil sige i besiddelse af

lovlig eller retmæssig magt, hvis synonym er "konkurrence". Doherty mod Kansas Gty Star Co., 143 Kan. 802, 57 P.2d 43, 45.

Autoriseret kapital. *I see* Autoriseret aktieudstedelse.

Autoriseret antal aktier. Det samlede antal kapitalandele, som vedtægterne tillader selskabet at sælge. Aktierne i alle klasser, som et dansk eller udenlandsk selskab er autoriseret til at udstede. Rev. Model Bus. Corp. Act, § 1.40.

Autoeracy /òtókrasiy/. Navnet på en ubegrænset monarkisk regering. En regering efter én mands vilje (kaldet en "autokrat"), ukontrolleret af forfatningsmæssige restriktioner eller begrænsninger.

Autograf. Ens håndskrift; skrevet med **ens** egen hånd.

Automatisk udsættelse. Umiddelbart efter indgivelsen af en konkursbegæring i henhold til konkursloven, opstår der en udsættelse, som generelt forhindrer alle inkassoforsøg mod skyldneren eller ejendom i hans konkursbo, selvom inddrivelsen af gæld efter konkursen mod skyldneren ikke udsættes. Lovens § 362(a). Retten behøver ikke at underskrive nogen kendelse for at give anledning til udsættelsen; den blotte indgivelse af begæringen, med understøttende dokumentation, til elerk er tilstrækkelig. In re Artishon, Bkrtcy.Min., 39 But. 890, 893; Jones v. Wood (In re Wood), Bkrtcy.Idaho, 33 B.R. 320, 321.

Automatisme /atòmatizam/. Adfærd udført i en tilstand af mental ubevidsthed eller dissociation uden fuld bevidsthed, dvs. somnambulisme, fuga. Udtrykket anvendes om et individs handlinger eller adfærd, der tilsyneladende foregår uden vilje, formål eller begrundet hensigt fra hans side; en tilstand, der undertiden observeres hos personer, der, uden at være egentlig sindssyge, lider af en obskuration af de mentale evner, tab af vilje eller hukommelse eller lignende effekter. "Ambulatorisk automatisme" betegner den patologiske impuls til formålsløse og uansvarlige vandringer fra sted til sted, som ofte er karakteristisk for patienter, der lider af hukommelsestab med dissociation af personligheden. Automatisme kan hævdes som et strafferetligt forsvar for at negere den nødvendige mentale tilstand af frivillighed for at begå en forbrydelse. Se f.eks. Model Penal Code, § 2.01.

Autozaobile gæat. Se familiebil-doktrinen; familieformåldoktrinen; gæst; gæstestatut.

Bilforsikring. Et omfattende begreb, der omfatter forsikringsdækning for alle risici, der er forbundet med at eje og bruge en bil, såsom beskyttelse mod personskade, tingskade på andre og på den forsikrede, brand, tyveri og hærværk. Se forsikring.

Autonomi. En nations politiske uafhængighed; retten til (og betingelsen for) selvstyre. En stats negation af politisk indflydelse udefra eller fra fremmede magter. Green v. Obergefell, 73 App.D.C. 298, 121 F.2d 46, 57.

Autopsi /òtópsiy/. Dissektion af et dødt legeme med det formål at undersøge dødsårsagen. En post mortem-undersøgelse for at bestemme årsagen, sædet eller

en sygdoms karakter. En sådan er normalt påkrævet ved lov for dødsfald af voldelige, uforklarlige eller unaturlige årsager. Se også ligsyn.

Autoptisk bevismateriale. En udstilling af en ting, der tilbydes juryen som bevis, der skal ses med juryens egne øjne. **Johnson v. State, 139 Tex.Cr.R. 279, 139 S.W.2d 579,**

581. Se Autoptisk proferece; Demonstrative beviser.

Autoptisk proferece. Fremlæggelse eller præsentation i en åben retssal af genstande til observation eller inspektion af retten. Se autoptisk bevis; oemonstrativt bevis.

Biltyveri. En form for tyveri, hvor genstanden er et motorkøretøj. At tage og bære et motorkøretøj væk fra ejeren eller besidderen med den hensigt at fratage ham det permanent. Hensigten adskiller tyveri fra den mindre alvorlige forbrydelse brug uden tilladelse. *Se også* Joyriding.

Autce /òwtra/. (r-'r.) En anden.

Autre action pendant /òwtra áksiyówn póndón/. I sædvaneretlig procesførelse, en anden verserende sag. En særlig form for anbringende om nedsættelse.

Autre droit /òwtra dr(w)ò/. I en andens ret, f.eks. har en trustee en trust ejendom i sin *cestui que trusts* ret. En *prothein amy* sagsøger i et spædbarns ret. 2 Bl.Comm. 176.

Autrefois /òwtrafwò/. L. 'r. På et andet tidspunkt; tidligere; før; førhen.

Autrefois acquit /òwtrafwò akij/°akwit/. fr. former- ly acquitted. Navnet på et anbringende i en straffesag, der angiver, at den tiltalte allerede en gang har været anklaget og dømt for den samme påståede lovovertrædelse og er blevet fr i k e n d t. *I see* Oouble jeopardy.

Autrefois attaint /òwtrafwò attiri/°ateynt/. I strafferetten, tidligere dømt. Et gammelt engelsk anbringende (nu forældet) om, at den anklagede allerede er blevet straffet for én forbrydelse og derfor ikke kan straffes for en anden.

Autrefois eonvict /òwtrafwò kanvikt/. Fr. Tidligere eonvict. Et anbringende fra en kriminel mod en anklage om, at han tidligere er blevet dømt for den samme forbrydelse. 4 Bl.Comm. 336.

Autre vie /òwtra viy/. En andens liv. En person, der ejer en ejendom for eller under en andens liv, kaldes en lejer "*pur autre uie,*" oz "*pur terme d'entre uie.*" *Se* Estate pur autre vie.

Auxiliar /ogzi(iy)ariy/. Hjælpe; ledsage; ancil- lary éq. u.7; som, en hjælpe-regning i equity, en hjælpe-modtager. Synonymt med "subsidiær". Baker v. Fenley, 233 Mo.App. 998, 128 S.W.2d 295, 298.

Auziliator /ogziliyéytar/. Lat. Hjælper eller assistent; ordet er nært beslægtet med det engelske ord auxiliary.

Auxilium /ogziliyam/. I feudal og gammel engelsk lov, hjælp; obligatorisk hjælp, derfor en skat eller tribut; en slags tribut betalt af vasallen til sin herre, hvilket var en af konsekvenserne af at være i riddertjeneste.

Auxilium ad filium militem faciendum et filiam maritandam /ògziliyam àd filiym milatam fàshiyéndam èt filiymz màratúndam/. En gammel skrivelse, som blev givet til sheriffen for at opkræve en tvungen hjælp til at beskytte ridderslagningen af en søn og giftermålet af en datter af fæsterne i *tapite* af erown.

Auxilium curts /ògziliyam kýúriyiy/. I gammel engelsk lov, et påbud eller en retskendelse, der citerer og indkalder en part til at garantere noget på en andens anmodning.

Auxilium regis /ògziliyam riyjas/. I gammel engelsk lov, kongens hjælp eller penge, der opkræves til kongelig brug og den offentlige tjeneste, som skatter bevilget af parlamentet. En afgift, der betales til kongen.

Auxilium vice eomiti /ògziliyam véysiy kómatay /. En gammel afgift, der blev betalt til sheriffer.

Tilgængelig. Egnet; brugbar; tilgængelig; opnåelig; til stede eller klar til øjeblikkelig brug. Har tilstrækkelig kraft eller effekt; effektiv; gyldig.

Tilgængelig for arbejde. For at blive betragtet som "tilgængelig" i forbindelse med retten til arbejdsløshedsunderstøttelse, skal ansøgeren være klar, villig og i stand til at acceptere enten midlertidig eller permanent passende beskæftigelse til enhver tid af en anden arbejdsgiver og være faktisk og aktuelt tilknyttet arbejdsstyrken *Craig v. Com. Unemployment Compensation Bd. of Review*, 65 Pa.Cmwlth. 305, 442 A.2d 400, 402.

Ret til ægteskab. I feudal ret, den ret til ægteskab, som herren eller værgen i ehivalry havde til at disponere over sin spæde myndling i ægteskab. En værge i socage havde også den samme ret, men ikke den samme fordel. 2 Bl.Comm. 88.

Aval /avàl/. I fransk lov, garantien for en veksel; kaldes sådan, fordi den normalt placeres ved foden eller bunden (*avalé*) af vekslen.

I canadisk lovgivning er det at sætte sit navn nederst på et gældsbrief eller en veksel egentlig en kautionshandling fra den underskrivende parts side til fordel for den part, som gældsbriefet eller vekslen er givet til.

Avanture /avònt(y)úr/. L. Fr. Chance; fare; mia- chance.

Avaria, avarie /avériya/. Havari; det tab og den skade, man lider under en sejlads. *See* Havari.

Avarice. Overdreven grådighed eller begær efter rigdom eller gevinst.

Avenage. En bestemt mængde havre, som en lejer betaler til sin udlejer som leje eller i stedet for andre afgifter.

Aventure, eller eventyr /a(d)vénchar/. Et uheld, der forårsager et menneskes død, som når en person pludselig drukner eller dræbes af en ulykke uden forbyrdelse.

Ayer /avar/, u. At erklære eller hævde; at fremlægge tydeligt og formelt; at påstå. *Se også* Avef-ment.

I gammel argumentation, at vouchere eller verifj, at gøre eller bevise sandt; at gøre et anbringende godt eller retfærdiggøre det.

Ayer /éyvar/, n. På oldengelsk og fransk, ejendom; substans, ejendom og især levende dyr eller kvæg; deraf et arbejdsdyr, en hest eller okse.

Auer korn. En leje, der var forbeholdt religiøse huse, og som skulle betales i korn. Korn trukket af lejerens kvæg.

Auer højt. I feudalleten jord, der pløjes af fæsteren til brug for jordherren.

Auer penzty. Penge betalt til kongens gennemsnit eller vogne, og ao at blive frigjort deraf.

Auer Milner. En skik eller leje, der tidligere blev kaldt sådan.

Avera /avira /. En dags arbejde for en plovmand, tidligere vurderet til otte pence.

Gennemsnit. En gennemsnitlig andel, midtersum eller mængde, der er lavet af ulige summer eller mængder. *Brisendine v. Skousen Bros.*, 48 Ariz. 416, 62 P.2d 326, 329. I almindelig sprogbrug betyder udtrykket middelværdien mellem to eller flere mængder, mål eller tal. Hvis det bruges om noget, der ikke kan udtrykkes i mål eller mængder, betyder det, at den ting eller person, der henvises til, er af den almindelige eller sædvanlige type.

I søfartslovgivningen, tab eller skade, der ved et uheld sker på et skib eller dets last under en rejse. Også en lille afgift, der betales til skibsførere, når varer sendes i en anden mands skib, for deres pleje af varerne ud over fragten. *Se* underdefinitioner nedenfor.

I gammel engelsk lov, en tjeneste med hest eller vogn, som en lejer skylder sin herre. Et arbejde eller en tjeneste udført med kvæg, heste eller **okser**, eller med vogne og hestevogne.

Fælleshavari. Et bidrag fra de forskellige interesser, der er involveret i et maritimt eventyr, for at kompensere for tabet af en af dem for den frivillige ofring af en del af skibet eller lasten for at redde resten af ejendommen og livet for dem om bord, eller for ekstraordinære udgifter, der nødvendigvis er afholdt til fælles gavn og sikkerhed for alle *Loven om almindeligt havari* er en del af maritim lov og ikke af den kommunale lov og gælder kun for maritime eventyr. *Ralli v. Troop*, 157 U.S. 386, 15 S.Ct. 657, 39 L.Ed. 742.

Brutto havari. Kaldes ofte "general average" éq. u.7. Når der opstår tab eller skade på et skib eller dets last til søs, er *ouerage* justeringen og fordelingen af et sådant tab mellem ejeren, fragten og lasten i forhold til deres respektive interesser og tab, således at en ikke lider hele tabet, men hver bidrager forholdsmæssigt.

Particular *Merege* er et tab, der sker med skibet, fragten eller lasten, som ikke skal deles ved bidrag mellem alle de interesserede, men skal bæres af ejeren af den genstand, som det sker med. Det kaldes således i modsætning til almindeligt havari.

Pett y average betegner sådanne gebyrer og udlæg, som skibsføreren i henhold til begivenheder og sædvane hvert sted nødvendigvis tilvejebringer til gavn for skibet og lasten, enten på laste- eller lossestedet eller på rejsen; såsom leje af en lods til at føre et skib fra et sted til et andet, slæbe

alder, lyspenge, fyrtårn, ankerplads, broafgift, karantæne og lignende.

Simpel auerage er det samme som "bestemt gennemsnit" 69. u.7.

Gennemsnitsklausul. En klausul, der bestemmer, at lignende genstande på et sted eller på flere steder, som er dækket af en forsikringspolice, hver især skal dækkes i det forhold, som værdien af hver enkelt genstand udgør i forhold til værdien af alle genstandene.

Gennemsnitlig **daglig saldo.** Det gennemsnitlige beløb, som en indskyder har indestående i en bank, eller den gennemsnitlige saldo, som finansieringsomkostningerne beregnes ud fra på en forbrugerkreditkonto, på en given dag.

Gennemsnitlig mand test. Bruges til at afgøre partiskhed hos et specifikt jurymedlem, som hævder, at han er uden fordomme, men som er så forbundet med sagen, at et almindeligt menneske under omstændighederne ville være partisk uden at erkende sine fordomme. U.S. v. Haynes, C.A.Conn., 398 Fed 980, 984.

Gennemsnitsberegning op eller ned. Praksis med at købe det samme værdipapir på forskellige prisniveauer og dermed opnå en højere eller lavere gennemsnitspris end det første køb.

A verbia legis non est recendendum /ey varbis liyjis nón est raséndéndam/. Ordene i en lov må ikke fraviges. En domstol har ikke frihed til at se bort fra bogstavet i en statuto til fordel for en formodet hensigt.

Averiis captis in withernam /aviriyas képtas in widarnam/. I gammel engelsk retspraksis en stævning til en person, hvis kvæg ulovligt blev beslaglagt af en anden og drevet ud af det amt, hvor det blev taget, så det ikke kunne inddrives af sheriffen.

Averium /aviriyam/. Lat. Varer; ejendom. Et dyr af byrde.

Averment /avaramant/. At påstå eller hævde noget positivt. Alle påstande i processkrifter skal være enkle, kortfattede og direkte. Ped.R. Civil P. 8(e).

I gamle processkrifter, et tilbud om at bevise et anbringende eller et processkrift. Den afsluttende del af et anbringende, en replik eller et andet indlæg, der indeholder nye b e k r æ f t e n d e forhold, hvor parten tilbyder eller erklærer sig "klar til at bevise".

Averrare /ñvarériy/. I feudallovgivningen var det en pligt for nogle fæstere at transportere varer i en vogn eller på læssede heste.

Aversio /avarz(h)(iy)ow/. I civilretten en afværgelse eller vending væk. Et udtryk, der bruges om en form for salg i groes eller bulk.

At sætte et hus helt sammen, i stedet for i kamre.

Averum /aviram/. Gods, ejendom, substans; et lastdyr.

Avra /éyviya/. I civilretten, en bedstemor. Aviaticua /éyviyâtakas/. I civilretten, et barnebarn.

Luftfartsloven. Føderal lov, der skabte Federal Aviation Agency (FAA), som er ansvarlig for regulering af luftfart, herunder flysikkerhed, flymærkning osv. *iftee* Federal Aviation Administration.

A vinculo matrimonii /ey vi9kyałow mättramówniyay/. Lat. Fra det ægteskabelige bånd. En betegnelse for en form for skilsmisse, som medfører en fuldstændig opløsning af ægteskabskontrakten. Se O-skilsmisse.

Avocat /avowké/. Fr. En advokat; en barrister.

Avokation /avakéyshan/. Et kald væk, en adspredelse; antyder idéen om livets mindre affærer, eller underordnede eller lejlighedsvis beskæftigelser eller hobbyer, som adskiller sig fra ens almindelige eller primære beskæftigelse.

Udgå. At annullere; annullere; gøre ugyldig; at ødelægge virkningen af noget. At undgå; undslippe.

Doktrinen om undgåelige konsekvenser. Doktrinen pålægger den skadelidte en pligt til at minimere skaden. Baglio v.

N. Y. Central R. Co., 344 Mass. 14, 180 N.E.2d 798. Den generel regel om pligten for en part, der er blevet krænket af brud på contraet, til at begrænse skaden; d v s . ikke at sidde med hænderne i skødet og lade skaden akkumulere. Restatement, Second, Contracts, § 350. Denne doktrin foreskriver, at en person, der er blevet skadet af en anden, ikke er berettiget til at få erstatning for nogen skade, som han kunne have undgået ved at gøre en rimelig indsats. *F-lowers v. District of Columbia, D.C.App., 478 A.2d 1073, 1077. Se a/so Begrænsning af skadeserstatning.*

Undgåelse. At gøre ugyldig, ubrugelig, tom eller uden virkning; at annullere, ophæve; at undslippe eller undvige. Se a/so Unddragelse.

I et processkrift, påstanden eller erklæringen om nyt materiale, i opposition til et tidligere processkrift, som, idet man indrømmer de fakta, der er påstået i et sådant tidligere processkrift, viser årsag til, at de ikke skal have deres almindelige juridiske virkning. Ped.R. Civil P. 8(e). *Se også* Affirmativt forsvar; Gon- Session og undgåelse.

Undgåelse af skat. Se skatteundgåelse.

Avoirdupois /àvard(y)uwpóyz/. Navnet på et vægtsystem (16 ounces pr. pund), der bruges til at veje andre genstande end medicin, metaller og ædelstene; sådan hedder det til forskel fra Troy-vægten.

Avouoher /avéwchar/. At opfordre en warrantor af lande til at opfylde sin forpligtelse. Se Voucher.

Avoué /avuwéy/. I fransk og canadisk lov en barrister, advokat, solicitor eller attorney. En embedsmand, der har til opgave at repræsentere og forsvare parter over for den domstol, han er tilknyttet.

Erklære /ovéw/. I en argumentation, at anerkende og bekræfte en handling. At gøre aravowvy. SmAvowat Avowg: Retfærdiggørelse.

Erklæring /avéwal/. En åben erklæring. Formålet er at gøre det muligt for retten at vide, hvad vidnet ville have sagt som svar på det stillede spørgsmål, og at informere retten om, hvad forhørslederen ville bevise i modsætning til det vidneudsagn, der blev givet under retssagen. Se Otter of proof.

Avowant. En, der aflægger en bekendelse.

Avowry /avéwry/. Et common law-påstand i en replevin-sag, hvor sagsøgte *auouis*, det vil sige, anerkender og retfærdiggør, at han har taget det beslaglagte eller